

MAJER ISTVÁN

PÜSPÖK ÉS ESZTERGOMI KANONOK

GYÜJTEMÉNYE.

1889.

VEGYES NYOMTATVÁNYOK.

Ívretű (Folio) *CXIX.* kötet.

Tartalom: Törvények, rendeletek.

1. Ehe-Gesetze für Katholiken in Kaiserthume Oesterreich -
Instructio pro Iudiciis Ecclesiasticis imperii Austriaci quoad
Causas Matrimoniales. Wien 1856.
2. Garrairi nyilatkozata a jogügyekről, orvirok de fideses
illeték tárgyában. Buda 1850.
3. Principia iuris que tam Ecclesiasticas quam seculares Jurisdictiones
in executione relate ad Parochiarum institutionem et Austro-
rum regulatióem procedendam. (Idem etiam germanice).
4. Catalogus Catholicorum voto gaudentium, qui Representationem
Colonicam suscipiunt in insubris. 1790.
5. Examen hujus Catalogi pro Augustana et Helvetica confessionum
libertate.
6. Budapesti kir. közjegyző tudósítási pályájának kezdete 1875.
(Magyar és németül is).
7. Magyar orvosi 1848-ki törvényekről.
8. Instruktion des K. K. Unterrichtsministeriums an Landes-
Schulbehörden. Wien 1854.

9. Erlas der K.K. Unterrichtsminist. an die Statthalterei Abtheilung zu Ofen. Wien 1856.
10. Utmutatói a bejelendés jegy betöltésében. — Belehrung zur Ausfüllung des Anzeigzettels.
11. Utapítás a népszerűség mozgása körüli kimutatásokról tárgyában. — Über Bewegung der Bevölkerung. — Nauzeim de. 1852.
12. V. é. közzétételről a budapesti hivatalokról (a 19-dik és a 8-dik tizedében)
13. Főjegyző, kasszósok és országnagypók, kiknek az 1884-87. ki országnagypók-
lére királyi meghívás küldetett.
14. Felhívás a halálajánlatokról a főrendekhez a kerékben állapont
jónakára miatt. 1883.
15. Magyar mérsékelti egyesület felirata az országgyűlésnek a szegények
a pálinkaivás mérsékeltisé tárgyában. Szegény 1848.
16. B. Baldaesi Stuhl 1870. ki Budgetevonatok névete.
17. Regiments Comandó Befehl. Beilage 1880.
18. 20. 21. Postai tudnivalók: kiegészítőkről, beállításra. 1881.
19. Áruforgalmi Statisztikára Vonatok. 1881.
22. Vasúti teli menetrend az Oftrák-Magyar állam vasúti
vonalain. Bpest 1886.

Ehe-Gesetze

für Katholiken

im Kaiserthume Oesterreich.

I.

Anweisung

für die

geistlichen Gerichte des Kaiserthumes Oesterreich

in Betreff der Ehesachen.

II.

Bürgerliches Gesetz

über die

Eheangelegenheiten der Katholiken im Kaiserthume Oesterreich

mit dem

kaiserlichen Patente vom 8. Oktober 1856.

I.

INSTRUC TIO

PRO

JUDICIIS ECCLESIASTICIS

IMPERII AUSTRIACI

QUOD

CAUSSAS MATRIMONIALES.

—*—

A n w e i s u n g

für die

geistlichen Gerichte des Kaiserthums Oesterreich

in Betreff der Ehesachen.

Conspectus.

Titulus primus.

De matrimonio.

	Pag.
Foederis conjugalis natura et sanctificatio	1
Sponsalia	—
Validitatis eorum condiciones	—
Mutuo consensu solvi possunt	2
Quatenus absque mutuo consensu solvantur	—
Ad damnum resarciendum obligatio	3
Ad matrimonium valide contrahendum necessaria	—
Impedimenta dirimentia :	
1. Defectus aptitudinis ad consentiendum	4
2. Error in persona	—
3. Error circa conditionem servilem	—
4. Impotentia ad debitum conjugale praestandum	—
5. Impubertas	—
6. Vis et metus	5
7. Raptus	—
8. Ligamen	6
9. Ordo sacer et votum solemne	7
10. Cultus inter baptizatos et non baptizatos disparitas	8
11. Consanguinitas	—
12. Cognatio spiritualis	—
13. Cognatio affinitasque civilis	9
Adoptio juris Austriaci	—
14. Affinitas ex copula licita	10
15. Affinitas ex copula illicita	—
Affinitas superveniens	—
16. Justitia publicae honestatis ex matrimonio rato non consummato	11
ex matrimonio invalide contracto non consummato	—
ex sponsalibus	—
17. Adulterium	—
18. Conjugicidium	—
19. Clandestinitas	12
Domicilium verum et quasi domicilium	—
Competens personarum militarium parochus	14
Licentia tacite concessa et mere praesumpta	—
Subdelegandi jus	15
Decisio de parochi competentia	—
Matrimonium per procuratorem contractum	—
20. Conditio	—
Impedimenta impeditentia :	
1. Sponsalia	17
2. Votum simplex	—
3. Tempus sacratum	—
4. Bannus nuptialis	—

Uebersicht.

Erster Abschnitt.

Von der Ehe.

	Seite
Eigenthümlichkeit und höhere Weihe der ehelichen Gesellschaft	1
Eheverlöbniße	—
Bedingungen der Gültigkeit	—
Einverständliche Aufhebung	2
Aufhebung ohne beiderseitige Einwilligung	—
Pflicht des Schadenersatzes	3
Erfordernisse zur gültigen Eingehung der Ehe	—
Hindernisse der Gültigkeit :	
1. Mangel der Fähigkeit zur Einwilligung	4
2. Irrthum in der Person	—
3. Irrthum in Betreff des Slavenstandes	—
4. Unvermögen zu Leistung der ehelichen Pflicht	—
5. Unmündigkeit	—
6. Widerrechtlicher Zwang	5
7. Entführung	—
8. Bestehendes Eheband	6
9. Höhere Weihen und feierliche Ordensgelübde	7
10. Religionsverschiedenheit zwischen Getauften und Ungetauften	8
11. Blutsverwandtschaft	—
12. Geistliche Verwandtschaft	—
13. Bürgerliche Verwandtschaft	9
Annahme an Kindesstatt des österreichischen Gesetzes	—
14. Schwägerschaft aus erlaubtem Umgange	10
15. Schwägerschaft aus unerlaubtem Umgange	—
Hinzutretende Schwägerschaft	—
16. Forderung der öffentlichen Sittlichkeit aus einer gültigen, doch nicht vollzogenen Ehe	—
aus einer ungültig geschlossenen und nicht vollzogenen Ehe	11
aus einem Eheverlöbniße	—
17. Ehebruch	—
18. Sattenmord	—
19. Heimlichkeit	12
Eigentlicher und uneigentlicher Wohnsitz	—
Zuständigkeit der Militärpersonen	14
Stillschweigende und bloß vermuthete Erlaubniß	—
Recht zu subdelegiren	15
Entscheidung über die Zuständigkeit des Pfarrers	—
Eingehung der Ehe durch einen Bevollmächtigten	—
20. Bedingung	—
Hindernisse einer erlaubten Eheschließung :	
1. Eheverlöbniß	17
2. Einfache Gelübde	—
3. Geheiligte Zeit	—
4. Aufgebot	—

5. Disparitas cultus inter Christianum et apostatam nec non inter Christianum catholicum et non catholicum	19
6. Interdictum Ecclesiae	—
Parentum consensus	—
Prohibitiones legis Austriacae	—
Quatenus nupturientes ad copulationes admittendi. Documenta necessaria	20
Exteriorum matrimonia	—
Matrimonia praematura	21
Copulatio nupturientium domicilio earentium	—
Instructio religiosa	—
S. Sacramentorum susceptio	—
Libri nuptialis gestio	22
Dispensatio in impedimentis matrimonii	23
Impedimenta, in quibus dispensatio facilius concedenda	—
Quoad ceterorum dispensationem tenenda	24
Dispensatio in banno nuptiali	—
Supplices de dispensatione concedenda libelli	25
Dispensatio pro foro conscientiae	—
Matrimonii convalidatio:	—
pro foro conscientiae	—
pro foro externo	—
impedimento mutatione facti sublato	26
in impedimento vis metusque, nec non erroris et consensus ficti	—
Convalidationis effectus	27

Titulus secundus.

De processu matrimoniali.

Jurisdictio in caussis matrimonialibus	27
Judex competens	—
Tribunalis matrimonialis membra	28
Instantiarum ordo	29
Terminus appellationem annuntiandi et proponendi	—
I. Exceptio quoad iudicis competentiam	30
II. Gravamina et investigationes super copulatione	—
Copulationis denegatio	—
propter impedimenta dirimentia	—
Reclamatio ex titulo sponsalium	31
Investigationes copulationis eorum ergo, qui matrimonio se junctos esse falso praetendunt	32
III. Nullitatis declaratio	—
Matrimonium accusandi jus generale	33
Matrimonium accusandi jus conjugibus privative competens:	—
1. propter coactionem injustam	—
2. propter conditionem non impletam	34
3. propter impotentiam	—
4. propter aetatem impuberem	35
Conjugum quoad matrimonium adausandum juris restrictio:	—
1. in impedimento raptus	—
2. in impedimento ligaminis	—
Quatenus ex officio procedendum sit	—
Defensor matrimonii et obligationes ei incumbentes	36

5. Religionsverschiedenheit zwischen Christen und Abtrünnigen, dann zwischen katholischen und nicht-katholischen Christen	19
6. Verbot der Kirche	—
Zustimmung der Eltern	—
Verbote des österreichischen Gesetzes	—
Zulassung zur Trauung. Erforderliche Belege	20
Ehen von Ausländern	—
Vorzeitige Ehen	21
Trauung von Eheverberern ohne Wohnsitz	—
Religionsunterricht	—
Empfang der heiligen Sacramente	—
Führung des Trauungsbuches	22
Nachsicht in Ehehindernissen	23
Hindernisse, in welchen die Nachsicht willfährig zu ertheilen ist	—
Grundsätze der Nachsichtertheilung bei den übrigen Hindernissen	24
Nachsicht des Aufgebotes	—
Gesuche um Nachsichtgewährung	25
Nachsichtgewährung für den Gewissensbereich	—
Convalidatio der Ehe:	—
für den Gewissensbereich	—
für den Rechtsbereich	—
nach tatsächlich erfolgtem Hindernisse	26
im Hindernisse der verstellten Einwilligung, wie auch des Zwanges und Irrthumes	—
Wirkungen der Convalidatio	27

Zweiter Abschnitt.

Von dem Verfahren in Ehesachen.

Gerihtbarkeit in Ehesachen	27
Zuständigkeit	—
Mitglieder des Ehegerichtes	28
Instanzenzug	29
Frist für Anmeldung und Einlegung der Berufung	—
I. Einsprache in Betreff der Zuständigkeit	30
II. Beschwerden und Erhebungen hinsichtlich der Trauung	—
Verweigerung der Trauung	—
mit Bezug auf Hindernisse der Gültigkeit	—
Einsprache mit Berufung auf ein Eheverlöbniß	31
Erhebungen zum Zwecke der Trauung von vorgeblichen Eheleuten	32
III. Ungültigerklärung	—
Allgemeines Bestreitungsrecht	33
Ausschließliches Bestreitungsrecht der Gatten:	—
1. Wegen Irrthum und widerrechtlichem Zwange	—
2. Wegen Nichterfüllung der Bedingung	34
3. Wegen Unvermögen	—
4. Wegen Unmündigkeit	35
Beschränkung des Bestreitungsrechtes der Gatten:	—
1. Bei dem Hindernisse der Entführung	—
2. Bei dem Hindernisse des Ehebandes	—
Einschreiten von Amtswegen	—
Bestellung eines Vertheidigers der Ehe und Pflichten desselben	36

Quomodo nullitatis declarandae petitio apud iudicem proponenda	37
Modus pertractandi denuntiationes de matrimonii impedimentis factas	—
Conjuges reconciliandi experimentum a curatore animarum instituendum	38
Quae agenda sint obmotis impedimentis §. 80 memoratis	39
Commissarii ad inquirendum deputati nominatio	40
Inquisitio praevia	—
Quod conjuges personaliter se exhibere debeant	—
Si non compareant, agenda	41
Quatenus conjuges ope delegati examinari possint	—
Probatio, quae requiritur	42
Conjugum confessio	—
Testes	43
Peculiares de testium credibilitate praescriptiones	—
Exceptiones, quae testibus opponi possunt	44
Quod testimonium personaliter ferendum sit	—
Testium examen per delegatum instituendum	—
Quomodo interrogationes concipiendae	45
Jusjurandum testium	—
Testium examen	—
Quatenus testimoniis probandi vis competat	—
Investigatio per rei peritos	46
Probatio super genuinitate instrumentorum	47
Jusjurandum conjugum	—
Praescriptiones peculiares de matrimonio, quod propter vim metusque impugnatur	—
De raptu	48
De modo procedendi in impedimento impotentiae	—
Quaenam investigationibus terminatis agenda	49
Sententia ferenda Episcopo est subjicienda	50
De iis, quae ad sententiam definitivam requiruntur	—
Regulae de appellationibus	—
Modus procedendi in superiori instantia	52
Sententiae nullitas	—
Procedura in caussa nullitatis	53
Convalidationis adducendae tentamen	—
Sententiae definitivae publicatio	—
Sententiae tenor et forma	—
Sententiae notificatio et communicatio	54
Sententiae definitivae effectus juridicus	—
Sententiae propter impotentiam latae effectus	—
Transactio et arbitrium	55
IV. Vinculi matrimonialis per professionem religiosam solutio	—
V. Separatio a thoro et mensa	56
Separatio mutuo consensu facta	—
Separatio perpetua adulterii ergo	57
Causae separationis temporalis decernendae	—
Actio de separatione a thoro et mensa	58
Reconciliationis procurandae tentamen	—

Anhängigmachung des Gesuches um Ungültigerklärung	37
Behandlung der Anzeigen über Ehehindernisse	—
Versuch der Ausgleichung durch Ermahnungen des Seelsorgers	38
Verfahren bei Anregung der im §. 80 erwähnten Hindernisse	39
Ernennung des Untersuchungscommissärs	40
Voruntersuchung	—
Persönliches Erscheinen der Gatten	—
Maßnahmen im Falle des Nichterscheins	41
Einvernehmung der Ehegatten durch einen Bevollmächtigten	—
Erforderliche Beweisführung	42
Geständniß der Gatten	—
Zeugen	43
Besondere Vorschriften über die Glaubwürdigkeit der Zeugen	—
Einwendungen gegen die Zeugen	44
Persönliche Abgabe des Zeugnißes	—
Einvernehmung der Zeugen durch einen Bevollmächtigten	—
Entwerfung der Fragesätze	45
Verdigung der Zeugen	—
Vornahme des Zeugenverhöres	—
Beweiskraft der Zeugnisse	—
Untersuchung durch Sachverständige	46
Beweis für die Echtheit der Urkunden	47
Eid der Gatten	—
Besondere Vorschriften über die Befreiung der Ehe wegen widerrechtlichem Zwange	—
Für den Fall der Entführung	48
Ueber das Verfahren bei dem Hindernisse des Unvermögens	—
Maßnahmen nach Abschluß der Erhebungen	49
Vorlage des beabsichtigten Spruches an den Bischof	50
Bedingungen einer endgiltigen Entscheidung	—
Bestimmungen über die Berufung an die höhere Instanz	—
Verfahren in der höheren Instanz	52
Richtigkeit des Urtheiles	—
Verfahren wegen Richtigkeit	53
Versuch der Convalidation	—
Kundmachung des Endurtheiles	—
Inhalt und Form des Urtheiles	—
Zustellung des Urtheiles. Mittheilung an den Statthalter	54
Rechtskraft des Endurtheiles	—
Wirkungen des Urtheiles im Falle des Unvermögens	—
Vergleich und scheidrichterlicher Ausspruch	55
IV. Trennung der Ehe durch Ablegung der Ordensgelübde	—
V. Scheidung von Tisch und Bett	56
Einverständliche Scheidung zum Zwecke des Eintrittes in einen Orden oder in den geistlichen Stand	—
Lebenslängliche Scheidung wegen Ehebruch	57
Gründe der zeitweisen Scheidung	—
Klage auf Scheidung von Tisch und Bett	58
Versuch der Ausöhnung	—

Pag.	Seite
Commissariorum ad inquirendum deputatorum constitutio	58
Quomodo separationis decernendae petitio apud iudicem proponenda	59
Decretum de inquisitione habenda	—
Personalis conjugum praesentia	—
Inquisitio praevia	—
Post praeviam inquisitionem ordinanda	60
Processus probatorius:	
Testes	61
Inquisitio per rei peritos instituenda	—
Probatio plena per testes aut rei peritos efficienda	—
Adulterium probandi modus	62
Communicatio ad partes dirigenda	—
Finale conjugum examen	—
Rei confessio	—
Quatenus conjugum iuramentum admitti possit	—
Reo non comparente agenda	63
Quatenus actoris sustentationi providendum	—
Quatenus sententia Episcopo subicienda	—
Quaenam in sententia exponi debeant	—
Appellationes in causa separationis	64
Quorumnam ratio habenda	—
Modus separationis causam tractandi, si rei confessio jam prostet	—
Procedura extraordinaria	65
Observanda circa ea, quae bona temporalia attinent	—
VI. Secundae nuptiae vi declarationis de conjugis morte editae contrahendae	66
Aufstellung von Untersuchungscommissären	58
Anbringung der Scheidungsklagen	59
Anordnung über die Vornahme der Untersuchung	—
Persönliches Erscheinen der Gatten	—
Voruntersuchung	—
Verfügungen in Folge der Voruntersuchung	60
Beweisverfahren:	
Zeugen	61
Untersuchung durch Sachverständige	—
Herstellung eines vollständigen Beweises durch Zeugen oder Sachverständige	—
Beweisführung im Falle des Ehebruchs	62
Mittheilung an die Parteien	—
Schließliche Einvernehmung der Gatten	—
Geständniß des Beklagten	—
Zulässigkeit eines Eides der Gatten	—
Maßnahmen für den Fall des Richterscheitens	63
Vorsorge für den Unterhalt des Klageführenden	—
Vorlage der beabsichtigten Entscheidung an den Bischof	—
Inhalt des Urtheiles	—
Berufung in Scheidungsklagen	64
Zu beachtende Rücksichten	—
Behandlung der Scheidungsklage bei schon vorliegendem Bekenntnisse	—
Außerordentliches Verfahren	65
Behandlung der Vermögensfragen	—
VI. Wiederverhehlung in Folge der Todeserklärung	66

Titulus primus.
De matrimonio.

§. 1.

Matrimonium est conjunctio maris et foeminae ad propagationem humani generis et mutuum adjutorium Dei voluntate ordinata: quod cum in ipsis ejus primordiis indissolubile esset institutum et eam accepisset legem, ut conjuges duo essent in carne una, a Christo Domino ad pristinam dignitatem reductum et in sacramentum novae legis evectum est ¹⁾.

§. 2.

Sponsalia. Sponsalia sunt conventio, qua mas et foemina sibi matrimonii inter eos ineundi fidem dant.

§. 3.

Validitatis eorum condiciones. Sponsalia valide iniri nequeunt, nisi per voluntatis declarationem libere ac debita cum deliberatione factam ab iis, qui matrimonium inter se valide ac licite contrahere possunt. Impuberum nomine inita impuberes ad matrimonium contrahendum haud obligant, nisi,

Erster Abschnitt.
Von der Ehe.

§. 1.

Die Ehe ist eine Verbindung zwischen Mann und Weib, welche nach Gottes Willen zur Fortpflanzung des menschlichen Geschlechtes und wechselseitiger Unterstützung geordnet ist. Schon bei ihrem ersten Beginne ward sie als unauflöslich eingesetzt und empfing zu ihrer Richtschnur die Mahnung, daß die Gatten Zwei in Einem Fleische seien; Christus der Herr aber hat sie zu ihrer ursprünglichen Würde zurückgeführt und zu einem Sacramente des neuen Bundes erhoben.

§. 2.

Das Eheverlöbniß ist eine Uebereinkunft zwischen Mann und Weib, in welcher sie einander zu ehelichen versprechen.

§. 3.

Ein Eheverlöbniß kann nur von Personen, welche mit einander eine gültige und erlaubte Ehe zu schließen vermögen, und kraft einer mit Freiheit und gehöriger Ueberlegung gegebenen Willensäußerung gültig eingegangen werden. Verlöbniße, welche im Namen von Unmündigen

Eigentümlichkeit und höhere Weiße der ehelichen Gesellschaft.

Eheverlöbniße.

Bedingungen der Gültigkeit.

¹⁾ „Matrimonii perpetuum indissolubilemque nexum primus humani generis parens divini spiritus instinctu pronunciauit, cum dixit: Hoc nunc os ex ossibus meis et caro de carne mea, quamobrem relinquet homo patrem suum et matrem et adhaerebit uxori suae et erunt duo in carne una.“

„Gratiam vero, quae naturalem illum amorem perficeret et indissolubilem unitatem confirmaret, conjugesque sanctificaret, ipse Christus, venerabilium sacramentorum institutor atque perfectior, sua nobis passione promeruit. Quod Paulus Apostolus innuit, dicens: Viri diligite uxores vestras, sicut Christus dilexit Ecclesiam et se ipsum tradidit pro ea; mox subiungens: Sacramentum hoc magnum est; ego autem dico in Christo et in Ecclesia. Cum igitur matrimonium in lege evangelica veteribus conubiis per Christum gratia praestet, merito inter novae legis sacramenta annumerandum, sancti Patres nostri, Concilia et universalis Ecclesiae traditio semper docuerunt.“ Conc. Trid. sess. XXIV. doct. de sacr. matr.

„Si quis dixerit, matrimonium non esse vere et proprie unum ex septem legis evangelicae sacramentis a Christo Domino institutum, sed ab hominibus in Ecclesia inventum, neque gratiam conferre; anathema sit.“ Ibid. can. 1.

postquam ad pubertatem pervenerint, rata eadem habuerint.

§. 4.

Mutuo consensu solvi possunt.

Sponsalia, licet jurejurando firmata sint, mutuo tamen consensu dissolvi possunt¹⁾.

§. 5.

Quatenus absque mutuo consensu solvantur.

Sub paterna potestate constitutorum sponsalia solvenda sunt, quoties parentes juste contradicant²⁾.

§. 6.

Quando una pars fidem sponso debitam violaverit, altera promissis stare non amplius tenetur. Quodsi post sponsalia inita talis intercedat mutatio, ut merito supponatur, hoc obtinente rerum statu haud eventurum fuisse, ut ad sponsalitia pacta procederetur, horum obligatio pro ea cessat parte, in qua ejusmodi mutatio haud contigit. Casu, quo talia rerum adjuncta jam sponsalium initorum tempore locum habuere, parti, cui ignota tunc fuerunt, jus competit a sponsalibus resiliendi.

§. 7.

Sponsi obligatione, quam sibi imposuerunt, non impediuntur, quin religionem ingrediantur aut Deo in statu clericali militent. Professione religiosa aut ordinis sacri susceptione sponsalia dissolvuntur.

geschlossen werden, begründen für den Unmündigen nur dann eine Verbindlichkeit zur Eingehung der Ehe, wenn sie von demselben nach erreichter Mündigkeit gutgeheißen werden.

§. 4.

Das Verlöbniß kann, auch wenn es durch einen Eid wäre bekräftiget worden, mit beiderseitiger Einwilligung aufgehoben werden.

§. 5.

Die Eheverlöbniße Derer, die unter der väterlichen Gewalt stehen, sind aufzulösen, wenn die Eltern gerechten Widerspruch entgegensetzen.

§. 6.

Wenn ein Theil die dem Verlobten schuldige Treue gebrochen hat, so ist der andere seines Versprechens entbunden. Wofern nach Schließung des Eheverlöbnißes eine solche Veränderung eintritt, daß man voraussetzen darf, es wäre bei diesem Stande der Dinge zum Verlöbniße nicht gekommen, so verliert dasselbe für jenen Theil, bei welchem eine solche Veränderung nicht eingetreten ist, seine bindende Kraft. Im Falle, daß solche Umstände schon zur Zeit der Verlobung obwalteten, ist jener Theil, welchem sie damals unbekannt waren, zum Rücktritte berechtigt.

§. 7.

Die Verlobten sind durch die übernommene Verbindlichkeit nicht gehindert, sich dem Ordensleben oder dem geistlichen Stande zu widmen. Durch die Ablegung der feierlichen Gelübde oder den Empfang der höheren Weihen wird das Eheverlöbniß aufgelöst.

¹⁾ „Praeterea hi, qui de matrimonio contrahendo pure et sine omni conditione fidem dederunt, commonendi sunt et omnibus modis inducendi, ut praestitam fidem observent. Si autem se invicem admittere noluerint, ne forte deterius inde contingat, ut talem scilicet ducat, quam odio habet, videtur, quod ad instar eorum, qui societatem interpositione fidei contrahunt et postea eandem sibi remittunt, hoc possit in patientia tolerari.“ Decretal. IV. 1, 2.

²⁾ „Omissa controversia, utrum sponsalia sine parentum consensu vim habeant, eo pacto quo matrimonium de praesenti contrariis etiam ipsis parentibus firmum habetur; certissimum tamen est, ipsa illicite fieri, culpam admitti, cognitaque parentum dissensione solvi posse, licet jusjurandum intercesserit.“ Bened. XIV. inst. 46.

„Secus vero si pater juste contradicat, nempe si matrimonium vergeret in dedecus familiae, tunc enim sponsalia illa non obligant, cum nemo possit obligari ad exsequendam rem injustam.“ S. Alphons. Liguor. theolog. moral. VI. n. 877.

§. 8.

Matrimonio, quod una pars cum tertia quadam persona contrahit, sponsalia quidem dissolvuntur, salvum tamen permanet jus, quod alteri parti quoad damnum resarciendum pro re nata competit¹⁾.

§. 9.

A sponsalibus absque legitima causa resiliens, nec non qui legitimam resiliendi causam vel eelaverit, vel sua culpa adduxerit, tenetur ad resarciendum alteri pro personarum et rerum adjunctis damnum, quod resiliendo ipsi infertur.

§. 10.

Obligatio standi promissis per contractum sponsalium datis tunc quoque cessat, quando omnibus perpensis circumstantiis supponendum merito sit, matrimonium a sponsis contrahendum infaustum fore. Quodsi autem circumstantiae, quibus suppositio ista innititur, culpa unius partis exortae sint, haec alteri damnum, quod ipsi frustratis justis ejus expectationibus illatum est, pro viribus resarcire tenetur.

§. 11.

Causa efficiens matrimonii est consensus mutuus, in quantum a personis ad contrahendum habilibus respective forma praescripta declaratur²⁾.

§. 12.

Ad conjunctionem, quae vere matrimonium sit, ineundum inhabiles sunt omnes et ii

§. 8.

Dadurch, daß der Eine Theil sich mit einer dritten Person verhehlicht, wird zwar das Verlöbniß aufgehoben; doch verbleiben dem anderen Theile seine allfälligen Ansprüche auf Entschädigung.

§. 9.

Wer ohne rechtmäßigen Grund von dem Eheverlöbniße zurücktritt oder einen rechtmäßigen Grund zum Rücktritte entweder verheimlicht oder durch sein Verschulden herbeigeführt hat, ist verpflichtet, dem anderen Theile den Schaden, welcher für denselben aus dem Rücktritte entsteht, nach Maßgabe der Personen und Verhältnisse zu vergüten.

§. 10.

Die Pflicht zur Erfüllung des im Eheverlöbniße gegebenen Versprechens hört auch dann auf, wenn nach Erwägung aller Umstände mit Recht vorausgesetzt ist, daß eine zwischen den Verlobten eingegangene Ehe unglücklich seyn würde. Wofern aber die Umstände, auf welche die Voraussetzung sich gründet, durch das Verschulden des Einen Theiles eingetreten sind, so ist dieser verpflichtet, dem anderen jenen Schaden, welcher für denselben aus der Täuschung seiner gerechten Erwartungen entspringt, nach Kräften zu vergüten.

§. 11.

Das Vorhandensein der Ehe wird durch die beiderseitige Einwilligung bewirkt, in sofern dieselbe von Personen, welche zur Eingehung der Ehe befähiget sind, und zwar (beziehungsweise) in der vorgeschriebenen Form gegeben wird.

§. 12.

Zur Schließung einer Verbindung, welche wahrhaft eine Ehe ist, sind Alle und nur Jene

Einverständli-
Aufhebung.

Ad damnum resar-
ciendum obligatio.

Aufhebung et
beiderseitige Ein-
willigung.

Ad matrimonium va-
lide contrahendum
necessaria.

Pflicht des Schaden-
erfaher.

Erfordernisse zur
giltigen Eingehung
der Ehe.

¹⁾ „Respondemus, quod si tibi constiterit, quod L. P. per verba de futuro, E. vero desponsaverit per verba de praesenti, imposita ei poenitentia competenti, quia primam fidem irritam fecit, matrimonium secundo loco contractum legitimum judices.“ Decretal. IV. 1, 22. Cf. ibid. 1, 31.

²⁾ „Respondemus, quod matrimonium in veritate contrahitur per legitimum viri et mulieris consensum: sed necessaria sunt quantum ad Ecclesiam verba consensum exprimentia de praesenti. Nam surdi et muti possunt contrahere matrimonium per consensum mutuum sine verbis et pueri ante annos legitimos per verba sola non contrahunt, cum intelliguntur minime consentire.“ Decretal. IV. 1, 25.

tantum, quos lex divina et ecclesiastica inhabiles pronuntiat ¹⁾).

§. 13.

Impedimenta dirimentia:

1. Defectus aptitudinis ad consentiendum.

Amentes, furiosi, infantes, et quicumque impares sunt, talem, qualem rei natura exigit, consensum praestando, matrimonium contrahere nequeunt ²⁾).

§. 14.

2. Error in persona.

Ne consensus detur et matrimonium contrahatur, impedit error, qui versatur circa personam futuri conjugis, aut qui in personam redundat. In personam redundat error in ea tantum qualitate, qua sola futuri conjugis persona determinatur.

§. 15.

3. Error circa conditionem servilem.

Quodsi contingeret, ut liber contrahat cum servo vel serva, quos liberos putet, irritum foret matrimonium.

§. 16.

4. Impotentia ad debitum conjugale praestandum.

Impotentia debitum conjugale praestandi matrimonium antecedens et insanabilis, ne matrimonium valide contrahatur, impedit.

§. 17.

5. Impubertas

Quum pueri, qui decimum quartum, et puellae, quae duodecimum aetatis annum nondum absolverint, de regula neque physice ad matrimonium apti, neque ii sint, qui matrimonii contrahendi vim, prout deceet, intelligant, de jure ad matrimonium inhabiles censentur. Quodsi autem unquam eveniret, ut hac aetate minores et physica et morali ad matrimonium aptitudine pollerent, nihilominus, nisi desuper ab Episcopo dioecesano vel ab

unfähig, welche das Gesetz Gottes und der Kirche hiezu unfähig erklärt.

§. 13.

Wahnsinnige, Rasende, Kinder und überhaupt Alle, welche zur Leistung einer Einwilligung, wie sie durch die Natur des Verhältnisses gefordert wird, unfähig sind, vermögen keine Ehe zu schließen.

§. 14.

Bei dem Obwalten eines Irrthumes, welcher die Person des künftigen Ehegatten betrifft oder auf die Person zurückfällt, wird keine Einwilligung gegeben, und hiemit auch keine Ehe geschlossen. Nur der Irrthum in einer Eigenschaft, welche die einzige Bezeichnung der Person des künftigen Ehegatten ist, fällt auf die Person zurück.

§. 15.

Sollte eine freie Person mit einem Sklaven oder einer Sklavin in der Meinung, dieselben seien Freie, sich verheirathen, so wäre die Ehe ungiltig.

§. 16.

Ein unheilbares Unvermögen zur Leistung der ehelichen Pflicht hindert die Giltigkeit der Ehe, wenn es bei Eingehung derselben bereits vorhanden war.

§. 17.

Da Knaben, welche das vierzehnte, und Mädchen, welche das zwölfte Jahr noch nicht vollendet haben, in der Regel weder die körperliche Befähigung zur Ehe besitzen, noch im Stande sind, die Bedeutung der ehelichen Verbindung nach Gebühr einzusehen, so wird von Rechts wegen vorausgesetzt, daß sie unfähig seien, sich zu verheirathen. Wenn es aber jemals geschehen sollte, daß Solche, welche dieß Alter noch nicht erreicht haben, die körperliche und sittliche

Hindernisse Giltigkeit 1. Mangel der Giltigkeit zur Einwilligung.

Vis et metus.

2. Irrthum in Person.

7. Raptus.

3. Irrthum in dem treff des Sklaven standes.

4. Unvermögen zur Leistung der ehelichen Pflicht.

5. Unmündigkeit

ipsa Apostolica Sede sententiam declaratoriam obtinuerint, matrimonio jungi non possent ¹⁾).

§. 18.

Consensus, ad quem exprimendum quis a quocunque per malum magnum et inevitabile injuste ipsi vel illatum vel intentatum compellitur, ad matrimonii vinculum neetendum haud sufficit.

§. 19.

Mulier, quae matrimonium ineundi causa rapta fuerit, cum raptore, quamdiu in ejus potestate manserit, matrimonium valide contrahere nequit. Rapta censenda est mulier, quae violentia ipsi illata vel abducitur, vel in loco, ad quem dolo allecta est, detinetur; nec non ea, quae a viro, cui ante facinus rite desponsata haud fuit, ipsa licet consentiente, insciis tamen vel invitis parentibus seu tutoribus abducitur ²⁾).

Befähigung zur Eingehung der Ehe besäßen, so könnten sie demungeachtet, wofern sie hierüber nicht von dem Bischöfe des Kirchen Sprengels oder von dem apostolischen Stuhle selbst einen bestätigenden Ausspruch erhalten hätten, keine Ehe schließen.

§. 18.

Eine Einwilligung, zu welcher Jemand von Wem immer durch die widerrechtliche Zufügung oder Androhung eines großen und unvermeidlichen Uebels vermoht wird, reicht nicht hin, um das Band der Ehe zu knüpfen.

§. 19.

Eine Frauensperson, welche zum Zwecke der Verheirathung entführt worden ist, kann mit dem Entführer, so lange sie sich in der Gewalt desselben befindet, keine giltige Ehe eingehen. Als entführt ist jene Frauensperson zu betrachten, welche durch wider sie geübten Zwang entweder hinweggeführt, oder an einem Orte, wohin sie durch List gelockt wurde, festgehalten wird; ingleichen jene, welche von einem Manne, dem sie nicht schon vor der That rechtmäßig verlobt war, mit ihrer Einwilligung, doch ohne Vorwissen oder gegen den Willen der Eltern oder Vormünder hinweggeführt wird.

6. Widerrechtlicher Zwang.

7. Entführung.

¹⁾ „Si quis dixerit, Ecclesiam non potuisse constituere impedimenta matrimonii dirimentia vel in iis constituendis errasse; anathema sit!“ Cone. Trid. sess. XXIV. de matr. can. 4.

²⁾ „Dilectus filius R. proposuit, quod filiam suam euidam matrimonialiter copulavit. Quum autem eadem mulier eum ipso viro, qui continuo furore laborat, morari non possit et propter alienationem furoris legitimus non potuerit intervenire consensus, mandamus, quatenus, si rem noveris ita esse, praefatas personas eures ab invicem separare.“ Decretal. IV. 1, 24.

¹⁾ „Quia vero nobis constare non potuit, ejus aetatis esset puella, cum eidem viro extitit desponsata; cum dicatur, quod circiter annos XII habebat, utrumne prudentia tunc in illa suppleret aetatem: respondemus, quod, si puella nubilis non erat aetatis, cum saepe praefatus vir desponsavit eandem et aetatem in ea prudentia non supplebat, procul dubio inter eos non conjugium, sed sponsalia contracta fuerunt.“ Decretal. IV. 3, 14.

„Hujus facti speciem, quam Nos animo praesentem retinemus, non abs re erit hic explanare. Dispensatio erat super aetate favore ejusdam puellae, quae sex mensibus minor erat duodennio, quod est in feminis legitimum aetatis tempus ad matrimonium ineundum. In ejus autem concessione expositum fuit, quod malitia ita supplebat aetatem, ut de jure matrimonium contrahere posset. Quapropter declaratoria haec potius dicenda erat quam dispensatio, quum facultas contrahendi matrimonium ante praescriptum aetatis tempus, quoties malitia supplet aetatem, ab ipsa legum et canonum dispositione proveniat. Quin immo Episcopi ipsi et Ordinarii locorum jure suo pronuntiare possunt super ea questione, quae facti est: an scilicet malitia, ut asseritur, aetatem suppleat, et consequenter matrimonii contrahendi licentiam impertiri valeat, neque necesse est Apostolicam Sedem adire, nisi pro majori actus solemnitate, et „ne de contractus matrimonii hujusmodi validitate propter minorem aetatem haesitari contingat,“ ut habet formula, quae in concipiendis literis declaratoriis super minori aetate adhiberi consuevit. Siquidem canonistae docent, cumulativum jus, esse inter Apostolicam Sedem et iudices ordinarios cognoscendi et pronuntiandi de hac re: an scilicet malitia suppleat aetatem; privativum vero Apostolicae Sedis jus esse concedendi dispensationem ad contrahendum matrimonium impuberi, qui per aetatem nondum conjugali copulae maturus est, sed tamen rationis usu ita pollet, ut matrimonii contrahendi vim et naturam intelligat. Etenim ad validitatem matrimonii quemadmodum rationis usus requiritur de jure naturali et divino, ita actualis ad conjugalem copulam potentia requiritur de jure positivo canonico.“ Benedict. XIV. „magnae nobis“ vol. II. p. 416.

²⁾ „Decernitque sancta Synodus, inter raptorem et raptam, quamdiu ipsa in potestate raptoris manserit, nullum posse consistere matrimonium. Quodsi rapta a raptore separata, et in loco tuto et libero constituta, illum in virum habere consenserit, eam raptor in uxorem habeat; et nihilominus raptor ipse ac omnes illi consilium, auxilium et favorem praebentes, sint ipso jure excommunicati, ac perpetuo infames

§. 20.

Matrimonii vinculum eodem junctos ad aliud matrimonium contrahendum inhabiles reddit¹⁾.

§. 21.

Vinculum matrimonii valide contracti sed nondum consummati per solemnem religionis professionem alterius conjugis vel Summi Pontificis dispensatione dirimitur. Matrimonium a Christianis contractum, postquam consummatum fuerit, non nisi morte solvi potest²⁾.

§. 22.

Quodsi Christiani non catholici autem, matrimonii vinculum solvi posse, Ecclesia errantes deplorat, verum pati nequit, ut error legis suae sanctitatem contaminet. Inter Catholicum et Christianum non catholicum, qui conjugem superstitem habet, matrimonium consistere nequit, licet tribunal, apud quod causae matrimoniales Christianorum non catholicorum tractari solent, separationem quoad vinculum pronuntiaverit³⁾.

omniumque dignitatum incapaces; et si Clerici fuerint, de proprio gradu decident⁴⁾. Conc. Trident. sess. XXIV. de matr. cap. 6.

„Die 24. Januarii 1608 habita est Congregatio Concilii domi Illustriss. D. Cardinalis Camerinen., cui interfuerunt Illustriss. Cardinales Camerinen. Montesperell, Pallavicinus, Acquaviva, Mantica, Pamphilius, Montisregalis, Maffeus, qui omnes senserunt, Concilium procedere etiam in muliere volente, dum tamen sit raptus juxta terminos juris civilis; Unus Cardinalis Montisregalis existimavit, Concilium procedere quoad nullitatem matrimonii, non autem quoad poenas, sed ceteri omnes putarunt, Concilium sibi vendicare locum, etiam quoad poenas.“ De Luca ad ealc. discurs. V. de matrim. Cfr. Rigant. ad reg. cancell. 49. n. 84.

„Atque in hoc consistere videtur aliquorum aequivoecum, quod scilicet illae genericae pollicitationes, quae simplicibus puellis per viros etiam ex causa libidinis fieri solent, de ipsas ducendo in uxores, ad id sufficiant, quoniam ita esset reddere nunquam verificabilem raptum, atque de facili eludere, inanemque reddere istam adeo prudentem et commendabilem provisionem, quae cum adeo accurato studio in generali Concilio facta fuit.“ De Luca annot. ad s. C. T. discurs. XXVIII. 16.

„Dictusque tractatus debet probari conclusenter et necesse est, quod probationes sint luce meridiana clariores, cum agatur de re gravi.“ Rigant. in regul. 49. can. n. 89.

1) „Hoc autem vinculo duos tantummodo copulari et conjungi, Christus Dominus apertius docuit, cum postrema illa verba, tamquam a Deo prolata, referens dixit: Itaque jam non sunt duo, sed una caro, statimque ejusdem nexus firmitatem, ab Adamo tantum ante pronuntiatam, his verbis confirmavit: Quod ergo Deus conjunxit, homo non separet.“ Conc. Trident. sess. XXIV. doctr. de sacr. matr.

„Si quis dixerit, licere Christianis plures simul habere uxores, et hoc nulla lege divina esse prohibitum, anathema sit.“ Ibid. can. 2.

2) „Si quis dixerit, matrimonium ratum, non consummatum per solemnem religionis professionem alterius conjugum non dirimi; anathema sit.“ Conc. Trident. sess. XXIV. de matr. can. 6.

3) „Si quis dixerit, propter haeresim, aut molestam cohabitationem, aut affectatam absentiam a conjugate, dissolvi posse matrimonii vinculum, anathema sit.“

§. 20.

Das bestehende Eheband macht Diejenigen, welche durch dasselbe vereinigt sind, zur Schließung einer anderen Ehe unfähig.

§. 21.

Das Band einer gültig geschlossenen, aber noch nicht vollzogenen Ehe wird getrennt, wenn Einer der Gatten die feierlichen Ordensgelübde ablegt, oder eine päpstliche Nachsichtgewährung eintritt. Eine von Christen geschlossene Ehe kann, sobald sie vollzogen worden ist, nur durch den Tod aufgelöst werden.

§. 22.

Wenn nichtkatholische Christen dafür halten, daß die Ehe dem Bande nach könne getrennt werden, so beklagt die Kirche die Irrenden, aber sie kann dem Irrthume keinen Einfluß auf die Heiligkeit ihrer Gesetzgebung verstaten. Zwischen einem Katholiken und einem nichtkatholischen Christen, dessen Gatte noch am Leben ist, kann keine Ehe zu Stande kommen, wenn auch das Gericht, welches über die Ehen von nicht katholischen Christen urtheilt, eine Trennung dem Bande nach ausgesprochen hat.

§. 23.

Quum per sacramentum baptismi non solvantur conjugia, sed crimina dimittantur, matrimonium ab infidelibus contractum conjugibus ad Christum conversis firmum manet, non obstantibus impedimentis ecclesiastica lege institutis. Quodsi autem altero tantum conjugate converso alter in infidelitate persistens cum eodem cohabitare interpellatione neglecta omnino renuat aut cohabitare nolit absque contumelia creatoris, eidem petenti concedendum est, ut ad novas convolet nuptias; quibus rite celebratis vinculum conjugii in infidelitate contracti dirimitur¹⁾.

§. 24.

Clerici in majoribus constituti et regulares, qui vota solemniter emisissent, ad matrimonium ineundum habiles non sunt. In quantum vota simplicia in congregatione regulari

„Si quis dixerit, Ecclesiam errare, eum docuit et docet juxta Evangelicam et Apostolicam doctrinam, propter adulterium alterius conjugum matrimonii vinculum non posse dissolvi, et utrumque, vel etiam innocentem, qui causam adulterio non dedit, non posse, altero conjugate vivente, aliud matrimonium contrahere; moecharique eum, qui dimissa adultera aliam duxerit; et eam, quae dimisso adultero alii nupserit, anathema sit.“ Conc. Trident. sess. XXIV. de matr. can. 5, 7.

1) „Utrum pagani uxores accipientes in secundo vel tertio, vel ulteriori gradu sibi conjunctas, sic conjuncti debeant post conversionem suam insimul remanere, vel ab invicem separari, edoceri per scriptum Apostolicum postulasti. Super quo taliter respondemus, quod, quum sacramentum conjugii apud fideles et infideles existat, quemadmodum ostendit Apostolus dicens: „Si quis frater infidelem habet uxorem, et haec consentit habitare eum eo, non illam dimittat,“ et in praemissis gradibus a paganis quoad eos matrimonium licite sit contractum, qui constitutionibus canonicis non arcentur, („quid enim ad nos,“ secundum Apostolum eundem, „de his, quae foris sunt, judicare?“) in favorem praesertim Christianae religionis et fidei, a cujus perceptione per uxores, se deserere timentes, viri possunt facile revocari, fideles hujusmodi matrimonialiter copulati libere possunt et licite remanere conjuncti, quum per sacramentum baptismi non solvantur conjugia, sed crimina dimittantur.“ — „Qui autem secundum ritum suum legitimam repudiavit uxorem, quum tale repudium veritas in evangelio reproboverit, nunquam ea vivente licite poterit aliam, etiam ad fidem Christi conversus, habere, nisi post conversionem ipsius illa renuat cohabitare cum ipso, aut etiamsi consentiat, non tamen absque contumelia creatoris, vel ut eum pertrahat ad mortale peccatum. In quo casu restitutionem petenti, quamvis de injusta spoliatione constaret, restitutio negaretur, quia secundum Apostolum frater aut soror non est hujusmodi subjectus servituti.“ Decretal. IV. 19, 8.

„Quaeritur a Theologis, et Canonici juris eo Consultis, quando solvatur matrimonium contractum ab Hebraeo cum Hebraea, quae se convertere recusat; et quando conversus novum matrimonium cum muliere Christiana, et quando Hebraeus cum Hebraea contrahere possit: Quod ad conversum attinet, quidam volunt, praecedens matrimonium dissolvi quoad vinculum, statim ac infidelis renuit fidem Christianam amplecti, aut intra terminum seu temporis spatium praefixum in interpellatione, quae illi facta est nullum responsum praebet. Alii vero putant, matrimonium solvi, quando conversus aliud matrimonium celebrat cum Christiana. Quae opinio in praesenti communior est inter Theologos et Canonici juris peritos et in praxi eam sequitur Congregatio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Decretorum Concilii Tridentini Interpretum.“ Benedict. XIV. „Apostolici.“

§. 23.

Da durch das Sacrament der Taufe nicht die Ehen aufgelöst, sondern die Sünden nachgelassen werden, so bleibt eine von Ungläubigen geschlossene Ehe nach Bekehrung der Gatten in Kraft, und Hindernisse, welche das Kirchengesetz aufgestellt hat, stehen ihr nicht im Wege. Wenn aber nur Ein Theil sich bekehrt und der andere ungläubig verbleibende ungeachtet der an ihn ergangenen Aufforderung sich durchaus weigert, mit demselben zusammenzuleben, oder mit ihm nicht ohne Beschimpfung des Christenthumes zusammenleben will, so soll diesem auf sein Ansuchen gestattet werden, zu einer neuen Ehe zu schreiten, und durch rechtmäßige Eingehung derselben wird das Band der im Stande des Unglaubens geschlossenen Ehe aufgelöst.

§. 24.

Geistliche, welche die höheren Weihen empfangen, und Ordenspersonen, welche die feierlichen Gelübde abgelegt haben, sind unfähig, eine Ehe zu schließen. In wiefern einfache,

9. Höhere Weihen und feierliche Ordensgelübde.

Ordo sacer et votum solemne.

44-7

emissa eum per exceptionem sortiantur effectum, ut matrimonium irritent, secundum statuta ordinum a Sede Apostolica approbata dijudicandum est ¹⁾).

§. 25.

Inter baptizatos et eos, qui regenerationis sacramentum haud suseperunt, matrimonium consistere nequit.

§. 26.

Qui in linea recta aut in quarto vel proximiori quodam lineae transversae gradu consanguinei sunt, validum inter se matrimonium contrahere non possunt, neque refert, an consanguinitas ex copula licita vel illicita exorta sit ²⁾).

§. 27.

Cognatio spiritualis, quae ex baptismo et confirmatione oritur, dirimit matrimonium inter sacramenti dispensatorem et baptizatum vel confirmatum, nec non baptizati vel confirmati parentes, inter patrum quoque et baptizatum vel confirmatum, nec non baptizati vel confirmati parentes ³⁾).

in einer Ordensgemeinde abgelegte Gelübde ausnahmsweise die Ungültigkeit der Ehe bewirken, muß nach den vom heiligen Stuhle gutgeheißenen Ordensstatuten beurtheilt werden.

§. 25.

Zwischen Getauften und Solchen, welche das Sacrament der Wiedergeburt nicht empfangen haben, kann keine Ehe zu Stande kommen.

§. 26.

Blutsverwandte in der geraden Linie oder aber im vierten oder einem näheren Grade der Seitenlinie können mit einander keine gültige Ehe eingehen. Ob die Verwandtschaft aus ehelicher oder unehelicher Geburt entstanden sey, macht keinen Unterschied.

§. 27.

Die geistliche Verwandtschaft, welche durch die Taufe und Firmung begründet wird, hindert die Ehe zwischen dem Auspender des Sacramentes und dem Täuflinge oder Firmlinge, so wie den Eltern desselben, dann zwischen den Pächtern und dem Täuflinge oder Firmlinge, so wie den Eltern desselben.

10. Caltus inter baptizatos et non baptizatos disparitas.

11. Consanguinitas.

12. Cognatio spiritualis.

§. 28.

Adoptio, qualis arrogationi seu adoptioni perfectae juris Romani quoad essentialia respondet, secundum nunc vigentem Ecclesiae praxin, etiam postquam dissoluta fuerit, matrimonium dirimit inter adoptantem adoptatumque et ab adoptato descendentes sub paterna ejus potestate adoptionis tempore constitutos, nec non inter adoptantem adoptatique uxorem et adoptatum vicissim adoptantisque uxorem. Praeterea quamdiu adoptio perdurat, inter adoptatum et adoptantis liberos carnales, legitimos, sub potestate paterna constitutos matrimonium consistere nequit ¹⁾).

§. 29.

Adoptio juris Austriaci intra praefatos terminos matrimonium dirimit, quoties adoptatus paternae adoptantis potestati subjiatur vel in ejusdem domum filiorumfamilias ad instar cohabitaturus recipiatur. Quodsi autem neque paternae adoptantis potestati subjiatur neque in ejusdem domum cohabitaturus recipiatur, adoptio juris Austriaci imperfectae aequi-

§. 28.

Eine Annahme an Kindesstatt, welche der Arrogation oder vollständigen Adoption des römischen Rechtes im Wesentlichen entspricht, hindert nach der jetzt bestehenden Uebung der Kirche, auch nachdem sie aufgehoben worden ist, das Zustandekommen einer Ehe zwischen dem Adoptirenden und dem Adoptirten, so wie jenen Nachkommen des letzteren, welche zur Zeit der Adoption unter dessen väterlicher Gewalt standen; dann zwischen dem Adoptirenden und der Gattin des Adoptirten wie auch dem Adoptirten und der Gattin des Adoptirenden. Ueberdies kann, so lange die Adoption währt, zwischen dem Adoptirten und des Adoptirenden leiblichen, rechtmäßigen unter der väterlichen Gewalt stehenden Kindern keine gültige Ehe geschlossen werden.

§. 29.

Die Annahme an Kindesstatt des österreichischen Gesetzes hindert inner den gedachten Gränzen die Gültigkeit der Ehe, wosfern das Wahlkind der väterlichen Gewalt des Adoptirenden unterstellt oder in dessen Haus, um mit ihm wie das Kind mit den Eltern zusammenzuleben, aufgenommen wird. Wenn es aber weder unter die väterliche Gewalt des Adopti-

13. Cognatio affinitasque civilis.

10. Religioſe ſchiedenheit gegetauften ungetauften

11. Blutsverſchaft.

12. Geiſtliche wandſchaft

Adoptio juris Austriaci.

13. Bürgerliche Verwandtschaft.

Annahme an Kindesſtatt des öſterreichiſchen Geſetzes.

1) „Si quis dixerit, Clericos in sacris Ordinibus constitutos, vel Regulares, castitatem solemniter professos, posse matrimonium contrahere, contractumque validum esse, non obstante lege ecclesiastica, vel voto: et oppositum nil aliud esse, quam damnare matrimonium, posseque omnes contrahere matrimonium, qui non sentiunt se castitatis, etiamsi eam voverint, habere donum; anathema sit: cum Deus id recte petentibus non denegat, nec patitur, nos supra id, quod possumus, tentari.“ Conc. Trident sess. XXIV. can. 9.

2) „Antiquae concertationi finem cupientes imponere, ac animarum periculis inde provenientes salubriter providere, de fratrum nostrorum consilio praesenti declaramus edicto, quod, licet votum solennizatum per sacri susceptionem ordinis, quantum ad impediendum matrimonium contrahendum, ac ad dirimendum, si post contractum fuerit, secundum statuta canonum sit efficacis reputandum, ad dissolvendum tamen prius contractum, etiamsi per carnis copulam non fuerit consummatum, quum nec jure divino, nec per sacros reperimus canones hoc statutum, invalidum, est censendum.“ Extrav. Joann. XXII. 6.

3) „Prohibitio quoque copulae conjugalis quantum consanguinitatis et affinitatis gradum de cetero non excedat, quoniam in ulterioribus gradibus jam non potest absque gravi dispendio hujusmodi prohibitio generaliter observari.“ Decretal. IV. 14, 8.

„Vir, qui a stipite quarto gradu et mulier, quae ex alio latere distat quinto secundum regulam approbatam, qua dicitur: quoto gradu remotior differt a stipite et a quolibet per aliam lineam descendantium ex eodem, licite possunt matrimonialiter copulari.“ Decretal. IV. 14, 9.

„Docet experientia, propter multitudinem prohibitionum multoties in casibus prohibitis ignoranter contrahi matrimonia, in quibus vel non sine magno peccato perseveratur, vel ea non sine magno scandalo dirimuntur. Volens itaque sancta Synodus huic incommodo providere, et a cognationis spiritualis impedimento incipiens, statuit, ut unus tantum sive vir, sive mulier, juxta sacrorum canonum instituta, vel ad summum unus et una baptizatum de baptismo suscipiant; inter quos ac baptizatum ipsum et illius patrem et matrem, nec non inter baptizantem et baptizatum, baptizatique patrem ac matrem tantum spiritualis cognatio contrahatur. Parochus, antequam ad baptismum conferendum accedat, diligenter ab iis, ad quos spectabit, sciscitetur, quem vel quos elegerint, ut baptizatum de sacro fonte suscipiant; et eum vel eos tantum ad illum suscipiendum admittat, et in libro eorum nomina describat, doceatque eos, quam cognationem contraxerint; ne ignorantia ulla exusari

valeant. Quodsi alii, ultra designatos, baptizatum tetigerint, cognationem spiritualem nullo pacto contrahant, constitutionibus, in contrarium facientibus, non obstantibus. Si parochi culpa vel negligentia secus factum fuerit, arbitrio Ordinarii puniatur. Ea quoque cognatio, quae ex confirmatione contrahitur, confirmantem et confirmatum, illiusque patrem et matrem, ac tenentem non egrediatur: omnibus inter alias personas hujus spiritualis cognationis impedimentis omnino sublatis.“ Conc. Trident sess. XXIV. de matr. cap. 2.

1) „Et haec adeo vera sunt, ut, quamvis per adoptionem parentum liberorumve loco sibi esse coeperint, non possint inter se matrimonio conjungi: in tantum, ut etiam dissoluta adoptione idem juris maneat. Itaque eam, quae tibi per adoptionem filia vel neptis esse coeperit, non poteris uxorem ducere, quamvis eam emancipaveris.“ Instit. de nupt. l. 10.

„Adoptivus filius, si emancipetur, eam, quae patris adoptivi uxor est, ducere non potest, quia novercae locum habet. Item, si quis filium adoptaverit, uxorem ejusdem (quae nurus loco est) ne quidem post emancipationem filii ducere potest: quoniam aliquando nurus ejus fuit.“ Digest. de rit. nupt. XXIII. 2, 14.

„Per adoptionem quaesita fraternitas eo usque impedit nuptias, donec manet adoptio, ideoque eam, quam pater meus adoptavit et emancipavit, potero uxorem ducere. Aequè et si me emancipato illam in potestate retinuerit, poterimus jungi matrimonio. Itaque volenti generum adoptare, suadet, ut filiam emancipet. Similiter suadet ei, qui nurum velit adoptare, ut emancipet filium.“ Ibidem. 2, 17.

„Si qua per adoptionem soror mihi esse coeperit, quamdiu durat adoptio, inter me et ipsam nuptiae consistere non possunt.“ Decretal. IV. 12, 1.

„Ejus vero mulieris, quam pater tuus adoptavit, filiam non videris impediri uxorem ducere, quia neque naturali, neque civili jure tibi conjungitur.“ Instit. de nupt. l. 10.

paranda est et nullum matrimonii impedimentum involvit¹⁾).

§. 30.

Matrimonium consummatum inter unam partem et alterius quartum usque inclusive gradum consanguineos affinitatem parit, qua irritatur matrimonium inter eosdem initum²⁾).

§. 31.

Concubitus extra matrimonium habitus dirimit matrimonium contrahendum inter unam partem et alterius consanguineos in primo vel secundo gradu³⁾).

§. 32.

Conjux, qui cum alterius consanguineis in primo vel secundo gradu copula carnali culpose jungitur, privatur jure debitum conjugale petendi, donec dispensationem obtinuerit.

renden kömmt, noch zu dessen Hausgenossen wird, so ist die Adoption des österreichischen Gesetzes der unvollkommenen gleichzustellen, und bringt kein Ehehinderniß mit sich.

§. 30.

Eine vollzogene Ehe bewirkt zwischen dem Einen Gatten und den Blutsverwandten des anderen bis einschlußweise zum vierten Grade eine Verschwägerung, in Folge derer eine zwischen denselben eingegangene Ehe nichtig ist.

§. 31.

Eine außereheliche Geschlechtsvermischung hindert das Zustandekommen einer Ehe zwischen dem Einen Theile und des anderen Blutsverwandten im ersten und zweiten Grade.

§. 32.

Der Gatte, welcher mit Blutsverwandten des anderen im ersten oder zweiten Grade unerlaubten Umgang pflegt, verliert dadurch das Recht, die eheliche Pflicht zu fordern, bis ihm Nachsicht gewährt worden ist.

14. Affinitas ex copula licita.

15. Affinitas ex copula illicita.

Affinitas superveniens.

1) „Si quaestio incidat sive in tribunali ecclesiastico, sive etiam in Synodo, an in hoc vel illo casu adsit impedimentum cognationis legalis, necessario recurrendum erit ad leges civiles atque ad eorumdem normam controversia decidenda. Disputant e. g. doctores, num praefata ad matrimonium obstacula a sola inducantur adrogatione, an etiam ab adoptione simpliciter et imperfecta. — Tam prioris quam posterioris sententiae patroni unice insistent juris civilis textibus, quos de qualibet adoptione indiscriminatim loqui, defensores primae sententiae autumant; alii ex adverso opinantibus, eos de sola adrogatione intelligendos. De hac quaestione actum fuit in sacra congregatione concilii die 25. Septembris 1734. Nihil tamen ex decisione, quae tunc prodit, potest concludenter ad rem evinci. — Itaque, cum indecisa adhuc remaneat controversia, si de ea in Synodo agendum foret, ex solis juris civilis sanctionibus potest definiri.“ Bened. XIV. de syn. dioec. lib. IX. cap. 10. n. 5.

2) „Adoptivae sororis filiam possum uxorem ducere: cognata enim mea non est filia ejus: quia avunculus nemo fit per adoptionem. Et eae demum cognationes contrahuntur in adoptionibus, quae legitimae sunt, id est, quae agnatorum jus habent.“ Digest. de rit. nupt. XXIII. 2. 12. Ex hoc textu clarissime patet, secundum juris Romani sanctiones adoptionem imperfectam non posse involvere matrimonii impedimentum: etenim cognatio, quae legitima sit, id est, quae agnatorum jus habeat, ab eo contrahi nequit, qui in patris adoptivi familiam non transit.“

3) „Imperfecta est, quando fit sine rescripto principis supremi sed auctoritate inferioris magistratus nec adoptatus cum filiis transit in potestatem adoptantis. Dubitatur, an cognatio legalis oriatur etiam ex adoptione imperfecta. Affirmant Pal. Pontius Tol. etc. apud Salm. Sed probabilius dicunt S. Thom. Sanch. Salm. cum aliis oriri tantum ex adoptione perfecta.“ S. Alphons. Lig. theol. mor. lib. VI. n. 1027.

2) „Super eo igitur, quod pater et filius cum matre et filia et duo cognati cum duabus cognatis, avunculus et nepos cum duabus sororibus contrahunt matrimonia: taliter tibi duximus respondendum, quod, licet omnes consanguinei viri sint affines uxoris et omnes consanguinei uxoris sint viri affines, inter consanguineos tamen uxoris et viri ex eorundem, scilicet viri et uxoris conjugio, nulla prorsus affinitas est contracta, propter quam inter eos matrimonium debeat impediri.“ Decretal. IV. 14. 5.

3) „Praeterea s. Synodus, eisdem et aliis gravissimis de causis adducta, impedimentum, quod propter affinitatem ex fornicatione contractam inducitur, et matrimonium postea factum dirimit, ad eos tantum, qui in primo et secundo gradu conjunguntur, restringit: in ulterioribus vero gradibus statuit, hujusmodi affinitatem matrimonium postea contractum non dirimere.“ Conc. Trid. sess. XXIV. de matr. cap. 4.

6. Justitia publicae honestatis ex matrimonio rato non consummato.

14. Schwägerin aus erlaubttem Umgang.

15. Schwägerin aus unerlaubtem Umgang.

15. Schwägerin aus unerlaubtem Umgang.

17. Adulterium.

18. Conjugicidium.

§. 33.

Matrimonium ratum, non consummatum, conjugem, qui supervixerit, aut in saeculo remanserit, inhabilem reddit ad matrimonium ineundum cum alterius consanguineis quartum usque inclusive gradum.

§. 34.

Matrimonium invalide contractum non consummatum, nisi propter defectum consensus nullum sit, impedit, ne conjugium subsistat inter unam partem et alterius consanguineos quartum usque inclusive gradum.

§. 35.

Sponsalia valide et pure inita obstant, ne sponsorum alter cum alterius consanguineis in primo gradu matrimonium contrahat. Idem operantur sponsalia sub honesta conditione contracta, postquam eadem purificata fuerit¹⁾.

§. 36.

Inter eos, qui adulterio se polluerunt, matrimonium valide contrahi nequit, quando altero adhuc vivente conjugate matrimonii ineundi fidem sibi dederint vel matrimonium de facto inire attentaverint, aut quando vel una tantum pars ea intentione, ut cum altera matrimonio jungi queat, in mortem conjugis, cujus jura adulterio violavit, machinata fuerit effectu secuto.

§. 37.

Conjugicidium inter conjugem ejusdem reum et personam, cum qua ad crimen patrandum conspiravit, matrimonium invalidum efficit, quando vel una tantum pars facinus ea inten-

§. 33.

Eine gültige, doch nicht vollzogene Ehe macht den überlebenden oder weltlich gebliebenen Theil unfähig, mit des anderen Blutsverwandten bis einschlußweise zum vierten Grade sich ehelich zu verbinden.

§. 34.

Eine ungültig geschlossene und nicht vollzogene Ehe hindert, außer wenn der Grund der Nichtigkeit in dem Mangel der Einwilligung liegt, die Verehelichung des Einen Theiles mit den Blutsverwandten des anderen bis einschlußweise zum vierten Grade.

§. 35.

Ein gültig und unbedingt eingegangenes Eheverlöbniß hindert, daß zwischen dem Einen Verlobten und des anderen Blutsverwandten im ersten Grade eine Ehe zu Stande komme. Dieselbe Wirkung äußert ein unter einer ehrbaren Bedingung geschlossenes Verlöbniß, sobald der Bedingung Genüge geleistet ist.

§. 36.

Zwischen zwei Personen, welche mit einander Ehebruch getrieben haben, kann keine Ehe geschlossen werden, wofern dieselben bei Lebzeiten des anderen Gatten einander die Ehe versprochen oder sogar gewagt haben, mit einander tatsächlich eine Ehe zu schließen, oder wofern auch nur Ein Theil, um sich mit dem anderen verehelichen zu können, dem Gatten, dessen Rechte er durch den Ehebruch verletzt, mit Erfolg nach dem Leben gestellt hat.

§. 37.

Der Gattenmord hindert die Ehe zwischen dem desselben schuldigen Gatten und der Person, mit welcher er zur Vollbringung des Verbrechens zusammengewirkt hat, wofern auch nur

16. Forderung der öffentlichen Sittlichkeit aus einer gültigen, doch nicht vollzogenen Ehe.

aus einer ungültig geschlossenen und nicht vollzogenen Ehe.

aus einem Eheverlöbniße.

17. Ehebruch.

18. Gattenmord.

1) „Justitiae publicae honestatis impedimentum, ubi sponsalia quaecunque ratione valida non erunt, s. Synodus prorsus tollit; ubi autem valida fuerint, primum gradum non excedant, quoniam in ulterioribus gradibus jam non potest hujusmodi prohibitio absque dispendio observari.“ Conc. Trident. sess. XXIV. de matr. cap. 3. „Sane si praefata puella ante desponsationem septimum annum compleverat, licet praedictus vir a desponsatione praedictae puellae ipso jure fuerit absolutus, quum ea in eum consentire noluerit, inhonestum tamen videtur, ut matrem ejus habeat, cujus filia fuit sibi desponsata.“ Decretal. IV. 2. 5.

tione perpetraverit, ut cum altera matrimonium inire possit¹⁾.

§. 38.

Ad matrimonium valide ineundum requiritur, ut contrahentes coram parochio proprio utriusque vel unius partis aut alio sacerdote de ipsius parochi seu Ordinarii licentia et duobus vel tribus testibus consensum declarent. In iis tamen Imperii partibus, pro quibus Sancta Sedes instructionem dd. 30. April. 1841 edidit, absentia parochi catholici quoad matrimonia inter Catholicos et Christianos non catholicos ad ipsa irritanda non sufficit²⁾.

§. 39.

Proprius nupturientium parochus est is, in cuius parochia verum aut quasi domicilium habent.

Ein Theil die That in der Absicht verübte, dadurch seine Verehelichung mit dem anderen möglich zu machen.

§. 38.

Zur Gültigkeit der Ehe ist erforderlich, daß die Eheverber vor dem eigenen Pfarrer Beider oder Eines von Beiden, oder Einem Priester, welcher hiezu von dem Pfarrer oder von dem Bischöfe der Diöcese ermächtigt worden ist, und vor zwei oder drei Zeugen ihre Einwilligung erklären. Doch kann in jenen Theilen des Kaiserthumes, für welche der heilige Stuhl die Anweisung vom 30. April 1841 erlassen hat, die Abwesenheit des katholischen Pfarrers bei Ehen zwischen Katholiken und nichtkatholischen Christen nicht hinreichen, um ein Hinderniß der Gültigkeit zu bewirken.

§. 39.

Der Brautleute eigener Pfarrer ist jener, in dessen Pfarrbezirke sie ihren eigentlichen oder uneigentlichen Wohnsitz haben.

19. Claustrinitas.

Domicilium verum et quasi domicilium.

19. Heimlichkeit

Eigentlicher u. uneigentlicher Wohnsitz.

§. 40.

Domicilium verum ibi locorum est, ubi quis habitationem suam vel unice vel principaliter figit, ita, ut peregrinari dicatur, quando ibi non commoretur. Quamdiu hoc in loco habitationem sibi vel familiae suae destinatae retinet, absentia longior licet, per se sumpta, non sufficit ad efficiendam domicilii veri translationem. Ubi quis duraturam figere sedem haud quidem intendit, verumtamen talem habitat in finem, ad quem assequendum longior commoratio requiritur, ibi quasi domicilium habet.

§. 41.

Uxor, ubi maritus; minorenes, ubi parentes, nutritii, tutor, verum habent domicilium. Locus, ubi e. gr. uxor servitia praestat, aut minorenis studiorum ergo commoratur vel persona militaris stativa habet, ipsorum quasi domicilium reputandus est. Quinam minorenis censendus vel minorenis quoad relationes juridicas equiparandus sit, juxta legem Austriacam dijudicandum venit.

§. 42.

Officiales publici nec non ii, qui ad servitia quaecunque publica in dies vitae assumti sunt, domicilium verum eo habent in loco, ubi ad muneris servitiive sui ordinarii partes explendas habitant. Quando alio in loco ad extraordinarium deputantur ministerium, quod pro sua natura longiorem postulat moram, ibi quasi domicilium acquirunt.

§. 43.

Qui hominis privati, societatis aut instituti ejusdam servitiis se mancipat, quasi domicilium acquirit in loco, ubi ad servitia haec praestanda habitat. Haud ea tamen sint oportet,

§. 40.

Der eigentliche Wohnsitz ist an dem Orte, wo Jemand seine Wohnung ausschließlich oder vorzugsweise aufschlägt, so daß man nicht sagen kann, er sei daheim, wenn er sich dort nicht aufhält. So lange er an diesem Orte eine für ihn oder seine Hausgenossen bestimmte Wohnung beibehält, reicht eine, wenn auch längere Abwesenheit für sich genommen nicht hin, um die Uebertragung des eigentlichen Wohnsitzes zu bewirken. Wo Jemand zwar keine bleibende Niederlassung beabsichtigt, aber doch zu einem Zwecke wohnt, dessen Erreichung einen längeren Aufenthalt nothwendig macht, dort hat er einen uneigentlichen Wohnsitz.

§. 41.

Der eigentliche Wohnsitz der Gattin ist dort, wo der Gatte, und der des Minderjährigen dort, wo dessen leibliche, Wahl- oder Pflegeeltern oder der Vormund ihren eigentlichen Wohnsitz haben. Der Ort, wo z. B. die Gattin in Dienstverhältnissen steht, der Minderjährige sich als Studirender aufhält oder als Militärperson seinen Standort hat, ist ihr uneigentlicher Wohnsitz. Wer als minderjährig zu betrachten sei, ist hiebei nach dem österreichischen Gesetze zu beurtheilen.

§. 42.

Staatsbeamte oder Solche, welche in was immer für öffentliche Dienste auf Lebenszeit getreten sind, haben ihren ordentlichen Wohnsitz dort, wo sie zur Ausübung ihrer Amts- oder Dienstespflichten wohnhaft sind. Wofern sie an einem anderen Orte zu außerordentlichen Dienstleistungen, welche ihrer Natur nach längere Zeit erheischen, verwendet werden, erlangen sie an demselben einen uneigentlichen Wohnsitz.

§. 43.

Wer bei einer Privatperson, einer Anstalt oder Gesellschaft auf längere oder unbestimmte Zeit in Dienste tritt, erlangt dadurch an dem Orte, wo er zur Leistung dieser Dienste sich

¹⁾ „Si qua mulier in mortem mariti sui cum aliis consiliata est et ipse aliquemillorum se defendendo occiderit, potest ipse post mortem uxoris, si voluerit, aliam ducere; ipsa autem insidiatrix poenitentiae absque spe conjugii stet subjecta.“ Decretal. IV. 19. 1.

²⁾ „Tametsi dubitandum non est, clandestina matrimonia, libero contrahentium consensu facta, rata et vera esse matrimonia, quamdiu Ecclesia ea irrita non fecit; et proinde jure damnandi sint illi, ut eos s. Synodus anathemate damnat, qui ea vera ac rata esse negant, quique falso affirmant, matrimonia a filiis familias siue consensu parentum contracta irrita esse, et parentes ea rata vel irrita facere posse: nihilominus s. Dei Ecclesia ex justissimis causis illa semper detestata est, atque prohibuit; verum, cum s. Synodus animadvertat, prohibitiones illas propter hominum inobedientiam jam non prodesse, et gravia peccata perpendat, quae ex eisdem clandestinis conjugis ortum habent; praesertim vero eorum, qui in statu damnationis permanent, dum priori uxore, cum qua clam contraxerant, relicta, cum alia palam contrahunt, et cum ea in perpetuo adulterio vivunt, cui malo cum ab Ecclesia, quae de occultis non judicat, succurri non possit, nisi efficacius aliquod remedium adhibeatur; ideireo sacri Lateran. Cone. sub Innoc. III. celebrati vestigiis inhaerendo praecipit, ut in posterum, antequam matrimonium contrahatur, ter a proprio contrahentium parochio tribus continuis diebus festis in ecclesia inter missarum solemnias publice denuntietur, inter quos matrimonium sit contrahendum; quibus denuntiationibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ab celebratione matrimonii in facie Ecclesiae procedatur.“

„Qui aliter quam praesente, parochio vel alio sacerdote de ipsius parochi, seu Ordinarii licentia et duobus vel tribus testibus matrimonium contrahere attentabunt, eos s. Synodus ad sic contrahendum omnino inhabiles reddit: et hujusmodi contractus irritos et nullos esse decernit, prout eos praesenti decreto irritos facit et annullat.“

„statuitque benedictionem a proprio parochio fieri, neque a quoquam, nisi ab ipso parochio vel ab Ordinario licentiam ad praedictam benedictionem faciendam alii sacerdoti concedi posse; quaecunque consuetudine etiam immemorabili, quae potius corruptela dicenda est, vel privilegio non obstante.“ Concil. Trident. sess. XXIV. de matr. cap. 1.

„Qui autem nupturi erunt, a sacerdote benedicti nubere audeant, nec aliter praesumant.“ Decret. caus. 33. qu. 1 et 2, c. 19.

quae continuam habitationis mutationem inferant. Neque ratione servitorum, quorum quis tenore herum quoad habitationem sequi debet, loco, quo herus domicilium non habet, domicilium acquiri potest.

§. 44.

Casu, quo quis extra locum domicilii veri in aliis adhuc parochiis domus ejus usibus destinatas instructasque possideat, in illo tantum horum locorum quasi domicilium habet, ubi vel quovis anno per notabile tempus commorari solet, vel tempore, quo locum qua domicilium asserit, per sex ad minimum septimanas habitat.

§. 45.

Eorum, qui neque verum, neque quasi domicilium habent, parochus proprius is est, in cujus parochia commorantur.

§. 46.

Proprius personarum ad militiam vagam pertinentium parochus est capellanus et respective superior castrensis juxta tenorem facultatum a Sancta Sede concessarum. Qui militiae stabili annumerantur, parochum domicilii adeant oportet.

§. 47.

Quod licentia matrimonio assistendi ab eo, cui competit (§. 38), tacite collata sit, foederis conjugalisi valori haud obest; attamen absque urgentissima quadam necessitate copulationem non peragat, cui a parochi vel ab Ordinario ipso facultas expresse haud facta sit. Licentia mere praesumpta non sufficit; neque juvat, quod delegandi jus habens de ea requis-

aufhält, einen uneigentlichen Wohnsitz. Nur dürfen die Dienstleistungen nicht so beschaffen seyn, daß sie eine stete Veränderung des Aufenthaltes mit sich bringen; auch kann durch ein Dienstverhältniß, in Folge dessen man dem Aufenthalte des Dienstherrn zu folgen hat, dort, wo dieser keinen Wohnsitz hat, kein Wohnsitz erworben werden.

§. 44.

Im Falle, daß Jemand außer dem Orte seines eigentlichen Wohnsitzes noch in anderen Pfarrbezirken Häuser mit einer für ihn bestimmten, eingerichteten Wohnung besitzt, hat er nur an jenem dieser Orte einen uneigentlichen Wohnsitz, wo er sich jährlich eine beträchtliche Zeit hindurch aufzuhalten pflegt, oder wo er zur Zeit, da er den Ort als seinen Wohnsitz geltend macht, durch wenigstens sechs Wochen wohnhaft ist.

§. 45.

Für Jene, welche weder einen eigentlichen noch einen uneigentlichen Wohnsitz haben, ist der Pfarrer, in dessen Bezirke sie sich eben aufhalten, der zuständige.

§. 46.

Zuständiger Pfarrer der zur militia vaga gehörigen Personen ist der Feldcaplan und beziehungsweise der Feldsuperior nach Maßgabe der von dem heiligen Stuhle gewährten Vollmachten. Jene, welche der militia stabilis beigezählt werden, haben sich an den Pfarrer ihres Wohnsitzes zu wenden.

§. 47.

Daß die Ermächtigung zur Bornahme der Trauung von dem Berechtigten (§. 38) stillschweigend erteilt worden ist, schadet der Gültigkeit des Ehebundes nicht. Doch verrichte außer dem Drange der äußersten Nothwendigkeit Niemand eine Trauung, wenn er hiezu nicht von dem Pfarrer oder dem Bischöfe selbst ausdrücklich die Ermächtigung empfangen hat. Eine

tus reapse eam concessurus fuisset, aut rem postmodum ratam habeat.

§. 48.

Qui licentiam matrimonio assistendi pro universitate casuum accepit, eam pro singulis casibus alii sacerdoti concedere potest. Qui licentiam istam pro singulo casu accepit, jure subdelegandi caret, nisi expresse ipsi collatum sit.

§. 49.

Quando ex quacunque ratione dubium emergat, cuinam animarum curatori jus matrimonio assistendi competat, res ad Episcopum deferenda ac ejus decisio vel ordinatio expectanda est.

§. 50.

Consensus declaratio per procuratorem facta valida est, quando hanc in rem ei mandatum speciale, personam futuri conjugis sufficienter determinans, collatum, neque tempore forsitan, quo mandantis nomine matrimonium contractum sit, revocatum jam fuerit. Parochus tamen matrimonium per procuratorem ineundum nullatenus admittat, nisi Episcopus facultatem expresse concesserit.

§. 51.

An consensus sub conditione datus causa efficiens matrimonii sit, a conditionis implementatione dependet.

§. 52.

Quando conditio versetur circa futurum contingens, vel non contingens, matrimonium suspenditur, usque dum conditio impleatur. Quod si non impleatur, consensus dati effectus cessat. Quando consensus alligatur conditioni de praesenti vel de praeterito, matrimo-

bloß vermuthete Erlaubniß ist unzureichend, und bleibt es auch in dem Falle, daß der Berechtigte, wenn man darum nachgesucht, sie wirklich erteilt hätte, oder nachträglich seine Guttheißung ausspräche.

§. 48.

Wer die Erlaubniß zu trauen für eine Gesamtheit von Fällen erhalten hat, kann dieselbe für einzelne Fälle auf einen anderen Priester übertragen. Wer diese Erlaubniß nur für einen einzelnen Fall erhalten hat, entbehrt des Rechtes zu subdelegiren, wenn dasselbe ihm nicht ausdrücklich ist zugetheilt worden.

§. 49.

Erscheint es aus was immer für einem Grunde zweifelhaft, welcher Seelsorger zur Bornahme der Trauung berechtigt sei, so ist die Sache vor den Bischof zu bringen und die Entscheidung oder Anordnung desselben abzuwarten.

§. 50.

Die durch einen Bevollmächtigten erklärte Einwilligung ist gültig, wenn ihm hiezu eine besondere, die Person des künftigen Gatten hinreichend bestimmende Vollmacht ausgestellt worden und dieselbe zur Zeit, als die Ehe im Namen des Machtgebers eingegangen wird, nicht etwa schon widerrufen ist. Doch hat der Pfarrer in keinem Falle eine durch Bevollmächtigte abzuschließende Ehe zuzulassen, ohne daß die ausdrückliche Genehmigung von Seite des Bischofes erfolgt ist.

§. 51.

Ob eine bedingte Einwilligung das Vorhandensein der Ehe bewirke, hängt von der Erfüllung der Bedingung ab.

§. 52.

Wenn das Eintreffen oder Nicht Eintreffen von etwas Zukünftigem als Bedingung gestellt wird, so bleibt die Ehe aufgeschoben, bis die Bedingung erfüllt ist. Wird dieselbe nicht erfüllt, so hört die Wirkung der gegebenen Einwilligung auf. Wenn die Einwilligung an etwas Gegen-

subdelegandi jus.

decisio de parochi competenti.

Matrimonium per procuratorem contractum.

20. Conditio.

Stillschweigend und bloß vermuthet Erlaubniß.

Recht zu subdelegiren.

Entscheidung über die Zuständigkeit des Pfarrers.

Eingehung der Ehe durch einen Bevollmächtigten.

20. Bedingung.

Competens personarum militarium parochus.

Licentia tacite concessa et mere praesumpta.

nium validum est vel non, prout conditio impleta jam sit, vel non.

§. 53.

Irritus esset consensus, qui alligaretur conditioni substantiae matrimonii repugnanti. Conditiones impossibile quidpiam aut immorale, quod matrimonii substantiae haud repugnat, continentis pro non adjectis habendae sunt¹⁾.

§. 54.

Qui ante conditionem impletam matrimonium consummat, eo ipso conditioni nuntium mittit²⁾.

§. 55.

Ut consensus sub conditione detur, non nisi de expressa Episcopi licentia admitti potest. Conditiones, quae in consensus declaratione haud exprimentur, pro non apposis habendae sunt.

§. 56.

Ecclesia matrimoniorum et decori et puritati omni ex parte provisura, nec tamen consultum ducens, ut impedimentorum dirimentium numerus nimis augeatur, de matrimonio constitutiones edidit, pro quibus obedientiam postulat, quarum tamen transgressio matrimonii nullitatem minime involvit.

Impedimenta impedientia:

¹⁾ „Si conditiones contra substantiam conjugii inserantur, puta, si alter dicat alteri: „contraho tecum, si generationem prolis evites.“ vel: „donec inveniam aliam honore vel facultatibus digniorem, aut: si pro quaestu adulterandam te tradas.“ matrimonialis contractus, quantumcunque sit favorabilis, caret effectu; licet aliae conditiones appositae in matrimonio, si turpes aut impossibiles fuerint, debeant propter ejus favorem pro non adjectis haberi.“ Decretal. IV. 5, 7.

²⁾ „Quicumque sub conditionis nomine aliquam desponsaverit et eam relinquere voluerit, dicimus quod frangatur conditio et desponsatio irrefragabiliter teneatur.“ Decretal. IV. 5, 1.

„Si vero aliquis sub hujusmodi verbis juramentum alicui mulieri praestiterit: „Ego te in uxorem accipiam, si tantum mihi donaveris.“ reus perjurii non habebitur, si eam nolentem sibi solvere, quod juramento sibi dari petiit, non acceperit in uxorem, nisi consensus de praesenti aut carnalis sit inter eos commixtio subsequuta.“ Decretal. IV. 5, 3.

„Consultationi tuae taliter respondemus, quod cum liquido constet, quod post contracta sponsalia carnalis est inter eos copula subsequuta, pro matrimonio est praesumendum, quia videtur conditione apposita recessisse.“ Decretal. IV. 5, 6.

wärtiges oder Vergangenes als an ihre Bedingung geknüpft ist, so ist die Ehe gültig oder ungültig, je nachdem die Bedingung bereits erfüllt ist oder nicht.

§. 53.

Eine Einwilligung, welche an eine dem Wesen der Ehe widerstreitende Bedingung geknüpft würde, wäre nichtig. Bedingungen, welche etwas Unmögliches oder etwas Unsittliches, doch dem Wesen der Ehe nicht Widerstreitendes zum Gegenstande haben, sind als nicht beigefügt zu betrachten.

§. 54.

Wer vor Erfüllung der beigefügten Bedingung die Ehe vollzieht, leistet dadurch auf die Bedingung Verzicht.

§. 55.

Eine bedingte Erklärung der Einwilligung kann nur mit ausdrücklicher Erlaubniß des Bischofes zugelassen werden. Bedingungen, welche bei der Erklärung der Einwilligung nicht ausgedrückt werden, sind als nicht beigefügt zu betrachten.

§. 56.

Während die Kirche für die Würde und Reinheit der Ehe in jeder Beziehung sorgen wollte, hielt sie es nicht gerathen, die Zahl der trennenden Hindernisse zu sehr zu mehren. Daher hat sie über die Ehe Anordnungen erlassen, für welche sie Gehorsam fordert, deren Uebertretung aber die Ungültigkeit der Ehe nicht nach sich zieht.

Hinderniß einer erlaubten Eheschließung

1. Sponsalia.

§. 57.

In quantum et quamdiu sponsalia obligationem ad matrimonium contrahendum inducunt, illicitas reddunt nuptias, quascunque sponzorum alter cum tertia quadam persona contrahit.

§. 58.

Votum simplex.

Vota simplicia obedientiae, paupertatis et castitatis in religiosa quadam congregatione emissa, nec non votum simplex perpetuae castitatis, religionis, ordinis sacri et coelibatus eisdem ligatos haud sinunt matrimonium licite contrahere.

§. 24

§. 59.

Tempus sacramentum.

A prima Dominica Adventus usque ad festum Epiphaniae Domini inclusive, et a feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in Albis inclusive prohibitum est, nuptias celebrare¹⁾.

§. 60.

Bannus nuptialis.

Matrimonium, antequam contrahatur, a parcho sponsi ac sponsae tribus diebus dominicis vel festivis inter missarum solemnias publice denuntiandum et omnis, cui impedimentum aliquod notum, ad revelandum istud monendus est. Persona nupturientium expresso utriusque nomine baptismali, cognomine, loco nativitatis, aetate, conditione ac domicilio accurate determinetur.

§. 61.

Si sponsus vel sponsa non tantum verum, sed etiam quasi domicilium habet, trina proclamatio tam a parcho veri, quam a parcho quasi domicilii eorum instituenda est. Quando autem contingat, ut persona quaedam praeter

¹⁾ „Ab Adventu Domini nostri Jesu Christi usque in diem Epiphaniae, et a feria quarta Cinerum usque in octavam Paschatis inclusive, antiquas solemnium nuptiarum prohibitiones diligenter ab omnibus observari, sancta Synodus praecipit, in aliis vero temporibus nuptias solemniter celebrari permittit: quas Episcopi, ut ea, qua decet modestia et honestate fiant, curabunt; sancta enim res est matrimonium et sancte tractandum.“ Conc. Trident. sess. XXIV. cap. 10.

§. 57.

In so weit und so lange die Eheverlöbniße eine Verbindlichkeit zu Eingehung der Ehe hervorrufen, machen sie jede Ehe unerlaubt, welche von Einem der Verlobten mit einer dritten Person eingegangen wird.

1. Eheverlöbniß.

§. 58.

Jene einfachen Gelübde des Gehorsames, der Armuth und der Keuschheit, welche in einer Ordensgemeinde abgelegt worden sind, dann das einfache Gelübde, immerwährende Keuschheit zu bewahren, in einen geistlichen Orden zu treten, die höheren Weihen zu empfangen, niemals eine Ehe zu schließen, verstaten nicht, daß diejenigen, für welche sie verpflichtende Kraft haben, erlaubterweise das Band der Ehe knüpfen.

2. Einfache Gelübde

§. 59.

Es ist verboten, in der Zeit vom ersten Adventsonntage bis einschließlic zum Feste der Erscheinung des Herrn, dann vom Aschermittwoche bis einschließlic zum ersten Sonntage nach Ostern eine Ehe einzugehen.

3. Geheiligte Zeit

§. 60.

Bevor die Ehe geschlossen wird, ist die beabsichtigte Eingehung derselben von dem Pfarrer des Bräutigams und der Braut an drei Sonn- oder Festtagen während der Feier des heiligen Messopfers öffentlich zu verkündigen und Jeder, welchem etwa irgend ein Hinderniß bekannt ist, zur Entdeckung desselben aufzufordern. Die Person beider Brautleute ist durch Angabe ihres Tauf- und Familiennamens, ihres Geburtsortes, Alters, Standes und Wohnortes genau zu bestimmen.

4. Aufgebot.

§. 61.

Hat der Bräutigam oder die Braut sowohl einen eigentlichen als einen uneigentlichen Wohnsitz, so ist die dreimalige Verkündigung sowohl von dem Pfarrer ihres eigentlichen, als auch von dem ihres uneigentlichen Wohnsitzes

domicilium verum plus quam unum habeat quasi domicilium, sufficit, ut matrimonium a parochia veri ejusdem domicilii ac ab uno parochorum, in quorum territorio quasi domicilium habet, rite denuntietur.

§. 62.

Si sponsus vel sponsa in nulla parochiarum, ubi secundum regulas antefatas proclamatio fieri debet, per sex saltem septimanas habitet, proclamatio instituatur praeterea in Ecclesia parochiali ejus loci, ubi persona, de qua agitur, ultimo per sex saltem hebdomadas habitaverit. Peculiaribus rerum adjunctis, ne id commode fiat, obstantibus, ea de re ad Episcopum referendum est.

§. 63.

Apud eos, qui neque verum habent domicilium, neque in loco quasi domicilii per anni ad minimum tempus jam commorantur, proclamationes etiam, ubi jura indigenatum in communitate civili habentium eis competunt, et quando ejusmodi jura nullibi eis competant, quantum fieri possit, etiam in parochia loci eorum natalis instituendae sunt. Nupturiente non tantum vero, sed etiam quasi domicilio carente, proclamatio fiat tam in parochia, ubi tunc temporis commoratur, quam in loco, ubi jura indigenatum in communitate civili habentium eis competunt, aut quodsi nullibi iisdem gaudeat, quantum fieri possit, in parochia loci natalis.

§. 64.

Iterandae sunt proclamationes, quando intra sex post eas peractas menses matrimonium non contrahatur, vel et minori elapso tempore renovationem Episcopus imperet.

§. 65.

Antequam proclamationes rite institutae fuerint, matrimonium licite contrahi nequit.

vorzunehmen. Sollte es sich aber fügen, daß eine Person neben ihrem eigentlichen Wohnsitze mehr als Einen uneigentlichen Wohnsitz hätte, so genügt es, wenn die Verkündigung von dem Pfarrer ihres eigentlichen Wohnsitzes und von Einem der Pfarrer ihrer uneigentlichen Wohnsitze gehörig vorgenommen wird.

§. 62.

Wofern der Bräutigam oder die Braut in keiner der Pfarren, wo nach den vorstehenden Bestimmungen das Aufgebot stattfinden soll, durch wenigstens sechs Wochen wohnhaft ist, so muß die Verkündigung überdieß auch in der Pfarrkirche jenes Ortes geschehen, wo die betreffende Person zuletzt durch wenigstens sechs Wochen wohnhaft war. Sollten besondere Verhältnisse die Vollziehung dieser Vorschrift erschweren, so ist an den Bischof Bericht zu erstatten.

§. 63.

Bei Denjenigen, welche weder einen eigentlichen Wohnsitz haben, noch an dem Orte ihres uneigentlichen schon wenigstens Ein Jahr lang verweilen, muß das Aufgebot auch dort, wo ihnen das Heimathsrecht zusteht, oder wenn dieß ihnen nirgends zusteht, wo möglich auch in der Pfarre ihres Geburtsortes vorgenommen werden. Hat aber der Eheverber nicht nur keinen eigentlichen, sondern auch keinen uneigentlichen Wohnsitz, so geschehe die Verkündigung sowohl in dem Pfarrbezirke, wo er sich eben aufhält, als auch dort, wo ihm das Heimathsrecht zusteht, oder wenn ein solches ihm nirgends zusteht, wo möglich in der Pfarrkirche seines Geburtsortes.

§. 64.

Die Verkündigungen müssen wiederholt werden, wenn die Ehe nicht binnen sechs Monaten nach Vornahme derselben geschlossen wird, oder der Bischof auch nach Ablauf einer kürzeren Zeit die Erneuerung des Aufgebotes vorschreibt.

§. 65.

Bevor das Aufgebot gehörig vollzogen ist, kann die Ehe erlaubterweise nicht eingegangen werden.

§. 66.

Disparitas cultus
ter Christianum et
ostatam nec non in-
r Christianum ca-
holicum et nonca-
tholicum.
Ecclesia detestatur fidelium cum apostatis conjugia; improbat quoque matrimonia inter Catholicos et Christianos non catholicos et ab ipsis ineundis suos dehortatur.

§. 67.

Interdictum Ecclesiae.
Quando fundata adsit suspicio, nupturientibus impedimentum quoddam ob stare, aut timendum veniat, nuptias magnis litibus vel scandalis, aliisve malis ansam praebituras, sacrorum Antistiti jus competit et respective obligatio incumbit, matrimonii celebrationem interdicere. Quamdiu interdictum ab eodem sublatum non sit, matrimonium contrahere illicitum est¹⁾.

§. 68.

Parentum consensus.
Etiam in nectendo matrimonii vinculo memores sunt filii familias Domini dicentis: Honora patrem tuum et matrem tuam! Praeterea prona est ad praepropera consilia juvenus, nisi maturioris aetatis experientia regatur, et conjugia absque debita deliberatione inita uberem malorum continent fomitem. Quocirca illicita sunt matrimonia, quae parentibus justis ex causis assensum denegantibus contrahuntur²⁾.

§. 69.

Prohibitionis legis
Austriacae.
Sanctum est Christiano, potestati civili praestare obedientiam, ad quam Dominus ipse nos per Apostolum suum instituit. Eo districtius eas observet necesse est constitutiones civiles, quae ad ordinem moralem conservandum accurate concurrunt. Quamvis igitur potestas civilis, quin validum inter Christianos matrimonium contrahatur, sanctionibus suis impedire minime possit, eivi tamen Austriaco haud

§. 66.

Die Kirche verabscheut die Ehen zwischen Christen und Solchen, welche vom Christenthume abgefallen sind. Auch mißbilligt sie die Heirathen zwischen Katholiken und nichtkatholischen Christen und mahnt ihre Kinder von Schließung derselben ab.

§. 67.

6. Verbot der Kirche.
Wenn Grund vorhanden ist, zu vermuthen, daß den Eheverbern ein Hinderniß im Wege stehe, oder wenn die Besorgniß obwaltet, daß ihre Verehelichung zu großen Zwistigkeiten und Aergernissen oder anderem Unheile Anlaß geben werde, so steht dem Bischofe das Recht zu und liegt beziehungsweise die Pflicht ob, die Eingehung der Ehe zu verbieten. So lange er das Verbot nicht aufgehoben hat, bleibt die Eingehung der Ehe unerlaubt.

§. 68.

Zustimmung der Eltern.
Auch bei Knüpfung des Ehebandes seien Söhne und Töchter des Herrn eingedenk, welcher spricht: Ehre deinen Vater und deine Mutter! Zudem läßt die Jugend sich leicht zu unbesonnenen Schritten hinreißen, und übereilt geschlossene Ehen sind ein fruchtbarer Saame des Unheiles. Ehen also, welchen die Eltern ihre Zustimmung aus gerechten Gründen verweigern, sind unerlaubt.

§. 69.

Verbote des österr.
reichischen Gesetzes.
Es ist dem Christen eine heilige Pflicht, der Staatsgewalt den Gehorsam zu zollen, zu welchem der Herr selbst uns durch seinen Apostel anweist. Um so genauer soll er jene Staatsgesetze beobachten, welche den Bedingungen der sittlichen Ordnung sorgsame Beachtung schenken. Wiewohl also die Staatsgewalt durch ihre Anordnungen nicht verhindern kann, daß zwischen Christen eine gültige Ehe geschlossen werde, so

¹⁾ „Licet enim contra interdictum Ecclesiae ad secunda vota transire non debuerit, non est tamen conveniens, ut ob id solum sacramentum conjugii dissolvatur. Alia tamen poenitentia debet eis imponi, quia contra prohibitionem Ecclesiae hoc fecerunt.“ *Decretal. IV. 16. 2.*

²⁾ „Verebatur, ne Episcopi praedicti Juvenin, aliorumque contra communem sapientiorum Galliae doctorum sensum idem scriptitantium auctoritate decepti non audeant in suis synodis declarare, matrimonia a filiis familias invitatis ac inseis parentibus contracta, etsi illicita, valida tamen esse.“ *Benedict. XIV. de synod. dioecese. IX. 11. n. 5.*

licet, negligere praescriptiones, quas lex Austriaca de civilibus matrimonii effectibus statuit ¹⁾.

§. 70.

Ad matrimonii celebrationem contracturunt tantum admitti debent, quando conjunctioni eorum nullum, quantum sciri possit, obstat impedimentum et cuncta praestiterint, quae Ecclesiae leges ad matrimonia invalida aut illicita excludendum praescribunt. In specie ipsis incumbit, proclamationes rite peractas esse comprobare nec non liberi status testimonium exhibere; et nisi aetas et origo eorum ex libris parochialibus colligi possit, litteras baptismales asserre. Quodsi nupturiens testimonium sibi baptismale parare plane non valeret, parochus ad Episcopum recurret. Supra memoratas legis Austriacae praescriptiones quod affinet, magno agendum studio, ut a matrimonio contracturis exacte observentur. Quod si contingat, ut parochi monita nihil proficiant, res ad Episcopum deferenda. Hoc ipsum fiat, si alia quaecunque ex causa difficultates vel dubia enascantur.

§. 71.

Caveatur oportet, ne exteri aliter, quam servatis omnibus, quae ad matrimonium rite celebrandum requiruntur, matrimonium contrahere permittantur. In quantum parochus hoc in negotio procedere possit, quin ipsum

Quatenus nupturientes ad copulationes admittendi. Documenta necessaria.

Exteriorum matrimoniorum.

¹⁾ „Dicendum, quod personae illegitimae ad matrimonium dicuntur ex eo, quod sint contra legem, qua matrimonium constituitur. Matrimonium autem, in quantum est in officium naturae, statuitur jure naturae, in quantum est in officium communitatis, statuitur jure civili, in quantum est sacramentum, statuitur jure divino et ideo ex qualibet dictarum legum, naturae humanae et divinae potest persona effici ad matrimonium illegitima.“ S. Thom. Aqu. comment. in IV. sentent. dist. 34. qu. 1. art. 1.

„In quantum igitur (generatio humana) ordinatur ad bonum naturae, quod est perpetuitas speciei, dirigitur in finem a natura inclinante in hunc finem et sic dicitur naturae officium. In quantum vero ordinatur ad bonum politicum, subiacet ordinationi legis civilis. In quantum igitur ordinatur ad bonum Ecclesiae, oportet, ut subiaceat regimini ecclesiastico.“ S. Thom. Aqu. contr. gent. IV. c. 78.

„Dicendum, quod prohibitio legis humanae non sufficeret ad impedimentum matrimonii, nisi interveniret Ecclesiae auctoritas, quae idem etiam interdicit.“ S. Thom. Aqu. quest. quodlibet. V. art. 13.

ist es doch dem österreichischen Staatsbürger nicht erlaubt, die Vorschriften zu vernachlässigen, welche das österreichische Gesetz über die bürgerlichen Wirkungen der Ehe aufstellt.

§. 70.

Zur Trauung dürfen die Ehevererber nur dann zugelassen werden, wenn ihrer Verbindung, in so weit es sich in Erfahrung bringen läßt, kein Hinderniß im Wege steht und sie Alles geleistet haben, was die Gesetze der Kirche zur Fernhaltung von ungiltigen oder unerlaubten Ehen vorschreiben. Insbesondere liegt es ihnen ob, sich über die gehörige Vornahme des Aufgebotes auszuweisen, das Zeugniß ledigen Standes vorzulegen, und wenn ihr Alter und ihre Abkunft nicht aus den Pfarrbüchern ersichtlich ist, den Tauffchein beizubringen. Sollte ein Ehevererber gänzlich außer Stande sein, sich das Taufzeugniß zu verschaffen, so wird der Pfarrer sich deßhalb an den Bischof wenden. Was die oben erwähnten Vorschriften des österreichischen Gesetzes betrifft, so ist mit großem Eifer dahin zu wirken, daß sie von den Eheverberern genau beobachtet werden. Begibt es sich, daß die Ermahnungen des Pfarrers fruchtlos bleiben, so ist die Sache vor den Bischof zu bringen. Dasselbe hat zu geschehen, wenn aus irgend einer anderen Ursache Schwierigkeiten oder Zweifel entstehen.

§. 71.

Es ist darüber zu wachen, daß Ausländer nicht anders als mit Beobachtung alles Dessen, was zu rechtmäßiger Eingehung der Ehe erforderlich ist, zur Trauung zugelassen werden. In wiefern der Pfarrer in dieser Sache vor-

Zulassung Trauung. Erforderliche lege.

Ehen von Ausländern.

monia praematuta.

latio nupturientium domicilio caretium.

netio religiosa.

Sacramentorum susceptio.

curiae episcopali dijudicandum proposuerit, Episcopus pro rerum adjunctis constituet.

§. 72.

Procurandum est, ut avertantur matrimonia eorum, qui annum quidem decimum quartum et respective duodecimum absolverunt, ast nondum attigerunt aetatem, qua pro terrae gentisque ratione aptitudo ad matrimonium debita cum deliberatione ineundum et maturitas physica adesse solet.

§. 73.

Copulationem eorum, qui nec verum, nec quasi domicilium habent, peragere non licet, antequam Episcopus ipse licentiam concesserit ¹⁾.

§. 74.

Quum matrimonium novi foederis sit sacramentum et ejus vinculo se devincientibus sanctas gravissimasque imponat obligationes, qui elementa fidei Christianae ignorant, ad nuptias admitti nequeunt; immo antequam de Deo ejusque mandatis saltem scitu absolute necessaria didicerint, nec ad proclamanda ipsorum matrimonia parochi procedant.

§. 75.

Decet, ut sponsi, priusquam in facie Ecclesiae foedere mortem usque duraturo jungantur, poenitentiae sacramento cor emundent et corpus Domini nostri devote suscipiant. Nec ante benedictionem sacerdotalem in templo suscipiendam in eadem domo cohabitent. De hisce ac omnibus, quae conferre possunt, ut matrimonium pie ac decore celebretur,

¹⁾ „Multi sunt, qui vagantur et incertas habent sedes et improbi sunt ingenii, prima uxore relicta, aliam et plerumque plures illa vivente diversis in locis ducunt. Cui morbo cupiens sancta Synodus occurrere, omnes, ad quos spectat, paterne monet, ne hoc genus hominum vagantium ad matrimonium facile recipiant: magistratus etiam saeculares hortatur, ut eos severe coercant. Parochis autem praecipit, ne illorum matrimoniis intersint, nisi prius diligentem inquisitionem fecerint, et re ad Ordinarium delata, ab eo licentiam id faciendi obtulerint.“ Conc. Trident. sess. XXIV. de matr. cap. 7.

gehen könne, ohne dieselbe der bischöflichen Curie zur Beurtheilung vorzulegen, wird der Bischof nach Umständen bestimmen.

§. 72.

Es ist Vorsorge zu treffen, daß die Ehen Derer verhindert werden, welche zwar das vierzehnte und beziehungsweise das zwölfte Jahr vollendet, aber noch nicht das Alter erreicht haben, in welchem nach Maßgabe des Landes und Stammes die Fähigkeit, die Ehe mit gehöriger Ueberlegung zu schließen, und die körperliche Reife einzutreten pflegt.

§. 73.

Die Trauung von Personen, welche weder einen eigentlichen noch einen uneigentlichen Wohnsitz haben, darf nicht vorgenommen werden, bevor der Bischof selbst hiezu die Erlaubniß erteilt hat.

§. 74.

Da die Ehe ein Sacrament des neuen Bundes ist und denen, welche durch ihr Band sich vereinigen, heilige und hochwichtige Pflichten auflegt, so dürfen Personen, welche in den Grundwahrheiten des Christenthumes unwissend sind, zur Trauung nicht zugelassen werden. Ja, bevor sie über Gott und seinen Willen sich nicht wenigstens die schlechthin nothwendigen Kenntnisse erworben haben, nehme der Pfarrer nicht einmal die Verkündigung ihrer Ehe vor.

§. 75.

Es gebührt sich, daß die Brautleute, bevor sie im Angesichte der Kirche den lebenslänglichen Bund schließen, ihr Gewissen durch das heilige Sacrament der Buße läutern und den Leib des Herrn andächtig empfangen. Bevor sie den priesterlichen Segen im Gotteshause erhalten haben, sollen sie im selben Hause nicht beisammen wohnen. Hierüber und über Alles, was

Verzeitige Ehen.

Trauung von Eheverberern ohne Wohnsitz.

Religionsunterricht.

Empfang der heiligen Sacramente.

statuta et laudabiles consuetudines ejusque dioecesis fideliter observandae sunt ¹⁾).

§. 76.

Libri nuptialis gestio.

Parochus, cui copulationem peragere competit, tenetur, matrimonium contractum cum omnibus rerum adjunctis, quae ad probationem efficiendam necessaria vel utilia sunt, libro nuptiali parochiae suae propria manu inscribere. Distincte igitur exprimantur: Nomen baptismale, cognomen, aetas, religio, habitatio et conditio conjugum; insuper, an prius jam matrimonio juncti fuerint; porro nomen, religio et conditio parentum et testium, dies, quo, nec non sacerdos, coram quo matrimonium inierunt. Quodsi difficultates emeruerint, modus, quo sublatae fuerint, indicandus venit ²⁾).

§. 77.

Quodsi parochus sacerdotem quemdam deleget ad copulandum sponso in loco, ubi neuter eorum domicilium habet, incumbit ipsi, rem in libro copulaturum parochiae suae annotare. Parochus loci, ubi matrimonium contrahitur, actum modo superius exposito libro copulaturum parochiae suae propria manu inscribere et addere simul debet, a quonam parochus delegatio concessa sit. Posterior tenetur pariter, copulationem peractam, de qua spatium octidierum certior reddendus est, libro copulaturum parochiae ipsius inferre.

¹⁾ „Praeterea eadem s. Synodus hortatur, ut conjuges ante benedictionem sacerdotalem, in templo suscipiendam in eadem domo non cohabitent.“ — Postremo s. Synodus conjuges hortatur, ut, antequam contrahant, vel saltem triduo ante matrimonii consummationem sua peccata diligenter confiteantur et ad SS. Eucharistiae Sacramentum pie accedant. Si quae provinciae aliis ultra praedictas laudabilibus consuetudinibus et caeremoniis hae in re utuntur, eas omnino retineri s. Synodus vehementer optat.“ Conc. Trident. sess. XXIV. de matr. cap. 1.

²⁾ „Habeat parochus librum, in quo conjugum et testium nomina diemque et locum contracti matrimonii describat, quem diligenter apud se custodiat.“ Conc. Trid. sess. XXIV. de matr. cap. 1.

sonst noch beitragen kann, damit die Ehe in Gottesfurcht und mit christlichem Anstande eingegangen werde, sind die Anordnungen und löblichen Gewohnheiten jedes Kirchensprengels getreu zu beobachten.

§. 76.

Der zur Trauung berechnigte Pfarrer ist verpflichtet, die erfolgte Schließung der Ehe mit allen Umständen, welche zur Herstellung eines Beweises nothwendig oder nützlich sind, in das Trauungsbuch seiner Pfarre eigenhändig einzutragen. Es muß also deutlich ausgedrückt werden: Der Tauf- und Familienname, das Alter, das Religionsbekenntniß, die Wohnung und der Stand der Neuvermählten; auch ob dieselben schon früher verehelicht waren oder nicht; ferner Name, Religionsbekenntniß und Stand ihrer Eltern und der Zeugen, der Tag, an welchem, so wie der Priester, durch welchen die Trauung vollzogen wurde. Haben sich Anstände ergeben, so soll die Art und Weise, wie dieselben beseitigt wurden, angeführt werden.

§. 77.

Ermächtigt der Pfarrer einen Priester, die Brautleute an einem Orte, wo Keines von Beiden seinen Wohnsitz hat, zu trauen, so soll er dieß in dem Trauungsbuche seiner Pfarre anmerken. Der Pfarrer des Ortes, wo die Eheschließung vor sich geht, hat dieselbe auf die oben angedeutete Weise in das Trauungsbuch seiner Pfarre eigenhändig einzutragen und beizufügen, von welchem Pfarrer die Ermächtigung ausgegangen sei. Dieser Letztere wird die geschehene Vornahme der Trauung, von welcher er binnen acht Tagen in Kenntniß zu setzen ist, gleichfalls in seinem Trauungsbuche anmerken.

Führung des Trauungsbuch

ensatio in impedimentis matrimonii.

pedimenta, in quibus dispensatio facilius concedenda.

Dispensatio

nun pht

potest

§. 78.

Casu, quo civis Austriacus petit, ut matrimonium ab eo in exteris terris initum libro copulaturum parochiae, ubi nunc domicilium fixit, inseratur, parochus libellum supplicem simul cum probationibus de conjugio rite inito allatis Episcopo proponet ac ejusdem expectabit mandata.

§. 79.

Ea matrimonii impedimenta, quae juris canonici sanctionibus innituntur, dispensatione legitime obtenta et conditionibus, quae forsitan adjunctae sint, adimpletis pro singulis cessant casibus. In impedimentis dirimentibus proprio jure dispensare solius Apostolicae Sedis est, cui reservatum quoque, in voto castitatis simplici, sed perpetuo, nec non in disparitate cultus inter Catholicos et Christianos non catholicos dispensationem indulgere ¹⁾).

§. 80.

Episcopi, cum canonicae non deficiant rationes, faciles erunt in utendo facultatibus a Sancta Sede concessis, sequentia quoad impedimenta:

1. In tertio et quarto gradu consanguinitatis et affinitatis ex copula licita.
2. In cognatione spiritali.
3. In affinitate ex copula illicita, nisi timendum sit, ne ex immundis commerciis nupturientes consanguinitate in linea recta juncti sint.
4. In tertio et quarto gradu justitiae publicae honestatis ex matrimonio rato non consummato.
5. In justitia publicae honestatis proveniente ex matrimonio invalide contracto et non consummato, aut ex sponsalibus.

¹⁾ „Si quis dixerit, eos tantum consanguinitatis et affinitatis gradus, qui Levitico exprimuntur, posse impedire matrimonium contrahendum et dirimere contractum; nec posse Ecclesiam in nonnullis illorum dispensare; aut constituere, ut plures impediant et dirimant; anathema sit.“ Concil. Trident. sess. XXIV. de matr. can. 3

§. 78.

Wenn ein österreichischer Staatsbürger das Ansuchen stellt, daß seine im Auslande geschlossene Ehe in das Trauungsbuch der Pfarre, wo er nunmehr seinen Wohnsitz genommen hat, eingetragen werde, so hat der Pfarrer das Gesuch sammt den beigebrachten Beweisen der rechtmäßigen Eheschließung dem Bischöfe vorzulegen und den Auftrag desselben abzuwarten.

§. 79.

Jene Ehehindernisse, welche auf Bestimmungen des Kirchengesetzes beruhen, werden durch eine rechtmäßig erlangte Nachsichtgewährung und die Erfüllung der etwa beigelegten Bedingungen für einzelne Fälle außer Kraft gesetzt. Dem heiligen Stuhle allein steht es zu, in Hindernissen der Gültigkeit aus eigener Macht Nachsicht zu gewähren, und demselben ist es auch vorbehalten, in dem einfachen Gelübde immerwährender Keuschheit wie auch in der Religionsverschiedenheit zwischen Katholiken und nichtkatholischen Christen Nachsicht zu ertheilen.

Nachsicht in Ehehindernissen.

§. 80.

Die Bischöfe werden, wenn rechtmäßige Gründe nicht gebrechen, sich ihrer vom heiligen Stuhle erhaltenen Vollmachten in nachstehenden Hindernissen willfährig bedienen:

Hindernisse, in welchen die Nachsicht willfährig zu ertheilen ist.

1. Im dritten und vierten Grade der Blutsverwandtschaft und der Schwägerschaft aus erlaubtem Umgange.
2. In der geistlichen Verwandtschaft.
3. In der Schwägerschaft aus unerlaubtem Umgange, außer wenn zu besorgen stünde, daß in Folge des unreinen Verhältnisses die Ehevererber mit einander in gerader Linie verwandt seien.
4. Im dritten und vierten Grade der aus einer gültigen, doch nicht vollzogenen Ehe entstandenen Forderung der öffentlichen Sittlichkeit.
5. In jener Forderung der öffentlichen Sittlichkeit, welche aus einer ungültigen und nicht vollzogenen Ehe oder aus dem Eheverlöbniße hervorgeht.

§. 81.

uoad ceterorum dispensationem tenenda.

Cetera quod attinet impedimenta dirimentia, unanimi conatu agendum est, ut efficax eorum vigor aut asseratur aut restituatur. Ubi matrimonia inter consanguineos proximiores inita frequentiora occurrunt, corrumpunt intima familiarum commercia, utpote cupidinem pravam ejusque suspicionem excitantia ¹⁾.

§. 82.

Dispensatio in banno nuptiali.

Dispensatio ab omnibus tribus proclamationibus non nisi urgentissimis in casibus, a secunda vero et tertia proclamatione non nisi ex causis consideratu dignis et sufficienter probatis concedenda est.

§. 83.

Quum contingere possit, ut instans mortis periculum dilationem longiorem impossibilem reddat, Episcopi in quovis districtu pro ratione locorum unum pluresve sacerdotes delegabunt, qui tali eveniente casu ipsorum nomine ab omnibus tribus proclamationibus dispensent.

§. 84.

Si duae personae, quae conjugio se junctas falso asserunt et in loco domicilii passim pro conjugibus habentur, matrimonium inter se contrahere optant, dispensatio ab omnibus tribus proclamationibus ipsis absque gravissima causa deneganda non est. Sedulo tamen examinetur, an ipsas peraeque pro conjugibus haberi veritate undequaque nitatur.

§. 85.

Nupturientes, quibus proclamationes penitus indulgentur, nunquam non tenentur, coram parochio, cui copulationem peragere competit, jurejurando firmare, quod ipsis nullum impedimentum conjunctioni suae obstans notum sit.

§. 81.

Was die übrigen Hindernisse der Gültigkeit betrifft, so ist einmüthig dahin zu wirken, daß die volle Wirksamkeit derselben behauptet oder erneuert werde. Wenn Ehen zwischen nahen Verwandten häufiger vorkommen, so vergiften sie das Familienleben, in dessen Verkehr sie die sinnliche Begierde und den Verdacht derselben einführen.

§. 82.

Die gänzliche Nachsicht vom Aufgebote soll nur in höchst dringenden Fällen, die Nachsicht von der zweiten und dritten Verkündigung nur aus erheblichen und hinreichend bewiesenen Gründen ertheilt werden.

§. 83.

Da es sich ereignen kann, daß eine nahe Todesgefahr jeden längeren Aufschub unmöglich macht, so werden die Bischöfe in jedem Bezirke nach Maßgabe der Ortsverhältnisse Einen oder mehrere Priester ermächtigen, für solche Fälle in ihrem Namen die Nachsicht von allen drei Verkündigungen zu ertheilen.

§. 84.

Wenn zwei Personen, welche sich fälschlich für Eheleute ausgeben und an dem Orte, wo sie ihren Wohnsitz haben, allgemein dafür gehalten werden, sich mit einander zu verehelichen wünschen, so soll denselben ohne höchst wichtige Ursache die Nachsicht von allen drei Verkündigungen nicht versagt werden. Doch ist genau zu erheben, ob die Behauptung, daß sie allgemein für Eheleute gehalten werden, vollkommen gegründet sei.

§. 85.

Jene Ehemänner, welchen das Aufgebote gänzlich nachgesehen wird, haben stets vor dem zur Trauung berechtigten Seelsorger zu beschwören, daß ihnen kein ihrer Verehelichung entgegenstehendes Hinderniß bekannt sei.

Grundfährt Nachsicht bei den Hindernissen

Nachsicht del gebetet

dispensatio pro foro conscientiae.

matrimonii convalidatio:

pro foro externo,

pro foro externo,

§. 86.

In libello supplicis, quo dispensatio petitur, impedimentum cum omnibus adjunctis, a quibus ejusdem qualitas dependet, clare exponendum est; insuper rationum momenta, quibus petitio fulcitur, necessariis allegationibus instruantur. Episcopus de factis, quibus ejus decisio vel relatio Sanctae Sedi proponenda innitatur oportet, investigationes necessarias habeat.

§. 87.

Quodsi impedimentum occultum, nec ipsius propositio prudenter timenda sit, ad conscientiae consulendum dispensatio suppresso conjugum nomine etiam per confessarium seu aliam idoneam personam peti ac impetrari potest. Hujusmodi tamen dispensatio in foro externo nullatenus suffragatur: quocirca quando impedimentum praeter expectationem publicum fieret, ne matrimonium coram iudice humano in discrimen adducatur, dispensationem pro foro externo valituram servatis servandis petere oporteret ¹⁾.

§. 88.

Si copulatio forma debita peracta propter impedimentum matrimonio obstans invalida fuit, dispensatione obtenta matrimonii convalidatio institui debet.

§. 89.

Dispensatione pro foro conscientiae tantum concessa ad matrimonium convalidandum sufficit, ut ambae partes consensum absque parochio et testibus renovent.

§. 90.

Obtenta dispensatione, quae pro foro externo valet, consensus invalide copulatorum coram parochio, in cujus parochia domicilium

§. 86.

In den Gesuchen um Nachsichtgewährung ist das Hinderniß mit allen Umständen, von welchen die Beschaffenheit desselben abhängt, deutlich anzugeben; auch sollen die Gründe, auf welche man sich beruft, mit den nöthigen Nachweisen belegt werden. Der Bischof wird über die Thatumstände, auf welche seine Entscheidung oder sein dem heiligen Stuhle vorzulegendes Gutachten sich stützen muß, die erforderlichen Erhebungen pflegen.

§. 87.

Wenn das Hinderniß geheim ist und eine Veröffentlichung desselben nicht zu besorgen steht, so kann, um das Gewissen sicherzustellen, die Nachsichtgewährung ohne Angabe des Namens der Gatten und auch durch den Beichtvater oder eine andere hiezu taugliche Person nachgesucht und erhalten werden. Doch ist eine solche Nachsichtgewährung für den Rechtsbereich von keinem Nutzen: wenn also das Hinderniß wider Vermuthen bekannt würde, so müßte, damit die Ehe nicht vor dem menschlichen Gerichte Gefahr laufe, um eine für den Rechtsbereich gültige Nachsichtgewährung auf dem gehörigen Wege angesucht werden.

§. 88.

Wenn eine in gehöriger Form vollzogene Trauung wegen eines obwaltenden Hindernisses ungültig war, so hat nach erlangter Nachsichtgewährung die Convalidation der Ehe zu erfolgen.

§. 89.

Ist die Nachsicht nur für den Gewissensbereich ertheilt worden, so genügt es zur Begründung einer gültigen Ehe, wenn beide Theile ihre Einwilligung ohne Pfarrer und Zeugen erneuern.

§. 90.

Bei einer Nachsichtgewährung, welche für den Rechtsbereich Geltung hat, muß die Einwilligung der ungültig Vermählten vor dem Pfar-

Gesuche um Nachsichtgewährung.

Nachsichtgewährung für den Gewissensbereich.

Convalidation der Ehe:

für den Gewissensbereich;

für den Rechtsbereich;

¹⁾ „In contrahendis matrimonii vel nulla omnino detur dispensatio, vel raro: idque ex causa et gratis concedatur. In secundo gradu nunquam dispensetur, nisi inter magnos Principes et ob publicam causam.“ Conc. Trident. sess. XXIV. de matr. cap. 5.

¹⁾ „In matrimonialibus dispensationibus (pro foro conscientiae indultis) illud semper subicitur: Ita quod hujusmodi absolutio et dispensatio in foro judicario nullatenus suffragetur.“ Benedicti XIV. instit. 87.

habent, et duobus testibus renovetur oportet. Parochus nunquam non convalidationem peractam libro copulorum inserere debet, quando autem conjunctio invalida in alia parochia contracta fuerit, res hujus praeterea loci parochi communicanda est, ut ipse convalidationem peractam inscriptioni, quae de matrimonio invalido facta sit, diligenter adjungat.

§. 91.

Proclamationes tali casu haud repetantur; copulatio a parochi privatim et coram fidei testibus peragatur. Exceptio fieri potest, quando impedimentum loco, quo convalidatio instituenda veniat, notorium sit.

§. 92.

Impedimento absque dispensatione mutatione facti sublato, conjugibus injungendum est, ut consensus declarationem coram parochi et duobus testibus iterent, nisi forsitan, quod nuptiarum celebratarum tempore impedimentum obtinuerit, et omnino occultum nec ullum rei probandae sit periculum: tunc enim concedi potest, ut consensum inter se renovent.

§. 93.

Matrimonium, quod consensus fictus irritum reddit, consensu ab eo, qui fidei egerat, vere praestito convalidatum censeatur oportet. Idem obtinet de matrimonio, cui error seu vis metusque obstitit, quamprimum pars, quae errori aut violentiae injustae suberat, recognito errore aut libertate plene recuperata verbo factove assensum suppleverit. Nihilominus ad omne de consensu praestito dubium excludendum his quoque in casibus consultum est, ut conjuges consensum coram parochi et duobus testibus renovent: igitur hoc ut fiat, agen-

ter, in dessen Pfarrbezirke sie ihren Wohnsitz haben, und zwei Zeugen erneuert werden. Der Pfarrer hat jedenfalls die stattgehabte Convalidation in sein Traungsbuch einzutragen; wenn aber die ungiltige Verbindung in einer anderen Pfarre geschlossen wurde, so soll er überdies den Pfarrer, in dessen Bezirke sie eingegangen wurde, davon in Kenntniß setzen, damit derselbe die Vollziehung der Convalidation an der Stelle, wo die ungiltige Ehe eingeschrieben ist, sorgfältig beifüge.

§. 91.

Das Aufgebot ist in solchen Fällen nicht zu wiederholen. Die Trauung soll in der Stille und vor vertrauten Zeugen vorgenommen werden. Eine Ausnahme kann eintreten, wenn das Hinderniß an dem Orte, wo die Convalidation zu geschehen hat, allgemein bekannt ist.

§. 92.

Wenn ein Hinderniß ohne Nachsichtgewährung durch eine thatsächliche Veränderung erfolgt ist, so soll den Gatten aufgetragen werden, die Erklärung der Einwilligung vor dem Pfarrer und zwei Zeugen zu erneuern, außer wenn etwa der Umstand, daß zur Zeit der Eheschließung ein Hinderniß obwaltete, gänzlich verborgen, und daß darüber ein Beweis hergestellt würde, nicht zu befürchten wäre: denn dann kann denselben gestattet werden, die Einwilligung unter sich zu erneuern.

§. 93.

Eine Ehe, welche wegen verstellter Einwilligung ungiltig ist, muß als convalidirt erachtet werden, wenn Der, welcher Verstellung übte, in Wahrheit eingewilliget hat. Dasselbe findet bei einer Ehe Statt, welcher Irrthum oder Gewalt und Furcht im Wege stand, sobald der Theil, welcher dem Irrthume oder dem ungerechten Zwange unterlag, nachdem er den Irrthum erkannt oder seine volle Freiheit wieder erlangt, durch Wort oder That eingewilliget hat. Demungeachtet ist es, um jeden Zweifel über die erfolgte Einwilligung auszuschließen, auch in die-

dum erit, nisi obversetur prudens scandalorum vel matrimonii in discrimen adducendi metus¹⁾.

§. 94.

Convalidatione peracta matrimonium quoad effectus civiles ita considerandum venit, ac si ab initio valite contractum esset. Idem de effectibus ecclesiasticis obtinet, quando vel unatantum pars nuptiarum celebratarum tempore ignorantia facti aut juris detenta fuerit. Alias ad dispensationis remedium confugiendum erit²⁾.

Titulus secundus.

De processu matrimoniali.

§. 95.

Causae matrimoniales ad judicem ecclesiasticum spectant, cui soli competit, de validitate matrimonii et obligationibus ex eodem derivantibus sententiam ferre. De effectibus matrimonii mere civilibus potestas civilis judicet³⁾.

§. 96.

Conjuges in causis matrimonialibus subsunt Episcopo, in cujus dioecesi maritus domicilium habet. Exceptioni locus est, si conjugale vitae consortium aut per separationem a thoro et mensa aut per desertionem malitiosam a marito patratam sublato sit. Priori

sen Fällen gerathen, daß die Gatten ihre Einwilligung vor dem Pfarrer und zwei Zeugen erneuern, und man suche dieß zu erwirken; es sei denn, daß eine begründete Besorgniß von Aergerniß oder Gefährdung der Ehe obwalte.

§. 94.

Nach erfolgter Convalidation ist die Ehe in Betreff der bürgerlichen Wirkungen so zu betrachten, als wäre sie ursprünglich gültig geschlossen worden. Eben dieß gilt von den kirchlichen Wirkungen, wenn auch nur Ein Theil zur Zeit der Eheschließung in Unwissenheit der Thatsache oder des Rechtes besangen war. Sonst muß man zur Nachsichtgewährung die Zuflucht nehmen.

Zweiter Abschnitt.

Von dem Verfahren in Ehesachen.

§. 95.

Die Ehesachen gehören vor den kirchlichen Richter, welchem allein es zusteht, über die Gültigkeit der Ehe und die aus derselben entspringenden Pflichten das Urtheil zu fällen. Ueber die bloß bürgerlichen Wirkungen der Ehe entscheidet die Staatsgewalt.

§. 96.

Die Gatten unterstehen in Ehesachen dem Bischöfe, in dessen Kirchensprengel der Ehemann seinen Wohnsitz hat. Ausnahmen finden Statt, wenn die eheliche Lebensgemeinschaft entweder durch Scheidung von Tisch und Bett oder durch böswillige Verlassung von Seite des Ehe-

Convalidationis effectus.

nach thatsächlicher Veränderung des

niffe: riodictio in causis matrimonialibus.

Judex competens.

im Hinderniß verstellter Einwilligung, wie aus Zwanges und thumet.

Wirkungen der Convalidation.

Gerichtbarkeit in Ehesachen.

Zuständigkeit.

¹⁾ „Postquam legitimo tempore accedente, semel etiam copulae conjugali consensit, ex ratihabitione sibi super hoc silentium non ambigitur indixisse.“ Decretal. IV. 18. 4.

„Secunda tamen sententia communis et verior docet sufficere, quod tantum fidei consentiens vel metum passus suum ponat consensum.“ S. Alphons. de Ligu. theol. mor. lib. VI. n. 1114.

²⁾ „Quum inter J. Veterem et T. mulierem divortii sententia canonice sit prolata, filii eorum non debent exinde sustinere jacturam, quum parentes eorum publice et sine contradictione Ecclesiae inter se contraxisse noseantur. Ideoque sancimus, ut filii eorum, quos ante divortium habuerunt, et qui concepti fuerant ante latam sententiam, non minus habeantur legitimi, et quod in bona paterna hereditario jure succedant et de parentum facultatibus nutrantur.“ Decretal. IV. 17. 2.

„Pari modo proles illegitima censeatur, si ambo parentes, impedimentum scientes legitimum, praeter omne interdictum, etiam in conspectu Ecclesiae contrahere praesumpserunt.“ Decretal. IV. 3. 3.

³⁾ „Si quis dixerit, causas matrimoniales non spectare ad judices ecclesiasticos, anathema sit!“ Conc. Trident. sess. XXIV. can. 12.

casu quaelibet pars jus aduersandi contra alteram ipsi competens coram Episcopo dioecesis, ubi haecce domicilium habet, exercere debet. Posteriori casu uxor apud Episcopum, intra eius dioecesim domicilium ejus situm est, actionem instituere potest. Postquam citatio judicialis intimata est, mutatio quoad conjugum domicilium facta mutationem respectu iudicis competentis minime operatur¹⁾.

§. 97. Episcopus in tractandis caussis matrimonialibus utitur tribunali, quod ex praeside et consiliariis ad minimum quatuor constare debet. Nec tamen ultra sex consiliariorum numerus facile ascendat. Adjungatur eidem secretarius nec non vir idoneus, qui aliquo tribunalis consiliario, ne munere fungatur, praepedito ejus locum teneat. Congruum erit, eundem ad sessiones, quibus ad supplendum necessarius haud est, qua assessorem adque suffragii jure admittere. Quando propter magnum dioecesis ambitum commode fieri haud possit, ut praeses negotiis juxta instructionis hujus tenorem ipsi incumbentibus solus fungatur, adjungatur eidem, qui vices ejus teneat.

§. 98. Episcopus membra tribunalis matrimonialis nominat, et, quando finis ratio exigere ipsi videatur, a collato munere vel suspendit vel removet. Viros seliget debitis dotibus praeditos, et quibus nulla ex parte exceptionis nota opponi possit.

Der Bischof bedient bei Verhandlung der Ehefachen sich eines Gerichtes, welches aus einem Präses und wenigstens vier Rätthen zu bestehen hat. Doch soll die Zahl der Rätthe nicht leicht mehr als sechs betragen. Es werde denselben ein Schriftführer beigegeben und ein tauglicher Mann bestimmt, um, wenn ein Rath des Ehegerichtes seines Amtes zu walten verhindert ist, die Stelle desselben zu vertreten. Es wird zweckmäßig sein, denselben an den Sitzungen, bei welchen es keiner Ergänzung bedarf, als Beisitzer ohne Stimmrecht theilnehmen zu lassen. Wenn es wegen der großen Ausdehnung des Kirchensprengels nicht wohl möglich ist, daß der Präses die laut dieser Anweisung ihm obliegenden Geschäfte allein versehen, so ist ihm ein Stellvertreter beigegeben.

¹⁾ „Proposuisti nobis, quod quidam subditus tuus ad petitionem ejusdam adversarii sui a te legitime citatus ad caussam, quia postmodum jurisdictionis alterius esse coepit, tuum intendit iudicium declinare. Porro tuae prudentiae dubium esse non credimus, quod is in praedicta caussa jus revocandi forum non habet, quasi ab altero jam praeventus.“ Decreta l. II. 2, 19.

manes aufgehoben ist. Im ersteren Falle hat jeder Theil das ihm wider den anderen zustehende Klagerecht vor dem Bischöfe der Diöcese, wo dieser seinen Wohnsitz hat, geltend zu machen. Im zweiten Falle kann die Gattin ihre Klage vor dem Bischöfe anbringen, inner dessen Kirchensprengel ihr Wohnsitz gelegen ist.

§. 97. Sobald die gerichtliche Vorladung zugestellt ist, kann durch eine Veränderung im Wohnsitz der Gatten eine Veränderung in Betreff der Zuständigkeit nicht bewirkt werden.

Der Bischof bedient bei Verhandlung der Ehefachen sich eines Gerichtes, welches aus einem Präses und wenigstens vier Rätthen zu bestehen hat. Doch soll die Zahl der Rätthe nicht leicht mehr als sechs betragen. Es werde denselben ein Schriftführer beigegeben und ein tauglicher Mann bestimmt, um, wenn ein Rath des Ehegerichtes seines Amtes zu walten verhindert ist, die Stelle desselben zu vertreten. Es wird zweckmäßig sein, denselben an den Sitzungen, bei welchen es keiner Ergänzung bedarf, als Beisitzer ohne Stimmrecht theilnehmen zu lassen. Wenn es wegen der großen Ausdehnung des Kirchensprengels nicht wohl möglich ist, daß der Präses die laut dieser Anweisung ihm obliegenden Geschäfte allein versehen, so ist ihm ein Stellvertreter beigegeben.

§. 98. Der Bischof ernennt die Mitglieder des Ehegerichtes und wenn der Zweck es ihm zu erfordern scheint, stellt er ihnen die Ausübung des übertragenen Amtes ein oder enthebt sie desselben. Doch wird seine Wahl nur auf Männer fallen, welche die erforderlichen Eigenschaften besitzen und wider welche von keiner Seite her eine Einwendung kann erhoben werden.

¹⁾ „Proposuisti nobis, quod quidam subditus tuus ad petitionem ejusdam adversarii sui a te legitime citatus ad caussam, quia postmodum jurisdictionis alterius esse coepit, tuum intendit iudicium declinare. Porro tuae prudentiae dubium esse non credimus, quod is in praedicta caussa jus revocandi forum non habet, quasi ab altero jam praeventus.“ Decreta l. II. 2, 19.

§. 99. Causas referendas, nisi Episcopus peculiare quid statuatur, praeses consiliariis distribuit. Decisio majoritate suffragiorum absoluta fertur. Praeses mentem suam ultimus explicat et quando ipsius computato suffragio paria emergant vota, rem suffragio suo decernit, nisi de sententia super matrimonii validitate ferenda agatur, quo quidem in casu votis paribus existentibus nunquam non pro validitate standum erit. Si Episcopo visum fuerit, praesidi virum, qui vices ejus gerat, adjungere, de negotiis eidem assignandis necessaria constituet.

§. 100. Consiliarius tribunalis matrimonialis, ejus ea est ad partes relatio, ut testis suspectus vel et respective inhabilis foret, ista in caussa a functionibus suis exereendis abstinebit.

§. 101. Appellatio ab Episcopo dioecesis ad Metropolitanam provinciae ecclesiasticae, a Metropolitana vero ad Sanctam dirigitur Sedem. Idem locum habet, quando res secundum legis ecclesiasticae tenorem ad quartam instantiam devolvi potest vel debet. Causae, quas Metropolita vel Episcopus exemptus in prima instantia cognovit, in secunda quoque a Sede Apostolica judicantur.

§. 102. Appellatio apud tribunal, contra cujus sententiam directa est, intra decem a sententia communicata dies annuntianda venit; tribunal vero intra triginta dies, qui pariter ab intimatione peracta computandi sunt, acta ad instantiam superiorem remittere debet. Pars appellans ea de re certior reddatur et commoneatur, quod intra triginta ab intimata hac injunctioe dies gravamen ad iudicem, apud quem appellatio secundum juris ordinem interponenda est, deferre

Die vorzutragenden Gegenstände werden, wenn der Bischof hierüber nicht besondere Anordnungen trifft, von dem Präses unter die Rätthe vertheilt. Die Entscheidung wird mit absoluter Stimmenmehrheit gefällt. Der Präses spricht sich zuletzt aus, und wenn mit Einrechnung seiner Stimme sich Stimmgleichheit herausstellt, so gibt er den Ausschlag, außer wenn es sich um ein Urtheil über die Giltigkeit der Ehe handelt: denn in diesem Falle ist bei Stimmgleichheit stets auf Giltigkeit der Ehe zu erkennen. Findet der Bischof es zweckmäßig, dem Präses einen Stellvertreter beigegeben, so wird er über die demselben zuzutheilenden Geschäfte das Nöthige verfügen.

1) „Proposuisti nobis, quod quidam subditus tuus ad petitionem ejusdam adversarii sui a te legitime citatus ad caussam, quia postmodum jurisdictionis alterius esse coepit, tuum intendit iudicium declinare. Porro tuae prudentiae dubium esse non credimus, quod is in praedicta caussa jus revocandi forum non habet, quasi ab altero jam praeventus.“ Decreta l. II. 2, 19.

§. 99. Die vorzutragenden Gegenstände werden, wenn der Bischof hierüber nicht besondere Anordnungen trifft, von dem Präses unter die Rätthe vertheilt. Die Entscheidung wird mit absoluter Stimmenmehrheit gefällt. Der Präses spricht sich zuletzt aus, und wenn mit Einrechnung seiner Stimme sich Stimmgleichheit herausstellt, so gibt er den Ausschlag, außer wenn es sich um ein Urtheil über die Giltigkeit der Ehe handelt: denn in diesem Falle ist bei Stimmgleichheit stets auf Giltigkeit der Ehe zu erkennen. Findet der Bischof es zweckmäßig, dem Präses einen Stellvertreter beigegeben, so wird er über die demselben zuzutheilenden Geschäfte das Nöthige verfügen.

§. 100. Ein Rath des Ehegerichtes, welcher zu den Parteien in solchen Verhältnissen steht, daß er als Zeuge bedenklich oder sogar verwerflich wäre, wird sich für diese Rechtsfrage seiner Amtsübung enthalten.

§. 101. Die Berufung geht von dem Bischöfe der Diöcese an den Metropolitanen der Kirchenprovinz, von dem Metropolitanen aber an den heiligen Stuhl. Dasselbe findet Statt, wenn die Angelegenheit nach Maßgabe der Kirchengesetze vor eine vierte Instanz gebracht werden kann oder muß. Die Rechtsfälle, über welche der Metropolitan oder ein exempter Bischof in erster Instanz gesprochen hat, werden auch in zweiter Instanz von dem apostolischen Stuhle entschieden.

§. 102. Die Berufung ist bei dem Gerichte, wider dessen Ausspruch sie ergeht, binnen zehn Tagen nach Zustellung des Urtheiles anzumelden; das Gericht aber soll binnen dreißig Tagen, welche gleichfalls von der geschahenen Zustellung an zu zählen sind, die Verhandlungen an die höhere Instanz einsenden. Die appellirende Partei wird hievon verständiget und ihr erinnert werden, daß sie binnen dreißig Tagen nach Zustellung dieser Weisung ihre Beschwerde bei dem Richter,

Instanzenzug.
Zeit für Anmeldung und Einlegung der Berufung.

Concilium
ep

Tribunalis matrimonialis membra.

Mitglieder des Gerichts

tantiarum ordo.

minus appellatio annuntiandi et proponendi.

bfu
olyt

teneatur. Supplicatio de longiori termino concedendo, tribunali, cujus sententia impugnatur, proponi debet; nec ei absque gravi causa annuendum est. Si pro rerum adjunctis necessarium sit, ad Sedem Sanctam preces de delegato nominando dirigere, tribunal, quamprimum de nominatione peracta notitiam ex officio nactum sit, ad actorum transmissionem absque ulla mora procedet.

§. 103.

Si conjuges vel nupturientes, qui in causis matrimonialibus citantur, competentiam tribunalis impugnare posse autumant, eidem intra decem post citationem intimatam dies exceptiones suas exponere debent. Quando reclamatio pro non fundata declaretur, liberum eis est, ad instantiam proxime superiorem appellationem dirigere.

§. 104.

Competentia, quam impugnarunt, per tribunal superius confirmata contententes coram primae actionis iudice causam dicant, oportet.

§. 105.

Parocho matrimonium contrahere cupientes vel repellente vel inducias adhibente, liberum ipsis est, curiam episcopalem adire, quae pro rei conditione aut obstacula removere sataget aut negotium tribunali matrimoniali perpendendum definiendumque transmittet.

§. 106.

Quando difficultas in obmoto quodam impedimento dirimenti sit posita, tribunal matrimoniale perpensis individuus casus circumstantiis dijudicabit, an copulationis denegandae sufficiens adsit causa. Qua regulam tamen tenebit, melius esse, ut matrimonium valide contrahendum differatur, quam ut ansa praebeatur matrimonio invalido cum omnibus, quae ipsum concommitari assolent, malis. Depositio unius testis fide digni, nec non fama, qualis et

an welchen der gesetzmäßige Zug der Berufung geht, anzubringen habe. Ein Gesuch um Verlängerung der Frist muß bei dem Gerichte, dessen Urtheil angefochten wird, eingereicht und darf nur aus sehr wichtigen Gründen bewilliget werden. Wenn es nach Umständen erforderlich ist, den heiligen Stuhl um Ernennung eines Bevollmächtigten zu bitten, so wird das Gericht, sobald es von der geschehenen Ernennung amtlich in Kenntniß gesetzt ist, ohne allen Verzug zur Uebersendung der Verhandlungen schreiten.

§. 103.

Wenn Gatten oder Eheverber, welche in Ehesachen vorgeladen werden, die Zuständigkeit des Gerichtes anstreiten zu können glauben, so haben sie bei demselben binnen zehn Tagen nach zugestellter Vorladung ihre Einwendungen vorzubringen. Wird die erhobene Einsprache für unbegründet erklärt, so steht es ihnen frei, bei der zunächst höheren Instanz Berufung einzulegen.

§. 104.

Bestätiget das höhere Gericht die angestrittene Zuständigkeit, so haben die Parteien ihre Sache vor dem Richter, welcher die Vorladung erlassen hat, zu führen.

§. 105.

Die Eheverber, welchen der Pfarrer die Trauung aufschiebt oder verweigert, können sich deshalb an die bischöfliche Curie wenden, welche nach Umständen entweder sich bemühen, die Hemmnisse hinwegzuschaffen, oder die Angelegenheit dem Ehegerichte zur Erwägung und Entscheidung übermitteln wird.

§. 106.

Wenn der Anstand in einem rege gemachten Hindernisse der Gültigkeit liegt, so muß das Ehegericht mit Erwägung aller Einzelheiten beurtheilen, ob hinreichender Grund zur Verweigerung der Trauung vorhanden sei. Doch wird es von dem Grundsatz ausgehen, daß es besser sei, die Eingehung einer gültigen Ehe zu verzögern, als eine ungültige Ehe mit allen Uebeln, welche dieselbe zu begleiten pflegen, hervorzurufen. Die Aussage eines einzigen

graves cordatosque viros movet, nunquam non sufficit, ut nupturientes, usque dum res uberius dilucidata sit, repellantur ¹⁾).

§. 107.

Si provocando ad sponsalia reclamatio instituat, parochus casu, quo sponsalia invalida sint, partes ea de re edoceat; si autem valida censeat, litem amice componere conetur. Reclamatione immediate ad tribunal matrimoniale directa, nisi forsitan invaliditas in propatulo sit, parochus ante omnia injungendum est, ut commotiones et consilia paterne adhibeat.

§. 108.

Praesumptio stat pro libertate in conjugis electione: unde contra sponsalia pronuntiandum est, quoties de eorumdem validitate plene non constet.

§. 109.

In eos, qui promissionem sponsalibus datam implerere recusant, admonitione potius, quam coactione agendum est. Omnis pactio de poena conventionali, si a sponsalibus resiliatur, persolvenda non tantum illicita, sed etiam invalida est ²⁾).

glaubwürdigen Zeugen, so wie ein solches Gerücht, welches auch auf erfahrene, gewissenhafte Männer Eindruck macht, reicht jedenfalls hin, um die Eheverber bis zu weiterer Aufklärung der Sache abzuweisen.

§. 107.

Bei einer Einsprache auf dem Grunde eines Eheverlöbnißes hat der Pfarrer, wosfern das Eheverlöbniß ungiltig ist, die Betheiligten darüber zu belehren; wenn er es aber für gültig hält, eine gütliche Ausgleichung zu versuchen. Wird die Einsprache unmittelbar bei dem Ehegerichte erhoben und liegt nicht etwa die Ungültigkeit am Tage, so soll vor Allem der Pfarrer angewiesen werden, durch Vorstellungen und Ermahnungen väterlich einzuwirken.

§. 108.

Die Vermuthung steht für die Freiheit des Eheverbers hinsichtlich der Wahl des Gatten: daher ist gegen das Eheverlöbniß zu entscheiden, so oft die Gültigkeit desselben nicht vollständig erwiesen ist.

§. 109.

Auf jene, welche sich weigern, ihr im Eheverlöbniße gegebenes Wort zu erfüllen, ist nicht sowohl durch Zwang als durch Ermahnung zu wirken. Jede Verabredung über einen Vergütungsbetrag, welcher im Falle des Rücktrittes zu entrichten sei, ist nicht nur unerlaubt, sondern auch ungiltig.

natio ex titulo sponsalium.

1. Einsprache Betreff d. Ehesachen

II. Beschuldigung und Ehehinderung hinsichtlich Trauung Verweigerung Trauung

mit Bezug d. Hemmnisse der Gültigkeit

Einsprache mit Berufung auf ein Eheverlöbniß.

I. Exceptio quoad iudicis competentiam.

II. Gravamina et investigationes super copulatione. Copulationis denegatio.

propter impedimenta dirimentia.

§. 110.

Si iudicium matrimoniale sponsalia irrita esse censeat, necessaria disponat, ut matrimonii celebratio ulterius haud retardetur.

§. 111.

Declarata sponsalium validitate iudicium matrimoniale per commissarium tentabit, partes ad amicam commovere compositionem. Damni compensationem quod attinet, id agatur, ut conventionem aequis sub conditionibus stipulentur. Super petitione unius saltem partis pecunia quoque compensationis loco solvenda statui potest. Quando actori non sufficiat, liberum quidem ipsi est, de damni compensatione iudicium saeculare interpellare, verum reclamationis ab eo matrimonio oppositae ratio non amplius habeatur.

§. 112.

Quando conventio de resiliendo a sponsalibus vel aequam compensationem praestando obtineri non posset, nuptiarum, adversus quas reformatio instituta est, celebrationem admittente pro minori deberet reputari malo.

§. 113.

Quodsi personae, quae matrimonio se junctas esse falso praetendunt, ordinariam ad matrimonium contrahendum viam ingredi non possint, quin sibi aut liberis suis gravia generent damna, rem aut ipsi aut per curatorem animarum ad tribunalis matrimonialis praesidem deferre possunt, qui investigationes ad abusum omnem excludendum necessarias habebit aut haberi curabit. De regula in negotio tractando duos tribunalis consiliarios adhibere debet; quando autem peculiarium rerum adjuncta strictissimum exigant secretum, Episcopus ei permittere potest, ut solus rem pertractet.

§. 114.

Ecclesia, utpote fidei ac morum custos, matrimonii invigilat sanctitati ac vinculo indis-

§. 110.

Wenn das Ehegericht das Verlöbniß für ungiltig erkennt, so ist das Nöthige zu verfügen, damit die Trauung keine weitere Verzögerung erfahre.

§. 111.

Ist das Verlöbniß für gültig erklärt worden, so hat das Ehegericht durch einen Beauftragten den Versuch zu machen, die Parteien zu gütlicher Ausgleichung zu bewegen. Was den Schadenersatz betrifft, so werde darauf hingewirkt, daß sie unter billigen Bedingungen ein Uebereinkommen schließen. Auf das Ansuchen von wenigstens Einem Theile kann auch ein Entschädigungsbetrag ausgesprochen werden. Stellt der Kläger sich damit nicht zufrieden, so bleibt es ihm zwar unbenommen, wegen des Schadenersatzes bei dem weltlichen Gerichte Klage zu führen, doch seine wider die Trauung erhobene Einsprache soll nicht weiter berücksichtigt werden.

§. 112.

Ließe ein Einverständnis über die Aufhebung des Verlöbnißes oder die Leistung einer billigen Entschädigung sich nicht erzielen, so müßte die Gestattung der beabsichtigten Ehe als das kleinere Uebel angesehen werden.

§. 113.

Wenn Personen, welche sich fälschlich für verheirathet ausgeben, den ordentlichen Weg zur Schließung der Ehe nicht einzuschlagen vermögen, ohne sich oder ihren Kindern große Nachteile zu bereiten, so können sie die Angelegenheit entweder selbst oder durch einen Seelsorger vor den Präses des Ehegerichtes bringen, und dieser hat die Erhebungen, welche zur Ausschließung jedes Mißbrauches nöthig sind, zu pflegen oder anzuordnen. In der Regel wird er hiezu zwei Rätthe beziehen; wenn aber besondere Umstände die strengste Geheimhaltung fordern, so kann der Bischof demselben gestatten, die Sache allein zu verhandeln.

§. 114.

Die Kirche wacht als Hüterin des Glaubens und der reinen Sitte über der Heiligkeit der

solubili. Quodsi catholicus homo in conjunctione vivat, quae, cum impedimentum dirimens ei obstat, matrimonii nomen perperam usurpet, ipsa ad veri matrimonii dignitatem elevari aut, quando id fieri nequeat, invalida pronuntiari ac dirimi debet. Vicissim indissolubile matrimonii vinculum adversus omne ipsum sub invaliditatis praetextu dirimendi conamen magno vigore sustentari debet.

§. 115.

Matrimonium impugnandi jus, in quantum haud expresse ad conjuges restringatur, competit catholico cuivis exceptis iis, qui sua haec in re commoda quaerere suspecti sint, vel quamvis matrimonium contrahendum esse sciverint ac proclamationes debito modo institutae essent, impedimentum absque legitima excusatione silentio presserint ¹⁾.

§. 116.

Propter errorem et coactionem injustam ea tantum pars, quae in errore versata aut cui consensus coactione injusta extortus est, matrimonium accusare potest. Jure suo excidit, quando, postquam errorem agnovisset aut metus, qualis ad matrimonium irritandum sufficiat, cessavisset, debitum conjugale voluntarie ac scienter praestiterit vel etiam, quin circum-

Ehe und der Unauflöslichkeit ihres Bandes. Wenn ein Katholik in einer Verbindung lebt, welche, da ihr ein Hinderniß der Gültigkeit im Wege steht, den Namen der Ehe mit Unrecht in Anspruch nimmt, so soll dieselbe zur Würde einer wahrhaften Ehe erhoben oder, wosfern dieß nicht möglich ist, für ungiltig erklärt und getrennt werden. Dagegen muß das unauflöslliche Band der Ehe wider jeden Versuch, unter dem Vorwande der Ungültigkeit die Trennung desselben zu erschleichen, mit Kraft aufrecht gehalten werden.

§. 115.

In wie fern das Bestreitungsrecht nicht ausdrücklich auf die Gatten beschränkt ist, gebührt es allen Mitgliedern der katholischen Kirche mit Ausnahme Jener, welche eigennütziger Absichten verdächtig sind oder, obgleich ihnen die bevorstehende Ehe bekannt war und das Aufgebot ordnungsmäßig vorgenommen wurde, das Hinderniß ohne rechtmäßigen Grund verschwiegen haben.

§. 116.

Wegen Irrthum und widerrechtlichem Zwange kann die Ehe nur von dem Gatten, welcher sich im Irrthume befand oder dem widerrechtlichen Zwange unterlag, bestritten werden. Sein Bestreitungsrecht erlischt, wenn er, nachdem er seines Irrthumes inne geworden ist, oder nachdem eine Furcht, wie sie zur Entkräftung der Einwilligung hinreicht, aufgehört hat, die eheliche

Matrimonium accusandi jus generale.

Matrimonium accusandi jus conjugibus active competentibus propter coactionem injustam.

Erhebung der Sache vor dem Ehegerichte.

¹⁾ „Significante M. de Canula nostro est Apostolatu declaratum, quod, quum N. duxisset in uxorem, S. mater ipsius nisa est matrimonium accusare, ut ab eo pecuniam extorqueret. Et licet intellectui suo prava non possint opera respondere, nihilominus vult habere pecuniam ut accusatione desistat. Quum igitur non sit malitiis hominum indulgendum, mandamus, quatenus, si est ita, ipsam ab accusatione matrimonii repellentes, eidem super hoc silentium imponatis.“ Decretal. IV. 18, 5.

„Si vero post contractum matrimonium aliquis appareat accusator, quum non prodierit in publicum, quando banna secundum consuetudinem in ecclesiis edebantur, utrum vox suae debeat accusationis admitti, merito quaeri potest. Super quo sic duximus distinguendum, quod, si tempore denunciationis praemissae is, qui jam conjunctos impetit, extra dioecesim existeret, vel alias denunciationis non potuit ad ejus notitiam pervenire, ut puta, si nimiae infirmitatis fervore laborans sanae mentis patiebatur exsilium, vel in annis tam teneris constitutus, quod ad comprehensionem talium ejus aetas sufficere non valebat, seu alia causa legitima fuerit impeditus, ejus accusatio debet audiri. Alioquin, quum rationabiliter praesumatur, quod denunciationem publice factam idem existens in ipsa dioecesi minime ignoravit, tamquam suspectus est procul dubio repellendus, nisi proprio firmaverit juramento, quod postea didicerit ea, quae objecerit, et ad hoc ex malitia non procedat, quia tunc, etiamsi didicisset ab illis, qui denunciationis tempore siluerunt, claudi non debet eidem aditus accusandi, quoniam, etsi ab impetitione hujusmodi culpa de silentio tali contracta illos excluderet, iste tamen amoveri nequiret, quum culpabilis non existat.“ Decretal. IV. 18, 6.

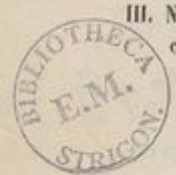
Allgemeines Bestreitungsrecht.

Ausschließliches Bestreitungsrecht der Gatten: 1. Wegen Irrthum und widerrechtlichem Zwange.

Investigationes copulationis eorum ergo, qui matrimonio se junctos esse falso praetendunt.

III. Nullitatis declaratio.

III. Ungiltigkeitserklärung.

stantia ista probari possit, conjugale vitae consortium per sex menses voluntarie continuaverit ¹⁾).

§. 117.

Quando matrimonium sub conditione contrahere per exceptionem concedatur, matrimonium propter conditionem non impletam ab eo tantum conjugate accusari potest, qui neque in conditionem positum adesse falso asseveraverit aut, quod haud existat, dolo reticuerit, neque, ne conditio impleatur, sua culpa impedierit. Renuntians conditioni accusandi jure se exiit.

§. 118.

Propter impotentiam matrimonium consummandi, nisi notoria sit, conjuges tantum matrimonium accusare possunt ²⁾).

Pflicht freiwillig und wissentlich leistet, oder auch ohne daß dieser Umstand kann bewiesen werden, daß eheliche Zusammenleben sechs Monate lang freiwillig fortsetzt.

§. 117.

Sollte eine bedingte Eingehung der Ehe ausnahmsweise gestattet werden, so kann die Ehe wegen Nichterfüllung der beigefügten Bedingung nur von jenem Gatten bestritten werden, welcher weder das Vorhandensein des Ausbedingenen fälschlich vorgegeben oder dessen Nichtvorhandensein absichtlich verschwiegen, noch auch die Erfüllung der Bedingung durch sein Verschulden verhindert hat. Durch die Verzichtleistung auf die Bedingung entsagt er seinem Bestreitungsrechte.

§. 118.

Wegen des Unvermögens zur Vollziehung der Ehe können, wenn dasselbe kein offenkundiges ist, nur die Gatten um Ungiltigerklärung einschreiten.

2. Propter conditionem non impletam.

3. Propter impotentiam.

¹⁾ „Insuper adjecisti, quod aliquis cum quadam innubili puella contraxit, quae, tandem aetatis metas attingens ab illo pluries cognita contra matrimonium proclamavit, asserens, se semper ab initio dissensisse, quod per testes probat fama et conversatione praeclaros. In hoc itaque casu sentimus, quod adversus matrimonium audiri non debet, quae, ante cognitionem sui legitimum annum attingens, quum potuit, minime reclamavit.“ Decretal. IV. 18, 4.

„Sane illis, quae benedictione accepta mox a sponsis aufugiunt ante carnis copulam subsecutam, asserentes, se nunquam in illos veraciter consensisse, sed metu illato compulsas verba protulisse consensus, licet animo dissentirent, non statim est audientia deneganda; sed de illato metu est cum diligentia inquirendum; et si talis metus inveniat illatus, qui potuit eadere in constantem virum, erunt non immerito audiendae.“ Decretal. IV. 1, 28.

„Ad id, quod per tuas litteras intimasti de quadam parochiana tua, quam suus vitrius cuidam Teutonico matrimonialiter copulavit, taliter respondemus, quod, quamvis undecim annos habens ab initio invita fuisset ei tradita et renitens, tamen, quia postmodum per annum et dimidium sibi cohabitans consensisse videtur, ad ipsum est cogenda redire. Nec de cetero recipiendi sunt testes, si quos memorata mulier ad probandum, quod non consenserit in eundem, nominaverat producendos, cum mora tanti temporis hujusmodi probationem excludat.“ Decretal. IV. 1, 21. Puella, de qua textus citatus loquitur, cum marito invita et renitens traderetur, non nisi undecim annos habuerat, nec antequam pubertatem attingisset, consensum supplere potuerat. Quia autem per annum et dimidium, igitur per sex post pubertatem expletam menses viro cohabitaverat, eam ad matrimonium propter vim metumque accusandum admitti non posse decernitur.

²⁾ „Nos igitur attendentes, quod secundum canonicas sanctiones et naturae rationem, qui frigidae naturae sunt, et impotentes, iidem minime apti ad contrahenda matrimonia reputantur, quodque praedicti eunuchi, aut spadones, quas tamquam uxores habere non possunt, easdem habere ut sorores nolunt, quia experientia docet, tam ipsos, dum se potentes ad coeundum jaecitant, quam mulieres quae eis nubunt, non ut caste vivant, sed ut carnaliter invicem jungantur, prava et libidinosa intentione sub praetextu et in figura matrimonii turpes hujusmodi commixtiones affectare, quae cum peccati et scandali occasionem praebent et in animarum damnationem tendant, sunt ab Ecclesia Dei prorsus exterminandae. Et insuper considerantes, quod ex spadonum hujusmodi et eunuchorum conjugis nulla utilitas provenit, sed potius tentationum illecebrae et incentiva libidinis oriuntur, eidem fraternitati tuae per

§. 119.

In valorem matrimonii, cui impedimentum impubertatis obstat, pubertate impleta super ejus tantum, qui matrimonii contracti tempore impuber fuerat, conjugis petitione inquirendum est ¹⁾).

§. 120.

Propter impedimentum raptus raptor adversus matrimonium reclamare nequit. Rapta, quae raptui consensit, suo matrimonium adeusandi jure in exordio libertatis plene recuperatae utatur; alias non amplius audiatur.

§. 121.

Impedimento ligaminis (mutatione facti) sublato, quando una pars, dum invalidas celebraret nuptias, impedimenti existentiam absque sua culpa ignoraverit, altera, quae impedimenti conscia fuerat, matrimonium adeusandi jure haud potitur ²⁾).

§. 122.

Omnibus casibus et propter omnia impedimenta, quorum respectu jus accusandi conjugibus aut uni ipsorum haud privative competit, tribunal matrimoniale ex officio procedere debet, quamprimum aut notorietate facti aut denuntiationibus aliove modo sufficiens suppetit causa ³⁾).

Propter aetatem impuberem.

2. Wegen Erfüllung der Bedingung.

Impedimento ligaminis.

3. Wegen Unvermögen.

Officium ex officio procedendum sit.

§. 119.

Die Gültigkeit einer Ehe, welcher das Hinderniß der Unmündigkeit im Wege steht, soll nach eingetretener Mündigkeit nur auf Einschreiten des Gatten, welcher bei Schließung der Ehe unmündig war, in Untersuchung gezogen werden.

§. 120.

Wegen des Hindernisses der Entführung kann der Entführer gegen die Ehe keine Einsprache erheben. Eine Entführte, welche in die Entführung eingewilliget, hat sich ihres Rechtes, die Ehe zu bestreiten, sogleich nach Wiedererlangung der vollen Freiheit zu bedienen, sonst soll sie nicht mehr gehört werden.

§. 121.

Nachdem das Hinderniß des bestehenden Ehebandes durch thatsächliche Veränderung erloschen ist, hat im Falle, daß Einem Theile bei Schließung der ungiltigen Ehe das Vorhandensein des Hindernisses ohne seine Schuld unbekannt war, der andere, welcher um das Hinderniß gewußt hat, kein Recht, die Ehe zu bestreiten.

§. 122.

In allen Fällen und wegen aller Hindernisse, hinsichtlich welcher das Bestreitungsrecht nicht den Gatten oder Einem derselben ausschließlich zusteht, hat das Ehegericht die Untersuchung von Amtswegen einzuleiten, sobald hiezu durch Offenkundigkeit des Falles, durch Anzeigen oder in anderer Weise ein hinlänglicher Grund geboten ist.

3. Wegen Unmündigkeit.

Beschränkung des Bestreitungsrechtes der Gatten: 1. Bei dem Hindernisse d. Entführung.

2. Bei dem Hindernisse des Ehebandes.

Einschreiten von Amtswegen.

praesentes committimus, et mandamus, ut conjugia per dictos et alios quoscunque eunuchos, et spadones, utroque teste carentes cum quibusvis mulieribus defectum praedictum, sive ignorantibus, sive etiam scientibus contrahi prohibeas eosque ad matrimonia quomodocunque contrahenda inhabiles auctoritate nostra declares, et tam locorum Ordinariis, ne hujusmodi conjunctiones de caetero fieri quoquomodo permittant, interdicas, quam eos etiam, qui sic de facto matrimonium contraxerint, separari cures, et matrimonia ipsa sic de facto contracta nulla, irrita, et invalida esse decernas.“ Sixt. V. constit. d. d. 27. Jun. 1587.

¹⁾ „Mulier autem, quae, postquam annos nobiles attingit, ei, qui nondum ad annos aptos matrimoniis venerat, nupsit, quum in eum semel consenserit, amplius non poterit dissentire, nisi ipse, cui nupsit, postquam ad legitimam aetatem pervenerit, in eam suum negaverit praestare consensum.“ Decretal. IV. 2, 7.

²⁾ „Quia praefata mulier erat inscisa, quod ille aliam haberet uxorem viventem, nec dignum est, ut praedictus vir, qui scienter contra canones venerat, lucrum de suo dolo reportet, consultationi tuae taliter respondemus, quod nisi mulier divortium petat, ad petitionem viri non sunt aliquatenus separandi.“ Decretal. IV. 7, 1.

³⁾ „Non apparentibus accusatoribus et parentela manifesta seu publica existente, quod credibile non est, nisi essent in primo gradu vel secundo, tui officii interest, matrimonia illa adhibita gravitate dissolvere, quae illicite contracta noscuntur.“ Decretal. IV. 19, 3.

§. 123.

Tum quando matrimonium ab eo, cui de jure concessum est, aduersatur, tum quando inquisitio ex officio instituitur, matrimoniale tribunal nunquam non tenetur, cuncta, quae veritati perfecte investigandae inservire possunt, ex officio ordinare et executioni mandare.

§. 124.

Cujusvis est Episcopi, virum pietate et juris scientia insignem et quidem ex ecclesiastico, si fieri potest, coetu matrimonii defensorem constituere et, quando is munere suo fungi impediatur, virum necessariis dotibus instructum ad ejus locum tenendum nominare¹⁾.

§. 125.

Defensor matrimonii et in muneris ingressu et quoties matrimonii ejusdam valorem tuendum suscipit, jurare tenetur, se omnia, quae ad matrimonii vinculum servandum facere possunt, diligenter exploraturum et ad ipsum tuendum fideliter adhibiturum fore. Tribunalis matrimonialis ea de re sessionibus intersit. Ad partes audiendas, ad testium depositiones excipiendas et in genere ad omnes actus judiciales citetur oportet. Quivis actus judicialis, in quo aut ipse aut, quem Episcopus ad ejus locum tenendum nominaverit, praesens haud fuerit, qua invalidus et irritus censendus est²⁾.

¹⁾ „Constituimus, decernimus ac jubemus, ut ab omnibus et singulis locorum Ordinariis in suis respective dioecibus persona aliqua idonea eligatur, et si fieri potest, ex ecclesiastico coetu, juris scientia pariter et vitae probitate praedita, quae matrimoniorum defensor nominabitur, cum facultate tamen eam suspendendi vel removendi, si justa causa adfuerit et substituendi aliam aequae idoneam et iisdem qualitatibus ornatam; quod etiam fieri poterit, quotiescunque persona ad matrimoniorum defensionem destinata, quum se occasio agendi obtulerit, erit legitime impedita.“ Benedict. XIV. cons. Dei miserat. §. 5.

²⁾ „Ad officium autem defensoris matrimoniorum hujusmodi, ut supra, electi spectabit, in iudicium venire, quotiescunque contigerit matrimoniales causas super validitate vel nullitate coram legitimo iudice disceptari, eumque oportebit in quolibet actu judiciali citari, adesse examini testium, voce et scriptis matrimonii validitatem tueri eaque omnia deducere, quae ad matrimonium sustinendum necessaria censebit.“

„Et demum defensoris hujusmodi persona tanquam pars necessaria ad iudicii validitatem et integritatem censeatur, semperque adsit in iudicio, sive unus ex conjugibus, qui pro nullitate matrimonii agit, sive ambo, quorum alter pro nullitate, alter vero pro validitate in iudicium veniat. Defensor autem, quum ei munus hujusmodi committetur, juramentum praestabit fideliter officium suum obeundi, et quotiescunque contigerit, ut in iudicio adesse debeat pro alicujus matrimonii validitate tuenda, rursus idem juramentum praestabit; quaecunque vero, eo non legitime citato aut intimato, in iudicio peracta fuerint, nulla, irrita, cassa declaramus ac pro nullis, cassis ac irritis haberi volumus.“ Benedict. XIV. constit. Dei miserat. §§. 6, 7.

§. 123.

Die Ehe möge von einem dazu Berechtigten bestritten oder die Untersuchung von Amtswegen eingeleitet werden, so ist das Ehegericht stets verpflichtet, Alles was zur vollständigen Erforschung der Wahrheit dienen kann, von Amtswegen anzuordnen und durchzuführen.

§. 124.

Jeder Bischof hat einen durch Frömmigkeit und Rechtskunde ausgezeichneten Mann und zwar, wenn es möglich ist, einen Geistlichen zum Verteidiger der Ehe zu bestellen, und wofern derselbe seines Amtes zu walten verhindert ist, einen befähigten Stellvertreter zu ernennen.

§. 125.

Der Verteidiger der Ehe hat beim Antritte seines Amtes und so oft er die Gültigkeit einer Ehe zu vertreten übernimmt, eidlich zu versprechen, daß er Alles, was zur Aufrechterhaltung des Ehebandes dienen könne, fleißig erforschen und zum Schutze desselben eifrig geltend machen wolle. Er muß den dießfälligen Sitzungen des Ehegerichtes beiwohnen. Er ist zur Einvernehmung der Parteien, zum Zeugenverhöre und überhaupt zu allen gerichtlichen Verhandlungen beizuziehen. Jede gerichtliche Verhandlung, bei welcher nicht er selbst oder sein vom Bischöfe ernannter Stellvertreter gegenwärtig ist, soll als ungültig und kraftlos betrachtet werden.

modo nullitatis
larandae petitio
iudicem propo-
nenda.

Bestellun-
gert
Ehe und
desfel-

adus pertractandi
antiationes de ma-
trimonii impedimentis
factas.

§. 126.

Matrimonii valorem impugnans accusationem, respective petitionem, ut nullitas pronuntietur, aut scripto expressam asserere aut in gesta redigenda viva voce exhibere potest. Facta, quibus assertio nullitatis superstruitur, distincte ac plene proponenda et probationes, quas praesto sibi esse autumat, indicandae sunt.

§. 127.

Qui matrimonium scripto porrecto accusat, coram tribunali matrimoniali aut ejus commissario personaliter se sistere atque de scitu necessariis respondere debet; alias accusatio ab eo facta qua mera denuntiatio consideranda et tractanda erit¹⁾.

§. 128.

Denuntiationes oretenus factae in acta redigantur; si scripto proponantur, curandum est, ut autor personaliter examinetur. Omnes ad eum dirigantur interrogationes, quae ad quaestionem facti in claram lucem vindicandam contribuere possunt.

§. 129.

Denuntiationes scripto exhibitae, quarum autores personaliter examinari nequeunt, sub peculiaribus tantum rerum adjunctis pro sufficienti processu instituendi causa haberi possunt. Depositionibus tamen in iis contentis pro re nata utendum est ad ulteriores investigationes instituendas.

§. 130.

Denuntiationes scripto factae, quarum autor nomen abscondit, per se sumtae nunquam sufficiunt, quae ansam praebent ad inquirendum de matrimonii valore.

§. 131.

Quodsi de obtinente quodam matrimonii impedimento fama divulgetur, quae omnibus

¹⁾ „A nobis est requisitum, utrum aliqui super accusatione matrimonii nihil voce propria depromentes debeant per solam chartulae conscriptionem admitti. Ad hoc respondemus, quod in talibus, nisi quantum ad praesumptionem, nullius momenti est conscriptio quoad sententiam ferendam, nisi alia legitima adminicula suffragentur.“ Decretal. IV. 18, 2.

§. 126.

Derjenige, welcher die Gültigkeit der Ehe bestrittet, kann seine Anklage, beziehungsweise sein Gesuch um Ungültigerklärung entweder schriftlich einreichen oder mündlich zu Protokoll geben. Die Thatfachen, auf welche die Behauptung der Ungültigkeit gestützt wird, sind deutlich und vollständig anzugeben und die Beweismittel, welche man zu haben glaubt, namhaft zu machen.

§. 127.

Wer die Ehe schriftlich bestrittet, hat sich vor dem Ehegerichte oder dessen Bevollmächtigten persönlich zu stellen und die nöthigen Auskünfte zu geben, sonst ist die von demselben erhobene Anklage als eine bloße Anzeige zu betrachten und zu behandeln.

§. 128.

Mündlich gemachte Anzeigen müssen zu Protokoll genommen werden; wenn sie schriftlich erfolgen, so soll eine mündliche Einvernehmung des Verfassers veranstaltet werden. Dabei sind an ihn alle Fragen zu stellen, welche zu einer genauen Erhebung des Thatbestandes führen können.

§. 129.

Schriftliche Anzeigen, deren Verfasser mündlich nicht können vernommen werden, genügen nur unter besonderen Verhältnissen, um die Einleitung des Rechtsverfahrens zu begründen. Doch sind die in denselben enthaltenen Angaben nach Gestalt der Umstände zu benutzen, um weitere Erhebungen zu pflegen.

§. 130.

Schriftliche Anzeigen, deren Verfasser seinen Namen verbirgt, können für sich allein niemals hinreichen, um eine Untersuchung über die Gültigkeit der Ehe zu begründen.

§. 131.

Wenn über das Vorhandensein eines Ehehindernisses sich ein Ruf verbreitet, welcher nach

Anhängigmachung
des Gesuches um
Ungültigerklärung.

Behandlung der An-
zeigen über Ehehin-
dernisse.

perpensis circumstantiis attentionem meretur, tribunal matrimoniale circa fundamentum harum narrationum vel assertionum investiget atque dijudicet, an, quae eruantur, inquisitionem decerni postulent¹⁾.

§. 132.

Denuntiationum super impedimentis, propter quae conjugibus tantum jus accusandi competit, de regula nullatenus ratio habenda est: ubi autem ex allatis liquido constet, matrimonium aliquod propter ejusmodi impedimentum irritum esse, ex officio agendum est, ut vel convalidatio peragatur vel pars adu- sandi jure pollens adversus matrimonium re- clamet.

§. 133.

Quodsi impedimentum in jus adductum tale sit, ut, quomocunque res se habeat, consensus certe conjugis matrimonium accu- santis ad ipsum removendum sufficiat, ordi- nario conjugum animarum curatori aut pro- rerum et personarum conditione alii sacerdoti injungendum est, ut admonitionibus opportunis partem matrimonium impugnantem ad consen- sum renovandum inducat vel etiam pro re nata obtineat, ut consensus declaratio coram paro- cho et duobus testibus iteretur.

§. 134.

Referat, cui negotium commissum est, ad tribunalis matrimonialis praesidem conaminum exitum, et quando conjux matrimonium impu- gnans consilio capto insistat, superaddat, quae- cunque de factis, a quibus valor matrimonii accusati dependet, comperiri potuit.

§. 135.

In quantum emergentibus impedimentis, quae conjugum consensu removeri nequeant, praevis cooperatio quaedam animarum cura- toris disponenda veniat, a conditione casus

Erwägung aller Umstände Beachtung verdient, so hat das Ehegericht über den Grund der dießfälligen Erzählungen oder Behauptungen nachzuforschen und zu beurtheilen, ob das Er- gebniß die Einleitung der Untersuchung fordere.

§. 132.

Auf Anzeigen über Hindernisse, wegen welcher den Gatten allein das Bestreitungsrecht zusteht, ist in der Regel keine Rücksicht zu nehmen; wenn aber aus den gemachten Anga- ben deutlich hervorgeht, daß die Ehe wegen eines solchen Hindernisses ungiltig sei, so ist von Amtswegen einzuwirken, damit entweder die Convalidation vollzogen werde oder der Gatte, welchem das Bestreitungsrecht zusteht, wider die Ehe einschreite.

§. 133.

Ist das angeregte Hinderniß so beschaffen, daß jedenfalls die Einwilligung des Klage füh- renden Gatten zur Hebung desselben hinreicht, so soll der ordentliche Seelsorger der Eheleute oder nach Umständen auch ein anderer Priester beauf- tragt werden, durch zweckmäßige Ermahnungen den die Ehe bestreitenden Theil zu bestimmen, daß er seine Einwilligung erneuere, oder auch nach Gestalt der Dinge zu erwirken, daß die Erklärung der Einwilligung vor dem Pfarrer und zwei Zeugen wiederholt werde.

§. 134.

Der Beauftragte hat über das Ergebnis seiner Bemühungen an den Präses des Ehe- gerichtes zu berichten, und wosfern der die Ehe bestreitende Gatte auf seinem Entschlusse beharrt, Alles beizufügen, was er über die Thatfachen, von welchen die Giltigkeit der bestrittenen Ehe abhängt, in Erfahrung zu bringen vermochte.

§. 135.

In wie fern bei Hindernissen, welche durch die Einwilligung der Ehegatten nicht können gehoben werden, vorläufig eine Mitwirkung des Seelsorgers in Anspruch zu nehmen sei, wird

et prudenti tribunalis matrimonialis judicio dependebit.

§. 136.

Conjugum altero matrimonium adu- sante, praeprimis inquirendum est, an forsitan ea ob- tineant rerum adjuncta, ut, si actor unquam reclamandi jus habuerit, nunc certe temporis eodem exutus sit: quod quando extra dubium sit positum, actio haud admittatur.

§. 137.

Ubi accusatio matrimonii facto innitatur, quod, licet verum undequaque esset, nihilominus aut absolute aut sub circumstantiis ab ipso actore expositis matrimonium irritando impar foret, accusatio absque ulteriori inqui- sitione repellenda est.

§. 138.

Fieri potest, ut factum, cui adu- satio innitatur, veritate quidem ejusdem supposita ma- trimonium irritaturum foret, attamen assertio- nis falsitas in propatulo sit. Tali casu actor de rei statu edocendus et, ut ab accusatione desistat, commonendus est. Obsequium ipso detractante, nisi forsitan, quae afferat, aperte inepta vel absurda sint, accusatio per conclu- sum a tribunali matrimoniali debita forma con- ditum rejiciatur oportet.

§. 139.

Quando impedimentorum, quae §. 80 enumerantur, quoddam obmoveatur, tribunal matrimoniale inquisitionem in forma juris instituendam, quantum fieri possit, evitet. Plerisque casibus mediante clero parochiali obtineri poterit, ut dubia factum attinentia eliminantur. Impedimento per libros paro- chiales vel depositiones fide dignas compro- bato, Episcopus dispensationem, qua opus est, tribuet curamque habebit, ut convalidatio omni scandalo diligenter semoto peragatur. Urgente periculo, ne conjuges vel alter eorum

von der Beschaffenheit des Falles und dem Er- messen des Ehegerichtes abhängen.

§. 136.

Wenn Einer der Gatten die Ehe bestreitet, so ist vor Allem zu untersuchen, ob vielleicht solche Umstände obwalten, daß, wenn der Klä- ger jemals das Bestreitungsrecht besaß, er doch gewiß jetzt desselben verlustig ist, und wosfern dieß außer Zweifel gestellt wird, so ist die An- klage nicht anzunehmen.

§. 137.

Wird die Bestreitung der Ehe auf eine Thatsache gegründet, welche, auch wosfern sie vollkommen richtig wäre, entweder schlechtthin oder doch unter den vom Kläger selbst angege- benen Umständen kein Hinderniß der Giltigkeit zu bewirken vermöchte, so ist die Anklage ohne weitere Untersuchung zurückzuweisen.

§. 138.

Es kann geschehen, daß die Thatsache, auf welche die Bestreitung gegründet ist, zwar unter Voraussetzung ihrer Richtigkeit die Ehe ungiltig machen würde, aber die Unwahrheit der Be- hauptung am Tage liegt. In solchen Fällen soll der Kläger darüber belehrt und von der Anklage abzustehen aufgefordert werden. Wo- fern er sich dessen weigert und das Vorgebrachte nicht etwa offenbar läppisch oder widersinnig ist, so muß die Abweisung durch einen förmlichen Beschluß des Ehegerichtes verfügt werden.

§. 139.

Wenn Eines der im §. 80 aufgezählten Hindernisse angeregt wird, so hat das Ehegericht eine förmliche Untersuchung so viel als möglich zu vermeiden. In den meisten Fällen wird die Thatsache sich durch Vermittlung der Pfarr- geistlichkeit sicher stellen lassen. Wosfern durch die Pfarrbücher oder glaubwürdige Aussagen das Obwalten des Hindernisses nachgewiesen ist, wird der Bischof die erforderliche Nachsicht ge- wahren und die Convalidation mit sorgfältiger Vermeidung alles Aufsehens vollziehen lassen. Sollte ernstlich zu besorgen seyn, daß die Gat- ten oder Eines von ihnen die Entdeckung des

Conjuges reconcili- andi experimentum a curatore animarum instituendum.

Versuch der Hebung durch Einwirkungen des E- gerichts.

agenda sint ob- tis impedimentis §. 80 memoratis.

Verfahren bei Anre- gung der im §. 80 erwähnten Hinder- nisse.

¹⁾ „Consentiens fama confirmat rei, de qua quaeritur, fidem.“ Decret. caus. 4. qu. 3.

„Rumor viciniae non est adeo judicandus validus, nisi rationabiles et fide dignae probationes accedant.“ De cre- tal. IV. 13, 5.

dissolvendum abutantur, apud Sanctam Sedem de sanando matrimonium in radice supplicandum foret.

§. 140.

Quoties in valorem matrimonii alicujus inquirendum sit, tribunal matrimoniale commissarium ad quaestionem facti eruendam nominet.

§. 141.

Commissarius ad inquirendum deputatus, antequam ad probationes in forma juris instituendas procedatur, anniti debet, ut omnium circumstantiarum, quae ad matrimonii valorem vel nullitatem extra dubium ponendum facere possint, accuratam acquirat notitiam. Hunc in finem pro conditione casus et personarum necessariae percuntationes faciendae; postea conjuges, personae matrimonium accusantes, vel quae impedimentum denuntiarunt, et in quantum fieri potest, etiam testes, qui pro matrimonio aut contra illud producuntur, defensore matrimonii praesente praevis interrogandi sunt.

§. 142.

Inquisitionis praevis resultatam tribunali proponendum est matrimoniali, quod ordinationes dabit de iis, quae forsitan adhuc necessaria ducat. Quo facto omnia disponenda sunt ad processum probatorium absque ulla cunctatione habendum.

§. 143.

Tam in praevis inquisitione, quam ad processum probatorium conjuges personaliter se sistere debent. Conceditur quidem, ut advocatos secum adducant, et antequam declarationem exhibeant, eorum consilium expetant; verum eae tantum declarationes, quas ipsimet pronuntiant, qua ipsorum mentem explicantes protocollo inserendae sunt. Quodsi advocatus proprio nomine quaedam casum matrimoniale attinentia deponat, haec ita excipienda et tractanda sunt, quomodo excipi et pertractari deberent, quando ipse haud qua advocatus

Commissarii ad inquirendum deputati nominatio.

Inquisitio praevis.

Quod conjuges personaliter se exhibere debeant.

Hindernisses mißbrauchen würden, um die Auflösung der Verbindung zu erlangen, so müßte bei dem heiligen Stuhle um Heilung der Ehe in der Wurzel nachgesucht werden.

§. 140.

Wenn die Gültigkeit einer Ehe untersucht werden muß, so hat das Ehegericht einen Commissär zur Erhebung des Thatbestandes zu ernennen.

§. 141.

Bevor der Untersuchungscommissär das Beweisverfahren einleitet, hat er nichts zu unterlassen, um sich von allen Umständen, welche dazu beitragen können, um die Gültigkeit oder Ungültigkeit der Ehe außer Zweifel zu stellen, genau zu unterrichten. Zu diesem Ende soll er nach Beschaffenheit des Falles und der Personen die nöthigen Erkundigungen einziehen; dann aber wird er die Gatten, Jene, welche die Ehe bestreiten oder über das Hinderniß Anzeigen gemacht haben, und soviel als möglich auch die Zeugen, welche für oder gegen die Ehe aufgeführt werden, im Beisein des Vertheidigers der Ehe vorläufig vernehmen.

§. 142.

Das Ergebnis der Voruntersuchung ist dem Ehegerichte vorzulegen, welches Dasjenige, was es allenfalls noch nothwendig erachtet, anordnen wird. Hierauf ist das Beweisverfahren mit möglichster Beschleunigung einzuleiten.

§. 143.

Sowohl bei der Voruntersuchung als zum Behufe des Beweisverfahrens haben die Gatten persönlich zu erscheinen. Zwar bleibt es ihnen unbenommen, sich von Sachwaltern begleiten zu lassen und vor Abgabe einer Erklärung den Rath derselben einzuholen; es dürfen aber nur jene Erklärungen, welche sie selbst abgeben, als die ihrigen zu Protokoll genommen werden. Sollte der Sachwalter in eigenem Namen sich über etwas den Ehefall Betreffendes erklären, so ist dieß so aufzunehmen und zu behandeln, wie es aufgenommen und behandelt werden

Ernennung untersuchungs commissär

Vorunter

Persönlichkeit der

comparuisset. Advocato negotium perturbante commissarii est statuere, ut loco excedat¹⁾.

§. 144.

Si conjuges citati tribunal incompetens esse asseverent, ad normam §§. 103, 104 procedendum est.

§. 145.

Conjugibus, qui citatione facta non compareant, aliam quam incompetentiae excusationem praetendentibus, de eadem vel admittenda vel rejicienda tribunal judicabit. Convenienti ex causa, ut terminus prolongetur, concedi potest. Si rationes adductae minus firmae inveniuntur, vel quando quis nulla excusatione proposita comparere neglexerit, terminus eius pro domicili distantia dimetiendus statuatur. Eo elapso a iudicio saeculari, ut citatos ad comparandum adigat, petendum est. Casu, quo petitio ista ex qualicumque causa effectum haud sortiatur, procedura etiam absque citati praesentia inchoanda est²⁾.

§. 146.

Magna cura agendum est, ut conjuges ad quaestionem facti eruendam coram commissario ad inquirendum deputato personaliter compareant. Quando id praestiterint ac domicilium eorum a sede tribunalis matrimonialis longius distet, ipsis supplicantibus pro interrogationibus ulterioribus loco, quo habitant, aut non procul ab eo delegatus substitui potest. Defensor matrimonii jus quidem habet, ejusmodi interrogationibus semper et ubique adesse; petere tamen potest, ut pro iisdem, qui

müßte, wenn derselbe nicht als Sachwalter erschienen wäre. Wofern ein Sachwalter störend einwirken sollte, liegt dem Untersuchungscommissäre ob, die Entfernung desselben zu veranlassen.

§. 144.

Wenn vorgeladene Gatten die Unzuständigkeit des Gerichtes behaupten, so ist nach §§. 103 und 104 vorzugehen.

§. 145.

Führen Eheleute, welche auf die ergangene Vorladung nicht erscheinen, hiefür einen anderen Grund an, als den der Unzuständigkeit, so wird das Ehegericht über dessen Zulassung oder Verwerfung urtheilen. Aus entsprechenden Ursachen kann eine Verlängerung der Frist zugestanden werden. Erscheinen die angeführten Gründe als unstatthaft oder veräußt Jemand sich zu stellen, ohne einen Versuch zu seiner Rechtfertigung zu machen, so ist den Ausbleibenden eine nach der Entfernung ihres Wohnsitzes bemessene Frist anzusetzen und nach Ablauf derselben das weltliche Gericht zu ersuchen, die Vorgeladenen zu verhalten, sich zu stellen. Sollte dieß Ersuchen aus was immer für einer Ursache ohne Erfolg bleiben, so muß das Verfahren auch ohne Anwesenheit der Vorgeladenen begonnen werden.

§. 146.

Es ist mit Entschiedenheit dahin zu wirken, daß die Gatten zum Zwecke der Erhebung des Thatbestandes persönlich vor dem Untersuchungscommissäre erscheinen. Haben sie dieß gethan und wohnen sie in bedeutender Entfernung vom Sitze des Ehegerichtes, so kann auf die Bitte derselben zum Behufe späterer Einvernehmungen an dem Orte, wo sie wohnhaft sind, oder in der Nähe desselben ein Bevollmächtigter ernannt werden. Der Vertheidiger der Ehe hat zwar das Recht, solchen Einver-

non compareant, agenda.

Vorunter

Quatenus conjuges pro delegati examinari possint.

Mafnahmen im Falle des Nichterscheinens.

Einvernehmung der Ehegatten durch einen Bevollmächtigten.

1) „Statuimus praeterea, ut principales personae non per advocatos, sed per se ipsas factum proponant; nisi forte sint adeo indiscretae, ut earum defectus de iudicis licentia per alios suppleatur.“ Decretal. II. 1, 14.

2) „Quodsi manifestum sit, quod asseritur, aut legitimi accusatores et testes appareant, postquam juvenis cum omni diligentia fuerit requisitus, etiamsi nequiverit inveniri, testes recipere poteris et sine canonico iudicium determinare.“ Decretal. IV. 18, 1.

ejus locum teneat, constituatur. Hicce jurejurando promittere debet, se in interrogatione caussam ligaminis conjugalis, quam optime sciat ac possit, tuiturum esse; instructionesque ac notitiae forsann necessariae a defensore matrimonii ei communicandae sunt. Delegato non tantum interrogationes conjugibus proponendae transmittantur, sed de omnibus quoque instruat circumsantiis, quarum cognitio ad investigationem, prout expedit, dirigendam requiritur. Conjugibus in alia dioecesi commorantibus in finem interrogationum ulteriorum tribunal matrimoniale dioecesis illius, ut cooperari velit, rogandum erit.

§. 147.

Probatio, quae requiritur.
Praesumptio stat pro valore matrimonii; impedimentum plene probari debet.

§. 148.

Conjugum confessio.
Confessio, quam conjuges in ipsa inquisitione faciunt, aut anteriori tempore, attamen post matrimonium, quod accusatur, jamjam contractum fecerunt, in quantum adversus matrimonii valorem pugnat, omni vi caret. Confessio, quam conjuges, antequam matrimonium accusatum contraxerant, deposuerunt, qua nullitatem probandi medium rejicienda haud est¹⁾.

§. 149.

Confessio conjugum, quae pro matrimonii valore militat, vim probandi in iis habet casibus, in quibus conjugibus adcausandi jus privative reservatur. Alias praesumptionem tantum generat.

§. 150.

Quod conjuges aut alter eorum haud compareant, adversus matrimonii valorem nihil

nehmungen immer und überall beizuwohnen; doch kann er darum ansuchen, daß ihm für dieselben ein Stellvertreter gegeben werde. Dieser muß eidlich versprechen, bei der Einvernehmung die Sache des Ehebandes nach bestem Wissen und Vermögen zu vertreten, und es sind ihm von dem Verteidiger der Ehe die allenfalls nöthigen Anweisungen und Aufschlüsse zu ertheilen. Dem Bevollmächtigten selbst sind nicht nur die an die Gatten zu stellenden Fragen zu übersenden, sondern er werde auch über alle Umstände unterrichtet, deren Kenntniß zu zweckmäßiger Leitung der anzustellenden Erhebungen erforderlich ist. Halten sich die Gatten in einer anderen Diöcese auf, so wird für spätere Einvernehmungen das dortige Ehegericht um seine Mitwirkung zu ersuchen seyn.

§. 147.

Erforderl. Beweisführ.
Die Vermuthung steht für die Gültigkeit der Ehe; das Hinderniß muß vollständig bewiesen werden.

§. 148.

Geständniß Gatten.
Ein Geständniß, welches die Gatten bei der Untersuchung machen oder auch früher, doch nach Schließung der angestrittenen Ehe abgelegt haben, ist, in soweit es gegen die Gültigkeit der Ehe lautet, ohne alle Beweisraft. Ein Geständniß, welches die Gatten vor Schließung der angestrittenen Ehe abgelegt haben, ist als Beweismittel wider die Gültigkeit nicht auszuschließen.

§. 149.

Ein Geständniß der Gatten, welches für die Gültigkeit der Ehe lautet, hat in jenen Fällen Beweisraft, in welchen das Bestreitungsrecht den Gatten ausschließlich vorbehalten ist; sonst begründet es bloß eine Vermuthung.

§. 150.

Das Nichterscheinen eines oder beider Gatten kann wider die Gültigkeit der Ehe nichts

probare potest: unde eo probandi onus matrimonium accusanti incumbens diminui haud debet.

§. 151.

Testes.
De testibus admittendis vel respuendis, de fide ipsis habenda et exceptionibus eisdem oppositis tribunal matrimoniale juxta generales juris canonici normas et peculiare, quos negotii natura postulat, respectus in singulis casibus judicabit.

§. 152.

Fiars de testium dilibitate praescriptiones.
Si conjux matrimonium accusans contra testem, qui suspectus, immo et respective inhabilis censendus est, exceptionem haud faciat, ipse ad testimonium pro matrimonio ferendum admitti potest. Verum quod conjuges contra testem aliquem haud excipiant, rationem nunquam suppeditat, depositionem ejus contra matrimonium directam pro fide digna accipiendi.

§. 153.

Relationes, quae praesumptionem fundant, testem pro uno aut contra unum conjugum partium studio agi, eas tantum depositiones suspectas reddunt, quae in commodum vel in praepjudicium respectivi conjugis cedunt.

§. 154.

Si testis ad utrumque conjugem tales habet relationes, quae praesumptionem partium studii eodem fere gradu generant, relationes hae per se sumtae haud sufficiunt, ut depositio, quae in commodum unius, sed in praepjudicium alterius conjugis cedit, qua suspecta habeatur.

§. 155.

Consanguinei conjugum a testimonio pro matrimonio aut contra illud ferendo tum tantum excludendi sunt, quando ex individua

beweisen, und soll eben deshalb dem Bestreiter des Ehebandes die Last der Beweisführung nicht erleichtern.

§. 151.

Zeugen.
Ueber die Zulassung oder Zurückweisung der Zeugen, den ihnen zu schenkenden Glauben und die denselben entgegengestellten Einwendungen entscheidet das Ehegericht von Fall zu Fall nach den allgemeinen Vorschriften des Kirchengesetzes und den besonderen Rücksichten, welche die Natur der Verhandlung erheischt.

§. 152.

Befondere Vorschriften über die Glaubwürdigkeit der Zeugen.
Wenn der die Ehe bestreitende Gatte wider einen Zeugen, welcher als bedenklich oder sogar als beziehungsweise verwerflich muß angesehen werden, keine Einsprache thut, so darf derselbe zum Zeugnisse für die Ehe zugelassen werden. Dagegen kann der Umstand, daß die Gatten wider einen Zeugen nichts einwenden, niemals einen Grund darbieten, dessen wider die Ehe gerichtete Aussage als glaubwürdig anzunehmen.

§. 153.

Verhältnisse, welche die Vermuthung der Parteilichkeit für oder gegen Einen von beiden Gatten begründen, machen den Zeugen nur hinsichtlich jener Aussagen verdächtig, welche zu Gunsten oder zum Nachtheile des betreffenden Gatten lauten.

§. 154.

Wenn der Zeuge zu beiden Gatten in Verhältnissen steht, welche die Vermuthung der Parteilichkeit ungefähr in gleichem Grade hervorufen, so reichen diese Verhältnisse für sich genommen nicht hin, um eine Aussage, welche derselbe zu Gunsten des Einen, aber zum Nachtheile des anderen Gatten macht, als verdächtig erscheinen zu lassen.

§. 155.

Die Blutsverwandten der Gatten sind von dem Zeugnisse für oder gegen die Ehe nur dann auszuschließen, wenn aus der Eigenthümlich-

¹⁾ „Super eo, quod postulas, utrum conjugatus, qui ante contractum matrimonium uxoris suae consanguineam carnali commixtione cognovit, cum id fateatur uterque et aliqua pars viciniae hoc acclamare dicatur, sit ab uxore sua judicio Ecclesiae separandus, tuae Fraternitati respondemus: quod propter eorum confessionem tantum vel rumorem viciniae, separari non debent, cum et quandoque nonnulli inter se contra matrimonium velint colludere et ad confessionem ineestus facile prosilirent, si suo judicio crederent per judicium Ecclesiae concurrendum.“ Decretal. IV. 13. 5.

casus natura peculiare oriantur rationes, eos de partium studio suspectos habere¹⁾.

§. 156.

In dijudicanda credibilitate consanguineorum et omnium personarum, quarum ad conjuges relatio partium studii suspicionem inducit, imprimis considerandum est, an conjuges nullitatem matrimonii exoptent, necne.

§. 157.

Omnes ii, de quibus supponendum est, quod circumstantiarum, quae in nullitatis quaestionem influxum exercent, bene gnari sint, etiam tunc audiri debent, quando qua testes repellendi forent, quia depositiones eorum praesumptiones stabilire ac viam ulterioribus recludere possunt dilucidationibus.

§. 158.

Tam partes quam defensor matrimonii jus habent, testibus pro matrimonio aut contra illud productis exceptiones opponendi.

Exceptiones, quae testibus opponi possunt.

§. 159.

Testimonium personaliter ferendum est; scripta absentium testimonia probationem haud faciunt, sed praesumptionem tantum fundant.

Quod testimonium personaliter ferendum sit.

§. 160.

Si testium habitatio tantum distet, ut in sede tribunalis matrimonialis interrogari nequeant, secundum normas, quae §. 146 de ulterioribus conjugum interrogationibus stabilitae sunt, procedendum erit.

Testium examen per delegatum instituendum.

feit des Falles besondere Gründe, dieselben für parteiisch zu halten, hervorgehen.

§. 156.

Bei Beurtheilung der Glaubwürdigkeit von Verwandten und allen Personen, deren Verhältnis zu den Gatten einen Verdacht der Parteilichkeit mit sich bringt, ist vorzüglich in Anschlag zu bringen, ob die Gatten die Ungiltigkeitserklärung der Ehe wünschen oder nicht.

§. 157.

Alle Diejenigen, von welchen vorauszusetzen ist, daß sie über Umstände, welche auf die Frage der Gültigkeit Einfluß üben, wohl unterrichtet seien, müssen auch dann vernommen werden, wenn sie von der Zeugnenschaft ausgeschlossen sind, weil ihre Aussagen Vermuthungen begründen und den Weg zu weiteren Aufschlüssen eröffnen können.

§. 158.

Sowohl die Parteien als der Vertheidiger der Ehe haben das Recht, wider die für oder gegen die Ehe namhaft gemachten Zeugen Einwendungen zu erheben.

Einwendung gegen die

§. 159.

Das Zeugniß muß in Person gegeben werden; schriftliche Zeugnisse Abwesender bilden keinen Beweis, sondern begründen bloß eine Vermuthung.

Persönlichkeit des Zeugen

§. 160.

Wenn die Entfernung, in welcher die Zeugen wohnen, es unthunlich macht, dieselben am Orte des Ehegerichtes zu vernehmen, so ist nach den Vorschriften zu verfahren, welche §. 146 für die späteren Einvernehmungen der Ehegatten aufstellt.

Einvernehmung der Zeugen bei Verhinderung

§. 161.

Interrogationes testibus proponendas commissarius ad inquirendum deputatus concepit ratione habita omnium, quae in hucusque gestis emerserunt, nec non punctorum interrogatoriorum, quae a partibus forsitan exhibita sunt, et communicatis cum matrimonii defensore consiliis. Posterior jus habet, quae ipsi esse videntur, superaddendi vel et petendi, ut interrogationes tribunali matrimoniali adprobandae proponantur.

do terrogandi concipiendae.

grüße 24

§. 162.

Jurati tantum testis depositio vim habet legitimae probationis. Testes, quos admittere nil impedit, antequam examinentur, tactis sacrosanctis Dei evangelis jurare debent, se de interrogationum ad eos dirigendarum objecto veritatem, quo modo eam coram Deo et conscientia compertam habeant, plene ac intemerate, quin aliquid addant, omittant vel immutent, edicturos fore. Congrua de jurisjurandi sanctitate admonitio praemittatur.

ndum testium.

§. 163.

Ad jusjurandum a testibus praestandum conjuges ac, si matrimonium a tertio quodam accusetur, iste quoque, vocandi sunt. Attamen vocatorum absentia, quin jusjurandum excipiatur, impedire nequit.

§. 164.

Examen testium partibus remotis et singillatim instituendum est ac, antequam omnino terminatum sit, testium depositiones haud publicentur.

stium examen.

§. 165.

Quod a duobus testibus, quibus nulla exceptio in lege fundata opponi potest, distincte ac conformiter depositum est, in quantum haud alia testimonia fide digna aut circumstantiae, quae praesumptionem gravem stabiliant, refragentur, de regula plene probatum censi debet. Verum quando de cir-

tenuis testimoniis audiendi vis competat.

§. 161.

Die an die Zeugen zu richtenden Fragen entwirft der Untersuchungscommissär mit Rücksicht auf das ganze Ergebniß des bisherigen Verfahrens, sowie auf die Fragefälle, welche von den Gatten oder von dem Bestreiter des Ehebandes vielleicht eingereicht wurden, und im Einverständnis mit dem Vertheidiger der Ehe. Der Letztere hat das Recht, Dasjenige, was ihm zweckdienlich scheint, beizufügen oder auch zu verlangen, daß die Fragen dem Ehegerichte zur Genehmigung vorgelegt werden.

Entwerfung der Fragefälle.

§. 162.

Nur die Aussage eines beeidigten Zeugen hat die Geltung eines rechtskräftigen Beweises. Die Zeugen, wider deren Zulässigkeit kein Anstand obwaltet, haben, bevor sie vernommen werden, auf Gottes heiliges Evangelium zu beschwören, daß sie über den Gegenstand der an sie zu richtenden Fragen die Wahrheit, wie sie derselben sich vor Gott und ihrem Gewissen bewußt sind, vollständig und unverfälscht, ohne etwas beizusetzen, wegzulassen oder abzuändern, aussagen wollen. Eine entsprechende Ermahnung über die Heiligkeit des Eides soll vorausgeschickt werden.

Beeidigung der Zeugen.

§. 163.

Zur Beeidigung der Zeugen müssen die Gatten, und wosfern die Ehe von einem Dritten bestritten wird, auch dieser vorgeladen werden. Doch kann ihr Ausbleiben die Eidesabnahme nicht hindern.

§. 164.

Das Verhör der Zeugen ist ohne Beisein der Parteien und einzeln vorzunehmen. Bevor es gänzlich beendigt ist, dürfen die Zeugen aussagen nicht kundgemacht werden.

Vornahme des Zeugenverhöres

§. 165.

Dasjenige, was von zwei beeidigten Zeugen, wider welche keine im Gesetze begründete Einwendung kann gemacht werden, deutlich und übereinstimmend ausgesagt wird, muß, in soweit nicht andere glaubwürdige Zeugnisse oder Umstände, welche eine starke Vermuthung begründen, entgegenstehen, in der Regel als voll-

Beweiskraft der Zeugnisse.

¹⁾ „Quod parentes, fratres et cognati utriusque sexus in testificatione suorum ad matrimonium conjungendum vel dirimendum admittantur, tam antiqua consuetudine quam legibus approbatur.“

„Quod vero legitur: pater non recipiatur in caussa filii, nec filius in caussa patris in eriminalibus caussis et contractibus verum est: in matrimonio vero conjungendo et disjungendo ex ipsius conjugii praerogativa et quia favorabilis res est, congrue admittuntur.“ De cr et al. IV. 18. 3.

„Super eo, quod a nobis tua devotio postulavit, utrum viro negante, se mulierem affidasse, ipsius mater mulieris et altera mulier possint ad testimonium recipi: consultationi tuae taliter respondemus, quod cum mater filiae incrementum et honorem videtur diligere, ubi vir superior est divitiis et nobilitate, potentia vel honore, testimonium ejus videtur suspectum et ideo non esse aliquatenus admittendum.“ De cr et al. II. 20, 22.

cumstantia agitur, a qua valor matrimonii dependet, minime sufficit, relationem vel factum, quo testium veracitas in dubium vocetur, evictum haud esse, sed oportet probatum sit, eos intemeratae probitatis et suppositioni, quasi perjurio conscientiam gravare possint, locum haud esse¹⁾.

§. 166.

Quando ad probationem conficiendam rei periti adhibendi sint, eorum duos saltem et eos scientia et integritate praestantes omnique partium studio expertes tribunal matrimoniale seliget, qui juxta instructionem a commissario exarandam et a matrimonii defensore adprobendam investigationem debitam habeant et animi sententiam scriptis pandant. Relate ad partium studium contra rei peritos eadem valent exceptiones, quae ipsis, si testes agent, opponi possent²⁾.

§. 167.

Rei periti jurati sint oportet. Ubi de facto agitur, a quo validitas matrimonii dependet, jusjurandum eis etiam tunc deferendum est, quando jam juramento in munere adeundo

ständig bewiesen angesehen werden. Handelt es sich aber um einen Umstand, von welchem die Gültigkeit der Ehe abhängt, so kann es nicht hinreichen, daß kein Verhältniß oder keine Thatsache nachgewiesen ist, durch welche die Wahrhaftigkeit der Aussagen in Zweifel gestellt wird, sondern es muß der Beweis vorliegen, daß die Zeugen Personen von erprobter Gewissenhaftigkeit seien, und der Annahme, als könnten sie einen Meineid auf ihre Seele laden, kein Raum dürfe gegeben werden.

§. 166.

Wenn es zur Herstellung des Beweises notwendig ist, Sachverständige beizuziehen, so wird das Ehegericht deren wenigstens zwei und zwar solche wählen, welche sich durch Kenntnisse und Rechtschaffenheit auszeichnen und von aller Parteilichkeit entfernt sind, und diese haben nach einer von dem Untersuchungscommissäre zu entwerfenden und von dem Verteidiger der Ehe gutzuheißenden Anweisung die erforderliche Untersuchung vorzunehmen und ihr Gutachten schriftlich darzulegen. In Betreff der Parteilichkeit gelten wider die Sachverständigen dieselben Einwendungen, welche ihnen, wenn sie als Zeugen auftreten sollten, entgegengesetzt werden könnten.

§. 167.

Die Sachverständigen müssen beeidiget seyn. Handelt es sich um eine Thatsache, von welcher die Gültigkeit der Ehe abhängt, so ist der Eid ihnen auch dann aufzutragen, wenn sie sich

¹⁾ „Provideas, ne super hoc probationem recipias, nisi tales personae appareant, de quibus verosimile non sit, quod debeant dejerare, quoniam saepe contingit, quod testes corrupti facile induantur ad falsum testimonium proferendum.“ Decretal. II. 23, 10.

„Inquisita vero diligentius veritate, si per testes circumspectos omni exceptione majores inveneris, quod primus vir superstitem quarto gradu consanguinitatis attingit, non differas divortii sententiam promulgare.“ Decretal. IV. 14, 1.

²⁾ „Causam matrimonii, quae inter V. juvenem et G. puellam Senon. quae se virginem et monacham profitetur, noscitur agitari, mandantes, quatenus eandem puellam ponatis interim in illo monasterio, quod intravit: ut ibi secure valeat commorari, donec judiciali sententia, quid agi debeat, decernatur, recepturi postmodum, non solum probationes viri, quas inducere voluerit contra mulieres illas, quae ad investigandum signa virginitatis ex parte puellae fuerint introductae, verum etiam probationes alias hoc negotium contingentes, quas pars utralibet duxerit producendas. Et quia, ut dicit canon, saepe manus fallitur, et oculus obstruitur: volumus et mandamus, ut adhuc honestas matronas, providas ac prudentes deputare curetis, ad inquirendum, utrum dicta puella virginitatis privilegio sit munita.“ Decretal. II. 19, 14.

Investigatio per rei peritos.

a Compitio

277.

deposito se obstrinxerint, fore ut veritatem in consultis dandis sancte servant.

§. 168.

Genuinitas instrumentorum, quae adversus matrimonii valorem pugnant, depositionibus conjugum aut talium personarum, quae quae testes aut suspectae aut inhabiles reputari deberent, probari nequit.

§. 169.

Jusjurandum a conjugibus praestitum aequae ac eorundem confessio probationem de impedimento obtinente suppeditare aut supplere nequit.

§. 170.

In quantum ad probandam circumstantiam, a qua jus matrimonium accusandi dependet, jusjurandum conjugis matrimonium accusantis admitti possit, tribunal matrimoniale de casu in casum perpendat et decernat.

§. 171.

Si impedimenti natura prohibeat, ne ex officio procedatur, jusjurandum conjugis matrimonii valorem asserentis qua probatio pro matrimonio admitti potest.

§. 172.

Si conjux matrimonium ex injustae violentiae titulo accusat, ii, qui ex ejus assertionem coactionem injustam exereuerunt, citandi et examinandi sunt. Adcusatione contra alterum conjugem directa, ejusdem confessione probatio stabiliri nequit. Quodsi parentes facta confitentur, ex quibus coactio injusta et matrimonium irritans resultaret, omnibus perpensis circumstantiis judicandum est, an forsitan colludant cum prole conjugii solutionem desiderante? Ceterum in quantum accusatio haud alterum attingat conjugem, juxta normas generales de probationibus in delictorum causis valentes procedendum est.

io super genui-instrumento-ram.

andam conju-gum.

Untersuchung Sachverh.

riptiones pecu-de matrimonio, propter vim me-e impugnatur.

bereits durch einen Amtseid zur Gewissenhaftigkeit in Betreff ihrer Gutachten verpflichtet haben.

§. 168.

Die Echtheit von Urkunden, welche wider die Gültigkeit der Ehe streiten, kann durch die Aussagen der Eheleute oder solcher Personen, deren wider die Ehe gegebenes Zeugniß verwerflich oder verdächtig wäre, nicht bewiesen werden.

§. 169.

Ein von den Gatten abgelegter Eid kann eben so wenig als ihr Geständniß einen Beweis für das Bestehen des Hindernisses herstellen oder ergänzen.

§. 170.

In wie fern zum Beweise eines Umstandes, von welchem das Bestreitungsrecht abhängt, ein Eid des die Ehe bestreitenden Gatten zulässig sei, hat das Ehegericht von Fall zu Fall in Erwägung zu ziehen und zu entscheiden.

§. 171.

Wenn die Beschaffenheit des Hindernisses das amtliche Einschreiten ausschließt, so kann ein Eid des die Gültigkeit behauptenden Gatten als Beweis für die Ehe zugelassen werden.

§. 172.

Wenn ein Gatte die Ehe wegen widerrechtlichem Zwange bestreitet, so müssen die Personen, welche seiner Behauptung nach den widerrechtlichen Zwang verübt haben, vorgeladen und vernommen werden. Ist die Anklage wider den anderen Eheheil gerichtet, so kann durch dessen Bekenntniß kein Beweis hergestellt werden. Wosfern die Eltern Thatsachen eingestehen, aus welchen sich ein widerrechtlicher und die Ehe entkräftender Zwang ergeben würde, so ist nach Erwägung aller Umstände zu beurtheilen, ob nicht etwa mit dem nach Auflösung der Ehe verlangenden Kinde ein Einverständnis obwalte? Uebrigens ist, in soweit die Anklage nicht den anderen Gatten betrifft, nach den allgemeinen Vorschriften des für Vergehen geltenden Beweisverfahrens vorzugehen.

Beweis für die Echtheit der Urkunden.

Eid der Gatten.

Beweis für die Echtheit der Urkunden.

Besondere Vorschriften über die Bestreitung der Ehe wegen widerrechtlichem Zwange.

§. 173.

De raptu. De rapta, quae cum raptore, dum in ejus potestate permaneret, matrimonium contraxit, praesumendum est, quod matrimonii ineundi causa rapta sit. Quodsi contrarium plene probatum fuerit, consistit nihilominus praesumptio, eam violentia injusta ad consentiendum adactam esse. Haec ipsa praesumptio adversus omne matrimonium militat, quod a quacunque persona quacunque ex causa rapta, antequam libertatem penitus recuperaverit, contractum fuerit.

§. 174.

De modo procedendi in impedimento impotentiae.

Etiam, quando in matrimonium propter impedimentum impotentiae inquiratur, normae de confessione et juramento conjugum propositae regulae ad instar tenendae sunt. Si duo rei periti, in quorum scientia et animo a partium studio remoto tribunal matrimoniale plenam collocet fiduciam, unanimes declaraverint, impotentiam adesse insanabilem et absolutam ipsamque matrimonium praecessisse, hoc non obstante pars, cujus impotentia asseritur, petere potest, ut tertius quoque rei peritus investigationem habeat. Si impotentia pro respectiva tantum declaratur, conspirans trium saltem rei peritorum consultum ad probationem plenam necessario requiritur. Quodsi dubium remaneat, an impotentia insanabilis existat et matrimonium antecesserit, rejicienda est declarandae invaliditatis petitio.

§. 175.

Exceptio locum habet, quando aut probatum sit, matrimonium nondum consummatum esse, aut nullitatis declarandae petitio intra tres a matrimonio contracto annos proponatur, simulque impotentiam adesse, non tantum ab utroque conjugue asseveretur, sed etiam a duobus rei peritis fide dignis qua valde verisimile astruatur. Tali casu conjugues consortium

§. 173.

Von einer Entführten, welche mit dem Entführer, während sie sich in dessen Gewalt befand, eine Ehe geschlossen hat, ist vorauszusetzen, daß sie zum Zwecke der Verehelichung entführt worden sei. Wenn das Gegentheil vollständig bewiesen ist, so waltet demungeachtet die Voraussetzung ob, daß sie durch ungerechten Zwang zur Einwilligung vermoht worden sei. Die nämliche Voraussetzung streitet wider jede Ehe, welche von was immer für einer, aus was immer für einem Grunde entführten Person, bevor sie die volle Freiheit wieder erlangt hat, geschlossen wird.

§. 174.

Auch wenn die Ehe wegen des Hindernisses des Unvermögens untersucht wird, sind die über das Geständniß und den Eid der Gatten gegebenen Bestimmungen als Regel festzuhalten. Wenn zwei Sachverständige, in deren Kenntniß und Unparteilichkeit das Ehegericht volles Vertrauen setzt, einstimmig erklären, daß ein unheilbares und schlechtthiniges Unvermögen obwalte und schon vor Eingehung der Ehe stattgefunden habe, so kann demungeachtet der Theil, dessen Unvermögen behauptet wird, die Untersuchung durch einen dritten Sachverständigen verlangen. Wird das Unvermögen für ein bloß beziehungsweise erklärt, so ist das übereinstimmende Gutachten von wenigstens drei Sachverständigen zur Herstellung eines vollen Beweises unerläßlich. Bleibt es zweifelhaft, ob das Unvermögen ein unheilbares und der Ehe vorangegangenes sei, so ist das Gesuch um Ungiltigkeitserklärung abzuweisen.

§. 175.

Eine Ausnahme kann eintreten, wenn entweder der Beweis vorliegt, daß die Ehe noch nicht vollzogen sei oder die Klage auf Nichtigkeit binnen drei Jahren nach der Verehelichung angebracht wird, und wenn zugleich das Vorhandensein des Unvermögens nicht nur von beiden Gatten behauptet, sondern auch von wenigstens zwei zuverlässigen Sachverständigen als sehr

Sür der
Entfö

Heber daß
bei dem
des Unvermögens
am investigatio-
nis terminatis
agenda.

matrimoniale per tempus a tribunali constituendum, nunquam vero non tam diu continuare debent, donec in eo per triennium vixerint. Si elapso hoc tempore denuo petant, ut nullitatis sententia feratur, tribunal matrimoniale certius ante omnia se reddat, nil immutatum esse quoad facta, ex quibus impotentiam verisimilem et respectivo matrimonium nondum consummatum esse colligeretur. His peractis conjugibus permitti potest, ut impotentiam adesse jurejurando attestentur, et istud plenam probationem efficit¹⁾.

§. 176.

Absoluto processu probatorio conjuges et quicumque matrimonium adcusaverit, nec non defensor matrimonii moneantur de eo, quo pollent jure, in hucusque acta animadvertendi. Exceptiones, si quas habeant, intra octiduum proponant. Ratione domicilii interesse habentium terminus protrahi potest; ita tamen, ut

wahrscheinlich bezeichnet wird. In diesem Falle haben die Vermählten die eheliche Gemeinschaft durch eine von dem Ehegerichte zu bestimmende Zeit, doch immer so lange fortzusetzen, bis sie in derselben drei Jahre lang gelebt haben. Wenn sie nach Ablauf dieser Zeit das Gesuch um Ungiltigkeitserklärung erneuern, so soll das Ehegericht sich vorerst die Gewißheit verschaffen, daß in dem Thatbestande, aus welchem die Wahrscheinlichkeit des Unvermögens und beziehungsweise die Nichtvollziehung der Ehe sich ergab, keine Veränderung vorgegangen sei. Hierauf kann den Eheleuten gestattet werden, das Vorhandensein des Unvermögens durch einen Eid zu bezeugen, und es hat derselbe die Geltung eines vollständigen Beweises.

§. 176.

Nach Abschluß der Erhebungen sind beide Gatten und wer immer die Ehe bestreitet, wie auch der Bertheidiger der Ehe an ihr Recht zu erinnern, über die bisherigen Verhandlungen sich zu äußern. Haben sie Einwendungen zu machen, so sind dieselben binnen acht Tagen vorzubringen. Mit Rücksicht auf den Wohnsitz der

Mafnahmen nach
Abschluß der Erhebungen.

¹⁾ „Illa autem, si prior post annum aut dimidium ad Episcopum aut ejus missum proclamaverit, dicens, quod non cognovisses eam, tu autem contrarium affirmas, tibi credendum est eo, quod caput es mulieris, quia, si proclamare voluit, cur tamdiu tacuit? Cito enim et in parvo tempore scire potuit, si secum coire potuisses. Si autem statim in ipsa novitate post mensem aut duos, ad Episcopum aut ejus missum proclamaverit, dicens: volo esse mater, volo filios procreare et ideo maritum accepi, sed vir, quem accepi, frigidae naturae est, et non potest illa facere, propter quae illum accepi: si probari potest per rectum iudicium, separare potestis, et illa, si vult, nubat in Domino.“ Decretal. IV. 15, 1.

„Dieta M. proposuit, quod, quum octo annis elapsis dicto A. fuisset matrimonialiter copulata, et diu cohabitasset eidem, sed adhuc integra permanebat, eo, quod praedictus vir ejus non habebat potentiam coeundi; quare petebat, divortium celebrari. Praedictus vero A. fatebatur, quod illam nunquam cognoverat, tamen se habere potentiam cognoscendi alias assererat. Vos vero, ne id constiterentur in fraudem, a matronis bonae opinionis fide dignis ac expertis in opere nuptiali, dietam fecistis inspicere mulierem, quae perhibuerunt testimonium, ipsam adhuc virginem permanere. Postmodum vero presbyterum, de cujus parochia vir exstitit, fecistis inquiri, utrum ipse aliquam cognovisset, nec per inquisitionem ipsam vobis constare potuit, aliquam esse carnaliter cognitam ab eodem. Muliere autem requirente divortium et dicente, quod mater esse volebat, et filios procreare, proponente vero viro, quod paratus erat stare consilio Ecclesiae, injunxistis eisdem, ut agerent poenitentiam de commissis, et sic forte placeret Deo, qui matrimonii fuit institutor et auctor, ut opus matrimonii consummarent; qui post plures terminos ad vestram reversi praesentiam, consona voce dixerunt, quod non poterant carnaliter commisceri. Quocirca mandamus quatenus, si ita est, et constiterit vobis, praefatum virum et mulierem infra ipraedictos annos per continuum triennium insimul habitasse, ipsis cum septima propinquorum manu firmanibus juramento, se commisceri carnaliter nequiverit, proferatis divortii sententiam inter eos.“ Decretal. IV. 15, 7.

„Requisti, quantum tempus indulgendum sit naturaliter frigidis ad experientiam copulae nuptialis. Nos vero in praesenti consultatione sentimus, ut a tempore celebrati conjugii, si frigiditas prius probari non possit, cohabitent per triennium.“ Decretal. IV. 15, 5.

major, quam necessaria sit, mora non concedatur.

§. 177.

Et tribunal matrimoniale et matrimonii defensor ex officio eas possunt ordinare investigationes, quae ad proceduram quoad probationes complendam necessariae ipsis videntur.

§. 178.

Antequam sententia feratur, tribunal matrimoniale ea, in quae decernenda consensit, Episcopo adjunctis rationum momentis subiciet; qui quando sententiam ferendam haud sufficienter fundatam esse censeat, tribunali matrimoniali injunget, ut circumstantias ab ipso indicandas denuo mature perpendat et de consultationum resultado ad ipsum referat.

§. 179.

Appellatio admittenda est, donec matrimonii validitas per duas aut ejus invaliditas per tres sententias conformes pronuntiata sit. Duabus sententiis pro matrimonio et duabus contra illud militantibus, matrimonium pro valido tenendum est.

§. 180.

Prima instantia sententiam pro matrimonii validitate ferente, matrimonium accusans ad secundam instantiam appellare potest. Quodsi validitas in secunda instantia confirmetur, nulla amplius provocatio locum habet. Si matrimonium in secunda instantia pro invalido declaratur, matrimonii defensori incumbit, ex officio ad tertiam provocare instantiam. Si tertia instantia pro matrimonii valore judicat, ulterior haud obtinet appellatio. Quando autem contra valorem decernat, defensor matrimonii petere debet, ut quarta constituatur instantia, pro ejus sententia matrimonium vel validum vel invalidum reputetur oportet¹⁾.

¹⁾ „Itaque si a iudice pro matrimonii validitate iudicabitur, et nullus sit, qui appellet, ipse etiam ab appellatione se absteat; idque etiam servetur, si a iudice secundae instantiae pro validitate matrimonii fuerit judi-

Sententia ferenda Episcopo est subicienda.

De his, quae ad sententiam definitivam requiruntur.

Bened XIV. De obsequio

Regulae de appellationibus.

§. 181.

Si prima instantia matrimonium invalidum declaret, matrimonii defensor ex officio appellare debet. Si secundae instantiae iudicium pariter invaliditatem pronuntiet, defensor matrimonii, nisi prostantes invaliditatis probationes omne dubium secludant, causam ad tertiam instantiam deferre tenetur. Invaliditatis sententia per tertiam quoque instantiam lata, ulterior appellatio institui nequit. Si validitatem ea pronuntiet, actori liberum est, petere, ut quarta constituatur instantia, et hujus sententia qua finalis habenda est¹⁾.

§. 182.

Quando in prima et tertia instantia adversus matrimonium, in secunda autem pro eo sententia feratur, matrimonii incumbit defensori, quartam petere instantiam.

§. 183.

Appellatio a defensore matrimonii interposita ex sua natura parti simul prodest, quae pro matrimonii validitate agit. Liberum nihilominus ipsi est, eadem appellationem independentem a matrimonii defensore interponere; consultum tamen, ut eum eo hoc de negotio consilia conferat.

§. 184.

Relate ad appellationes, quas interponere defensor matrimonii muneris sui ratione obli-

§. 181.

Wenn die erste Instanz die Ehe für ungiltig erklärt, so hat der Vertheidiger der Ehe von Amtswegen Berufung einzulegen. Lautet das Urtheil der zweiten Instanz gleichfalls auf Ungiltigkeit, so soll derselbe, wofern die vorliegenden Beweise der Ungiltigkeit nicht jeden Zweifel ausschließen, die Sache vor die dritte Instanz bringen. Nachdem auch die dritte Instanz wider die Giltigkeit entschieden hat, ist keine weitere Berufung zulässig. Spricht dieselbe für die Giltigkeit, so steht es dem Kläger frei, um Aufstellung einer vierten Instanz nachzusuchen, und ihr Urtheil ist als endgiltiges zu betrachten.

§. 182.

Wenn in der ersten und dritten Instanz wider, in der zweiten aber für die Ehe gesprochen wird, so hat der Vertheidiger der Ehe um eine vierte Instanz anzufuchen.

§. 183.

Die Berufung, welche der Vertheidiger der Ehe einlegt, frommt ihrer Natur nach zugleich dem Theile, welcher die Giltigkeit der Ehe behauptet. Demungeachtet steht es diesem frei, unabhängig von dem Vertheidiger der Ehe Berufung einzulegen; doch ist es gerathen, daß er sich mit demselben über die Sache ins Einvernehmen setze.

§. 184.

Für die Berufungen, welche einzulegen der Vertheidiger der Ehe durch sein Amt verpflichtet

Verlagt sichtigten an den

Bedingung endgiltig schied

Bestimmte die Beruf höhere

catum, postquam iudex primae instantiae de illius nullitate sententiam pronunciaerat. Constit. Dei miserat. §. 8.

¹⁾ „Sin autem contra matrimonii validitatem sententia feratur, defensor inter legitima tempora appellabit adhaerens parti, que pro validitate agebat; quum autem in iudicio nemo unus sit, qui pro matrimonii validitate negotium insistat, vel si adsit, lata contra eum sententia iudicium deseruerit, ipse ex officio ad superiorem iudicem provocabit.“ — „Si secunda sententia alteri conformis fuerit, hoc est, si in secunda aequae ac in prima nullum ac irritum matrimonium iudicatum fuerit, et ab ea pars vel defensor pro sua conscientia non crediderit appellandum, vel appellationem interpositam prosequendam minime censuerit, in potestate et arbitrio conjugum sit novas nuptias contrahere, dummodo alicui eorum ob aliquod impedimentum vel legitimam causam id vetitum non sit.“ — „Quodsi a secunda sententia super nullitate vel altera pars appellaverit, vel huiusmodi sit, ut ei salva conscientia defensor matrimonii acquiescendum non putet, vel quia sibi videtur manifeste injusta, vel invalida, vel quia fuerit lata in tertia instantia et sit revocatoria alterius praecedentis super validitate in secunda instantia emanatae, volumus, ut, firma remanente utriusque conjugum prohibitionem ad alias transeundi nuptias, quas si contrahere ausi fuerint, poenis, ut praefertur, a Nobis constitutis subesse decernimus, caussa in tertia vel quarta instantia cognoscatur.“ Const. Dei miserat. §. 8, 11.

gatur, nulli habentur dies fatales. Si intra terminum praescriptum appellationem haud annuntiet, iudicium, a quo appellare debet, ipsum ad officium suum implendum compellat vel pro casu ratione etiam ad Episcopum ea de re referat et proponat, ut matrimonii defensio alii viro omni ex parte habili concedatur.

§. 185.

Judex, qui in superiori instantia sententiam fert, non tantum in inferioribus instantiis gesta diligenter examinet, sed etiam omnia peragat, quae necessaria ducit, ut defectus suppleantur, dubia dilucidentur et errores corrigantur. Hunc in finem conjuges examinare, de instrumentis probandi ergo adhibitis investigationis instituere ac testes, a quibus novas informationes sperat, audire potest. Experimenta tamen per rei peritos facta tunc tantum iterari debent, quando indicii praesumptionem gravem generantibus probabile reddatur, aut errorem aut partium studium intercessisse¹⁾.

§. 186.

Tam partes quam defensor matrimonii jus habent, in superiori instantia novas probationes afferendi.

§. 187.

Sententia nulla est, si a iudice haud competente lata vel actus iudicii essentialis aut prorsus omissus, aut, quin matrimonii defensor adhiberetur, institutus fuerit. Attamen valor sententiae a iudice superiore latae ideo, quod inquisitionem ulteriorem habere necessarium haud duxerit, sed secundum allegata caussam deciderit, impugnari minime potest.

¹⁾ „Posteaquam vero appellationis beneficio ad alterum iudicem causa in secunda instantia delata fuerit, omnia et singula, quaecunque coram iudice in prima instantia servanda praefinita fuerunt, etiam coram altero in secunda exacte ac diligenter custodientur, citato in quolibet iudicii actu defensore matrimonii, qui voce et scripto matrimonii validitatem strenue ac pro viribus tuebitur.“ Const. Dei miserat. §. 10.

Modus procedendi in superiori instantia.

in p. ob.
in p. ob.
100000

in v. ob.

Sententiae nullitas.

Nullitatis actio intra tempus appellationibus praefixum coram iudice proxime superiori instituenda est.

§. 189.

Quum conjuges exceptionem incompetentiae intra decem a citatione intimata dies proponere debeant (§. 103), jure carent sententiae latae nullitatis assertionem obgerendi; superior tamen iudex sententiam propter competentiae defectum ex officio irritam declarare potest.

§. 190.

Sententia de nullitatis actione lata appellationem haud admittit.

§. 191.

Processus pro nullo declaratus coram eodem iudice aut, quando ob competentiae defectum irritatus sit, coram iudice, qui competens pronuntiatus, forma debita iterandus est.

§. 192.

Quando matrimonium irritum esse, tribus conformibus sententiis decretum, impedimentum vero ejusmodi sit, ut renovatione consensus aut dispensatione indulta e medio tolli possit, Episcopus, nisi gravis causa contrarium suadeat, aget, ut matrimonium convalidetur.

§. 193.

Si natura impedimenti dispensationem excludat aut conamen, adducendi convalidationem, effectum careat, nullitatis declaratio partibus annuntianda est nec non prohibendae sunt, ne amplius sibi cohabitent.

§. 194.

Cuivis sententiae rationum, quibus innitur, momenta succinte, quin tamen essentialia quidpiam omittatur, adjungenda sunt. In sententia finali invaliditatem pronuntiante

lata in causa nullitatis.

Verfasser höheren.

alidationis adducenda tentamen.

Nullitatis.

sententiae definitive publicatio.

sententiae tenor et forma.

§. 188.

Die Klage auf Nichtigkeit muß binnen der für Berufungen festgesetzten Zeit vor dem zunächst höheren Richter angestellt werden.

§. 189.

Da die Gatten die allfällige Einwendung der Unzuständigkeit binnen zehn Tagen nach zugestellter Vorladung anzubringen haben (§. 103), so sind sie nicht berechtigt, der Gültigkeit des ergangenen Urtheiles die Behauptung der Unzuständigkeit entgegenzusetzen; doch kann der höhere Richter das Urtheil wegen Mangel der Zuständigkeit von Amtswegen für ungültig erklären.

§. 190.

Das über die Nichtigkeitsklage gefällte Urtheil läßt keine Berufung zu.

§. 191.

Die für nichtig erklärte Verhandlung muß vor demselben Richter oder, wenn sie durch den Mangel der Zuständigkeit entkräftet wird, vor dem als zuständig erkannten Richter in der gehörigen Form wiederholt werden.

§. 192.

Wenn die Ungültigkeit der Ehe durch drei gleichförmige Urtheile entschieden, aber das Hinderniß so beschaffen ist, daß es durch Einwilligung von Seite des Einen Gatten oder durch Nachsichtgewährung gehoben werden kann, so soll der Bischof, wofern nicht wichtige Gründe abrathen, dahin wirken, daß die Convalidation der Ehe herbeigeführt werde.

§. 193.

Läßt die Natur des Hindernisses keine Nachsichtgewährung zu oder bleibt der Versuch, eine Convalidation herbeizuführen, ohne Erfolg, so ist die Ungültigkeitserklärung den Parteien anzukündigen und ihnen zu untersagen, fernerhin bei einander zu wohnen.

§. 194.

Jedem Urtheile sind die Gründe, auf die es sich stützt, kurz, doch ohne etwas Wesentliches zu übergehen, beizufügen. Lautet das Endurtheil auf Ungültigkeit, so ist ausdrücklich

Verfahren wegen Nichtigkeit.

Verfuch der Convalidation.

Kundmachung des Endurtheiles.

Inhalt und Form des Urtheiles.

disertis declaretur verbis, ex parte prioris conjugii nullum novis ineundis nuptiis impedimentum superesse. Quaelibet sententia iudicium et secretarii subscriptione nec non curiae episcopalis signo munienda est.

§. 195.

Sententia partibus per apparitorem dimissa etiam copia notificatur; de quo peracto fides in scriptis facienda erit. Cujusvis sententiae de matrimonii valore latae Episcopus Gubernatorem provinciae certiores reddet.

§. 196.

Sententia de matrimonii valore dicta nunquam in rem iudicatam abit. Si post temporis probetur, eam suppositione erronea niti, caussa denuo in jus vocanda et forma debita pertractanda est. Si contingat, ut sententia matrimonii nullitatem pronuntians retractetur, eo ipso matrimonia cuncta, quae conjuges intermedio forsitan tempore inierunt, pro irritis declarata sunt¹⁾.

§. 197.

Excepto casu, de quo §. 196 agit, inquisitio de matrimonii valore tum tantum, quando sententia primae instantiae irrita declaretur, tamquam de novo iterum institui potest.

§. 198.

Ille, cujus impotentiae pro absoluta et insanabili declaratae sententia nullitatis innitur, ad nuptias ineundas admitti nequit. Quando postea quomodocumque pateat, eum ad matrimonium consummandum aptum esse, redintegratur conjugium prius ab eo initum²⁾.

Sententiae notificatio et communicatio.

Sententiae definitivae effectus iudicialis.

Sententiae propter impotentiam latae effectus.

1) „Potestas tamen post alteram sententiam conformem, ut supra, conjugibus facta intelligatur et locum habeat, salvo semper et firmo remanente jure seu privilegio caussarum matrimonialium, quae ob eujuscumque temporis lapsam nunquam transeunt in rem iudicatam; sed si nova res, quae non deducta vel ignorata fuerit, detegatur, resumi possint et rursus in iudicalem controversiam vocari.“ Const. Dei miserat. §. 11.

2) „Accepisti mulierem et per aliquod tempus habuisti, per mensem aut per tres aut per annum et nunc primum dixisti, te esse frigidae naturae, ita, ut non potuisses coire cum illa nec eum aliqua alia: si illa, quae

zu erinnern, daß die frühere Verheirathung für die Schließung einer neuen Ehe weiter kein Hinderniß darbiete. Jedes Urtheil muß von den Richtern und dem Schriftführer unterzeichnet und mit dem Siegel der bischöflichen Curie versehen werden.

§. 195.

Das Urtheil wird den Parteien durch den Rathsdienner zugestellt und in Abschrift eingehändiget: worüber eine schriftliche Beglaubigung zu geben ist. Von jedem Urtheile über die Gültigkeit einer Ehe setzt der Bischof den Statthalter oder Landespräsidenten in Kenntniß.

§. 196.

Ein über die Gültigkeit der Ehe gefälltes Urtheil gelangt niemals zu voller Rechtskraft. Wird später bewiesen, daß es sich auf eine irrige Voraussetzung stützte, so muß die Verhandlung wieder eingeleitet und in der vorgeschriebenen Form geführt werden. Begibt es sich, daß ein auf Ungültigkeit lautendes Urtheil widerrufen wird, so sind dadurch die Ehen, welche die Gatten etwa in der Zwischenzeit geschlossen haben, für nichtig erklärt.

§. 197.

Mit Ausnahme des im §. 196 behandelten Falles kann die Untersuchung über die Gültigkeit nur dann, wenn das Urtheil der ersten Instanz für nichtig erklärt wurde, als von Neuem wieder angefangen werden.

§. 198.

Derjenige, auf dessen für schlechthinig und unheilbar erklärtes Unvermögen das Urtheil der Nichtigkeit gegründet ist, darf zu keiner Verheirathung zugelassen werden. Wofern sich später wie immer ergibt, daß er zur Vollziehung der Ehe fähig sei, tritt seine frühere Ehe wieder in Kraft.

Zustellung
theil
Mitteltheil
Statthalter

Rechtskraft
Endurtheil

Wirfungen
theiltes im
Unvermögen

§. 199.

Per se liquet, conjuges, antequam finalis nullitatis sententia lata sit, ad novum contrahendum matrimonium nullatenus admitti debere. Quamvis autem conjunctio ante sententiam finalem inita nunquam non illicita valde sit, immo iisdem ac polygamia poenis ecclesiasticis subjaceat, tamen, si processus, qui agitur, nullitatis declaratione terminetur nec aliud quidpiam praepropere copulatis obstat impedimentum, pro vero reputari debet matrimonio¹⁾.

§. 200.

Caussae matrimoniales neque transactione neque sententia ab arbitris dicta terminari possunt. Conditiones, sub quibus tribunal matrimoniale jus habet, de litibus bona temporalia spectantibus arbitrii ope decernere, lege civili expressae sunt.

§. 201.

Quando conjux conqueratur, alterum consummationem matrimonii declinare, posterior vero declaret, quod saeculo renuntiare constituerit, perpendendum ante omnia venit, an matrimonium nondum esse consummatum extra dubium positum sit. Quo sufficienter probato, conjugum recusanti injungendum est, ut intra bimestre aut matrimonium consummet, aut religionem a Sacra Sede adprobatam ingredia-

uxor tua esse debuit, eadem affirmat, quae tu dicis et probari potest per verum iudicium, ita esse, ut dicis, seperari protestis; ea tamen ratione, ut, si post aliam acceperis, reus perjurii dijudicaris et iterum post peractam poenitentiam priora connubia reparare debebis.“ Decretal. IV. 15, 1.

1) „Verum quia villicum et mulierem, quam superinduxit, pendente lite prioris uxoris invicem assensisse: consultationi tuae taliter respondemus, quod, imposita viro poenitentia competenti, et infra poenitentiae tempus carnali commercio interdicto, postmodum in maritali copula poterunt remanere.“ Decretal. IV. 1, 18.

„Appellatione a prima sententia pendente, vel etiam nulla ob malitiam vel oscitantiam vel collusionem defensoris et partium interposita, si ambo vel unus ex conjugibus novas nuptias celebrare ausus fuerit, volumus ac decernimus, ut non solum serventur, quae adversus eos, qui matrimonium contra interdictum Ecclesiae contrahunt, statuta sunt, praesertim, ut invicem a cohabitatione separentur, quoadusque altera sententia super nullitate emanaverit, a qua intra decem dies non sit appellatum, vel appellatio interposita deserta deinde fuerit; sed ulterius, ut contrahens vel contrahentes matrimonium hujusmodi omnibus poenis contra polygamos a sacris canonibus et constitutionibus Apostolicis constitutis omnino subjaceant, quas in eos, quatenus opus sit, motu scientia ac potestate simili rursus statuimus, decernimus ac renovamus.“ Const. Dei miserat. §. 9.

§. 199.

Es versteht sich von selbst, daß die Gatten, bevor das Endurtheil der Ungültigkeit erfolgt ist, zur Schließung einer neuen Ehe durchaus nicht dürfen zugelassen werden. Wiewohl aber eine vor dem Endurtheile geschlossene Verbindung immer höchst unerlaubt ist, ja denselben Kirchenstrafen wie die Polygamie unterliegt, so muß sie doch, wenn die obschwebende Verhandlung zur Nichtigerklärung führt und den voreilig Getrauten nicht irgend ein anderes Hinderniß im Wege steht, als eine wahrhafte Ehe angesehen werden.

§. 200.

Die Ehesachen können weder durch Vergleich noch durch schiedsrichterlichen Ausspruch entschieden werden. Die Bedingungen, unter welchen das Ehegericht ermächtigt ist, über die Vermögensstreitigkeiten der Parteien durch schiedsrichterlichen Ausspruch zu entscheiden, sind in dem Staatsgesetze ausgedrückt.

§. 201.

Wenn ein Gatte die Beschwerde vorbringt, daß der andere Theil sich die Ehe zu vollziehen weigere, dieser aber erklärt, daß er der Welt zu entsagen entschlossen sei, so muß vor Allem erwogen werden, ob die Nichtvollziehung der Ehe außer Zweifel gestellt sei. Wofern hierüber ein hinreichender Beweis vorliegt, ist dem in der Weigerung Begriffenen aufzutragen, binnen zwei Monaten entweder die Ehe zu vollziehen

Vergleich und schiedsrichterlicher Ausspruch.

IV. Trennung der Ehe durch Ablegung der Ordensgelübde.

tur. Ex gravi tamen causa terminus vel brevior vel longior praefigi potest.

§. 202.

Si duorum conjugum, qui matrimonium haud consummasse asserunt, alter monasterium ingrediatur, quin alter reclamet; an veritate nitatur assertio de matrimonii consummatione nondum peracta, ad collusionis pericula devitanda eo districtius examinandum est.

§. 203.

Postquam conjux, qui saeculo renuntiare vult, votis solemnibus se obstrinxit, alteri parti instrumenti ope testandum est, matrimonii ab eo valide contracti, sed nondum consummati vinculum dissolutum esse, nec eum impediri, quin ad alia convolet vota.

§. 204.

Tam nullitatis declaratio quam dissolutio vinculi matrimonialis per vota solemnia effecta in libro nuptiali annotanda est. Si matrimonium in loco, ubi neque sponsus neque sponsa domicilium habebat, contractum fuit, annotatio non tantum libro nuptiali parochiae, ubi matrimonium celebratum, sed etiam parochi, qui delegationem ad nuptiis assistendum dedit, inseri debet.

§. 205.

V. Separatio a thoro et mensa. Absque conjugali vitae consortio obligationes per matrimonium contractae impleri nequeunt: ipsum igitur in casibus tantum a lege ecclesiastica statutis et respective in forma a lege ecclesiastica praescripta solvere licet.

§. 206.

Separatio mutuo consensu facta. Conjuges mutuo consensu vitae consortium eum in finem solvere possunt, ut religionem a Sancta Sede approbatam ingrediantur velambo vel et una tantum pars, aut, ut vir ordines

oder in einen vom heiligen Stuhle gutgeheißenen Orden zu treten. Doch kann aus wichtigen Gründen auch eine kürzere oder längere Frist angelegt werden.

§. 202.

Wenn von zwei Gatten, welche die Ehe nicht vollzogen zu haben behaupten, der Eine sich in ein Kloster begibt, ohne daß der andere Einsprache erhebt, so muß, damit einem möglichen Einverständnis begegnet werde, die Wahrscheinlichkeit der Behauptung, daß die Ehe noch nicht vollzogen sei, um so strenger geprüft werden.

§. 203.

Sobald der Gatte, welcher die Welt zu verlassen begehrt, die feierlichen Gelübde abgelegt hat, soll dem anderen Theile urkundlich bezeugt werden, daß seine zwar gültig geschlossene, doch nicht vollzogene Ehe aufgelöst sei und ihn nicht hindere, zu einer anderen Verbindung zu schreiten.

§. 204.

Sowohl die Ungiltigerklärung der Ehe als die Auflösung ihres Bandes durch die feierlichen Gelübde ist im Trauungsbuche anzumerken. Wenn die Ehe an einem Orte, wo Keines von beiden Brautleuten seinen Wohnsitz hatte, geschlossen wurde, geschehe die Vormerkung nicht nur in dem Trauungsbuche der Pfarre, wo die Eheschließung stattfand, sondern auch in dem des Pfarrers, welcher die Ermächtigung zur Trauung ertheilt hat.

§. 205.

Die eheliche Lebensgemeinschaft ist die Vorbedingung zur Erfüllung der durch die Ehe übernommenen Pflichten: sie darf daher nur in den von dem Kirchengesetze bestimmten Fällen und beziehungsweise in der von dem Kirchengesetze vorgeschriebenen Form aufgehoben werden.

§. 206.

Die Gatten dürfen mit beiderseitiger Einwilligung die Lebensgemeinschaft zu dem Zwecke aufheben, damit Beide oder Einer von ihnen in einen von dem heiligen Stuhle gutgeheißenen

ratio perpetua alterii ergo.

vae separationis poralis decernendae.

V. Scheidung Tisch und

Einvernehmliche Scheidung Zwecke der oder in dem

sacros suscipiat. An et quibus sub conditionibus altera pars in saeculo permanere possit, juxta legum ecclesiasticarum praescripta decernendum est.

§. 207.

Quodsi conjugum alter adulterii erimen commiserit, alteri jus competit, perpetuam a thoro et mensa separationem petendi, nisi forsitan adulterium approbaverit, permiserit vel sua culpa adduxerit, aut ipse quoque adulterii reum se reddiderit. Jure suo excidit, quodsi alteri parti culpam expresse vel tacite condonet.

§. 208.

Conjuges ad vitae consortium eatenus tantum obligantur, quatenus id absque animae, vitae vel sanitatis periculo continuare possunt. Quodsi conjux a fide christiana deficiat, quodsi alteram partem ad defectionem a fide catholica, ad vitia vel crimina sollicitet, quodsi injuriis realibus vel insidiis vitam ejus et sanitatem in periculum adducat, quodsi ei acerbiores animi afflictiones per longius tempus intentet, etiam, quando malo corporali diuturno contagiosoque laboret, alteri parti supplicatione proposita concedendum est, ut a thoro et mensa separetur, usquedum conjugale vitae consortium, quin periculum salutis suae aeternae vel temporali imminet, renovare possit¹⁾.

§. 209.

Conjux, quem altera pars malitiose deseruit, separationem a thoro et mensa petere potest, usque dum desertionis reus animum ad officia conjugalia adimplenda paratum sufficienter probaverit.

¹⁾ „Si quis dixerit, Ecclesiam errare, quam ob multas causas separationem inter conjuges quoad thorum seu quoad cohabitationem ad certum incertumve tempus fieri posse decernit: anathema sit.“ Conc. Trident. sess. XXIV. de matr. can. 8.

Orden treten oder der Mann die heiligen Weihen empfangen. Ob und unter welchen Bedingungen der Eine Theil im weltlichen Stande verbleiben könne, ist nach den Kirchengesetzen zu bestimmen.

§. 207.

Wenn der Eine Gatte sich des Ehebruches schuldig gemacht hat, so steht dem anderen das Recht zu, die lebenslängliche Scheidung von Tisch und Bett zu fordern; es sei denn, daß er den Ehebruch gebilligt, gestattet oder durch sein Verschulden herbeigeführt, oder daß er sich selbst eines Ehebruches schuldig gemacht hätte. Er verliert dieß Recht, wenn er dem anderen Theile seine Schuld ausdrücklich oder stillschweigend verzeiht.

§. 208.

Die Gatten sind zur Gemeinschaft des Lebens nur in soweit verbunden, als sie dieselbe ohne Gefahr für ihr Seelenheil, ihr Leben oder ihre Gesundheit fortsetzen können. Wenn ein Ehegatte vom Christenthume abtrünnig wird, wenn er den anderen zum Abfalle vom katholischen Glauben, zu Lastern oder Verbrechen zu verführen sucht, wenn er durch Mißhandlungen oder Nachstellungen dessen Gesundheit und Leben gefährdet, wenn er empfindliche Kränkungen durch längere Zeit fortsetzt, auch, wenn er an einem ansteckenden und langwierigen körperlichen Uebel leidet, so ist dem anderen Theile auf sein Ansuchen die Scheidung von Tisch und Bett für so lange zu bewilligen, bis er die eheliche Gemeinschaft ohne Gefahr für sein ewiges und zeitliches Heil erneuern kann.

§. 209.

Der Gatte, welcher von dem anderen böswillig ist verlassen worden, kann die Scheidung von Tisch und Bett für so lange ansprechen, bis der Schuldige seine Bereitwilligkeit, die ehelichen Pflichten wieder zu erfüllen, hinreichend bewährt hat.

Lebenslängliche Scheidung wegen Ehebruch.

Gründe der zeitweiligen Scheidung.

§. 210.

Etiā propter tales officiorum transgressiones, quae juribus bona temporalia attinentibus vel honori civili alterius conjugis grave afferunt detrimentum aut urgens parant periculum, temporalis a thoro et mensa separatio pronuntiari potest.

§. 211.

Conjux, qui separationem obtinere desiderat, ante omnia parochum adeat suum. Hic utramque partem vocabit et cuncta, quae lex Dei et foederis conjugalis dignitas suppeditat, motiva graviter simul et amanter adhibebit, ut conjugale vitae consortium intactum servetur. Si animos conciliare non valeat, secundo et tertio id ipsum, octiduo saltem quavis vice interposito, efficere conetur. Tertium tamen omitti potest experimentum, quando animorum exacerbatio successus spem adimat aut in patulo sit, actorem vitae consortium continuare non posse, quin aeternam aut temporalem salutem urgenti exponat periculo.

§. 212.

Si reus comparere recusat, parochus jus habet, eum magistratus civilis interventu ad obedientiam praestandam compellere. An praesentia coactione obtenta finem juvare possit, secundum rerum adjuncta dijudicandum erit.

§. 213.

Quodsi parochus frustra laboret, eo de negotio ad praesidem tribunalis matrimonialis referre et casu, quo conjuges bis tantum vocaverit, causam, ex qua tertium experimentum omiserit, accurate exponere debet. Addat insuper, an et quatenus gravamina allata ipsi fundata videantur.

§. 214.

Quivis Episcopus in remotioribus dioecesis suae partibus ecclesiasticos viros in commissariis

Actio de separatione a thoro et mensa. Reconciliationis procurandae tentamen.

Commissariorum ad inquirendum deputatorum constitutio.

§. 210.

Auch wegen solcher Pflichtverletzungen, durch welche den Vermögensrechten oder der bürgerlichen Ehre des anderen Gatten große Nachteile zugefügt oder dringende Gefahren bereitet werden, kann eine zeitweise Scheidung von Tisch und Bett ausgesprochen werden.

§. 211.

Der Gatte, welcher die Scheidung zu erlangen wünscht, hat sich vorerst an seinen Pfarrer zu wenden. Dieser wird beide Theile vorrufen und alle Beweggründe, welche das Gesetz Gottes und die Würde des Ehebundes darbietet, mit Ernst und Liebe geltend machen, um die eheliche Gemeinschaft aufrecht zu halten. Gelingt die Vermittelung nicht, so ist nach einem jedesmaligen Zwischenraume von wenigstens acht Tagen ein zweiter und dritter Versuch zu machen. Doch kann der dritte Versuch unterbleiben, wenn bei der obwaltenden Erbitterung keine Aussicht auf Erfolg vorhanden ist, oder am Tage liegt, daß der klagende Theil die Lebensgemeinschaft nicht fortsetzen könne, ohne sein ewiges oder zeitliches Heil einer dringenden Gefahr auszusetzen.

§. 212.

Wenn der Beklagte sich zu erscheinen weigert, so ist der Pfarrer berechtigt, denselben durch Dazwischenkunft der weltlichen Behörde zur Folgsamkeit zu nöthigen. Ob ein erzwungenes Erscheinen den Zweck zu fördern vermöge, muß nach den Umständen beurtheilt werden.

§. 213.

Bleiben die Bemühungen des Pfarrers vergeblich, so hat er hierüber an den Präses des Ehegerichtes Bericht zu erstatten, und wofern er die Gatten nur zweimal vorgeladen, den Grund, aus welchem der dritte Versuch unterlassen wurde, genau anzugeben. Auch hat er beizufügen, ob und in wie weit die vorgebrachten Beschwerden ihm gegründet scheinen.

§. 214.

Jeder Bischof wird in den entfernteren Theilen seiner Diöcese Commissäre ernennen, welche

Klage erdung von dem Versuch des

malis conjugum praesentia.

visitio praevia.

Aufstellung der Untersuchungscommissäre

rios nominabit, qui deputati sint ad inquirendum super actionibus separationem a mensa et thoro attinentibus, et secretarium ad protocolum excipiendum eis adjunget.

§. 215.

Actor petitionem suam vel apud ipsum tribunal matrimoniale, vel apud commissarium, intra ejus districtum domicilium habet, aut scripto porrigere aut in acta redigenda optenus exponere potest. Causam, ex qua jure se vitae communitatem tollendi pollere arbitratur, accurate exponere ac probationis praestandae media indicare debet. Edicendum praeterea tempus, ejus hucusque lapsu matrimonium duraverit et, quodsi liberi ex eo procreati sint, numerus eorum et aetas. An et in quantum conjuges separationem quoad thorum mensamque intendentes curiam episcopalem adire possint vel debeant, ab Episcopi ordinatione pendebit.

§. 216.

Separationis decernendae petitio tribunali proponatur matrimoniali, quod, nisi rationes aperte insufficientes sint, ad investigandum super negotio procedet. Quando res in tribunalis matrimonialis sede pertractetur, aliquis ex iudicibus in id munus qua commissarius deputetur.

§. 217.

Inquisitionis ergo ambo conjuges personaliter comparere tenentur. Quoad advocatos et declarationes vel assertiones ab eisdem prolatas ad normam §. 143 procedendum est.

§. 218.

Primo tentandum est, an negotium absque probationibus in rigore juris talibus terminari possit. Conjuges singuli examinari atque tum sibi invicem confrontari debent. Cuilibet parti assertiones alterius una post alteram ordine, quem successus temporis vel nexus inter causam et effectum indicat, proponendae sunt, et instandum, ut praecise respondeat. Si una pars ad instrumenta privata provocet, altera

ermächtigt sind, bei Klagen auf Scheidung von Tisch und Bett die Untersuchung vorzunehmen, und denselben einen Schriftführer zur Aufnahme der Protokolle begeben.

§. 215.

Der Kläger kann sein Gesuch bei dem Ehegerichte selbst oder bei dem Commissäre, in dessen Bezirke er seinen Wohnsitz hat, entweder schriftlich einreichen oder mündlich zu Protokoll geben. Der Grund, durch welchen er sich zur Aufhebung des ehelichen Zusammenlebens berechtigt hält, ist genau anzugeben und die Beweismittel sind namhaft zu machen. Auch soll die bisherige Dauer der Ehe, und wenn aus derselben Kinder hervorgegangen sind, die Zahl und das Alter derselben angeführt werden. In wie weit die Gatten, welche eine Scheidung von Tisch und Bett beabsichtigen, sich an die bischöfliche Curie wenden können oder müssen, wird von der Anordnung des Bischofes abhängen.

§. 216.

Das Gesuch um Scheidung ist dem Ehegerichte vorzulegen, welches, wenn die Gründe nicht offenbar unzulänglich sind, zur Untersuchung der Sache schreiten wird. Findet die Verhandlung am Sitze des Ehegerichtes Statt, so soll Einer der Rätthe zum Untersuchungscommissär bestimmt werden.

§. 217.

Zum Behufe der Untersuchung haben beide Gatten persönlich zu erscheinen. Hinsichtlich der Sachwalter und der von denselben vorgebrachten Erklärungen oder Behauptungen ist nach Richtschnur des §. 143 vorzugehen.

§. 218.

Zuerst ist der Versuch zu machen, die Angelegenheit ohne eigentliches Beweisverfahren zu Ende zu führen. Die Gatten sollen einzeln vernommen und dann einander gegenüber gestellt werden. Jedem Theile sind die Behauptungen des anderen Eine nach der anderen in der durch die Zeitfolge oder den Zusammenhang von Ursache und Wirkung begründeten Ordnung vorzuhalten, und es ist auf eine bestimmte Ant-

Anbringung der Scheidungsklagen.

Anordnung über die Vornahme der Untersuchung.

Persönliches Erscheinen der Gatten.

Voruntersuchung.

interroganda venit, an eadem genuina agnoscat? Testes, quos partes nominaverint, in quantum adhiberi possint, examinandi ae, si necessarium videatur, sibi invicem nec non conjugibus confrontandi sunt.

§. 219.

In hac praevia inquisitione qua testes tales quoque admittantur personae, quarum depositiones probationem judicialem fundare non possent, apud quas autem accurata factorum, de quibus quaestio versatur, notitia merito supponitur.

§. 220.

Commissario ad inquirendum deputato competit, personas, quarum depositionibus quaestionem facti dilucidatum iri sperat, etiam, quin partes qua testes eas designaverint, interrogare. An conjugibus confrontari debeant, prudenti ejusdem iudicio relinquatur.

§. 221.

Post praevia inquisitionem ordinanda.

Protocollum de inquisitione praevia exceptum tribunali matrimoniali proponendum est, et quando, ad quae actor provocet, per confessionem rei vel per instrumenta, quae omnem exceptionem excludant, extra dubium jam posita sint, tribunal matrimoniale ad sententiam ferendam procedere debet. Casu opposito processus probatorius instituendus est.

§. 222.

Reo, si postulet, petitionis ab actore scripto propositae vel actorum, in quae ortenus facta redacta sit, copia dimittenda et terminus statuendus, intra quem responsionem vel scripto offerat vel in acta redigendam viva voce exhibeat. Alias separationis pronuntiatione petiti ipsi praelegatur et quae ad se et conjugale vitae commercium tuendum afferat, in acta redigantur.

wort zu dringen. Wenn ein Theil sich auf Privat-urkunden beruft, so ist der andere zu fragen, ob er die Echtheit derselben anerkenne? Die Zeugen, welche die Parteien namhaft machen, sind, in so weit sie beizuziehen möglich ist, in Gegenwart beider Theile einzuvernehmen, und wenn es nöthig ist, einander, wie auch den Gatten gegenüber zu stellen.

§. 219.

Bei dieser vorläufigen Untersuchung sind als Zeugen auch solche Personen zuzulassen, deren Aussagen keinen gerichtlichen Beweis begründen würden, bei welchen aber eine genaue Kenntniß der in Frage stehenden Thatsachen vorausgesetzt werden darf.

§. 220.

Der Untersuchungscommissär ist befugt, Personen, von welchen er eine Aufklärung des Thatbestandes hofft, auch dann einzuvernehmen, wenn kein Theil dieselben als Zeugen genannt hat. Ob sie den Eheleuten gegenüber gestellt werden sollen, bleibt dem Ermessen desselben überlassen.

§. 221.

Das über die Voruntersuchung aufgenommene Protokoll ist dem Ehegerichte vorzulegen, und wenn die Thatsachen, auf welche der Kläger sich beruft, durch das Geständniß des Beklagten oder durch Urkunden, welche jede Einwendung ausschließen, bereits außer Zweifel gestellt sind, so soll zum Spruche geschritten werden. Im entgegengesetzten Falle ist das Beweisverfahren anzuordnen.

§. 222.

Dem Beklagten ist auf sein Verlangen das schriftlich vorgelegte Gesuch des Klägers oder das Protokoll, welches man über die mündlich angebrachte Klage aufnahm, in Abschrift mitzutheilen und eine Frist zu bestimmen, binnen welcher er die Antwort entweder schriftlich einreiche oder mündlich zu Protokoll gebe. Sonst muß ihm das Gesuch um Scheidung vorgelesen, und Dasjenige, was er zur Vertheidigung der ehelichen Lebensgemeinschaft vorbringt, zu Protokoll genommen werden.

Verfügung Folge der tersuchung

§. 223.

ssus probatorius: Testes.

Admittendi sunt testes, quibus ea, contra quam deponunt, pars exceptiones haud obgerit, etsi aliunde qua suspecti vel inhabiles repelli deberent.

§. 224.

Quando domicilium testium ab inquisitionis loco notabiliter distet, ad eorum examen loco, quo facilius se conferre possint, instituendum vir, quantum fieri possit, ecclesiasticus deputandus est. Quodsi extra dioecesis limites habitent, agendum cum Episcopo, cui subsunt, ut de eorum depositionibus excipiendis, quae oportet, constituat. Testes, qui prope tribunalis matrimonialis sedem habitant, nunquam non apud tribunal matrimoniale examinandi sunt.

§. 225.

Quaestiones concipit commissarius ad inquisitionem deputatus ratione habita punctorum interrogatoriorum, quae partes forsan obtulerunt. Quoad iuramentum testium observentur normae §. 162 statuta.

§. 226.

Ad iuramentum a testibus deponendum partes vocari debent; attamen quod non compareant, haud impedit, quominus iuramentum excipiatur. Partibus non licet examini testium adesse, atque depositiones, antequam examen terminatum sit, publicari haud debent.

§. 227.

silio per rei peritio instituenta.

Rei periti, quorum consultum necessarium forsan sit, a commissario ad inquirendum deputato seligendi sunt; de exceptionibus eis oppositis tribunal matrimoniale decernit. Iuramentum a rei peritis exigi debet, nisi iuramento in munere adeundo deposito se ad veritatem in consultis dandis sanete servandum obstrinxerint.

§. 228.

atio plena per aut rei peritos efficienda.

Per depositionem conformem duorum testium juratorum et fide undequaque dignorum,

§. 223.

Zeugen, wider welche der Gatte, gegen den sie aussagen, keine Einwendung erhebt, sind auch dann zuzulassen, wenn sie sonst als bedenklich oder verwerflich müßten zurückgewiesen werden.

§. 224.

Wenn die Zeugen in beträchtlicher Entfernung vom Orte der Untersuchung wohnen, so ist an einem Orte, wohin dieselben zur Vornahme des Verhöres sich leichter begeben können, ein Bevollmächtigter aufzustellen, welcher wo möglich ein Geistlicher sein soll. Wenn sie ihren Wohnort außer den Grenzen des Kirchensprengels haben, so muß der Bischof, welchem sie unterstehen, ersucht werden, zur Aufnahme ihrer Aussagen das Erforderliche anzuordnen. Zeugen, welche sich nahe am Sitze des Ehegerichtes aufhalten, sind immer bei dem Ehegerichte zu verhören.

§. 225.

Die Fragen entwirft der Untersuchungscommissär mit Rücksicht auf die Fragefäße, welche die Parteien etwa eingereicht haben. Ueber die Beeidigung der Zeugen sind die durch §. 162 erteilten Vorschriften zu beobachten.

§. 226.

Zur Beeidigung der Zeugen müssen die Parteien vorgeladen werden; doch hindert ihr Ausbleiben die Vornahme der Beeidigung nicht. Die Parteien dürfen dem Zeugenverhöre nicht beiwohnen und die Aussagen vor Beendigung des Verhöres nicht kundgemacht werden.

§. 227.

Die Sachverständigen, deren Gutachten etwa nothwendig ist, hat der Untersuchungscommissär auszuwählen; über die wider dieselben erhobenen Einwendungen entscheidet das Ehegericht. Die Sachverständigen sind dann zu beeidigen, wenn sie nicht bereits durch einen Amtseid sich zur Gewissenhaftigkeit in Betreff ihrer Gutachten verpflichtet haben.

§. 228.

Durch die übereinstimmende Aussage zweier beeidigter und vollkommen glaubwürdiger Zeu-

Beweisverfahren: Zeugen.

Untersuchung durch Sachverständige.

Herstellung eines vollständigen Beweises durch Zeugen oder Sachverständige.

nec non per consultum conforme duorum reiperitorum, qui scientiae jam documenta praestiterint et a partium studio alieni sint, ac respective jurati, factum, circa quod depositio vel consultum versatur, plene probatur.

§. 229.

Ut adulterium in finem separationis a mensa et thoro probetur, sufficiunt praesumptiones violentae. Facta vero, quibus praesumptiones hae innituntur, juxta normas processum in delictorum caussis attinentes probanda veniunt¹⁾.

§. 230.

Protocollum examinis testium partibus vel praelegendum vel scripto communicandum est; si consultum a rei peritis datum fuerit, de hujus pariter tenore instruendae sunt.

§. 231.

His peractis ambo conjuges commoneri debent, ut de testium depositionibus vel rei peritorum consultis sensus suos exponant. Si nova instrumenta, vel de instrumentis, quae in inquisitione praevia dubiis obnoxia remanebant, novas probationes asserant, pars adversaria hac de re audienda est.

§. 232.

Confessio conjugis, contra quem separationis actio intentatur, plenam efficit probationem.

§. 233.

An juramentum suppletorium ex parte conjugum concedendum, an juramentum litis decisivum uni eorum imponendum vel permitendum sit, a tribunali decerni debet; quo in negotio ante oculos habendum est, in genere jusjurandum partium tunc tantum admitti posse, si omne aliud veritatem eruendi medium de-

gen, so wie durch das übereinstimmende Gutachten von zwei bewährten, unparteiischen und beziehungsweise beeidigten Sachverständigen wird die Thatsache, welche den Gegenstand der Aussage oder des Gutachtens bildet, vollständig bewiesen.

§. 229.

Um den Ehebruch zum Zwecke der Scheidung von Tisch und Bett zu beweisen, genügen Voraussetzungen, welche einen sehr hohen Grad von Wahrscheinlichkeit haben. Für die Thatsachen, auf welche solche Voraussetzungen sich stützen, muß der Beweis nach den Vorschriften des für Vergehen geltenden Verfahrens hergestellt werden.

§. 230.

Das Protokoll des Zeugenverhöres ist den Parteien entweder vorzulesen oder in Abschrift mitzutheilen; auch sind sie, wenn ein Gutachten von Sachverständigen gegeben wurde, von dem Inhalte desselben zu unterrichten.

§. 231.

Hierauf müssen beide Gatten aufgefordert werden, über die Aussagen der Zeugen oder das Gutachten der Sachverständigen sich zu äußern. Wenn sie neue Urkunden oder für Urkunden, welche bei der Voruntersuchung zweifelhaft blieben, neue Beweise vorbringen, so ist der Gegentheil darüber zu vernehmen.

§. 232.

Das Geständniß des Gatten, wider welchen auf Scheidung geklagt wird, bildet einen vollständigen Beweis.

§. 233.

Ob ein Erfüllungseid von Seite der Gatten zu erlauben, ob der Haupteid Einem derselben aufzutragen oder zu verstatten sei, muß von dem Ehegerichte entschieden werden. Es wird sich dabei gegenwärtig halten, daß man überhaupt einem Eide der Parteien nur dann Raum geben solle, wenn kein anderes Mittel, die

¹⁾ „Respondemus, quod ex hujusmodi violenta et certa suspicione fornicationis potest sententia divortii promulgari, ita quidem, ut vir licentiam habeat mortua illa ducendi aliam, muliere sine spe conjugii remanente.“ Decretal. II, 23, 12.

Adulterium probandi modus.

Communicatio ad partes dirigenda.

Finale conjugum examen.

Rei confessio.

Quatenus conjugum juramentum admitti possit.

fecerit, et animorum exacerbationem, qualis in conjugum litibus obtinere solet, perjurii augere periculum.

§. 234.

Si conjux in jus vocatus citatione facta non compareat, juxta normam §. 145 statutam procedendum est.

§. 235.

Quando actio propter desertionem maritaliosam instituat, absenti in prima statim citatione praefigatur terminus, in quo dimittendo distantiae atque mediorum communicationis ratio prudenter habeatur. Quodsi, ubi commoretur, ignotum sit, per ephemerides publicas citari debet termino praefixo, quem tribunal matrimoniale omnibus perpensis circumstantiis constituerit.

§. 236.

Quodsi actor asserat, se conjugale vitae consortium continuare non posse, quin salutem animae vel vitam et sanitatem magno exponat periculo, atque casu, quo separatio legitime pronuntiata foret, reo obligatio incumbat, alteri conjugi honestam procurare sustentationem, tribunal matrimoniale perpendere debet, an sufficientes praeviae ordinationis causae prostent, quas si haberi judicatum sit, a iudice saeculari petendum est, ut actori habitationem separatam et sustentationem honestam rei impensis praevie assignet.

§. 237.

Episcopus, si pro casus natura necessarium duxerit, ordinabit, ut, antequam sententia feratur, tribunal matrimoniale, quae decernenda censeat, ipsi proponat (§. 178).

§. 238.

Quavis sententia separationem pronuntiantem exprimendum est, an causa separationis, quatenus culpa ei insit, uni tantum vel amba-

Wahrheit außer Frage zu stellen, mehr übrig sei, und daß die leidenschaftliche Aufregung, welche bei Ehestreitigkeiten einzutreten pflegt, die Gefahr des Meineides näher rücke.

§. 234.

Wenn der beklagte Ehegatte auf die ergangene Vorladung nicht erscheint, so ist nach den im §. 145 aufgestellten Bestimmungen vorzugehen.

§. 235.

Bei einer Klage, welche auf dem Grunde böswilliger Verlassung angestellt wird, ist dem Abwesenden sogleich bei der ersten Vorladung eine Frist anzusetzen und dieselbe mit billiger Rücksicht auf Entfernung und Verkehrsmittel auszumessen. Wenn sein Aufenthalt unbekannt ist, so muß er durch die öffentlichen Blätter vorgeladen und die anzusetzende Frist von dem Ehegerichte nach Erwägung aller Umstände bestimmt werden.

§. 236.

Wenn der klagende Theil behauptet, daß er die eheliche Gemeinschaft nicht fortsetzen könne, ohne sein Seelenheil oder Leben und Gesundheit einer großen Gefahr auszusetzen, und der Beklagte die Pflicht hat, im Falle einer rechtmäßig ausgesprochenen Scheidung für den anständigen Unterhalt des anderen Gatten zu sorgen, so muß das Ehegericht erwägen, ob hinreichende Gründe zu einer vorläufigen Verfügung vorhanden seien. Wird hierüber bejahend entschieden, so ist das weltliche Gericht zu ersuchen, dem Klageführenden auf Kosten des Beklagten einen abgesonderten Wohnort und den anständigen Unterhalt vorläufig anzuweisen.

§. 237.

Der Bischof wird, wenn er es nach Maßgabe des Falles für nothwendig erachtet, anordnen, daß das Ehegericht ihm vor Fällung des Urtheiles die beabsichtigte Entscheidung vorlege (§. 178).

§. 238.

In jedem auf Scheidung lautenden Erkenntnisse ist auszudrücken, ob die Ursache der Scheidung, in soweit sie auf einem Verschul-

non comparente agenda.

Beweisfälle des

Mitttheilen Part

us actoris aioni providendum.

Schließliche vernehmen

Geständniß Beklag

Zulässigkeit Eides des

aus sententia po subjicienda.

am in sententia sui debeant.

Maßnahmen für den Fall des Nichterscheinens.

Vorsorge für den Unterhalt des Klageführenden.

Vorlage der beabsichtigten Entscheidung an den Bischof.

Inhalt des Urtheiles.

bus partibus imputari debeat. Quodsi ex peractis eluceat, patrem vel matrem propter defectus morales non eos esse, qui jus educationis iis competens in liberorum salutem exercere possint, istud quoque in sententia exprimitur.

§. 239.

A decisione tribunalis matrimonialis conjux, qui ea se gravatum arbitretur, ad secundam instantiam provocare potest. Duabus sententiis conformibus latis ulteriori appellationi locus haud superest.

§. 240.

Sententia de separatione a thoro et mensa pronuntiata nulla est, si a iudice non competente lata vel actus iudicii essentialis omissus fuerit. Causa nullitatis secundum normas §§. 187, 188 stabilitas pertractanda venit.

§. 241.

Quod conjuges in vitae consortium solvendum consenserint, legitimam separationis decernendae causam non subministrat. Attamen formalitates praeter absolute necessarias cunctae eo magis vitandae sunt, quod actibus iudicialibus animorum exacerbatio augeri et reconciliatio difficilior reddi soleat. Insuper famae partium et familiarum suarum, quantum finis ratio permittit, consulatur oportet.

§. 242.

Quando una pars ad facta provocet, quae legitimam separationis postulandae causam constituunt, et altera rem ita se habere haud neget, parochus animos sibi conciliare tentare debet. Conaminibus ejus effectu frustratis apud commissarium ad inquisitionem deputatum de accusatione et confessione excipiatur protocollum et res tribunalis matrimoniali ad decernendum proponatur.

den beruht, nur Einem oder beiden Theilen zur Last falle. Wofern aus den Verhandlungen sich ergibt, daß Vater oder Mutter wegen sittlichen Gebrechen unfähig seien, das denselben zuständige Erziehungsrecht zum Heile der Kinder zu üben, so ist dieser Umstand gleichfalls in das Urtheil aufzunehmen.

§. 239.

Von der Entscheidung des Ehegerichtes kann der Gatte, welcher sich dadurch beschwert glaubt, an die zweite Instanz Berufung einlegen. Von zwei gleichlautenden Urtheilen findet keine weitere Berufung Statt.

§. 240.

Ein Urtheil über die Scheidung von Tisch und Bett ist nichtig, wenn es von einem unzuständigen Richter gefällt oder ein wesentlicher Theil der gerichtlichen Verhandlung ausgelassen wurde. Die Frage der Nichtigkeit ist nach den in §§. 187, 188 aufgestellten Vorschriften zu behandeln.

§. 241.

Daß die Gatten zur Aufhebung der ehelichen Gemeinschaft sich einverstanden haben, bietet keinen gesetzlichen Grund, die Scheidung auszusprechen, dar. Doch sind alle nicht schlechthin nothwendigen Förmlichkeiten um so mehr zu vermeiden, da die gerichtlichen Verhandlungen gewöhnlich zur Folge haben, daß die Erbitterung gesteigert und die Ausöhnung erschwert wird. Doch ist auf die Ehre der Betheiligten und ihrer Familien jede mit dem Zwecke vereinbare Rücksicht zu nehmen.

§. 242.

Wenn der eine Theil sich auf Thatsachen beruft, welche einen gesetzlichen Grund der Scheidung darbieten, und der andere das Vorhandensein derselben nicht in Abrede stellt, so muß der Pfarrer dreimal die Ausöhnung versuchen. Führen seine Bemühungen nicht zum Ziele, so ist bei dem Untersuchungscommissär über die Anklage und das Geständniß ein Protokoll aufzunehmen und die Sache dem Ehegericht zur Entscheidung vorzulegen.

§. 243.

Quodsi facta a reo non negentur, et ut famae partium pareatur, vel ex alia gravitate necessarium videatur, ut negotium quam secretissime pertractetur, partes immediate tribunalis matrimonialis praesidem accedere possunt. Postquam iste compertum habuerit, legitimam adesse separationis causam, parochum vel pro re nata etiam alium sacerdotem admonitione trina concordiae restituendae experimentum facere jubeat, effectu haud subsecuto duobus tribunalis consiliariis adhibitis separationem pronuntiet. Tali casu, utraque parte petente, causa separationis in sententiae tenore silentio premi potest. Haec tamen ipsorum supplicatio protocollo de actu excipiendi inseri debet.

§. 244.

Quoad postulationes et lites circa bona temporalia versantes, quae ex sententia in causa quadam matrimoniali lata oriuntur, partes ad iudicium saeculare remittendae sunt. Si ambae unanimes petant, ut ea de re a tribunali matrimoniali arbitrii modo decernatur, injungendum ipsis est, ut de transactione, qua in hanc petitionem conspiraverint, instrumentum proponant. Minorennis admoneatur, quod ad transactionis hujus valorem patris vel tutoris consensus requiratur. Ceterum in arbitrio dando leges Austriacae qua norma teneantur.

§. 245.

Quando uxor de invaliditate vel separatione actionem instituens petat, ut marito administratio honorum suorum adimatur, aut ut ipse ad cautionem dandam pro bonis suis, quae ejus in manibus versantur, adigatur, ad saeculare iudicium remitti debet.

§. 243.

Wenn der Thatbestand von dem Beklagten nicht geleugnet wird, und es um die Ehre der Betheiligten zu schonen oder sonst aus wichtigen Gründen nothwendig erscheint, daß die Verhandlung so geheim als möglich geführt werde, so können die Parteien sich unmittelbar an den Präses des Ehegerichtes wenden. Nachdem sich dieser überzeugt hat, daß ein rechtmäßiger Grund zur Scheidung vorhanden sei, soll er entweder den Pfarrer oder nach Gestalt der Umstände auch einen anderen Priester mit den nothwendigen Ermahnungen beauftragen, und wenn diese ohne Erfolg bleiben, mit Beziehung zweier Rätthe des Ehegerichtes die Scheidung aussprechen. In solchen Fällen kann auf Ansuchen beider Theile die Angabe des Grundes in dem Urtheile unterlassen werden. Dieß ihr Ansuchen ist jedoch in dem Verhandlungsprotokolle anzumerken.

§. 244.

Hinsichtlich aller das Vermögen betreffenden Ansprüche und Streitigkeiten, welche aus einem in Ehesachen gefällten Spruche entstehen, sind die Parteien an das weltliche Gericht zu verweisen. Wenn beide Theile einstimmig verlangen, daß hierüber von dem Ehegerichte durch scheidrichterlichen Ausspruch entschieden werde, so sind sie anzuweisen, über den Vergleich, durch welchen sie sich zu diesem Ansuchen geeinigt haben, eine Urkunde vorzulegen. Einem Minderjährigen ist in Erinnerung zu bringen, daß er zur Gültigkeit dieses Vergleiches der Zustimmung seines Vaters oder Vormundes bedürfe. Uebrigens sind bei Fällung des Ausspruches die österreichischen Gesetze zur Richtschnur zu nehmen.

§. 245.

Verlangt eine auf Ungültigkeit oder Scheidung klagende Gattin, daß dem Ehemanne die Verwaltung ihres Vermögens abgenommen, oder derselbe zur Sicherstellung für ihr in seinen Händen befindliches Vermögen verhalten werde, so ist sie deshalb an das weltliche Gericht zu verweisen.

§. 246.

VI. Secundae nuptiae vi declarationis de conjugis morte editae contrahendae.

Quum sanctum et inviolabile sit conjugii vinculum, ad secundas nuptias nemo admitti potest, nisi de conjugis morte probationes afferat, quae omne prudens dubium penitus excludant. Ea, quae ad moralem mortis certitudinem stabiliendam tendunt, summa cum cautione pertractanda, verum haud absolute rejicienda sunt. Fieri potest, ut ex rerum adjunctis plene probatis moralis oriatur certitudo, conjugem in vivis haud amplius agere, licet desint documenta vel testium depositiones mortem subsecutam jam esse confirmantes. Quodsi absentis cujusdam conjux talia asserat, quae ejusmodi casum adesse valde probabile reddant, commonendus est, ut praevis civilem adeat magistratum, cui ampliora suppeditant factum explorandi media et cujus est, mortis declarationem quoad effectus civiles edere¹⁾.

§. 247.

Quamprimum superius provinciae judicium peracta communicaverit, tribunal matrimoniale praesente matrimonii defensore dijudicabit, an conjux, cujus fata ignorantur, eo cum effectu, ut alteri parti ad novas transire nuptias liceat, mortuus censi possit. Decisio ferenda nunquam non Episcopi judicio subjienda est.

¹⁾ „Quaesivisti, quid agendum sit de mulieribus, quae viros suos causa captivitatis vel peregrinationis absentes ultra septennium praestolatae fuerint, nec certificari possunt de vita vel de morte ipsorum, licet super hoc sollicitudinem adhibuerint diligentem: et pro juvenili aetate seu fragilitate carnis nequeunt continere, petentes aliis matrimonio copulari. Consultationi ergo tuae taliter respondemus, quod, quantumcunque annorum numero ita remaneant, viventibus viris suis non possunt ad aliorum consortium canonice convolare, nec auctoritate Ecclesiae permittas contrahere, donec certum nuntium recipiant de morte virorum.“
Decretal. IV. 1, 19.

„Interrogetur de loco et tempore, quo sunt mortui, et quomodo ipse testis sciat fuisse conjuges, et nunc esse mortuos. Et si respondeat, mortuos fuisse in aliquo Hospitali, vel vidisse sepeliri in certa Ecclesia, vel occasione militiae sepultos fuisse a militibus, non detur licentia contrahendi, nisi prius recepto testimonio authentico a rectore Hospitalis, in quo praedicti decesserunt, vel a rectore Ecclesiae, in qua humata fuerunt eorum cadavera, vel si fieri potest a Duce illius Cohortis, in qua descriptus erat miles. Si tamen hujusmodi testimonia haberi non possunt, Sacra Congregatio non intendit excludere alias probationes, quae de jure communi possunt admitti, dummodo sint legitimae et sufficientes.“
Decret. Congr. S. Off. d. d. 21. Aug. 1670 a Clemente X. approb. et 25. Dec. 1827 ad omnes Episcopos transmiss. n. 11.

§. 246.

Da das Band der Ehe heilig und unauflöslich ist, so darf zur Wiederverehelichung Niemand zugelassen werden, wenn er nicht über den Tod des Gatten Beweise beibringt, welche jeden vernünftigen Zweifel gänzlich ausschließen. Belege, welche auf die Begründung moralischer Gewißheit abzielen, sind mit größter Vorsicht zu behandeln, doch nicht schlechthin zu verwerfen. Es kann geschehen, daß aus vollkommen bewiesenen Umständen die moralische Gewißheit entsteht, der Gatte sei nicht mehr am Leben, wiewohl es an Urkunden oder Zeugenaussagen gebricht, welche den schon erfolgten Tod bestätigen. Wenn der Gatte eines Abwesenden Angaben macht, aus welchen das Vorhandensein eines solchen Falles sehr wahrscheinlich wird, so ist er zu ermahnen, daß er vorläufig bei der Staatsbehörde einschreite, welcher größere Mittel zur Erforschung der Thatsache zu Gebote stehen, und der es zukommt, die Todeserklärung in Betreff der bürgerlichen Wirkungen zu erlassen.

§. 247.

Sobald das Oberlandesgericht die stattgefundenen Verhandlungen mitgetheilt hat, wird das Ehegericht auf dem Grunde derselben und in Beisein des Vertheidigers der Ehe die Frage erwägen: ob man den Verschollenen mit der Wirkung, daß dem anderen Theile die Wiederverehelichung gestattet sei, für todt halten könne? Die beabsichtigte Entscheidung ist in jedem Falle der Beurtheilung des Bischofes zu unterziehen.

§. 248.

Quoties tribunal matrimoniale certitudinis moralis, ad quam provocatur, fundamentum haud ita firmum esse judicet, ut ligamen conjugale morte solutum esse absque haesitatione teneri possit, mortis declarationi enuntiandae assensum denegabit et rationum, quibus commovetur, momenta judicio civili communicabit. Quodsi secunda et tertia instantia ecclesiastica oppositam sententiam amplectantur ac eidem assensum praebentibus supremum tribunal civile mortis declarationem pronuntiet, novis contrahendis nuptiis nullum obgeratur impedimentum.

§. 249.

Quando tribunal matrimoniale censeat, nil novis ineundis nuptiis obesse, hos quidem sensus suos judicio provinciae superiori significet, ad conjugem tamen nullam dirigat communicationem, antequam mortis declaratio relate ad effectus civiles firma consistat.

§. 250.

Si ad novas transitur nuptias, parochus tam mortis declarationem a magistratu civili editam quam decisionem tribunalis matrimonialis, respective assensum, quem superior instantia ecclesiastica praebuit, in libro nuptiali annotare debet.

§. 251.

Quodsi casus occurrat, cui in instructione hac provisum haud sit, ad juris communis normam pertractetur et decidatur oportet.

§. 248.

Erachtet das Ehegericht die Grundlage der moralischen Gewißheit, auf welche man sich beruft, nicht für so fest, daß man ohne Anstand voraussetzen könne, das Eheband sei durch den Tod aufgelöst, so wird es der Todeserklärung seine Zustimmung verweigern und die es bestimmenden Gründe dem bürgerlichen Gerichte mittheilen. Wenn die zweite und dritte kirchliche Instanz dem entgegengesetzten Ermessen beipflichten und der oberste Gerichtshof mit Beistimmung derselben die Todeserklärung aussprechen sollte, so ist der Wiederverehelichung kein Hinderniß in den Weg zu legen.

§. 249.

Erachtet das Ehegericht, daß gegen die Wiederverehelichung kein Anstand obwalte, so wird es sich hierüber gegen das Oberlandesgericht äußern, doch an den Gatten nichts verfügen, bevor die Todeserklärung hinsichtlich ihrer bürgerlichen Wirkungen in Rechtskraft getreten ist.

§. 250.

Im Falle der Wiederverehelichung hat der Pfarrer sowohl die von den Staatsbehörden ausgesprochene Todeserklärung, als auch die Entscheidung des Ehegerichtes, beziehungsweise die Beistimmung, welche die höhere kirchliche Instanz ertheilt hat, im Trauungsbuche anzumerken.

§. 251.

Ergibt sich ein Fall, welcher in dieser Anweisung nicht vorgesehen ist, so muß derselbe nach Vorschrift des gemeinen Rechtes behandelt und entschieden werden.

Praesentem Instructionem, quam Celsissimus et Reverendissimus Princeps Archiepiscopus Vindobonensis Joseph Othmarus Rauscher exaravit, pro singulari, qua praestat, modestia nobis exhibuit, ut privatum nostrum de ea judicium aperiremus. Hujusmodi benignitati respondere cupientes, diligentiori quo valuimus examini opus subjecimus, et pro rei veritate declaramus, nihil in eo nos

invenisse, quod vel Sacrorum Canonum praescripto, vel Apostolicarum Constitutionum ordinationibus, vel probatorum Doctorum sententiis conforme non sit. Quamobrem Opus summo labore ac sapientia elucubratum, merito futurum confidimus, ut in vastissimis Imperii Austriaci regionibus, ubi in usum fuerit inductum, sacrae aequae ac civili Reipublicae benevertat.

Romae, die quarta Maii Anni 1855.

Aloisius Tomassetti S. Theologiae, et Juris utriusque Doctor.

Hannibal Capalti S. Theologiae, et Juris utriusque Doctor.

Petrus Becks Praep. Genl Societatis Jesu.

Laurentius Valenzi S. Th. et J. U. Dr.

Laurentius Nina J. U. Dr.

Handwritten text at the top of the right page, likely bleed-through from the reverse side.

II.

Kaiserliches Patent vom 8. October 1856,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

womit, in Ausführung des Artikels X des Concordates, über die Eheangelegenheiten der Katholiken im Kaiserthume Oesterreich, in soweit sie dem Bereiche der bürgerlichen Gesetzgebung angehören, ein neues Gesetz erlassen, und festgesetzt wird, daß dasselbe mit dem 1. Jänner 1857 seinem vollen Inhalte nach in Wirksamkeit zu treten habe.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Kroatien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Ilirien, König von Jerusalem &c.; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Käruthen, Krain und der Bukowina; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Ansbach und Bator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Bara; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenems, Feldkirch, Drogenz, Sonnenberg &c.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Großwojwod der Wojwodschafft Serbien &c. &c.

Um die Vorschriften des bürgerlichen Rechtes über die Ehen der Katholiken mit den Anordnungen der katholischen Kirche in Einklang zu setzen, haben Wir, in Folge Unseres Patentes vom 5. November 1855 (Nr. 195 des Reichs-Gesetz-Blattes) und in Ausführung des Artikels X Unserer, mit dem heiligen Stuhle getroffenen Vereinbarung, nach Vernehmung Unserer Minister und Anhörung Unseres Reichsrathes, beschlossen, über die Eheangelegenheiten Unserer

Handwritten text at the bottom of the left page, likely bleed-through from the reverse side.

katholischen Unterthanen, in soweit sie dem Bereiche der bürgerlichen Gesetzgebung angehören, das nachstehende Gesetz für den ganzen Umfang Unseres Reiches zu erlassen, und verordnen zur allgemeinen Darnachachtung, wie folgt:

Artikel I.

Mit dem 1. Jänner 1857, an welchem Tage die geistlichen Ehegerichte, da, wo sie bis jetzt nicht bestanden, ihre Wirksamkeit beginnen werden, tritt auch dieses Gesetz, seinem vollen Inhalte nach, in Wirksamkeit.

Die in einigen Theilen Unseres Reiches durch Unsere Patente vom 16. Februar und 3. Juli 1853, Nr. 30 und 129 des Reichs-Gesetz-Blattes, aufrecht erhaltenen nichtkatholischen kirchlichen Ehegerichte sind jedoch, bis weitere Bestimmungen erfolgen werden, durch die §§. 56 und 57 dieses Gesetzes nicht gehindert nach den für sie bestehenden Vorschriften und Rechtsgewohnheiten vorzugehen.

Artikel II.

Die weltlichen (Civil- und Militär-) Gerichte haben, vom Tage der beginnenden Wirksamkeit dieses Gesetzes an, die Vorschriften desselben bei den ihnen dadurch zugewiesenen Verhandlungen zur Richtschnur zu nehmen. Es sind aber hierbei die in diesem Patente rücksichtlich der vor dem 1. Jänner 1857 geschlossenen Ehen der Katholiken enthaltenen näheren Bestimmungen zu beobachten.

Artikel III.

Die Strafen und Rechtsnachtheile, durch welche die Uebertretung der in diesem Gesetze aufgestellten Eheverbote geahndet wird, haben auf Ehen, welche vor dem 1. Jänner 1857 geschlossen worden sind, keine Anwendung, sondern es ist wegen der Uebertretungen, welche bei der Eheschließung etwa begangen wurden, nach den bisherigen Gesetzen vorzugehen. Ausgenommen sind jedoch die Bestimmungen des §. 34, welcher auch für die unter der Herrschaft des bürgerlichen Eherechtes geschlossenen Ehen Geltung hat.

Artikel IV.

Ueber die Gültigkeit jener Ehen, welche unter der Herrschaft des bürgerlichen Eherechtes geschlossen, aber bereits vor der Wirksamkeit dieses Gesetzes durch den Tod getrennt worden sind, ist auch fernerhin von den weltlichen Gerichten und nach den bisherigen Gesetzen zu entscheiden, und die Rechtswirkung solcher Urtheile ist nach denselben Gesetzen zu bestimmen.

Artikel V.

Hinsichtlich der Ehen, welche von dem weltlichen Gerichte ungültig erklärt worden sind, dauern zwar die Rechtsfolgen fort, welche nach dem bisherigen Gesetze aus einem solchen Urtheile hervorgehen; wenn aber das Hinderniß, auf dessen Grunde die Ungültigkeit ausgesprochen wurde, dem Kirchengesetze fremd ist, so darf vor Ableben des anderen Theiles, unter der im §. 35 ausgedrückten Strafe, ein Katholik gar nicht, und ein nichtkatholischer Christ nur mit einer nichtkatholischen Person eine neue Ehe schließen.

Artikel VI.

Ehegatten, deren vor der Kirche gültige Ehe von dem weltlichen Gerichte für ungültig erklärt worden ist, bedürfen zu ihrer gesetzmäßigen Wiedervereinigung keiner neuen Eheschließung. Durch die Wiedervereinigung werden die bürgerlichen Wirkungen der Ehe wieder hergestellt, jedoch leben die Ehepacte nicht wieder auf.

- Damit aber die Wiedervereinigung als eine gesetzmäßige gelte, ist erforderlich, daß
- das kirchliche Gericht die Ehe als bestehend erkläre;
 - daß beide Ehegatten vor dem ordentlichen Richter ihren Entschluß, sich wieder zu vereinigen, zu Protokoll erklären;
 - daß der Grund, aus welchem auf die bürgerliche Ungültigkeit erkannt wurde, behoben sei.

Die Akten sind dem obersten Gerichtshofe von Amtswegen vorzulegen, welcher, in soferne kein Bedenken entgegensteht, das frühere Urtheil aufzuheben hat.

Erst durch diese Entscheidung wird die Wiedervereinigung als gesetzmäßig betrachtet. Die Wirkungen derselben treten jedoch vom Tage des bei Gericht erklärten Entschlusses ein. Der etwa in der Zwischenzeit erfolgte Tod der Gatten hindert das Erkenntniß des obersten Gerichtshofes und dessen Wirkungen nicht.

Artikel VII.

Auf jene Verbindungen, welche nach den in einigen Theilen des Kaiserthumes über die sogenannte Civilehe früher bestandenem Gesetzen in einer Form eingegangen wurden, welche den Bedingungen der kirchlichen Gültigkeit nicht entspricht, findet das nachstehende Gesetz keine Anwendung. Dieß hat auch für jene Ehen zu gelten, welche von Unseren katholischen Unterthanen vor der Wirksamkeit dieses Gesetzes im Auslande unter solchen Formen geschlossen wurden, welche zwar den Gesetzen des Landes, wo die Ehe zu Stande kam, nicht aber den Vorschriften der Kirche gemäß sind. Diese Ehen bleiben noch ferner unter der Gerichtsbarkeit der bürgerlichen Gerichte. Ein Urtheil des geistlichen Gerichtes, welches solche Ehen für ungültig erklärt, ist für die bürgerlichen Rechtswirkungen nicht maßgebend.

Artikel VIII.

Wenn eine in der bezeichneten Weise (Artikel VII) verehelichte Person bei dem kirchlichen Ehegerichte die Erklärung erwirkt, daß die Verbindung, in welcher sie lebt, nach dem Kirchengesetze keine Ehe sei, und sie ihrerseits nicht daran Schuld trägt, daß die Heiligung dieser Verbindung nicht zu Stande kommt, so soll auf ihr Ansuchen vom weltlichen Gerichte die Trennung der bürgerlichen Ehe ausgesprochen werden.

Die Vermögensverhältnisse sind in diesem Falle, in soferne kein Vergleich stattfindet, nach dem §. 48 dieses Gesetzes zu regeln.

Artikel IX.

Sollte einer Ehe, welche in Uebereinstimmung mit den Vorschriften des bürgerlichen, zur Zeit der Eheschließung geltenden, Gesetzes eingegangen worden ist, ein nicht zu behebendes Hinderniß des Kirchengesetzes im Wege stehen, und dieselbe deshalb vom geistlichen Gerichte für ungültig erklärt werden, so hat dieses Urtheil eine Wirkung auf die bloß bürgerlichen Rechtsansprüche erst dann zu äußern, wenn die Vollstreckung desselben von Einem der Ehegatten bei dem zuständigen weltlichen Gerichte nachgesucht wird. Ob die betreffende Ehe in Uebereinstimmung mit den Vorschriften des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches geschlossen worden sei, hat das bürgerliche Gericht zu entscheiden. In einem solchen Falle sind die bürgerlichen Rechtsverhältnisse der Gatten und ihrer allfälligen Kinder ebenfalls nach den Bestimmungen des §. 48 zu ordnen.

Artikel X.

Ist die Ehe zwischen katholischen und nichtkatholischen Christen unter der Herrschaft des bürgerlichen Eherechtes geschlossen worden, so steht dem nichtkatholischen Eheheile frei, wegen der

von der katholischen Kirche nicht anerkannten Hindernisse des bürgerlichen Gesetzes, unter den Bedingungen, an welche dieses Gesetz sein Bestreitungsrecht knüpfte, von dem weltlichen Gerichte die Trennung der Ehe zu verlangen.

Wird die Trennung ausgesprochen, so ist der Kläger nicht gehindert, sich mit einer nicht-katholischen Person zu verehelichen, mit einer katholischen darf er aber, so lange der katholische Theil am Leben ist, unter der im §. 35 bestimmten Strafe keine Ehe eingehen.

Die Vermögensfragen zwischen den Ehegatten sind nach den Grundsätzen zu regeln, welche im §. 102 und 1265 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches für den Fall der Ungiltigerklärung aufgestellt sind.

Die in der Ehe erzeugten Kinder sind jedoch als ehelich anzusehen.

Artikel XI.

Die weltlichen Gerichte haben sich bis zum Tage, an welchem dieses Gesetz in Wirksamkeit tritt, bei den sich ergebenden Verhandlungen an die Bestimmungen Unseres Patentés vom 5. November 1855, Nr. 195 des Reichs-Gesetz-Blattes, zu halten. Alle jene Verhandlungen aber, welche sich auf die Giltigkeit der Ehe beziehen, und worüber bis zum 1. Jänner 1857 kein rechtskräftiges Urtheil erlassen ist, sind dem zuständigen geistlichen Ehegerichte zur Entscheidung abzutreten.

Artikel XII.

Wenn dasselbe eine von einem nichtkatholischen Eheheile angebrachte Nichtigkeitsklage deshalb abweist, weil das geltend gemachte Hinderniß dem Kirchengesetze fremd ist, so kommt die Vorschrift des Artikel X in Anwendung.

Verhandlungen, bei welchen es sich um die Scheidung von Tisch und Bett handelt, werden von den weltlichen Gerichten, bei welchen dieselben vor dem bezeichneten Tage anhängig gemacht worden, nach den bisherigen Gesetzen erlediget.

Artikel XIII.

Mit dem Tage, an welchem dieses Gesetz in Wirksamkeit tritt, werden die Anordnungen, welche das allgemeine bürgerliche Gesetzbuch in Beziehung auf die Ehen der Katholiken enthält, und die mit Unseren Jurisdictionsnormen vom 22. December 1851, 30. November 1852, 16. Februar 1853 und 3. Juli 1853 über die Competenz der weltlichen Gerichte in Eheangelegenheiten erlassenen Vorschriften, in soweit dieselben mit dem gegenwärtigen Gesetze in Widerspruch stehen, außer Kraft gesetzt.

Artikel XIV.

Unser Justizminister ist beauftragt, diese Bestimmungen im Einvernehmen mit Unserem Minister für Cultus und Unterricht und Unserem Armeo-Ober-Commando durchzuführen.

Gegeben in Pischl, am achten Monatsstage October, im Eintausend achthundert sechsundfünfzigsten, Unserer Reiche im achten Jahre.

Franz Joseph m. p.

Graf Buol-Schauenstein m. p. Freiherr von Krauß m. p. Graf Thun m. p.

Freiherr von Bamberg m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Ransfonnet m. p.

G e s e z

über die Ehen der Katholiken im Kaiserthume Oesterreich.

§. 1.

Die Ehe wird von zwei Personen verschiedenen Geschlechtes durch die gesetzmäßige Erklärung ihres Willens, sich ehelich zu verbinden, eingegangen.

§. 2.

Ueber das Vorhandensein der Eheverlöbniße und deren Einfluß auf die Begründung von Ehehindernissen entscheidet das geistliche Gericht. Ob und in wiefern aus dem Eheverlöbniße eine Rechtsverbindlichkeit zum Schadenersatz entstehe, entscheidet der ordentliche Richter nach §§. 45 und 46 des a. b. G. B. und mit Rücksicht auf die Verbote des gegenwärtigen Gesetzes.

§. 3.

Es ist keinem Katholiken erlaubt, sich im Kaiserthume Oesterreich anders zu verehelichen, als mit Beobachtung aller Vorschriften, welche das Kirchengesetz über die Giltigkeit der Ehe aufstellt. Die Bestimmungen des kirchlichen Ehegesetzes sind aus der für die geistlichen Gerichte des Kaiserthumes bestimmten Anweisung¹⁾ zu entnehmen.

§. 4.

Personen, welche das vierzehnte Jahr noch nicht vollendet haben, und daher nach dem bürgerlichen Rechte noch unmündig sind, dürfen zur Eingehung einer Ehe nicht zugelassen werden.

§. 5.

Minderjährige oder auch Volljährige, welche für sich allein keine Rechtsverbindlichkeit eingehen können, dürfen ohne Einwilligung ihres ehelichen Vaters keine Ehe schließen. Ist der Vater nicht mehr am Leben, oder zur Vertretung unfähig, so wird für sie die Erklärung des ordentlichen Vertreters und die Einwilligung der Gerichtsbehörde erfordert.

§. 6.

Uneheliche Minderjährige bedürfen zur Schließung der Ehe der Erklärung ihres Vormundes und der Einwilligung der Gerichtsbehörde.

§. 7.

Wessen Einwilligung ein minderjähriger Ausländer zur Eingehung einer Ehe beizubringen habe, muß nach den Gesetzen des Landes, welchem derselbe angehört, beurtheilt werden.

§. 8.

Wird einem Minderjährigen oder Pflegebefohlenen die Einwilligung zur Ehe versagt, und halten die Ehevererber sich dadurch beschwert, so haben sie das Recht, die Hilfe des ordentlichen Richters anzusuchen.

¹⁾ Abgedruckt oben S. 1-68.

Anweisung
Schulke
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

§. 9.

Erwiesene oder offenkundige schlechte Sitten oder Grundsätze, wie auch ansteckende Krankheiten, oder den Zweck der Ehe hindernde Leibesgebrechen Desjenigen, mit welchem der Minderjährige die Ehe eingehen will, dann Mangel am nöthigen Einkommen, sind rechtmäßige Gründe, die Einwilligung zur Eheschließung zu versagen.

§. 10.

Welche zum Heere gehörige, oder sonst den Militärbehörden unterstehende Personen ohne die vorschristmäßige Erlaubniß keine Ehe schließen dürfen, bestimmen die Militärgesetze.

§. 11.

In wiefern der Eheverber einer Heirathsbewilligung von Seite der politischen Obrigkeit oder seiner Amtsvorsteher bedarf, ist aus den politischen Verordnungen und den Amtsvorschriften zu entnehmen.

§. 12.

Einem zum Tode oder zum schweren Kerker verurtheilten Verbrecher ist vom Zeitpunkte des angekündigten Urtheiles bis zu seiner allfälligen Begnadigung, oder beziehungsweise, so lang seine Strafzeit dauert, die Eingehung einer Ehe nicht gestattet.

§. 13.

Zwei Personen, deren mit einander begangener Ehebruch gerichtlich erwiesen ist, dürfen mit einander keine Ehe schließen.

§. 14.

Keine Ehe darf ohne vorangegangenes Aufgebot geschlossen werden.

§. 15.

Die Verkündigung der beabsichtigten Ehe muß an drei Sonn- oder Festtagen während des feierlichen Gottesdienstes geschehen, und wenn jedes der Brautleute in einem anderen Pfarrbezirk wohnt, in beiden Pfarrbezirken vorgenommen werden. Die Ehen zwischen katholischen und nichtkatholischen Christen müssen nicht nur in der Pfarrkirche des katholischen und des nichtkatholischen Theiles, sondern, in soweit nicht für einzelne Länder besondere Vorschriften bestehen, auch in der katholischen Pfarrkirche, inner deren Bezirk der nichtkatholische Eheverber wohnt, verkündigt werden.

§. 16.

Wenn die Verlobten oder Eines von ihnen in dem Pfarrbezirke, in welchem die Ehe geschlossen werden soll, noch nicht durch sechs Wochen wohnhaft sind, so ist das Aufgebot auch an ihrem letzten Aufenthaltsorte, wo sie länger, als die eben bestimmte Zeit gewohnt haben, vorzunehmen, oder die Verlobten müssen ihren Wohnsitz an dem Orte, wo sie sich befinden, durch sechs Wochen fortsetzen, damit die Verkündigung ihrer Ehe dort hinreichend sei.

§. 17.

Wird die Ehe nicht binnen sechs Monaten nach Vornahme des Aufgebotes geschlossen, so müssen die drei Verkündigungen wiederholt werden.

§. 18.

Die Erklärung der Einwilligung muß vor dem Pfarrer Eines der Brautleute, dem Stellvertreter desselben, oder einem von dem Bischöfe ermächtigten Priester und in Gegenwart von zwei Zeugen abgegeben werden.

§. 19.

Bei Ehen zwischen katholischen und nichtkatholischen Christen muß die Erklärung vor dem katholischen Seelsorger gegeben werden. Eine Ausnahme findet in jenen Theilen des Kaiserthumes Statt, für welche der heilige Stuhl die Anweisung vom 30. April 1841 erlassen hat; im Bereiche derselben hat eine Einwilligung, welche von den Eheverbern vor dem Seelsorger des nichtkatholischen Theiles und in Abwesenheit des katholischen Pfarrers gegeben wird, als gesetzmäßig zu gelten.

§. 20.

Die Erklärung der Einwilligung kann durch einen Bevollmächtigten gegeben werden; doch soll hiezu die Bewilligung der Landesstelle erwirkt, und eine besondere Vollmacht ausgestellt werden, in welcher die Person, mit der die Verehelichung beabsichtigt wird, hinreichend bestimmt ist. Wird die Vollmacht vor Schließung der Ehe widerrufen, so ist sie dadurch zwar außer Kraft gesetzt, aber der Machtgeber bleibt für den durch seinen Widerruf verursachten Schaden verantwortlich.

§. 21.

Wenn Verlobte den Tauffchein und das schriftliche Zeugniß der ordnungsmäßig vollzogenen Verkündigung oder die, laut §§. 5, 6, 7, 8, 10, 11 und 20 zu ihrer Verehelichung nöthige Erlaubniß nicht vorweisen können, wie auch, wenn was immer für ein Hinderniß erlaubter und gültiger Eheschließung rege gemacht wird, so ist es dem Seelsorger bei schwerer Strafe verboten, die Trauung vorzunehmen, bis die Verlobten sich mit den erforderlichen Zeugnissen ausgewiesen haben, und alle Anstände gehoben sind, doch kann die Beibringung des Tauffcheines von der Landesstelle oder der Kreisbehörde einverständlich mit der geistlichen Behörde, aus wichtigen Gründen und unter den gehörigen Vorrichtungen nachgesehen werden.

§. 22.

Wer verehelicht war, darf, bevor die erfolgte Auflösung des Ehebandes bewiesen ist, zu keiner neuen Ehe zugelassen werden. Der Beweis, daß die Ehe durch den Tod aufgelöst sei, kann durch die Todeserklärung ersetzt werden.

§. 23.

Wenn ein Gatte während der durch §. 24 des bürgerlichen Gesetzbuches bestimmten Zeit abwesend, und seine Abwesenheit von Umständen begleitet ist, welche keinen Grund übrig lassen, an dem Tode desselben zu zweifeln, so kann der zurückgelassene Theil bei dem Gerichtshofe, in dessen Bezirke er seinen Wohnsitz hat, zum Zwecke der Wiederverehelichung die Erklärung nachsuchen, daß der Abwesende für todt zu halten sei.

§. 24.

Nach diesem Gesuche wird ein Curator zur Erforschung des Abwesenden aufgestellt, und letzterer durch ein Edict mit dem Beisatze vorgeladen, daß das Gericht, wenn er während der angelegten Zeit nicht erscheine, oder dasselbe auf andere Art in die Kenntniß seines Lebens setze, zur Todeserklärung schreiten werde. Das Edict ist auf ein ganzes Jahr zu stellen, und in die öffentlichen Blätter des Inlandes, nach Umständen auch des Auslandes, wenigstens dreimal einzurücken.

§. 25.

Ist dieser Zeitraum fruchtlos verstrichen, so hat auf wiederholtes Ansuchen des zurückgelassenen Ehegatten das Gericht nach gepflogener Verhandlung zu erkennen, ob das Gesuch zu

bewilligen sei oder nicht. Das Erkenntniß ist dem Obergerichte vorzulegen, welches die Akten dem Bischöfe der Diocese, wo der Bittsteller seinen Wohnsitz hat, mittheilen wird.

Wenn sowohl die erste Instanz, als das Obergericht wider die Todeserklärung entscheidet, und der Bischof sich damit einverstanden erklärt, so ist das Gesuch abzuweisen.

Gegen eine solche Entscheidung findet keine weitere Berufung Statt.

§. 26.

In allen übrigen Fällen sind die Entscheidungen der ersten und zweiten Instanz sammt den Akten dem obersten Gerichtshofe vorzulegen.

§. 27.

Hat der Bischof sich für die Todeserklärung ausgesprochen, so hat der oberste Gerichtshof eine endgiltige Entscheidung zu fällen.

Ist der Ausspruch des Bischofes im Widerspruche mit den Erkenntnissen der unteren Instanzen gegen die Todeserklärung ausgefallen, so hat der oberste Gerichtshof, wenn er der Erklärung des Bischofes beiträgt, auf die Abweisung des Gesuches zu erkennen; Falls dieser Gerichtshof aber dem Bischöfe nicht beistimmen könnte, hat er die Verhandlung dem Metropolitangerichte mitzutheilen.

Ist dieses Gericht mit der Meinung des Bischofes einverstanden, so soll das Gesuch um Todeserklärung vom obersten Gerichtshofe abgewiesen werden.

Im entgegengesetzten Falle ist der Gegenstand vom Metropolitangerichte der dritten kirchlichen Instanz in Ehesachen vorzulegen, deren Ausspruch dann für die Entscheidung des obersten Gerichtshofes maßgebend zu seyn hat.

§. 28.

Zu einem dauerhaften Beweise der geschlossenen Ehe sind die Pfarrvorsteher verbunden, die Schließung derselben in das Trauungsbuch eigenhändig einzutragen. Es muß der Tauf- und Familienname, das Religionsbekenntniß, das Alter, die Wohnung, wie auch der Stand der Ehegatten mit der Bemerkung, ob sie schon verehelicht waren oder nicht, der Tauf- und Familienname, das Religionsbekenntniß und der Stand ihrer Eltern und der Zeugen, ferner der Tag, an welchem die Ehe geschlossen, endlich auch der Name des Seelsorgers, vor welchem die Einwilligung erklärt worden ist, deutlich angeführt werden. Auch sind die Urkunden anzudeuten, durch welche die vorgekommenen Anstände gehoben worden sind. Sollte die Erklärung der Einwilligung vor dem Bischöfe selbst oder vor einem von demselben unmittelbar ermächtigten Priester stattfinden, so wird der Pfarrer davon in Kenntniß gesetzt werden, damit er die Schließung der Ehe in der vorgeschriebenen Weise in das Trauungsbuch eintragen könne.

§. 29.

Ermächtigt der ordentliche Seelsorger einen Priester, die Trauung an einem Orte, wo keine der verlobten Personen eingepfarrt ist, vorzunehmen, so hat er dieß ohne Aufschub in dem Trauungsbuche seiner Pfarre anzumerken, und dabei sowohl den Priester, welchen er zum Stellvertreter bestellt hat, als auch den Ort, wo die Ehe geschlossen werden soll, namhaft zu machen.

§. 30.

Der Seelsorger des Ortes, wo die Ehe eingegangen wird, muß die Verehelichung in das Trauungsbuch seiner Pfarre mit dem Beisatze eintragen, von welchem Pfarrer die Ermächtigung erteilt worden ist, und hat diesem Pfarrer die Schließung der Ehe binnen acht Tagen anzuzeigen.

§. 31.

Die aus der Ehe entspringenden bürgerlichen Rechtswirkungen sind nach dem allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuche zu beurtheilen, in soweit nicht hierüber in diesem Gesetze besondere Bestimmungen enthalten sind.

§. 32.

Schließt ein Minderjähriger eine Ehe, ohne die erforderliche Einwilligung des Vaters oder jene des Gerichtes (§§. 5, 8) erhalten zu haben, so sind beide Eltern der Verbindlichkeit enthoben, ein Heirathsgut oder eine Ausstattung zu geben, und der Vater hat das Recht, denselben zu enterben.

Das Enterbungsrecht, jedoch nur bis zur Hälfte des Pflichttheiles, steht auch der Mutter und den Großeltern zu, unter deren Vormundschaft der Minderjährige zur Zeit stand, als er ohne gerichtliche Zustimmung eine Ehe schloß, wozu sie ihre Einwilligung nicht erteilt haben.

Eine spätere Einwilligung hebt sowohl das Enterbungsrecht, als auch die geschehene Enterbung dann auf, wenn dieselbe schriftlich oder mit Beobachtung der zur Gültigkeit letztwilliger Anordnungen vorgeschriebenen Form erklärt worden ist (§§. 719 und 772 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches).

Eine bloße Veröhnung kann noch nicht als eine Genehmigung der Ehe oder als ein Widerruf der Enterbung angesehen werden.

§. 33.

Ein Unmündiger, welcher eine Ehe geschlossen hat, soll von dem anderen Theile bis zu erreichter Mündigkeit abgefordert werden.

§. 34.

Wenn eine Verbindung, welche mit Uebertretung der im §. 13 enthaltenen Vorschrift geschlossen wird, nach dem Kirchengesetze als eine gültige Ehe angesehen werden müßte, so sind die Ehepacte ungültig, und die Ehegatten können die, §§. 757—759 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches festgesetzten Erbrechte nicht geltend machen, Gattin und Kinder haben keinen Anspruch auf den Adel oder die sonstigen Standesrechte des Mannes; die in einer solchen Ehe erzeugten, oder durch dieselben legitimirten Kinder sind von der Erlangung desjenigen Vermögens ausgeschlossen, welches durch Familienanordnungen der ehelichen Nachkommenschaft besonders vorbehalten ist, und haben kein Recht der Intestat-Erbfolge in dem Vermögen der Verwandten ihrer Eltern, welchen Verwandten jedoch auch ihrerseits kein Recht der gesetzlichen Erbfolge in dem Vermögen solcher Kinder zusteht.

§. 35.

Die Uebertretung der in diesem Gesetze aufgestellten Eheverbote, mit Ausnahme der im §. 11 erwähnten, rücksichtlich welcher sich nach den hierüber bestehenden besonderen Vorschriften zu benehmen seyn wird, ist sowohl an dem Hauptschuldigen, als an allen, welche hierzu in schuldbarer Weise mitgewirkt haben, mit denselben Strafen zu ahnden, mit welchen die Strafgesetze (§. 507 des allgemeinen Strafgesetzbuches und der §§. 780 und 781 des Militär-Strafgesetzes) die Eingehung einer gesetzwidrigen Ehe bedrohen, in sofern nicht eine, schwererer Strafe unterliegende, Handlung verübt wurde.

Ist die Uebertretung im Auslande begangen worden, so beginnt für den derselben schuldigen Unterthan die zur Verjährung der Uebertretung und Strafe erforderliche Zeit erst am Tage seiner Rückkehr in die österreichischen Staaten zu laufen.

§. 36.

Die Nachsicht von Ehehindernissen, welche durch das Kirchengesetz festgesetzt werden, bei der Kirchengewalt anzusuchen. Ob eine Convalidation der Ehe nothwendig sei, beurtheilen die kirchlichen Behörden. Eine convalidirte Ehe ist in Betreff der bürgerlichen Rechtswirkung so zu betrachten, als wäre sie ursprünglich gültig geschlossen worden.

§. 37.

Von den in den §§. 4, 12 und 13 enthaltenen Verboten Nachsicht zu ertheilen, ist dem Landesfürsten vorbehalten. Auch können einer Ehe, welche mit Uebertretung des §. 13 eingegangen worden ist, die ihr durch das Gesetz versagten bürgerlichen Rechtswirkungen ganz oder theilweise nur durch die Gnade des Landesfürsten nachträglich zuerkannt werden.

§. 38.

Ehewerbern, welche sich darüber ausweisen, daß die kirchliche Behörde ihnen das zweite und dritte Aufgebot nachgesehen habe, kann die Kreisbehörde, und in Orten, wo sich keine Kreisbehörde befindet, auch das Bezirksamt, die zweite und dritte der in diesem Gesetze vorgeschriebenen Verkündigungen erlassen.

§. 39.

Aus sehr wichtigen Gründen kann von der Landesstelle, in besonders dringenden Fällen auch von der Kreisbehörde, und wenn eine bestätigte nahe Todesgefahr keinen Verzug gestattet, auch von dem Bezirksamte, oder von der dessen Stelle vertretenden Communalbehörde das Aufgebot, in soweit dasselbe von diesem Gesetze gefordert wird, gänzlich nachgesehen werden. Die Verlobten müssen die Verlobten vor dem Pfarrer, und wo möglich in Gegenwart eines politischen Beamten eidlich betheuern, daß ihnen kein ihrer Ehe entgegenstehendes Hinderniß bekannt sei.

§. 40.

Die Nachsicht von allen drei Verkündigungen ist gegen Ablegung des erwähnten Eides auch dann zu ertheilen, wenn zwei Personen getraut werden wollen, von welchen allgemein vermuthet wird, daß sie bereits mit einander verehelicht seien.

§. 41.

Den Ehegatten ist es nicht gestattet, die eheliche Verbindung, auch wenn sie darüber einig wären, eigenmächtig aufzuheben, sie mögen nun die Ungültigkeit der Ehe behaupten, oder auch nur eine Scheidung von Tisch und Bett vornehmen wollen.

§. 42.

Ueber die Gültigkeit der Ehe von Katholiken entscheidet jenes geistliche Gericht, welches nach den Gesetzen der katholischen Kirche das zuständige ist.

§. 43.

Ueber die Gültigkeit von Ehen, welche zwischen katholischen und nichtkatholischen Christen geschlossen werden, kann, so lange ein Eheheil der katholischen Kirche angehört, nur das katholische Ehegericht entscheiden.

§. 44.

Wenn von zwei Gatten, welche sich als nichtkatholische Christen geehelicht haben, der Eine in die katholische Kirche eintritt, so ist der nichtkatholische Theil dadurch nicht gehindert, sein Bestreitungsrecht nach dem Ehegesetze und vor dem Ehegerichte, welchem er in Folge seines Religionsbekenntnisses untersteht, geltend zu machen, auch kann die Gültigkeit nach demselben Gesetze und durch dasselbe Gericht von Amtswegen untersucht werden. Das über die Gültigkeit der Ehe gefällte Erkenntniß ist für die Beurtheilung der bürgerlichen Rechtsverhältnisse entscheidend. Doch soll es, wenn es auf Ungültigkeit lautet, durch Vermittlung der Landesstelle dem kirchlichen Gerichte des katholischen Ehegatten mitgetheilt werden, damit dasselbe entscheide, in wiefern der ergangene Spruch für das Gewissen dieses Ehegatten bindend seyn könne.

§. 45.

Dem katholisch gewordenen Theile steht es frei, das Bestreitungsrecht, welches ihm das Kirchengesetz zusichert, vor seinem kirchlichen Gerichte geltend zu machen. Auch bleibt es diesem letzteren unbenommen, die Gültigkeit der Ehe von Amtswegen zu untersuchen. Lautet das Endurtheil auf Ungültigkeit, so ist dasselbe durch Vermittlung der Landesstelle dem Ehegerichte des nichtkatholischen Gatten zu entsprechender Verhandlung mitzutheilen.

§. 46.

Wenn das Gericht des nichtkatholischen Theiles auf Gültigkeit erkennt, so steht es diesem Theile frei, die Trennung des Ehebandes zu verlangen. Das von dem katholischen Ehegerichte gefällte Urtheil der Ungültigkeit ist als ein gesetzlicher Grund der Trennung anzusehen, und die Verhandlung ohne Aufstellung eines Vertheidigers der Ehe zu führen. Wenn das Ansuchen um Trennung nicht gestellt wird, so kann der katholische Theil bei dem ordentlichen Richter um das Erkenntniß ansuchen, daß die bürgerlichen, auf seine Verehelichung gegründeten Rechtsverhältnisse so zu regeln seien, als habe eine Trennung des Ehebandes stattgefunden. Bevor die Trennung ausgesprochen oder das letzterwähnte Erkenntniß erfolgt ist, darf keiner von beiden Theilen eine neue Ehe eingehen.

§. 47.

Vom Tage des Spruches (§. 46) angefangen, ist die Ehe rückwärts ihrer bürgerlichen Wirkungen als getrennt anzusehen. Dem ordentlichen Richter liegt ob, bei sich ergebenden Streitigkeiten nach den Vorschriften der §§. 117 und 142 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches vorzugehen.

Kommt zwischen den Ehegatten, in Beziehung auf ihre Vermögensverhältnisse, kein Vergleich zu Stande, so wird das Vermögen, worüber eine Gütergemeinschaft bestanden hat, wie bei erfolgtem Tode getheilt, und die Ehepacte werden der Regel nach als erloschen angesehen.

Eine Ausnahme von dieser Regel hat jedoch zu Gunsten des nichtkatholischen Theiles Statt, wenn demselben keine Handlung zur Last fällt, welche den katholischen Gatten, wofern er bei seinem früheren nichtkatholischen Religionsbekenntnisse verblieben wäre, zu einer Klage auf Trennung oder Scheidung von Tisch und Bett berechtigt hätte, und zwar in soweit, daß diesem nichtkatholischen Eheheile die auf den Fall des Ueberlebens in den Ehepacten oder in dem Erbvertrage zugesicherten Rechte, so lange er während der Lebenszeit des anderen Theiles sich nicht verehelicht, vorbehalten bleiben.

Ueberdieß soll der ordentliche Richter, wenn das dem nichtkatholischen Theile nach Trennung verbleibende Vermögen zum anständigen Unterhalte nicht ausreicht, einen von dem anderen Theile zu entrichtenden Betrag, mit Rücksicht auf das Vermögen des Letzteren, ausmessen. Diese Verpflichtung hört aber mit dem Entfallen des Bedürfnisses oder mit der Wiederverheirathung des nichtkatholischen Theiles auf.

§. 48.

Wenn zwei Personen, welche sich als nichtkatholische Christen geehelicht haben, in die katholische Kirche eintreten, so entscheidet, in sofern sich über die Gültigkeit oder Ungültigkeit der Ehe eine Frage ergibt, das katholische Ehegericht. Wosfern aber das angeregte Hinderniß dem Gesetze, unter welchem die Ehe geschlossen wurde, unbekannt ist, so soll ein auf Ungültigkeit lautender Spruch in Betreff seiner Rückwirkungen auf die bürgerlichen Rechtsverhältnisse der Kinder so behandelt werden, als hätte eine Trennung der Ehe stattgefunden, und dem Ehegatten, welchem der anständige Unterhalt mangelt, hat der andere, wenn seine Vermögensverhältnisse es gestatten, einen jährlichen Betrag zu entrichten, welcher durch einen Vergleich, oder wosfern ein solcher nicht zu Stande kommt, durch den ordentlichen Richter zu bestimmen ist. Die Verbindlichkeit zu dieser Leistung hört auf, wenn der Ehegatte, welchem sie gebührt, derselben seinem anständigen Unterhalte nicht mehr bedarf oder sich wieder verehelicht.

§. 49.

Jedes Urtheil über die Gültigkeit einer Ehe wird von dem Bischöfe, durch dessen Ehegericht es gefällt worden ist, dem politischen Landeschef mitgetheilt werden. Diesem liegt es ob, nach Umständen die erforderlichen Einleitungen zu treffen.

§. 50.

Die aus einer ungiltigen, nach Kundmachung dieses Gesetzes geschlossenen, oder zuvor früher geschlossenen, jedoch über diesen Zeitpunkt hinaus fortgesetzten Ehe erzeugten Kinder sind auf was immer für Gründen die Ungültigkeit der Ehe beruhen möge, als eheliche anzusehen, wosfern wenigstens Einem der Eltern die schuldlose Unwissenheit des Ehehindernisses zu Statt kommt. In wie weit solche Kinder von der Erlangung jenes Vermögens ausgeschlossen sind, welches durch Familienanordnungen der ehelichen Abstammung besonders vorbehalten ist, ist nach den allgemeinen gesetzlichen Bestimmungen beurtheilt werden.

§. 51.

Das von dem zuständigen kirchlichen Gerichte über die Gültigkeit der Ehe gefällte Urtheil ist hinsichtlich derselben für die bürgerlichen Rechtswirkungen maßgebend.

Ist aber die Ehe wegen eines jener Hindernisse für ungiltig erklärt worden, die der §. 80 der Anweisung für die geistlichen Gerichte aufzählt, so sind die Rechtsverhältnisse der Kinder zu regeln, als hätte eine Trennung des Ehebandes stattgefunden.

Auch ist der schuldlose Theil berechtigt, von dem schuldtragenden Theile eine Entschädigung zu verlangen.

§. 52.

Ueber die Entschädigung, welche der schuldtragende Theil dem schuldlosen zu leisten hat, über die Versorgung der Kinder und überhaupt alle aus der Ungiltigerklärung entstehenden Vermögensfragen, sowie über die Thatsache der schuldlosen Unwissenheit, in soweit von derselben bürgerliche Rechte abhängen, entscheidet das weltliche Gericht.

§. 53.

Die Ungiltigerklärung der Ehe ist im Trauungsbuche anzumerken, und zwar, wenn die Ehe an einem dritten Orte, wo keiner von beiden Eheverbernen eingepfarrt war, geschlossen wurde, nicht nur im Trauungsbuche der Pfarre, wo die Eheschließung stattfand, sondern auch in dem des Pfarrers, welcher die Ermächtigung zur Trauung erteilt hat.

§. 54.

Wenn Jemand, sei es auch zur Begründung von bloß bürgerlichen Rechtsansprüchen, die Nichtigkeit eines Urtheiles behauptet, welches bei Lebzeiten beider Gatten, oder doch in Folge einer Untersuchung, die bei Lebzeiten beider Gatten anhängig wurde, über die Gültigkeit der Ehe von dem katholischen Ehegerichte gefällt worden ist, so hat er sich deshalb an das geistliche Gericht zu wenden.

§. 55.

Wird eine Ehe erst nachdem sie bereits durch den Tod getrennt ist, vor dem kirchlichen Gerichte bestritten und von demselben für ungiltig erklärt, so äußert dieß Urtheil auf die bürgerlichen Rechtswirkungen der Ehe keinen Einfluß. Wenn demnach Jemand zur Begründung von bürgerlichen Rechtsansprüchen die Ungültigkeit einer Ehe behauptet, welche vor ihrer durch den Tod erfolgten Auflösung entweder gar nicht, oder ohne Erfolg in Frage gestellt wurde, so hat das Gericht, welchem die Entscheidung über die streitigen Rechte zusteht, zu diesem Zwecke auch die Gültigkeit der Ehe zu beurtheilen, und die Entscheidung desselben ist für die bloß bürgerlichen Rechtswirkungen der Ehe maßgebend.

Bei dieser Verhandlung ist, wenn die Ehe nach der Kundmachung dieses Gesetzes geschlossen, oder zwar früher geschlossen, aber über diesen Zeitpunkt hinaus fortgesetzt worden ist, die Gültigkeit derselben nach dem Kirchengesetze zu beurtheilen, jedoch können jene Hindernisse, welche der §. 80 der Anweisung für die kirchlichen Ehegerichte aufzählt, ferner jene, welche bei Lebzeiten der Ehegatten entweder thatsächlich oder durch die erhaltene Nachsicht behoben wurden, endlich jene, welche nur von den Ehegatten, oder von einem derselben angeregt werden dürfen, nicht geltend gemacht werden.

§. 56.

Wenn beide Gatten einem nichtkatholischen Religionsbekenntnisse zugethan sind, so entscheidet über die Gültigkeit ihrer Ehe das Gericht, welches für die Ehefachen ihrer Glaubensverwandten das zuständige ist. Hat aber bei Schließung der Ehe wenigstens Ein Theil der katholischen Kirche angehört, oder sind beide Gatten in die katholische Kirche eingetreten und haben sie später wieder verlassen, so können Hindernisse, welche dem Kirchengesetze fremd sind, als Grund der Ungültigkeit nicht angeführt werden.

§. 57.

Das Band einer Ehe, bei deren Eingehung wenigstens Ein Theil der katholischen Kirche angehört hat, kann auch dann nicht getrennt werden, wenn in Folge einer Aenderung des Religionsbekenntnisses beide Theile einer nichtkatholischen Kirche oder Religionsgesellschaft zugethan sind. Ingleichen kann eine Ehetrennung nicht stattfinden, wenn zwei Personen, die sich als nichtkatholische Christen ehelichten, in die katholische Kirche eingetreten sind, sei es auch, daß in der Folge sich beide wieder einem nichtkatholischen Religionsbekenntnisse zugewendet haben.

§. 58.
 Wird eine Ehe dadurch getrennt, daß der Eine Gatte vor Vollziehung derselben die fei-
 lichen Gelübde ablegt, so verbleibt dem anderen bis zu seiner allfälligen Wiederverehelichung
 Recht auf den anständigen Unterhalt. Die Ehepacte sind, in soweit darüber kein Vergleich
 getroffen wird, für beide Theile erloschen.

§. 59.
 Bei allen Ehen zwischen Katholiken, dann bei Ehen zwischen einer katholischen und ein
 nichtkatholischen Person, wofern zur Zeit der Verehelichung wenigstens Eine von beiden kath-
 lisch war, muß der Gatte, welcher rechtmäßige Gründe zur Scheidung von Tisch und Bett
 haben glaubt, seine Klage bei dem katholischen Ehegerichte anbringen.

§. 60.
 Auf Einschreiten des Ehegerichtes hat die Personal-Instanz des geklagten Gatten
 Gattin und den Kindern bis zur Entscheidung der Sache den anständigen Unterhalt anzuwiesen.
 Uebrigens kann, wenn und wie immer ein Gatte durch das Zusammenleben mit dem andern
 dringend gefährdet ist, der ordentliche Richter, und nach Gestalt des Falles auch die Sicherheits-
 behörde demselben auf sein Ansuchen einen abgesonderten Wohnort gestatten; doch ist das Ge-
 richt von der getroffenen Verfügung sogleich in Kenntniß zu setzen.

§. 61.
 Das zuständige Ehegericht hat in jedem auf Scheidung lautenden Erkenntniße aus-
 drücken, ob und in wie weit beide Ehegatten oder Einer derselben Schuld tragen.

§. 62.
 Die ausgesprochene Scheidung ist von dem geistlichen Gerichte der Personal-Instanz
 Gatten mitzutheilen, und bringt alle Rechtswirkungen hervor, welche nach den bestehenden Ge-
 setzen durch die gerichtliche Scheidung begründet werden.

§. 63.
 Nachdem auf Scheidung erkannt worden ist, soll der Richter den Versuch machen,
 Streitigkeiten, welche über die Absonderung des Vermögens, die Versorgung der Kinder, oder
 andere Forderungen entstehen, durch Vergleich beizulegen. Sind die Parteien zu einem Ver-
 gleiche nicht zu bewegen, so hat er sie zu dem ordentlichen Verfahren anzuweisen, inzwis-
 chen der Gattin und den Kindern den anständigen Unterhalt auszumessen, oder auch die schon getroffene
 Bestimmung bis zur Beendigung des Rechtsstreites zu erstrecken.

§. 64.
 Hinsichtlich der Entschädigungsansprüche und aller das Vermögen betreffenden Streitig-
 keiten, welche durch die Ungiltigerklärung einer Ehe oder durch die Scheidung von Tisch und
 Bett veranlaßt werden, steht es den Parteien frei, das Ehegericht zum Schiedsgerichte zu wählen.
 Ueber einen solchen Vergleich muß stets eine Urkunde aufgesetzt werden, und wenn
 beobachtet worden ist, so kann kein Theil ohne Bewilligung des anderen zurücktreten.
 Bedürfen Minderjährige zu dem Vergleiche der Genehmigung ihres Vaters oder Vormundes
 der Vormundschaftsbehörde. Von dem schiedsrichterlichen Ausspruche findet keine Berufung
 Statt; es kann aber eine Klage auf Nichtigkeit vor dem ordentlichen Richter angestellt werden.

§. 65.
 Wenn die geschiedenen Ehegatten sich wieder vereinigen, so wird das geistliche Gericht die
 Personal-Instanz derselben hievon in Kenntniß setzen.

§. 66.
 Wenn von zwei Personen, welche sich als nichtkatholische Christen geehelicht haben, die
 Eine in die katholische Kirche eintritt, so hat jeder Theil seine allfällige Scheidungsklage bei
 dem Ehegerichte anzubringen, welchem er in Folge seines Religionsbekenntnisses untersteht. Auch
 kann der nichtkatholische Theil nach den Vorschriften des Ehegesetzes, dem er unterworfen ist,
 die Trennung des Ehebandes bei seinem Ehegerichte verlangen. Beschwerden wegen verweigerter
 oder eigenmächtig aufgehobener Zusammenlebens gehören vor das Ehegericht des Beklagten.

§. 67.
 Das rechtskräftige, auf Scheidung oder Trennung lautende Urtheil des Ehegerichtes eines
 Gatten ist für beide Theile entscheidend. Die von dem Ehegerichte des nichtkatholischen Gatten
 ausgesprochene Trennung der Ehe dem Bande nach hat jedoch für den katholischen Theil in Be-
 treff der ehelichen Lebensgemeinschaft nur die Wirkung der lebenslänglichen Scheidung von Tisch
 und Bett.

§. 68.
 Wenn das katholische Ehegericht auf lebenslängliche Scheidung von Tisch und Bett erkennt,
 so kann der nichtkatholische Theil auf Grund dieses Urtheiles bei seinem Ehegerichte um Tren-
 nung des Ehebandes nachsuchen. Er kann jedoch zu keiner neuen Ehe schreiten, bevor die Tren-
 nung von seinem Ehegerichte ausgesprochen worden ist.

§. 69.
 Ist in dem Urtheile des katholischen Ehegerichtes der nichtkatholische Gatte als schuldtra-
 gend an der Scheidung bezeichnet worden, so hat auf dessen Ansuchen über die Thatsache der
 Schuld, in soweit darauf Vermögensansprüche gegründet werden, der ordentliche Richter zu
 erkennen.

Dies gilt auch in dem Falle, wenn über die Klage des nichtkatholischen Theiles das geist-
 liche Ehegericht desselben den katholischen Theil als schuldtragend an der Scheidung oder Tren-
 nung der Ehe erklärt hat.

§. 70.
 Kommt zwischen den Ehegatten in Beziehung auf ihre Vermögensverhältnisse kein Ver-
 gleich zu Stande, so finden die Bestimmungen der §§. 1264 oder 1266 des allgemeinen bür-
 gerlichen Gesetzbuches Statt, je nachdem beide Ehegatten nur als von Tisch und Bett geschieden
 zu betrachten sind, oder die Ehe rücksichtlich des nichtkatholischen Gatten getrennt ist. In letzte-
 rem Falle kann auch der katholische Theil, obgleich er für schuldlos erkannt wurde, auf die gesetz-
 liche Erbfolge (§. 757—759 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches) keinen Anspruch machen.

§. 71.
 Hat das geistliche Gericht auf Einschreiten des katholischen Theiles die Scheidung auf un-
 bestimmte Zeit erkannt, und ist nach Ablauf von mehr als drei Jahren noch keine Aussicht vor-
 handen, daß der katholische Gatte in die Wiedervereinigung einwilligen werde, so kann der nicht-
 katholische Theil bei seinem Ehegerichte die Trennung nachsuchen. Hat derselbe aber zu der
 Scheidung durch eine Handlung Anlaß gegeben, welche den schuldlosen katholischen Theil wo-

fern er nicht in die katholische Kirche eingetreten wäre, zur Klage auf Trennung oder auf Scheidung von Tisch und Bett berechtigt hätte, so sind nach erfolgter Trennung die Vermögensverhältnisse so zu ordnen, als trüge der nichtkatholische Gatte an der Trennung Schuld. Sonst sind die Vermögensfragen nach dem ersten Absatze von §. 1266 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches zu behandeln; wofern aber Umstände obwalten, welche die Weigerung, sich wieder zu vereinigen, rechtfertigen, und der katholische Theil kein zu seinem anständigen Unterhalte ausreichendes Vermögen besitzt, so hat der nichtkatholische demselben nach Maßgabe seines Vermögens einen jährlichen Betrag zu entrichten, welchen der ordentliche Richter nach billigem Ermessen festsetzen wird.

§. 72.

Wünschen die Ehegatten, nachdem das Ehegericht des nichtkatholischen Theiles die Trennung ausgesprochen hat, sich wieder zu vereinigen, so haben sie ihren Entschluß bei dem Ehegerichte des katholischen Theiles anzuzeigen und von dem Ehegerichte, welches die Trennung ausgesprochen hat, die Aufhebung seines Erkenntnisses zu erwirken. Sobald dieß geschehen ist, treten alle bürgerlichen Wirkungen der Ehe von neuem in Kraft; nur leben die früheren Ehepakte nicht wieder auf.

Von der Wiedervereinigung ist der ordentliche Richter in Kenntniß zu setzen.

§. 73.

Wenn ein Ehemann, welcher außer dem Falle des §. 121 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches seine Gattin bereits von einem Anderen geschwängert findet, sogleich nach Entdeckung dieses Umstandes den ehelichen Umgang mit ihr einstellt, und binnen Einem Monate Klage auf Scheidung anhängig macht, so sollen im Falle, daß die Scheidung nicht ausgesprochen würde, auf sein bei dem ordentlichen Gerichte anzubringendes Ansuchen die bloß bürgerlichen, durch seine Verhehlung begründeten Rechtsverhältnisse so geordnet werden, als hätte eine von der Gattin verschuldete Scheidung von Tisch und Bett stattgefunden.

Die gleiche Bestimmung findet zu Gunsten des schuldlosen Gatten im Falle des §. 12 statt.

§. 74.

Ein katholischer Oesterreicher kann bei einer Verhehlung im Auslande jene Form der Eheschließung, welche die Landesgesetze vorschreiben, oder gestatten, in soweit zur Nichtschuld nehmen, als dieselbe den Bedingungen entspricht, an welche das katholische Kirchengesetz in dem Lande, wo die Ehe geschlossen wird, die Giltigkeit der Ehe knüpft. In Allem, was nicht bloß die Form der Eheschließung betrifft, bleibt er an die Vorschriften dieses Gesetzes gebunden. Er hat er, wenn er noch nicht ein volles Jahr im Auslande wohnhaft ist, dafür zu sorgen, daß seine bevorstehende Ehe an jenem Orte des Inlandes, wo er zuletzt seinen Wohnsitz gehabt hat, dreimal verkündet werde.

§. 75.

Wenn ein österreichischer Staatsbürger, welcher sich im Auslande verhehlicht hat, in das Kaiserthum zurückkehrt, so ist er verbunden, die Vormerkung seiner Ehe in dem Trauungsbuche der Pfarre, wo er seinen Wohnsitz nimmt, zu erwirken.

§. 76.

Wenn eine Ehe für ungiltig erklärt, oder durch des Mannes Tod aufgelöst wird, so kann die Frau, wofern sie schwanger ist, nicht vor ihrer Entbindung, und wenn über ihre Schwangerschaft ein Zweifel entsteht, nicht vor Ablauf des sechsten Monates zu einer neuen Ehe schreiten.

Ist jedoch nach den Umständen, oder nach dem Zeugnisse der Sachverständigen ein Vorhandensein der Schwangerschaft nicht wahrscheinlich, so kann nach drei Monaten Nachsicht ertheilt werden, und zwar im Falle der Ungiltigerklärung von der Landesstelle, und in Orten, wo sich keine Landesstelle befindet, von der Kreisbehörde, im Falle aber, daß der Tod des Mannes die Ehe aufgelöst hat, nur von der Landesstelle und nur aus höchst dringenden Gründen.

§. 77.

Wird diese Vorschrift übertreten, so verliert die Frau ihren Anspruch auf die ihr von dem vorigen Manne durch Ehepakte, Erbvertrag oder letzten Willen zugewendeten Vortheile, und beide Theile sind mit einer den Umständen angemessenen Strafe zu belegen; der Mann aber verliert das ihm im Falle des §. 73 vorbehaltene Recht.

Wird in einer solchen Ehe ein Kind geboren, und es ist wenigstens zweifelhaft, ob es nicht von dem vorigen Manne gezeugt worden sei, so ist demselben ein Curator zur Vertretung seiner Rechte zu bestellen.

Császári nyiltparancs

1850-dik évi Augustus 2-ról

az

ideiglenes törvénnyel

a'

jogügyletek, okiratok, irományok és hivatalos cselekvényektől
fizetendő illeték tárgyában,

kiható

Magyar-, Horvát-, Tótországokra a' tengermellékkal együtt, nem különben a' szerb Vajdaság,
temesi bánság, Erdély 's a' katonai határörvidékre.

K ü l ö n k i a d á s

a' magyar koronaországi törvény- 's kormánylap XXIII. darabjából.

Budán,

a cs. k. egyetemi nyomdából 1850.

Császári nyiltparancs

1850-dik évi Augustus 2-ről,

melly által Magyar-, Horvát-, Tótország számára a' Tengeremellékelegyütt, 's a' Szerbvajdaság, temesi bánság, Erdély és a' katonai határörvidék számára, a' jogügyletek, okiratok, irományok 's hivatalos cselekvényektől fizetendő illetékek tárgyában ideiglenes törvény adatik ki, 's az 1850-ki october 1-től kezdve hatályba léptetik.

(A' közönséges birodalmi törvény- és kormánylapban 1850-ből, CXII. darab, 329. sz. kiadatott 1850-ki augustus 30-dikén.)

Mi Első Ferencz József, Isten kegyelméből

ausztriai császár; Magyar- és Csehország, Lombardia és Vencze, Dalmát-, Horvát-, Tótország, Galiczia, Lodomeria és Illiria 's Jeruzsálem, 's a' t. királya; Ausztria főhercege; Toskana és Krakkó nagyhercege; Lotharingia, Salzburg, Steyer, Karantán, Krajna és Bukovina hercege; Erdély nagyfejedelme; Morvaország örgrófja; Fel- és Al-Slécia, Modena, Parma, Piacenza és Guastalla, Osvieczin és Zator, Teschen, Friaul, Ragusa és Zára hercege; Habsburg, Tirol, Kyburg, Görz és Gradiska hercegített grófja; Trient és Brixen fejedelme; Fel- és Al-Lausitz, és Isztria örgrófja; Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg 's a' t. grófja; Triest, Cattaro és a' szláv örgrófság ura; a' Szerbvajdaság nagyvajdája, 's a' t. 's a' t.

A' birodalmi alkotmányban kimondott azon alapelv további fogatosítása végett, miszerint az összes birodalom minden részei a' közterhekhez hasonló arányban tartoznak járulni, 's azon tekintetek által vezéreltetve, mellyek Minket a' jogügyletek, okiratok, irományok és hivatalos cselekvényektől fizetendő illetékek

iránt 1850-ki február 9-kén kelt ideiglenes törvénynek ama koronaországok számára való behozatalára határoztak, mellyekben a' bélyegadó már eddig is fenállott, következőket rendeljük:

I. A' jogügyletek, okiratok, irományok és hivatalos cselekvényektől járó illetékek tárgyában idecsatolt ideiglenes törvény 1850-ki october 1-től kezdve Magyar-, Horvát-, Tótországban a' Tengeremlékkel együtt, a' Szerbvajdaságban temesi bánságban, Erdélyben és a' katonai határörvidékben életbeléptetendő.

II. Ezen naptól kezdve minden bírósági, telekkönyvi és örökbevallási díjakra vonatkozó törvényes határozatok, a' líróilag letett vagyontól 's az ezentul is a szentszékek által viendő házassági perekbeni tárgyalásoktól járó díjak egyedül kivételével, megszüntetnek.

Ezen felül megszűnnek még azon nem birói cselekvényekért járó illetékek is mellyek eddig a' hivatalos kiadványoktól (írás- és láttamozási illetékek), intézkészésektől, kézbesítésektől, jelentés-kérésektől vagy jegyzőkönyvi felvételtől jelenleg fizetendők.

III. Az eddigi díjrendszabályok azonban ezen napon túl is alkalmazandók:

- a) peresügyekbeni olly birói végzéseknél, mellyek az új törvény életbeléptetése után hozattak, ha a' peresügy tárgyalása az első bíróságu biró előtt már ezen törvény hatályba léptének napja előtt bevégeztetett.
- b) tárgylagos jogok megszerzése végett a' nyilvánkönyvekbe történt bejegyzéseknél, és az ingatlan dolgok tulajdonának vagy ezekre vonatkozó más jogoknak mindennemű átruházása iránti örökbevallásoknál, ha az elsőbbek jelen törvény hatályba léptének napja előtt kérettek, és az utóbbiak ezen időpont előtt kellő helyen bejelentettek.
- c) az 1850-diki october 1-je előtt beadott minden benyújtványoknál, és az ezekre kelt hivatalos kiadványoknál.

IV. Azon okiratok, mellyek jelen törvény hatálya előtt kötött jogügylet fölött ezen időpont után keletkeznek, ezen törvény határozata alá esnek.

V. A' jelen törvény hatálya előtt olly jogügyletek fölött kelt okiratok, mellyek által valamely ingatlan dolognak tulajdona, haszonvétele vagy használat joga ruháztatik át, 1850-ki december 1-jéig, ha eddig sem a' nyilvánkönyvbe jegyzetetésök nem eszközöltetett, sem felettök örökbevallás nem tétetett, az illetékek beszedésére rendelt hivatalok elébe olly végből terjesztendők, hogy reájok az olly körülmény, miszerint még jelen törvény hatálya előtt keltek, feljegyeztessék. Ha ezen rendelés nem teljesítettik, az illy okiratokra a' IV. cikk határozata alkalmazandó.

VI. A' külföldön kelt és 1850-ki october 1-je előtt az I. cikkben érintett koronaországokba áthozott vagy átszállítandó jog-okiratokra nézve az ideiglenes törvény 23. §-ban a' bélyegzésre kitűzött határidő, a' törvény hatálya napjától

kezdődik. Szinte ezen naptól számítandók a' váltók iránt megszabott 6 és 12 havi határidők is, mellyek elteltével a' kedvezőbb I. illeték-fokozat alkalmazása megszüntetendő és a' II. fokozat alkalmazandó.

VII. A' jelen törvény hatálya előtt már használt kereskedelmi és iparüzleti könyvek, ennek hatálya napjától kezdve csak olly feltétel alatt folytathatók tovább, ha ezen időpontig, vagy az összes ivszám szerint vagy a' könyv még használatlan részétől az illeték lefizettetett. Utóbbi esetben a' könyvnek használt része világosan berekesztendő, és a' még nem használt részre nézve az megtartandó, mi jelen törvény 31. §-ban valamely könyv első lapjani bélyegzése esetében rendeltetik.

VIII. Azon koronaországokban, mellyekben az 1850-ki február 9-kén kelt törvény hatályos, egyes személyek vagy intézeteknek, különös világos engedélyek által a' törvény alóli kivételkép engedett, nem világosan egy határozott helyhez kötött bélyegkötelezettségi kedvezmények, az engedély korlátai között, a' jelen nyiltparancsunk első cikkében nevezett koronaországokban kelt okiratokra és irományokra is kiterjesztendők.

Azon kedvezmények, mellyek eddig az 1850-ki február 9-kén kelt törvény alá rendelt koronaországokban bizonyos nemű vállalatok, foglalkozások vagy intézeteknek, és nem egyes személyeknek vagy helyeknek engedettek, azon koronaországoknak, mellyekben jelen ideiglenes törvény érvényes, ugyanazonnemű vállalataira, foglalkozásaira vagy intézeteire is kiterjednek, ha ezek ugyanazon feltételek és kellékek meglétének kimutatása mellett, annak világos megengedéseért pénzügyi ministeriumunkhoz folyamodnak, és az nékiök megadatik.

XI. Mig azon koronaországokban, mellyekben jelen törvény hatályossá lesz, az örökhatományok birtokbevétele és az örökjogok birói tárgyalása iránti polgári törvények a' többi koronaországokra nézve fenálló rendeletekkel összhangzásba nem hozatnak, a' halál esetére történt vagyonátruházásoktól járandó illetékek kiszabása és beszedése iránt, a' jelen ideiglenes törvényben foglalt koronaországokban következő határozatok állanak:

1. A' bíróságokra a' törvény 46. 75. §§-ban ruházott kötelezettségek, a' halál esetére történendő vagyonátruházásokat illetőleg, azon esetekre szorítandók, mellyekben a' bíróságok, az érintett koronaországokban jelenleg fenálló törvények értelmében, birói beavatkozásra hivatalból vagy a' felek kérelme következtében hivatvák, vagy valamely jogügy az örökjognak akár czime akár terjedelme, vagy

az örökség megosztása miatt indítatik, avvagy pedig valamely birói örízet alá létező dolognak kiadása örökjog czime alatt követeltetik.

2. A' törvény 72. §-nak alapján, a' bíróságok által végrendelet, örökség megosztását tárgyazo szerződés, vagy az örökjogot avvagy hagyományt odaitélt ítélet végre nem hajtathatik, ha csak — a' mennyiben az idecsatolt ideiglenes törvény alá eső esetről van szó, — az összhagyomány és hagyományoktól járó illeték lefizetése vagy tökéletes biztosítása ki nem mutattatik.

3. Jelen törvény 46. §-ban a' főörökösre ruházott kötelezettség olly módra határozatik meg, hogy minden törvényes vagy végrendeleti örökösök egymásé köteleztetnek, az örök hagyomány kimutatását, az örökjog halálától számítandó 3 hónap alatt az illetékszabásra rendelt hivatalnál közvetlenül benyújtani.

4. A' ki a' jelen törvény hatálya után beálló halálesetébeni vagyonátruházás alapján, valamely ingatlan dolog tulajdonának, haszonvételének vagy használatjának vagy azon fekvő jognak a' nyilvánkönyvekbe való bejegyeztetését kért vagy bármínemü örökbevallást tesz, köteles a' bejegyzés vagy örökbevallást járó illeték megszabására rendelt hivatalnál kimutatni, hogy a' halálesetébeni vagyonátruházásért járó illetékre nézve a' törvényes kötelezettségnek elégtételt ellenkező esetben a' bejegyzési vagy örökbevallási illeték mellett egyszersmind halál esetébeni vagyonátruházásérti illeték is kiszabandó, és ez iránt a' további hivatalos eljárás megteendő.

5. Ugyanazon kimutatást tartoznak a' köz hatóságok, bíróságok, és hivatalos követelni akkor, ha valamely letétemény kiadásáról, vagy a' halálesetébeni jogátruházás elismeréséről van szó. Ha ezen kimutatás nem teljesítetik, ez iránt a' adóigazgatásnak jelentés, és az illetékek biztosítása végett ideiglenes intézkedést teendő.

Jelen rendeletek és az idecsatolt törvény végrehajtásával pénz-, bel- és igazságügyi ministereink bizvák meg.

Kelt Bécs császári fő- és szék városunkban augusztus másodikán, ezer nyolcvan és ötvenedik esztendőben, uralkodásunk második évében.

Ferencz József.

Schwarzenberg. Krauss. Bach. Schmerling. Brück. Thinnfeld.
Thun. Csorich. Kulmer.

Ideiglenes törvény
a' jogügyletek, okiratok, irományok és hivatalos cselekményektől járó illetékek iránt.

Első fejezet.

A' bélyegadó illetékéről.

Első szakasz.

Általános határozatok.

1. A' bélyegadó tárgya.

1 §.

A' jelen ideiglenes törvény által rendelt bélyegadó alatt állanak:

A. Minden jogügylet, melly által a' polgári törvények szerint jogok alapítatnak, átruháztatnak, megerősítetnek, megváltoztatnak vagy megszüntetnek.

1. Midőn valamely okirat kiadásával vagy a nélkül a jogügylet által valamely ingatlan dolog tulajdonát vagy annak használatát avagy haszonvételét tárgyazo szolgalm (Dienstbarkeit) pénzért vagy ingyen ruháztatik át.

2. Élők közötti ajándékozások olly ingatlan dolgoknak, mellyek az ajándékozás alkalmával mindjárt át nem adatnak, ha az ajándékozás iránt okirat keletkezett, vagy az ajándékozott dolognak az ajándékvevő számára lett átadása csak az ajándékadó halála után történik.

3. Ha az 1. és 2. alatt elősoroltaktól különböző jogügyletek iránt valamely jogi okirat, t. i. a végetti okirat, hogy az a kiadó vagy meghatalmazó ellen bizonyítékul szolgáljon, adatik ki, akár legyen az okirat a bizonyító erőre megkívántató formaságokkal ellátva, akár sem.

B. Minden a' halál esetére való birtok-átruházások, a' mennyiben ezek az A. alatt nem foglaltatnak.

C. Következő segédadatok:

1. Bizonyítványok, mellyek által személyi tulajdonságok, tények vagy általában tetteles körülmények olly czélból tanusítatnak, hogy ezek azoknak, kik részére adatnak, bizonyíték vagy tanusításul szolgáljanak, a' mennyiben ezen bizonyítás, sem az A. szerinti jog-okiratnak, sem hivatalos kiadványnak nem tekintendő (23/116 díj-jegyzéki tétel 1 jegyzet).

2. Könyvek, mellyek kereskedési vagy iparüzlet, iparvállalatok, ügyleti közbenjárások avvagy ügyleti hitelesítvények iránt vezetvék.

D. Következő irományok és hivatalos cselekmények, jelesen:

1. Minden benyújtványok, mellyek magánszemélyek által a' fejedelemhez, a' birodalmi gyűléshez, az országos és községi képviseltekhez, vagy az ezek

által az álladalom, koronaországok avvagy községek ügyeire nézve fölállított kö-
intézetekhez, hatóságokhoz vagy hivatalokhoz, avvagy ezek helyét pótló hivata-
li személyekhez adatnak be; továbbá ezen benyújtványok másod-példányai
mellékletei, és a' benyújtvány felzetének másolatai.

2. A' tárgylagos jogok szerzésének, nyilvánkönyvekbe való bejegyzése.

3. Hivatalos kiadványok, mellyek ezen ideiglenes törvény által mint az i-
leték alá vetettek jelettenek ki, és a' jog-okiratok vagy bizonyítványok alatt ma-
nem foglalvák.

2. Annak mértéke.

(Dij-jegyzék.)

2. §.

Az illeték tárgyait és mértékét az idecsatolt díj-jegyzék határozza meg, mel-
az ehhez tartozó előleges figyelmeztetésekkel, és az egyes díj-jegyzéki tétel-
hez való jegyzetekkel együtt jelen törvény alkatrészének tekintendő.

3. A' lefizetés nemei.

3. §.

a) Alapelv.

A' bélyegadó vagy a' bélyeg által vagy közvetlenül hajtatik be.
Ugyanaz továbbá vagy változatlan (szilárd, állandó) vagy a' tárgy
értékével ezen érték fokozatai (Scalen) avvagy ugyanakkor százaléka-
szerint növekedő összegben szabatik ki.

4. §.

b) A' bélyeg általi lefizetés.

Bélyeg által hajtatik be ez adó, a' mennyiben a' törvény eltérést nem re-
del (28. §.), jelesen:

A. Határozott összegben:

1. benyújtványok, ezek másodpéldányai 's mellékleteitől, továbbá felzet-
másolatoktól (1. §. D. 1.);

2. bizonyítványoktól (1. §. C. 1.);

3. kereskedelmi- és iparkönyvektől; iparvállalatokat, ügyleti közbenjárás-
kat vagy ügyletek fogalmazását és hitelesítését tárgyazó könyvektől (1. §. C. 2.);

4. a' díj-jegyzékben állandó bélyegilletékekkel említett hivatalos kiadványok-
tól (1. §. D. 3.);

5. mindazon jog-okiratoktól, mellyek nem a' tárgy fokozatos értéke szerin-
bélyegilleték alá vetvők (1. §. A. 3.).

B. A' tárgy értékével ezen érték fokozatai (Scalen) szerin-
növekedő összegben az 1. §. A. 3. ban említett jogügyletektől, mellyek
valamelly vagyónátruházást, valamelly jog megerősítését, vagy valamelly kötele-
zettség megszüntetését avvagy teljesítését foglalják magokban, ha a' szolgáltatás
vagy ellenszolgáltatás valami megbecsülhető dolog, és a' szolgáltatás vagy ellen-
szolgáltatás pénzértéke magában az okiratban kitéve, vagy más okiratokra, ir-

mányokra, könyvekre, számadásokra való hivatkozás által kifejezve van, és az
illeték 20 frnyi összeget fölül nem halad.

5. §.

c) Közvetlen befizetés.

Közvetlenül szedetik be a' bélyegadó:

A. Határozott összegben:

A díj-jegyzékben megállapított illetékekkel említett

a) nyilvánkönyvekbeli bejegyzésektől (1. §. D. 2.);

b) polgári bírósági határozatoktól (1. §. D. 3.).

B. A' tárgy értékével ezen érték fokozatai (Scalen) szerin-
növekedő összegben a' 4. §. B. alatt említett jogügyletektől, ha

a) az érték, melly szerint az illeték kiszabatik, magában az okiratban kitéve,
vagy más okiratokra, irományokra, könyvekre, számadásokra való hivatko-
zás által kifejezve van, és az illeték 20 frnyi összeget fölülhalad, vagy

b) ha a' szolgáltatás vagy ellenszolgáltatás becslés alá vehető dolog, azonban
az érték nem az itt a.) alatt említett módon van kifejezve.

C. A' tárgy értékével ezen érték százaléka-
szerint növekedő összegben:

1. Jogügyletektől, mellyek által valamelly ingatlan dolog tulajdona vagy
annak használatát avvagy haszonvételét tárgyazó szolgálatom pótárért vagy ingyen
ruháztatik át (1. §. A. 1.).

2. Ingó tárgyak ajándékozásaitól, mellyek az ajándékozás alkalmával mind-
járt át nem adatnak, ha az ajándékozás iránt okirat készítettik, vagy az ajándéko-
zott tárgynak az ajándékvevő számára átadása csak az ajándékadó halála után tör-
ténik (1. §. A. 2.).

3. Halál esetérei vagyónátruházásoktól (1. §. A. és B.).

4. Tárgylagos jogok szerzésének nyilvánkönyvekbe való bejegyzésétől
(1. §. D. 2.).

5. A' díj-jegyzékben kijelelt polgári bírósági végitéletektől. (1. §. D. 3.).

4. Az illeték kötelezettség iránti határozat és a' bélyegadó
mértéke.

6. §.

Birói eljárásnak sem azon kérdés iránt valljon fizetendő-e valamelly illeték
vagy sem, sem ennek mértéke iránt nincs helye.

5. Be nem fizetett illétekek behajtása.

7. §.

Be nem fizetett illétekek a' hátralevő országfejedelmi adók behajtására néz-
ve kiszabott módon hajtandók be.

6. Csödesetekbeni osztályzat.

8. §.

A' jelen ideiglenes törvény által meghatározott illétekek csödesetekben ugy-
osztályoztatnak, mint más országfejedelmi adók.

7. Elévülés.

9. §.

Ezen illetékek elévülés alá vetve nincsenek.

8. Mentességek.

10. §.

a) Ezek alapulása.

A' jelen ideiglenes törvény által megállapított illetékektől mentesség el

a) azon tárgynak, melly iránt valamely iromány vagy okirat kiadatik, vagy valamely jogügylet keletkezik, avvagy

b) azon személynek, melly által, vagy mellynek részére az illetékkötelezett cselekmény történik — minőségén alapúlnak.

11. §.

b) A' benyújtványok mellékleteit illetőleg.

A' mellékletek bélyegmentességének csak azon esetben van helye, ha azo benyújtvány, mellyhez csatolva, illetékmentes. Ellenben azon okiratok és irományok, mellyek minőségüknél fogva bélyeg alatt nincsenek, ha azok valamely bélyegkötelezett benyújtványhoz mellékletekké csatoltatnak, a' díj-jegyzékben világosan kivett eseteken kívül, a' mellékletekre nézve kiszabott bélyeggel láthatók el.

12. §.

c) A' bélyegadó más tárgyaira nézve való mentesség nemei.

A' bélyegadótól mentesség, a' mellékleteken kívül az adónak alávett tárgyakra nézve, vagy föltétel nélküli, vagy föltételes, az az, vagy mindet körülmények közt, vagy csak addig áll fenn, mig annak föltételei léteznek.

Minden használat, mellynél ezen föltételek elő nem fordulnak, az illetékek ezen használat előtti lefizetésére való kötelezettséget alapít meg.

Az idecsatolt díj-jegyzékben elősorolva a' mentességek is és azon föltételek, mellyek alatt a' mentességnek helye van.

13. §.

d) Kit illeti a' személyes mentesség?

Az illetéktől személyes mentesség csak azt illeti, kinek ez a' törvény által meg van engedve, és ezt is csak annyiban, a' mennyiben ezen mentesség nélkül a' jelen törvény 64, 68 és 69 §§. szerint, az illeték lefizetésére köteleztetnek.

A' ki oly személylyel, melly az illetékkötelezettség alól föl van mentve ügyleteket köt, ezért maga részére hasonló mentességet nem igényelhet.

Ha valamely mentes és valami illetékkötelezett személy között pörös ügyben az illetékkötelezett fél a' pör-költségek megtérítésében elmarasztalatik, köteles a' jövedéki pénztárba azon illetéköszeveget is befizetni, mellyet a' mentes személy tartozott volna viselni azon esetben, ha őt a' mentesség nem illette volna.

Második szakasz.

Különös határozatok a' bélyegilleték tárgyában.

1. Bélyegosztályok.

14. §.

A' bélyegilleték 20 fokozatban szedetik be, mellyek mindegyikére egy külön bélyegosztály van határozva.

Ezen bélyegosztályok minden koronaországokra nézve, a' lombard-velencei királyságon kívül, következők:

Bélyegosztály:	Pénzöszeveg pengő pénzben:
1. osztály	— ft. 1 kr
2. „	— „ 3 „
3. „	— „ 6 „
4. „	— „ 10 „
5. „	— „ 15 „
6. „	— „ 30 „
7. „	— „ 45 „
8. „	1 „ — „
9. „	2 „ — „
10. „	3 „ — „
11. „	4 „ — „
12. „	5 „ — „
13. „	6 „ — „
14. „	8 „ — „
15. „	10 „ — „
16. „	12 „ — „
17. „	14 „ — „
18. „	16 „ — „
19. „	18 „ — „
20. „	20 „ — „

Ezen bélyegosztályok a' lombard-velencei királyságra nézve következők:

Bélyegosztály:	Pénzöszeveg auszt. lirákban:
1. osztály	— lira 5 cent.
2. „	— „ 15 „
3. „	— „ 30 „
4. „	— „ 50 „
5. „	— „ 75 „
6. „	1 „ 50 „
7. „	2 „ 25 „
8. „	3 „ — „
9. „	6 „ — „
10. „	9 „ — „
11. „	12 „ — „
12. „	15 „ — „
13. „	18 „ — „
14. „	24 „ — „
15. „	30 „ — „
16. „	36 „ — „
17. „	42 „ — „
18. „	48 „ — „
19. „	54 „ — „
20. „	60 „ — „

2. Az érték fokozatai szerint növekedő bélyegilleték kiszabása.

15. §.

a) Oly okiratoknál, mellyek több szolgáltatást foglalnak magokban.

Ha a' bélyeg alá a' pénzérték mennyisége szerint vetett okirat tárgyát több egyes szolgáltatások képezik, az illeték minden egyes pénzérték sommjához alkalmazandó.

Ha valamely főszolgáltatás mellett mellékszolgáltatások köttetnek ki, az illeték kiszabása végett az utóbbiak a' főszolgáltatáshoz csatolandók.

16. §.

b) Visszatérő szolgáltatásoknál.

Ha a' jogügylet visszatérő szolgáltatásokat foglal magában, az illeték kiszabását illetőleg következő határozatok állanak:

- a) Ha valamely visszatérő szolgáltatás meghatározott, de tiz évig nem terjedt időközre köttetett ki, az illeték az egész időközre számított pénzérték sommája után szabatik ki.
- b) Ha a visszatérő szolgáltatásoknak tiz, vagy tiznél több évig kell tartani a bélyegilleték az évi szolgáltatás tizszeres összege után fizetendő.
- c) Ha a visszatérő szolgáltatások folyama valamely meghatározott személy életidejére szorítkozik, az az évi szolgáltatás tizszeres összege utáni illeték alatt, ha azonban a visszatérő szolgáltatások folyama két vagy több személy életidejéhez alkalmazandó, az az évi szolgáltatás tizenötösörös összege utáni illeték alatt áll.
- d) Ha azon okirat szüntelen visszatérő szolgáltatásokra vonatkozik, vagy szolgáltatás folyama valamely határozatlan időre felállított testület vagy létezés fennállásához alkalmazandó, az az évi szolgáltatás huszszoros összege utáni bélyeg alatt áll.
- e) Ha a szolgáltatás valamely más bizonytalan időre köttetett ki, a bélyegilleték az évi szolgáltatás háromszoros összege után fizetendő.

17. §.

- c) Olly szolgáltatások, mellyeknek legmagasb mértéke meg van határozva, vagy kikötött választás mellettiek.

Ha a szolgáltatás nem valamely határozottan megállapított összegben, hanem annak legmagasb mértéke (Maximum) van kifejezve, vagy két jog avagy kötelezettség közötti választás kikötve, az illeték az első esetben a maximum értéke után, a másokban a választásra bizott nagyobb pénzérték után szabandó.

18. §.

- d) Megbecsülhető vagy meg nem becsülhető tárgyaknál.

Ha valamely jogügylet fölötti bélyegkötelezett okirat olly tárgyakra vonatkozik, mellyeknek egy része megbecsülhető, másika nem, a bélyeg csak a megbecsülhető rész pénzértéke szerint határozlatik meg, a meg nem becsülhető pedig a számításból kihagyandó, a mennyiben az illy módon eső illeték nem sebb annál, melly alá az okirat akkor esnék, ha ez csupán meg nem becsülhető tárgyakra vonatkoznék. Ha az okirat tárgyának megbecsülhető részeszerint kötelezett bélyegilleték esik, mint meg nem becsülhető tárgyak iránti illy nemü okiratérték, ez esetben az utóbbi illeték fizetendő.

19. §.

- e) A meghatározás értéke.

Ha azon pénzösszeg, mellyhez a bélyeg alkalmazandó, a 20 forintos példab szerinti pengő pénztől különböző más értékben van kifejezve, vagy vonzólag van kitéve, a bélyegilleték nagysága azon összeg szerint határozandó, melly az ezen értékre való visszavezetés jár. Ha az érték nincs kifejezve, a példab helyén divatozó gyanitatik.

20. §.

- f) A bélyegkötelezettség teljesítése, mentes személynék nem mentes személyeli találkozásánál.

Ha valaki olly személyel, melly a bélyegkötelezettségtől mentes, valamely jogügyletet köt, a mennyiben az okirat többszörösen adatik ki, a bélyegkötelezett által kiadott példány, a mennyiben pedig a kiadás csak a példányban történik, ez, a bélyegkötelezett költségén látandó el a szabályszerű bélyeggel. (13. §.)

Ha valamely bélyegkötelezett benyújtvány egy vagy több bélyegkötelezett s bélyegmentes személy által közösen adatik be, a bélyegkötelezett a benyújtvány felzetmásolat s mellékletekérti egész bélyegösszeget köteles viselni. Ugyanezen határozat áll azon jegyzőkönyvek s ezek mellékletei, továbbá hivatalos másolatok vagy láttazásokra nézve is, mellyek bélyegkötelezett s bélyegmentes személyek közös kérelme következtében adatnak ki.

3. A bélyegkötelezettség teljesítésének nemei.

21. §.

- a) Elv.

Elv gyanánt tekintendő, hogy minden bélyegkötelezett iromány vagy okiratnak mindjárt a kiadásnál törvényes bélyeggel ellátott papirosra kell írva lennie. Ezen törvény alkalmazásánál papiros alatt minden, bélyegkötelezett okiratok s irományok kiadására rendelt vagy használt anyag értetik.

22 §.

- b) Utóbélyegzés.

- aa) Ennek esetei.

Az utóbélyegzés csak következő esetekben van megengedve:

- a) teljesen ki nem adott jogokiratok, bizonyítványok s hivatalos kiadványoknál. Az illyes iromány vagy okirat azonban teljesen kiadottnak tekintendő, mihe-lyest a kiadó által, vagy ha több személyek által adatik ki, csak egy bélyegkötelezett személy által is aláíratott.
- b) A föltételesen bélyegmentes irományok s okiratoknál, mielőtt ezek a bélyegkötelezettséget megalapító használatba (12. §.) vétetnének; továbbá
- c) olly irományoknál, mellyek minőségök szerint ugyan nem bélyegkötelezettek, azonban mellékletekképeni benyújtásuk alkalmával az utóbbiakra nézve megszabott bélyeg alatt állanak.
- d) Ollyanoknál, mellyek a külföldről vagy bélyegmentes belföldről a bélyegkötelezett belföldre vitetnek át.
- e) Teljesen kiadott benyújtványoknál s a benyújtványok másodlatainál, továbbá azok felzetmásolatainál, ha még be nem nyújtattak, vagy a benyújtás alkalmával a hatóság vagy hivatal által el nem fogadtattak, és
- f) azon okiratok s irományokkal, mellyek a felemelt illeték beszédésének (79 §.) vagy az illeték megcsönkítése miatt büntető eljárásnak tárgyát képezik.

23. §.

bb) Azon határidő, melly alatt olly jogokiratoknál, mellyek a' bélyegkötelezett belföldön kívül adatközi, a' kötelezettség teljesítendő.

A' külföldön vagy illetékmentes belföldön kiadott olly nemű jog-okiratok, mellyek minőségök szerint a' bélyegkötelezett belföldön, a' kiadáskor a' bélyegkötelezettség alatt állanak, ha olly jogügyletre vonatkoznak, melly a' bélyegkötelezett belföldön fogantatandó, az illetékkötelezett belföldre való áttétel utáni harminc nap alatt, 's minden esetre még ezen idő lejárta előtt is, mielőtt hivatalosan használtatnának vagy az okirat által elvállalt kötelezettség teljesítették, avvagy ezen okirat alapján törvényesen kötelező cselekvény vitetnék véghez, megbélyegzendők. Ha valamely okiratnak vagy irománynak az illetékkötelezett belföldre való áttétele iránt kétség támad, az adókötelezett tartozik az erre vonatkozó ténylegi körülményeket kimutatni.

24. §.

cc) A' kiadás idejének kitétele nélküli okiratoknál.

Illy kétség alapjának tekintendő különösen, ha valamely minden kibocsátás vagy csak ezek egyike által is aláírt okiraton a' kelet ideje világosan kitéve nincs.

25. §.

dd) A' bélyeghivataloknak eljárása a' bélyegzésnél.

Azon esetekben, mellyekben a' törvény valamely iromány vagy okirat utóbélyegzését megengedi, kötelesek a' bélyeghivatalok a' felek által kívánt bélyegzés a' megfelelő illeték lefizetése mellett végrehajtani, annak megítélésébe való beavatkozás nélkül, valljon a' fél kívánságához képesti bélyegjegy az iromány vagy okirat tartalmának és természetének megfelelő-e.

26. §.

c) B é l y e g o d a f ü z é s.

aa) Ennek esetei.

A' bélyegodafüzés (hátírása) megengedtetik:

a) Olly jegyzőkönyveknél, mellyek valamely közhivatal vagy közhatóság által felek ügyeiben szerkeztetnek, ha olly jogügyletet tárgyzanak, melly a' fokozatos bélyegilleték alá tartozik.

Illy esetekben azonban a' hátírás a' jegyzőkönyv berekesztése utáni nyolcz nap alatt, vagy ha az ügyletnek avvagy szerződésnek azon hatóság általi, melly előtt szerkeztetett, vagy más valamely hatóság részéről megerősítés szükséges, a' megerősítés megtörténte vagy tudása utáni nyolcz nap alatt, azon hatóság által eszközözendő, mellynél a' jegyzőkönyv maradand.

b) A' 22. §-ban b., c., d., f. alatt elősorolt okiratoknál és irományoknál.

c) A' külföldről vagy a' bélyegmentes belföldről valamely hatósághoz vagy hivatalhoz, az illetéknek készpénzbeni odacsatlása vagy valamely illető fizetésre való utalványzása mellett beküldött benyújtványok, mellékletek és fizetési okiratok.

27. §.

bb) Eljárás.

A' bélyegodafüzés csupán közhatóságok és hivatalok által és csak a' törvény által megengedett esetekben, akkép eszközölthetik, hogy a' bélyegkötelezett okirathoz vagy irományhoz egy tiszta, a' törvényes bélyeggel ellátott iv, zsinorral odafüzetik, mellynek mindkét vége a' visszaélés elleni módon a' hivatalos pecséttel lepecsételtetik, az odafüzetett bélyegiven magán pedig közvetlenül a' bélyegjegy alatt megneveztetik:

1. Az iromány vagy okirat, mellyhez a' bélyegiv csatoltatott;
2. annak tárgya;
3. keltének napja;
4. a' hátiratot teljesítő tisztviselő neve, hivatalos minőségével együtt.

Olly benyújtványokhoz tartozó mellékleteknél, mellyekhez a' fél osztályszerű bélyegiveket csatol, továbbá a' külföldről vagy bélyegmentes belföldről beküldött benyújtványoknál és mellékleteknél (26. c.), az odafüzés hivatalos cselekvényét az iktató hivatal, az említett uton valamely pénztárhoz küldött fizetési okiratoknál ellenben a' pénztár teljesíti.

28. §.

d) Az illetéknek közvetlen lefizetése.

Olly okiratok és irományoktól, mellyektől az illeték rendesen a' bélyeg által fizetendő, az illetéknek közvetlenül kell lefizettetnie:

a) Ha a' bélyegkötelezettségnek a' forgalomban levő bélyegjegyek által eleget tenni nem lehet. A' bélyegilleték megtörtént befizetésének, azon hatóság vagy hivatal által, melly előtt a' befizetés történt, a' bélyegkötelezett irományon vagy okiraton kell igazoltatnia.

A' feleknek szabadságában áll, illy esetekben a' közvetlen illeték beszedésére rendelt hivatalhoz az okirat kiadása előtt, be nem írott papirost is hozni, azon összeget, melly a' behozott bélyegjegyek egyike által sem teljesíthetők, lefizetni, és a' fizetés megtörténte felől bizonyítványt kívánni. A' hivatalos bizonyítvány az előadott papiroson azon helyre, hova a' bélyegjegy nyomatni szokott, azon megjegyzéssel felirandó, hogy a' fizetés az okirat kibocsátása előtt történt, 's a' felekre nézve az utólagos bélyegzéshez (j. t. 25. §.) hasonló hatálylyal bír.

b) Ha valamely meghatározott nemű okiratok és irományoktól az illetéknek közvetlen lefizetése és az okiratoknak vagy irományoknak bélyegnélküli kiadása különös engedély által megengedtetik. Minden illy engedély kihirdetendő.

c) Ha a' bélyegilleték feljegyeztetett, és utólagosan fizettetik.

d) Ha a' jelen törvény rendeleteinek áthágása miatt, a' bélyegilleték utólagosan fizettetik le.

29. §.

e) Feljegyzés.

A' bélyegilleték feljegyzése akkor történik, ha bírósági peres eljárásnál valaki számára azon okból, mivel holléte tudva nincsen, vagy szegénységét szabályszerűleg kiadott bizonyítvány által kimutatta, hivatalból képviselő rendeltetik. A' feljegyzésnek azonnal meg kell szünnie, mihelyt annak oka többé nem létezik.

4. A' bélyegpapiros megszerzése.

30. §.

Gond fog fordítani arra, hogy bélyegzett papirost magának mindenki szerezhessen, és hogy ez erre különösen jogositottak által, feliratok által ismertetővé tett helyeken, azon áron, mellyről a' bélyeg szól, árultassék. De egyszersmind mindenkinek szabadságában áll, saját tiszta papirosát, vagy nyomtatott avvagy nyomtatott (lithographirte) lapokat az illeték lefizetése mellett bélyegeztetni. A' papiros azonban nagyságára nézve ama korlátokon túl nem terjedhet, mellyek szerint a' kiterített egész ivnek magassága ennek szélességével, bécsi hüvelyke szerint sokszorozva 252 sokszorozványt ad. Ezen nagyságnak megfelel p. o. 1 hüvelyknyi magasságú és 18 hüvelyknyi szélességű papiros. A' hatóságoknál beadandó benyújtványok, az eredeti okiratok kivételével, a' bevett bélyegpapiros vagy ennél nem nagyobbra irandók. A' bélyegkötelezett könyvekre (61/59 sz.) nézve meghatározott papiros alakzata nagyobb is lehet; azonban az iv négyszögű térmértéke (melly feltaláltatik, ha a' kiterített iv szélessége ennek hosszával, mindkettő bécsi hüvelyke szerint sokszoroztatik) főkönyveknél, fizetési számla- és folyó-számla könyveknél 726, minden egyéb könyveknél 380 négyszög hüvelyknél többre nem rughat. Ha valamely okirat vagy iromány bélyegzetlen és a' fenérintett rendes nagyságúnál nagyobb alakú papirosra iratik, azon bélyeg helyett, melly az irománynál vagy okiratnál, természeténél vagy tartalmánál fogva használandó volna, a' legközelebbi magasabb bélyegosztály bélyege (14 §.) használandó, p. o. a' harmadik osztályú 6 kros bélyeg helyett a' negyedik osztályú 10 kros 's így tovább egész berekesztőleg 1 ftosig. Ha az illeték az 1 ftnyi összeget felül mulja, akkor a' rendes mértéket felülmúló minden ivtől ezen felül csupán 15 kros bélyeg fizetendő. Olly könyveknél, mellyektől ivenként 1 kros bélyeg fizettetik, ha az iv négyszögű térmértéke 380 négyszög hüvelyket meghalad ugyan, de 504 négyszög hüvelyket nem, 2 krnyi illeték, és ha 504 négyszög hüvelyket felülmúl, de 726-ot nem, minden ivtől 3 krnyi illeték becseszedendő. Ha az iv térmértéke könyveknél 726 négyszög hüvelyket meghalad, a' legközelebbi magasabb bélyegosztály bélyege t. i. 6 kros használandó.

5. Külfeltételek az okiratok és irományok készítésekor, a' bélyegkötelezettség tekintetében.

31. §.

a) Mikép irandók ezek.

A' bélyegkötelezett irományok és okiratok úgy irandók, hogy azon lapon, mellyen a' bélyeg létezik, közvetlenül a' bélyeg alatt kezdessenek, vagy hogy az első sor és a' bélyeg közötti üreg kitöltessék.

Váltóknál a' bélyeg ezek hátán is lehet.

A' bélyeggel ellátott papirosnak nyomtatás vagy könyomtatásra magán személyek által használatni nem szabad.

Alkuszok könyvei, 's általában minden kereskedelmi és iparüzleti könyvek, mielőtt beléjük valami iratott, az első lapon az ivenk összes mennyiségének megfelelő bélyegjeggyel elláthatók. Az illynemű bélyegzéseknél óvatosságot különös rendelet határozza meg.

32. §.

b) Két vagy több okirat vagy iromány egy bélyeg alatt.

Egy bélyeg alatt csupán egy jogirat, hivatalos kiadvány, vagy egy bizonyítvány adathatik ki. Ennél fogva meg nem engedtetik, hogy valamely már kész, azaz tartalma szerint leirt és aláirt okirathoz vagy irományhoz ugyanazon bélyeg alatt még egy vagy több más bélyegkötelezett okiratok vagy irományok irassanak, kivéven ha

- azon ügyletek, mellyek iránt az okiratok és irományok ugyanazon ivre iratnak, egymás közt összefüggésbe vannak, egyszersmind
- közvetlenül egymás alá, 's két sorra szükséges üregeknél nagyobb nyílásnak üresen hagyása nélkül iratnak, és
- a' bélyegért fizetett összeg, az ezen iven foglalt minden okirat és irománytól járó azon bélyegilletékekkel felér, melly tőlök fizetendő lett volna, ha mindenik különösen egy ivre iratott volna.

A' hites alkuszok könyvei, mellyekben az általok létrehozott vételek és eladások bejegyeztetnek, továbbá a' bélyegkötelezett iparüzleti könyvek, a' bélyegkötelezettség tekintetében az azokba történt minden bejegyzésekre nézve csupán egy okiratnak tekintendők. Ugyanaz áll a' hivatalos jegyzőkönyvekről is, mellyek ugyanazon egy ügyletről, habár félbeszakasztva két vagy több napon vitetnek és folytattatnak.

Ha a' szóbeli eljárásnál ez egyik fél halasztást kér, a' halasztás által meghatározott tárgyalási határnapon, más kellőképp bélyegzett iven készült jegyzőkönyv szerkeztendő, akár a' fődologbani tárgyalás folytattassék ezen határnapon, akár pedig új halasztás kéressék.

Mennyiben irathatnak több okiratok másai ugyanazon ivre, a' díjszabás határozza meg.

33. §.

c) Két vagy több személynek benyújtványai egyesítve.

Két vagy több személynek benyújtványa csupán akkor adathatik be egy benyújtványi bélyeg alatt, ha ezen személyek a benyújtvány beadása idejékor olly közösségben állnak, hogy ők a benyújtvány tárgyára nézve egy személynek vehetők, vagy az általok tett követelést egy reájok nézve közös jogalaphól származtatják.

34. §.

d) Valamelly okiratnak vagy irománynak alkatrészei.

Valamelly okirat vagy iromány alkatrészeinek, mellyek tehát különös bélyegzést nem igényelnek, tekintendők:

- a) Toldalékok, mellyek valamelly más tökéletesen kész okirathoz utólagosan toldatnak, s mellyek által az okiratban érintett jogügyletben a jogok vagy kötelezettségek helyére, idejére, módjára avvagy terjedelmére nézve változás nem történik.
- b) A meghatalmazott által kötött ügyletnek a felhatalmazó általi megerősítés (Ratification) az okirat végén.
- c) A meghatalmazványhoz, a törvényes ügyvivők és ügyészek számára, helyettes megrendelése, vagy a helyettesítés elfogadása iránt csatolt nyilatkozatok.
- d) Valamelly kézvonásnak a névaláíró általi igazolása és egy vagy több tanú aláírása.
- e) Valamelly okira irt hitelesítések, ha ezek rendszerüleg adatnak ki.
- f) Az átengedett adós által az engedményre irt abbeli elismervény, hogy a követelés átengedése s az új hitelező tudtáraadott, ugyszinte a tartozás valóságának az adós általi elismerése, ha az eredeti ügylet felett okirat másként készítettett.

35. §.

e) Az okiratok vagy irományok tartalmábani változtatások

Váltók és az idő lejárta által megszűnő szerződések meghosszabbításai, továbbá a már teljesen elkészült okiratokhoz csatolt egyéb ollynemű határozások, mellyek által a bennök foglalt jogokban és kötelezettségekben a jogok és kötelezettségek helyére, idejére, módjára, vagy terjedelmére nézve változás eszközöltetik, a bélyegilleték tekintetében új ügylet feletti okiratoknak tekintendők. Ha azonban a váltónak vagy időlejárta által megszűnő szerződésnek meghosszabbításán kívüli esetekben, az eredeti okiraton vagy valamelly más iromány által csupán azon határidő változtatik meg, melly alatt az adósság fizetendő, vagy a hely, mellyen a fizetésnek történnie kell, ezen változtatásnál csupán a megállapított bélyegilleték, nem pedig a szolgáltatás és viszontszolgáltatás értékének mennyisége szerinti fizetendő, ha a jogügylettől eredetileg a törvényes illeték lefizettetett.

36. §.

f) Valamelly már beadott benyújtványnak ujonnani benyújtása. Olly benyújtványok, mellyek valamelly közhatóságnál vagy hivatalnál már benyújtattak és tárgyalás alá vétettek, a tartalomnak vagy mellékleteknek változtatásával vagy kiegészítésével avvagy a nélkül benyújtványképen újra be nem adhatók. Az illy benyújtvány csupán mellékletkép csatoltathatik más új, minőségéhez képest szabályszerűleg bélyegzett benyújtványhoz vagy jegyzőkönyvi kiadványhoz.

6. P o n t o z a t o k.

37. §.

Pontozatok, mellyek alatt a felek által valamelly szerződés főpontjai felett szerkeztett és a felek által aláirt iromány értetik, bélyegkötelezettség tekintetében rendes okiratokként tekintendők.

7. U j j i t á s o k.

38. §.

Ha valamelly szerződés az ezt kötött személyek által, más harmadik az eredeti okiratban nem foglalt személynek közbejötte nélkül, új egyezkedés által olly módon változtatik meg, hogy az előbbi jogalap helyébe más jogalap, vagy a követelés fő tárgya helyébe más tárgy tétetik, ha p. o. valamelly dolog bizonyos személy által másnak kölcsönötetett vagy haszonbérbe adatott, s abban mind a két fél megegyez, hogy ezen dolog a kölcsönvevő vagy haszonbérelő tulajdonáva váljék, vagy ha a felek megegyeznek abban, hogy valamelly gabonában teljesítendő tartozás pénzben fizetessék s t. e. f., azon bélyeg alkalmazandó, melly azon jogügylet nézve rendeltetik, mellyre az előbbi átváltoztatott.

8. Az ugyanazon okiratban előforduló különféle ügyletektől járó bélyeg megszabása.

39. §.

Ha ugyanazon jog-okiratokban olly különemű jogügyletek fordulnak elő, mellyek a főügyletnek közösen összefüggő kiegészítő részeit nem képezik, minden egyes ügylettől a törvényszerüleg járó illeték lefizetendő, az okirat tehát a különféle ügyletektől járó illeték összes mennyisége szerint, minden egyes ügylet természetének figyelembe vétele mellett, bélyegzendő.

Ha az ekkép járó illeték husz forintot meghalad, akkor a közvetlen illetékfizetésre nézve fenálló határozatok szerint kell eljárni.

9. Két vagy több példány bélyegkötelezettsége.

40. §.

Ha ugyanazon iromány vagy okirathól több ugyanazon tartalmu példányok (mások, másolatok, harmadlatok stb.) készítettnek, minden egyes példány a törvényes bélyeg alá esik, a mennyiben iránta a díjszabás kivételt nem tesz.

Ugyanezen elv áll olly okiratokra és irományokra nézve is, mellyek a fokozat szerinti bélyegilleték alá esnek, megengedtetik azonban, hogy, a váltókat kivéve, csupán a két első példány bélyegzettessék a fokozatszerinti mértékben, a

többiek pedig az egyszerű hivatalos másolatokra nézve meghatározott bélyeg szerint, ha mind a két első példány, mind a többi kiadvány az illeték kiszabására rendelt hivatalnál az aláírás előtt, vagy az első példányok kelte után legfeljebb nyolc nap alatt beadtnak, melly alkalommal a pontozatok csupán azon esetben veendő első példányokul, ha maga a szerződési okirat a pontozatban fel nem hozott okirathatározatokat nem foglal magában, mellyek a 35. §. szerint új ügyletnek vannak tekintendők. Az érintett hivatal tartozik a két első s többi példányokon, mint a példányok számáról mind pedig a bélyegkötelezettség teljesítéséről hivatali elismerését feljegyezni.

10. Elrontott bélyegpapiros kicserélése.

41. §.

Elrontott bélyegpapiros a koronaországok fővárosában és a jövedéki ügyeket vezető járási hatóságok székhelyein, az erre rendelt jövedék-hivatalnál mindig tisztával cseréltetik fel, ha reá vagy semmi sem iratott, vagy az irás még tökéletesen berekesztve nincs, s ezen körülmény világosan kitünik, és a törvény meg nem sértetett.

Harmadik szakasz.

A közvetlen illetékfizetés iránti különös határozatok.

1. Ki szabja meg és szedi be az illetéket.

42. §.

A közvetlenül fizetendő illeték (5. §.) az erre rendelt hivatalok által szabható meg, és az e végre kijelelt pénztáraknál készpénzben fizettetik le.

2. Az illetékkötelezett jogügyletek és hivatalos cselekmények feljelentését tárgyazó kötelezettség.

43. §.

A közvetlen illetékfizetés alá eső minden jogügyletek vagy hivatalos cselekmények a hivatalnak feljelentendők, s a mennyiben felülök okiratok készítettettek ezek felterjesztendők. Az illeték kiszabása végett a hivatal elé az eredeti okirathelyett, ennek láttamozott mássa is terjesztethetik. Ha az okirat közlésének bírósági hatóság vagy közhivatal útján kell történnie, akkor a fél a bíróságnak, hatóságnak vagy hivatalnak az eredeti okirattal együtt ennek hű mását is köteles beadni. Azon bíróság, hatóság, hivatal, mellynél a benyújtás történt, a benyújtott másolat helyességét láttamozás által bizonyítja, és az illy módon megerősített másolatot az illeték kiszabására rendelt hivatalhoz küldi.

Ha a fél a jogügyletet közvetlenül az érintett hivatalnál köteles bejelenteni, egyelőre az általa előmutatandó okirat másolatának bírósági láttamozását kell közölnie.

Ezen láttamozás mindkét esetben a díjszabáshoz tartozó előleges figyelmeztetések 5. fejezetének megtartása mellett illetékmentesen teljesítetik.

Az illetékszabás céljából készített és láttamozott okiratmásolatok feltételes bélyegmentességgel bírnak az érintett célra való használatkor, és a feleknek vissza nem adhatnak.

A közvetlen illetékfizetésre kötelezett személyek e mellett tartoznak az illeték kiszabására szükséges kimutatásokat és adatokat a hivatalnak beadni. A bíróságok is kötelesek a hivatal kívánatára a náluk létező adatokat e végből közleni.

44. §.

b) Határidő a feljelentésre, s kit illet ez.

aa) Jogügyleteknél.

Az álladalmi kincstárnak az illetékhez való joga azon időpontban kezdődik, mellyben a jogügylet belföldön kötött. Olly jogügyleteknél, mellyek felett a felek írásbeli szerződésbe egyeztek meg, ezen okirat szerkeztésének napja tekintetik azon időpontnak.

Az illetékkötelezett jogügyletnek a hivatalnál bejelentése illeti:

1. A bélyegköteles belföldön kötött ügyleteknél, az ügylet megkötése után, 8 nap alatt, jelesen:

- ha ez közhatóságok, bíróságok vagy hivatalok előtt történt, ezen hatóságokat, bíróságokat és hivatalokat;
- ha ez valamely jegyző által, vagy valamely ügyvéd, avvagy közhitelességgel ellátott ügyvivő vagy ügyész közbejöttével kötött, ezen jegyzőt, ügyvédet, ügyvivőt vagy ügyészt;
- az a és b alatt kijelelt eseteken kívül mind a két felet;

2. Olly ügyleteknél, mellyek az illetékkötelezett belföldön kívül kötöttek ugyan, azonban a belföldön hatályosak, az a felett készült jog-okiratnak a bélyegkötelezett belföldre lett áttétele utáni 30 nap alatt azt illeti, kinek ez a belföldön küldetett;

3. az 1. és 2. alatti esetekben ezen határidő eltelle előtt is ugyanazon személyeket, mi előtt az okirat a belföldön hivatalosan használtatik, vagy az általa vállalt kötelezettség teljesítettik, vagy a jogügylet alapján más törvényesen kötelező cselekmény vitetik véghez.

A kiszabott határidő megtartásának bebizonyítása kétség eseteiben az adókötelezettet illeti. Ez utóbbi különösen azon esetben köteles ezen kimutatással, ha a kétségnek a 24. §-ban kijelelt alapja fordul elő.

45. §.

bb) Itéleteknél és végzéseknél.

Minden első bíróságu bíróság köteles az általa hozott, illeték alá eső ítéletnek vagy végzésnek kiadásával együtt, továbbá a felsőbb bíróság illy ítéleteinek

vagy végzéseinek kihirdetésekor, ezeknek másolatát az illeték kiszabására rendelt hivatallal közleni.

46. §.

cc) Örökhatományi tárgyalásoknál.

Az illeték kiszabására rendelt hivatal az örökhatományi tárgyalás utján minden zár felől, a' bíróság által a' zár bevégezésével egyidejűleg, hivatalosan értesítendő.

Ezen értesítéstől függetlenül tartozik a' hagyomány főörököse az ebből kifizetendő hagyományoknak, és a' járandó illetéknek kimutatását a' tárgyalási hatóságnál benyújtani.

Ezen kimutatásnak elő kell adnia:

1. A' tehető és szenvedő állapotot, és pedig az elsőt a' lelettár alapján, vagy ha lelettár nem készített volt, a' főörökös által hittal erősítendő vagyonbevallás alapján, ez utóbbit jelen törvény 57. §. rendelkezésének értelmében.

2. Annak kimutatását, mely személyek, s milly részben vagy tárgyakban részesülnek mint örökösök vagy hagyományosok az összhagyományból.

3. Az egyes személyekre eső illetékszámítását.

Az örökhatomány tárgyalására rendelt hatóság köteles az összhagyománynak eme kimutatását a' hivatalos irományokkal egybehasonlítva megvizsgálni, ennek kiegészítését vagy kijavítását eszközölni, s mihelyt ez utóbbi megtörtént, a' felvilágosító észrevételekkel együtt az illeték kiszabására rendelt hivatallal közleni.

Ha az örökhatomány szóval tárgyalatik, ezen kimutatás a' tárgyaló hatóság közbejöttével eszközözendő, és felőle jegyzőkönyv készítendő.

47. §.

dd) A' nyilványkönyvekbe való bejegyzéseknél.

A' nyilványkönyvekbe tárgylagos jogok szerzése végetti bejegyzéseknél megengedésekor köteles a' bíróság a' végzés mását az illeték kiszabására rendelt hivatallal közvetlenül megküldeni. A' nyilványkönyveket vezető hivatallal kötelessége, a' tárgyalásnak megkezdése után, az előbb érintett hivatallal, a' bejegyzett okiratokat és adatokat tüstént közleni.

Hogy az eredeti okirat közlése elmaradhasson, szükséges, hogy a' fél maga a' 43. §-hoz alkalmazta legyen.

3. Illetékszabás.

48. §.

a) Elv.

Az illetékszabás, a' díjszabásban minden illetékkötelezett jogügyletre mérvfoglalt határozatok szerint, az ügylettárgy pénzbeli értékének vagy pénzüsszegének alapján történik. Melly alkalommal a' 15. 16. 17. 18. 19. 35. 38. 39. §§. rendelkezései megtartandók. Az állandó bélyegilleték, melly alá az okirat az illetékkötelezett ügyletre nézve esik, az attól járó százalékkötelezéstől le nem számítatik.

49. §.

b) Az illetékszabás módja.

aa) Általában.

Ha az illetékkötelezett jogügylet tárgya egy vagy több pénzüsszegből áll, akkor az adó közvetlenül ezek szerint szabatik ki, ha az azonban más de megbecsülhető dolog, ennek pénzürtéke egyelőre azon időpont körülményei szerint határozandó meg,

a) mellytől fogva a' dolog szerzője, ennek átadását követelni jogosítva van (ennélfogva örökségeknél és hagyományoknál rendesen az örökhatomány halálának napjától), vagy ha ezen nap az érték kitudásakor nem tudatik, avvagy még csak jövőben következik, különösen örökségeknél vagy hagyományoknál, avvagy halasztó feltétel alatt, azon naptól fogva,

b) mellyen az érték-kitudás történik.

50. §.

bb) Ingatlan dolgok értékéről.

Az illeték-kiszabáskor valamely ingatlan dolog értékének tekintendő:

1. vételnél rendesen a' vételár a' mellékszolgáltatások értékével együtt;

2. más szerzési módoknál;

a) az utolsó birói becsü által megállapított érték, ha ennek helyessége ellen a' becsülés megtörténtének ideje vagy más körülmények miatt lényeges nehézségek nem támadnak;

b) illy becsülés híjával az utolsó eladáskori vételár, a' mellék szolgáltatásokkal együtt, ha az eladás 6 évnél régebben nem történt.

A' mennyiben azonban a' dolog a' telek és házbéradónak, vagy ezen adónemek valamelyikének van alávetve, az 1. és 2. alatt elősorolt esetek egyikében sem szabad az értéknek, ezen adónemek rendes értékének százszoros összegénél kevesebbre vétetni, ha csak a' dolognak, az adóalapjaul vett állapotával egybehasonlítva, történetes események által lett kisebbülése vagy rosszabbulása nem igazoltatik, és ez által a' csekélyebb értékmenyiség kétségkívüli módon be nem bizonyítottatik. Azonban mind az adókötelezettnek, mind pedig az adóigazgatásnak szabadságában áll, habár az illetékszabásra szolgáló 1. é 2. elősorolt eszközök meg vannak is, a' megszabás más mértéke iránt szabadon egyezkedni, vagy e' végelt külön birói becsülést kérni.

Az értékszabás különös birói becsülés által eszközözendő akkor, ha és a' mennyiben az adóigazgatás az adókötelezett a' kiszabásnak más mértéke iránt meg nem egyezett.

51. §.

cc) Papirosnemü vagyonról.

Ausztriai álladalmi kötelezvények, vagy általában olly papirosok, mellyek a' bécsi pénzesarnoklapban elősoroltvák, az ezen lapban az értékszabás napjára kitétt

folyam szerint, vagy ha az nap folyamjegyzék nem fordul elő, a' legközelebbi mult, de visszafelé számítandó 3 hónapnál nem előbbi pénzcarnoknapon készült jegyzék szerint számítandók. Olly papirosok, mellyek a' bécsi pénzcarnoklapban előfordulnak ugyan, azonban illy jegyzettel nem birnak, magánadáslevelek, továbbá olly részvények, és más közforgalom tárgyát képező papirosok, mellyek a' bécsi pénzcarnoklapban elő nem fordulnak, névértékek szerint veendőek fel, azonban mind az adókötelezett, mind pedig az adóigazgatás az értéknek birói becsü általi meghatározását kívánhatja.

52. §.

dd) Más ingó dolgok értékéről.

Más ingó dolgok értékét köteles az adókötelezett lelkiismeretesen bevallani, ha különben már előbb meg nem becsültettek.

Az adóigazgatás, ha az adókötelezett bevallását helyesnek nem találja, a' birói becslést szinte követelheti.

53. §.

c) A' birói becslés költségei.

A' birói becslés költségeit az álladalmi kincstár viseli azon esetben, ha ez az adóigazgatás kívánatára történik, és eredményére nézve az adókötelezett által bevallott értékösszeget $12\frac{1}{2}$ százaléknál (egy nyolczadnál) többel nem haladja meg. Minden egyéb esetekben az adókötelezett tartozik a' költségeket viselni.

54. §.

d) Kölesönös egyezkedés általi meghatározás.

Az adóigazgatásnak megengedtetik, hogy az adókötelezettel az adó tárgyának értéke iránt, a' törvény által meghatározotton kívüli egyéb módon is egyezkedhessen.

55. §.

e) Ha a' jogügyletben megbecsülhető és meg nem becsülhető tárgyak foglaltatnak.

Ha valamely jogügylet olly tárgyakra vonatkozik, mellynek egy része megbecsülhető, másika pedig meg nem becsülhető, az illeték a' törvényes határozatokhoz képest csupán a' megbecsülhető résztől szedendő be, a' meg nem becsülhető pedig figyelembe nem veendő.

56. §.

f) Teherlevonás.

Valamely dolog értékuszabásánál ennek értékéből csupán a' rajta fekvő köztuladók, továbbá azon terhek, mellyek nélkül a' dolog használatra vagy haszonvételekre nem alkalmas, számítandók le, a' mennyiben ezen leszámítás már magában az értékuszabás mértékében nem foglaltatik.

57. §.

g) Különös határozatok az örökségek és hagyományok illetékének kiszabására.

aa) Az örökhagyomány becslése.

Illeték alá esik a' megholtak mindazon hagyományja, melly a' rajta fekvő terhek, továbbá a' betegségi és temetkezési költségek levonása után, tiszta örökhagyományi vagyontkép fenmarad. Semmi nemű hagyományok, az örökhagyományoktól mint illyentől fizetendő illetékek, továbbá halál esetében a' túlélő házastársnak vagy harmadik személyeknek, törvény vagy szerződés által az örökhagyományhoz biztosított követeléseik, az illeték kivetése előtt az örökhagyományból le nem vonhatók.

Azon örökhagyománynak és jognak vagy birtokczimnek tulajdonsága, mellynek alapján az örökhagyó a' hagyományt, vagy ennek egyes alkotó részeit birta, az illeték fizetése iránti kötelezettségre nézve külömbiséget nem tesz.

Az örökhagyónak külföldön fekvő ingatlan jóságai az illetékkötelezett örökhagyományba nem számítandók, mellyből azonban az ezen jóságokon fekvő terhek sem rovandók le.

Ellenben az örökhagyónak külföldön kamatra adott tőkei és általában külföldiek elleni követeléseik, legyenek azok külföldi jóságon biztosítva vagy sem, külföldi pénzalapokban vagy magánosoknál letelve, forduljanak azok váltó vagy közönséges kötelezvény avvagy bármi más papirosnemű nevezete alatt elő, az illetékkötelezett örökhagyományhoz számítandók.

Olly adósságok, mellyek mind a' külföldön fekvő ingatlan, mind pedig a' belső örökhagyományi vagyonon fekszenek, ez utóbbiból csupán az összes vagyon ezen két részének aránya szerint vonandók le. Ezen örökhagyományba számítandók továbbá az örökhagyónak ama követeléseik is, mellyekkel az örökös, vagy hagyományos a' tömegnek tartozik, még akkor is, ha ezek neki, örökössé vagy hagyományossá neveztetése következtében elengedtetek volna.

Az illy illeték megszabásakor a' behajtható és be nem hajtható követelések közt külömbiség nem teendő, azonban a' fél az illeték leszálitásaért, a' követelés bizonytalanságának vagy behajthatatlanságának kimutatása mellett, az országos kincstári hatósághoz folyamodhatik, 's ezen hatóság tartozik az illy kérelmet, a' kimutatott körülményekhez képest kellően mélytánylani. Az illy folyamodásnak azonban az átadás előtt kell történnie, minthogy az örökség átadása után az illeték leszálitásának helye nincs.

Az örökhagyományból levonandó adósságokat és költségeket kötelesek az örökösök a' szükséges okiratokkal ellátni és hitelesen kimutatni. A' ki olly dolgot, melly bebizonyulás következtében az örökhagyó halálaig ennek birtokában volt, az illetékfizetés alól azon állítás által akar kivonni, hogy az élők közti ajándék útján szállott reája, tartozik ezen állítást bebizonyítani, különben ezen dolog értéke az illetékkötelezett hagyományba beszámítottatik.

58. §.

b) Az örök hagyományok némely nemeinél.

Ha valamely dolognak tulajdona örökség vagy hagyomány útján valakire száll, az illeték ezen dolognak egész értékétől, az örökhagyónak az örökshözi viszonyára való tekintettel kiszabandó.

Ha azonban valamely dolognak csak használata vagy hasznóvétele hagyományoztatik p. o. az örökséghez tartozó házáé, meg kell különböztetni, vajjon ez hasznóvétel vagy használat életfogytig, vagy határozatlan avagy határozott időre engedtetett-e által.

Ha a' hasznóvétel vagy használat, a' hagyományos vagy más személy életfogytáig vagy határozatlan időre hagyományoztatik, akkor azon dolognak értelmében hasznóvétele vagy használata hagyományoztatik, kitudandó, s ezen értelem felétől az illeték a' hasznóvételért vagy használatért, a' másik felétől pedig a' dolog (Substanz) átruházásaért, az adókötelezettnek az örökhagyóhoz való viszonyára való tekintettel kiszabandó.

Ha a' hagyományost a' hasznóvétel vagy használat határozott időre, azonos 10 évnél hosszabbra illeti, az illeték úgy határozatlik meg, mintha a' hasznóvétel vagy használat határozatlan idejű volna; de ha a' hasznóvétel ideje 10 évet fel nem múl, akkor a' hasznóvétel vagy használatérti illeték, ennek egész értéke származik s tartásának egész idejére, a' hasznóvevőnek vagy használatra jogosítottnak az örökhagyóhoz való viszonyához képest állapittatik meg, a' dolog értékének maradványától az örökös vagy hagyományos az illetéket a' reá nézve megállapított mértékben fizeti.

Ugyanazon értelemben kell eljárni akkor, ha valamely nyugdíj vagy évi járadék hagyományozása forog kérdésben.

59. §.

c) A' halál esetére adott ajándékoknál, örökszerződéseknel és a' hasznóvételnek vagy használatnak élők közötti ajándékozásainál.

Halál esetére tett ajándékozások, és örökszerződések következtébeni vagyonszerzések, az illeték kiszabása tekintetében mint hagyományok és örökségek kezelendők.

Ugyanazon elvekhez alkalmazkodik az élők közötti ajándékozás által ingyengedett hasznóvételi és használati jog kezelése, a' hasznóvevő vagy használatra jogosított által fizetendő illetékre nézve.

4. Az illeték befizetése.

60. §.

a) Mikor teljesítendő.

A' kiszabott illeték azonnal befizetendő, mihelyt ez az illetékkötelezettnek a' erre rendelt hivatal útján tudtára adatik.

Olly esetekben, mellyekben jogokiratoktól a' fokozatszerinti illeték fizetendő (5. §. B.), a' járandó összeg az adókötelezettnek a' hivatal által szóval adatik értesítésére, és általa azonnal készpénzben lefizetendő.

Minden egyéb esetekben az illetékszabás az adókötelezettnek írásban adatik tudtára.

Ha az illeték, az adókötelezettnek szóval vagy írásban lett tudósítása után 30 nap alatt le nem fizettetett, az adóhatóság által végrehajtás útján is behajtható, és az adós köteles, az illetéken felül még a' behajtás költségeit is megtéríteni.

61. §.

b) A' fizetés elismerése.

Az illeték lefizetésének megtörténte, ha a' jogügylet felől okirat készült, ennek minden példányára feljegyzendő, mi annak bizonyosságul szolgál, hogy a' kiszabott tartozás valósággal lefizettetett. Ha az illetékszabás végett nem eredeti okirat, hanem ennek láttamozott mása nyújtott be, az illeték fizetésekor, ha ez jogügyletért szabott ki, ennek elismerése végett az eredeti okirat is előmutatandó. Ezen elismervénynek tüstént az illeték lefizetésekor kell kiadatnia, s az okirat a' miatt a' beszédő hivatalnál vissza nem tartoztathatik. Ha illy esetben az eredeti okirat elő nem terjesztetik, e' miatt az illeték átvétele meg nem tagadandó. Ezen és minden egyéb a' fenebbi határozatokban nem foglalt esetekben a' fizetőnek nyugtatvány adatik.

5. Az illetékszabásnak az okiratpéldányok számátóli függetlensége.

62. §.

A' közvetlenül fizetendő illeték minden illetékkötelezett ügylettől csupán egyszer követeltetik, akár egy akár több példányban készült az az iránti jog-okirat. Ezen kiadványok mindegyike azonban az egyszerű hivatalos másolatokra nézve megállapított állandó bélyeg alá esik.

Ezen elv alóli kivételnek csupán azon esetekben van helye, mellyekben az illeték valamely jog-okirattól az 5. §. B. következtében behajtható.

Illy esetekben az illeték az okirat két első példányának mindegyikétől behajthatik, a' többi példányoktól eső bélyegösszeg tekintetében a' 40. §. értelmében kell eljárni.

Egyébiránt, ha az okirat két vagy több ívből áll, a' második és következő ívektől járó bélyegösszeg, a' közvetlenül fizetendő illetékekkel együtt minden esetre lefizetendő.

63. §.

A' végitéletektől járó illeték is minden peres eljárásban csupán egyszer és pedig azon ítélettől megveendő, melly jogerejüvé vált, vagy a' felsőbb bíróság által helybenhagyatott. Ha a' felelbeszés utáni hat hónap alatt a' periratok a' felsőbb bírósághoz fel nem küldetnek, az illeték a' felelbeszett ítélettől fizetendő.

Ha valamely ítélet a' további eljárás következtében megsemmisítettik vagy megváltoztatik, s tőle az illeték lefizettetett, ezen összeg azon illetékből, melly a' folytatott tárgyalás folytán hozott végső ítélettől fizetendő, leszámítandó s ha ez kisebb volna az elsőnél, a' fizetett fölös összeg visszaadandó.

Második fejezet.

A' bélyegadó fizetését tárgyazó kötelezettségről 's felelősségről

1. A' bélyegilleték fizetésére való kötelezettség.

64. §.

a) Saját névben.

A' bélyegilleték fizetésére kötelesek:

1. A' kétoldalulag kötelező jogügyletek felett készült jog-okiratoknál közösen

a) a' kibocsátó, azaz,

aa) ki az okiratot saját nevében készíti, vagy

bb) kinek nevében az okirat meghatalmazottja által készítettik, és

b) az elfogadó, azaz, ki az okiratot saját biztosítása vagy igazolása végett maga elfogadja vagy más által elfogadtatja.

2. Egy oldalulag kötelező jogügyletek felett kelt jog-okiratoknál az, kinek hasznára az okirat készült.

3. Bizonyítványoknál az, ki részére vagy kinek ügyletében ezek adatnak.

4. Az iparkönyveknél azon iparüző, kinek iparüzletéről a' könyvek vitetnek.

5. Benyújtványoknál, felzetmásolatoknál, és a' benyújtványok és jegyzőkönyvek mellékleteinél az, vagy azok, kinek vagy kiknek ügyében a' benyújtvány vagy kérelem, általa vagy általok avvagy meghatalmazott által benyújtott. Közös benyújtványoknál vagy jegyzőkönyveknél két vagy több személy ügyében kötelezettség ezen személyeket közösen illeti.

6. Hivatalos kiadványoknál azon személyeket, kiknek ügyében a' kiadvány készült.

Ha az itt 2, 3 és 4 alatt elősorolt esetekben valamely okirattól vagy irománnytól járó bélyegilleték lefizetésének kötelezettsége két vagy több személyt illet, akkor ezen kötelezettségnek őket közösen kell illetnie.

65. §.

b) Másnak ügyeiben.

Ha valaki másnak nevében, ennek eziránti világos vagy hallgatóságos meghatalmazása nélkül,

1. valamely okiratot a' bélyegkötelezett belföldön kiadott vagy elvállalt, vagy

2. valamely feltételes bélyegmentes vagy a' bélyegkötelezett belföldön kelt okirat vagy irománynak a' bélyegkötelezettséggel egybekötött hasznát vette, vagy

3. valamely benyújtványt vagy mellékletet valamely hatóságnál benyújtott, vagy

4. A' hivatalos kiadványra szolgáltatott okot, akkor az, kinek ügyében ezek cselekvények véghezvitettek, köteleztetik az ezen alapuló illeték fizetésére, ha

a) a' meghagyása nélkül történt ügyvitelt nyilván vagy hallgatva helyeselte, vagy

b) abból hasznot huzott.

Ha azonban ezen feltételek (a. és b.) egyike sem teljesül, az illeték fizetése iránti kötelezettség az ügyvivőre hárul.

2. A' hivatalos kiadványokra megkivántató bélyegpapiros hozására való kötelezettség.

66. §.

a) E l v.

A' hivatalos kiadványokra kivántató bélyegpapirost az, kinek kérelmére a' hivatalos kiadvány történik, tüstént a' kiadvány alapjául szolgáló hivatalos cselekvényérti folyamodás alkalmával köteles hozni. Valamely bélyegkötelezett ítélet vagy végzés kiadására szükséges bélyegpapirost, ha mindenik fél megjelenik, mindenik fél maga számára, ha azonban az egyik fél magát makacsságban elmarasztaltatja, és a' megjelenő fél bélyegmentességet vagy feljegyzést nem élvez, mind a' két fél számára a' pertárgyalás befejezésénél és az első bírósági ítélet vagy végzés hozatala végett az irományoknak a' bíróságchozi benyújtásánál, az irományjegyzékhez csatolandó, vagy az erre rendelt tisztviselőnek átadandó. Ha a' magát makacsságban elmarasztaltató fél bélyegmentességet vagy feljegyzést élvez, a' megjelenő fél csupán a' részére szánt ítélet vagy végzés példányára szükséges bélyegpapirost tartozik elhozni.

67. §.

b) Következmény, ha bélyegpapiros nem hozatik.

Ha a' bélyegpapiros hozására kötelezett a' hivatalos kiadványhoz megkivántató bélyegpapirost el nem hozza, a' hivatalos cselekvény mindaddig nem teljesítettik, míg ezen kötelezettségnek elég nem tétetett.

Ezen elv alól kivételnek a' telekkönyvi ügyekben, és a' birói peres és csőd-eljárásokban véghez vitt hivatalos cselekvények és kiadványok, továbbá az ezek feletti ítéletek és végzések. Ezek, ha bélyegpapiros nem hozatott is, akadály nélkül folytatandók, és a' kiadvány bélyegzetlen papiroson kiadandó. Egyszersmind azonban a' háromszoros bélyegilletéknek (79. §.) attóli behajtása közvetlen megrendelendő, kinek a' bélyegpapirost hozni kellett volna, 's az, hogy ez megtörtént, a' hivatalos kiadványon megjegyzendő.

3. A' közvetlen illetékfizetésre való kötelezettség.

68. §.

a) E l v.

Az illeték közvetlen fizetésére köteleztetik:

1. Olly okiratoknál, mellyek bélyegkötelesek ugyan, tőlök azonban a' közvetlen illeték fizetendő, azon személyek, kik a' bélyegilletékekkel tartoznak (64. §.).

2. Örökségeknél, hagyományoknál és ajándékoknál a' szerző az általa szerzett dologtól járó illetékre nézve, és a' mennyiben két vagy több személy szerez meg egy 's ugyanazon dolgot, ezek közösen;

3. kétoldalulag kötelező jogügyleteknél, az ügyletetkötő mindkét fél közösen

4. tárgylagos jogok bejegyzésénél az ezeket szerző;

5. ítéleteknél a' perlekedő felek azon arányban, mellyben a' költségek vitára ítéltettek.

69. §.

b) Bélyegkötelezett személyeknek bélyegmentesekkel találkozása

Ha örökségeknél, hagyományoknál, ajándékoknál vagy tárgylagos jogok bejegyzésénél nem minden szerző bélyegkötelezett, az illeték csupán a' bélyegkötelezett részesek részletei szerint szabandó ki.

Ha kétoldalulag kötelező, közvetlen illetékfizetés alá eső ügylet olly két által köttetik, mellynek egyike bélyegkötelezett, másika pedig mentes, akkor

1. ha a' bélyeg használata helyett az 5, 28, 39, §§. következtében a' közvetlen illetékfizetésnek van helye, az illeték fizetésére nézve a' 20 §-ban kimondott határozatok állanak;

2. más esetekben ellenben a' bélyegkötelezett fél köteles az illeték felét fizetni. Ha az illy ügyletnél a felek egyike két vagy több személyből áll 's ezek egyike a' bélyegmentességet élvezi, a' többiek pedig bélyegkötelezettek, a' bélyegmentesség csupán azon mértékben áll be, mellyben a' bélyegmentes az ügylet részét vesz. Ha ezen rész közelítőleg sem határozható meg, az egész illeték a' bélyegkötelezettek által fizetendő.

70. §.

a) Az illeték feljegyzése.

Az illeték feljegyzése csupán a' nyilvánkönyvekbe olly személy által készített közölt bejegyzéseknél történik, mellynek a' bejegyzett követelés iránti perben bélyegilletékek feljegyzése megengedett.

4. A' bélyegkötelezettségérti felelősség.

71. §.

A' bélyegilleték lefizetéséért és a' bélyegnek szabályszerű használatáért 64. §-ban kijelelt személyeken kívül ezekkel közösen felelősek:

1. Mindenki, ki saját vagy más nevében

a) bélyegkötelezett okiratot vagy irományt a' bélyegkötelezett belföldön kibocsát vagy elfogad, vagy

b) valamelly feltételes bélyegmentes vagy a' bélyegkötelezett belföldön kívül kibocsátott okiratot vagy irományt bélyegkötelezett használatra fordít

2. Az, kinél a' bélyegkötelezett belföldön kívül kelt okirat találtatik akkor, midőn erre nézve a' bélyegkötelezett belföldre lett áttétele után a' bélyegkötelezettség a' 23. §. értelmében beáll.

3. Mindenki, ki más nevében

a) valamelly bélyegkötelezett benyújtványt, felzetmásolatot, vagy mellékletet valamelly hatóságnál benyújt; vagy

b) valamelly bélyegkötelezett kiadványra alkalmat szolgáltat.

4. Az ügyészek, jegyzők és közhiteleséggel rendelt ügyvivők, vagy ügyviselők olly okiratok vagy irományokért, mellyek hozzájárulásukkal bocsáttattak ki.

5. Közhivatalnokok az általok hivatalos minőségökben készített vagy hivatalos közbenjöttökkel szerkeztett okiratokra és irományokra, továbbá hivatalos kiadványaikra nézve.

6. Mind az, kit a' törvény által jövedékrövidítésnek nyilvánított áthágás terhel, vagy ebben részes, legyen az erre nézve büntetésre méltó vagy sem, azon összegért, melly által a' jövedék megrövidített.

5. A' közvetlenül fizetendő illetékérti felelősség.

72. §.

a) Tárgylagos.

A' vagyónátruházásoktól járó illeték az átruházás tárgyát tevő dolgot terheli, 's minden magánjogczimekből keletkező követeléseket megelőz; ez áll különösen az örökségekről és hagyományokról, 's a' birói zár tételénél, és lelettárak készítésénél a' bíróság részéről az illetékek biztosítása iránt kellő intézkedések teendők. Az örökhatványtól és hagyományoktól járó illetékeknek lefizetése vagy tökéletes biztosítása előtt az örökhatvány át nem adathatik. A' nyilvánkönyvekbe tárgylagos jogok megszerzése végett történt bejegyzéseknél az illeték a' bejegyzés által szerzett tárgylagos jogot terheli, és az ezen létező valamennyi magánjog czimeket megelőzi.

Az álladalmi kincstárnak ezen joga az ezen törvény hatálya előtt, valamelly ingatlan dologra zálogjogot nyert követelésekre vissza nem hat, és azon időtől, mellyben az illeték a' fizetés meghagyása következtében az adókötelezett által teljesítendő lett volna, számítandó 3 év mulva megszűnik, az álladalmat a' bélyegkötelezettre nézve illető követelési jog épségben maradván (j. törv. 9. §.). Ezen elévülés azonban a' behajtásra fordított törvényes eszközök használata által megszűnik. Ha a' fizetés kellő időben nem teljesítettetik, akkor a' kiszabott illetékösszeg az illeték behajtására rendelt hivatal kívánatára a' nyilvánkönyvekbe, hol illyenek léteznek, bejegyzendő. Ha illy esetben az idő lefogyta miatt az álladalmi kincstár joga megszűnt, akkor az illeték összege a' fekvő jószágon teherképen azon elsőséggel marad, melly ezen összeg nyilvánkönyvekbe lett jegyeztetése időpontjának megfelel.

73. §.

b) Személyes.

1. Általában.

Az illeték lefizetéséért felelősek még közösen a' közvetlen adókötelezettel (68. §.):

1. A' már magokban bélyegkötelezett, azonban a' közvetlen illetékfizetés vonandó okiratoknál azon személyek, kik a' bélyegkötelezettségért felelősek. (71.)

2. Az örökös a' hagyományoktól járó illetékekért közösen a' hagyományostól ő a' hagyományért fizetendő illetéket beszédni jogosítva vagyon, hacsak örökghagyó a' hagyományosra eső illetékfizetést az örökösnek világosan meg hagyta.

3. Nemesak azon fél, mellyre valamely dolog átszáll, hanem a' másik is,

a) ha a' dolgot az illeték lefizetése előtt a' szerzőnek kiadta, vagy

b) ha az illetékszabás végett az erre jogosított hatóságok vagy hivatalok felvilágosítások és kimutatások adására felszólítván, ezeket adni elmulasztja vagy az illetékszabásra nézve fontos valótlanúságot állít.

4. Mindaz, kit a' törvény által jövedékrövidítésnek nyilvánított áthágás terhe vagy benne részes, legyen az erre nézve büntetésre méltó vagy sem, azon ősszegért, melly által a' jövedék megrövidítetett.

74. §.

2. Az ügyvivő.

Olly jogügyleteknél, mellyek valamely ügyvéd, jegyző vagy közhitelességgel rendelt ügyvivő vagy ügyviselő közbenjöttével köttetnek, ez közösen felelős az illeték lefizetése vagy az ezérti felelősség illet, a' 44. §. 1. sz. b. rólott kötelezettség teljesítéseért, és a' feljelentés elmulasztásából származott káros következményekért.

75. §.

3. A' bírós.

Azon bírós, kinek befolyása alatt valamely a' közvetlen illetékfizetés alá eső ügy feletti tárgyalás történik, a' mennyiben ő a' neki meghagyott figyelmet vagy befolyást az adó helyes kiszabására és behajtására nem fordítja, az ebből keletkezett káros következményekért felelős.

6. Közös határozatok.

76. §.

a) Utólagos illetékfizetés.

Azon esetekben, mellyekben valamely büntetés, a' rendeletek áthágása által okozott jövedékrövidítés miatt rendelendő, a' büntetésre nem figyelve, a' szabályszerű mértékben járó illetékösszeg, ha ez vagy épen nem vagy csupán részben fizettetett le, utólagosan, és pedig a' közvetlenül vagy a' használt avvagy oda függő belyeg által tett lefizetés leszámítása mellett, fizetendő le.

77. §.

b) Az illetéktelenül fizetett összeg visszatérítése.

A' mennyiben valaki tévedésből vagy számadási hibából az osztályszerű belyegnél nagyobb használatra vagy az adónak közvetlen lefizetése által a' szabályszerű összegnél nagyobbot fizetett, az illetőségen túl fizetett összeg a' fizetés teljesítése után még három év alatt visszaköveteltethetik.

78. §.

c) Az adókiszabása elleni panaszemelés.

A' ki jelen rendeleten alapuló valamely illeték kiszabása által magát terhelve véli, ez ellen a' jövedékügyeket vezető felsőbb hatóságnál panaszt emelhet. Az illy panaszoknak legfőbb eldöntése, a' felelbezés rendes útján a' pénzügyi ministeriumot illeti. Az illy panasz, vagy panasz visszautasítása elleni felebb folyamodás által, az illeték behajtása nem akadályoztathatik.

Harmadik fejezet.

A' törvény áthágásairól.

1. A' törvény áthágásainak káros következménye az illeték kiszabása tekintetében büntető eljárás nélkül.

79. §.

a) Általában.

A' rendesen kiszabott illetékösszegnek háromszoros mennyisége, a' belyeg által vagy közvetlenül fizetett összeg levonása mellett, az adófizetésre kötelezettől vagy kötelezettektől avvagy ezért a' felelősöktől közösen, további büntető eljárás nélkül következő esetekben hajtandó be:

1. Ha a' kiadáskor belyegadó alá eső okirat vagy iromány,

a) belyegzetlen vagy törvényesnél csekélyebb belyeggel ellátott papiroson, vagy
b) kellő belyegpapiroson kelt ugyan, azonban olly szabályellenes módon, mellynek következtében az okirat vagy iromány a' törvény szerint belyegzellennek tekintendő 's ha, a' mennyiben a' törvény az utólagos belyegzést, vagy a' belyeg kiegészítését megengedi, a' belyegkötelezettségnek utólagosan szabályszerű módon az erre meghatározott idő alatt elég nem tétetik.

2. Ha a' belyegadó alá eső könyvek belyegzetlen, vagy a' szabályszerű belyegnél csekélyebb belyeggel ellátott papiroson vitetnek.

3. Ha valamely feltételesen belyegmentes okiratnak vagy irománynak a' belyegilleték szabályszerű lefizetése nélkül a' belyegadó fizetését magával hozó hasznát vétetik.

4. Ha valamely peres ügyben valamely hatóságnál vagy hivatalnál belyegkötelezett, de nem belyegzett, vagy a' szabályszerű belyegnél kisebbel ellátott benyújtvány adatik be, vagy ha illy benyújtványban nem kellőleg belyegzett melléklet, vagy felzetmásolat létezik.

5. Ha valamely belyegkötelezett hivatalos kiadvány, a' törvény által megengedett eseteken kívül, belyegzetlen vagy a' szabályszerű belyegnél csekélyebb belyeggel ellátott papiroson adatik ki.

6. Ha a' hivatalos kiadványra szükséges belyegpapiros hozására kötelezett ezen köteleességét bíróságelötti perekben vagy csödeljárásokban teljesíteni elmulasztja (66. §.)

7. Ha a' bélyegkötelezett belföldön kívül kibocsátott valamely okiratnak vagy irománynak a' kiszabott idő alatti bélyegzése, vagy a' tőle járó illeték lefizetése elmulasztatik.

8. Ha a' bélyegösszeg nagysága miatt, vagy mivel benne a' pénzérték kitér nincsen, a' közvetlen illeték-fizetés alá vonandó bélyegkötelezett okiratnak a' beszédésre rendelt hivatalnál a' kiszabott határidő alatti bemutatása elmulasztatik.

80. §.

b) Különösen a' közvetlen illetékfizetés alá eső jogügyleteknél.

A' rendesen járó illetékösszegnek kétszeres mennyisége, további büntető eljárás nélkül, az adó fizetésre kötelezettek vagy az ezért felelősök által, a' bélyegfizetett összeg leszámítása mellett, közösen akkor fizetendő, ha a' kiszabott határidő alatt, az 5. §. C. következtében a' közvetlen illetékfizetés alá eső jogügyleteknél az illetékszabásra rendelt hivatalnál való feljelentése elmulasztatik.

81. §.

c) Nem bírósági ügyekbeni benyújtványoknál.

Ha valamely hatóságnál vagy hivatalnál bélyegkötelezett folyamodvány nem bírósági ügyben adatik be, vagy az illy folyamodványhoz csupán maga a' fél által készített egyszerű bélyegzetlen másolatok csatolva, szabályul szolgál: hogy benyújtvány, ha a' fél által személyesen nyújtatik be, ennek azonnal visszaadandó, ha azonban a' benyújtvány a' fél által nem személyesen nyújtatik be, sem a' benyújtvány be nem hajtható, sem büntetés nem szabandó, hanem a' benyújtvány az irományokhoz leteendő.

Kivételkép csupán olyankor tárgyalandó az illy benyújtvány hivatalosan, ha első esetben a' fél kijelenti, hogy a' folyamodványt vissza nem veszi, mi az iktatási hivatali átvevő hivatalnok által a' benyújtványra feljegyzendő, utóbbi esetben pedig, ha a' hivatalos tárgyalás köztekinteteből, vagy az elmulasztásból a' félre hárítható veszély miatt, szükségesnek látszik.

Ha a' hivatalos eljárás köz- s a' folyamodó iránti tekinteteből történik, s a' benyújtásnál a' bélyegmentesség feltételei nem léteznek, utólagosan csak az egyszerű illeték szedendő be; ellenben ha a' hivatalos eljárás nem köztekinteteből történik, a' szabályszerűleg járó bélyegösszeg kétszeresre szedetik be.

2. Büntetés alkalmazása.

82. §.

a) E l v.

A' 79. 80. 81. §§-ban jelen törvény áthágása iránt felhozott eseteken kívül minden egyéb esetekben, valamint az ellen, ki, miután a' 79. 80. 81. §§. következtében a' megelőző két év alatt háromszor a' magasabb illetékfizetésre felszólítván, újra

az ezen §§-ban érintett jövedékrövidítést követ el, harminczad áthágásokra nézve hatályos büntetőeljárás határozatai szerinti büntetés szabandó.

A' jövedékrövidítés miatti büntetés rendesen, az illetéket fizetni tartozó, vagy a' bélyegpapiros hozására a' törvény értelmében kötelezett ellen megrendelendő, azonban jog-okiratoknál, bizonyítványoknál, hivatalos kiadványoknál a' büntetés a' kiadót mint az elfogadót egyaránt (j. t. 64. §. 1. a. b.) továbbá az ügyvédek, jegyzők, közhitelességgel felállított ügyvivők vagy ügyviselők befolyása alatt készült vagy kibocsátott okiratoknál vagy irományoknál, vagy az általok valamely közhatóságnál vagy hivatalnál személyesen vagy mások által nevökben benyújtotaknál, ha mindjárt ök kibocsátóknak nem tekinthetők is, az érintett ügyvédek, jegyzőket, ügyvivőket vagy ügyviselőket is éri.

83. §.

b) Különös büntetési esetek.

A' büntetés különösen megszabandó:

aa) jövedékrövidítés miatt:

1. Ha valamely okiratban, mellynek bélyege a' pénzértékhez alkalmazkodik, vagy a' melly tartalmának az illetékszabás zsinormértékeül kell szolgálnia, közvetlenül, vagy más okiratokra avvagy irományokra történt hivatkozás által valótlanság állítatik, mellynek következtében az adó a' szabályszerűnél kisebb mértékű lesz, különösen ha a' vételár vagy más fizetés csak rész szerint tétetik ki, vagy ha valamely ügy, melly részint pénzért, részint ingyen kötött, nem tökéletesen adatik elő, avvagy ha valamely ingyeni ügylet hamisan fizetésmelletti ügyletnek jelen-tetik (fingirt).

2. Ha azon adatokban, mellyekhez az illeték megszabása alkalmazkodik, valamely tárgy, mellynek értéke szerint az adó kiszabandó, vagy ennek egy része olly módon eltitkoltatik vagy helytelenül adatik elő, hogy ez által az adómentesség vagy a' szabályszerűnél kisebb adó csalatnék ki.

3. Ha valaki szegénységi bizonyítványt, mellyre törvényes igényel nem bír, hamissággal vagy más módon kicsal.

4. Ha valaki a' bélyegét utánozza, kisebb összegről nagyobbra változtatja, vagy egy lapról a' másokra teszi, és az utánzott, meghamisított, vagy áttett bélyeggel ellátott papirost valakinek átadja, vagy más helyre küldi.

5. Ha valaki bélyegzett papirost, melly valamely okirat vagy iromány kiadására szolgált, más olly módon átváltoztat vagy elkészít, hogy az által a' bélyeg sértetlen maradván, a' papirosra irt okirat vagy iromány láthatlanná válik, és a' papiros más kibocsátványra alkalmassá lesz, s az illy módon átváltoztatott vagy elkészített papirost másnak átadja, vagy más helyre küldi. Melly alkalommal különbséget nem tesz, valjon az ügylet, mellyre nézve a' papirosról elvett okirat vagy iromány kibocsátatott, megkötött-e, a' kibocsátáskor bélyegkötelezett volt-e, vagy használtatott-e, valjon a' kiadvány tökéletesen készen vagy csupán

megkezdve volt-e, és a' papirosnak mint elromlottak kicserélésére kívántató tételek megvoltak-e vagy sem.

6. Ha valaki az utánzott, meghamisított vagy áttett bélyeggel ellátott, vagy a' fenebbi pontban kijelelt módon átváltoztatott vagy elkészített papirost más valakitől eladás végett átveszi, vagy másnak adja.

b) Más nemű áthágások miatt.

7. Ha az, kinek a' törvény a' bélyeg helyes használata és a' törvény teljesítése feletti örködést meghagyja, valamely általa észrevett, vagy a' köteles figyelem mellett észrevenni tartozott áthágásnak feljelentését elmulasztja.

8. Ha az illetékkötelezett okiratok vagy irományok kibocsátásakor, a' külföldi tekintetében jelen törvény valamely rendelete ellen olly vétség követtetik, mellyel a' törvény azon következtetést, hogy az okirat vagy iromány bélyegzetlennek tekintendő, össze nem köti, különösen ha bélyeggel ellátott papiroson vagy gánszemélyek által valami nyomtatásban vagy könyomásban adatik ki.

9. Ha a' másolatok láttamozásánál a' díjszabási 74/2 tételszám 5-dik jegyzet; hitelesítéseknél a' 48/66 t. sz. rendelete; a' feltételesen mentes okiratnak hivatalos kiadványok kibocsátásánál a' díjszabáshoz tartozó előleges figyelmeztetések 5 pontja nem teljesítetett.

10. Ha a' bélyegpapirossal vagy bélyegzett lapokkal tiltott kereskedés üzelt.

84. §.

c) Büntetésszabás.

A' büntetés kiszabandó:

1. A' közvetlenül fizetendő illetékek jövedékrövidítéseinek, a' megrövidítés vagy rövidség veszélyének kitétt összegnek háromszorostól egész hatszoros mennyiségeig.

2. A' 83 §-ban 4, 5, 6 alatt elősorolt áthágások eseteiben, a' visszaélt használt papiroson kifejezett bélyegnek 5 egész 15-szörös összegéig.

3. Azon jövedékrövidítéseknél, mellyek olly benyújtványokkal, vagy benyújtványokhoz mellékelt másolatokkal, okiratokkal és irományokkal, mellyek hivatalos használaton kívül nem bélyegkötelezettek, vagy hivatalos kiadványok történnék, azon összegnek, mellyel a' megrövidítés történt 3 egész 5-szörös mennyiségeig.

4. Minden egyéb bélyegjövedéki rövidítéseknél, azon összegnek, mellyel megrövidítés történt vagy megkísértetett 3—8 szoros mennyiségeig.

5. A' jövedéki illetékrövidítések köteles feljelentésének elmulasztásánál a' köteles képezt, a' mint t. i. a' mulasztás olly okiratoknál vagy irományoknál történt, mellyek kért az illeték vagy épen nem, vagy csak igen csekély mértékben fizettetett, 5 egész 50 forintig, vagy 2-től egész 20 forintig.

6. Bélyegpapirossal vagy bélyegzett lapokkal üzött tiltott kereskedésnél 5 egész 50 forintig.

7. Jelen törvény egyéb áthágásainál 2-től 10 forintig.

Ezen büntetések, a' vizsgálat következtében hozott ítéletnél fogva, ugyanazon vétkes ellen soha két forint alól, és ha közvetlen illeték-rövidítésről van szó, soha 5 frton alól ki nem szabhatók.

Azon papiros, mellyel a' 83. §. 4, 5, 6 alatt érintett visszelések valamelyike történt, ha rajta okirat vagy iromány nem foglaltatik, bélyegpapirosul használhatlanná teendő.

85. §.

d) Büntetéselévülés.

Jelen törvény áthágása miatt az áthágással vádolt ellen sem vizsgálatnak, sem büntetésnek helye nincs, ha az áthágás idejétől számítva, mennyiben ez a' jövedékrövidítésekhez tartozik 5 évi, minden egyéb esetekben 1 évi időköz eltelt a' nélkül, hogy a' törvényes eljárás megkezdett volna, és ha az áthágó ezen idő alatt más jövedéki áthágást el nem követett. Ha ez utóbbi eset létezik, az előbbi áthágás csupán azon kétszeres határidő elteltével évül el, mellynek az utóbbi jövedékáthágáskor az elsőre nézve kitűzött törvényes elévülési határidőhöz járulnia kellett volna.

86. §.

Minden tértvény vagy bárminemű okirat, melly olly czélből adatik ki, hogy kétoldalulag kötelező ügyletben, az attól járó illeték rövidítése tekintetéből nagyobb ár vagy általában nagyobb teljesítés és viszontteljesítés köttessék ki, mint az az ügylet felől keletkezett ama jog-okiratban, mellynek alapján az illetékszabás történt, kikötve vagyon, semmis és joghatály nélküli, és azon felül még a' 84. és 85. §§. értelmében büntetést is maga után vonja.

3) Bélyegzetleneknek tekintendő okiratok és irományok.

87. §.

A' 79, 81 és 83 §§. alkalmazásakor következő okiratok és irományok bélyegzetleneknek tekintendők.

1. Azon okiratok és irományok, mellyekhez a' jelen törvény által világosan megengedett eseteken kívül (26. §.) a' bélyegzés helyett, noha törvényesen bélyegzett bélyegiv csatoltatik (indossirt).

2. Azon okiratok és irományok, mellyekre nézve a' bélyegiv odacsatlása (Indossirung) megengedtetik, ha az odafüzésre nézve jelen törvényben rendelt formazerüség egyike vagy másika avvagy mindegyike teljesen mellőztetik (27. §.).

3. Azon okiratok és irományok, mellyekben a' kiadvány írása nem a' bélyegnyomattal ellátott lapon, a' törvény által meghatározott módon (31. §.) kezdődik, továbbá.

4. Azon okiratok és irományok, mellyek a' 32. §. ellenére olly bélyegivre iratnak, mellyen már valamely okirat vagy iromány létezik.

5. Azon okiratok, irományok és könyvek, mellyek utánzott, meghamisított, vagy áttett bélyeggel vannak ellátva, vagy a' mellyek papirosa a' 83. §-ban 5. alatt érintett módon átváltoztatik vagy elkészítettik. A' bélyeg illy esetben nem

nem csak arra nézve tekintendő úgy, mintha nem is volna, kit a' 83. §-ban 4, 5, 6 alatt érintett áthágások valamelyike terheli, hanem arra nézve is, a' ki a' papirosnak sajátjává tételekor, az okirat vagy iromány készítése, vagy elfogadásakor, vagy ennek használatakor tudta, hogy a' bélyeg utánzott, hamisított, áltett, vagy hogy a' papiros átváltoztatott vagy elkészített, vagy hivatalánál és általában személyes viszonyainál fogva, mellyek miatt a' valódi bélyeget ismerheti, 's kinek azért a' bélyeg hamis voltának feltűnő jeleire kellő figyelem mellett könnyen reá kellett volna ismernie.

4. Az áthágás káros következtései és a' büntetés alóli felmentés.

88. §.

Valamelly bélyegkötelezett, de nem bélyegzett vagy bélyegzetlennek tekintendő avvagy a' törvényesnél csekélyebb bélyeggel ellátott okiratnak vagy irománynak elfogadója, ha az illy okirat vagy iromány átvétele utáni harmincz nap alatt, a' jövedékhatóságnak, vagy a' jövedéki rendeletek megtartására felügyelő hivatalnoknak vagy szolgának az áthágást följelenti, ez által a' magasabb bélyegilleték fizetése alól (79, 81. §.), 's a' mennyiben az esetre a' jövedéki büntető törvény alkalmazható, a' büntetés alól is felmentetik. Ha azon körülmény, hogy a' határidő lejárt, magából az okiratból vagy irományból ki nem világlik, ezt a' félnek kell bebizonyítania.

5. A' bélyegpapirosnak a' kiszabottnál magasabb ároni árulás?

89 §.

A' bélyegpapirosnak a' bélyegpapiros árulására jogosítottak által, a' bélyegnyomaton kitétnél magasabb ároni eladása, a' bélyegpapirossali tiltott kereskedésnek tekintendő.

6. A' felelősség a' büntetésekért.

90. §.

e) Köztisztviselők é.

A' köztisztviselők felelősök a' hivatalos közbenjöttökkel

1. a' felek által készített illetékkötelezett okiratok és irományok, vagy
2. a' bélyegivnek az okirat vagy irományhoz lett füzése (Indossirung) tekintetében azon pénzbeli büntetésekért, mellyek az ezen okiratok vagy irományok által, vagy ezen hivatalos kiadványok és cselekmények tekintetében okozott jövedékrövidítések miatt szabotnak.

91. §.

b) Az ügyvédeké, jegyzőké, és közhitelességgel felállított ügyvivőké.

Ugyanazon felelősséggel (90. §.) terheltetnek az ügyvédek, jegyzők és a' közhitelességgel felállított ügyvivők és ügyviselők, azon okiratokra és irományokra nézve, mellyek befolyásukkal készültek és bocsáttattak ki.

7. Az áthágások feljelentései.

92. §.

a) Ha valamelly áthágás a' hivatalos cselekmény alkalmával fedeztetik fel.

Ha valamelly hatóságnál, hivatalnál vagy álladalmi intézetnél hivatalos eljárás végett olly okirat vagy iromány fordul elő, melly adókötelezett, de az adó lefizetése iránti bizonyítvánnyal ellátva nincsen, vagy a' törvény által meghatározottnál kisebb bélyeggel bír, vagy a' melly bélyegzetlennek tekintendő, vagy a' törvény áthágásainak más jeleit mutatja, a' benyújtványnak a' 81. §-ban érintett visszaadásán vagy irományokhoz való tételén kivüli esetekben, ezen észrevétel azonnal a' jövedéki ügyeket vezető járási hatóságnak értésére adandó, és a' tény biztosítására kivántató kellő intézkedések megteendők.

93. §.

b) A' rendelet megtartása feletti örködés kötelezettsége.

A' jelen törvény pontos megtartása feletti örködés köteleességül tételik, és ennek áthágása vagy ettöli eltérés eseteinek feljelentése különösen meghagyatik:

1. A' benyújtványokra, a' benyújtványok másodlataira, és a' felzet másaira nézve azon hivatalnoknak, ki az iktatóhivatal vezetésével megbízott, vagy az ennek teendőit végző személynek.

2. A' benyújtványokra, a' benyújtványok mellett létező, vagy a' jegyzőkönyvhöz a' felek által csatolt mellékletekre, továbbá más okiratokra és irományokra p. o. a' pénztárnak átadott nyujtatványokra nézve, az ezek kezelésére, ellenőrzésére vagy hivatalos tárgyalására kötelezett hivatalnoknak.

3. A' nyilvánkönyvekbe való bejegyzés végett beadott okiratokra nézve azon hivatalnoknak, ki a' bejegyzést vagy maga vagy a' mellé rendelt segédekkel teljesíti.

94. §.

c) A' feladónak és tettenkapóknak hjutalma.

A' jelen törvény áthágásainak feljelentéseire, az illy feljelentések következtébeni eljárásokra és a' feladónak vagy tettenkapóknak megjutalmazására nézve, azon rendszabályok alkalmazandók, mellyek más jövedéktörvények áthágásainak feladására nézve, és más jövedékáthágási tárgyak feladói és tettenkapói megjutalmazására nézve állanak.

A' feladók és tettenkapók megjutalmazása azon esetekben is az érintett rendszabályokhoz alkalmazkodik, mellyekben büntetés ugyan nem szabatik, hanem a' 79. 80. 81. §§. értelmében magasabb illeték fizettetik. A' feladók és tettenkapók része ezen esetekben a' rendes illetéken túl befolyó mennyiség szerint határozatik meg.

95. §.

d) A' feljelentés következtébeni büntetés elengedése.

Ha valamelly bélyegkötelezett, de nem bélyegzett, vagy bélyegzetlennek tartandó, avvagy törvényes bélyegnél csekélyebbel bélyegzett okirat vagy iromány

elfogadója a' 88. §-ban érintett jelentést megteszi, mind a' mellett, hogy a' büntetes alól felmentetik, jutalmat nem igényelhet.

96. §.

e) Valamelly feljelentett, nem kellőleg bé végzett okirat vagy iromány előmutatásának követelése.

Ha valamelly bélyegkötelezett, de nem bélyegzett, vagy bélyegzetlennek tekintendő, vagy a' törvényes bélyegnél csekélyebbel bélyegzett, vagy a' jelen törvény áthágásának más nyomait mutató okirat vagy iromány a' feljelentéskor át nem adatik, a' jövedékügyeket vezető járási hatóság az okirat vagy iromány előmutatását annak tulajdonosától követelheti, s ha ez megtagadtatik, azon bírósági járás első bíróságú törvényhatóságához, mellyben az okirat vagy iromány tulajdonosa létezik, ennek személyes minőségére való tekintet nélkül fordulhat, melly utóbbi hatóság, a' mennyiben kiviláglik, hogy az előmutatásra felkért fél ezen okiratnak vagy irománynak birtokában vagyon, azt ennek előmutatására, vagy az időközben vele történt rendelkezésének kimutatására szorítani köteles.

97. §.

f) Közhatóságoknál, hivataloknál és jegyzőknél vizsgálatok

A' jövedékügyek vezetésével megbízott hatóságok jogosítva vannak, a' közhatóságoknál és hivataloknál, továbbá a' jegyzőknél időnként jelen törvény megtartása iránt vizsgálatokat tételni, azonban az illy vizsgálatoknak mindenkor olly módon kell teljesíttetniök, hogy általok a' rendes ügyvitel ne akadályoztassék vagy félbe ne szakasztassék.

Krauss.

D i j s z a b á s.

Előfigyelmeztetések.

1. Ha oly esetekben, melyekben az illetékmentesség vagy a nagyobb avagy kisebb mértékű illeték a jogügyletnek bizonyos minőségétől függ, azonban ezen minőség az ügylet feletti jog-okiratból világosan ki nem vehető, különösen, ha világosan kitéve nincs, valjon az ügylet fizetés mellett vagy a nélkül köttet-e, akkor az illeték megszabása tekintetéből, az ügyletnek azon minősége gyanítatik, mely az illetékkötelezettséget alapítja meg, vagy a mennyiben a homályosság bizonyos körülményre vonatkozik, azon körülmény, mely szerint a magasabb illeték fizetendő: az ellenkező behoztatása azonban ez által ki nem resztetik.
2. A díjszabás az illetéket csak az okirat vagy irománynak első ivétől határozza meg.
Ha ez állandó (fix) bélyegilleték alá rendeltetett, minden további iv az első ivre megszabott bélyeggel látandó el, ha a díjszabás más határozatot nem tartalmaz. Az értékfokozat (Scala) szerinti illeték alá rendelt jog-okiratoknál, az első iv után következő minden további ivre nézve 15 kros bélyeg szabatik ki, kivéve, ha az okiratnak már első ive is kisebb bélyeg alá esik, mely esetben minden további iven is az első iv bélyege használandó. Ha ezen illeték közvetlenül szedetik be, a közvetlen beszédés a további ivekre is ugyanazon módon kiterjedhet.
3. Hivatalos használat kifejezése alatt, mely a bírót is magában foglalja, értetik bizonyos okiratnak vagy irománynak valamely hivatalnál, pénztárnál vagy közhatóságnál azon célbóli használása, mely végre az készült, akár eredetiben fordítottassék az ezen célra, akár másolatban, minél fogva valamely másolatnak hivatalos használata az eredetiért járó illeték lesfizetésének kötelezettségét alapítja meg, mennyiben az a feltételeken bélyegkötelezett okiratok és irományok közé tartozik. Ellenben valamely hivatalos egyszerű vagy láttamozott másolatnak kieszaközlése vagy maga a fél által készített másolat láttamozása, avagy valamely okiratnak vagy irománynak hivatalos őrizet végetti átadása, olly hivatalos használatnak, mely a feltételeken mentes okirat vagy irománytól járó illeték fizetésére kötelezne, nem tekintendő.

4. A külföldön vagy a bélyegmentes belföldön kelt okiratok és irományok közül csupán a jog-okiratok és bizonyítványok (a törvény 1. §. A. és C. 1.) esnek a bélyegkötelezett belföldön megállapított illetékek alá. A külföld vagy bélyegmentes belföld hivatalos kiadványai, mellyek sem jog-okiratok, sem bizonyítványok, hivatalos használatkor csupán a mellékletek bélyege alá esnek.

5. Ha ezen díjszabás határozatai szerint valamely jog-okirat, vagy bizonyítvány, vagy hivatalos kiadvány bizonyos célra bélyegmentesen adathatik ki, azon helyen, hol a bélyegjel lenni szokott, a bélyeg célja, és azon személy, mellynek részére azon célból adatik ki, feljegyzendő.

6. A vagyonátruházásokra és nyilvántönyvekbe való bejegyzésekre nézve következő közös elvek tüzetnek ki:

- a) A vagyonátruházásokért vagy e mellett a nyilvántönyvbe való bejegyzésért, avvagy csupán ez utóbbiért járó illeték mindannyiszor fizetendő, valahányszor az érintett nemű változások történnek, különbség nélkül, valjon ezek bejegyzése egyszerre kéretik-e, egy vagy több jogügylet, vagy egy vagy több jog-okirat által alapittatik-e meg.
- b) Ha valamely dolgot vagy jogot két vagy több személy közösen szerez, ezen több személy egynek tekintendő. Ha a nyilvántönyvekbe bejegyzett valamely magántulajdonos tulajdonát egy vagy több személyekkel közli, a birtokba lépett köztulajdonosok, a reájok ruházott jog arányában tartoznak az illetéket fizetni. Ha a hozzájárult köztulajdonos vagy tulajdonos része határozatlan, az illeték általok, a köztök és az első tulajdonos közt egyenlően történt osztály arányában fizetendő. Ha valamely köztulajdonos kitorlése által a többiek része nagyobbodik, vagy a közös tulajdon magántulajdonná válik, a hátramaradt köztulajdonosok, vagy a lett magántulajdonos az illetéket ugyan azon arányban fizetik.
- c) Azon jog-okiratok, mellyek által valaki, ki saját nevében más személylyel valami jogügyletet kötött, utólagosan azt nyilatkoztatja ki, hogy csupán mint valamely harmadik személy meghatalmazottja s ennek részére szerzette ama jogot, vagy adott át valamely dolgot zálogba avvagy letétkép, a kiadó által a felhatalmazónak kijelelt személyre lett vagyonátruházásoknak tekintendők, ha csak a felhatalmazónak az ügyletre szóló és még ennek bevégezte előtti biróilag láttamozott meghatalmazványa elő nem mutattatik.

F o k o z a t o k

a jog-okiratoktól az érték arányában lépcsőnként emelkedő illeték kiszabására.

I.		Illeték szabás		II.		Illeték szabás	
		fr.	kr.			fr.	kr.
	100 frtig	—	3		20 frtig	—	3
100 felül	200 "	—	6	20 felül	40 "	—	6
200 "	350 "	—	10	40 "	70 "	—	10
350 "	500 "	—	15	70 "	100 "	—	15
500 "	1,000 "	—	30	100 "	200 "	—	30
1,000 "	1,500 "	—	45	200 "	300 "	—	45
1,500 "	2,000 "	1	—	300 "	400 "	1	—
2,000 "	4,000 "	2	—	400 "	800 "	2	—
4,000 "	6,000 "	3	—	800 "	1,200 "	3	—
6,000 "	8,000 "	4	—	1,200 "	1,600 "	4	—
8,000 "	10,000 "	5	—	1,600 "	2,000 "	5	—
10,000 "	12,000 "	6	—	2,000 "	2,400 "	6	—
12,000 "	16,000 "	8	—	2,400 "	3,200 "	8	—
16,000 "	20,000 "	10	—	3,200 "	4,000 "	10	—
20,000 "	24,000 "	12	—	4,000 "	4,800 "	12	—
24,000 "	28,000 "	14	—	4,800 "	5,600 "	14	—
28,000 "	32,000 "	16	—	5,600 "	6,400 "	16	—
32,000 "	36,000 "	18	—	6,400 "	7,200 "	18	—
36,000 "	40,000 "	20	—	7,200 "	8,000 "	20	—
40,000 frton felül, minden további 2,000 frttól 1 frttal több illeték fizetendő, mellynél a 2,000 frton alóli maradványösszeg teljesnek tekintendő.				8,000 frton felül minden további 400 frttól 1 frttal több illeték fizetendő, mellynél a 400 frton alóli maradványösszeg teljesnek tekintendő.			

Tétel szám.	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték			Illeték-mentesség
			állandó		változó	
			ft.	kr.		
	Adományozásai az egyházi javadalmaknak; lásd, Javadalmak.					
	Adónyugtatóványok, l. Hivatalos kiadványok.					
	Adóslevelek, l. Kölcsön-szerződések.					
	Adószorzati-felmérési jegyzőkönyvek, ezek másai, l. 74. tétel szám f.					
	Adósságelismerések, l. 29. és 83. t. sz.					
	Adósságkönyvecskék, l. Bejegyzőkönyvecskék.					
	Adóügylek. Benyújtványok, jegyzőkönyvek, okiratok, l. 16. t. sz. q. r. 56. 86. b. d.					
	Adózások, nyilvánosak. Magokra az adózásokra vonatkozó tárgyalásokban benyújtványok, jegyzőkönyvek, okiratok, l. 16. t. sz. q. r. 56. 86. b. d.					
1	Ajándékozási okiratok, melyeknek tárgyai:					
91	a) Ajándékozások halál esetére	ivenként	15			
	b) Olly ingó dolgoknak, melyek az ajándékozás alkalmával azonnal át nem adatnak, vagy ingatlan dolgoknak, valamint ezek haszonvételének vagy egyéb szolgálmainak élők közötti ajándékozásai	ivenként	15			
	c) Olly ingó dolgok ajándékozásai, melyek az adományzás alkalmával azonnal átadatnak	az ajándékozott dolog értékétől		II.		
	B. Az A. pont b) betűje alatt elősorolt ajándékozások, hova különösen számítandók:					
	1. Ingyen adott tartási adakozások, segélyek, vagy valamely jogról lemondások, valamely harmadik részére, vagy átengedések;					
	2. Ingyen átengedett használat, vagy más ingyen átengedett szolgálmak, és pedig:					
	I. Az ajándékozás idejekor még el nem vált házastársak, s szülők és törvényes vagy törvénytelen gyermekek, ezek utódai, örökbefogadó szülők és fogadott gyermekek között	az értéktől		1		
	II. Más rokonok közt unokatestvérekig bezárólag	az értéktől		4		
	III. Minden egyéb esetekben	az értéktől		8		
	Jegyzet. 1. Valamely tartási adakozás, segély stb. értéke a szolgálmakra nézve érintett módon határozandó meg.					
	2. A halálesetere tett adakozásoktól illeték, csak az örökség beálltakor a 108. t. sz. B. és j. t. 59. §. szerint fizetendő.					

Tétel szám.	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték			Illeték-mentesség
			állandó		változó	
			ft.	kr.		
	3. Ha az ajándékozás tárgya ingatlan dolog, akkor annak értékétől az I. II. III alatt felhozott illetékeken felül 1% százalék fizetendő. Mennyiben van ezen illetékből elengedésnek helye, a 108. t. sz. határozza meg.					
2	Ajánlatok valamely szerződésre lépés végett, ha k. polg. tör. könyv. 861. §. értelmében ígéreteknek tekinthetők . . .	ivenként	15			
10	Ha az ígérlet írásban fogadtatik el, akkor ezen írásbeli elfogadásra a törvény 37. és 40. §§. rendeletei alkalmazandók.					
	Aláírási jegyek, l. 86. t. sz. o.					
	Alamizsnák. Ezekérti folyamodások. l. Benyújtványok l. 16. t. sz. a. Alamizsnáról nyugtatóványok. l. Vétlevelék 113. t. sz. l.					
3	Alapító levelek: azaz valamely alapítvány felől szóló okiratok.	az alapítványi érték szerint		II.		
96	a) Ha viszontszolgáltatás, köttetett ki					
	b) A mennyiben az alapítványok nem mint élők közötti, vagy halálesetere tett ajándékozások tűnnek elő, azaz az alapítványos viszontszolgáltatásra, mint ez a betegágyi-misékre tett s egyéb alapítványoknál történik, nem köteleztetik, vagy ha azok hagyományok, az ajándékozás, vagy a halálesetere lett átruházás illetéke alá esnek, s illy esetekben az alapító levelektől jár	ivenként	15			
	Alapítványi számadások, l. számadások.					
	Alapítványok az ingatlan dolgok birtokától minden 10. év után a 108. t. sz. e. alatti illetékegyenértéket tartoznak fizetni.					
	Alapítványok javadalmazottak és nem javadalmazottak, Alapítványi javak, l. 95. t. sz. a. b.					
	Alapszabályok, nyomtatottak, mellékletekkénti használatuk alkalmával, mint ezek.					
	Albér- (lak és haszonbéri) szerződések, l. Kibérletési szerződések.					
	Albérletési szerződések, l. Áruszerzési kötések.					
	Alkatrészei valamely okiratnak, l. j. törv. 34. §.					
4	Alku a hitelezőkkel, azaz a hitelezőknek az adóssal, vagy egy harmadik személylyel, melly a hitelezők kielégítését magára vállalja, olly értelmű írásbeli megegyezése, melly szerint az adóssnak követeléseik egy részét elengedik,					
19						

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték		Illeték-mentesség
			állandó	változó	
5	és a maradék kifizetésével megelégednek, egyességnek tekintik l. 27. t. sz.				
94	Alkuszok, az általok ügyközvetítésekről (alkuszügyekről) vezetett könyvek	ivenként	—	1	
6	Anyakönyvi kivonatok, azaz kivonatok a születési, kereszteleési, özveveszeti, vagy halálozási lajstromokból, vagy formás születési, kereszteleési, egybekelési, halotti bizonyítványok	ivenként	—	15	
73	<i>Jegyzet.</i> Ha két vagy több születés, kereszteleés, egybekelés, vagy halálozás egy kiadványban bizonyítatik, a 15 kr. illeték annyiszor fizetendő, a hány eset tanusított; az illetékmentesek, l. 24. t. sz. a.				
	Asztalczim-okiratok, a mennyiben ezek magánszemélyek által adatnak ki, mint valamely haszonvétel vagy járadék adása felőli okiratok, l. Szolgalmak.				
	Álladalmi adósságlevelek, l. Mellékletek 80 t. sz. b.				
	Álladalmi jószágok, l. 95. t. sz. a.				
	16. t. sz. w.				
	Álladalmi polgárjog. E felőli okiratok, l. 49. t. sz. Ennek elnyeréseérti folyamodványok, l. 15. t. sz. a.				
	Álladalmi vaspálya- és táviróigazgatóság, l. 95. t. sz. a. Ezekhez benyújtott folyamodványok, mentesek, l. 16. t. sz. u.				
	Árubabocsátási folyamodványok, l. Benyújtványok, 15. t. sz. d.				
	Árubabocsátási hirdetések bírói végrehajtások alkalmával, l. Hivatalos kiadványok; Jegyzőkönyvek, l. Árverési jegyzőkönyvek.				
	Áru-be-, ki-, és átviteli engedélyek l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. Ezek elnyeréseérti folyamodványok, 15. t. sz. e.				
	Áru-engedélyek, az áruknak a vámhivatali raktárakból az árunyilatkozatban foglalt személytől különböző valamely személy részére leendő kiadása végett l. 86. t. sz. b.				
	Arumegérkezési bizonyítványok, l. 86. t. sz. e. és 24. t. sz. m.				
	Árrendelési engedélyek, azaz a kereskedési forgalomból kizárt árúk megrendelésére adott engedélyek, l. hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. Az ezek megadásáérti folyamodványok l. 15. t. sz. e.				

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték		Illeték-mentesség
			állandó	változó	
7	Áruszámlák l. Számadások.				
69	Áruszerzési kötések, azaz oly szerződések, melyek által valamely dolog vagy munka kikötött érérti szolgáltatásának kötelezettsége elvállaltatik, mint vételszerződések. <i>Jegyzet.</i> Ha az áruszállítás nagysága csupán a legmagasb vagy legalacsonyabb mérték szerint határozatik meg, a szállítás korlátozásának vagy kiterjesztésének joga fenntartatván, akkor a fizetés az első esetben a legmagasb, a másodikban pedig a legalacsonyabb szállítási mennyiség szerint határozandó meg. Ha az áruszerzési kötés bizonytalan időre, de az időszakonként megkivántató mennyiség megállapítása mellett kötött, akkor a kötés tartásidejére nézve j. törv. 16 §. rendelete alkalmazandó.				
8	Árvajegyzékek, melyek gyámok által, a gyámbiróságoknál adatnak be				feltétlenül
112	Árvakönyvek, azaz oly könyvek, melyek az árvahivatal által a gyámoknak és gondnokoknak a gyámolt részére az árvapénztárnál letett vagyonról, vagy az árvák adósságainak a nekik kölcsönzött vagyon felől kiadatnak, ha ezek egyzersmind a kamatfizetés felőli vétbizonyítványt is magokban foglalják				feltétlenül
	a mennyiben az adósságok kiadott tőkék és az ezek általi visszafizetésekről jogokiratok készítettnek és a szabályszerű illeték tőlök megvétetik.				
	Árvaszámadások, l. 21. t. sz. A.				
	Árvaügyek, l. 95. t. sz. p.; oly rendeletek, melyeknél fogva az árvavagyon átadása a gyámhatóság által megrendeltetik, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.				
	Árverések, nyilvánosak. Ezek kihirdetéseérti folyamodványok, l. 15. t. sz. d.				
9	Árverési jegyzőkönyvek. A mennyiben jog-okiratot foglalnak magokban, a bennök foglalt jogügyletekre nézve ezek mindegyikére különösen kiszabott illeték alá esnek. Az árverési jegyzőkönyvek alapján készített formás szerződések, csak azok másainak tekintendők, s reájok ennél fogva j. t. 40. és 62. §§. alkalmazandók.				
108	Az ingó dolgok felől vitt árverési jegyzőkönyvek jog-okiratoknak tekintendők, és az árverési összegtől kiszabandó ille-				

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Pokozat	Százalék	
10	ték az által fizetendő, ki mint eladó fordul elő. Az árverési feltételek azon esetben, ha az árverési jegyzőkönyv jog-okiratnak tekintendő, mint ez utóbbinak kiegészítő részei az ivenkénti 15 kr. bélyeg alá tartoznak, még akkor is, ha elkülönözve iratnak alá. Mennyiben esnek az árverési jegyzőkönyvek bélyeg alá azon esetben, ha jog-okiratnak nem tekintendők, l. 56. t. sz. b.						
99	Átadási és átvételi okiratok, azaz a) Olly okiratok vagy jegyzőkönyvek, mellyek által a szerzés tárgyának szerződés szerinti átadása és átvétele teljesítettik, ha a jogügyelet felől olly okirat létezik, mellytől az illeték szabályszerűleg lefizetett Ezen kívül magára a jogügyeletre nézve érvényes határozatok szerint. b) Átvételi okiratok, mellyek olly személyek közt keletkeznek, mellyek egyike a másiknak számadással tartozik, l. 94. t. sz. A. Átalánnyugtatványok, l. 113. t. sz. e. Átengedési szerződések, l. Engedmények. Átirások, l. Bekeblézések a nyilvánkönyvekbe. Átköltözési bizonyítványok, az átköltözési illetékek elnyerése végett, mint bizonyítványok. Átköltözési engedélyek, hivatalosak, nem politikaiak, l. Hivatalos kiadványok. — rendőriek, l. Utlevelek. Átvételi engedélyek mint hivatalos kiadványok, 49. t. sz. i. Ezek megnyeréseérti folyamodványok, l. 15. t. sz. e. Bánatpénz visszavétele felőli bizonyítványok, l. 113. t. sz. d. Bánya-adománylevelek, l. Hivatalos kiadványok. Az adományzásérti folyamodványok a 15 t. sz. b. szerint. Bánya-adományzásérti folyamodványok, l. 15 t. sz. b. Bánya-adományzás bizonyítványok, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. Bányarész-vételek, mint reménybeli vételk, l. Szerencse szerződések. Becslések, l. Leletek, jegyzőkönyvek.	ivenként	—	15			

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Pokozat	Százalék	
11	Becslési jegyzőkönyvek l. Jegyzőkönyvek 56. t. sz. b. c.						
15	Befejezési bizonyítványok, tanulmányokról szólók. l. Bizonyítványok 23. t. sz. a. c.						
12	Behozatali engedélyek, l. Hivatalos kiadványok. 49 t. sz. i. Ezek elnyeréseérti folyamodványok, l. 15. t. sz. e.	ivenként	—	15			
45	Beiktatások, azaz a tulajdonosok által vagyonuknak a nyilvánkönyvekbe leendő bekeblzésére adott engedélyek, ha ezek külön okiratokban adatnak . . . Bejegyzések a nyilvánkönyvekbe tárgyalagos jogok megszerzése végett, és pedig: A) A tulajdonjognak, a hasznoszedési szolgálomnak, vagy valamely ingatlan dolog használhatási jogának, avagy valamely hozzá hasonló törvényes jognak bejegyzése, ha azon jogügylet vagy szerzési czim, mellynek alapján a bejegyzésnek történnie kell a) a jelen törvény (108 dijszabási tétel) által elők közt vagy halál esetébeni vagyonátruházásra nézve rendelt illeték alá esik. b) ha az érintett illeték alá nem esik B) más jogok bejegyzése a) ha a tárgy megbecsülhető . . . b) ha meg nem becsülhető, minden beiktatandó jogtól . C) valamely bejegyzett jog kitörlése végett D) A jobbágyi viszony s az urbéri tizedtartozások megszüntetése tárgyában kell törvényes határozatok végrehajtása végetti bejegyzések. E) Tárgyalagos jogok nyerése végetti feljegyzésekre nézve az illetékmentesség vagy kiszabás tekintetében a jelen dijszabási tételben A—D felhozott rendeletek állanak. Ha azonban a feljegyzés folyamodás utján megszüntetik, vagy megmásittatik, illy esetben a bizonyítékok előmutatása mellett az egész százalékos illeték, vagy arányos részének visszatérítéseért lehet folyamodni, mellyből azonban az ugyanazon egy törvényhatósági engedelem alapján, ugyanazon egy hivatal által eszközölt bejegyzésért 30 krnyi állandó illeték levonandó. Az állandó bejegyzési illetékek visszadásának helye nincs.						
	1. Jegyzet. Az érték szerinti bejegyzés (Magyar.)	értéke szerint			1½		illetékment.
		értéke szerint			½		illetékment.
				30			illetékment.

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			fr.	kr.	Fokozat	Százalék	
	zési illeték, a törvény 48—59 §§. és az egyes dijszabási tételeknél, azon jogügyletre nézve, mellynek bejegyzése fennforog, megállapított rendeletek figyelembe tartása mellett, minden ugyanazon egy folyamodvány alapján, ugyanazon egy szerző részére, ugyanazon egy közhivatal nyilvánkönyveibe bejegyzendő jogok összes értéke szerint, azonban 30 kr-nál kevesebbre soha sem határozandó.						
2.	<i>Jegyzet.</i> Ugyanazon egy jognak több ingatlan dolgokra, ugyanazon egy hivatal nyilvánkönyveibe, ugyanazon egy folyamodvány alapján lett bejegyzése más illeték-követelésre nem jogosít, mint ha a bejegyzés csak egy ingatlan dologra történt volna. Ha azonban az illy bejegyzés, külömbféle folyamodványok által, egy vagy különböző időben, avagy különböző hivatalok könyveibe kéretik, akkor a nyilvánkönyvek vitelével megbízott hivatalhoz, vagy több illy hivatalokhoz intézett mindegyik bírósági engedély bejegyzéséért a 30 krnyi állandó illeték fizetendő, feltéve, hogy a jognak a nyilvánkönyvekbe lett első bejegyzésekor jelen dijszabási tétel rendeletei teljesítettek.						
3.	<i>Jegyzet.</i> Ugyanazon rendelet (2 jegyzet) szerint kell eljárni akkor is, ha valamely törvényes pöreljárás folyama közben, vagy végrehajtás után, a perlekedő felek egyikének részére, — melly jogával a nyilvánkönyvekben már bejegyezve áll, — bejegyzés engedtetik.						
4.	<i>Jegyzet.</i> A melly esetekben a fennálló rendszabályok értelmében, bizonyos idő lejártával a bejegyzésnek meg kell újittatnia, ha az időközben közbejött jószágátruházás által valamely más illeték-fizetés kötelezettsége nem állott be, az ugyanazon egy folyamodvány alapján, ugyanazon egy szerző részére, ugyanazon egy hivatal nyilvánkönyveibe bejegyzett jogok megújításától pusztán a 30 krnyi állandó illeték fizetendő.						
5.	<i>Jegyzet.</i> Valamely egyetemlegesen bejegyzett tulajdon vagy hasznóvétel bejegyzett részirtokosok közti felosztásának bejegyzéséért csak a 30 krnyi állandó illeték fizetendő.						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	6. <i>Jegyzet.</i> A jelen dijszabási tétel A és E pontjai alatt elősorolt esetekben a bejegyzés előtt kimutatandó, hogy a jószágátruházásért, a mennyiben ennek a jelen törvény hatálya után kötött ügylet szolgál alapul, a jelen dijszabás (108. tétel) határozatai szerint eső illetékek már lefizettek. Ha ez ki nem mutattatik, és a törvény 80. §. szerint sem az illeték felemelésének sem büntetésnek helye nincs, akkor csupán a 108 dijszabási tételben közvetlenül, vagy más dijszabási tételre hivatkozás által előírt illeték szedendő be; azonban a bejegyzésért külön illeték nem követeltethetik.						
	7. <i>Jegyzet.</i> Mennyiben van a jelen dijszabási tétel A. b. alatt kiszabott 1½ százaléknyi illetékből elengedésnek helye, a 108 dijszabási tétel határozza meg. Egyébiránt lásd a dijszabáshoz előemlékeztetés 6. pontját.						
	Bejegyző könyvecskék, a mennyiben azokban a jogosított által teljesített kötelezettségek, vagy a kötelezett részéről elvállalt kötelezettségek, vagy mindkét részről kölcsönös kötelezettségek bizonyítottak, mint jog-okiratok; ezen kívül mint számadások 94. t. sz. B.						
	Bejelentései a felebbezésnek, megvizsgálásnak, l. Benyújtványok 15. sz. g.						
	Bejelentései a helybírósi pártaszoknak l. Benyújtványok 15. t. sz. a.						
	Bejelentések a csődeljárásokban és általában bírósági bejelentések l. Benyújtványok 15. sz. a. i.						
	Bekelezési engedélyek: a) azon törvényhatóság részéről, melly a dologi törvényhatóságot gyakorolja, l. hivatalos kiadványok. b) a kötelezettek részéről különös kiadványokban.						
	<i>Jegyzet.</i> Ha a bekelezési engedély egyszersmind jelzálogi szerződésnek tekintendő, mivel a főügylet felőli okiratban jelzálog nem adatik, az a jelzálogszerződések illetéke alá esik.						
	Bekelezés, végrehajtási, l. 12. t. sz. 3. jegyz. Igazolványok l. Bizonyítványok.						
	Bejegyzései a bejegyzett hitelezőknek vagy valamely hitbizo-	ivenként	—	15			

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
14	mány várományosainak, a jószágbirtokos vagy a hitbizomány élvezetében létező személy által kötendő jogügyletekbe, l. Belegyezősek.						
34	Belegyezősek: a) hivatalosak, l. hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. b) magánszemélyekéi, a mennyiben ezek valamely harmadik személy által végrehajtandó vagy végrehajtott jogügylet jogérvényességére megkivántatnak, és a jogügyleti okiratba magába fel nem vétetnek, vagy ahhoz (j. törv. 34. §. b.) utólagosan megerősítéskép nem kapcsolhatók, és ha a 86. t. sz. f. r. felhozott kivételnek helye nincs.	ivenként		15			
	Bélyegoda-füzések, l. j. törv. 26. és 27. §§.						
	Bélyegpapiros kicserélése, l. j. törv. 41. §.						
	Bemutatók, a közhatóságoknál, egyház javadalmakra vagy alapítványokra vonatkozó magánszemélyek által, mint benyújtványok l. 15. t. sz. a. közhatóságok, hivatalok, intézetek által, mint hivatalos kiadványok.						
15	Benyújtványok és ezek másodpéldányai, illetékkötelesek (l. j. törv. 33, 36, 20, 22, e. 26. c, 40. 64. §§. 5. sz.):						
43	a) Mindazok, mellyek magánszemélyek által az ország fejedelménél, birodalmi gyűlésnél, országos vagy községképviselőknél, vagy az ezek által az álladalom ügyeire nézve felállított közintézeteknél, hatóságoknál vagy hivataloknál, avagy az ezeket képviselő hivatalos személyeknél benyújtatnak, ha a következő d-i pontokban magasabb vagy kisebb illeték alá nem soroztattak.	ivenként		15			
	b) Valamely mesterség, vállalat, vagy iparüzlet megkezdésére megkivántató feljogosítás vagy szabadalom adása vagy elismerése, vagy valamely egyes, különös szabadalmat igénylő ipar üzemeltetése végett beadott folyamodványok.	ivenként		30			
	c) Ügygyakorlatba leendő felvétel, segélydíj, közhivatal, vagy szolgálat avagy javadalmakérti folyamodványok, azokat kivéve, mellyek valamely szolgálomást elnyeréséért nyújtatnak be.	ivenként		30			

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	d) Közárverések kihirdetéseérti folyamodványok, úgy szinte a polgári hatóságokhoz intézett olly folyamodványok, mellyekben valamely hirdetés kiadása kéretik, vagy mellyek rendes bevégezése valamely hirdetés kiadását szükségessé teszi.	ivenként		30			
	e) Konyhasó, dohány, lőpor és salétrom behozatalára, ki- és átvitelére s a kereskedésből kizárt áruk megrendelésére, bizonyos áruk be- vagy kivételére vonatkozó engedélyérti folyamodványok, a mennyiben a vámszabályzati határozatok szerint erre különös engedelem kivántatik.	ivenként		30			
	f) Valamely hitbizomány alapítása, elcserelése, átváltoztatása vagy adóssággal terhelése végett benyújtott folyamodványok.	ivenként		30			
	g) Felebbezési és átvizsgálási bejelentések, tekintet nélkül arra, valjon abban felebbezési vagy átvizsgálási panasz foglaltatik-e vagy sem.						
	aa) ha az 51. t. sz. I. B. C. D. felhozott végzések ellen irányoztatnak, mint minden ellenök intézett folyamodványok.	az 1-ső ivtől	1				
	bb) ha az 51. t. sz. I. A. alatti végzések ellen irányoztatnak, mint minden illy végzések ellen intézett folyamodványok.	az 1-ső ivtől		30			
	cc) ha az 51. t. sz. II. alatti ítéletek vagy végzések ellen intéztetnek.	az 1-ső ivtől	4				
	dd) az aa, és cc, eseteiben a többi ivektől.	minden iv		15			
	a bb) eseteiben.	minden iv		6			
	h) Más előterjesztések és folyamodványok törvénykezési és nem törvénykezési eljárásokban, mellyek valamely alsóbb bíróság határozatai vagy rendeletei ellen valamely felsőbb hatósághoz intéztetnek, a 16. t. sz. g. alatt felhozottak kivételével, akként, mint a jövedék áthágása iránti eljárásoknál beadott rendkívüli kegyelemérti folyamodványok.	ivenként		30			
	i) bírósági benyújtványok jogügyekben, ha a peres tárgy értéke 50 frtot meg nem halad, a jelen t. sz. g. és h. pontjai alá esők kivételével.	ivenként		6			
	Jegyzet. Olly benyújtványok, mellyek egyszersmind jog-okiratok, millyenek a 83. vagy 103. t. sz. felhozottak, a jog-okiratokat tárgyzó rendeletek alá						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
16 44	<p>esnek, azonban ivenkénti 15. kr-nál kevesebb illeték alá soha sem.</p> <p>Benyújtványok, mentesek:</p> <p>a) Az alamizsnáért, szegényi javadalomért, vagy a szegény és keresetre alkalmatlan személyek tartására és ápolására vagy ezek gyermekeinek ápolására és nevelésére szolgáló intézetekbe való felvételérti folyamodványok.</p> <p>b) Az iskola- és tanításpénz elengedéseért, segélydíj elnyeréseért, ha a folyamodványok hiteles szegénybizonyítvánnyal ellátva.</p> <p>c) Illeték alóli felmentésért, valamely már megkezdett vagy csak megkezdendő jogügyben, vagy hivatalos képviselő rendeléseért, ha szegénybizonyítvánnyal ellátva.</p> <p>d) Hivatalból rendelt képviselőknek, a reájok hivatalosan bízott jogügyekben az illeték alóli felmentésért, feljegyzésért, halasztás vagy leírásért, vagy a képviseléstől felmentésért beadott folyamodványai.</p> <p>e) Oly benyújtványok, amelyekkel az álladalom részére történt kiadásokról szóló, 94 t. sz. B. 1. alatt felhozott számadások, vagy az álladalmi hatóságok, vagy a községigazgatás alatt álló közintézetek számadásai a hatóságnál beadatnak.</p> <p>f) Az álladalom vagy község részére valamely bekövetkező kár elhárítása tekintetéből tett költségek vagy valamely oly kárnak megtérítéseért benyújtott folyamodványok, melynek megtérítése az álladalmat vagy községet illeti.</p> <p>g) Oly benyújtványok, melyek közügyekre vonatkozó jelentéseket vagy javaslatokat és nem a beadó magánügyére, vonatkozókat foglalnak magokban. Ha a jelentéssel jutalmazás vagy elismerésérti folyamodvány közvetlen össze van kötve, ez a bélyegmenteséget meg nem szünteti. Ezen mentes benyújtványokhoz tartoznak különösen.</p> <p>h) Oly jelentések, melyeket valaki a végből tesz, hogy az álladalmat, valamely községet vagy nyilvános közhasznú intézetet illető dolgot a romlástól, vagy kártól, avagy ezek sértett jogait meg óvja, vagy valamely fenyegető kárt elhárítson, legyen bár ennél, az ezen dolog használatának</p>						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	<p>részére lett átengedése által érdekelve vagy sem:</p> <p>e) Oly cselekmények vagy mulasztások felőli jelentések, melyeknek megfenyítése a fenálló törvények szerint a közérdek tekintetéből történik, még akkor is, ha az eljárás az érdekltetnek beavatkozásától feltételeztetik, vagy a jelentés valamely jutalom, elégtétel vagy kárpótlás elnyerésére van is irányozva.</p> <p>A) Kérelmezések az ország fejedelméhez, birodalmi vagy ország gyűléséhez, avagy községképviseltekhez, a mennyiben azok nem egyes személyeknek, hanem az álladalmi polgárok egész minőségének vagy osztályzatainak, avagy magának az álladalomnak, a koronaországoknak, vagy községeknek érdekeit tárgyazzák.</p> <p>l) Büntett vagy súlyos rendőri kihágás, egyszerű rendőri vétség, sajtóvétség vagy jövedéki kihágások miatti eljárásban a vádlottak vagy elmarasztaltaknak folyamodványai, a jövedéki kihágások miatti eljárásnál a rendkívüli kegyelemérti folyamodvány kivételével;</p> <p>m) Hivatalos személyek személyes magokviselőnek minősége ellen intézett panaszok, melyekben azonban határozatok vagy hivatalos intézkedések elleni panaszok és folyamodványok, avagy az ezek megváltoztatását kérő esedezvények nem foglaltatnak, az atyai hatalommal visszaélés, a gyámok, gondnokok és köz ügyviselők köteleességellenes magokviselőte és a magánszemélyeknél levő leenczek céltalan ápolása feletti panaszok.</p> <p>n) Ezen (m. pont) vádlott személyek iratai és nyilatkozatai, a mennyiben pusztán magokviselőte igazolását, vagy ótalom avagy elégtételérti kérelmet tárgyazzanak.</p> <p>o) A házassági elválásnak vagy a házasság érvénytelensége kimondásának kieszközlését vagy meg nem engedését tárgyazó benyújtványok.</p> <p>p) Felvilágosítások, melyek hivatalos személyek által, az általok tett számadások hiányai tárgyában, ezeknek elintézése tekintetéből adatnak be, ezeknek folyamodványai felvilágosítás határidőért és a közigazgatási hatóságok által a hiányosnak talált számadások felett hozandó határozatért.</p>						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	<p>g) Olly benyújtványok, melyek az illeték meghatározásának létrehozása vagy kiszabása, vagy az álladalom, koronaországok, járások, községek szükségsei fedezésére rendelt közadózásoknak törvényesen megengedett mérséklése, leírása, vagy halasztása tekintetéből beadatnak.</p> <p>Az illy benyújtványokra hozott határozatok elleni panaszok és folyamodványok illetéke.</p> <p>r) Felvilágosítások, bejelentések, okiratok stb. vám-, fogyasztási adó-, vagy ellenörködési kötelezettség alatti eljárásokban, melyek által az adóköteles az ezen eljárásra nézve meghatározott feltételeket teljesíti, ha nem kivétel vagy kedvezmény, avvagy olylyasmiről van szó, mire az e részben fenálló törvények és rendszabályok értelmében külön engedély kívántatik.</p> <p>s) Felszólamlások, melyek a törvényes határidő alatt, a választási jog, vagy az álladalom, koronaországok, községek irányában tartozó személyes, péld. katonai szolgálat, esküdt hivatal st. e. félék meghatározására szolgáló jegyzetek tartalma miatt azért nyujtának be, mivel valaki, kinek a fenálló rendszabályok szerint a jegyzetbe fel kellett volna vétetnie, abból kihagyatott, vagy jogtalanul vétetett fel, és az illy felszólamlások iránt hozott határozatok ellen a törvényes határidő alatt benyújtott folyamodványok.</p> <p>t) Benyújtványok a külföldön létező cs. k. ügyviselőségek és követségeknél, ha ezek nem a bélyegköteles belföldön létező belföldi álladalmi polgár által nyujtának be.</p> <p>u) Benyújtványok, melyek a posta, álladalmi vaspálya, távirók igazgatóságai és hivatalaihoz, levelek, ingóságok és áruk tovaszállítása, átküldése, kézhezszolgáltatása, utnak indítása, vagy levelek és málhákerti kármentesítések, vagy a fuvarilleték visszafizetése tekintetéből adatnak be.</p> <p>w) Benyújtványok kincstári gyárhoz s általában minden kincstári iparvállalatokhoz, és az álladalmi jószágok, vagy az álladalom igazgatása alatt álló közalapítványi jószágok igazgatóságaihoz, ha pusztán ezen vállalatok</p>	ivenként	15				

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	<p>vagy igazgatóságok közvetlen ügyletének tárgyait illetik, és olly természetűek, hogy ha azok valamely magán-személyhez hasonló ügyben intéztnének, bélyegtartozás alá nem esnének; ez okból a 94 t. sz. B. 2. felhozott számadások, jegyzékek, kimutatások is.</p> <p>x) Benyújtványok örökségek tárgyalásánál, ha az összes hagyomány az adósságok levonása nélkül 25 frtot felül nem mul.</p> <p>y) Árva- és gondnoki táblák, l. ezeket.</p> <p>z) Benyújtványok, melyek a törvényes határozatok alapján az urbéri és tizedkötelezettségek megszüntetése tárgyában, az ezekért fizetendő kármentesítések kiszámítása, beszedése és kiadása, a kárpótlási tőkék biztosítása, a megszüntetett szolgáltatások törlesztése, és általában a birtokállapot kiigazítása végett nyujtának be.</p> <p>Ezen mentesítés azonban olly benyújtványokra nem vonatkozik, melylyek a felek által a kármentesítési tárgyhoz való igényeik érvényesítése és foganatosítása végett, közigazgatási vagy birói hatóságoknál adatnak be.</p> <p>aa) A községekhez, községképviselőkhöz, vagy a községek által rendelt hivatalokhoz és intézetekhez olly benyújtványok, melyek a folyamodó és a község vagy községi intézetek közti magánjogi viszonyokat illetik.</p> <p>bb) Hivatalos levelezések, l. ezeket.</p> <p>Bérlési kötések, azaz olly kötések, melylyek által valaki valamely fel nem használható dolognak, bizonyos időre meghatározott árért, használatába lép.</p> <p>Jegyzet. Értéknek a jel. törv. 16. §-nak rendelete szerint többszörözendő bér tekintetik. Ha a bérlési kötés ideje meg van határozva, de az előbbi felmondás joga fentartatott, ezen fentartás az illetékszabást nem változtatja meg.</p> <p>Hosszabbítására vagy újítására nézve l. j. törv. 35. §.</p> <p>Bérszerződések, l. Szolgáltatási, szerződések.</p> <p>Beszállásolási jegyek, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.</p> <p>Beszámítolási jegyzékek, l. Számadások.</p> <p>Betáblázási bizonyítványok, l. Megerősítvények.</p> <p>(Magyar.)</p>	értéke szerint	II.				
17 25							

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték mentesség
			állandó		vonalozó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
18	Betáblázási folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.						
62	Betáblázás, végrehajtási, l. 12. t. sz. 3. jegyzet.						
	Betestesítési, bejegyzési levelek, mint bizonyítványok, vagy felvételi bizonyítványok.	ivenként	—	15			
	Betestesítési szerződések, azaz, valamely testületbe való felvétel végetti szerződések, mint társaság-szerződések, vagy a testületek közt a betestesítési jog tekintetéből kötött szerződések.						
	Bevallása valamely adósságnak l. 29. és 83. t. sz.						
19	Bevallások, adók kiszabása végett l. 16. t. sz. q. r.						
54	Bevallások az ingatlan jószágok adásvévései, elcserelései és örökátruházásainak más nemei (<i>fusiones perennes</i>) felett, a 108. és 12. t. sz. A. határozatai alá tartoznak. Ha valamely zálogos vagy ideiglenes eladás felett (<i>emptio, venditio temporanea seu pignus</i>) vagy valamely ingatlan dolgon létező biztosítás vagy jogmegegerősítés kieszközlése végett örökbevallás tételik, az ezen jogügylettől jelen törvény szerint járó illetéken kívül az örökbevallásért még a 12. t. sz. B. alatti is fizetendő.						
	<i>Jegyzet.</i> Jelen törvény 47. §-bani kötelezettség, az örökbevallásokra kelt végzésekre s az örökbevallásokra magokra is kiterjed.						
20	Bírószági kiadványok, l. Hivatalos kiadványok, mint ezekben foglaltak.						
33	Bíróválasztási szerződések, azaz az olly szerződések, mellyek erejénél fogva valamely választott bíróság ítélete, és magával a választott bíróval, a bíróság elvállalása iránt egyezés történik.	ivenként	—	15			
63	Birtokban maradási kötések, mellyeknél fogva több örökösök által egynek megengedtetik, hogy valamely jószágot a többiek örökségi követelésének kielégítése után, egyedül bírasson, mint Elkülönözési okiratok.						
22	Birtokbejegyzések. l. Bejegyzések a nyilvánkönyvekbe.						
56	Birtoklevelek, azaz bizonyítványok a felől, hogy valaki a nyilvánkönyvekbe valamely vagyon tulajdonosaul van bejegyezve.						
23	Bizonyítványok, illetékkötelesek, származzanak bár azok magán-	ivenként	—	30			
116							

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	személyektől vagy közhatóságok és hivataloktól:						
	a) Mindazok, mellyek valamely nagyobb vagy kisebb illeték alá nyilván nem rendeltettek.	ivenként	—	15			
	b) Cselédek, legények, inasok, napszámok s általában a közönséges napszámot felül nem muló keresetből élő személyek számára, szolgálatok, viselők, személyes tulajdonságaik és viszonyaikról kiadottak.	ivenként	—	6			
	c) Oskola- és tanulmány-bizonyítványok, mellyek, valamely oskolai félév vagy évfolyam végén a letett egy vagy több próbatételek eredménye felől, köztanintézetek által adatnak ki, a 24. t. sz. e. g. k. alatt elősoroltak és a tanulmánybefejezési bizonyítványok kivételével; a cs. kir. egyetemekenél szokásba vett félévi oskolalátogatási bizonyítványok, még akkor is, ha több tanulmány hallgatása, több tanító által ugyanazonegy bizonyítványon igazoltatik.	ivenként	—	6			
	Olly oskolai vagy tanulmányi bizonyítványok, mellyekben több oskolai félév- vagy évfolyambeli vizsgálatok sikere egyszerre bizonyítottatik, a nélkül hogy befejezési bizonyítványok volnának, ezen illeték alá annyiszor esnek, a hány félév vagy évfolyam bennök foglaltatik.						
	d) Kötésbizonyítványai a hites alkuszoknak.	darabonként	—	6			
	e) A belföld nyilvánkönyveiből az ingatlan dolgok birtoka és tulajdona és az ezzel felérő jogok tárgyában adott kivonatok és bizonyítványok, ugy szinte a bírósági letéteményeket tárgyalók, kivéven azon hivatalos tárgyalásokról szóló illetékmentes bizonyítványokat, mellyek a bejegyzett okiratokhoz vagy letéti bejelentésekhez kapcsolvák.	ivenként	—	30			
	f) A hites tolmácsok általi fordítások.	ivenként	—	30			
	g) Váltóóvások.	ivenként	—	30			
	<i>Jegyzet.</i> 1. Valamely hivatalnak vagy hatóságnak kiadványai bizonyítványoknak tekintendők, ha azon folyamodvány, mellynek következtében kiadatnak, csupán tényleges körülmények és személyes tulajdonok bizonyítására nem pedig olly intézkedésre, melly a hivatal vagy hatóság hivatalos hatályánál fogva kéretik, volt intézve.						

Tétel szám.	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k			Illeték-mentesség
			állandó		változó	
			ft.	kr.	Fokozat Százalék	
	Az illy intézkedésről szóló értesítvény, vagy annak kinyilatkoztatása, hogy a kért intézkedés a hatóság vagy hivatal hivatalos hatályán kívül esik, hivatalos kiadványnak tekintendő.					
	2. A bizonyítványoktól fizetendő illeték kiszabása tekintetében, azon körülmény, hogy azok két vagy több személy által iratva alá, semmi változást nem szül.					
24 117	Bizonyítványok illetékmentesek:					
	a) Szegénység felöltek általában					feltétlenül
	Ezek a bélyegköteles benyújtványokhoz és jegyzőkönyvekhez is bélyeg nélkül mellékelhetők.					
	b) Azok, mellyek valamely szegényi javadalom elnyerése, valamely kórszülő-lelencz- vagy senyvházba vagy általában olly jótékony intézetekbe leendő ingyeni felvétel végett adandók be, mellyek keresetnélküli és szegény személyek eltartására, és ezek gyermekeinek eltartása és nevelésére rendelvek, míg ezen bizonyítványok más használatra nem fordítanak					feltételes
	c) Lelenczeket ápolásba venni szándékozó személyek erkölcsiségéről s vagyónállapotáról, nemkülönb a gyámnyák egészségi állapotáról szólók, ha csupán e célra fordítanak					feltételes
	d) Tartózkodási vagy lakbizonyítványok, utlevél vagy honbizonyítvány elnyerése végett, csupán ezen használatra					feltételes
	e) Elemi, fő- és néposkoláknál vizsgálatokról szóló bizonyítványok					feltétlenül
	f) Orvosi bizonyítványok, mellyek által a tanítványoknak az oskolai tanításból elmaradása igazoltatik, a mennyiben ezek látogatása törvényesen parancsoltatik, csupán ezen használatra					feltételes
	g) A vallási oktatás és az ismétlő órák látogatása felől mindkét nembeli tanulóknak kiadottak					feltétlenül
	h) A vallástanítás és neveléstanból letett vizsgálatok felől a hittanulóknak kiadottak, és azok, mellyek a neveléstani pálya felől az oskolaigazgatók által katonáknak adatnak ki					feltétlenül
	i) A keresztény vagy zsidó hitvallású jegyesekeknek a vallástanítás felől kiadottak					feltétlenül
	k) A keresztény vallási felekezetek egyikéről a másikba való átlépést tárgyazók.					feltétlenül

Tétel szám.	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k			Illeték-mentesség
			állandó		változó	
			ft.	kr.	Fokozat Százalék	
	l) A védhimlő kiállításáról szólók (oltási bizonyítványok)					feltétlenül
	m) Mellyek köz- vagy helybeli egészségi tekintetéből a bel- vagy külföldön, vagy általában valamely hatóság vagy hivatal által hivatalos használat végett kívántatnak, azon használatnál, melly végett felmutatandók					feltételes
	n) Mellyeket az álladalomtól, községtől, közintézetektől, magánnyugdíj- és ápoló-intézetektől bármi néven nevezett tartási járulékot vagy szegényi javadalmat buzó személyek azon körülményekről tartoznak előmutatni, mellyektől az élvezet nyeresége feltételeztetik, ezen használatnál					feltételes
	o) A létbizonyítványok az álladalmi kötelezvények kamatainak felvétele végett, e használatra					feltételes
	p) A misemondás kötelességének teljesítése felől szólók, az e célra szánt összeg vagy az e végett alapított járadék felvételére					feltétlenül
	q) Mellyekkel az álladalmi közigazgatás vagy községnek, a mennyiben ez közügyeket kezel, beadandó számadások támogatandók					feltétlenül
	r) Olly záradékok, mellyek különös rendeletek alapján, ellenörködés vagy hiteltesítés tekintetéből egyes okiratokhoz hivatalnál fogva csatlандók					feltétlenül
	s) Olly bizonyítványok, mellyek az álladalmi vagy községi igazgatás avvagy közintézetek számára tett szerződési szolgáltatásokról szóló számadásokra és ellennyugtatóványokra, a szolgáltatások minősége vagy a feltételek teljesítése tekintetéből a végett iratnak, hogy a vállalkozók követeléseik kielégítéséhez juthassanak, ha az illy bizonyítványok az elősorolt célon kívül egyéb nem használtatnak					feltételes
	t) Mérlegjegyek					feltételes
	míg ezek mellékletképeni használat által sem bírósági sem hivatalos használatra nem fordítanak.					
	u) A keresztelő, születési, esketési és halotti könyvekből kivonatok, vagy a születés, egybekelés és halálózásról szóló olly bizonyítványok, mellyek diplomatai uton külföldi hatóságok által, a külföldön létező es. k. követések, vagy az itt létező külföldi követetek útján viszonos eljárás mellett					

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	kivántatnak, míg külföldön használatnak						feltételes
	w) A külföldön vagy illetékmentes bel- földön kiadott bizonyítványok, melyek különbén is jelen tétel kivételei alá nem esnek, míg hivatalosan nem hasz- nálatnak						feltételes
	z) A vándor- és szolgálatkönyvekbe hi- vatalosan bejegyzett szolgálati és ma- gaviseleti bizonyítványok						feltételes
	<i>Jegyzet.</i> A feltételesen mentes bizo- nyítványok, az illeték fizetési kötele- zettség beálltával, a bizonyítványokra nézve általában fenálló illetékek alá esnek.						feltételmentes
	Biztonsági jegyek, a rendőrségi ha- tóságoktól, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.						
	Biztosítási intézetek l. 95. t. sz. t.						
	Biztosítási jegyek, l. Szerencseköté- lések.						
	Biztosítási szerződések l. Sze- rencseszerződések.						
	Biztosítást rendelő vagy ajánló okiratok, mint zálog- és jelzalog- kötelezések.						
	Biztosítólevelek, Szerződések, l. Szerencsekötések.						
	Biztosítvány viszvételezőli bi- zonyítványok l. 112. t. sz. d. a mentesek, l. 113. t. sz. d.						
25	Borítékívek, azaz azon borítékok, melyeken csupán a benyújtvány felzete foglaltatik, a benyújtvány kiegészítő részeinek tekintendők, ennél fogva a benyújtvány többi iveréhez hasonlólag bélyegkötelesek.						
72	Bukott, ezt nem illeti mentesség.						
	Bűnhönczők, mennyiben illeti ezeket személyes mentesség l. 95. t. sz. n.						
	Büntények, melyek köztekintetektől tárgyaltnak, l. 16. t. sz. i. l. 86. t. sz. b. és 24. t. sz. m.						
	Büntetés-biztosítási okiratok, l. 86. t. sz. e. Nyugtatványok ezek visz- szaszolgáltatása felől, l. 113. t. sz. d.						
	Büntetési bizonyítványok, l. Hi- vatalos kiadványok 49. t. sz. i.						
	Büntetési ítéletek, l. Hivatalos ki- adványok 49. t. sz. i.						
	Büntető ügyek, l. 16. t. sz. i. l. 86. b.						
	Cselédek, l. Bizonyítványok 23. t. sz. b. Utazási okiratok 106. t. sz. a.						
	Csendőrség, mennyiben illeti ezt sze- mélyes mentesség 95. t. sz. b. k.						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
26	Csereszerződések, azaz mindazon szerződések, melyek által valamely do- log más dologért engedtetik át,						
97	a) A szerződési okirat, ha a kölcsönösen cserélt mindkét dolog ingó	érték szerint		II.			
	b) Ha ezen dolgok, vagy csak egyike is ingatlan.						
	aa) a csere ügylet	értékétől			3½		
	bb) a szerződési okirat	ivenként	15				
	1. <i>Jegyzet.</i> Értéknek, a kölcsönösen cserélt dolgok értékének fele, és a metaláni felfizetés vagy más mellék- szolgáltatás öszvege együttvéve, te- kintendő						
	2. <i>Jegyzet.</i> Mennyiben van a j. dijsza- bási tételszám b. aa), alatt 3½ szá- zalékkal kiszabott illetékből elenge- désnek helye, a 108. t. sz. határozza meg.						
	Csőtőmeg-perügyelők, s gond- nokok, l. 95. t. sz. l.						
	Czimerlevelek, l. Hivatalos kiadvá- nyok 49. t. sz. i.						
	Díjjegyzékek, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.						
	Díjt odaitéllő bizonyítványok, azaz akadémiai, cskolai vagy más díjak elnyeréséről szóló bizonyítványok, mint bizonyítványok; de ha pusztán a díj ké- rése folytán kiadott odaitéllő tudatások minőségében fordulnak elő, mint hiva- talan kiadványok.						
	Dohány- és bélyegpapiros- áru- lási szabadékok, l. 49. t. sz. g.						
	Dohány- és bélyegpapiros-áru- lók Ezeket hivatalos ügyekben és a jövedék- ügy érdekében tett benyújtványaiktól bé- lyegmentesség illeti 50. t. sz. ezenkívül a 113. t. sz. f. alatti feltételek mellett.						
	Egészségi bizonyítványok, mint bizonyítványok, a mentesekre nézve l. 24. t. sz. m.						
	Egybehívó hirdetmények, l. Hi- vatalos kiadványok 49. t. sz. i.						
	Egybekelési engedélyek, l. Bele- egyezések.						
	Egyetemes jelzalogok 12. t. sz. 2. jegy. és j. törv. 57. §.						
	Egyetemi bizonyítványok, l. Bi- zonyítványok.						
27	Egyezkedések:						
105	a) ha a tárgy meg nem becsülhető	ivenként	15				
	b) ha az által az ingatlan dolognak tulajdona vagy birtoka egy részről a						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	másikra ruháztatik, az e felőli okirat maga az egyezkedés Mennyiben van ezen illetékből engedésnek helye a 108. t. sz. határozza meg.	ivenként annak értékétől	15		3½		
	c) minden egyéb esetekben <i>Jegyzet</i> Oly egyezkedések, mellyek által valamely előbbi jogügylet alapján valamely tartozás bevallatik, valamely jog vagy valamely fenállott kötelezettség teljesítése elismertetik, bírósági nyilatkozatoknak tekintendők, és ezekre nézve, az utobbiakra az 83. tételszámban megszabott határozatok értelmében kell eljárni.	azon érték szerint melly felett az egyezkedés történik		II.			
28	Egyezkedési jegyzőkönyvek a bennök foglalt egyezkedések illetéke alá esnek.						
1	Egyezkedési jegyzőkönyvek, a mennyiben ezek pusztán a közszolgálat érdekébeni jegyzőkönyvek, és bennök jog-okirat létre nem jött, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i., a mennyiben azonban valamely jogügylet kötését foglalják magokban, a jogügyletre nézve megállapított illeték alá esnek.						
	Egyezkedési szerződések, mellyek az álladalom vagy község szükségének fedezése céljából közadózások lerovása iránt az adóhivatal vagy az adószedő hasznbérllő és az adózó közt köttetnek						
	Egyezkedési tudatások, a mennyiben ezek a törvényhatósági egyezkedést foglalják magokban, l. Hivatalos másolatok 74. t. sz. 2. jegyz.					feltétlenül	
	Egyház-, és egyházvagyongazgatóságok, mennyiben illeti ezeket illetékmentesség, l. 95. t. sz. b. és 94. t. sz. A.						
	Egyletek, mennyiben illeti ezek némelyikét személyes mentesség, l. 95. t. sz. r.						
	Eladási jegyek, l. Számadások.						
	Eladási megbízások, azaz oly szerződések, mellyek mellett valakinek ingó dolgok bizonyos áron oly feltétel alatt adatnak át, hogy az átvevő, megállapított idő alatt, vagy a meghatározott vételtárt kuldje meg, vagy a dolgot adja vissza	a kikötött vételpénz szerint		II.			
29	Eladási szerződések, l. Vevési szerződések.						
4	Elállási nyilatkozatok perlekedésekben, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	<i>Jegyzet.</i> Ha perlekedésnél az ellenfél nyilatkozatára a további eljárással felhagyatnak, mielőtt a fődologban ítélet hozatott, ilyenkor a bíróság az illy elállásról azon hivatalt értesítendő, mellyhez az illetékszabás tartozik. Ezen hivatal a 83. tétel szám alatt a bírósági nyilatkozatokra nézve rendelt határozat értelmében jár el.						
	Elbocsátási folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.						
	Elbocsátólevelek, l. Elbocsátványok.						
	Elbocsátványok. Ha ezek magánszolgálatban állott személyek szolgálati viszonyának megszüntetésére vonatkozó okiratok, mint bizonyítványok, más esetekben mint hivatalos irományok 49. t. sz. i.						
	Elemi károk kármentesítése felőli nyugtatványok, l. 113. t. sz. k.;						
	Biztosítások, l. Szerencse-kötések;						
	Benyújtványok e végből, adómérséklés, leírás, halasztásért, l. 16. t. sz. q.;						
	Okiratok e végett, l. 86. t. sz. d.						
	Elemi oskolabizonyítványok, l. Bizonyítványok 24. t. sz. e.						
	Elfogadások, l. Okiratok 86. t. sz. n. és 2. t. sz.						
	Elismerések, a mennyiben alattok vétbizonyítványok értetnek, l. Vétbizonyítványok.						
30	Elkülönözési okiratok vagy jegyzőkönyvek, azaz oly okiratok vagy jegyzőkönyvek, mellyek két vagy több személy tulajdonjogának fejtegetése és elkülönözése végett a lényeg vagy gyümölcsözésre vonatkozólag szerkeztetnek, létezzék bár köztök tulajdonközösség vagy sem, ha általa az érdeklött személyek egyikéről a másikra vagy valamely harmadikra jószágátruházás nem következik	ivenként	15				
3	Ha azonban az egyik félről a másikra jószágátruházás történik, akkor ez, az erre nézve minőségénél fogva rendelt illeték alá esik.						
	Ellátási folyamodványok, azaz valamely ellátásérti folyamodványok, l. Benyújtványok, 15. t. sz. a.						
	Ellátási nyugtatványok, l. Vételvelek 112. t. sz. a.						
	Ellátás megadását tárgyazó végzések vagy rendelvények, hivatalosak, l. Hivatalos kiadványok.						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k			Illeték-mentesség
			állandó	változó		
				ft. kr.	Fokozat	
	Elnézésérti esedezvények, a mennyiben nem folyamodványok, l. 15. t. sz. a.					
	Előfiség felállítási okiratok, l. Hitbizomány alapítási okiratok.					
	Előfizetési jegyek, azaz az előfizetés elvállalása által kötött szerződés, vagy a befizetett előfizetési összeg felőli bizonyítványok, l. 86. t. sz. o.					
	Előfizetési jegyek, lapok, vagy könyvek, l. 86. t. sz. o.					
	Előfogat. Ezérti kárpótlásról szóló nyugtatványok, l. 113. t. sz. g.					
	Előlegezési nyugtatványok, azaz olyan előlegezések felőli nyugtatványok, mellyek visszafizetés melletti kölcsönkép adatnak, mint Adóslevelek; számadás melletti előlegezések, l. 113. t. sz. e.					
	Előléptetési folyamodványok, ha nem valamely meghatározott állomás elnyerését tárgyazzák, 15. t. sz. a. szerint; különben, 15. t. sz. c. szerint.					
	Előttemezések, l. 48. t. sz.					
	Előterjesztések azon hatósághoz, melly rendelkezett vagy határozott, l. Benyújtványok, 15. sz. a. a felsőbb bírósághoz, l. Folyamodványok 15. t. sz. h. 16. q.; a mentések l. 16. t. sz. l. s. z.					
	Elővételijog. Ennek bejegyzése a nyilvánkönyvekbe 12. t. sz. B. b. szerint.					
	Elsőbbség-átengedések, fizetés melletti, l. 31. t. sz. b.; ingyenes	ivenként	—	15		
	Elsőbbség átengedési bejegyzések 12. t. sz. B. szerint.					
	Elsőbbségi egyezkedések, azaz valamely kétes előjog feletti egyezkedések, l. Egyezkedések.					
	Elsőbbségi panaszok, vagy előjogi panaszok mint benyújtványok 15. t. sz. a. i.					
	Elsőbbségi végzések, l. Itéletek.					
	Elváltási jegyzőkönyvek, l. Elkülönözési okiratok.					
	Engedélylevelek, hivatalosak, utazásra, l. Utlevelek; ha a 15. t. sz. b. alatt említett szabadság forog kérdésben, l. Szabadalmak; ezen kívül mint hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. szerint; egyháziak, más egyházbani egybekelésre, mint felhatalmazványok; magán személyektől származók, a körülményekhez képest, mint beleegyezések 14. t. sz. d.; vagy mint meghatalmazások.					

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k			Illeték-mentesség
			állandó	változó		
				fr. kr.	Fokozat	
31	Engedmények:					
32	a) ingyenes, mint ajándékok; b) fizetés melletti, az adósság követelektől különböző jogengedmények, mint adásvevési szerződések; c) váltóleveleken levők (giri), l. 86. t. sz. n.; d) az álladalmi kötelevek, és az ezekhez hasonló kötelezvényeken; e) minden más adósságköveteléseken levők.	a fizetés értéke szerint			II.	
	Az átengedett adós által tett hozzátetelekre nézve l. j. törv. 34. §. d.; a nyilvánkönyvekbe iktatást illetőleg 12. t. sz. B.					
	Erkölcshibonyítványok, l. Bizonyítványok.					
	Erkölcsei személyek, mint egyes személyek.					
	Esketési bizonyítványok, l. Anyakönyvi kivonatok.					
	Esküdtek jegyzékei. Ezek elleni panaszok s folyamodványok, l. 16. t. sz. s.					
	Eskü helyetti vagyonbevallások, l. Vagyonbevallások.					
32	Élelemszer-könyvecskék. Ha a tartozás és ennek teljesítése pusztán a szolgálatadó vagy ennek helyettese által iktattatik be, a nélkül hogy a szolgának kiadatnának, egyszerű számadásoknak tekintendők, de ha az élelemszerkönyvecskék a szolgának kiadatnak, akkor bérszerződési okiratok gyanánt veendő, ha ki nem adatnak, de az élelemszer kiszolgáltatásai azokban a szolgálta által bizonyítatnak, szolgálatberről kiadott nyugtatványoknak tekintendők.					
33	Élményi szerződések, mellyek által egyik házaspár vagyona használatát a másiknak túlélés esetére átengedi élete fogytáig.	ivenként	—	15		
6	A haszonvétel csak a valóságos átszálláskor esik illeték alá, l. Vagyonátengedés halál esetére.					
	Élmezési folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.					
34	Élmezési szerződések, azaz valamely személy kötelezettség szerinti tartásának mennyisége iránti szerződések, a mennyiben azonban valaki valamely személy tartását minden kötelezettség nélkül vállalja el, úgy mint valamely járadék elajándékozása.	a tartási összeg mennyisége szerint			II.	
8	Életbizonyítványok, l. Bizonyítványok, mentések, l. 24. t. sz. n. o.					

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	Élethbiztosítások, I. Szerencsekötések. Életjáradéki szerződések I. Szerencsekötések.						
	Életszerződések, mint Élelmény-szerződések.						
	Építkezési- vagy bevégzési bizonyítványok, mint bizonyítványok, a mentesek I. 24. t. sz. s; az e felőli jegyzőkönyvek, I. 56. t. sz. b. c.						
	Építkezési szerződések, minőségközhöz képest, mint szolgálati vagy szállítási szerződések.						
	Érdembizonyítványok, I. Bizonyítványok.						
	Értesítések, vagy utasítások, melyeket a meghatalmazó a meghatalmazottnak ad, I. 86. t. sz. r.						
	Fáradtságdíj-jegyzékek I. Számadások						
	Fáradtságdíj - nyugtatványok, I. Vétbizonyítványok 112. t. sz. a.						
	Fegyelmiügyek, benyújtványok, folyamodványok, I. Benyújtványok 15. t. sz. a. mentesek I. 16. t. sz. m. n.						
	Feladások, I. benyújtványok 16. t. sz. g. h. i.						
	Felebbezések, I. Benyújtványok 15. t. sz. h.; a mentesek 16. t. sz. l. s. z.; a kedvezményezettek 16. t. sz. q.						
	Felebbezési bejelentések I. Benyújtványok 15. t. sz. g.						
	Felebbezési panaszok, ha a bejelentéstől elkülönözve adatnak be I. Benyújtványok 15. t. sz. a.						
	Felebbvizsgálati bejelentés, felebbvizsgálati panasz, I. Benyújtványok 15. t. sz. g.						
	Felebbvizsgálati végzések, I. Ítéletek.						
35	Felhatalmazási szerződések, azaz valamely idegen ügylet vitelére kötött szerződések, ha valamely jutalom nyilván vagy hallgatag kikötöttség, mint szolgáltatástól kötések; ha jutalom nem kötött ki						
27	Felhatalmazási záradékok a nyugtatványokon a fizetés felvételére, mint meghatalmazások.	ivenként		15			
	Felhívási panaszok I. Benyújtványok 15. t. sz. a. i.						
	Feljegyzése az illetékeknek I. a törv. 29. és 70. §§.						
	Feljegyzések a nyilvánkönyvekben, I. Bejegyzések 12. t. sz. E.						
	Feljegyzési folyamodások I. Benyújtványok 15. t. sz. a.						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	Feljegyzést igazoló nyilatkozatok, I. 13. t. sz.						
	Feljegyzés, valamely jognak a nyilvánkönyvekbe lett feljegyzése, I. Bejegyzések 12. t. sz. E. Ezek megengedése-érti folyamodványok, I. 15. t. sz. u.						
	Feljegősítések, mesterségi vállalatok s mindennemű kereseti ügyletek üzésére kért feljegősítésekérti folyamodványok, I. Benyújtványok 15. t. sz. b. Az e felőli hivatalos kiadványok I. 49. t. sz. g. i.						
	Felmentések az ezen törvény által meghatározott illetékek alól: A tárgyra vonatkozók a 28. 80. 16. 12. 113. 61. t. sz. c. 62. 48. 57. 94. 107. 86. 108. B. f. 8. 111. d. és 24. alatt; a személyekre vonatkozók pedig 95. t. sz. alatt soroltatnak elő.						
	Felmentési folyamodványok közhatóságokhoz s hivatalokhoz, I. Benyújtványok 15. t. sz. a.						
	Felmentvények I. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.						
	Felmentvények számadás alól I. Számadás alóli felmentvények.						
36	Felmondások, bíróságiak. I. Benyújtványok 15. t. sz. a.						
13	Felmondások, bíróságon kívüliek; ezek vételéről s elfogadásáról szóló bizonyítványok, I. 113. t. sz. m.	ivenként		15			
	Felosztási kimutatások csődtárgyalásoknál, mint elkülönözési okiratok.						
	Felosztási kimutatások, melyek az érdeklettek által aláíratvák, mint osztózási okiratok; különben mint tervezetek.						
	Felrakodási bizonyítványok, I. Fuvar-bizonyítványok 113. t. sz. b.						
	Felszólamlások adóügyekben, I. 16. t. sz. q.; a választásjog, és az álladalom, koronaországok, községeknek tett személyes szolgáltatások tekintetében, I. 16. t. sz. s.						
	Felszólítás következtébeni panaszok, I. Benyújtványok 15. t. sz. a. i.						
37	Felültáblázások, I. Bekeblezések.						
14	Felvételi bizonyítványok jegyek és okiratok, a) ha a kiadó által magára vállalt kötelezettséget igazolják, és ez utóbbi meg nem becsülhető b) de ha megbecsülhető	ivenként		15			
	Felvételi jegyek szállítmányi vállalatoknál, I. 113. t. sz. b.	a kötelezettség értékéhez képest		II.			

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k			Illeték-mentesség
			állandó	változó		
				ft. kr.	Fokozat	
38	Felvilágosítások, I. Számadások. Felzetek, bizonyítottak, azaz olyanok, mellyekkel a benyújtvány átvétele az iktató hivatalok által igazoltatik, mint hivatalos kiadványok.					
89	Felzetmásolatok, azaz a benyújtványok felzetének másolatai, mellyek a benyújtványokkal együtt a bíróságoknál a végből adatnak be, hogy ezek folytára az érdekletteknek a kérelem, vagy végzés felőli értesítése, vagy a bíróság alá rendelt valamely hivatalnak utasítása eszközöltessék.	ivenként	6			
	1. <i>Jegyzet.</i> Ha valamely szabály által a felzetek benyújtása és ezek száma is megrendeltetik, akkor ezek benem-adása vagy nemkellő számbani benyújtása esetében j. törv. 67. §. 2. pontja alkalmazandó.					
	2. <i>Jegyzet.</i> Ha a benyújtványok helyett jegyzőkönyvek vétetnek fel, vagy ha a felzetek benyújtása iránt rendelet nem létezik, akkor azon birói kiadványok, mellyek által az érdeklettek, valamely félnek folyamodványi vagy jegyzőkönyvi kérelme, vagy az ez iránt hozott végzés felől értesítettnek, vagy mellynek következtében a bíróság alatt álló hivatal utasítást nyer, a felzetek illetéke alá esnek A bélyegpapiros hozatala tekintetében j. törv. 66. és 67. §§. megtartandók.					
	Fizetési bizonyítványok árjegyeken, számadásokon stb. I. Fuvarjegyek. 113. t. sz. b.; számadások B. 2. 3.					
	Fizetési elismervények I. Vétbizonyítványok.					
39	Fizetési levelek, könyvek I. Vétbizonyítványok.					
115	Fizetési jegyzékek, ha ezek az átvevő által aláíratnak, mindannyi vétleveleknek tekintendők, a hány átvevő aláírva van. Ha olly fizetés több személyek által bizonyittatik, melly őket osztatlanul nem illeti, akkor az egyes átvevőknek részletei az illeték kiszabásakor össze nem számítandók.					
	Fizetési meghagyások, váltótörvényszékiek, I. Itéletek.					
	Fizetési nyugtatványok, I. Vétlevelék.					
40	Fizetési utalványok:					
114	a) jutalom mellettiek b) ingyeniek, mint ajándékozások.	az utalványozott összeg szerint	II.			

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k			Illeték-mentesség
			állandó	változó		
				ft. kr.	Fokozat	
	Fizetés-meghosszabbítások I. j. törv. 35. §.					
	Fogadási kötések, I. Szerencsekötések.					
	Fogadási okiratok, fogadási rendeletek, fogadási bizonyítványok, gyámok, gondnokok, zártartók számára I. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.					
	Fogalmazások I. Tervezetek.					
	Foglalkozások, szabadok. Ezeknek a politikai hatóságoknál bejelentései, I. Benyújtványok 15. t. sz. a.					
	Foglyok, mennyiben illeti ezeket személyes mentesség 95. t. sz. m. n.					
	Fogyasztási adó. Benyújtványi jegyzőkönyvek, okiratok, I. 16. t. sz. q. r. 56. 86. t. sz. b. d. e.					
	Fogyasztási adó-egyezkedések, I. Egyezkedési szerződések.					
	Fogyasztási engedélyek I. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.					
	Folyamodványi bejelentések, I. Benyújtványok 15. t. sz. a.					
	Folyamodók jegyzékei, I. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.					
	Folyamodványok, I. Benyújtványok 15. t. sz. g. h; a' mentesek 16. t. sz. l. s. z.; a kedvezményezettek 16. t. sz. g.					
41	Fordításérti folyamodványok, I. Benyújtványok 15. t. sz. a.					
100	Fordítások, meghitelt tolmácsol által fordítottak.	ivenként	30			
42	Forgatmányok, I. 86. t. sz. i.					
29	Földbér-szerződések, azaz a tulajdon ollyforma megosztása feőli szerződések, hogy egyik részt a föld lényege a földalatti használattal egyitt, a ná-sikat pedig csak a föld fölületének használata illeti örökösen és pedig az egyszer mindkorra kötött és megújuló évenkénti szolgálatás (földbér) értéke szerint, melly j. törv. 16. §. képest számítandó, egyttvéve.	értéke szerint	II.			
	Főnyugtatóványok, I. Vétlevelék 111. t. sz. a.					
	Fuvarbérnyugtatóványok, I. Vétlevelék 112. t. sz. a.					
	Fuvarjegyek, I. 113. t. sz. b.					
43	Fuvarlevelek, I. 86. t. sz. m.					
22	Gazdasági készülleti lelettárak, azaz a szerződésileg átadott vagy átvett, vagy valamely élvezet vagy örizet után visszaadott, gazdasági készülthez tartozó tárgyak jegyzékei és leírásai	ivenként	15			

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték- mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
44	Gondnoki elismervények l. Elismervények.						
35	Gondnoki jegyzékek, melyek a gondnoki hatóságoknak beadatnak egyéb használatkor, mint mellékletek. Gondnoki számadások, l. 94. t. sz. A. Gondnokok, kiket az illeték feljegyzése vagy mentesség illeti, j. törv. 29. §. és 95. t. sz. p. Gondnoksági-rendelvények, fogadások, fogadási rendelvények, és tanúsítványok l. hivatalos kiadványok. Gyámsági rendelvények, l. hivatalos kiadványok. Gyámsági számadások l. 94. t. sz. A. Gyárszabadalmak, l. Szabadalmak. Hagyományok l. Vagyonátruházások halál esetére. Hajós-fuvarlevelek, l. 86. t. sz. m. Hajóskölcsön-szerződések l. Szerencsekötések. Hajóteherképességrőli bizonyítványok l. bizonyítványok. Tulajdoni bizonyítványok, mint kivonatok, 66. t. sz. a. b. Hajózási szabadékok, l. 49. t. sz. g. Halasztásérti folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. i. Halasztási folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. i.; szóbeli perlekedésekben, l. j. törv. 32. §.; a mentések l. 16. t. sz. p. Halotti bizonyítványok l. Anyakönyvi kivonatok. Háramlási jegyzőkönyvek tekintettel az 83. t. sz. 56. b. a. körülmények mívoltához képesti feljegyzés, mint jegyzőkönyvek 56. t. sz. b. Harmadváltók, l. Váltók. 3. jegyzet. Használati jog, okiratok, melyeknél fogva ez átruháztatik, l. Szolgalmak. Vétbizonyítványok l. 112. t. sz. b. Haszonbérleti szerződések, l. Bérleti szerződések. Haszonbérletkezelési jegyzőkönyvek, l. Egyezkedési jegyzőkönyvek. Haszonbérleti az egyenes és közvetett adóknak, l. 95. t. sz. q.						feltétlenül
45	Haszonkölcsön-szerződések, azaz oly szerződések, melyek által való lakinek valamely el nem használható dolog bizonyos ideig csak ingyen használat végett engedtetik át. Ha a használatért fizetés köttetik ki,						ivenként — 15

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték- mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
46	akkor a kibérlési szerződésekre nézve kiszabott határozatok alkalmazandók. Haszonvételi szerződések, l. Szolgalmak. Haszonvétel, l. Szolgalmak. Hatalmazás és meghatalmazvány, l. Meghatalmazások.						
82	Határjárás okiratok, azaz oly okiratok, melyek ingatlan jóságok birtokosai által birtokállapotuk határainak tekintetéből szerkeztetnek. Határleírások, l. Leírások. Határozványok, l. Végzések. Határozatok bíróságiak, l. Ítéletek, választott bíróságiak, l. Választott bírósági ítéletek. Határozati okok a peres dolgokban bírósági ítéletekben, l. hivatalos másolatok 74. tétel, s ezen tétel 2. Jegyzete. Határozatok, l. hivatalos kiadványok. Hátiratok, l. a törv. 26. 27. §§. Házadó. Erre vonatkozó benyújtványok, mint: házbérbevételek, a ki nem bérelt vagy ismét kibérelt házrészek felőli bejelentések l. 16. t. sz. q. 86. t. sz. b. d. Házalási engedélyek, l. 49. t. sz. g. Házasság. Az elválás, elválásztás, érvénytelenítés feletti tárgyalások iránt beadott benyújtványok és jegyzőkönyvek, mint általában a benyújtványok és jegyzőkönyvek, a 16. t. sz. o. alatti eseteket kivéve. Házassági beleegyezések, l. Beleegyezések. Házassági bizonyítvány, l. anyakönyvi kivonatok. Házassági felmentvények (engedélyek) l. Felmentvények.	ivenként		15			
47	Házassági szerződések, azaz oly szerződések, melyek házasságkötés céljából a vagyon iránt köttetnek, a mennyiben általok ingó dolgok tulajdonjoga vagy haszonvétele ruháztatik át. Ha az átruházás tárgya ingatlan dolog, akkor 108. t. sz. A. 2. a. rendelete alkalmazandó. Ha általa jogok, az egyik vagy másik házas fel halálózása esetében ruháztatnak át. ezek a 108. t. sz. B. szerint közvetlen illeték alá eső tárgyként tekintendők, és az illeték-kiszabásnál a házassági szerződéstől elkülönítendőek. Ha a szerződés élők közötti ajándékozásokat foglal magában, az ezért járó	az érték szerint		II.			
42							

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke				Illeték				Illeték-mentesség
		állandó		változó		állandó		változó		
		ft.	kr.	Fokozat	Százalék	ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	illeték az ajándékozásokra nézve rendelt mód szerint határozandó. L. Jóság-jegyzetek. Házberkönyvek, l. Bejegyzőkönyvek. Házi könyvecskék l. Beirási könyvek. Házi pénzalapok, l. Közintézetek 95. t. sz. b. Házterhelések (adósságokkal) l. Bejegyzések. Helybenhagyásai a jogügyleteknek, l. Jóváhagyások. Helyettesítések meghatalmazásokon l. j. törv. 34. §. c. Helyhatósági őrség, l. 95. t. sz. g. i. Helységbirósági panaszok azaz a bíró kötelességellenes hivataloskodása elleni panaszok l. Benyújtványok 15. t. sz. a. Helységbirósági végzések nem tárgyai az adózásnak. Hiányok l. Számadások. Himlő l. Himlőoltási bizonyítványok. Himlőoltási bizonyítványok. l. 24. t. sz. l. Hirdetmények, l. hivatalos kiadványok. Hirdetmény kiadásaérti folyamodványok l. Benyújtványok 15. t. sz. d. Hitbizományok: a) Alapítási okiratok, ha végrendeleti intézkedések, mint ezek, ezen kívül mint ajándékozások b) Valamely hitbizomány alapítása, kiterjesztése, elcserélése, átváltoztatása, vagy adóssággal terhelhetésének megengedéseérti folyamodványok l. 15. t. sz. f. c) Ezen folyamodványoknak vagy a hitbizományi kötelék megszüntetését, a majorsági javaknak a hitbizományi javaktól elkülönözése tárgyában végbevezést kérő folyamodványoknak teljesítése l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. Hitelesítések. Ezekre irt záradékok, azaz valamely okiraton levő aláírások valódiságának igazolásul a közhivatalok vagy hatóságok által ezen okiratokra irt bizonyítványok, hova még a kereskedelmi és váltótörvényszékeknél bejegyzett kereskedői czimek, és társasági szerződések aláírásainak megerősítései is számítandók. Minden illy hitelesítési eljárás felül azonban jegyzőkönyv vezetendő és elteendő, melly ha a hitelesítés nem írásban kérelett, a jegyzőkönyvi bélyeg alá esik. Az okiratra irt záradékban meg-									

48
66

feltüntetendők

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke				Illeték				Illeték-mentesség
		állandó		változó		állandó		változó		
		ft.	kr.	Fokozat	Százalék	ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	említendő, valjon ezen rendeletnek elégtételt-e. A jegyzőkönyvi felvételnek, ha több személyek aláírásai ugyanazon egy okiraton nem egyszerre, hanem különböző időben hitelesítetnek, annyiszor kell történnie, valahányszor illy bizonyítás történik. Ezen szavak előttem (coram me) vagy „Láttam“ valamely okiratra lett írása, hitelesítésnek nem tekintendő. Külföldi hitelesítések az okirat bélyegmentes kiegészítő részeinek tekintendők. Hitelesítései valamely okiratnak, l. hitelesítés, másolatok láttamozottak, 74. t. sz. b. c. d. e. a mennyiben meghatalmazások, mint ezek. Hitelezők választmánya, a mennyiben ezt mentesség illeti, l. 95. t. sz. l. Hiteljegyzékek l. számadások. Hivatalérti folyamodványok l. Benyújtványok l. 15. t. sz. c. Hivatalok, azok felmentése, l. 95. t. sz. a. Hivatalos kiadványai valamely bélyegköteles belföldi hatóságnak, vagy hivatalnak. Az illeték alá esők ezen díjjegyzékben következő nevezetek alatt fordulnak elő: a) Másolatok. b) Láttamozások. c) Jövedék-hivatali kiadványok, mellyek azonban külön hirdetmény által fognak kijelentetni. d) Honbizonyítványok és utazási okiratok. e) Jegyzőkönyvek. f) Ítéletek. g) Képesítési rendeletek, és azon különös okiratok, mellyek a benyújtott folyamodvány felett hozott határozatot tudató hivatalos kiadványon kívül, nem a polgári jog valamely czimén alapuló szabadalom, jog, vagy kiváltság engedélyezése, avagy valamely képesség elismerése felől, közhatóságok vagy községek által adatnak ki, mint: oklevelek, szabadalmi okiratok, kiváltságok, szabadékok, mester- és polgárjogi okiratok, házalási engedélyek stb. h) Másodpéldányok, mellyek valamely fél megkeresésére hivatalos kiadványból szolgáltatnak ki L. Ítéleti másodpéldányok. i) Minden egyéb hivatalos kiadványok, mellyek sem jog-okiratoknak, sem bi-									

49
7

ivenként — 30

ivenként — 30

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke				Illeték-mentesség
		Illeték				
		állandó		változó		
ft.	kr.	Pokozat	Százalék			
50	zonyítványok, sem a 47. t. sz. 2. jegyz. szerint hivatalos másolatoknak nem tekinthetők, a 38. t. sz. 2. jegyz. foglalt korlátozások mellett az adózásnak nem tárgyai.					
9	Hivatalos levelezések, azaz olly irományok, mellyek hatóságok, hivatalok, a bel- és külföldi álladalmi igazgatósága, hivatalos személyei vagy rendeltjei által, a reájok bizott hivatalos ügyekben, más hatóságokhoz, hivatalokhoz, vagy a kül- és belföldi álladalmi igazgatóság hivatalos személyeihez vagy rendelteihez, a birodalmi gyűléshez, országos, kerületi és községi képviseltekhez intézvék, illessék azok valamelly félnek ügyeit vagy sem, nem tárgyai az illetékfizetésnek.					
	Holtnak nyilvánítások, l. hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.					
	Honbizonyítványok, az utazási okiratokra nézve fenálló határozatok szerint.					
	Hosszabbításai az idő eltelte által érvénytelené vált szerződéseknél vagy utazási okiratoknak, az illetékfizetés tekintetében új szerződések vagy utazási okiratokként tekintendők, l. j. törv. 35. §.					
	Idéiglenes nyugtatványok, mint nyugtatványok.					
	Idéiglenes okiratok, mint okiratok.					
	Idéző hirdetések, polgárjogi eljárásokban, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.					
	— Folyamodványok, l. 15. t. sz. d.					
	Igazolási nyilatkozatok 13. t. sz.					
	Igazolási panaszok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.					
	Igazolások, mentesek, l. 16. t. sz. l. n.					
	Igazolt felzetek, l. Felzetek.					
	Igazolványok (Certificate) l. Bizonyítványok.					
	Igéretek, l. Ajánlatok.					
	Illeték feljegyzése, l. j. törv. 29 és 70. §§.					
	Illeték-kimutatás, a halál esetére történt jószág-átruházásokért illetékek meghatározására, l. 16. t. sz. q.					
	Indokai a polgári törvényhatósági ítéleteknek és határozatoknak, l. Hivatalos másolatok, 74. t. sz. s ezen tétel 2. Jegyzete.					
	Intézetek hivatalosak, a mennyiben másolatoknak tekintendők, l. 74. t. sz. 2. jegyz., egyébként 49. t. sz. i. szerint.					
	Intézetek, magánosak, mint magán személyek.					

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke				Illeték-mentesség
		Illeték				
		állandó		változó		
ft.	kr.	Pokozat	Százalék			
	Intézetek nyilvánosak, l. 95. t. sz. a. b., Benyújtványok azoknál l. 15. t. sz. a., a községi intézeteknél illetékmentes benyújtványokra nézve l. 16. t. sz. aa.					
	Intézkedések, végrendeletiek, 86. t. sz. p.					
	Intézkedések, l. Váltók.					
	Iparkönyvek, l. Kereskedő könyvek.					
	Iparszabadalmak, l. 49. t. sz. g. 15. t. sz. b.					
	Iparüzleti levelezés, l. 62. t. sz.					
	Iparvállalatok, kincstáriak, mennyiben esnek jelen törvény illetékei alá, l. 95. t. sz. az ezeknél benyújtványokra nézve, l. 16. t. sz. w.					
	Irodaátalányok. Ezek felőli nyugtatványok l. 113. t. sz. e.					
	Irománycsomó l. jegyzőkönyvek 56. t. sz. b.					
51	Irománycsomózási jegyzőkönyvek, l. Jegyzőkönyvek 56. t. sz. b.					
103	Ítéletek és végzések, hova a váltótörvényszéki fizetési meghagyások is sorozandók, illeték-kötelesek:					
	I. Első bírósági ítéletek és végzések:					
	A) Ha a peres tárgy értéke 40 frtot meg nem balad, a földlogra nézve szintügymint közbeszólásoknál	ivenként	—	30		
	B) Ha a peres tárgy értéke 50 frtot meghalad, de 200 frtot nem, és az megbecsülhető dolog, a földlogban szintügy mint közbeszólásoknál	ivenként	1	—		
	C) Közbeszólásoknál, az A. és B. esetin kívül is	ivenként	1	—		
	D) Következő tárgyak felett:					
	a) Az örökös nyelvkötések	ivenként	1	—		
	b) Birtok-háborgatási panaszok	ivenként	1	—		
	c) Csődületknél az elsőbbségi jog-panaszok és legtöbbet ajánlás felosztása	ivenként	1	—		
	d) Haszonbér- vagy bérszerződés felmondásának érvényessége	ivenként	1	—		
	e) Csődszámadások felett	ivenként	1	—		
	Jegyzet. A meghatározott bélyegilleték alá rendelt végzéseknél, mind a felperes, mind az alperes számára szolgáló példány ugyanazon bélyegilleték alá esik, a csődszámadási ítéleteket kivéve, mellyek közül csak a hitelezőknek kiadott példányok esnek bélyeg alá.					
	II. Végítéletek a peres bíróságoknál, jogerejük (j. t. 63. §.)					
	A) Ha a per tárgya megbecsülhető és pedig:					

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k		Illeték-mentesség
			állandó	változó	
			ft. kr.	Fokozat Százalék	
	a) Mellyek által, az I. A és B. elősorolt eseteken kívül, valamely ingatlan dolog tulajdona, haszonvétele, vagy használatjoga, a törvényes örökösödés esetét kivéve, a törvény rendeletén, és nem valamely egyezkedésen alapuló jogcímnél fogva, odaitéltetik, de 4 frtnál nem kevesebb. Mennyiben van ezen illetékből elengedésnek helye a 108 t. sz. határozza meg.	az odaitélt tárgy értékétől		3½	
	b) Mellyek által az itt a. alatt említett eset kivételével valamely 200 frtot. felül muló somma fizetése vagy általában valamely 200 frtnyi értékű dolog egyik peres félről a másiknak odaitéltetik de 4 frtnál nem kevesebb. Ha a perlekedés olly jogügyleten alapszik, melly a jelen törvény vagy az 1840-diki január 27-én kelt bélyegtörvény illetékhatarzatai alá esik, akkor annak kimutatása, hogy eme törvénynek elégtételt, az itélettől járó illetéket meghatározni köteles hivatal elébe terjesztendő; ha ez nem teljesítetik, akkor a jogügylettől a törvénynél fogva járó illeték, az itéletért járótól függetlenül behajtandó.	az odaitélt tárgytól		½	
	c) Mellyek által, az I. A. B. alatt felhözottakon kivüli más esetekben valamely fizetés, vagy általában valamely dolognak egyik félről a másikra leendő átruházása oda nem itéltetik. Az illeték azonban sem 4 frtnál kevesebbet sem 10 frtnál többet nem tehet.	a peres tárgy értékétől		½	
	d) Mellyek által az a. és b. alatt érintett esetekben, csak a perestárgy egy részének a felek egyikéről a másikra leendő átruházása itéltetik oda, a másik rész pedig visszautasítatik, az a. b. rendeletei szerint kiszabandó illeték, annál, melly a c. alatti teljes elmozdítás esetében fizetendő lett volna, kevesebb nem lehet.				
	B) Ha a per tárgya meg nem becsülhető, akár rendelje meg a bírósági végzés az egyik félről a másikra való átruházást, akár sem.	az itélettől	8	—	
	<i>Jegyzet.</i> 1. A csödperekben hozott osztályzó ítélet hozatalaérti illetéket a tömegperügyelő tartozik fizetni. Az abba részére történendő utólagos beiktatások, és az abból kivonatok a hitele-				

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k		Illeték-mentesség
			állandó	változó	
			ft. kr.	Fokozat Százalék	
	zök számára, a hivatalos másolatok illetéke alá esnek.				
	2. Makacssági ítéletek kivételt nem tesznek. De ha valamely makacssági ítélet, melly a közvetlen illetékfizetés alá esik, megszüntetik, és új végzés hozatik, akkor erre nézve j. t. 63. §. alkalmazandó.				
52 104	Ítéletek, mellyek nem tárgyai az adózásnak: a) Semmiségi végzések; b) Helybirósági végzések, c) Másod- és harmadbirósági végzések, mellyekben az első bírósági végzés bélyegilleték alá esik. d) Mindazon végzések, mellyekért az illeték közvetlen szedetik be (51 t. sz. II.) a jogerejüket kivéve.				
	Ítéleti indokok, I. Indokok. Ítéleti másodpéldányok, melly alatt értetnek a fel- és alperes részére rendszerüleg kiadottakon kivüli minden egyéb ítéleti kiadványok és a megszüntetettokon kivüli a felek kívánatára kiadandók I. 49. t. sz. h.				
53 88	Járadék-hagyományzások, I. Vagyonátruházások halál esetére. Járadék kötések, vagy járadékot biztosító szerződések, a mennyiben ezek nem életjáradéki szerződések (lásd ezeket), mint valamely töke haszonvételét tárgyazó szerződések, I. Szolgalmak. Javadalmak, a halál esetére történt vagyonátruházások esetében fizetendő illeték egyenértéke alá esnek I. 108. t. sz. e.				
54 23	Javadalomadományzási folyamodványok közhatóságokhoz 15. t. sz. c. szerint; magán kegyurakhoz intézettek, nem tárgyai az adózásnak. Javadalomadományzások, ha a kinevezés vagy megerősítés az ország fejedelmétől, vagy országfejedelmi hatóságoktól függ, hivatalos illetékmentes kiadványok; minden többiek, mint valamely haszonvételeknek fizetés melletti átengedései. Javaslatok magánszemélyektől származók, I. 16. t. sz. g. Jégkárbiztosítások, I. Szerencsekötések. Jegyzékei a mellékleteknek, mint mellékletek.				

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			Állandó		Változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
55 74	Jegyzőkei az átadott vagy átvéti tárgyaknak, l. Átadási, átvételi okiratok, gazdasági készületi lelettárak. Jegyzetei a kereskedőknek és iparüzőknek, l. Számadások. Jegyzők. A közjegyzők által jegyzői ügyletről vitt könyvektől <i>Jegyzet.</i> A jegyzők kötelesek az általok készített eredeti jegyzői okiratoktól, az ezen törvényben, a jog-okiratokra nézve meghatározott illetékeket lefizetni, és ezen mennyiséget a leltárban szintűgy, mint ott, hol azon rendszabály áll, hogy a jegyzői leltárba egy másolat letétessek, ezen másolatra is feljegyezni. Ezen kívül tartoznak az általok készített eredeti irományokra vagy eredeti okmányokra azon bélyeget, mellyel az okmányban érintett okiratok vagy irományok, avagy azok, mellyekre hivatkozás történik, ellátván, feljegyezni. A jegyzők, a felek által nekik őrizetül átadott magán okiratok bejegyzésére rendelt jegyzőkönyvekben vagy okmányokban, mellyekhez ezen magánokiratok mellékletekké kapcsolhatnak, tartoznak mindenkör a nekik őrizetül átadott okiraton levő bélyeget, vagy azon illetéket, mellynek lefizetése rajta bizonyítatik, kijelelni.	ivenként	—	1			
56 79	Jegyzőkönyvek: Az illetékkötelesek következők: a) Mindazok, mellyek valamely benyújtvány helyét pótolják, vagy jog-okiratot foglalnak magokban. A bélyegfizetés tekintetében azon határozatok alá esnek, mellyek állanak azon benyújtványra nézve, melly helyett használatnak, vagy azon okiratra nézve, mellyet magokban foglalnak, a bélyegilleték azonban, hacsak teljes mentességnek helye nincs, 15 kr-nál kevesebb soha sem lehet. b) Azon jegyzőkönyvek, mellyek valamely törvényhatóság által peres eljárásokban vagy nemesi bíróság tárgyalásai alkalmával szerkeztetnek, és a. alatt érintve nincsenek. Ha a per tárgyának értéke 50 frtot felül sem mul. <i>Jegyzet.</i> Olly jegyzőkönyvek, mellyek valamely ingatlan dolognak a nyilvánkönyvekbe való jegyeztetése iránt az átadó és átvevő vagy ennek meghatal-	ivenként	—	15			
		ivenként	—	6			

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			Állandó		Változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
57 80	mazottja közbejöttével szerkeztetnek, a jegyzőkönyvekre nézve az 56. t. sz. b. alatt meghatározott bélyeg alá annyiban tartoznak, a mennyiben az iparüzés felől külön okirat készített, ezért a kiszabott illeték lefizetett, és ezen okirat a jegyzőkönyv felvételekor előmutattatott. Ezenkívül a jegyzőkönyvtől a jogügyeletre nézve kiszabott illeték fizetendő, l. 29. 15. 103. 27. t. sz. c) Olly jegyzőkönyvek, mellyek más hatóságok által szerkeztetnek és a) alatt nem foglaltatnak. aa) Két fél közötti perlekedések tárgyában. bb) Leletek, tanuvallatások és a dolog körülményeinek, mibenlétének kitudása végetti más kihallgatások, mellyek alapján valamely magánszemély hivatalos bizonyítvány kiszolgáltatása végett folyamodott. Jegyzőkönyvek, illetékmentesek: a) mellyek valamely végrendeleti intézkedés felől a végrendelező vagy a tanuk nyilatkozata folytán, továbbá annak kihirdetése, s általában a vagyoneleltárakat kivéve, minden olly peres ügyeken kívüli birói eljárások felől szerkeztetnek, mellyekben a biró hivatalánál fogva valamely fél folyamodványának bevárása nélkül, habár pártérdek beállta esetében is eljárni tartozik, különösen a záralávélt tárgyzó jegyzőkönyvek, ha a jegyzőkönyv valamely bélyegköteles benyújtvány helyét nem pótolja, vagy magában jog-okiratot nem foglal; végre az olly hagyományok tárgyalása alkalmával szerkeztett jegyzőkönyvek, mellyeknél az összhagyomány az adóságok levonása nélkül 25 frtot felül nem mul. b) Olly jegyzőkönyvek, mellyek valamely folyamodónak a közszolgálat valamely ágára való képessége tárgyában szerkeztetnek. Jegyzőkönyvi másolatok vagy azokból kivonatok, l. Másolatok. Jegyzőkönyvi mellékletek, l. Mellékletek. Jelentések, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.; a mentesek, l. 16. t. sz. g. h. i. k. l. m.	ivenként	—	15			

(Magyar.)

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték		Illeték mentesség
			állandó	vonatkozó	
			ft. kr.	Fokozat Százalék	
	Jelentési jegyek, t. i.:				
58	a) a jelentés megtörténtének hivatalos elismerései, mint hivatalos kiadványok;				
	b) benyújtványok, mellyekben a jelentés tételik, l. 16. t. sz. g.				
61	Jelzáloglekötések, azaz olly okiratok, mellyek által valamely kötelezettség biztosítására jelzálog adatik. Ha azonban a jelzálogított tárgy meg nem becsülhető dologból áll, ivenként 15 kr.	azon kötelezettség értéke szerint, mellyért a jelzálog adatik	II.		
	<i>Jegyzet.</i> Ha a kötelezettség, mellynek biztosítására jelzálog adatik, bizonytalan, és ha annak mennyisége közelítőleg sem határozthatik meg, az illeték, a mennyiben a jelzálog értéke már előbb történt jelzálogi biztosítások által ki nem merítettett, e szerint határozandó meg, de 15 kron alól ez esetben sem.				
59	L. 59. t. sz. jogerősítések.				
84	Jogerősítések, zálog, jótállás, jelzálog, kezesség által, l. az illető ka- lauzszavakat. Ha a jogerősítés a főügy- let felőli jog-okirathat mint ennek felté- tele engedtetik meg, akkor az ezen jog- okirattól járó illeték kiszabásánál tekin- tetbe nem veendő.				
	Jog-okiratok, l. Okiratok.				
	Jószágátengedése a hitelezők- nek. Az eziránt bíróság útján történt kérelem, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.				
	Jószág- és birtokigazgatóságok, kincstáriak, és közintézetiek, l. 95. t. sz. a.				
	Jószágközösség, l. Közösség.				
	Jószáglajstromok, vagyonszösség- nél és társasági szerződéseknél, mint átadási és átvételi okiratok.				
	Jótállási okiratok, l. Kezességek, biztosító okiratok.				
	Jótékony intézetek, l. 95. t. sz. r. és 113. t. sz. l.				
	Jóviséleti bizonyítványok, l. Bi- zonyítványok.				
	Jövedéki haszonbérlek, mennyi- ben illeti őket személyes mentesség, l. 9. t. sz. q.				
	Jutalmazási folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.				
	Jutalmazási utalványok, l. Uta- lványok 105. t. sz.				
60	Kamatczők (Talons), l. 80. t. sz. b.				
	Kamatok:				
64	a) Tartozási bizonyítványok, l. Bizonyit- ványok.				

(nyugdíj)

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték		Illeték- mentesség
			állandó	változó	
			ft. kr.	Fokozat Százalék	
	b) Álladalmi kötelezvények kamatszetei, l. hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.; mint mellékletek 80. t. sz. b.; magánkötelezvényeknél mint fizetési utalványok.				
	c) Nyugtatóványok, l. Véttelevek; a mentesek, l. 113. t. sz. h.				
	Kamatszetei, álladalmi kötelezvényeknél, l. 80. t. sz. b.; magánrészvényeknél, mint fizetési utalványok.				
	Kármentesítési kezességek, l. Kezességek.				
	Kármentesítési nyugtatóványok, l. Vétbizonyítványok.				
	Kármentesítési térítvények, l. Térítvények.				
	Katonai személyek, mennyiben il- leti ezeket mentesség, l. 95. t. sz. f. g.				
	Katonatisztek, cs. k., mennyiben ille- ti őket mentesség, l. 95. t. sz. f. g.				
	Kedvezmények, ezekérti folyamod- ványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.				
	Kegyadományok, ezekérti folyamod- ványok, a mennyiben alamizsnának nem tekinthetők (16. t. sz. a.), 15. t. sz. a. szerint. Ezekről szóló nyugtatóványok, ha alamizsnának nem neveztetnek (113. t. sz. l.), 112. t. sz. a. szerint.				
	Kegyelemérti folyamodványok, l. Megkegyelmezés.				
	Kelet-tanúsítványok, azaz vala- mely okirat kelte valóságának hivatalos bizonyítása, mint bizonyítványok.				
	Képesítő rendelvények és okiratok, mellyek hatóságok és hivatalok által, a náluk valamely hivatal, foglalkozás, vagy nyilvános alkalmazás elnyerése végett tartott vizsgálatok, és az ezek alkalmá- val a megvizsgált által bizonyított ügyes- ség felől kiadatnak, l. 49. t. sz. g.				
	Képességi ivenek, l. Tulajdonsági ivenek.				
	Képességi jegyzékek vagy ki- mutatások. Ha magok a folyamodók által mellékeltenek és hitelesítve nincse- nek, mint mellékletek; előre bocsátott hivatalos hitelesítés esetében, mint lát- tamozott másolatok.				
	Kérdő pontok, l. Mellékletek.				
	Kéregtési engedélyek, azaz sze- rencsétlenek számára eszközözlendő sze- degetésekre vagy adakozások közvetlen begyűjtésére adott engedélyek, és az ezen engedélyek felől a hatóságok által kiadott okiratok, millyenek a kéregtő- levelek, mint hivatalos kiadványok 49. t.				

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	sz. i. Nyugtatványok a gyűjtött pénzekről, l. 113. t. sz. l. Kérelmezések, l. 16. t. sz. k. Kereseti adóbizonyítványok, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. ezek másodpéldányai, l. 49. t. sz. h. Másodpéldányok kiadásaérti folyamodások, l. 15. t. sz. a. Kereseti adónyilatkozatok, iparüzletitől elállások vagy lemondások az adóleszámítása végett, és a kereseti adóbizonyítvány átírása végett folyamodványok, l. 16. t. sz. q. 26. 86. b. d. Kereseti bizonyítványok, l. Bizonyítványok. Kereseti szabadalmak, l. Szabadalmak.						
61	Kereskedési- és iparkönyvek jelszen:						
59	a) Fő- és folyószámla — továbbá fizetési számlakönyvei a kereskedők, gyárosok és iparüzőknek b) minden olyan más könyvek, melyek valamely kereskedés vagy ipar üzése, iparvállalatok, ügylet-közvetítések, különösen jegyzőségi és alkuszügyek felől vezetettek c) az iparüzők levélmásolat könyvei. Jegyzet. Kereskedési- s iparkönyvek alatt értetnek általában mindazon üzleti följegyzések, melyek valamely kereskedés vagy iparüzlet, ennek egyes részei, vagy illy üzlet végett segéd-eljárások felől vezetettek, legyenek bár ezen üzleti följegyzések kötve vagy füzve, avagy egyes iveken vagy leveleken.	ivenként		6			
		ivenként		1			
62	Kereskedési és iparüzleti levelezések. A kereskedők és iparüzőknek, kereskedési és iparüzleti tárgyaikról egymás között vitt levelezései, a mennyiben valamely erre vonatkozó jogügyletet foglalnak magokban, míg azok bírósági, vagy a 16. t. sz. q. r. és 86. d. e. alatt említett hivatalos használaton kívül másra nem fordítottak					feltétel nélküli	
60	Kereskedési és iparkamarák, mennyiben illeti ezeket személyes mentesség, l. 95. t. sz. r. Kereskedési szabadalmak, l. 49. 1. sz. g. Kereskedési számadások, jegyzetek, kimutatások, l. Számadások 94. t. sz. B. 2.					feltételes	

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	Kereskedési vagy iparüzletitársaságok, l. Társasági szerződések. Keresztlevelek, l. Anyakönyvi bizonyítványok. Kérvények, l. Benyújtványok. Kézbesítési bizonyítványok, l. Vétbizonyítványok; a mentesek, l. 113. t. sz. a. b. és m. Kezességi okiratok, ha a kötelezettség, mellyért kezességet, meg nem becsülhető ha megbecsülhető Az illeték-mentesekre nézve, l. 102. t. sz. c. L. 48 t. sz. Kéziratok, l. Mellékletek 80. t. sz. a. Kézvonások ezeknek az aláíró általi elismerései, l. j. törv. 34. §. d. Kiadásérti folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. Kiadási szerződések, melyek által valakinek valamely irat szerkeztője által azon jog engedtetik át, hogy azt saját útján többszörözhesse és árulhassa, mint szolgáltattelekről szóló szerződések. Kiadványok, hivatalosak, l. Hivatalos kiadványok. Kiadványok, magánosak, l. Jogokiratok, bizonyítványok, benyújtványok, másolatok, mellékletek. Kibékülési jegyzőkönyvek, l. Egyességi jegyzőkönyvek. Kihágások, melyek felett köztekintetből tárgyalások történnek. Benyújtványok, jegyzőkönyvek, oklevelek, l. 16. t. sz. i. l. 56. 86. t. sz. b. Kihirdetés alóli felmentések, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. Ezekérti folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. Kihirdetési bizonyítványok. Ha azokban valamely eljegyzett pár kihirdetése igazoltatik Ha a bizonyítvány két vagy több eljegyzett pár hirdetését igazolja, a 15 kr. bélyeg annyiszor kívántatik meg, mennyi a jegyepárok száma. Kijelölő okiratok, azaz olly okiratok, mellyeknél fogva valamely dolog biztosítvány- vagy zálogkép kijellettetik, mint záloglekkötések.						
63		ivenként		15			
1		a jótállott kötelezettség értéke szerint.			II.		
64		ivenként		15			
12							
65							
16	Kikötési szerződések, azaz eladási és ajándékozási szerződések, valamely ház vagy telek átadásánál, bizonyos fenntartások mellett, mint péld. szabad						

Tétel szám.	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	lakás, néhány telek használata, évenkénti pénzbeli, vagy természetbeli szolgáltatások, a nevezett szerződések ne-meire nézve fenálló határozatok alá es-nek. Ha ezek adásvevési szerződések, akkor a kikötések a vételárnak, vagy a vevő által elvállalt kötelezettségnek egy-részt képezik. Ha ajándékozási szer-ződések, akkor a kikötések értéke a jószágnak ezen kikötésekre való tekintet-nélküli értékéből levonandó, és a ma-radéktól az illeték fizetendő, l. Adásve-vési és ajándékozási szerződések.						
	Kitélési téritvényei a cs. k. kato-natiszteknek, l. 86. t. sz. k.						
	Kimutatások, kereskedők, és iparüzőké, l. Számadások.						
	Kincstári jószágok, l. 95. t. sz. a. és 16. w.						
	Kinevezési rendelvények, l. Tiszt-rendelvények.						
	Kinevező levelek, a mennyiben nem köz tisztviselők vagy szolgák kinevezési rendelvényei, mint a szolgálattétel felöl kötött szerződési okiratok.						
	Kisajátítási okiratok, l. 86. t. sz. f. A közcélokra tett kisajátítások által történt birtokátruházásokért és ezek nyilvánkönyvbe való bejegyzéseért a 12. és 108. t. sz. által megszabott illetékek nem fizetnek.						
	Kisérvényző tudósítások, l. Hi-vatalos levelezések.						
	Kiskorúság elnézése. Ezérti folya-modványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. magok az elnézések, l. Hivatalos kiad-ványok, 49. t. sz. i.						
	Kitáblázási folyamodványok, l. Benyújtványok, 15. t. sz. a.						
	Kitáblázási végzések perlekedés-ben, l. Itéletek.						
	Kitáblázások, l. 12. t. sz. C.						
	Kiváltságok. Valaminek feltalálására kért kizáró kiváltság megadása vagy megerősítéseérti folyamodványok 15. t. sz. b. szerint. Kiváltság-megadási kiad-ványok, l. 49. t. sz. g. i.						
	Kivándorlási folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. Engedé-lyek, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.						
	Kivándorlási utlevelek, l. Utazási okiratok.						
	Kivitelí engedélyek, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.						

Tétel szám.	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
66 17	Az ezek kiszolgáltatásaérti folyamod-ványok, l. 15. t. sz. e. Kivonatok: a) olly belföldi nyilvánköny-vekből, mellyek az ingatlan jószá-gok birtokáról és tulajdonáról, s az ezekkel egyenlő szabadalmak, és rajtok fekvő jogokról és terhekről, to-vábbá a törvényes letétekről vezetnek, a hivatalos tárgyalás bejegyzett okirataihoz vagy letéti bejelentési-hez csatolt illetékmentes bizonyítvá-nyokat kivéve. b) ugyanazon kivonatok olly könyv-ekből, mellyek külföldön vezetnek mint bizonyítványok; c) hivatalos irományokból, vagy hivatalosan őrzött magániratok-ból, l. Hivatalos másolatok 74. t. sz. Korbizományalapítások, l. Hit-bizományalapítási okratok. Korelnézés. Ennek megengedéseérti folyamodványok. l. Benyújtványok. 15. t. sz. a. Ennek megengedése, l. Hivatalos ki-adványok 49. t. sz. i.	ivenként	—	30			
67 36	Kotyavetyélések, kotyavetyelési fel-tételek, l. Árverések. Kölcsönadási szerződések, az ezekről kelt okiratok, kötelezvények, adólevelek Kölcsönadás meghosszabításai, l. j. t. 35. §. Kölcsön-szerződések, l. Kölcsön-adási szerződések. Költözési adó, l. Adózások. Költség jegyzetek, l. Számadások. Könyvek: a) nyomtatások, l. Mellékletek; b) a kereskedők, mesteremberek, jegy-zők és alkuszok ügyleti jegyzeményei, l. Kereskedő- és iparkönyvek, jegy-zők, alkuszok. Kötelezvények, nyilvánosak, l. 49. t. sz. i. és 80. b.; magánosak, l. Kölcsön-szerződések. Kötelezvényei (Vaglien) a lombard-velencei Monte-nak mint közköte-lezvények. Kötésbizonyítványai az alkuszok-nak Követelési és tartozási állapot-jegyzékek jószágotengedések alkal-mával, l. Átadási és átvételi okiratok	a kölcsön adott dolog értéke szerint		II.			
68 93		darabonként	—	6			

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	Követségi személyek, mennyiben illeti ezeket mentesség, l. 95. t. sz. e. Közbejövő ítéletek, l. Ítéletek. Közbeszólások, peres eljárásoknál, l. Benyújtványok, 15. t. sz. a. i. Közönségek, l. Községek. Közös benyújtványok, okiratok, jogügyletek, l. a törv. 13. 20. 33. 64. és 69. §§. Közössége a tulajdonnak s egyéb jogoknak. Szerződések, melyekből vagyonszövetség származik, l. Társasági szerződések, házassági szerződések; a közösség megszűntetése felőli okiratok. l. Elkülönöző, osztozó okiratok. Községek, mennyiben illeti ezeket személyes mentesség l. 95. t. sz. d.; Hozzájok intézett benyújtványok, l. 15. t. sz. a.; a mentesek, l. 16. t. sz. aa. Községi meghatalmazványok olly ügyekben, melyekben a község magán személy (95. t. sz. b.) mint meghatalmazványok, egyéb esetekben, mint hivatalos kiadványok. Községi adók, ezek felőli nyugtatványok, mint hivatalos kiadványok, 49. t. sz. i. Lakbérnyugtatványok, l. vétellek, 112. t. sz. a. Nyugtatványok olly bérfizetésekről, melyek a katonai kincstár által a katonaság számára követelt számlásokért a helyhatóságoknak vagy a háztulajdonosoknak közvetlenül fizetettek, l. 113. t. sz. g. Láttelek, l. Leletek. Látteletijegyzőkönyvek, l. Jegyzőkönyvek 56. t. sz. b. c. Láttamozások, l. 48. t. sz. Láttamozott másolatok, l. Másolatok. Lefizetési nyugtatványai a közpénztáraknak közczélokra, nem tárgyai az adózásnak; magán személyek részére, ha köztök és a közpénztárak közt számadási viszony nem létezik, mint fizetési utalványok. Az ezek mellé csatolt felvételi felhatalmazások, engedmények, nyugtatványok, mint meghatalmazások, engedmények, nyugtatványok általában. Leírások: a) a polgári törvényes eljárás útján zálogba vett jószágok leírása, l. Jegyzőkönyvek t. sz. 56. b.;						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	b) a határok leírásai közakarattal, magok a határszomszédok által, mint elkülönözési okiratok; c) hivatalosak l. 56. t. sz. b. c. Lelecek, mennyiben mentesség illeti az ezekre vonatkozó benyújtványokat, jegyzőkönyveket és okiratokat, l. 16. t. sz. m. n. 86. t. sz. l. 24. t. sz. b. c. m. Leletei a szak- és dologértőknek: a) a mennyiben valamely hivatal vagy hatóság hivatalos felszólítása következtében, csupán a dolog mibenlétének felfedezése végett adatnak, nem tárgyai az illeték-fizetésnek; b) de ha bizonyíték gyanánt, vagy felek ügyeiben valamely hivatalos tárgyalás alapjául kell szolgálniok, mint bizonyítványok; c) a mennyiben valamely bélyegköteles okirat, vagy jegyzőkönyv, p. o. lelvénynek (inventar) kiegészítő részei, különös bélyeget nem igényelnek, kivéven ha különösen mellékeltetnek ahhoz, vagy utólagosan adatnak be. Letéti jelentések, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. Lelettárak, bíróságiak, l. Jegyzőkönyvek. — bíróságon kivüliek, l. Gazdasági készületi lelettárak. Lelekeszet Erre vonatkozó benyújtványok, l. 95. t. sz. s. Lemondási térítvények, l. Térítvények. Lemondások jogokról: a) jutalom melletti, ha a jog tárgya és az érte tett viszonzolgáltatás meg nem becsülhető ezen kívül b) ingyeniek, mint ajándékozások. Lerovó fizetések, l. Részfizetések. Létbizonyítványok, l. Bizonyítványok, a mentesek, l. 24. t. sz. o. Letétemények: A) bírói letéteményekről a letéthivatalok által kiadott átvételijegyek, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.; más letétemények és árvahivatali befizetések-re nézve: a) ha a tárgy őrizet végett a letévő vagy más részére tételik le, l. Hivatalos kiadványok, 49. t. sz. i.; b) de ha a letétemény olly fizetéskép történik, melyet a letévő saját vagy más valaki nevében, annak,						
70 18		ivenként az egyik vagy másik értéke szerint		15	II.		
71 110							
72 87							

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	ki részére a letett tárgy őriztetik, teljesít, mint vétbizonyítványok 112. t. sz. a.						
	B) Vétlevelek a letét megtörténtéről, l. Vétbizonyítványok 112. t. sz. c. d.						
	C) Átvételérti folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.						
	D) Átvételi meghagyások, l. Hivatalos kiadványok, 7. t. sz. i.						
	E) Kivonatok, vagy más különös bizonyítványok a letét-lajstromokból a felelő, hogy valamely tárgy bírói őrizet alatt vagyon, l. Kivonatok.						
	Letételevek, l. Letétemények.						
	Letiltási folyamodványok, l. Benyújtványok, 15. t. sz. a. i.						
	Letiltások bíróságiak, l. Hivatalos kiadványok.						
73 30	Levelek, a mennyiben nem jog-okiratok vagy bizonyítványok, csak bélyegköteles beadványokhoz vagy jegyzőkönyvekhez lett mellékeltek esetére tárgyai az illetékeknek, l. mellékletek; ha azonban jog-okiratok vagy bizonyítványok kép fordulnak elő, az ezen okiratokra határozott illetékek alatt állanak. Mennyiben díjmentesség illeti a kereskedők és mesteremberek egymás közti leveleit 62. t. sz. adatik elő.						
	Levelezés, l. Hivatalos levelezés, levelek, kereskedési levelezés.						
	Ló-átalányok, l. Vétbizonyítványok az átalányról szólók 113. t. sz. e.						
	Lobogó-szabadalmak, l. Hivatalos kiadványok, 49. t. sz. g.						
	Makassági ítéletek, l. Ítéletek 51. t. sz. 2. jegyz.						
	Maradék-fizetési nyugtatványok, l. Vétbizonyítványok 112. 113. t. sz.						
	<i>Jegyzet.</i> Ha a maradék-fizetés mellett az egész követelés felvétele bizonyítatik, akkor az illeték a felvettnék bizonyított összérték szerint fizetendő.						
	Maradék-jegyek, azaz a számadási megtérítések feljegyzései, mint számadási befejezések.						
	Másodfeleletek perekben, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. i.						
	Másodhiányok, l. Számadási hiányok.						
	Másodpéldányai a benyújtványoknak, l. Benyújtványok; jog-és egyéb okiratoknak, l. j. törv. 40. és 62. §.						
	ítéletek másodai, mellyek alatt a panaszló és vádlottnak rendszeren kiadandóktól különböző minden ítéletkiadások						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	értetnek, és általában minden hivatalos kiadványokéi l. 49. t. sz. h.						
	Másodváltók, l. Váltók.						
	Másolatai a felzeteknek, l. Felzet-másolatok.						
74 2	Másolatok:						
	a) hivatalosak, egyszerűek, azaz láttamozatlanok	ivenként		15			
	b) hivatalosak, láttamozottak	ivenként		30			
	c) nem hivatalosak, láttamozottak, azaz olyanok, mellyek magok a felek által szerkeztvék, de hivatalosan vagy jegyző által láttamozvák	ivenként		15			
	d) hivatalosak és nem hivatalosak, az által, ki ellen az okiratok bizonyítanak, láttamozottak, mint eredeti okiratok,						
	e) más magánszemélyek által láttamozottak, mint bizonyítványok,						
	f) másolatok és kivonatok a belföldi adószorzati jegyzőkönyvekből (Catastral-Vermessungs-Protocollen) hivatalon kívüli használat végett, vagy valamely közadónak megállapítása, a rendszabályok értelmében leszállítása avvagy halasztása miatti használat végett.	minden ivtól		15			feltételes
	Ezen kívül						
	<i>Jegyzet.</i> 1. Magok a felek által szerkeztett másolatok csak akkor tárgyai az illetékfizetésnek, ha ezek általok valamely bélyegtartozás alá eső benyújtványok, vagy ugyanaz alá tartozó jegyzőkönyvek helyett mellékletekként mutattatnak fel, s ilyenkor a mellékletbélyeg alá esnek. Ha azonban feltételes mentes vagy a külföldön avvagy bélyegmentes belföldön kelt okiratok egyszerű vagy láttamozott másai is használatnak mellékletek gyanánt, ezekhez előlegesen olly értelmű hivatalos bizonyítás csatlandó, mellyből kiviláglik, hogy az eredeti, hivatalos használat miatt a szabályszerű bélyeggel ellátott, mire mind az igtató-, mind a kiadóhivatalok, a jelen jegyzet ötödik pontjában rendelt kötelezettségek teljesítése mellett, az eredetinek megtekintése után, jogosítvák.						
	Az illy bizonyítás illetékmentes.						
	Ha a fél az eredetit előmutatni képtelen, vagy ha a másolatot ezen bizonyítással el nem láttatja, a másolatért azon illeték fizetendő, melly az eredetiért jár.						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	2. Olly hivatalos kiadványok, mellyek tartalmába a fél értesítése, vagy mihez tartása végett olly jog-okirat, bizonyítvány vagy iratnak mása, vagy kivonata vétetik fel, mellynek hivatalos mását venni a fél szabadságában áll, a 47. t. sz. b. alatt meghatározott illeték alá esnek, ilyenek péld. egyezkedési, szerződési rendelvények. Olly másolatok, mellyeket a hatóság a felek számára bár ezek megrendése nélkül is rendelvényez, csak akkor illetékmentesek, ha vagy a tárgyalásnak hivatalból kell történnie, vagy azon személy, mellynek ezek kézbesitetnek illetékmentesség vagy feljegyzés (Vormerkung) előnyével bír.						
	3. Több okirat másai csak akkor irathatnak egy bélyeg alatt, és több egy bélyeg alatt irtak csak akkor láttamoztathatnak, ha a bélyeg mindazon illetőségeknek megfelel, mellyek azon esetre lettek volna fizetendők, ha a másolatok nem ugyanazon egy ivre irattak volna. Több okiratoknak e részben nemcsak azok nem tekintendők, mellyek a törvény 34. §. által valamely okirat kiegészítő részeinek nyilvánítottak, hanem valamely okirat mindazon mellékletei sem, mellyek azzal egy egészet képeznek, mint valamely jegyzői okirat mellékletei (inserti).						
	4. Olly hivatalos egyszerű és láttamozott másolatok, mellyek hivatalból hivatalos használatul, vagy valamely illetékmentes és feljegyzést élvező személy által kívántattak, és ez okból bélyegzetlenül szolgáltatnak ki, sem a bélyegmentes használatnál egyébre nem fordíthatók, sem pedig más nem illetékmentes személynek át nem engedhetők. Ezen tilalom áthágása jövedécsalásnak tekintetik						
	5. A láttamozási záradékba feljegyzendő azon bélyeg mennyisége, mellyel az eredeti oklevél vagy irat el van látva, és, a mennyiben a közvetlen illetékfizetésnek van alája vetve, azon illetéké is, melly a rajta levő hivatalos bizonyítás szerint lefizettetett, vagy feljegyzendő hogy az eredeti megbélyegezve, s ezért a közvetlen illeték lefizetve nem volt.						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	Ha azon okirat vagy iromány, mellynek mása láttamoztatik, eredetileg illetékköteles volt, és ezen tartozásnak elég nem tétetett, akkor továbbá feljegyzendő, hogy az áthágástárgyabani lelet írásba foglaltatott, és hova küldetett.						
	Megbízványok, a mennyiben fizetési utalványok, mint ezek, a mennyiben meghatalmazások, mint az utóbbiak.						
75	Megdicsérő jegyzőkönyvek, l. 56. t. sz. c., a mentések 24. t. sz. s.						
81	Megerősítések, mellyek a helyben hagyott jogcselekményhez, az e felől kelt okiratokra mellékeltenek (a törv. 34. § d) az okiratok kiegészítő részeinek tekintendők; ha külön okiratokban adatnak, és tartalmuk csak olly jogcselekménybeli megegyezésre szorítkozik, melly felől már okirat készítettett.	ivenként				15	
	Ezen kívül, mint a jog-okirat helyét pótlók, az ezekre nézve meghatározott illeték alá tartoznak.						
	Megerősítések, hivatalosak, l. Hivatalos kiadványok						
76	Megerősítvények:						
26	a) országfejedelmiek, továbbá közhatalosi és hivatalosak, jogokra, méltóságokra, jövedelmekre vonatkozó s. t. b. l. Hivatalos kiadványok; illyesek magánszemélyektől, mint az illető jogügylet megújításai;						
	b) felvett fizetésről, l. Vétbizonyítványok;						
	c) személyes tulajdonokról, tetleges körülményekről, l. Bizonyítványok;						
	d) a nyilván könyvekbe való beiktatásokról, l. 66. t. sz. a.;						
	e) olly kötelezettségek felől, mellyekbe a kiadó beleegyezett, vagy jogokról lemondások felől, l. Jog-okiratok.						
	Meghagyások, bíróságiak vagy hivatalosak, l. Hivatalos kiadványok.						
	Meghatalmazványi záradékok, nyugtatványokon és egyéb okiratokon, mint meghatalmazások.						
	Meghatalmazványok, ha bérkötést nem foglalnak magokban.	ivenként				15	
	ezenkívül mint szolgálattétel felőli szerződések.						
	Megkegyelmezés: Ezérti folyamodványok l. Benyújtványok 15. t. sz. a. h.						
	A büntettek, súlyos rendőrségi kihágások, egyszerű rendőrségi vétségek, és jövedéki kihágások iránti eljárások						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	eseteiben benyújtott kegyelemérti folyamodványokat illetőleg l. 16. t. sz. l. Megkereső levelek, l. Hivatalos levelezések.						
	Megsemmisítési panaszok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. i.						
	Megsemmisítő végzések nem tárgyai az adózásnak.						
	Megtérítési nyugtatványok, l. Vétbizonyítványok; a mentesek (113. t. sz. g.)						
	Megújított okiratok, l. j. törv. 40. 62. §§.)						
	Megváltási szerződések adóssági követelések iránt, mint engedelmények, más jogokra nézve mint adásvevések.						
78	Megváltási szerződések, azaz olly szerződések, mellyek által személyes vagy dologi tartozások pénzbeli tartozásokká változtatnak						
87	Jegyzet. Értéknek az évenként kikötött pénzfizetések összege tekintendő a j. t. 16. §. megállapított többszörözés szerint.	érték szerint		II.			
79	Mellékletek, mellyek a felek által a bélyegköteles benyújtványok és jegyzőkönyvekhez csatoltatnak						
20	Ezen bélyegilleték alá esnek különösen: a) Azon okiratok és irományok, mellyek a törvény határozatai szerint illeték alá nem esnek, kivéve ha mellékletül használtatnak, legyenek bár azok papirosra, vagy más azt pótló anyagra írva, vagy arra bármi módon áttéve. b) Mindazon okiratok és irományok, mellyek a bélyegtörvény fennállása előtt adattak ki. c) A személyes felmentésnél fogva bélyegmentes okiratok, vagy irományok, ha nemmentes személyek által mellékletként használtatnak 95. t. sz. d) Ellenben a külföldön vagy az illetékmentes belföldön kiadott jog-okiratok és bizonyítványok, továbbá a feltételesen bélyegmentes jog-okiratok, bizonyítványok, és iratok, a mennyiben azoknak mellékletképeni oda-csatlása bélyegköteles használatot képez és ez esetre más illetékszabás világosan megállapítva nincs, azon illeték alá esnek, melly ezen jog-okiratok, bizonyítványok, és iratoktól a feltételes mentesség kellei-	ívenként	6				

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	nek hiánya, vagy illetékmentes belföldön keltők esetére ezen törvény értelmében lett volna fizetendő.						
	Jegyzet. Az ezen vagy az ausztriai koronaországokban ezelőtt hatállyal bírt valamely bélyegtörvény szerint szabályszerűleg bélyegzett okiratok és irományok, mellékletképi használatuk esetében, további illeték alá nem esnek.						
80	Mellékletek, mentesek:						
21	a) Könyvek, röpiratok, és a nyomtatásra szánt kéziratok, ha ezek nem a benyújtvány, vagy ennek helyét pótló jegyzőkönyv által czéltott tárgyalás végett különösen szerkeztett bizonyító iratok.						
	b) Minden bel- és külföldi köz-hitelpapirosok ezek kamatszeletei s kamat-czokjai és pénz helyét pótló papirosok						
	c) Bizonyos használatra mentes okiratok és irományok, ha ezek ezen használatra mellékletkül alkalmaztatnak.						
	d) Szegénységi bizonyítványok.						
	e) Az okiratokra vagy irományokra jegyzett hivatalos kiadványok, vagy valamely hivatalos cselekmény véghezviteléről, valamely aláírás, bizonyítvány valódiságáról és ehhez hasonlókról szóló hivatalos elismervények, különös bélyegköteles mellékletnek nem tekintendők.						
	f) Azon okiratok és irományok, mellyek magokban véve bélyegkötelesek ugyan, mellyekre nézve azonban különös engedély alapján a közvetlen illetékfizetés, vagy egyezkedés engedtetett meg (jel. törv. 28. §.), továbbá azok, mellyekért a közvetlen illetéktartozás lefizettetett, és azokra hivatalosan feljegyztetett.						
	Mellékleti ívek, l. Emlékeztetések a díjszabáshoz.						
	Méltósággali felruházások, l. Hivatalos kiadványok.						
	Méltóságok. Ezekérti folyamodványok, l. Benyújtványok. 15. t. sz. a.						
	Menetjegyek, l. Utazási okiratok.						
81	Mérlegjegy, l. 24. t. sz. t.						
28	Mérlegei vagy mérlegezett számvitelei a kereskedők vagy iparüzőknek, mellyek a kölcsönös hitelezéseket és adósságokat vagy a tartozást és követelést mutatják ki, nem figyelve arra, vajjon csupán a kiadók által vagy azáltal,						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	ki részére kiadatnak, vagy mindkét fél által irattak légyen alá	ivenként	—	15			
	Mérföldbizonyítványok, mint bizonyítványok, a mentesek l. 24. t. sz. q.						
	Mesterjogadási tudatások, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.						
	Mesterjogi okiratok, l. 49. t. sz. g.						
	Mesterlegények, l. Utazási okiratok, bizonyítványok.						
	Mezőgazdasági társaságok, mennyiben illeti ezeket személyes mentesség l. 95. t. sz. r.						
	Misealapítványok, vagy alapító levelek, l. Alapítványok.						
	Misenyugtatók az ezekért felvett összegekről szólók, l. 113. t. sz. o.						
	Munka-bizonyítványok, l. Bizonyítványok. 23. t. sz. a.						
	Nagykorúság, nagykorúságérti folyamodványok, mint benyújtványok 15. t. sz. a.; nagykorúnak nyilváníások, mint hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.						
	Napdíjnyugtatók, l. Vétbizonyítványok						
	Napdíjnyugtatók, magán személyektől, l. Fizetési utalványok, hivatalosak, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.						
	Napszámok, az ezeket illető kedvezményekre nézve, l. 23. t. sz. b. 106. t. sz. a.						
	Nemeslevelek, első és megújítottak l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. g. h.						
	Nemesség tanúsító adományozó levelek, rendelvek, l. Hivatalos kiadványok.						
82	Nemzetország, l. 49. 95. t. sz. b. k.						
95	Nemzetiségfák, mellyek az anyakönyvek vezetésével megbízott személyek által szerkesztetnek vagy csupán megerősítetnek, annyiszor esnek a . . . bélyegilleték alá, a hányszor az érintett személyek által anyakönyveikből születések, egybekelések, vagy halálzások bizonyítatnak. A magánszemélyek által szerkesztettek csak mellékletképeni használatuk esetére esnek az ezekre nézve kiszabott bélyeg alá.			15			
	Nemzeti- és családalapítványi pénztár igazgatóság cs. k. l. 95. t. sz. d.						
	Nevelési segélyek. Ezekérti folyamodványok, l. 15. t. sz. a. Ezek felőli nyugtatók, l. 112. t. sz. a.						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	Neveléstan. E felőli próbatételi bizonyítványok, mint bizonyítványok; a mentesek, l. 24. t. sz. h.						
83	Nőtlenégi térítvények, l. Okiratok.						
53	Nyilatkozatok, bíróságelöttiek, mellyek által valaki valami adósságot elismer, másnak valami jogot átenged, vagy valamely jognak általa másra lett átruházását, vagy más által ő irányában elvállalt kötelezettségnek az által lett teljesítését bizonyítja, ha peresügyekben a felek a földcloghani végzés hozatala előtt a perlekedéssel felhagynak, a bíró által, nem peres ügyekben pedig, tüstént az illy nyilatkozat benyújtásakor az illeték kiszabásával megbízott hivattal közlendők. Ezek azon esetre, ha a jogügylet csak a bíróság előtt köttetik, jog-okiratoknak tekintendők. De ha már előbb, azonban jelen törvény hatálya óta kötött jogügyletekre vonatkoznak, a hivatal jogosítva van, annak behozatását kívánni, hogy azoktól a kötés idejékor törvényesen fenállott illetékek lefizettek. Ha ez be nem bizonyítatik, azon esetre, ha a jogügylet csak jog-okiratok készítésekor illetékköteles, a nyilatkozat csak a jog-okiratokra nézve fenálló illeték alá vonandó. De ha a jogügylet, jog-okirat kiadása nélkül is illetékköteles, akkor, a törvényes büntetéstől függetlenül, a jogügylettől járó illeték behajtandó. Maga a nyilatkozat ellenben a benyújtványok és jegyzőkönyvekre nézve 15 t. sz. a. alatt megállapított bélyeg alá esik.						
	Nyilvánkönyvi folyamodványok, l. Benyújtványok.						
	Nyilvánkönyvi hitelezők, ezek beleegyezései, l. Beleegyezések.						
	Nyilvánkönyvi kivonatok, megerősítvények, l. Kivonatok, megerősítvények.						
	Nyilvánkönyvi végzések, l. Hivatalos kiadványok. 49. t. sz. i.						
	Nyomozólevelek, l. Hivatalos kiadványok.						
	Nyomtatványok, l. Mellékletek.						
	Nyugalmasági rendelvek, tisztviselők vagy más olly személyeknek szólók, mellyeknek az álladalmi kincstárból vagy más közalapítványból fizetendő nyugdíj vagy tartás adatik, mint hivatalos kiadványok.						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			fr.	kr.	Fokozat	Százalék	
84	Nyugdíjérti folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.						
76	Nyugdíjbiztosító okiratok, melyeknél fogva magán személyek által bizonyos ideig teljesített szolgálatok után nyugdíjak biztosítottak, mint holtig tartó jutalommal egybekapcsolt szolgálatok iránti szerződések.						
	Nyugtatóványok, l. Vétbizonyítványok.						
	Odaitételek, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.						
	Odaitételekérti folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.						
85	Okirat átvételi bizonyítványok, l. Vétbizonyítványok.						
101	Okiratok:						
	I. Jog-okiratok, melyek valamely jogát ruházást vagy jogmegegerősítést foglalnak magokban,						
	A) ha a szolgáltatás, és viszontszolgáltatás, vagy egyik a kettő közül megbecsülhető dolog, és pedig:						
	a) Váltók, l. ezeket.						
	b) Ajándékozási okiratok, l. ezeket.						
	c) Jog-okiratok, melyek által valamely ingatlan dolog tulajdona, haszonvétele vagy használatjoga élők között ruháztatik át.	ivenként		15			
	A tulajdon átruházásáért stb. járó illeték tekintetében l. 108. t. sz. A.						
	d) Jog-okiratok a vagyonnak halálesetére lett átruházásai felől . . . a menteseket l. 86. t. sz. p.	ivenként		15			
	A vagyónátruházás illetékére nézve, l. 108. t. sz. B.						
	e) Jog-okiratok, minden egyéb jogügyletek felől . . .	értéke szerint		II.			
	B) Ha sem a szolgáltatás, sem a viszontszolgáltatás meg nem becsülhető dolog	ivenként		15			
	II. Jog-okiratok, melyek vagyónátruházást vagy jogmegegerősítést magokban nem foglalnak . . .	ivenként		15			
	III. Okiratok, jog-okiratoktól különbözők, l. Bizonyítványok, hivatalos kiadványok.						
	1) <i>Jegyzet.</i> A különös határozatok, főképp az érték kiszámítására nézve, az egyenként betűrendben elősorolt jogügyleti okiratokhoz kapcsolják.						
	2) Halálesetére történt vagyónátruházást tárgyazó szerződések az állandó bélyegilletékek kivül, a halál-esetére történt vagyónátruházásért járó közvetlen illetékfizetés alá esnek; ez						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			fr.	kr.	Fokozat	Százalék	
86	utóbbi azonban az illy átruházásokra nézve megállapított mértékben csupán az örökösödés átszálltával teljesítendő.						
102	Okiratok, mentesek:						
	a) Mellyek a köz- vagy község-pénztáraknak, hivataloknak, és az álladalmi hatóságok kormányzása alatt álló intézeteknek, csupán a számukra rendelt kezelés végett a tulajdonképeni bizonyító okiratokkal átadandók . . .						feltétlenül
	b) és általában azok, mellyeknek kiadását a közhatóságok és hivatalok kizárólag hivatalos czélekből kívánják, és a mellyeknek kiadására a fél a polgári törvény értelmében nem köteleztetik, míg az itt érintett hivatalos használaton kívül másra nem fordítatnak.						feltételesen
	Ide tartoznak különösen:						
	c) azon biztosítási okiratok, mellyek büntetési eljárásoknál, s általában a közérdek biztosítása tekintetéből a közszolgálaton vagy szerződési viszonyon kívül kiadandók . . .						feltétlenül
	d) Mellyek olly czélekből mutatandók elő, hogy ezek alapján az álladalom, koronaországok, járások vagy valamely község közszükségeire, vagy általában közczélokra rendelt egyenes, vagy közvetett adó kivétele, megszabása, vagy megszüntetése, avvagy az illy adók és tartozások fizetésének a fenálló rendszabályok alapján megszüntetése, félbeszakasztása vagy elhatalasztása eszközöltessék, míg az itt felhozottakon kívül egyéb használatra nem fordítatnak . . .						feltételesen
	e) Mellyekkel a portékák a forgalomra nézve fenálló vámellenőri és rendőrségi rendszabályok értelmében a tovaszállítás vagy áttételnél ellátandók, ha nyilván a bélyeg alá nem tartoznak, míg az érintetlen kívül egyéb hasznuk nem vétetik;						feltételesen
	f) Mellyek olly jószágok vagy telkek megbecslése, vagy átengedése felől szerkeztetnek, mellyeken a tulajdonosok közérdekből, azaz az álladalom, vagy valamely község szükségai vagy általában közczélok tekintetéből tulajdoni kénytelenek, és illy esetekben az átengedett telek birtoka, és azon körülmény felől, hogy a betáblázott hitelezők és más érdekltek a meg-						

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke				Illeték-mentesség
		Illeték				
		állandó		változó		
ft.	kr.	Fokozat	Százalék			
	váltási összeg kifizetésébe beleegyeznek, a kincstár biztosítása tekintetéből, előmutatandók mig ezen okiratok, a közczélokra való eladás létesítésén kívüli egyéb használatra nem fordíthatnak;					feltételes
	g) A közczélokra szolgáló vállalatok péld. álladalmi vaspályakijelelések, hadgyakorlatok, hadjárások s t. e. f. alkalmával a magánosok tulajdonán elkövetett károsítások felőli felvételi leletek, becslési jegyzőkönyvek, s átnezetek mig a felvétel, kitudás, és a kármentesítés kieszközlésén kívüli más használatra nem fordíthatnak;					feltételes
	h) Az álladalmi kötelezvényeken és az ezekhez hasonló kötleveleken levő engedmények					feltétlen
	z) Azon okiratok, melyek a törvényes határozatok alapján a jobbágyi kötelék megszüntetése, a jogviszony megállapítása végetti telek és földfelszabadítás, és a jogosított s kötelezett közötti kármentesítés tárgyában készítettnek mig a földfelszabadítási és a nyilvánkönyvekbe való bejegyzésen kívüli egyéb hasznok nem vétetik.					feltételes
	k) A cs. k. katonatisztek kilépési térítvényei					feltétlen
	l) Azon térítvények, melyeket gyám- szülők, a lelenczek ingyen elvállalásakor a lelenczház igazgatóságához beadnak					feltétlen
	m) A fuvar- és tenger- levelek (connaissements, polices de chargement, polizze di carico) ha az elküldendő javak jegyzékén, és a fuvarossal vagy hajóssal kötött bér-, vagy bérleti szerződésen és a biztosításon (Assicuranz) kívül egyéb illeték alá tartozó rendeltetésök nincs, mig bíróság előtt hasznok nem vétetik					feltételes
	n) Az illetékmentes vagy az I. fokozat alá eső váltókra jegyzett elfogadások, hátrirati kezességek, vélbizonyítványok Ugyanazon mentességgel bírnak akkor is, ha a váltók mellékletekül használatnak.					feltétlen
	o) Előfizetési, előbérleti, és aláírási jegyek mig bíróság előtt hasznok nem vétetik.					feltételes
	p) Végrendeleti intézkedések (végrendeletek, végrendeletké)					feltétlen

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke				Illeték-mentesség
		Illeték				
		állandó		változó		
ft.	kr.	Fokozat	Százalék			
	q) Azon okiratok, melyek az ausztriai álladalmi kapcsolathoz tartozó követési személyek által, továbbá a külhatalmoknak az ausztriai kormány által elismert ügynökei által hivatalos minőségökben az őket megbízó kormány álladalmi polgárai részére belföldön kiadatnak mig az illetékköteles belföldi hatóságok előtt hivatalosan nem használhatnák.					feltételes
	r) Azon meghagyások és utasítások, melyek a meghatalmazási okiratokon kívül a szolgálatadó vagy felhatalmazó által a szolgálatban levő vagy felhatalmazottnak pusztán maga-alkalmazás, vagy a felhatalmazó irányábani fedezés végett, nem pedig azért adatnak, hogy harmadik személyek irányában bizonyisággá szolgáljanak Ha számadási bizonyítékok, reájok nézve az illetékfizetés kötelezettsége és az illeték nagysága tekintetében a számadásoknál A) alatt elősorolt határozatok alkalmazandók. L. Megegyezési szerződések, kereskedési levelezések, számadások, árvakönyvek, bizonyítványok. Jegyzet. A feltételes mentes okiratok, felmentés alá nem tartozó esetben használatok alkalmával, ha csak a díjszabásban más nem állapított meg, azon illeték alá esnek, mely alá ezen mentesség nélkül a díjszabás rendeletei szerinti minőségökhöz képest eredetileg estek volna.					feltételes
87/41	O k l e v e l e k, azaz valamely nyert képesség vagy feljogosítás felől nyert bizonyítványok : a) közhivatalok vagy községek által kiadottak, l. 49. t. sz. g. b) más személyek által kiadottak . . . társasági jogokról szólók mint társasági szerződések.					ivenként — 15
	Oskolaalapítványi okiratok, l. Alapítványok. Oskolabejárási bizonyítványok, l. 23. t. sz. c. Oskolai bizonyítványok, l. Bizonyítványok. Oskolapénz nyugtatványok, l. 113. t. sz. i. Oskolapénztöli felmentésérti folyamodványok, l. 16. t. sz. b.					

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
88 98	Osztózási levelek, és általában osztózást tárgyazó okiratok, és pedig: valamely közös jog megosztása felőli okiratok, mint elkülönözési okiratok; ellenben olly okiratok, mellyek által egy személyt egyedül illető jog mással pénzért vagy ingyen megosztatik, mint átengedési vagy ajándékozási okiratok az átengedett részre nézve; vagy ha a megosztás valamely társaság alakítása céljából történik, mint társasági szerződések; a teljes tulajdon megosztásáról okiratok l. Örökhaszon-bérlés-, Örök-bér-, Földbér-szerződések.						
	Osztályzati ítéletek, l. Ítéletek. Országbiztonsági őrség mennyiben illeti ezt személyes mentesség l. 95. t. sz. g. i. Orvosi bizonyítványok, l. Bizonyítványok. Ovások, l. Váltóóvások. Örökbe fogadás. Az örökbefogadhatóság megerősítéseért folyamodás l. Benyújtványok 15 t. sz. a. Az örökbe fogadás megerősítései, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.						
89 5	Örökbe fogadási okiratok, azaz örökbe fogadás felől kelt okiratok, a mennyiben bennök az örökbe fogadott személynek csupán az örökbe fogadó atya vagy anya nevének viselhetése engedtetik meg, és az örökbe fogadó szülők és örökbe fogadott gyermekek és ezek utódai közt csupán a házassági szülők és gyermekek közt létezőkhöz hasonló jogok köttetnek ki. A mennyiben azonban az örökbe fogadott gyermekre valamely jószág ruházatik, vagy valamely dologra vonatkozó jog engedtetik át, a jószágátruházás vagy engedelt jog minőségéhez képest mint ezen jogügylet.	ivenként		15			
90 50	Örökbérlési szerződések, l. Örökhaszonbér-, örök-bér-, földbér-szerződések. Örökhaszonbéri szerződések, Örökbérszerződések, azaz olly szerződések, mellyeknél fogva valamely jószág használati tulajdona évi fizetés mellett örökösen átengedtetik. Jegyzet. Érték gyanánt az egyszer mindenkorra kikötött, és az évenkénti szolgáltatások öszves sommjája, a törvény 16. §-ra figyelve, tekintendő.	értéke szerint		II.			

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
91 52	Örökösödési szerződések. Az örökösödési szerződés által alapított jog csak az átszálláskor esik a halál esetére lett vagyónátruházásra nézve megállapított illeték alá. Örökség elkülönözések, l. Elkülönözési okiratok. Örökségi nyilatkozatok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.	ivenként		15			
92 51	Örökségről lemondások, azaz a tárgyalási hatóságnál benyújtvány mellett vagy jegyzőkönyvileg tett abbéli nyilatkozatok, hogy valamely örökségre vonatkozó törvényes vagy végrendeleti jog vagy hagyomány, el nem fogadtatik, mint benyújtványok, jegyzőkönyvek 15. t. sz. a. 56. b. Örökségtárgyalási szerződések az örökség megosztására nézve, mint megosztózási okiratok; a végrendelet érvényessége, az örökösödés jog s t. e f. nézve mint egyezkedések. Örökségtárgyalások, benyújtványok, jegyzőkönyvek, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. 16. t. sz. x. Jegyzőkönyvek 56. t. sz. a. b. 57. t. sz. a.; a bírósági rendeletek, végzések, odaitélt rendelve nyek, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. Másodpéldányai és a felek kiváratára kiszolgáltattott további kiadványai az örökösödési odaitéleknek 49. t. sz. h. Jegyzet. Magok a halál esetére történő vagyónátruházások a közvetlen százalék-illeték alá esnek, l. Vagyonátruházások. Örökség vétel, azaz valamely átvett vagy legalább átszállott örökség megvételei, mint vételi szerződések.						
93 109	Örözményi szerződések, ha bennök bér köttetik ki, mint szolgáltattelekről szerződések; különben Összehívó hirdetések; l. Hivatalos kiadványok, 49. t. sz. i. — Folyamodványok, l. 15. t. sz. d. Összeirási ügyek, benyújtványok, jegyzőkönyvek, okiratok, l. 16. t. sz. s. 56. 86. b. d. Panaszok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.; a mentesek, 16. t. sz. i. k. l. m. s. u. z. Papi bérilleték felőli nyújtványok, l. Vétbizonyítványok. Papirosrétnagyság: a mennyiben vonja ez maga után nagyobb illetékfizetés kötelezettségét l. j. törv. 30. §.	ivenként		15			

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték		Illeték-mentesség
			állandó	változó	
	Parancsok, Hivatalosak l. Hivatalos kiadványok, 49. t. sz. i.				
	Parthajózási szabadalmak, azaz csekély vagy tágitott csekély tengerparti hajózásra feljogosító okiratok, l. 49. t. sz. g.				
	Pénzáadási ivaik, mellyek a számadó és számvevő közt cseréltetnek, l. 94. t. sz.				
	Pénzcsarnoki alkuszok, l. Könyvek és kötéselek.				
	Pénzügyi őrség, l. 95. t. sz. g. h.				
	Perek, l. Benyújtványok, jegyzőkönyvek, ítéletek, egyezkedések, elállások, nyilatkozatok.				
	Piacziár-bizonyítványok mint bizonyítványok.				
	Piacziárszabások vagy hirdetések, mellékletekképp mint mellékletek, 79 t. sz. a.				
	Polgárjogi-okiratok, azaz a községi polgárjog megadását tanúsító okiratok, l. 49. t. sz. g.				
	A községi polgárjogérti folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.				
	Polgári őrsereg, l. 95. t. sz. b. k.				
	Polgárosodási nyilatkozatok, azaz az álladalmi polgárjog megszerzésének elismerései, vagy annak megadása, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.; de ha a nyilatkozat a községi polgárjogra vonatkozik, l. hivatalos kiadványok 49. t. sz. g.				
	Pontozások, l. j. tört. 37 és 40 §§.				
	Postaigazgatóság. Ennél beadott mentes benyújtványok, l. 16. t. sz. u.				
	Postavevények, azaz postaátvételi bizonyítványok mint hivatalos kiadványok l. 49. t. sz. i. a feleknek az átvettelfelőli vevényei l. 113. t. sz. b.				
	Potlékzáradékok okiratokhoz, l. a. törv. 34. a. és 35 §§.				
	Pótlójegyzések, a nyilván könyvekben, l. Bejegyzések.				
	Pöregyességek, l. Egyezkedések, átiratok, mint láttamozott másolatok.				
	Rabok, l. 95. t. sz. m. n.				
	Rajzolatok, l. Mellékletek.				
	Rakodáslevelek, l. Fuarlevelek.				
	Reménybelivételek, l. Szerencsekötések.				
	Rendeletek, hivatalosak, l. Hivatalos kiadványok.				
	Rendelvények, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.				

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték		Illeték-mentesség
			állandó	változó	
	Rendoklevelek, l. Oklevelek.				
	Rendőrségi kihágások, súlyosak, benyújtványok, jegyzőkönyvek, okiratok, l. 16. t. sz. i. l. 56. 86. t. sz. b.				
	Rendőrségi vétségek, benyújtványok, jegyzőkönyvek, okiratok, l. 16. t. sz. i. l. 56. 86. t. sz. b.				
	Részfizetési nyugtatványok, l. Vétbizonyítványok 112. t. sz. a.				
	Részvénybizonyítványok, ideiglenesek, vagyis a társasági alaptőke alakítása végett letett részfizetésekről szóló bizonyítványok, mint vétbizonyítványok.				
	Részvények, mint társasági szerződések, okiratok.				
	Részvény-szeletek, mint fizetési utalványok.				
	Robotmegszüntető szerződések, l. 86. t. sz. i.				
	Rongyszedési szabadékok mint Utazási okiratok.				
	Segéddijerti folyamodványok, mennyiben illeti ezeket mentesség l. 16. t. sz. b.				
	Segéddij, ennek megadásaérti folyamodványok l. Benyújtványok 15. t. sz. c. Megadási tisztrendelvények l. Hivatalos kiadványok.				
	Segélyadások, hivatalosak, l. Hivatalos kiadványok. 49. t. sz. i.				
	Segélyadások, magánosak, mennyiben nem alamizsnák s ennél fogva illetékmentesek, mint ajándékozások általában.				
	Segélyérti folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a.				
	Sorsjátékok, l. Szerencsekötések.				
	Sorsjegyek, l. Szerencsekötések.				
	Sorsszámgyűjtők (Lottocollectanten). Ezek hivatalos benyújtványaikat illetőleg bélyegmentesek l. 50. t. sz.				
	Szabadalom. Valamely mesterség, vállalat, ipartűzlet, vagy különös szabadalmat igénylő, egyes iparágak üzésére megkivántató szabadalomérti folyamodványok, l. Benyújtványok t. sz. 15. B. Azon hivatalos kiadványok, mellyekkel az illy folyamodvány következtében hozott határozat tudtul adatik, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. A szabadalom megadásáról kiadott különös okiratok péld. oklevelek, szabadalmi okiratok, kiváltságok, szabadékok,				

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	mester- és polgárjogi okiratok, házalási engedélyek, a rongyszedési szabadságokat kivéve (l. ezeket), l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. g.						
	Szabadékok, l. Engedélylevelek.						
	Szabadságengedélyek, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.						
	Szabadsági utlevelek, l. Utazási okiratok.						
	Szállományjog. Ennek megváltása felőli okiratok, mint megváltási szerződések.						
	Számadás befejezése, l. Számadás alóli felmentések, elismerések, 94. t. sz. C. D.						
	Számadási bizonyítékok, l. Számadások és 86. t. sz. r.						
	Számadási felvilágosítások. hibák, l. 16. t. sz. p. és 94. t. sz. t.						
94	Számadások:						
83	A. Mellyek az által, ki szolgálatviszonyánál fogva, vagy ügyvivői minőségében számot adni köteles, a számadás követelésére jogosítottnak tétetnek, továbbá azon számadási hiányok és felvilágosítások, mellyek ezen személyek közt cseréltetnek, a mennyiben ezen számadások, hiányok, vagy felvilágosítások azon vagyont, mellyről szám adatik, közvetlenül illetik, és azon okiratok (Számadási bizonyítékok, vagy okiratok) mellyek a számot adni tartozó által az ezt követelni jogosítottnak, vagy viszont, a számadási tárgyra nézve kiadatnak, a mennyiben nem a két fél közt fenálló szerződési viszonyról vagy az ez által megalapított kötelezettségről kiadott jog-okiratok, péld. a szolgálati szerződés, a számadónak a számba vett vagyomból kapott fizetésről szóló nyugtatványai stb. míg irántok per nem támad.					feltételes	
	Per esetében mind a számadások mind az érintett számadási bizonyítványok, ha mint tulajdonképi peres tárgy mutattatnak elő, ivenként 15 kros bélyeg alá esnek. De ha csupán a peres ügy nagyobb felvilágosításul terjesztetnek elő, vagy a peres eljárásán kívül mellékletként használtatnak, akkor a mellékletek bélyege alá esnek. A mennyiben az itt elősorolt számadások, és számadási bizonyít-						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	tékok kiskorúak, vagy más gyámoltak, vagy közintézetek avagy egyháztársulatok, vagy valamely község vagyonát illetik, az által, hogy megvizsgálás, betekintés végett, közhatóságok elé vagy a pénztári kezelet tekintetéből pénztárak elébe, terjesztetnek, bélyegkötelesekké nem válnak.						
	B. 1. Az álladalom, vagy az álladalmi hatóságok avagy község-igazgatóságok közvetlen kormányzata alatt álló közintézetek részére folytatott ügyek alkalmával tett kiadások felőli minden számadások, akár adatott reájok előlegezés, akár nem, utazási költség-számadások, beteg vagy fegyencz-tartási számadások stb.					feltétlenül	
	2. Számlák, jegyzékek, kimutatások stb., mellyek kereskedők vagy iparüzők által kereskedésük vagy iparüzletük tárgyai felől, kereskedők vagy iparüzők avagy más személyek számára adatnak ki, még akkor is, ha ezen iratokon a kifizetés bizonyítottatik, a mérlegetett számlák kivételével míg törvényszék előtt nem használtatnak, vagy valamely közpénztárnak nyugtatvány helyett be nem adatnak, melly két esetben a vétbizonyítványokra nézve a 112. t. sz. a. alatti illeték alá esnek.					feltételes	
	3. Olly számadások, mellyeket valaki tulajdon vagyonáról visz, vagy mellyek nem kereskedő vagy iparüző által egy harmadik személynek, ez elleni követelés felől küldetnek meg, számlák, kinyomatok stb. nem tárgyai a jelen törvény által kiszabott adozásnak, ha a követelés kielégítésének elismerésével el nem látvák. A mennyiben ezen feltétel teljesül, a bélyeg a vétbizonyítványokra nézve fenálló határozatok szerint alkalmazandó.						
	Jegyzet. Ha a 2. és 3. alatt említett iratok valamely bélyegköteles benyújtvány, vagy illy benyújtványnak, avagy bélyegköteles jegyzőkönyvnek mellékletei helyett adatnak be, egyelőre a benyújtványok s illetőleg mellékletekre nézve kiszabott bélyeg alá veendő.						
	C. Felmentések magánszemélyektől, bíróságiak és azon kivüliek	ivenként		15			

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	D. Elismerések, azaz oly bizonyítványok, mellyek által az, kinek számadatik, a számadást helyesnek ismeri, akár részletes, akár pedig végszámadás legyen	ivenként		—	15		
	Számítási jegyzőkönyvek, bíróságiak j. törv. 39. §. és 83. t. sz. való tekintettel, 56. t. sz. a. és b. szerint; mennyiben illeti ezeket mentesség l. 57. t. sz. a.						
	Számítási nyilatkozatok, l. Nyilatkozatok.						
	Számítási panaszok, l. Benyújtványok 15. a. i.						
	Számítási végzések csődperekben, l. Itéletek.						
	Számlabéri nyugtatványok, azaz nyugtatványok a törvényhatóságoknál lefizetett számlabérért, l. Hivatalos kiadványok.						
	Száraz váltók, l. Váltók.						
	Származási bizonyítványok, l. 86. t. sz. e.						
	Szegények, l. 95. t. sz. o. p.						
	Szegényi javadalmak, ezekérti folyamodványok, l. Benyújtványok 16. t. sz. a.						
	A szegényi javadalmakból húzott járandóságok fölötti nyugtatványok, l. Vétbizonyítványok 113. t. sz. l.						
	Szegénységi bizonyítványok, l. Bizonyítványok 24. t. sz. a.						
95	Személyes mentességek:						
75	a) A közhatalóságok, hivatalok és az álladalmi kincstárból javadalmazott közintézetek, mint szinte ezek képviselői; ha az illetékfizetés kötelessége az álladalmi kincstárt, vagy magát a javadalmazott alapot illetné.						
	Jegyzet. Az álladalom, a legfelsőbb udvar vagy az álladalmi kincstárból fedezett valamely alapítvány vagyonának vagy iparvállalatának igazgatására rendelt hivatalok, a bélyegszabályok alkalmazása tekintetében az általános rendeletek alá esnek.						
	Ezen határozat azonban nem terjed ki:						
	aa) álladalmi egyedárusági tárgyak készítéséhez, őrzéséhez vagy eladásához rendelt hivatalokra.						
	bb) A posta-intézet igazgatására, a bányászatnak, az álladalom költségén való üzésére, továbbá az álladalmi vaspályák és távirók épí-						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	tésére és igazgatására rendelt hatóságok és hivatalokra.						
	cc) Azon hatóságokra, mellyek az érintett vagyon és iparvállalatok igazgatására rendelt hivatalok felett állanak és ezen igazgatóság ügyeit vezérlik és reájok felügyelnek.						
	Az aa, bb és cc alatt elősorolt hivatalokat és hatóságokat a közhatalóságok és hivatalok részére engedett mentesség illeti.						
	bd) Az álladalmi kincstárból nem javadalmazott azon közintézetek, mellyek közczélokra rendelvek, és mellyek igazgatása közvetlenül az álladalom hatóságai vagy községei által vezetetik, az egyházvagyon-igazgatóságok, a polgári őrsereg, és magok a községek mentesek azon okiratokra és irományokra nézve, mellyeket a reájok bízott közczélokra kiadnak, továbbá azon benyújtványokra nézve, mellyeket ők az ezen intézetek vagy községek igazgatása feletti örködésre és annak kormányzására rendelt hatóságokhoz az ezen felügyélzatra vagy kormányzásra vonatkozó ügyekben beadnak, ellenben nem mentesek azon jogügyletekre, okiratokra és az érintett benyújtványokon kívül azon irományokra nézve, mellyek az intézetek vagy községek magánjogi viszonyait vagy vagyonát, és ezek járadékait vagy fölöslegeit tárgyazzák. Ez utóbbi viszonyokban magánszemélyeknek tekintendők.						
	c) Ő felsége, és általában a felséges császári ház tagjai, azon okiratokra és irományokra nézve, mellyek ő felsége vagy ő felségeik által sajátkezűleg kiadatnak és aláíratnak.						
	d) A cs. k. nemzetségi, ősi és családalapítványi pénztárigazgatóság azon jogügyletekre, okiratokra is irományokra nézve, mellyek valamely ingatlan, és bélyegköteles tartományban fekvő dologtól különböző tárgyakra vonatkoznak.						
	e) Idegen hatalmak követeivé rendelt, külálladalomhoz tartozók, az általok vagy meghatalmazottjaik, képviselőik által helyettök kiadott okiratok és irományokra nézve, a mennyiben ezek nem oly tartományokban fekvő ingatlan dolgokra vagy ezeken fekvő						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k			Illeték-mentesség
			állandó		változó	
			ft.	kr.		
	követelésekre vonatkoznak, melyekben ezen törvénykötelező erővel bír.					
	f) A valóságos katonai szolgálatban levő, és a katonai testülethez tartozó személyek az ezredestől bezárólag lefele.					
	aa) Minden olly benyújtványokra és hivatalos kiadványokra nézve, melyek ezeknek, a testőrségi, hadkarbeli és ezredi hadbíróóságok törvényhatósága alá tartozó perlekedéseket illető törvényszéki tárgyalásokban előfordulnak, továbbá olly hivatalos eljárásokra nézve, melyek az olly jogügyekben valamely hadbíróóság megkeresésére, valamely más hatóság által vétetnek folytatba;					
	bb) Azon járandóságok felől adott vétbizonyítványokra nézve, melyeketők az álladalomtól katonai minőségükben húznak akár magok, akár a hozzájuk tartozók vegyék fel azokat.					
	g) Az altisztek és közemberek, a pénzügyi őrség, és országbiztossági őrség vagy csendőrség és helyhatósági őrség legénysége a szabadságlevelekre mint útlevelekre nézve.					
	h) A pénzügyi őrségnek valóságos szolgálatban álló legénysége, azon járandóságokra nézve, melyeket az álladalomtól pénzügyőrségi minőségében húz, vagy az ezekre nyert előlegezéseket tárgyzó vétbizonyítványokra továbbá a fegyelmi ítéletek elleni felebbezésekre, a büntetés elengedését, enyhítését, eltörlését, magasabb állomás elnyerése végett kiszabott próbatételeket, végre barátok- és rokonoknál gyógyittatás megengedését illető folyamodványokra nézve.					
	i) Az országbiztossági őrség vagy csendőrség, továbbá a helyhatósági őrség legénysége azon élvezetek felől vétbizonyítványokra nézve, melyeket őrmínőségükben húznak.					
	k) A polgárőrséghez tartozó személyek, az előjáró, parancsnokságnál vagy igazgató tanácsnál szolgálati minőségükben, vagy fegyelmi ügyekben beadott benyújtványokra nézve.					
	l) A perügyelő csödperekben, a csödtömegekre vonatkozó minden tárgyalá-					

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k			Illeték-mentesség
			állandó		változó	
			ft.	kr.		
	sokra és irományokra nézve, az osztályzati végzés, és ebből kivonatok kivételével, mellyért az illetéket vagy előre lefizetni vagy annak feljegyztetését eszközölni tartozik.					
	A tömeggondnok és a hitelezők választmánya a csödtömeg kezelésére vonatkozó ügyletekben, azonban csak annyiban, mennyiben pereket nem folytatnak vagy az más személyekkel a csödtömeg kezelésére avagy valóditására vonatkozó jogügyleteket nem kötnek.					
	m) Az adósságok miatt végrehajtás útján befogott személyek, tartásukat, fogóságuk megszüntetését vagy a hitelezőkkel megegyezést tárgyzó folyamodványaikra, továbbá a fogság megszüntetését eszközölgő egyezkedésekre nézve.					
	n) Fegyenczek azon jegyzőkönyvekre nézve, melyek a fegyelmi intézetek vizsgáló biztosai által a fegyenczek panaszai és kérelmei tárgyában szerkesztetnek.					
	o) Azon személyek, melyeknek szegénysége törvényes bizonyosság által igazolattatik, a saját ügyeikbeni bírósági eljárásokra és az erre vonatkozó adatok és bizonyítékokra nézve, az illeték feljegyzése mellett.					
	1. <i>Jegyzet.</i> A feljegyzett illetékek vagy épen nem vagy csak részleg szedetnek be, ha a szegény mint felperes ügyét elvesztette, vagy ha alperes lévén, a szegény perköltségei megtérítése az ellenfélnek egészen vagy részleg köteleességévé nem tétetett.					
	2. <i>Jegyzet.</i> A benyújtványokért, vevényekért, bizonyítványokért, vagy jegyzőkönyvekért járó illeték alól ezenkívül a szegénység tekintetéből engedett mentességek ezen tárgyaknál sorolvák elő.					
	p) Gyámság vagy gondnokság alatt álló olly személyek, melyek a szükséges tartásra szoritvák azon esetre, ha azon hozzájuk tartozók, kiket a rólokvaló gondoskodás, vagy tartásuk a törvény értelmében illet, szinte a szegények sorába számítandók, azon benyújtványokra és mellékleteikre nézve, melyek vagy magok, vagy részökre más által, a gyám- vagy gondnoki hatóságoknál nyujtandók					

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k		Illeték-mentesség
			állandó	változó	
			ft. kr.	Fokozat Százalék	
	be, valamint ezen hatóságok kiadványai is.				
	q) Az álladalom, valamely koronaország, járás, vagy község részére fenálló egyenes vagy közvetett adók bérletét, az adókötelesektől beszedés tekintetében, és az ezen behajtások eszközlése végett tárgyalások alkalmával beadott benyújtványok és iratokra nézve szintazon illetékmentesség illeti, mellyel az ország-fejedelmi hivatalok, vagy községek az említett adók közvetlen kezelésekor bírnak.				
	r) A kereskedelmi-, ipar- és ügyvédkamrák, mezőgazdasági társaságok, és minden nem politikai egyletek, mellyek pénzbeli nyereség eszközlése nélkül, tudományos, vagy jótékony célok elérésére törekcsenek, a közhatalóságok és hivatalokkal törvényszéki eljárásom kívül vitt levelezéseikre nézve.				
	s) Az egyházi előjárók azon benyújtványokra nézve, mellyek egyedül a lelkészetet, egyházi fegyelmet, az egyházak fentartását vagy építését, az egyházat egyetemlegesen illetik; továbbá az egyház- és vallási társulatok, mind azon okiratokra nézve, mellyek általok vagy nevökben egyház-hivatalokkal méltóságokkal felruházás, valamely vallási kötelezettség teljesítése, vagy az egyházfegyelemre vonatkozó tárgyak felől kiadatnak, a mennyiben ezek egyszersmind tárgylagos jogokat vagy tárgylagos szolgáltatások iránti kötelezettségeket, vagy a társaság vagyonát nem tárgyzazzák.				
96	Személyjegyek, szállítási vállalatoknál, l. 113. t. sz. b.				
57	Szerencsekötések, azaz olly szerződések, mellyek által valamely még bizonytalan haszon reménye ígértetik és elfogadtatik	értéke szerint		II.	
	<i>Jegyzet.</i> Értékül veendő: a) Fogadásoknál a díj, mellyben a fogadás történik és ha a két fél fogadási díja különböző, a nagyobb fogadási díj; b) Sors- és más játékoknál, a sorsjegyekben vagy játéktervben kitett befizetés;				

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k		Illeték-mentesség
			állandó	változó	
			ft. kr.	Fokozat Százalék	
	c) A reménybeli vételnél a kikötött vételár minden mellék-tartozásokkal;				
	d) Hajóközönsöknél a felvett vagy kölcsönzött összeg vagy pénzérték;				
	e) Társasági ápoló-intézeteknél azon betétel, mellytől a tagkép leendő felvétel feltételeztetik, akár a felvételi okirathól tűnjék ki ezen összeg, akár pedig a társasági határozatokból.				
	f) Biztosítási szerződéseknel, azon biztosítási díj vagy azon ár, melly mellett a biztosítás történik;				
	g) Az életjáradéki szerződésnél, az életjáradék mellett átengedett tőke.				
	Szerződések, l. Okiratok.				
	Szolgálatadási rendelvevények, hivatalosak, l. Hivatalos kiadványok; magán személyektől, l. Szolgáltatattéletről szerződések.				
	Szolgálatbér-odaitélések, l. Itéletek.				
	Szolgálatbér-szerződések, mint szolgáltatattételek felőli szerződések.				
	Szolgálatból-elküldés, felmentés felőli okiratok, rendelvevények, l. Elbocsátványok.				
	Szolgálati biztosítványok, l. Biztosítványok.				
97	Szolgáltatattételek. Terhes szerződések szolgálatok iránt	értéke szerint		II.	
40	<i>Jegyzet.</i> Értéknek azon kikötött bér tekintendő, melly, a mennyiben meghatározott, megújuló teljesítésekből áll, j. törv. 16. §. szerint, vagy ha az a viszont-teljesítés nagysága, péld. darab szám szerint, és köbökben állapittatik meg, az egész kikötött munka szerint számítandó.				
98	Szolgalmak. Olly oklevelek, mellyek által valakinek valamely szolgálat megszerzésére való cím megadatik, vagy a már megtörtént szerzés a kötelezett által igazoltatik, és pedig:				
	a) ha a szerzés élők közt ingyen történt, az ajándékozások iránti illetékszabás szerint;				
	b) ha halál-esetére engedtetett át, a halál-esetére történt vagyonátengedési illetékszabás szerint;				
	c) ha a szerzés fizetés mellett történt.				
	aa) az ingatlan dolgok haszonvételének vagy használatának szolgálmaért	az értéktől érték szerint		II.	3%
	bb) minden egyébékért				

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	<i>Jegyzet.</i> Értéknek, fizetés nélküli szerződéseknek a kikötött somma, ingyenszerzésnél maga a szolgálat értéke tekintendő. A használat, lakás és a használat szolgalmánál az érték meghatározására nézve j. törv. 16. és 58. §-nak határozata szolgál zsinormértékül.						
	Szóváltások (perekben), l. Benyújtványok 15. t. sz. a. i.						
	Szűkölködésről bizonyítványok, l. Szegénységi bizonyítványok.						
	Születési bizonyítványok, l. Anyakönyvkiadványok.						
	Táncz-zene-engedélyek, l. Szabadalmak.						
	Tanításpénzek. Ezek alóli felmentésérti folyamodványok, l. 16. t. sz. b.						
	Tanításpénz-nyugtatóványok, l. 112. t. sz. a. 113. t. sz. i.						
	Tanszaki-vélemények, l. Leletek.						
	Tanulmányok, l. j. törv. 34. §. d.						
	Tanúk szóbeli végrendeleteknél, ezek kihallgatása, l. 57. t. sz. a.						
	Tanulmányi bizonyítványok, l. Bizonyítványok.						
	Tanuló-levelek, l. Bizonyítványok.						
	Tanusítványok, l. Bizonyítványok.						
	Tanuvallatási jegyzőkönyvek, polgári bírósági eljárásoknál, l. Jegyzőkönyvek 56. t. sz. b.; a büntető bírósági eljárások nem tárgyai az adózásnak; bíróságon kívüli eljárásoknál l. 56. t. sz. e.						
	Tanuvallatási kérdő pontok, mint mellékletek.						
	Táplálási kimutatások, mint Számadások.						
	Tárgyalási határidő halasztásai, l. Hivatalos kiadványok j. törv. 32. §.						
	Tárgyalási jegyzőkönyvek, bíróságiak, l. Jegyzőkönyvek.						
90	Tárgyalások, l. Örökösödési tárgyalások.						
55	Társasági szerződések, azaz, olly szerződések, mellyek által két vagy több személyek kötelezik magokat arra, hogy valamely cél elérésére vagy csupán fáradságukat vagy vagyonukat is egyesítik: a) ha a társak valamely meg nem becsülhető dolgot tárgyzó célnak elérésére csupán fáradságukat egyesítik	ívenként		— 15			

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			fr.	kr.	Fokozat	Százalék	
	b) ha a társak magokra a társakra nézve semmi hasznot nem hajtó tárgyú cél elérésére fáradságukat vagy vagyonukat egyesítik a mennyiben a II. fokozathoz képest az érték szerint kisebb somma nem jár, melly esetben az utóbbi fizetendő.	ívenként		— 15			
	c) minden egyéb esetekben <i>Jegyzet.</i> Az illeték kiszabásánál az ügylet vitelére szánt tőke vagy vagyon, s a részvények bebocsátásával egybekötött vállalatoknál azon összeg, mellyről a részvény szól, vagy ha az benne kitéve nem volna, az érte befizetett összeg értéke veendő alapúl. Ha a társak csupán fáradságukat, de valamely megbecsülhető dologból álló haszon elérése végett egyesítik, akkor az illeték-mennyiséget ezen dolog értéke határozza meg. Ha valamely ingatlan dolog tulajdona, hasznvétele, vagy használatjoga engedtetik át, akkor ezen dologra nézve a 108. t. sz. határozata alkalmazandó. L. Jóságjegyzetek.	az érték szerint		II.			
	Tartási nyugtatóványok, l. Vétbizonyítványok 112. t. sz. a.						
	Tartási segélyről szóló nyugtatóványok, l. Vétbizonyítványok.						
100	Tartási szerződések, azaz, olly szerződések, mellyeknél fogva valaki valamely személy tartásáról gondoskodást vagy ennek ápolását időnkénti fizetés mellett magára vállalja, vagy mellyek által valaki bizonyos a tartáshoz megkívántató tárgyak (tartási czikkelyek) péld. az étel kiszolgáltatását átveszi, mint áruszerzési kötések, vagy pedig mellyek által valaki valamely személy holtig való eltartását bizonyos tőkért elvállalja, mint életjáradéki szerződések.						
107	Tartási térítvények, l. Okiratok, (jog-) és Élelmezési szerződések.						
	Tartózkodási engedélyek, a községek részéről, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.						
	Tartózkodási jegyek (<i>carte di sicurezza</i>), l. Hivatalos kiadványok, 49. t. sz. i.						
	Tartózkodási vagy lak-bizonyítványok, mint utlevél vagy honbizonyítvány megkaphatására kívántató bizonyítványok, l. Bizonyítványok 24. t. sz. d.						
	Távolléti engedélyek, l. Hivatalos kiadványok, 49. t. sz. i.						

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke		Illeték		Illeték-mentesség
				állandó	változó	
		ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
101 58	Távolléti szabadságérti folyamodványok, l. Benyújtványok, 15. t. sz. a. Távollevők, l. az illeték-jegyzetekre vonatkozó törv. 29. §. Teherlevelek, azaz a nyilvántönyvek vitelével megbízott hivatalok által az ingatlan jószágokra nyert zálogjogok felőli bizonyítványok l. 66. t. sz. Telekadói benyújtványok l. 16. t. sz. q. 86. b. d. Telekdarabolás: A. Szerződéses e felől olly személyek közt, melyeknek a telekhez egyenlő joguk van, mint elkülönözési okiratok, más személyek közt, mint eladási szerződések, az elkülönített földet illetőleg. B. Kimutatások e felől: a) ha csupán a földadósorzat kiigazítása végett szerkeztetnek, 86. t. sz. b. b) ezen kívül ha az osztozásban érdekllett felek által aláírva, és az eldarabolás felől különös okirat nem szerkeztetett, mint telekeldarabolási szerződések; de ha különös szerződés kötött Telekfelszabadítási ügyek, l. 16. t. sz. z. 12. D. 86. i. Telekkönyvi kivonatok, l. Kivonatok. Telekzálogok, l. Jelzálog-lekötések. Temetkezési egyettkönyvecskék, l. Bejegyzési könyvek. Tengeri utlevelek, l. Utazási okiratok. Terhelési (jóság) irományok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. g. i. Téritvények, l. Okiratok (jog-). Termék-elkülönözési jegyzőkönyvek, l. Elkülönözési jegyzőkönyvek. Tervek, l. Mellékletek. Tervezetei vagy feltevései kétoldalulag kötelező jog-okiratoknak, mihelyt ezek mind a két szerződő fél vagy csak egyike által aláírva s a másikkal kezében léteznek, mint pontozatok; az egy vagy kétoldalulag kötelező aláírás nélküli jog-okiratok, bizonyítványok, nyugtatványoknak tervezetei hivatalos használat alkalmával mint mellékletek tekintendők. Testületek, l. Erkölszi személyek.					
				15		

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke		Illeték		Illeték-mentesség
				állandó	változó	
		ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
103 71	Tisztrendelvények magán szolgálta fogadott személyek számára, mint szolgálati szerződések, egyéb esetekben, mint hivatalos kiadványok. Tized-megváltási ügyek, l. 16. t. sz. z. 12. D. 86. i. Toldalékok, melyek valamely már tökéletesen elkészült okirathoz utólagosan kapcsoltnak, l. j. törv. 34. és 35. §§. és 24. t. sz. r. Törlési bejegyzések, l. 12. t. sz. l. Törlési engedélyei a törvényhatóságoknak, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.; a feleknek, l. 103. t. sz. b. Törlési folyamodványok: a) A kötelezett részéről, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. b) A jogosított részéről, ha a fizetésiránti ügylet felőli nyugtatvány vagy általában azon okirat, mely által a kötelezettség megszüntetett, a folyamodványhoz nem mellékelte, mint ajándékozások.					
104 67	Törvényesítések: a) bíróságiak vagy hivatalosak. l. Hivatalos kiadványok, 49. t. sz. i. b) magánszemélyek által kiadottak, mint meghatalmazások. Tudósítások, l. Levelezések, hivatalosak. Tulterhelési levelek (jóság), l. Teherlevelek. Tulzálogítások, l. Zálogolási jegyzetek. Turzási engedélyek, l. Hivatalos kiadványok. Turzási engedélyérti folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. Tűzkármentesítések. Ezekről nyugtatványok, l. Vétbizonyítványok 113. t. sz. k. Utalványok: a) Olly okiratok, melyeknél fogva az adós maga helyett más harmadik személyt állít fizetőül, és a hitelezőt hozzá utasítja, a váltólevelek kivételével, melyek számára a törvény egy saját bélyegfokozatot rendel, l. 111. t. sz. b) hivatalosak, fizetés, zsold, segély, jutalmazásról szólók l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. c) Ugyan azok magán személyektől, aa) a mennyiben ezek a számadóra intézvék, l. 94. t. sz. A. 36. r.					
						az utalványozott fizetés összege szerint

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
106 85	bb) Olly okiratok, mellyek a jogositottaknak adatnak. Utalványzatok, I. Utalványok Utazási átalányok, Vétbizonyítványok, l. 113. t. sz. e. Utazási bizonyítványok, utazás végettek, mint utazási okiratok; tett utazás felöltek, mint bizonyítványok. Utazásra felvételi jegyek, l. 113. t. sz. b. Utazási okiratok, azaz olly okiratok, mellyek utazók számára személyes igazolásuk végett a rendőrségi rendszabályok fentartására a belföldön felállított hatóságok, hivatalok, vagy személyek által kiadatnak, az utazás idejére vagy azon helyre, hová az utazás czéloztatik és az utazási okirat nevére való tekintet nélkül, neveztessek bár az utlevélnek, menetlevélnek, utazási bizonyítványnak, védlevélnek, vándorkönyvnek stb.	az utalványozott összeg szerint			II.		
107 86	a) Cselédek, legények, inasok, napszámások, munkások, s általában olly személyek számára, mellyek a szokott napszámot felül nem muló kérésből élnek, és általában vándorkönyvekért. b) Más személyek számára. Utazási okiratok, mentesek: a) nyolcz napnál hosszabb ideig nem tartó utazásra adott menetlevelek b) azon menetjegyek, mellyek bizonyos helyekből kimenetel alkalmával megkivántatnak és kimenet alkalmával átadandók. c) az illetékköteles belföldön nem a hatóságok vagy hivatalok által kiszolgáltatott minden utazási okiratok 1. <i>Jegyzet.</i> Ha az a, b, c, alatt elősorolt utazási okiratok, az utazás közben vagy a rendeltetése helyén való megérkezés alkalmával igazoláson kívül más egyéb czélokra, mint bélyegköteles benyújtványoknál, vagy ezek helyét pótló jegyzőkönyveknél mellékletekkel használtatnak, ilyenkor ezen okiratok a mellékletbélyeg alá esnek. 2. <i>Jegyzet.</i> Az utazási okiratnak minden meghosszabbítása új kiadványnak tekintendő, a vándorkönyvbe jegyzettek kivételével.	minden kiadásért minden kiadásért	6 30			feltétlenül feltétlenül feltétlenül	

Ujítások, l. j. törv. 38. §.

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
108 106	Utiköltségelölgezési nyugtatványok, l. Vétbizonyítványok. 113. t. sz. e. Utiköltségjegyzékek, l. 94. t. sz. B. 1. Utiköltség megtérítések. Ezek felölly nyugtatványok. l. 112. t. sz. a. és 48. t. sz. e. Utlevélbizonyítványok, azaz olly bizonyítványok, mellyek az utlevél vagy bármí módon nevezett utazási okirat lételele vagy visszatartása mellett adatnak ki, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. Utlevelek, l. Utazási okiratok. Ügyelők, mennyiben illeti az általok kiadott okiratokat mentesség l. 81. t. sz. q. Ügynök hivatalok, l. 45. t. sz. a. Ügyvédilletékek, a bíró által ítéletileg világosoknak nyilvánítottak, vagy hivatalosan alább szállítottak, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. Ezeknek formás perlekedés következtébeni kifizetését tárgyazó ítéletek, l. Ítéletek. Ügyvédkamrák, l. 95. t. sz. r. Ügyvédségi engedélyek, l. Hivatalos kiadványok. 49. t. sz. g. i. Folyamodványok ügyvédségért, l. Benyújtványok 15. t. sz. b. Ügyviselet, mennyiben illeti ezt mentesség, l. 49. t. sz. A. 113. t. sz. e. f. Ügyvivőség. Folyamodványok feljogosított közügyvivőségért, l. Benyújtványok 15. t. sz. b. A felvételi engedély, l. Hivatalos kiadványok. 49. t. sz. g. i. Vagyonátruházások: A) Élők között 1. Ajándékozás által, legyen azok tárgya ingó vagy ingatlan l. Élőkközötti ajándékozások. 2. Ingatlan dolgok tulajdonjogának, haszonvételének, vagy használatjogának átruházásai. a) fizetés melletti jogtügylet által L. Vevési, Eladási, Csere, Házasság-kötések, társaság-szerződések, egyezkedés, nyilatkozatok, benyújtványok 15. t. sz. jegy. és a jegyzőkönyveknél a) és b) jegy.; b) bírósági ítélet által, hová a választott bíróságiak is tartoznak, l. Választott bírósági ítéletek, és ítéletek általában.	az értéktől				3%	

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték		Illeték-mentesség
			állandó	változó	
			ft.	kr. Fokozat Százalék	
	3. Más dolgok tulajdonságának vagy hasznvételésének, avagy dolghozói vagy szolgáltatásokhozói más jogoknak átruházásai, I. Okiratok (jog-) ítéletek, választott bírósági ítéletek, egyezkedések, nyilatkozatok, a benyújtványoknál jegyzetet, és jegyzőkönyveknél a) és b) jegy.				
	B) Halál esetére, alapuljanak bár végrendeleti intézkedésen, szerződésen, vagy a törvényen:				
	a) szülők által törvényes es törvénytelen gyermekekre vagy ezek utódaira és viszont fogadott gyermekekre a hagyományos halálakor a tőle el nem vált házastársra	az értéktől		1	
	b) olyan személyekre, kik az örökhatározatban állottak, ha az örökség vagy a hagyomány halálig vagy bizonyos számú évekig 50 ftot meg nem haladó évi járadéknál többet nem tesz, vagy 500 frtos tőkeösszeget felül nem mul	az értéktől		1	
	c) az a) alatt elősoroltakon kívüli rokonokra az unokatestvérekig bezárólag	az értéktől		4	
	d) az a) b) c) alatt elősorolt eseteken kívül	az értéktől		8	
	1. <i>Jegyzet.</i> Ha az átruházás tárgya ingatlan dolog, akkor annak értékétől a B), a), b), c), d), alatt felhozott illetéken felül még 1½ százalék fizetendő.				
	2. <i>Jegyzet.</i> Olly örökhatározatoktól, örökrészekről vagy hagyományoktól, melyekről valamely örökös vagy hagyományos lemond, az illeték, ha ez a lemondónak az örökséghez való viszonya folytán nagyobb mértékű, mint melyet azoknak kellene fizetni, kik ezen lemondás következtében a hagyomány, örökrész, vagy örökség birtokába jutnak, azon nagyobb mértékben fizetendő, melyet a lemondónak kellett volna fizetni.				
	e) Mentések olly hagyományok, melyek a), B) a) alatt elősorolt személyekre szállnak, ha az egész tehető állapot az adósságok lerovása nélkül 50 frtot meg nem halad.				
	f) A jelen díjszabási tételszámban, a benne idézett díjszabási tételszámokban, és a díjszabási 12 t. sz. A. b. meghatározott 3½ és 1½ szá-				

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték		Illeték-mentesség
			állandó	változó	
			ft.	kr. Fokozat Százalék	
	zaléknyi illetékből elengedésnek van helye azon idő szerint, mely az ingatlan dolog tulajdonjogának utolszor történt átruházásától fogva azon ideig, melyre nézve az illeték-szabás kérdésben forog, eltelt. Erre nézve következő határozatok állanak:				
	a) Az érintett időköz azon naptól kezdve, mellyen az utolsó birtokosra történt átruházást kimutató jogcím jogerejűvé vált, ennél fogva ha az érintett átruházás szerződés által történt, ezen szerződés kötésének napjától, vagy ha az örökhatározat, halál esetére tett ajándékon vagy hagyományon alapul, az örökség, ajándék, vagy hagyomány szállománynapjától kezdve, azon napig számítandó, mellyen az illeték meghatározása miatt kérdésben forgó vagyonátruházásnak jelen törvény 43. §. által rendelt bejelentése az illeték kiszabására rendelt hivatalhoz eljut.				
	b) Azon földbirtokokra nézve, mellyek számára nyilvántönyvek azon joghatálylál léteznek, hogy valamely dologi jog az ezekben való bejegyzés vagy feljegyzés által szerzettetik, az illeték-elengedés kieszközlésénél csupán azon megelőző vagyonátruházások vehetők figyelembe, mellyek a nyilvántönyvekbe bejegyezve.				
	c) Ha az illeték-elengedés igénye olly jogügyletekből következtetik, mellyek jelen törvény hatálya előtt kötettek, csupán az ezen időpont előtt a nyilvántönyvekbe be nem jegyezett vagy be nem vallott olly jogügyletek vehetők figyelembe, mellyek iránt az okiratok a kihirdetöl nyiltparancs V. határozatához képest meghitelesítettettek.				
	d) Az illeték-elengedés tesz:				
	aa) Olly átruházásoknál, mellyektől az illeték 3½ százalékkal szabott ki, ha az a) pont szerint meghatározott időköz:				
	2 évet tul nem halad				2½
	4 " " " "				2
	6 " " " "				1½
	8 " " " "				1
	10 " " " "				¾

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke				Illeték				Illeték mentesség
		állandó		változó		állandó		változó		
		ft.	kr.	Fokozat	Százalék	ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	bb) Azon átruházásoknál s illy átruházásoknak nyilvankönyvekbe való bejegyzésénél, melyektől az illeték 1½ százalékkal szabatik meg, 1 százalékat, ha az érintett időköz 4 évet és ½ százalékat, ha ezen időköz 8 évet túl nem halad. Ennél fogva az aa) pont szerint fizetendő:									
	2 éven belüli átruházásért							1		
	4 " " " "							1½		
	6 " " " "							2		
	8 " " " "							2½		
	10 " " " "							3		
	10 " tuli " "							3½		
	a bb) pont szerint,									
	4 éven belüli átruházásért							½		
	8 " " " "							1		
	8 " tuli " "							1½		
	D. Ingatlan, járadékot biztosító jószágok birtokától, községek, egyházak, alapítványok és javadalmak minden 10 évi birtok után 2 százaléknyi illeték egyenértékét tartoznak fizetni. Ezen egyenérték meghatározása végett:									
	a) az érintett ingatlan jószágok értéke 10 évről 10 évre az utolsó 10 év alatt bevett középjövedelmezés alapján tudandó ki.									
	b) A község, testület, valamely alapítvány jószágának igazgatója és a javadalmaknál a járandóságok élvezetében levő haszonvevő e végett az utolsó 10 év folyama alatti tiszta jövedelmet a vagyonátruházásoktól járó illeték meghatározására rendelt hivatalnál, mellynek járásában a jószág fekszik, bevallani köteles. Az első 10 évi időszakra a bevallásnak jelen törvény hatályától kezdve három hónap alatt kell megtörténnie.									
	c) A bevallási előadatok a közrendtartási járási hatóság által, a mennyiben szükségesnek ismertetik, dologértők meghívása mellett és a jövedelmezési számadások's lelettárok használásával megbíráltatnak, 's a tiszta jövedelem összege, továbbá ennek huszszoros mennyisége mint a jószág értéke kiszámittatik, mellynél egyébiránt azon összeget illetőleg, mellyen alul az értéket fölvenni nem lehet, a törvény 50. §. szerint kell eljárni.									
	d) Az illetékegyenérték az illy módon kitudott értéktől 100-tól 2-vel, 10									

Tétel szám	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke				Illeték				Illeték mentesség
		állandó		változó		állandó		változó		
		ft.	kr.	Fokozat	Százalék	ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	évi időközre előre meghatározatik, melly szerint illetékkép minden egyes évre az évi tiszta jövedelemnek egy huszonötödresze (½%) esik.									
	e) Az illetékegyenértéknek illy módon meghatározott évi összege a telek- és házadó lefizetésére megállapított időszakokban ezen adókkal egyszerre befizetendő.									
	f) Ezen illeték az említett ingatlan javakból jövedelmen fekszik, és az ezek élvezetére jogosítottat az élvezet tartásának ideje szerint terhelendi.									
	Vagyonbevallások, eskühelyettiek, mint mellékletek.									
	Vagyontalansági bizonyítványok, l. Bizonyítványok, ha egyszersmind a szegénység bizonyítatik, mint szegénység felőli bizonyítványok.									
	Válaszok, hivatalosak, l. Hivatalos kiadványok.									
	Választási jegyzékek, ezek elleni felszólamlások, panaszok, folyamodványok, l. 16. t. sz. s.									
	Választóképeségi rendelve nyek, mint képesítő rendelve nyek, 49. t. sz. g.									
	Választottbíró, l. Biróválasztási szerződések.									
109	Választottbírói ítéletek									
92	Jegyzet. Ha a választott bírósági ítélet tárgya olly jogügylet, mellyre a jelen törvény illetékszabásai alkalmazandók, akkor a választott bírósági ítélet, azon esetre, ha a jogügylet csak valamely okirat kiadásakor illetékköteles, ez pedig ki nem adatott, az ügylet felőli jog-okiratnak tekintendő, és töle az ebbeli minőségéhez képesti illeték fizetendő. De ha ezen jogügylet ollyan, melly arra való tekintet nélkül, valjon felőle jog-okirat adatott-e ki vagy sem, illetékköteles, és ezen kötelezettségnek a választott bírósági ítélet hozatala előtt elég nem tétel, minek kimutatását a választott bíró követelni tartozik, akkor a végzés esupán ivenkénti 1. frt. illeték alá esik ugyan, a választott bíró azonban az illetékérti saját felelőssége mellett, az illeték kiszabására rendelt hivatalt a jogügyletről értesíteni, és a végzésben erre hivatkozni tartozik.									
	ivenként							15		

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték mentesség
			állandó		vonatkozó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	Vallás. Erre vonatkozó mentes bizonyítványok. I. 24. t. sz. g. i. k. Vallási társulatok, I. 95. t. sz. s. Vallásoktatás. E felőli probatételi bizonyítványok; a mentesek, I. 14. t. sz. h. Vallástanítási bizonyítványok, I. Bizonyítványok 24. t. sz. g. Válólevelek, melyek zsidó házastársak között érvényesen kötött házasság feloldása tekintetében a férj által a nőnek adatnak ha bennök a házasság vagyonára vagy a nő és gyermekek tartására nézve semmi rendelkezés nem történt; ha azonban ez megtörtént volna, akkor a válólévl azon magasabb illeték alá esik, mely az elvállalt kötelezettségre nézve meghatározott.	ivenként	—	15			
100 90	Válópanaszok, I. Benyújtványok 15. t. sz. a.						
111	Váltóalkuszok, I. Alkuszok.						
113	Váltók: a) a bélyegköteles belföldön kibocsátottak, és a kibocsátás napjától számított 6 hónap vagy rövidebb idő alatt fizetendők. b) a bélyegmentes belföldön kibocsátottak és a bélyegköteles belföldre átvittek, s a kibocsátás napjától 6 hónapnál nem később belföldön fizetendők c) külföldön kibocsátottak, és a bélyegköteles belföldre átvittek, és a kibocsátás napjától számított 12 hónapnál nem később az illetékköteles belföldön fizetendők d) külföldön kiadottak és ugyanott fizetendők e) látra kelt váltók, melyek bemutatására vagy semmi, vagy a belföldön keltekre nézve a kibocsátás napjától számított 6, a külföldön kibocsátottakra nézve pedig 12 hónapnál hosszabb határidő nem tűzött ki, kibocsátásuk alkalmával vagy az illetékköteles belföldre lett átszállításuk után, a bizonyos időre kelt váltókra nézve fenálló rendeletek alá esnek. De ha valamely látra kelt a bélyegköteles vagy bélyegmentes belföldön kibocsátott váltó, a kelet napjától számított 6 hónap, és ha külföldön kibocsátott ki 12 hónap alatt fizetés végett be nem mutatattik, akkor ezen idők lejártával azon összeg lesz fize-	az érték szerint		I.			
		az érték szerint		I.			
		az érték szerint		I.			
							feltétlenül

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	tendő, a mennyivel a II-dik fokozat alkalmazása mellett a váltótól járó illeték magasabbra rugott volna. f) minden egyéb váltók 1. <i>Jegyzet.</i> Ha a váltók meghosszabbításnak, akkor minden hosszabbításért, mely a szerint a mint a váltó bel- vagy külföldön kelt, 6 vagy 12 hónapot felül nem mul, mindenkor ismét ugyanazon illeték fizetendő, de ha a hosszabbítás 6 vagy illetőleg 12 hónapot felül mul, akkor az illeték mindenkor a II. fokozat szerint fizetendő. 2. <i>Jegyzet.</i> Ha a váltón alapuló váltókötelezettség megszűnt, vagy ha valamely váltó zálogjog nyérése végett betábláztatik vagy feljegyzetetik, és tőle az illeték csak az 1. fokozat vagy a váltók számára ezelőtt fenállott kiszabás szerint fizetett, akkor a váltókötelezettség megszűntével, vagy a betáblázási avagy feljegyzési folyamodvány átadása előtt azon összeg, a mennyivel a II. fokozat alkalmazása mellett az illeték a váltóért magasabbra rugott volna, utólagosan fizetendő. 3. <i>Jegyzet.</i> A másod és harmad váltók ugyanazon illeték alá tartoznak, mely az első váltópéldányokért fizetendő. 4. <i>Jegyzet.</i> Oly váltómásolatok (Copien), melyek forgattatnak, a bélyegkötelezettség tekintetében az eredeti váltókkal egyenlőknek tekintendők. 5. <i>Jegyzet.</i> Jelen törv. 23. és 44. §§-ra figyelve, a külföldön vagy illetékmentes belföldön kibocsátott és belföldön fizetendő váltóktól, ha reájok forgatmány, elfogadás vagy másnemű hátirat iktatandó vagy a fizetés behajtható, óvás teendő, mielőtt ez megtörténne, s minden esetre a bélyegköteles belföldre lett átszállításuk utáni 30 nap lefolyta előtt az illeték lefizetendő. A hátiratokra nézve I. 86. t. sz. n. Váltómeghosszabbítások, I. j. törv. 35. §. és 111. t. sz. 1. jegy. Váltóóvások, I. 23. t. sz. g. Váltótörvényszéki fizetési meghagyások, I. Itéletek. Vámeljárás. Benyújtványok, I. 16. t. sz. q. r. Okiratok, I. 86. t. sz. b. d. e. Jegyzőkönyvek, I. 56. t. sz.	az érték szerint		II.			

Tétel szám.	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	Vándorkönyvek, l. Utazási okiratok. Védutlevelek, l. Utazási oklevelek. Végrehajtási engedélyek, l. Hivatalos kiadványok. Végrehajtási folyamodványok, l. Benyújtványok 15. t. sz. a. i. Végrendeletek, l. Végrendeleti intézkedések. Végrendeleti intézkedések, l. 86. t. sz. p. Végrendeletké, l. 86. t. sz. p. Végrendeletki hirdetési jegyzőkönyvek, l. 57. t. sz. a. Végrendeletki hirdetési záradékok, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. 24. t. sz. r. Végzések, engedélyek, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i. és bekelezési engedélyek. Végzések, l. Itéletek. Vélemények, szak- és műértők által adottak, l. Leletek, hivatalosak, l. Hivatalos kiadványok. Versenyzeti jegyzőkönyvek, l. Árverési jegyzőkönyvek. Vétbizonyítványok, illetékkötelesek:						
112 47	a) A jogosítottak által a kötelezetteknek valamely kötelezettség teljesítése felől adott bizonyítványok, vagy általában valamely, az átvevőnek vagy annak, ki nevében az átvétel bizonyítatik, tulajdonává vált megbecsülhető dolog átvételéről szólók <i>Jegyzet.</i> Ha a fizetés felvétele a főügylet felőli okiratban bizonyítatik, ilyenkor ezen vételbizonyítvány nem tárgya az illeték-fizetésnek. b) Bizonyítványok a felől, hogy valamely megbecsülhető dolog, őrizet alá, használatra, vagy zálogkép átvételre c) Vétbizonyítványok törvényhatósági letétekről, a mennyiben a II. fokozat szerint csekélyebb illeték nem jár d) Más vétbizonyítványok, melyek jogokiratoknak tekintendők, a mennyiben reájok a jelen díjszabásban felhozott mentesítések egyike sem alkalmazható.	az átvett tárgy értéke szerint	II.				
		ivenként	15				
		ivenként	15				
113 48	Vétbizonyítványok, mentések: a) Vétbizonyítványok minden nemű hivatalos kiadványok kézbesítése felől b) Vétlevelek és felfogadási jegyek (fuvar- és személyjegyek), melyek a					feltétlenül	

Tétel szám.	Tárgy	Az illeték megszabásának mértéke	Illeték				Illeték-mentesség
			állandó		változó		
			ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	fuvaros által, mely nevezet alatt minden tovaszállító intézet értendő, a szállítványok átvétele felől adatnak ki, még akkor is, ha a fuvarbér felvételét bizonyítják, ugy szinte olly vétlevelek, melyek a fuvarosnak valamely küldemény kézhezszolgáltatása felől adatnak, míg törvényhatósági használatra nem alkalmazhatók vagy fuvarbér felőli nyugtatványkép valamely közpénztárnál nem használtak					feltételeesen	
	e) Vétbizonyítványok valamely nemtartozás visszatérítése felől, különösen pedig közintézetek, községek, az álladalom részére tett fizetések, és elengedett köz- és községi tartozások, vagy büntetések felől					feltétlenül	
	d) Vétbizonyítványok a törvényhatósági vagy hivatalos zár alá, avagy büntetések biztosítása miatt őrizet alá vett jószág visszaadása felől, és általában, a törvényhatósági letéteményeket kivéve, minden ingóságok felől, melyek pusztán az álladalmi igazgatóságnak, a községeknek és közintézeteknek őrizete alatt állottak, és a törvényszerű birtokosnak ismét átadatnak, különösen bánatpénzek, szolgálati és egyéb biztosítványok, biztosító okiratok stb. felől, ha a biztosításul átadott tárgy nem kölcsönképen adatott					feltétlenül	
	e) Vétbizonyítványok beszámítandó előlegezések, s olly kiadások megtérítése felől, melyek valamely megrendelt, vagy felhatalmazott által, az álladalom, valamely község vagy az álladalmi hatóságok igazgatósága alatt álló közintézet részére tettek, vagy általánok felől, a mennyiben azok nem a vevő tartására vagy kényelmére szolgáló járandóságokat p. o. napdijt, élelmi pénzt, lakbért s e f. személyes járandóságokat tárgyzanak					feltétlenül	
	f) Vétbizonyítványok olly átvételek felől, melyeket valaki csak pusztán mint az álladalmi igazgatóság megbízottja vesz át, ugyszinte az illy megbízási ügyben a cs. kir. álladalmi igazgatóság számára tett előlegezések és fizetések visszatérítése felől					feltétlenül	
	g) Vétbizonyítványok az álladalom, község vagy közintézetek részére tett szolgáltatások megtérítése felől, melyek nem valami polgári jogviszonyon					feltétlenül	

Tétel szám.	T á r g y	I l l e t é k				Illeték-mentesség
		Az illeték megszabásának mértéke		állandó	változó	
		ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	alapulnak, hanem a közigazgatóság céljaira szolgáló adó vagy más szolgáltatásként valamely rendszabás által parancsoltatnak p. o. előfogatok, hálópénz katonai szállásoknál s t. e. f.					feltétlenül
	k) Vétbizonyítványok azon álladalmi kötelevek és az ezekkel egyenlő kötelevények kamatai felől, melyek közrebocsátása alkalmával a kamat-nyugtatóknak a bélyegmentesség nyilván biztosított. Továbbá a kamatszeletekkel ellátott álladalmi adóslevelek kamatai felőli nyugtatók azon esetekben, melyekben a fenálló rendeletek értelmében a kamatszeletek beváltak és a kamatok csak nyugtatók mellett adnak ki					feltétlenül
	z) Vétbizonyítványok le- vagy visszafizetett oskolapénz felől, mely valamely közalapítvány vagy közszéknél fizetetik					feltétlenül
	k) Vétbizonyítványok a szerződésileg fizetett elemi kármentesítések felől					feltétlenül
	l) Vétbizonyítványok alamizna felől, azaz szükölködő személyek felségelésére adott önkényes vagy rendelt segedelmek felől, adassanak bár ezen segedelmek az érintett személyeknek közvetlenül, vagy valamely szegényápoló intézetnek, hová még a valamely szerencsétlenség következtében szedegetett és szegényi javadalmakból kapott pénzek is számítandók.					feltétlenül
	m) Vétbizonyítványok bíróságon kívüli felmondások felől, míg ezek bírósági használatra nem fordítatnak					feltételes
	n) Vétbizonyítványok 2 fton alóli összegek, vagy 2 fnyi értéken alóli dolgok felől					feltétlenül
	o) Vétbizonyítványai a lelkészeknek vagy egyház-igazgatóságoknak misére adott összegek felől					feltétlenül
	Jegyzet. A feltételes mentes vétbizonyítványok, az illetékfizetés kötelezettségének beálltával ivenként 15 kros bélyeg alá esnek, ha csak a II. fokozat alkalmazása esetében kisebb illeték nem jár, mely esetben ez, azonban 6 kr-nál kevesebb sohasem fizetendő.					

114
65

Vételi szerződések, azaz olly szerződések, melyek következtében vala-

Tétel szám.	T á r g y	I l l e t é k				Illeték-mentesség
		Az illeték megszabásának mértéke		állandó	változó	
		ft.	kr.	Fokozat	Százalék	
	melly dolog bizonyos árért másnak átengedtetik:					
	a) ha a dolog ingó					értéke szerint
	b) ha a dolog ingatlan					II. 3%
	1. Jegyzet. Értéknek a vételár, azaz a dologért kikötött készfizesés minden melléktartozással együtt, ennél fogva, ha a dolgon terhek fészenek, a vevő által a készfizesés felől átvett tartozási állapot is tekintendő.					
	2. Jegyzet. Próbavételek vagy jobb vevő fenntartásávi eladások az illetéktizetés tekintetében feltétlen vételi szerződéseknek tekintendők.					
	3. Jegyzet. Szerződési okiratok b) esetében					ivenként — 15
	4. Jegyzet. Valamely ingatlan dologra nézve birt vételjognak átruházása ugy tekintendő, mintha az ingatlan dolog maga ruházott volna át.					
	5. Jegyzet. Mennyiben van a jelen t. sz. b. alatt 3% százalékkal kiszabott illetékből leengedésnek helye, a 108. t. sz. határozza meg.					
	Vételjog, l. 114. t. sz. 4. jegy.					
	Vevény, l. Vétbizonyítványok.					
	Viszbizonyítványok, 86. t. sz. a.					
	Viszeladási jog. Ennek a nyilvánkönyvekbe való bejegyzése 12. t. sz. B. b. szerint.					
	Vizsgálati bizonyítványok, l. Bizonyítványok 23. t. sz. a. c. 24. t. sz. e. g. h. i					
	Vizsgálati jegyzőkönyvek, l. 57. t. sz. b.					
	Vizsgálati rendelvények, azaz a vizsgálat letételéről és ez alkalommal bizonyított képességről adott rendelvények, 49 t. sz. g.; a vizsgálatot megengedő rendelvények, l. Hivatalos kiadványok 49. t. sz. i.					
	Záralávételerti folyamodványok l. Benyújtványok l. 15. t. sz. a.					
	Záralávételi rendelvények, l. Hivatalos kiadványok d. 49. t. sz. i					
	Záralávételi végzések, l. lletetek. Zárjelentések, l. Hivatalos levelezések.					
	Zalogjegyek, l. Zalogbizonyítványok.					
	Zalogok:					
	a) Kötelezések, azaz olly okiratok, melyek által valamely kötelezettség biztosítás tekintetéből valakinek valamely zalog köteleztetik					azon kötelezettség értékéhez képest, melyért a zalogjog engedtek
						II.

115
78

(Magyar)

Tétel szám	T á r g y	Az illeték megszabásának mértéke	I l l e t é k			Illeték-mentesség
			állandó	változó		
				fl. kr.	Fokozat	
	de ha ezen kötelezettség tárgya meg nem becsülhető dolog, ivenként 15 kr. <i>Jegyzet.</i> Ha a kötelezettség, mellyért a zálog engedtetik, határozatlan. és ennek értéke közelítőleg sem állapíthatatik meg, akkor az illeték a zálogértékéhez alkalmazandó, a meny nyiben ez a megelőző zálogjogok által ki nem merített, de 15 kron alól ezen esetben sem határozthatik meg.					
	L. 59. d jszabási tétel alatt jogmeg-erősítések.					
	b) Olly benyújtványok, mellyek által készpénz, jószág vagy le nem kötött kötelezvények zálog s biztosítványkép adatainak, a biztosítványt ajánló okiratok vagy záloglekötések bélyege alá esnek, ha ezen biztosítások nem pusztán a főügylet felőli okiratban kikötött valamely jog megerősítése vagy ajánlat biztosítása végett adatainak át. Olly benyújtványok, mellyek által már lekötött, azaz már zálogul kijelelt kötelezvények vagy jelzálogi lekötések nyujtatnak be, pusztán a benyújtványi bélyeg alá tartoznak.					
	c) Biz on y s á g l e v e l e k, mellyek a kézi zálog átvevője által a zálogadó- nak a zálogok átvételéről a lényeges zálogfeltételek elősorolása mellett, vagy a nélkül adának ki l. Vétbizonyítványok 112. t. sz. b.					
	d) V i s s z a a d á s i b i z o n y i t v á n y o k, l. 112. t. sz. d. 113. t. sz. d.					
116 77	Zálogotási jegyzékek, l. Jegyző-könyvek 56 t. sz. b. <i>Jegyzet.</i> A tuzálogításoknál, minthogy ilyenkor a zálogjegyzet készítése elmarad, és a tuzálogítás csak az első zálog leírásra jegyeztetik fel, a hivatalos szolga jelentése, melly mint hivatalos kiadvány magában véve illeték alá nem esik, azon bélyeggel látandó el, melly megkivántatnék azon esetben, ha a tuzálogításra nézve zálogjegyzék készítettett volna.					
117 70	Zsoldjegyzékek, sorzatok, a meny nyiben személyes mentességnek helye nincs, és az átvétel a zsoldra jogosított által bizonyíttatik, minden egyes bizonyított zsoldért a 112. t. sz. a. azerint járó illeték alá esnek.					

Összehasonlítása

a jelen dijszabási tételszámoknak.

Tételszámok a		Tételszámok a		Tételszámok a		Tételszámok a	
német	magyar	német	magyar	német	magyar	német	magyar
kiadásban		kiadásban		kiadásban		kiadásban	
1	28	31	63	60	62	89	38
2	74	32	31	61	58	90	110
3	30	33	20	62	18	91	1
4	29	34	14	63	21	92	109
5	89	35	44	64	60	93	68
6	33	36	67	65	114	94	5
7	49	37	72	66	48	95	82
8	34	38	32	67	101	96	3
9	50	39	98	68	45	97	26
10	2	40	97	69	7	98	88
11	105	41	87	70	117	99	10
12	64	42	47	71	103	100	41
13	36	43	15	72	25	101	85
14	37	44	16	73	6	102	86
15	11	45	12	74	55	103	51
16	65	46	13	75	95	104	52
17	66	47	112	76	84	105	27
18	70	48	113	77	116	106	108
19	4	49	102	78	115	107	100
20	79	50	90	79	56	108	9
21	80	51	92	80	57	109	93
22	43	52	91	81	75	110	71
23	54	53	83	82	46	111	77
24	69	54	19	83	94	112	8
25	17	55	99	84	59	113	111
26	76	56	22	85	106	114	40
27	35	57	96	86	107	115	39
28	81	58	101	87	78	116	23
29	42	59	61	88	53	117	24
30	73						

nach welchen die geistlichen und weltlichen Behörden bey der Ausführung der höchsten Anordnungen in Bezug auf die Pfarr-Einrichtung und die damit verbundene Kloster-Regulirung fürzugehen haben.

juxta quae tam Ecclesiasticas, quam Saeculares Jurisdictiones in executione Altissimarum dispositionum relate ad Parochiarum institutionem, et cum hac conjunctam Claustrorum regulationem procedere necesse est.

Es theilet sich das ganze Geschäft in zwey Haupttheile, als nämlich in die Verbesserung der Seelsorge, und in die Regulirung der Klöster. Dies werden daher die ersten zwey Theile dieser Verordnung ausmachen, welche nach Verschiedenheit der damit verknüpften Gegenstände in mehrere Abschnitte untertheilet vorkommen. Den dritten Theil wird sodann die Ausführungsart bestellen, womit die allerhöchste Entschliessung, in so weit als es die Umstände zulassen, eben so geschwind als pünktlich in Vollzug gebracht werden möge.

Totum hoc negotium in duas principales partes dispescitur, in meliorationem nempe curae animarum, et regulationem Claustrorum. Et hoc ipsum est, quod primae duae hujus Ordinationis partes in plures adhuc secundum diversitatem cum iis conjunctorum objectorum subdivisae paragraphos praestabunt. Tertiam tandem partem executionis modus constituet, quo altissimae Ordinationes, in quantum circumstantiae admittunt, non minus prompte, quam punctualiter in effectum deduci valeant.

Erster Theil.

PARS PRIMA.

Verbesserung der Seelsorge.

Melioratio Curae animarum.

Diese geschieht durch zweyerley Wege:

Haec duplici fit via:

Erstens, Durch Anstellung neuer Seelsorger;

Primo: Constitutione novorum animarum Curatorum;

Zweytens, Durch eine bessere Vertheilung jener Dorfgemeinden, die von ihren bisherigen Seelsorger zu weit entlegen sind, und hiemit ihren geistlichen Wohlstand durch ihre blossen Zu-

Secundo: meliori divisione illarum pagensium Communitatum, quae a suo moderno spirituali Pastore nimis distitae sunt, ac proinde suum spirituale emolumentum per nudam ipsorum viciniam

Theilung zu einer näheren Pfarr überkommen können. Alle über diese zwey Gegenstände allerhöchsten Orts angeordnete Grundsätze werden hiemit in folgenden Abschnitten zur fortwährenden Richtschnur der zwey exquirenden Behörden, nämlich des Ordinariats und des Komitats auf einmal mitgegeben.

§. 1.

Die alten Pfarrer.

Um das Schicksal der neuen Pfarrer bestimmen zu können, muß vorher jenes der alten Pfarrer, von deren Kirchspielen die neue Curatien abgesondert worden sind, festgesetzt werden. In Ansehung dieser ist es also ein ausgemachter Grundsatz, daß sie an ihren bisherigen gestifteten Einkünften auch nach der Ausparrung einer oder mehrerer ihnen bisher unterworfenen Filialen nichts verlieren können, weswegen der neu anzustellende Seelsorger verbunden seyn wird, die von seiner Gemeinde dem alten Pfarrer bisher abgereichte Gaben, sie mögen unter dem Titel des Lecticalis, oder der Stolae gegeben worden seyn, demselben getreu zu verrechnen, und von Zeit zu Zeit einzuhandigen. Was aber jene Renten anbetrifft, so der alte Pfarrer aus denen bei seinen vorigen Filialen etwa besessenen Grundstücken und Realitäten bezogen hat, so ist der neue Seelsorger mit der Administration derselben nicht zu belästigen, sondern es wird dem alten Pfarrer als Besitzer und Nutzniesser obliegen, die Verwaltung

ri Parochiae conjunctionem facilius obtinere possunt. Omnia super his duobus objectis altissimo Loco praesumpta principia sequentibus paragraphi pro constanti directione ambarum exsequentium Jurisdictionum, Ordinariatus videlicet, et Comitatus una hisce communicantur.

§. 1.

Antiqui Parochi.

Ut fors novorum Parochorum determinari possit, est prius fors antiquorum Parochorum, e quorum Parochiis nova beneficia curata exsurrexerunt, stabilenda. Intuitu horum ratum statutumque est: illos de suis modernis fundatis proventibus etiam post excorparationem, unius, aut plurium filialium ipsis hactenus subjectarum nihil amittere posse; quare noviter constituendus Pastor obligatus erit; omnes a sua Communitate antiquo Parocho, sive Titulo lecticalis, sive Stolae hactenus dari solitas praestationes, eidem ipsi fideliter inscribere, et de tempore in tempus admanuare. Quod vero eos redditus, quos antiquus Parochus ex possessis olim suarum filialium terrenis, et realitatibus percipiebat, attinet, horum administratione novus Curatus nequaquam onerandus est, sed antiquo Parocho tanquam possessori, et usufructuario incumbet, de horum administratione providere. Caeterum ambobus Pastoribus integrum manet, intuitu horum utriusque speciei reddituum (non tamen sine praesentia, et consensu

derselben selbst zu besorgen; da es übriggens beiden Seelsorgern unbenommen ist, in Ansehung dieser Renten beider Gattungen (jedoch nicht ohne Beyseyn und Einstimmung des Decans) sich mitseam einzuverstehen, und für sich und ihre Nachfolger hierüber einen gutachtlichen Vergleich zu stiften. Doch leidet dieser Grundsatz eine einzige Ausnahme: Wenn nämlich in einer bisherigen Filial gewisse Renten ausdrücklich zu dem Ende gestiftet wurden, daß der Pfarrer davor verpflichtet war, einige geistliche Verrichtungen in besagter Filial zu leisten, so werden diese Renten nach der Trennung solch einer Filial von ihrer Mutter nicht mehr dem alten Pfarrer abgeliefert, weil dieser für sich nicht im Stande ist, die Bedingniß, unter welcher er besagte Renten bisher bezogen, zu erfüllen; diese Renten werden daher zu der Dotation des neuen Seelsorgers zu verwenden seyn, und einen Theil seiner auszumessenden Congrua bestellen.

Annebst befehlen Seine Majestät in Ansehung der alten Pfarrer, daß jene, die bisher einen Kaplan unterhalten haben, denselben auch für sich beyzubehalten, schuldig seyn sollen, es wäre denn, daß ihnen die Entlassung desselben allerhöchsten Orts ausdrücklich gestattet wurde. Sollten einige Pfarrer ausweisen können, daß sie durch die Beybehaltung ihres bisher freiwillig unterhaltenen Kooperators oder Kaplans unter die Congrua von 300. fl. versetzt werden sollen, so wird ihnen

sensu Decani) intra se convenire, et eatenus approbatum contractum tam pro se, quam successoribus suis inire. Hoc tamen principium unicam patitur exceptionem; si nempe in quadam ad hoc usque tempus filiali, certi proventus ob eum expresse finem fundati fuissent, ut Parochus obligaretur ad certas functiones spirituales in dicta filiali peragendas, tum tales post hujusmodi filialis a matrice excorparationem non amplius antiquo Parocho dabuntur, quia hic imposterum in statu non est, conditionem, propterquam hucusque eos percipiebat, adimplendi; atque adeo isti redditus ad dotationem novi Curati impendendi erunt, et partem illi assignandae congruae constituent.

Praeterea Sua Sacratissima Majestas intuitu antiquorum Parochorum praecipit, ut illi, qui hucusque Capellanum servarunt, etiam imposterum ad eundem servandum obstricti sint, eo solum casu excepto, quo eis dimissio altissimo Nomine concederetur. Quod si aliqui Parochi docuerint, se per retentionem sui hucusque voluntarie servati Cooperatoris, aut Capellani infra Congruam 300. fl. reducentos esse, tum eorum indemnitas juxta §. 4to, praesumptum Principium e fundo Religionis

die Entschädigung, nach den unterm §. IV. angenommenen Grundsatz, aus dem Religions-Fond allergnädigst bewilliget.

§. 2.

Neue Seelsorger, als Pfarrer, lokal Kapläne und Cooperatores.

In Ansehung dieser, ist der vorzüglichste Grundsatz, daß sie von den alten Pfarrern vollkommen unabhängig und in der Ausübung ihrer Gerichtsbarkeit mit ihnen ganz gleich seyn, wobey es sich von selbst versteht, daß die neu anzustellende Cooperatores in der nämlichen Abhängigkeit von ihren Pfarrern zu verbleiben haben, in welcher die bisher sogenannte Kapläne gestanden sind.

Hingegen haben die neuen Pfarrer und Lokalkapläne die von ihren Gemeinden entspringende Renten nach Maaß dessen, so bereits §. 1. gesagt worden, ganz denen alten Pfarrern abzureichen, und sich vor ihre Person bloß mit der ihnen ausgeworfenen Congrua zu begnügen.

§. 3.

Congrua der neuen Seelsorger.

In Ansehung der denen neuen Seelsorgern auszuwerfenden Congrua ist zwar die allerhöchste Verordnung bereits vor längerer Zeit erlassen worden, vermög welcher einem neuen Pfarrer 300.

ligionis clementer applicanda venit.

§. 2.

Novi Pastores animarum, Parochi locales, Capellani, et Cooperatores.

Intuitu horum praecipuum principium esto, illos ab antiquis Parochis plene independentes, et in exercitio suae Jurisdictionis illis prorsus aequales esse. Ubi suapte intelligitur, noviter constituendos Cooperatores in eadem dependentia a suis Parochis manere debere, in qua hucusque ita nominati Capellani erant.

E contra novi Parochi, et locales Capellani debent omnes proventus, a suis Communitatibus promanantes, secundum id, quod §. 1° dictum est, antiquo Parocho tradere, et pro sua persona solum cum assignata Congrua contentari.

§. 3.

Congrua novorum Pastorum.

Intuitu Congruae novis Pastoribus animarum assignandae, emanavit quidem jam ante longius tempus altissima Resolutio, vi cujus novo Parocho 300. fl. Capellano locali 200. fl. et Coope-

fl. einem Lokalkaplan 200. fl. und einem Cooperator 150. fl. zu ihrem Unterhalt ausgeworfen worden sind.

Doch haben Seine Majestät aus verschiedenen wichtigen Bewegursachen diese Ihre höchste Entschliessung in Betref der Lokalkapläne dahin abzuändern geruhet, daß ihnen in jenen Dörfern, wo die Lebensmittel fast so theuer sind, als in denen diesseitigen Ländern, die Congrua um 30. fl. erhöht, folglich ein jährlicher Gehalt von 230. fl. ausgemessen werde.

Da sich aber besagte Verordnung nur auf die Seelsorge auf dem Lande beziehet, so ist in Ansehung der in denen Städten, und volkreichen Marktstellen neu anzustellenden Pfarrern die allerhöchste Entschliessung dahin erflossen: daß die Congrua der neuen Pfarrer in denen Städten erster Klasse, als Presburg, Kaschau, Dedenburg &c. auf 600. fl. jene aber der geringern Städte und volkreichen Marktstellen, als zum Beispiel Schemnitz, Neusol, Ketskemeth &c. auf 450. fl. bestimmt werde, und wird die Klassifikation dieser Städte und Marktstellen seiner Zeit denen betreffenden Comitaten durch die k. Statthalterey bekannt gemacht werden.

Uiber dieses haben Seine Majestät zu befehlen geruhet, daß die denen Pfarrern, es sey in der Stadt oder auf dem Lande, vor jeden neuen Cooperator auszuahlende Congrua von 150. fl. dergestalt zwischen ihm und dem Cooperator zu vertheilen sey, daß hie-

Cooperatori 150. fl. pro sua sustentatione assignati sunt.

Nihilominus Sua Sacratissima Majestas ex diversis gravibus motivis hanc suam altissimam Ordinationem, locales Capellanos concernentem, in eo immutare dignabatur, ut ipsis iis in Diocesis, in quibus vitae media nihilo facilius, quam in hujatibus Ditionibus acquiruntur, Congrua in 30. fl. augetur, consequenter annum Salarium in 230. fl. emetiatur.

Quoniam vero praefata Resolutio Regia solummodo ad Curatos rurales se extendat, idcirco alia altissima Resolutio, Parochos in civitatibus, et populosis oppidis neo constituendos concernens, eo emanavit, ut Congrua novorum Parochorum in primae classis urbibus, uti sunt: Pofonium, Cassovia, Sopronium &c. in 600. fl. in minoribus vero civitatibus, et populosis oppidis, uti sunt: Semnitzium, Neosolium, Ketskemethinum &c. in 450. fl. statuatur: haec porro classificatio Urbium, Oppidorum suo tempore respectivis Comitatus per Regium hoc Locumtenentiale Consilium intimabitur.

Insuper Sua Sacratissima Majestas clementer mandare dignata est, ut Parochis, sive illi Urbani, sive rurales sint, pro quolibet neo Cooperatore 150. fl. persolvenda Congrua ea ratione ipsos inter, et Cooperatores dividatur, ut hinc Parocho 90. fl. ti-

von dem Pfarrer 90. fl. für die dem Cooperator zu leistende Verköstung, Wohnung, Holz und Licht verbleiben, die übrige 60. fl. aber dem Cooperator zur Bestreitung seiner weitem Bedürfnisse an die Hand gegeben werden sollen.

§. 4.

In welchem Fall der Cooperator seinen Unterhalt nur allein von dem Pfarrer zu überkommen habe.

Da der Grundsatz angenommen ist, daß ein Pfarrer, der seine Heerde wegen ihrer zu grossen Anzahl oder andern besondern Umständen allein gehörig zu versehen, nicht im Stande ist, schuldig sey, sich einen Cooperator beizulegen; so ergeheth die allerhöchste Verordnung dahin: daß wo immer durch die gegenwärtige Veranlassung einem Pfarrer ein Cooperator zugetheilet wird, er denselben aus seinen eigenen Renten zu unterhalten verpflichtet seyn soll, wenn er es anders ohne Schmäherung seiner Congrua von 300. fl. zu thun im Stande ist. Um aber einen richtigen Maassstab anzunehmen, nach welchem die Renten des Pfarrers zu berechnen, und ihr Verhältniß in Ansehung der Congrua zu bestimmen kömmt, befehlen Se. Majestät, daß bey diesem und dem unten §. 5. vorkommenden Fall weder die Stollar Provente, noch sonst was immer vor zufällige Renten in Anschlag genommen werden, sondern nur blos die sichere und unausbleibliche Einkünften zugerechnet werden

tulo mensae, habitationis, calefactionis, et luminis Cooperatori praestantium remaneant, residui autem 60. fl. eidem Cooperatori ad superandas ultiores necessitates suas admanuentur,

§. 4.

Quo in casu Cooperator suam sustentationem solum a Parocho acquirere debeat.

Cum praeassumptum principium sit, quod Parochus, qui suum gregem propter nimis magnum numerum, aut alias particulares circumstantias solus debite providere in statu non est, sibi Cooperatorem adjungere teneatur, hinc Altissime ordinatur, ut ubicunque ex hac causa Parocho Cooperator additus fuerit, is talem e suis propriis proventibus intertenere obligatus sit, dummodo id sine diminutione suae 300. fl. Congruae praestare possit. Ut vero certa norma assumatur, juxta quam et redditus Parochi calculandi, et eorum proportio intuitu Congruae determinanda veniat, praecipit Sua Sacratissima Majestas, ut in hoc, et infra §. 5to. occurrenti casu, nec stolare, nec alii qualescunque accidentales proventus, sed solummodo certi, et fixi in computum assumantur. Hinc ubicunque de erectione novorum Cooperatorum agitur, observandum est, ut (exceptis solum iis, quorum proventus juxta jam factas conscriptiones Congruam 300. fl. notabiliter excedunt) parochiales redi-

sollen. Wo immer es daher auf die Zutheilung neuer Cooperatoren ankömmt, ist die Anstalt zu treffen, daß (ausser jenen Pfarrern, deren Einkünfte nach denen bereits bestehenden Conscriptionen die Congrua von 300. fl. augenscheinlich um ein merkliches übertreffen) die pfarrliche Proventen bey Gelegenheit der Ausführung dieses Werks in jedem Komitat durch den betreffenden Beamten in Gegenwart der Diözes-Deputirten neuerdings erhoben werden; Dasjenige also, was nach dergestalt eruirten pfarrlichen Renten dem Pfarrer durch den Unterhalt eines Cooperators an seiner Congrua abgängig zu seyn befunden werden soll, ist ihm sodann aus dem Religionsfond zu ersetzen.

§. 5.

Die aus der vorigen Kassa Parochorum denen Pfarrern abgereichte Beyträge betreffend.

Da die Kassa Parochorum auch vor ihrer Vereinigung mit dem Religionsfond, vermög ihrer ursprünglichen Errichtung blos zur Aushülfe armer, das ist, unter der Congrua stehenden Seelsorger, eingesetzt worden ist; So haben Se. Majestät sowohl aus denen Pfarrfessionen, als auch verschiedenen deren Komitats Berichten von 1784. beyliegenden Conscriptionen nicht ohne Mißfallen ersehen, daß solche Pfarrer, die aus ihren ordentlichen Renten mehr als die Congruam beziehen, doch auch beträchtliche Subsidien noch heut zu Tage aus der vormaligen Kassa Parochorum

reditus occasione effectuationis hujus operis in quolibet Comitatu per concertantem Magistratualem praesentibus diaecesanis Deputatis denuo calculentur; illud itaque, quod juxta hac ratione erutos parochiales proventus Parocho per intertentionem Cooperatoris relate ad suam Congruam decedere inveniretur, est eidem ex Religionis fundo bonificandum.

§. 5.

Circa ea, quae ex priori Kassa Parochorum Parochis dabantur, subsidia.

Quandoquidem Kassa Parochorum ante ejus etiam cum Religionis fundo unionem, vi originariae suae institutionis, pure in Subsidium miserorum; hoc est: infra Congruam stantium Curatorum introducta sit, nae Sua Sacratissima Majestas partim ex Parochiarum fallionibus, partim etiam ex diversis, Comitatum relationibus ab Anno 1784. adnexis, conscriptionibus non sine displicentia observavit, quod aliqui Parochi, qui licet ex suis ordinariis redditibus ultra Congruam percipiunt, adhuc tamen notabilia ex priori Kassa Parochorum hodiedum trahant Subsidia.

überkommen. Um also diesen dem wahren Zweck der nunmehr mit dem Religionsfond vereinigten Cassa Parochorum gerade entgegen gesetzten Mißbrauch abzustellen, verordnen allerhöchst Dieselben, daß jene Pfarrer, so ihre Congruam per 300. fl. nach der §. 4to festgesetzten Berechnung wirklich aus ihren gewöhnlichen Renten vor ihre eigene Person, und ohne davon einen Kaplan halten zu müssen, beziehen, die aus der Cassa Parochorum bisher genossene Subsidien abgenommen werden sollen.

§. 6.

Dotation der neuen Seelsorger und Herbeyschaffung der nöthigen Gebäude, aus Kameral Studienstonds und geistlichen Gütern.

Was nun aber die zur wirklichen Vollziehung und Zustandbringung des gegenwärtigen Geschäfts erforderliche Kosten betrifft, so ist schon durch wiederholte Verordnungen die allerhöchste Willensmeinung bekannt gemacht worden, daß aus denen k. k. Kameral- und Familien-Gütern, wie auch aus jenen, die durch den Studienstond und durch die Geistlichkeit besessen werden, zur Schonung des Religionsfonds alle Unkosten, so die auf selben allerhöchst anbefohlene Seelsorg-Verbesserung nach sich ziehen wird, aus denen herrschaftlichen Gefällen herbeygeschafft werden müssen.

Subsidia. Ad istum itaque vero fini, nunc cum Religionis fundo conjunctae Cassae Parochorum e diametro oppositum ab usum tollendum, ordinat Sua Sacratissima Majestas, ut illis Parochis, qui suam Congruam per 300. fl. juxta §. 4to. stabilitum calculum re ipsa ex suis ordinariis redditibus pro sua solum persona, quin Capellanum tenere debeant, trahunt, Subsidia, ex Cassa Parochorum hactenus percipi solita, subtrahantur.

§. 6.

Dotatio novorum Curatorum, et procuratio necessariorum aedificiorum ex Camerali, Studiorum fundo, et Ecclesiasticis Bonis.

Quod vero realem executionem, et necessarios ad effectuationem hujus negotii sumptus attinet, in eo per repetitas Regias ordinationes altissima Intentio est notificata, quod videlicet omnes ad Alte demandatam meliorationem curae animatum necessariae expensae, ad parcendum fundo Religionis ex Caesareo. Regiis Cameralibus, et familiae bonis, sicuti etiam ex iis, quae fundus Studiorum, et Ecclesiastici possident, item ex dominalibus redditibus procarari debeant.

Besagte Verordnungen werden daher mit dieser Erklärung erneuert, daß, zumal aus denen durch die Diözesanen und die Komitaten eingeschickten Akten nicht immer zu ersehen war, welcher Ort es sey, der durch die k. Kammer oder durch den Studienstond, oder durch die Geistlichkeit besessen wird, man besagte Verordnungen keines Weges abzuändern gesinnet wäre, wenn auch in denen zu erlassenden Expeditionen diese Verordnungen nicht bey jedem Kameral-Studienstond, oder geistlichen Ortschaften namentlich erwähnt, oder derley Ortschaft ausdrücklich unter der Klasse derjenigen versetzt worden wäre, so die Kosten ihrer Seelsorgeverbesserung, aus dem Religionsfond zu überkommen haben, da der hierüber bestehende Grundsatz dieser ist, daß bey diesem Geschäft oberwähnte herrschaftliche Gefälle in allem Anbetracht in die Stelle des Religionsfonds einzutreten haben.

§. 7.

Obliegenheiten der Grundherrschaften, Kirchenpatronen und Gemeinden.

In Ansehung der durch die Grundherrschaften zur Ausführung dieses wichtigen, und, wenn man den weit-schichtigen Umfang des Königreichs Hungarn in Betrachtung ziehet, so kostspieligen Werks zu leistenden Beiträge haben Se. Majestät noch in dem Jahr 1783. Ihre höchste Willensmeinung dahin geäußert, daß, wo Kir-

Hinc praefatae Ordinationes Regiae ea cum declaratione renovantur, quod, siquidem ex relationibus a Diocesanis, et Comitatus submissis, non semper satis intellectum fuerit, quis ille locus sit, qui a Regia Camera, vel Studiorum fundo, vel ab Ecclesiasticis possidetur, Sua Sacratissima Majestas suprafatas Ordinationes de provisione novarum Parochiarum, ex praedictis fundis facienda, nulla ratione immutare cogitet, etiamsi in faciendis expeditionibus illae non ad quamlibet Cameralem, Studiorum fundum, aut Ecclesiasticas possessiones nominatim exprimerentur, vel ejusmodi bonum expresse in eorum classe collocaretur, quae expensas has ex fundo Religionis accipiendas habent; cum eatenus subsistens Principium hoc sit, ut in hoc negotio super memorati dominales redditus sub omni respectu, vices Religionis fundi supplere debeant.

§. 7.

Obligationes Dominiorum, Ecclesiae Patronorum, et Communitatum.

Intuitu conferendorum a Dominiis Subsidiorum pro effectuatione hujus momentosi, et totum, qua late patet, regnum Hungariae considerando, certe sumptuosi operis Sua Sacratissima Majestas jam Anno 1783. Suam Altissimam intentionem eo apperuit, ut, si, ubi Ecclesiae, et Curiae Parochiales defunt, ipsaque Dominia

den, und Pfarrhöfe mangeln, wenn die Ortsherrschaften solche nicht freywillig selbst herstellen wollen, diese ex Fundo Religionis gebauet, und sodann das Präsentations-Recht der Seelsorger der geistlichen Hofkommission vorbehalten seyn soll.

Diese Verordnung wird (außer daß jede Herrschaft den Grund für die nöthigen Gebäude in denen Ortschaften, wo eine neue Expositur anbefohlen wird, anzuweisen verpflichtet seyn soll) zwar auch anjeto bestätigt; doch wird denen Diözesanen und Komitats-Besamten obliegen, die betreffende Grundherren wenigstens zur Herbeischaffung der nöthigen Materialien zu den Gebäuden durch die Betrachtung, daß dieses ganze Werk mit dem allseitigen Wohl ihrer Unterthanen so enge verknüpft sey, daß ihnen der fortwährende Unterhalt der neuen Seelsorger nicht zur Last falle, indem selber ganz aus dem Religionsfond bestritten wird, und nach dem frommen Beyspiel Ihrer Majestät, welche andurch, daß Höchst dieselbe alle Unkosten der Seelsorgverbesserung auf Ihren Cameral- und Familiengütern allein tragen, die durch die alten auf besagten Gütern vorfindige Pfarrer aus der Cassa Parochorum bisher bezogene Subsidien schon seit einiger Zeit aus denen herrschaftlichen Gefällen vorschießen lassen, und über das alle Ihrem königlichen Fiscus, vermög ausdrücklichen Gesetz heimgefallene intercalare Proventen der erledigten geistlichen Benefizien dem Reli-

tales erigere sponte nollent, ex fundo Religionis aedificentur, et tum jus Curatum praesentandi Ecclesiasticae Regiae aulicae Commissioni reservetur.

Haec equidem ordinatio (excepto quod quodlibet Dominium fundum iis in locis, ubi novus Pastor constitui debet, pro aedificatione necessariorum aedificiorum assignare obstrictum sit) etiam num confirmatur; nihilominus Diaecesanorum, et Comitatus curae erit, concernentes dominos terrestres ad procuracionem ad minus necessariorum pro aedificiis materialium nomine Altissimo excitare, iis proponendo: quod totum hoc opus cum bono communi suorum Subditorum intime conjunctum sit. Quod ipsis futura intertentio novi Curati oneri non sit, cum ea tota e Religionis fundo superetur. Pium exemplum Suae Sacratissimae Majestatis adducendo; quae Ipsa omnes pro melioratione curae animarum expensas super sua Cameralia et Familiae bona fert, Quae antiquis, in praefatis bonis constitutis Parochis Subsidia ex Cassa Parochorum hucusque praestari solita, jam ab aliquo tempore ex Cameralium Dominiorum redditibus suppeditat. Quae praeterea omnes intercalares vacantium beneficiorum Ecclesiasticorum, vi expressae legis ad Fiscum Regium recidentes, proventus Religionis fundo incorporat. Quae pro hoc pio opere sum-

gionsfond einverleiben, eine Summe von mehreren hundert tausend Gulden für dieses heilsame Werk verwendet haben, im allerhöchsten Namen mit dem Beisatz aufzumuntern, daß, obschon die Dotation der Seelsorger auch fürhin dem Religionsfond obzuliegen habe, das Jus patronatus doch allen denen Grundherren zugestanden werden soll, welche die Aufführung der Gebäude auf sich zu nehmen, sich entschließen wollten.

Was nun die Gemeinden betrifft, so ist der höchste Befehl bereits dahin bekannt gemacht worden, daß die Katholische Orts-Gemeinden verbunden seyn sollen, die nöthige Hand- und Zugarbeit nach Maas ihrer Kräfte, und nach Verhältnismäßiger Bertheilung besagter Arbeiten zwischen alle einer neuen Expositur zuzutheilende Gemeinden zu leisten, welchen Befehl Se. Majestät auch fernershin beobachtet wissen wollen. Es erübriget also nur noch, daß die Obliegenheiten jener Grundherrschaften, die in denen bisherigen Kurat-Benefizien das Jus Patronatus ausgeübet haben, genau bestimmet werden. Ueber diesen Punkt befehlen daher Se. Majestät ausdrücklich, daß jene Grundherren, die zur Vermeidung der Kosten sich des bereits besessenen Patronats-Rechts auf Kurat-Benefizien entschlagen, und selbes auf den Religionsfond übertragen wollen, zu der ihnen als Patronis obliegenden Herstellung der Gebäuden in denen gewöhnlichen Wegen zu verhalten

summam plurimum Centenorum millium fl. impendit, hac denique cum reflexione ipsos excitare, quod etsi dotatio Curatorum deinceps ad Religionis fundum pertinere debeat, jus tamen Patronatus omnibus iis Dominis terrestribus, qui se ad exstructionem aedificiorum resolverint, integrum, salvumque mansurum sit.

Quod vero Communitates concernit, eatenus jam Altissima Regia ordinatione notum redditum fuit, quod Catholicae communitates obligatae sint, necessarios manuales, et currules labores secundum vires, et proportionatam inter omnes novae Expositurae adjungendas communitates praefatorum laborum divisionem praestare. Restat ergo unice adhuc, ut obligationes illorum Dominorum terrestrium, qui in antehac curatis beneficiis jus Patronatus exercuerunt, accurate determinantur. Super hoc puncto itaque expresse praecipit Sua Sacratissima Majestas, ut illi Domini terrestres, qui ad evitandos sumptus juri Patronatus praepositi, renunciare, et illud ad Religionis fundum transferre volunt, ad exstructionem aedificiorum, ipsis tanquam Patronis incumbentem, via ordinaria compellantur, cum nulla ratione illis occasione novarum Expositurarum libera ipsis permessa electio, an in posterum jus Patronatus exercere velint, nec ne, ad antiquas Parochias, intuitu quarum Reli-

seyen, da die denen Grundherren bei denen neuen Exposituren freigelassene Wahl, ob sie vor das künftige das Jus patronatus ausüben wollen, oder nicht, keineswegs auf die alten Pfarrer, in Ansehung derer der Religionsfond ordentlicher Weise keine neue Last auf sich zu nehmen hat, angewendet werden könne.

§. 8.

Die neue aufzuführende Gebäude betreffend.

Damit die in denen neuen Exposituren auf Kosten des Religionsfonds aufzuführende Kirchen, und andere Gebäude einerseits zweckmäßig, andererseits ohne überflüssigen Auslagen erbauet werden mögen, ist es vor allem nöthig, daß die hierüber anher einzuschickende und der allgemeinen Oberhofbaudirektion vorzulegende Risse und Kosten-Uberschläge nach gewissen Grundsätzen und mit Bedachtnehmung auf die Lage der Derter, die Eigenschaft des Terrains die Gattung der Baumaterialien ꝛ. eingerichtet werden; in der Absicht ist der k. Ungarischen Statthaltery die durch die allgemeine Hofbaudirektion darüber gefertigte weitschüchtige Ausarbeitung mit dem zugeschiekt worden, daß sie dieselbe in die Hungarische und Schlawakische Sprache übersetzen, und sodann in jedem Komitat ein Exemplar von jeder der drey Landes Sprachen, wenn alle drey in besagtem Komitat üblich sind, überschieke, damit die zur Ausführung

Religionis fundus nullum novum onus portandum habet, extendi possit.

§. 8.

De neo exstruendis aedificiis.

Ut in novis exposituris exstruendae sumptibus fundi Religionis Ecclesiae, et alia aedificia una ex parte fini suo convenientia, ex alia vero citra superfluas expensas aedificari possint, praepriis necessarium est, ut desuper huc submittenda, et generali supremae Aulicae aedificiorum directioni subster-nenda Plana, et sumptuum projecta secundum quaedam principia, et cum reflexione ad locorum situm, qualitatem terrenorum, speciem materialium &c. instructa sint. Hujus igitur intuitu Regio Locumtenentiale Consilio Hungarico tota late patens elaboratio, ab aulica supraema aedificiorum Directione perfecta, submissa est, ut eandem in Hungaricum et Slavicum idioma verti curet, et ad omnem Comitatum exemplar unum in omnibus tribus nationis idiomatibus, si omnia tria in Comitatu in usu sunt, transmittat, ut pro effectuione hujus operis exmittendi Judlium Architectis, et murariorum magistris praefatam elaborationem tradere,

et

des Werks abzuschickende Stuhlrichter denen Architekten und Mauermeistern besagte Ausarbeitung übergeben, und diese ihre Risse und Kosten-Uberschläge nach der in selber enthaltenen unständlichen Instruktion zu verfertigen wissen mögen; über dieses hat die k. Statthaltery denen wirkenden Hrn. Obergespannen anzudeuten gehabt, daß sie denen Architekten in jenen Gegenden, wo einige angestellet sind, die oberste Aufsicht über diese Gebäude, und die nöthige Einleitung der Bau-risse, und Kosten-Uberschläge auftrage, überhaupt aber ist der Bedacht zu nehmen, daß künftig keine solche Risse und Überschläge in anderer als deutscher Sprache anher einlaufen, weswegen jene so in Hungarischer, oder Schlawakischer Sprache verfertiget werden dürften, vorher in das Deutsche übersetzt werden müßten, jene Gebäude so nicht aus dem Religionsfond sondern durch sonst wem immer aufgeföhret werden, können nach dem Wohlgefallen dessen, der die Kosten davon ertraget, hergestellt werden, nur daß sie dem vorgelegten Ziel in gehöriger Maas über eintreffen.

§. 9.

Pfarr Einrichtung in Städten.

Da sich diese ganze Verordnung nur auf die Seelsorgverbesserung auf dem Land beziehet, so wollen Se. Majestät daß in Ansehung der k. Freystädte, worüber man hierorts noch keine

et hi plana, et sumptuum Projecta juxta in eadem elaboratione acceptam instructionem perficere queant. Insuper Regium Locumtenentiale Consilium fungentibus Dominis Supremis Comitibus intimavit, ut iis in locis, ubi Architecti aliqui accomodati sunt, iis supremam inspectionem super haec aedificia, et necessariam instructionem intuitu planorum, et sumptuum Projecta committant; caeterum generaliter reflectendum est, quod imposterum nulla hujus generis plana, et Projecta in alia, quam Germanica lingua hic acceptentur, hinc si quae Hungarico aut Slavico idiomate perfecta fuerint, in Germanicum ante vertenda erunt. Tandem illa aedificia, quae non e Religionis fundo, sed per alium aliquem extrauntur, possunt secundum lubitum ejus, qui sumptus suppeditat, aedificari ita tamen, ut praedicto fini debite respondeant.

§. 9.

Institutio Parochiarum in Civitatibus.

Cum haec tota Ordinatio Regiae se se solum ad meliorationem curae animarum ruralem extendat, Sua Majestas Sacratissima vult, ut intuitu Liberrarum, et Regiarum Civitatum, relate

D

ad

Pfarreinrichtungs-Vorschläge, von was immer vor einer Behörde überkommen hat, folgende Anstalten getroffen werden: Jedes Ordinariat habe sich nemlich mit jeder in seiner Kirchsprengel vorfindigen Stadt in das nöthige Einvernehmen zu setzen, womit ein sicherer Tag bestimmt werde, an welchem der Magistrat mit den Diöcesen-Deputirten zusammen treffe, und über die Frage: ob, und wie in selber die Seelsorge besser zu bestellen sey? einen gemeinschaftlichen Vorschlag verfasse, und an die k. Statthalterey einschicke, wobei es denen Hrn. Ordinariis unbenommen seyn soll, im Fall als sie dem Vorschlag des Magistrats, und seiner Deputirten nicht beitreten wollen, Ihr abgesondertes Gutachten eben auch der k. Statthalterey zuzusenden, diese wird so dann alle die Vorschläge, wie sie einlaufen, durch die geistliche Gillial-Kommission bearbeiten lassen, und nebst ihrer Wohlmeinung einzelnerweise nach Hof einschicken, auf welche Art das Pfarrgeschäft in den Städten, während der Zeit als es auf dem flachen Land in Vollzug gebracht wird, eben auch berichtet, und somit in einem gewissen Zeitpunkt die Diöcesen regulirt werden können.

§. 10.

Gottesdienst Ordnung auf dem Land.

Mit der Verbesserung der Seelsorge sind noch zwey Gegenstände verknüpft.

ad quas nulla adhuc de instituendis in iis Parochiis projecta a quapiam Jurisdictione accepta sunt, sequentes ordinationes Regiae observentur: quilibet Ordinarius debet cum quavis suae Diaecesis Civitate cointelligenter certum diem praefigere, quo Magistratus, et Deputati Diaecesani conveniant, super quaestione, an, et quomodo cura animarum in ea Civitate melius ordinari debeat, commune projectum faciant, et ad Regium Consilium Locumtenentiale transmittant, ubi tamen Dominis Ordinariis liberum manet, quod si quo casu Magistratus, et suorum Deputatorum Projecto consentire nolent, suam separatam opinionem ad Regium Locumtenentiale Consilium una expedire, hoc dein omnia ejusmodi projecta, prouti advenerint, per Ecclesiasticam filialem Commissionem elaborari curabit, et una cum sua opinione separatim ad Aulam mittet, qua ratione hoc Parochiale negotium eodem tempore in Civitatibus, quo ruri in effectuationem deducetur, determinabitur, et sic intra certum temporis spatium Diaeceses regulari poterunt.

§. 10.

Ordo Cultus Divini ruri.

Cum melioratione curae animarum sunt duo adhuc objecta connexa.

Pri-

Der Erste ist die Gottesdienst-Ordnung auf dem Land.

Um die hierüber bestehende Normalien der k. Statthalterey auf einmal vorzulegen, ist ihr die auf allerhöchsten Befehl vor die diesseitige Länder neu verfertigte, und die ganze Gottesdienstordnung in sich enthaltende Tabelle zu dem Ende zugeschickt worden, daß sie dieselbe auf Kosten des Religionsfonds nachdrucken, und je nachdem ein Diöces regulirt werden solle, dem Diözesan zwey Exemplar'en vor sich, und vor die Diöces so viel als dieselbe Dekanaten in sich enthaltet, zuschicken, und den Hr. Diözesanen den Auftrag machen solle, diese Gottesdienstordnung in ihren Kirchsprengel, so bald die neuen Pfarren bestellt seyn werden, einzuführen, und den hauptsächlichsten Bedacht dahin zu nehmen, daß die benachbahrten Pfarren die Stunde der abzuhaltenden Andachten dergestalt unter sich vertheilen, daß dieselbe niemals in allen Pfarren zur nämlichen Stund abgehalten werden, wodurch der Landmann den geistlichen Vortheil überkommet, daß wenn er einen Theil des Gottesdienstes in seiner Pfarr versäumt hat, er denselben in der benachbarten bewohnen könne.

§. 11.

Sperrung der Nebenkirchen und Kapellen.

Der Zweite Gegenstand, der mit dem Pfarrgeschäft in Verbindung ste-

Primum est ordo Cultus Divini ruri.

Ad praëxistentia eatenus normalia Regio Locumtenentiale Consilio Hungarico sub uno obtutu proponenda, est eidem ad Altissimum mandatum Regium pro hujatibus ditionibus neo confecta, et totum ordinem Cultus Divini continens Tabella hunc ob finem submissa, ut sumptibus Religionis fundi reimprimatur, et prouti aliqua Diaecesis regulanda fuerit, duo exemplaria pro Diaecesano, pro reliqua vero Diaecesi tot, quot Decanatus numerat transmittantur, et simul Dominis Diaecesanis committatur, ut ordinem hunc cultus Divini in suis Diaecesibus, ut primum novae Parochiae constitutae fuerint, introducant, ea praecipua cum reflexione, ut in vicinis Parochiis horae pro peragenda Devotione ita Distribuantur, ut illa nunquam in omnibus eadem hora celebretur, ita enim fideles Spirituale emolumentum obtinebunt, ut, si partem Cultus Divini in sua Parochia negligenter, eidem in vicinia interesse possint.

§. 11.

Sublatio collateralium Ecclesiarum, et Capellarum.

Secundum, cum Parochiali negotio conjunctum objectum, est sublatio

super-

het, ist die Sperrung der überflüssigen Kirchen, und Kappellen. In Ansehung dieses Gegenstandes ist das bestehende Normale in der über die neue Andachts-Ordnung des vorigen Jahrs unterm 14. Novembris erlassenen höchsten Verordnung erneuert, und bestätigt worden. In diesem Normali und den zur Erörterung desselben nach der Hand erflossenen höchsten Entschliessungen wird zum Grundsatz angenommen, daß alle nach vollbrachter Pfarr-Regulierung erübrigende Kirchen, und Kappellen, das ist, jene, die man nicht zu Pfarrkirchen bestimmet hat, oder die nicht zu einem Kloster gehören, ihrer Stiftungs-Kapitalien, paramenten, und heiligen Gefässe enthoben, in so fern sie zu anderen gemeinnützigen Bestimmungen verwendet werden könnten, auf Befehl des Ordinarius vorläufig entweyhet, und so dann zum Nutzen des Religionsfonds veräußert werden sollen.

Doch leidet dieser Grundsatz drey Ausnahmen, die Erste in Ansehung der öffentlichen Kirchen in denen Städten, daß ist jener, die ihren Eingang von der Gasse haben, als welche in so weit sie zu keinem andern Gebrauch dienen können zu dem Endzweck nach dem Gutdüncken des Ordinarii beibehalten werden mögen, daß es jedermann gestattet sey, gegen die gewöhnlichen Stipendien allsdort Mess lesen zu lassen; nur ist aller öffentlicher Gottesdienst, als Nemter, Predigten, Seegen-Messen mit Gesang &c. darinnen ein vor allemal verbotten.

superfluarum Ecclesiarum, et Capellarum. Intuitu hujus objecti præexistens Normale per Altissimam circa Devotionis novum ordinem superiori anno de dato 14. Novembris emanatam Resolutionem Regiam renovatur, et confirmatur. In hoc Normali, et in sequentibus, pro declaratione hujus emanatis altissimis Ordinationibus pro principio assumitur, ut omnes, peracta regulatione Parochiarum remanentes Ecclesiae, et Capellae, hoc est tales, quae pro Parochialibus ordinatae non sunt, aut quae ad aliquod Claustrum non pertinent, suis fundationalibus Capitalibus, Paramentis, et Sacris Vasis, in quantum in aliquem bono communi utilem usum converti possunt, priventur, ad mandatum Ordinarii praevidentur profanentur, et ita in emolumentum fundi Religionis impendantur.

Hoc tamen principium tres patitur exceptiones: *Primam* relate ad publicas Civitatum Ecclesias, hoc est illas, quae suum ex Platea ingressum habent, quae, in quantum in nullum alium usum converti valent, ad Scopum juxta opinionem Episcopi conservari possunt, ita, ut ibi cuilibet pro consuetis Stipendiis missam dicere licitum sit, solumque omnis publicus Divinus Cultus, uti sunt Solemnitates, Conciones, Missae cum benedictione aut cantu &c. semel pro semper prohibeatur.

Secun-

Die Zweite in Ansehung jener Kappellen die einen privat Eigenthümer haben, als welchen Se. Majestät gestatten sich von dem Bischof die Erlaubniß zu erwirken, daß er in selber den privat Gottesdienst auch führohin abhalten lassen dürfe; beide Satzungen jedoch dieser Kirchen und Kappellen sind immer aller ihrer Stiftungs Kapitalien zu entheben, und denselben nur die nöthwendigsten Paramenta und Vasa sacra zu belassen, im Fall der Eigenthümer die Erlaubniß dem privat Gottesdienst darinn abzuhalten von dem Ordinariat überkomme; im Fall aber daß er diese Erlaubniß nicht erhielte, sind der Disposition des Eigenthümers jene Paramenta und Vasa sacra zu überlassen über welche er sich das Eigenthum vorbehalten hat, folglich solche nicht zur Kapelle gehören, und für beständig, und unwidersprüchlich zum Gottesdienst gewidmet sind.

Und da auf solche Art dieser ganze Gegenstand hauptsächlich von dem Urtheil, und dem Gutbefinden des Ordinariats abhaget, sollen die Herren Ordinarii einverständlich mit der weltlichen Behörde gleich bei Vollziehung des Pfarrgeschäfts ein Verzeichniß aller in ihrem Kirchsprengel vorfindigen Nebenkirchen, und Kappellen aufsetzen, und darüber ihren Vorschlag verfertigen, welche von selber beizubehalten, und welche zu beseitigen seyen; diese Vorschläge hat sodann jeder Bischof durch die k. Statthaltereie anher zur höchsten Begnehmigung einzuschicken.

Secundam intuitu illarum Capellarum, quae privatum possessorem habent, cui Sua Majestas Sacratissima concedit, sibi apud Episcopum facultatem exoperandi, ut etiam imposteriorum in illis, privatum cultum Divinum peragere possit. Ambae tamen species præfatarum Ecclesiarum, et Capellarum sunt semper suis fundationalibus Capitalibus privandae, et solum eo in casu, quo possessor licentiam prædictam ab Ordinario obtinuisse, summe necessaria Paramenta, & Sacra vasa sunt relinquenda; in casu autem, quo hanc possessor non obtineret, possessoris dispositioni illa Paramenta, & Sacra vasa comittuntur, quorum ille sibi Dominium reservavit, consequenter talia non pertinent ad Capellam, sed pro semper, & innegabiliter cultui Divino dicantur.

Et cum hac ratione totum hoc Objectum a judicio, & approbatione Ordinarii dependeat, debent Domini Ordinarii cointelligenter cum concernente Sæculari Jurisdictione illico post effectuationem Parochialis negotii specificationem omnium in sua Diocesi existentium collateralium Ecclesiarum, & Capellarum conficere, & desuper opinionem suam depromere quænam ex iis conservandæ, quæ vero tollendæ sint? hæc dein projecta debet quilibet Episcopus per Regium Locumtenentiale Consilium huc pro Altissima approbatione transmittere.

E

§. 12.

Bessere Zutheilung der Filial-Gemeinden zu ihren Mutterkirchen.

Der zweyte Weeg so zur Seelsorgverbesserung führet, ist die Auspfarrung der Filial-Gemeinden, die von ihren bisherigen Mutterkirchen zu weit entlegen waren, und ihre Zutheilung zu näheren Pfarren.

Obschon dieses der erwünschte Weeg zur Seelsorgverbesserung ist, weilen er einerseits ohne allen Unkosten geschiehet, andererseits aber eben so geschwind vollzogen, als anbefohlen werden kann, so hat sich doch die Gelegenheit dazu aus der doppelten Ursach sehr selten ergeben, weilen die von den untern Behörden eingeloffene Akten nicht umständlich genug verfasset waren, und weilen bei Ausarbeitung des Pfarrgeschäfts keine zuverlässige Diözes Karte bei Handen gewesen, woraus die Respective Lage der weniger von einander entfernten Dörter hätte beurtheilet werden können.

Die Herren Ordinarii, und die Comitats Beamten sollen sich daher anlegen seyn lassen, daß, wo immer bei Vollziehung des Werkes der Fall eintriffe, daß durch derley, aus, und Umpfarrungen denen Gemeinden ohne Errichtung einer neuen Expositur geholfen werden kann, sich vor der wirklichen Errichtung solch einer Expositur den Fall umständlich durch die k. Statt-

Melior filialium Communitatum ad suas Matrices repartitio.

Secunda via, quæ ad meliorationem curæ animarum ducit, est filialium Communitatum, quæ a suis antehac matricibus nimis procul distitæ erant, excorporatio, & earum ad viciniore incorporatio.

Etsi illa desiderabilis ad meliorationem curæ animarum via sit, quia parte ex una sine ullis expensis accidit, parte vero ex alia tam celeriter perfici, quam præcipi potest; ad hoc tamen obtinendum occasio duplici ex causa raro se se obtulit, quia relationes ab inferioribus Jurisdictionibus submissæ non adæquate & circumstantialiter confectæ erant, & quia in elaboratione Parochialis negotii nullafatis accurata Diocesium mappa aderat, unde respectivus situs minus a se invicem distitorum locorum dijudicari potuisset.

Quamobrem Domini Ordinarii, & Comitatus satagant, ut ubicunque in effectuatione hujus operis casus obveniret, quo per talismodi ex & incorporationes Communitatibus sine constructione novæ Exposituræ juvamen accedere possent, ante effectivam ejusmodi Exposituræ erectionem, similem casum circumstantialiter medio Regii Locumtenentialis Consilii huc sine eo repræsentent,

ut

halterei anher einberichten sollen, damit man dieses so natürliche, und leichte Mittel der Seelsorgverbesserung nach Möglichkeit vervielfältigen könne.

Obliegenheit der Seelsorger, die Gebäude, und Kirchengerschaften in guten Stand zu erhalten.

Da übrigens der größte Theil dieser ganzen Einrichtung auf Unkosten des Religionsfonds zu geschehen hat, und die durch ihn neu errichtete Exposituren auch führohin durch ihn Aufrecht gehalten werden müssen, also zwar, daß der größte Theil der dem Religionsfonds zukommenden Renten auf diese Auslagen verwendet werden, und nur wenig davon zu Wiederherstellung der alten Pfarrgebäude, und Kirchen übrig bleiben dürfte, so befehlen Se. Majestät allen und jeden Seelsorgern, auch Patronis, und Beamten auf die ihnen anvertraute Gebäude sowohl, als auf die Kirchengerschaften, Urkunden, und überhaupt das ganze Kirchenvermögen genau Acht zu tragen. Zu dieser Absicht wird bei Gelegenheit der Pfarreinrichtung jeden Diöcesen mitgegeben, daß da bei dem Abssterben eines Pfarrers ohnehin immer ein Diöcesan-Deputirter bei der Inventur zugegen ist, derselbe alsogleich alle zur Kirchen gehörige Gerathschaften, und Schriften, nachdem er dieselben vorher in ein Inventarium vorgemerket, und einen Revers über deren Empfang aus-

ut hoc adeo naturale & facile meliorationis curæ animarum medium pro possibili multiplicari possit.

Obligatio Pastorum, ædificia, & Ecclesiarum suppellectilem in bono statu conservandi.

Siquidem maxima pars hujus totius Institutionis expensis Religionarii fundi procurari, & inde neo erectæ Exposituræ etiam imposterum in bono statu ita quidem conservari debeant, ut maxima pars reddituum Religionis fundo obvientium ad has Exposituras impendi, & solummodo parum pro restauratione antiquarum Parochiarum, & Ecclesiarum remanere queat, mandat Sua Majestas Sacratissima omnibus, & singulis Pastoribus, etiam Patronis - Ecclesiarum & Officialibus, ut non minus concreditorum ipsis ædificiorum, quam Ecclesiarum suppellectilis, documentorum, verbo omnium Ecclesiæ Bonorum accuratam curam habeant. Fine eo occasione Parochiarum Institutionis singulis Diocesibus imponitur, ut cum alioquin in obitu Parochi semper quidam Diocesanus Deputatus confectio Inventarii adsit, ipse illico omnem Ecclesiæ Suppellectilem, scripta omnia, jam ante abs se in Inventarium relata, datis super eorum perceptione reversalibus, in custodiam accipere, & postea ipsa ædificia revidere teneatur; quodsi per revisionem antiquorum Ecclesiæ inventariorum def-

gestellet hat, in die Verwahrung zu nehmen, sodann die vorhandene Pfarrgebäude zu untersuchen habe; zeigt sich in Gegeneinanderhaltung der alten Kirchen-Inventarien ein Abgang, oder sind die Pfarrgebäude durch Nachlässigkeit des verstorbenen Benefiziaten baufällig geworden, so muß der Umstand angezeigt, und durch die Gerichtsstelle der Kirche aus dem Allodial-Vermögen des verstorbenen Benefiziaten die Entschädigung zugewendet werden.

Zweiter Theil.

Kloster Regulirung.

Die Kloster-Regulirung hat auf zweierley Arten zu geschehen, nämlich **Erstens** daß die überflüssige, und entbehrliche lediglich aufgehoben, und die darinn befindliche Individuen unter die beibehaltene Klöster des nämlichen Ordens vertheilet; **Zweitens** daß in denjenigen die man zur Aushülfe in der Seelsorge, und zu anderen der menschlichen Gesellschaft nützlichen Unternehmungen beibehaltet, die Zahl der Religiosen auf einen bestimmten Fuß gesetzt werde, und der allerhöchsten Orts angenommene Grundsatz, daß kein Geistlicher in Unthätigkeit zu verbleiben habe, auch in denen Klöstern seine vollkommene Wirkung überkomme.

Über diesen Gegenstand bleibt hier nichts weiters anzumerken übrig, zumalen die Benennung der aufzuhebenden

defectus quidam apparuerit, vel ædificia incuria defuncti beneficiati destructa adinventata fuerint, casus hic circumstantialiter repræsentari, & per Forum juridicum Ecclesiæ indemnitas ex propria defuncti Beneficiati substantia procuranda erit.

PARS SECUNDA.

Claustrorum Regulatio.

Claustrorum Regulatio duplici modo fieri debet: *Primo* ut superflua, & minus necessaria Claustra omnino tollantur, & individua in iis contenta in reliqua Claustra ejusdem Ordinis distribuantur: *Secundo*, ut in iis Claustris, quæ pro sublevamine in cura animarum, & pro aliis Societati humanæ utilibus occupationibus retinentur, numerus Religiosorum fixe determinetur, & præassumptum Altissimo loco Principium, ne imposterum ullus Ecclesiasticus otio torpescat, etiam in Claustris suum plenarium sortiatur effectum.

Cæterum super hoc objecto nihil amplius hic adnotandum venit; cum denominatio sufferendorum Claustrorum, & nume-

den Klöster, und die Anzahl auf welche die in den beibehaltenen Klöstern wohnhafte Individuen vor das künftige zu beschränken seyn werden, bei jedem einzelnen Komitat ins besondere, die Art aber wie die Klöster nach und nach aufzuheben, und die Geistlichen in andere Häuser zu vertheilen sind, in dem dritten Theil dieser Einleitung vorkommen wird. Nur wird hier ein vor allemal angemerckt, daß jene Klöster, die sich dem allgemeinem Wohl von einer anderen Seite, als jener der Seelsorge widmen, nämlich die Piaristen, Barmherzigen Brüdern, wie auch die Elisabethinerinnen, Notre Damen, und Ursulinerinnen gar nicht in der Klasse derjenigen stehen, die einer bei Gelegenheit des Pfarreinrichtungs-Geschäfts vorzunehmender Regulirung unterworfen sind.

Dritter Theil.

Ausführungs-Art des ganzen, und zwar erstens der Seelsorgeverbesserung.

Da nun dergestalt das gegenwärtige Geschäft in der Haupt Sache zwei Gegenstände hat, die Verbesserung der Seelsorge, und die Regulirung der Klöster, so wird hiemit in diesem dritten Theil die Weisung ertheilet, wie sich die bei der Execution fürgehende Lokal Behörden als nämlich die Diöcesan-Deputirte, und Komitats-Beamte hiebei zu benehmen haben.

numerus, quo in remanentibus monasteriis habitantia Individua imposterum limitari debeant, in quolibet Comitatu speciatim; De modo autem, quo monasteria successive cassanda, & Religiosi in alias domos distribuendi sunt in tertia hujus Instructionis parte agetur. Solum id generaliter hic adnotatum esto, illa Claustra, quæ se Bono communitate ex parte, quam cura animarum devoverunt, ut sunt: Patres Scholarum Piarum, Fratres Misericordiae, Moniales Elisabethinae, Notre Dame, & Ursulinae dictæ, nequaquam ad Classem eorum pertinere, quæ occasione hujus momentosi de instituendis Parochiis negotii Suscipiendæ Regulationi subjecta sunt.

PARS TERTIA.

Executionis modus relate ad totum hoc negotium, & primo quidem meliorationem curæ animarum.

Cum præsens executionis modus intuitu totius hujus negotii duo objecta habeat, meliorationem curæ animarum videlicet, & regulationem Claustrorum, hac tertia parte modus exhibebitur, quo in executione ejusdem locales Jurisdictiones, uti sunt: Diöcesani Deputati, & Comitatenfes procedere debeant.

Behörden, durch welche die Ausführung zu geschehen hat.

Die Ausführung dessen, was Se. Majestät in Ansehung der zu verbesserten Seelsorge anbefohlen haben, hat auf die nämliche Art zu geschehen, wie die Einleitung des Geschäftes bewirkt worden ist, nämlich durch die Komitats-Beamten, und Diözesan-Deputirten. Erstere erstatten ihre Berichte über das Geschehene an den Komitat, letzterer an den Diözesan, beide begleiten dieselbe an die Statthalterei und dieselbe schicket sie mit denen etwa angebrachten Bemerkungen der untern Behörden, und ihren darüber zuäussernden Gutachten anher ein.

Bessere Zuthellung der Gemeinden.

Vor allen hat die Auspfarrung jener Gemeinden, die durch höchste Verordnung von ihrer vorigen Pfarr getrennet, und einer neuen beigelegt worden, zu geschehen, zumalen hiebei nichts anders zu veranlassen vorkommet, als daß die operirende zwei Behörden diese höchste Entschliessung sowohl den betreffenden Gemeinden, als den zwey Pfarren, nämlich jenen der diese Gemeinde verliehret, und jenen der sie überkommt, bekannt mache, und sie zur schuldigen Pflichtleistung

Exequentes Jurisdictiones.

Executio ejus, quod Sua Majestas Sacratissima relate ad meliorationem Curæ animarum jubet, eodem modo instituenda est, quo & Introductio hujus Negotii facta est, per Comitatus nempè, & Diocesanos Deputatos. Priores præstabit suas super peractis Relationes ad Comitatum, posteriores ad Diocesanos. Uterque horum comitabitur eas ad Regium Locumtenentiale Consilium, istud porro cum adjiciendis nempè per inferiores Jurisdictiones reflexionibus simul ac opinione sua horsum transponet.

Melior repartitio Communitatum.

Ante omnia excorporatio illarum Communitatum, quæ vigore altissimæ Ordinationis Regiæ a sua priori Parochia separata, & alicui novæ adjectæ sunt, fieri debet; atque adeo hic nihil aliud ordinandum occurrit, quam, ut prænominata duæ Jurisdictiones altissimam hanc Dispositionem Regiam tam concernentibus Comitatus, quam duobus illis Parochis, illi videlicet, qui ejusmodi Communitatem amittit, ac illi, qui eandem recipit, notam reddant, & una easdem ad debita novo Parocho officiorum genera-

gegen ihren neuen Seelsorger, ermahnen, zugleich aber muß das Ordinariat seinem Deputirten die hinlängliche Vollmacht ertheilen, daß er dem Pfarrer der diese neue Heerde überkommt, die nöthige Gerichtsbarkeit über sie verleihe.

Anstellung der Kooperatoren.

Eben so kann auch die Anstellung der allerhöchsten Orts neu bewilligten Kooperatoren alsogleich geschehen, indem dieselbe für die seltenen Fällen, wenn in denen Pfarrgebäuden kein Platz vor sie vorhanden wäre, anderswo in Ort entweder unentgeltlich, wenn es süglich geschehen kann, der gegen eine aus dem Religionsfond zu entrichtenden Zins bis zur Erweiterung des Pfarrgebäudes untergebracht werden sollen. Die Benennung der Kooperatoren ist fürs erstemal jeden Hrn. Ordinario, und zwar dergestalt zu überlassen; daß er dieselbe in seinen Pfarren, wie auch in jenen über die der Religionsfond das Patronats Recht ausübt unmittlbar anstellen könne, bey jenen Pfarren aber, die auf Kammeral, Studien fonds, und Geistlichen nicht unter der Verwaltung des Religionsfond stehende Gütern liegen, haben die denen das Präsentations Recht gebühret, die Subiecten für die Kooperator-Stellen dem Ordinario vorzuschlagen, der sie, wenn anders keine gültige Ausnahmen gegen ihre Person obwaltet, so dann zu bestättigen, und in denen betreffens-

commonefaciant; præterea necessarium est, ut Ordinarius Deputato suo sufficientem potestatem deleget, quo ille Parocho, cui novus ejusmodi Grex accessit, necessariam Jurisdictionem conferre valeat.

Introductio Cooperatorum.

Ita & introductio Cooperatorum altissimo Loco neo resolutorum illico fieri potest, siquidem pro his etsi raris in Casibus, si nempè pro iis in Curiis Parochialibus spatium non esset, hospicium alibi in eodem Loco vel Gratuito, si id commode fieri possit, vel vero erga censum e Fundo Religionis perfolvendum assumendum, servandumque sit tamdiu, quousque Curia Parochialis ampliata non fuerit. Denominatio Cooperatorum pro prima vice cuilibet Domino Ordinario eo addito conceditur, ut eos non nisi in suis, & iis Parochiis, in quibus Fundus Religionis jus Patronatus exercet, immediate accomodare possit, in iis vero, quæ ad Bona Cameralia, Studiorum fundum, aut Ecclesiasticos ita pertinent, ut Administrationi Fundi Religionis non subsint, ii, qui Patronatus jure gaudent, debent Objecta pro Cooperatoribus candidare, qui ea, nisi legitima exceptio circa eorum personam subsit, confirmare, & in respectivis Parochiis accomodare obstrictus erit. Cæterum expressa Sux Majestatis Sacratissimæ Voluntas est, ut pro novis Cooperatoribus eo usque nulla alia subjecta, quam

den Pfarren anzustellen haben wird. Jedoch ist hiebei die Ausdrückliche Willensmeinung Sr. Majestät, daß zu diesen neuen Kooperators = Stellen so lange kein anderes Subject als pensionirte Religiosen aus denen Mendicanten Orden in Vorschlag gebracht, und angestellet werden können, bis nicht alle versorget und der Religionsfond somit von ihren Pensionen überhoben seyn wird: dieser höchste Befehl ist jedoch nur von jenen Religiosen zu verstehen, die sich bereits der Prüfung unterzogen, und tauglich befunden worden sind; es solle daher den Hrn. Ordinarien frey stehen, bey der Auswahl der gleichen Religiosen sich blos auf die bereits ausgestandene Prüfung zu beziehen, oder dieselben einer neuen zu unterwerffen. Endlich gestatten Se. Majestät allergnädigst, daß jeden für eine Kooperatorsstelle ausgewählten Bettelmönchen für die erste Anschaffung der Beinkleider, Schuhe, und Strümpfe, zumahlen er übrigens seinen Dresdens Habit beizubehalten hat, 30 fl. ein vor allemal aus dem Religionsfond ausgezahlt werden.

§. 4.

Neue Pfarren, und Lokal Kaplanen.

Auch bey denen neuen Pfarren und Lokal Kaplanen hat der Bedacht der Exequirenden Behörde dahin zu gehen, die wirkliche Anstellung der neuen Seelsorger, so geschwind, als möglich zu

quam pensionati Religiosi ex ordine mendicantium candidentur, ac applicentur, donec omnes ejusmodi accomodati, & fundus Religionis hac ratione ab horum pensionibus liberatus non fuerit: hocce tamen altissimum Mandatum de iis solum Religiosis intelligendum venit, qui jam examinati, & apti adinventi fuerint; hinc cuilibet Domino Ordinario liberum erit, occasione electionis similium Religiosorum ad curam animarum solum ad eorum jam præhabita Tentamina in considerationem assumere, vel vero eos novis subjicere. Denique Sua Majestas Sacratissima clementissime concedit, ut cuilibet in Cooperatorem electo mendicanti Monacho, quoniam is in suo habitu manere debeat, pro prima Rei Vestiarum, Calceorum nempe, tibialium, ac cæterorum internorum Vestimentorum procuratione per aversionem e fundo Religionis 30. fl. exolvantur.

§. 4.

Novæ Parochiæ, & locales Capellanæ.

Etiam intuitu novarum Parochiarum, & localium Capellanarum exequentes Jurisdictiones eo tendere debent, ut effectiva applicatio novorum Pastorum quocelerius procuretur, sique executio altif-

erwirken, und auf diese Art den Vollzug der Allerhöchsten Absichten in betref der Seelsorg-Verbesserung nach allen Kräften zu beschleunigen.

Dieses wird überhaupt in jenen Orten wo die Kirchen bereits vorhanden sind, ganz leicht geschehen können, indem Se. Majestät ausdrücklich befehlen, daß man sich wegen Bequartierung des Pfarrers, oder Lokal Kaplans bis zur Aufführung seines Wohnhauses indessen mit einem Bauernhaus, oder auf eine andere Art behelfen solle, und gestatten Allerhöchst Dieselben in dieser Absicht, daß allenfalls auch ein mäßiger Zins vor ihre Wohnung aus dem Religionsfond entrichtet werde.

Gleichwie Se. Majestät sich nun auf solche Art auch auf der augenblicklichen Anstellung der meisten neuen Pfarren, und Lokal Kaplanen besonders in jenen Diözesen erwarten, wo die Exposituren schon meistentheils mit Kirchen versehen sind, also ertheilen Sie auch in Ansehung derselben den Herren Ordinariis für das erstemal die Gewalt, dabei die Seelsorger auf eben die nemliche Art, wie in den vorgehenden §. in Ansehung der Kooperatoren gesagt worden ist, zu ernennen, und Respective zu bestätigen. Nur müssen hier anstatt Mendicanten Ex Pauliner, Ex-Trinitarier oder anderer Ordenmitglieder jener aufgelassenen Klöster, so in der Diözese liegen, verwendet, und überhaupt in allen diesen neuen Exposituren erst damals Weltgeistliche angestellet wer-

tissimorum Mandatorum circa Meliorationem Curæ animarum pro viribus acceleretur.

Hoc vel maxime iis in locis, in quibus Ecclesiæ jam exstructæ habentur, facillime fieri poterit, cum Sua Majestas Sacratissima cæteroquin jubeat, ut in defectu Curiarum Parochiarum Colonialis aliqua, vel alia Domus pro habitatione Parochi, vel localis Capellani tandem in subsidium accipiatur, quo usque Curia Parochialis exstatur. Hinc concedit altefata Sua Majestas, ut pro ejusmodi interimali hospitio etiam moderatus aliquis census e fundo Religionis dependatur.

Denique quemandmodum Sua Majestas Sacratissima hoc modo momentaneam introductionem plurimorum novorum Parochorum, & localium Capellanorum præcipue iis in Diöcesibus, in quibus Exposituræ jam maxima ex parte Ecclesiis provisæ sunt, sperat, ita Eadem Dominis Ordinariis pro prima vice relate ad illas potestatem impertitur, ibidem Pastores eadem ratione, prouti præcedenti Spho dictum est, denominandi, & respective confirmandi, eo solum hic observato, quod hic in locum Monachorum Mendicantium Ex-Paulini, Ex-Trinitarii, & aliorum sublatorum, inque Diöcesifitorum Ordinum membra semper applicanda sint; generaliter itaque in omnibus ejusmodi novis Exposituris tunc primo Ecclesiastici accomodandi venient, cum nulli amplius Reli-

den, wenn keine Pensionirte Religiosen die zur Seelsorge taugen, in den Kirchsprengel mehr vorhanden sind.

Endlich ist jeden Herren Ordinariis auch die ausdrückliche höchste Entschliesung gegenwärtig zu halten, daß in denen Ortschaften, wo die Protestanten in grösserer Anzahl mit denen Katholischen vermischt sind, besonders geschickte, fromme, und wohl unterrichtete Seelsorger anzustellen seyen.

In Ansehung jener Exposituren hingegen, die, es seye aus Mangel der Kirchen, oder wegen sonst was immer vor einer Hinderniß, nicht alsogleich mit ihren Seelsorger versehen werden können, ist jedem Herrn Ordinarius aufzutragen, daß er die sowohl durch ihm, als durch jene die auf denen Kameral Studienfonds, und Geistlichen Gütern das Präsentations Recht ausüben, zu wählende Individuen vorläufig durch die Statthalterey anhero zur Bestätigung vorschlage, bey welcher Gelegenheit er auch in Ansehung der bereits angestellten Seelsorger das Verzeichniß zur höchsten Wissenschaft anhero einzusenden haben wird.

In Ansehung der künftigen Besetzungen hingegen hätte es bei denen bestehenden Normalien zu verbleiben, vermög welchen die Pfarrer, und Lokalkapläne als Investirte Benefiziaten nicht anders als mittels Concurs, die Cooperatores aber in denen Pfarren, wo sie nicht aus den Religionsfond bezahlt

gioli pensionati, ad curam animarum apti, in Dioecesi superfuierint.

Denique singulis Dominis Ordinariis ea quoque expressa altissima Resolutio Regia præ oculis est habenda, quod in locis, in quibus major numerus Protestantium Catholicis est immixtus, singulariter apti, pii, & bene eruditi Pastores sint constituendi.

Intuitu illarum Expositurarum, que vel ob defectum Ecclesiæ, vel ob aliud aliquod impedimentum illico Pastoribus provideri non possunt, cuilibet Domino Ordinario injungitur, ut is tam per se, quam per eos, qui in Camerali, Studiorum Fundo, aut Ecclesiasticis Bonis jus Præsentæ exercent, eligenda Individua Via Consilii Regii Locumtenentialis huc prævie pro confirmatione proponat, qua occasione una consignationem applicatorum jam Pastorum pro altissimo Notitiæ statu submitendam habeat.

Intuitu vero suplendorum impofterum vacantium Curatorum Beneficiorum præexistentibus Normalibus insitendam erit, vi quarum Parochi, & locales Capellani, tanquam investiti Beneficiati non secus, quam mediante Concursu; Cooperatores autem iis in Parochiis, in quibus e fundo Religionis non solvuntur,

se-

werden, nach dem Vorschlag der Patronen durch den Ordinarius anzustellen kommen, jene Cooperatores hingegen, die der Religionsfond unterhältet, sind immer durch den Ordinarius an die Landesstelle, und sofort anhero in Vorschlag zu bringen. Alle diese Seelsorger haben ihre ausgeworfene Congruam von dem Tag ihrer Anstellung an, es sey aus den Religionsfond, oder von jenen, denen ihre Dotirung sonst obliegt, zu überkommen. Ubrigens sind die betreffenden Komitate zu ermahnen, daß sie jene Grundherren, und Gemeinden die bei denen gütlichen Unterhandlungen im Jahr 1784. einige Beiträge zur Beförderung dieses Geschäftes freiwillig angebothen haben, nunmehr, das ist, bei Gelegenheit der Execution dieses Geschäftes zur wirklichen Verabfolgung der angebothenen Beiträge verhalte. Im Verweigerungsfall sollen die Komitate die Remittenten der k. Statthalterey anzeigen, welche die wirksamsten Anstalten treffen wird, damit sie zur Erfüllung ihres geleisteten Anboths in gewöhnlichen Rechtswege verhalten werden mögen.

§. 5.

Bestimmung der Kirchen Erfordernisse in denen neuen Exposituren.

Da nebst der Dotirung der neuen Seelsorger der Religionsfond in jenem Dertern, wo die Seelsorg-Verbetterung auf seine Kosten zu geschehen hat,

secundum Candidationem Patronorum ab Ordinario constituendi veniunt, ubi vero ii e fundo Religionis sustentantur, sunt semper per Ordinarium Regio Locumtenentiali Consilio, et inde porro horum projectandi. Omnes ejusmodi Pastores habent suam sibi emensam Congruam, seu illa e Fundo Religionis, seu ab illis, quibus illorum Datatio secus incumbit, præstetur, a die suæ ad Curam animarum admotionis acquirendam. Cæterum concernentes Comitatus monendi venient, ut illos Dominos Terrestres, & Communitates, quæ occasione amicorum tractatum anno 1784. aliqua subsidia pro promotione hujusce Negotii sponte obtulerunt, in presentiarum, id est: occasione effectuationis hujusce Negotii ad effectivam præstationem oblatorum serio adstringant. Quodsi vero aliqui id præstare recusarent, Comitatus ejusmodi renitentes Regio Locumtenentiali Consilio deferre debent, quod eas efficacissimas dispositiones omnino facturam est, ut tales ad factæ Oblationis impletionem ordinaria etiam via juris compellantur.

§. 5.

Quomodo Ecclesiæ necessitatibus in novis Exposituris succurrendum sit?

Cum præter Dotationem novi Pastoris Fundus Religionis iis in locis, ubi melioratio curæ animarum ejus sumptibus suscipienda est, & iis in Ecclesiis, ubi

und bei jenen Kirchen, wo gar kein, oder ein unzulängliches Peculium vorhanden ist, auch die gewöhnliche Kirchen Erfordernisse herbeischaffen muß, so haben die 2 zur Vollbringung des Pfarreinrichtungsgeschäfts Deputirte Komitats und Diözesan Individuen bei jeder neuen Expositur einen doppelten Vorschlag zu machen. Erstens was die Kirche vor Geräthschaften zu ihrer ersten Einrichtung brauche, und Zweitens wie viel ihr jährlich für die Bezahlung des Messners, des Lichts, des Messweines, der Hostien, und überhaupt für die Besreitung der unentbehrlichen Auslagen, jedoch mit Einrechnung des, aus dem etwa vorhandenen Peculium jährlich einkommenden Betrags auszumessen sey; welche Vorschläge die k. Statthalterey mit Bedachtnehmung auf die Lokal-Umstände in Erwägung ziehen, und samt ihren Gutachten anher einbegleiten wird. In Kameral, Studienfond, und geistlichen Gütern, welche überhaupt die Kosten der Seelsorgverbesserung ganz zu ertragen haben, sind diese Auslagen aus denen Herrschaftsgefallen zu bestreiten.

§. 6.

Vermehrung der Dekanaten.

Und da auf diese Art alle bei der Ausführung dieses Pfarr-Einrichtungsgeschäfts vorkommen könnenden Fragen hinlänglich erörteret zu seyn scheinen, so ist denen Herren Ordinariis noch im

ubi vel plane nullum, vel insufficiens peculium habetur, etiam alias occurrentes Ecclesie necessitates procurare debeat, duorum ad negotii de instituendis Parochiis effectuationem Comitatus nempe, & Diocesani Deputatorum Officii erit, duplex pro qualibet nova Expositura Projectum condere. *Primo:* qua suppellectili Ecclesia pro prima sui instructione egat? *Secundo:* quantum eidem pro exolutione Campanatoris, luminis, Vini, hostiarum; verbo pro superatione omnium inevitabilium expensarum (Computatis tamen una annuis e peculio fors præhabito profluentibus redditibus) resolvi debeat? Quæ Projecta Regium Locumtenentiale Consilium, habita ad loci circumstantias reflexione examinet, horum una cum Voto suo comitabitur. In Cammerali, Studiorum fundo, & Ecclesiasticis Bonis, quæ generatim omnes sumptus pro melioratione curæ animarum ex integro ferre debent, ex dominalibus redditibus ejusmodi expensæ supperandæ sunt.

§. 6.

Multiplicatio Decanatum, seu Vice-Archi-Diaconatum.

Cumque hac ratione omnes in executione hujusce de instituendis Parochis negotii formatu possibiles quæstiones sufficienter enucleatæ esse videantur; hinc Dominis Ordinariis altissimo Nomine ultro

tro

höchsten Namen aufzutragen, daß, da in ihren Diözesen auf diese Art die Anzahl der Lokal Expositoren um ein merkliches vergrößert wird, jeder von ihnen, auch auf die Vermehrung der Dekanaten Bedacht zu nehmen, und dieselbe dergestalt zu vertheilen habe, daß jeder Dekan sowohl wegen der Anzahl der ihm unterworfenen Pfarren, als auch ihrer Lage im Stand gesetzt werde, seinem Amt mit Nutzen vorzustehen, und denen ihm als der ersten Geistlichen Behörde obliegende Pflichten ohne Nachtheil seiner pfarrlichen Obliegenheit genüge zu leisten.

§. 7.

Schluß der Ausführungs- Art der Seelsorg-Verbesserung.

Endlich berechtigen Se. Majestät die Exequirende geistliche und weltliche Deputirte, daß sie auch nach vollendeten Pfarreinrichtungsgeschäften in Ansehung derlei Derter, die bishero etwa gänzlich übergangen worden, oder die, vermög ihrer Lage einer bessern Einrichtung empfänglich sind, durch ihre Behörden neue Vorschläge an die Landesstellen einzureichen, da ein so ganzes von denen Lokal Umständen abhängendes Geschäft als das gegenwärtige, mit einmal unmöglich auf den gehörigen Grad der Zuverlässigkeit gebracht werden kann.

tro injungendum venit, ut, quoniam hoc modo in eorum Diocesibus numerus localium Expositurarum notabiliter augeatur, ad multiplicationem etiam Decanatum, seu Vice-Archi-Diaconatum singuli eorum intendant, eosque ita distribuant, ut omnis Decanus, aut Vice-Archi-Diaconus tum propter numerum sibi subjectarum Parochiarum, tum etiam propter illarum situm in statu ponatur, quo & suo munere utiliter fungi, & sibi, ceu primæ Ecclesiasticæ Jurisdictioni incumbentibus Officiis sine detrimento suæ Parochialis obligationis satisfacere possit.

§. 7.

Conclusio modi exequendi Meliorationem curæ animarum.

Postremo jus tribuit Sua Majestas Sacratissima exequentibus Ecclesiasticis, & sæcularibus Deputatis, ut ipsi etiam post perfectum de Parochiis instituendis Negotium relate ad ejusmodi loca, quæ hactenus fors ex toto prætermittæ fuere, vel quæ vi suæ situationis melioris institutionis capaces sunt, per suas Jurisdictiones nova Projecta ad Regium Locumtenentiale Consilium repræsentent, cum tale pure a localibus Circumstantiis dependens Negotium, quale præsens est, ad semel ad debitum perfectionis Gradum deducere impossibile sit.

H

§. 8.

Ausführungs-Art der Klöster-Regulirung.

Da das Verzeichniß der aufzuhebenden, und zu belassenden Klöster bei jedem Komitat einzelnerweise vorkommen wird, so ist in Ansehung der ersteren der Grundsatz anzunehmen, daß die Aufhebung der Klöster solcher Orden, die auch südrohin noch in Ungarn zu bestehen haben, nicht auf einmal zu veranlassen ist, weil die aus denen aufgehobenen Klöstern zu entlassende Individuen nicht säcularisirt, sondern in andere Klöster vertheilet werden, wo sie alle auf einmal nicht Platz genug zu ihrer Unterbringung finden würden, bei der Aufhebung der hiezu bestimmten Klöster ist daher auf folgende Art fürzugehen: jene Klöster, wovon die Individuen in keine andere mehr vertheilet werden können, als zum Beispiel die Hieronimitaner in der Gräner Diözese und die Kamillaner in der Raaber, und überhaupt diejenen, bey denen die Übersezung von einem Kloster in das andere nicht statt findet, weil selbst das Institut die Stabilitatem loci mit sich bringet, sind gleich aufzuheben, und die Klöster Individuen nach Verlauf der 5. Monaten mit ihrer Pension plattersding an den Ordinarius zu verweisen, dem es zustehet zu bestimmen, ob sie in der Diözese verbleiben sollen, oder ob es ihnen gestattet werden könne, in eine andere zu überretten.

Executionis modus relate ad Claustrorum Regulationem.

Cum Consignatio sufferendorum & reservandorum Claustrorum cuilibet Comitatu separatim communicanda sit, intuitu priorum hoc Principium assumendum est, ut reductio Claustrorum talium Ordinum, qui etiam in posterum in Hungaria mansuri sunt, non ad semel suscipiatur, quandoquidem ex sublati Claustris dimittenda Individua non secularisanda, sed in alia Monasteria dividenda erunt; illa atque adeo omnes ad semel non haberent secus spatium sufficiens pro sui receptione. In reductione itaque idmodi Claustrorum sequenti ratione procedendum erit, illa Claustra, e quibus Individua in nulla alia amplius distribui possunt; uti e. g. Hieronimitani in Archi-Diœcesi Strigonienſi, & Camillani in Diœcesi Jaurinenſi, ac in genere illa, ubi translatio de uno in aliud monasterium propter Institutum, quod stabilitatem loci secumfert, fieri nequit, illico sunt cassanda, & Claustralia Individua evolutis 5. Mensibus cum sua pensione ad Ordinarium releganda, cujus erit determinare, an ipsa in Diœcesi manere debeant, vel vero ipsis concedi possit, ad aliam quampiam emigrare.

Denen übrigen Klöstern hingegen ist ihre bevorstehende Aufhebung zwar anzukündigen, und zur Versicherung ihres Vermögens (wenn sie auch nur Mendicanten sind,) und der vorhandenen Kirchen-Geräthschaften und pretiosen darüber durch die Aufhebungs-Kommissarien nach den gewöhnlichermassen abgeforderten Manifestations-Eid, ein Normalmäßiges Inventarium zu verfassen. Jedoch ist Ihnen der Genuß des Vermögens, und der Gebrauch der Geräthschaften einstweilen noch zu belassen, und die Gemeinden haben in ihren Klöstern so lang zu verbleiben, bis sie nach und nach in andere ihres Ordens vertheilet werden können. Die dergestalt zur Aufhebung gewidmete Klöster sind von dem Tag der ihnen geschehenen Ankündigung nicht mehr in den Statu futuro des Cleri zu führen, zugleich aber ist denen Ordens-Provinzialen bei Gelegenheit als man ihnen das Verzeichniß der aufzuhebenden Klöster zuschicken wird, der gemessenste Befehl zu ertheilen, daß sie also gleich bei der k. Statthalterey andeuten sollen, in was vor Kloster der nämlichen Diözese von der Reihe deren, so beibehalten werden, und auf wie viel Individuen noch Platz vorhanden sey? nach solcher Anzeige, wodurch die k. Statthalterey im Stand gesetzt wird zu beurtheilen, wieviel und welche Klöster man zuerst aufheben könne? wird sie sodann mit der wirklichen Aufhebung nach Maas des vorhandenen Raumes in anderen Klöstern fürgehen, und die aufgehobenen Individuen mit ihren

Reliquis e contra Claustris intimanda quidem est imminens ipsorum sublatio, & pro securitate ipsorum facultatum (etiamsi solum de ordine Mendicantium sint) uti & exstantis Ecclesie suppellectilis, ac pretiosorum per sublationis Commissarium exacto ab ipsis prævie consveto Manifestationis Juramento, normale Inventarium condendum, usus tamen facultatum, & suppellectilis illis interea relinquendus perinde, ac Communitatibus tamdiu in suis Monasteriis mansio concedenda est, quousque illi successive in alia sui Ordinis dividerentur Monasteria. Hac ratione sublationi obnoxia Monasteria a die sibi factæ intimationis non sunt amplius in statu futuro Cleri computanda: una vero Ordinum Provincialibus occasione ea, qua ipsis Consignatio reductorum Claustrorum submittetur, injungendum erit, ut illico Regio Locumtenentiale Consilio referant, in quibus Claustris ejusdem Diœcesis e serie eorundem, quæ constabuntur, & pro quot Individuis adhuc eo illocandis spatium sit? post talismodi itaque Relationem, mediante qua Consilium Locumtenentiale Regium in statu dijudicandi ponitur, quot, & quæ Monasteria reduci possint? illud ad effectivam idmodi reductionem, habitatione exstantis in aliis Monasteriis spatii, procedet, & sublata Individua cum normalibus suis Pensionibus in illa repartietur, cujusmodi reductio intra breve temporis spatium eo facilius perfici poterit, quod ex reductis, & retentis Claustris notabilis Individuorum numerus curæ animarum admovendus veniat. Re-

normalmäßigen Pensionen, in dieselbe zu vertheilen, wodurch die ganze Aufhebung innerhalb einer nicht sehr entfernten Zeitfrist um so mehr bewerkstelliget werden kann, als sowohl aus denen aufgehobenen und beibehaltenen Klöstern eine beträchtliche Anzahl Individuen bei der Seelsorge anzustellen kommen werden. Die beibehaltene Klöster werden nur durch die ihnen zu bestimmende Anzahl ihrer Individuen welche sie auf keine Art vermehren dürfen, reguliret, dieser Numerus fixus wird bei jedem Komitat, in dem Verzeichniß der beibehaltenden Klöster mitgegeben; hiebei sind nun folgende Grundsätze anzunehmen: Die alten und gebrechlichen Religiösen, die zu denen Klösterverrichtungen nicht mehr tauglich sind, müssen nicht mit zu den Numerus fixus gerechnet werden, sondern verbleiben in denen Klöstern als überzählig, müssen aber daselbst den Vor und die übrigen Klösterlichen Verrichtungen nach Maaß ihrer Kräfte obliegen; gleichermaßen sind auch diejenigen Religiösen, die vor beständig bei der Seelsorge angestellt sind, als gesetzt in denen Stiftern jene Geistlichen die auf denen dem Stift gehörigen Pfarren angestellt, oder in anderen Klöstern jene Religiösen, die mittels Concurs Prüfung auf eine Seelsorgliche Pfründe ordentlich investiret worden sind, nicht mehr mit unter dem Numerus fixus zu zählen, also zwar, daß in einem auf 21 Köpfe beschränkten Kloster die Aufnahme eines Novizen auch damals statt haben kann, wenn 30 Köpfe vorhanden seynd, wenn

mansa itaque Claustra nonnisi per præfigendum Individuorum Numerum, quem ipsi nullatenus augere poterunt, regulantur; Numerus ejusmodi præfixus singulo Comitatu penes Consignationem retentorum Claustrorum communicabitur. Hic porro sequentia Principia sunt assumenda. Senes, & Deficientes Religiosi ad munia Claustralia peragenda non amplius apti, cum aliis in præfixo numero Computari non debent, sed in Claustris degentes tanquam supernumerarii considerandi sunt; debent tamen & ipsi choro, & reliquis monasticis occupationibus juxta Vires suas vacare; similiter etiam & ii Religiosi, qui constanti curæ animarum admoti sunt, sic e. g. eorum Conventuum, aut Religiosarum Familiarum Commembra, quæ in Parochiis ad ipsorum Conventus spectantibus applicati, vel Religiosi aliorum Claustrorum, qui medio Concursum in curatis Beneficiis Canonice investiti sunt, non veniunt amplius cum aliis sub præfixo numero numerandi: ita quidem, ut in uno Monasterio ad 21 Individuum restricto etiam unus Novitius suscipi possit, cum 30 Individua in eodem adsint, si nempe 10 ex illis senes, & defectuosi sint, & aut per obitum unius, aut vero applicationem in cura animarum cuiuspiam apti Individui intra illa 21 Individua vacantia enata fuerit, quæ numerum præfixum Claustrum efficiat, cujusve subinde Individui Vacantia per assumptionem Novitii semper suppleri debebit.

Qua-

nämlichen 10. davon alt, und gebräuchlich sind und durch den Hintritt, oder Anstellung bei der Seelsorge eines tauglichen Subject ein Platz unter denen 21. Köpfen erledigt worden ist, die den Numerum fixum des Klosters ausmachen, und deren erledigte Plätze sührohin allezeit ersetzt werden müssen.

Die betreffende Ordens Provinzialen sind daher von der Bestimmung der Anzahl in Ansehung jedes ihnen unterworfenen Klosters mit der Weisung zu belehren, daß es ihnen in Ansehung der solchergestalt regulirten Klöster erlaubt sey, Novizen anzunehmen, sobald einer der fixirten Plätze erledigt wird.

Doch leidet dieser Grundsatz vermalen noch in solange eine Ausnahme, bis nämlich alle taugliche Individuen der aufgehobenen Klöster (denn die untauglichen werden niemals in den Numerum fixum eingerechnet) in denen beibehaltenen Klöstern untergebracht werden, in dieser Absicht nur bleibt denen Provinzialen die Novizen Aufnahme auch für die beibehaltene Klöster vermalen noch verbotzen, weil in den Plätzen der verstorbenen, oder bei der Seelsorge angestellten Individuen die in dem Numero fixo stunden, keine andere Individuen einzurücken haben, als jene, die aus denen aufgehobenen Klöstern hierüber zu nehmen sind.

Sind einmal die tauglichen Subjecte der nicht aufgelassenen Klöster alle

Quapropter respectivi Ordinum Provinciales de fixo Numero intuitu cujuslibet ipsis subjectis Monasteriis edocendi sunt; eo addito, quod ipsis post ejusmodi Claustrorum Regulationem integrum maneat, Novitios suscipere, quamprimum in præfixo Numero vacantia enata fuerit.

Cæterum hoc Principium pro hic & nunc tamdiu exceptionem patitur, quamdiu omnia apta Individua sublatorum Claustrorum (minus enim apta nunquam in numerum fixum referuntur) in per mansuris Claustris adcommodati fuerint, sub hoc tantum respectu itaque Provincialibus susceptio Novitiorum etiam pro reservatis Claustris prohibetur, quandoquidem in locum e vita decedentium, aut curæ animarum admotorum, antea in præfixo numero complexorum, nulla alia, quam illa, quæ ex aliis sublatis Claustris super sunt Individua substitui possint.

Accommodatis vero semel in reservatis Claustris omnibus aptis Individuis

untergebracht, dann wird die Aufnahme der Novizen in dem Verhältniß der Anzahl, die vor jedes Kloster festgesetzt ist, wiederum erlaubt, die alten aber, die gebrächlichen, und die Untauglichen können weder den Abgang der tauglichen ersetzen, noch selbst ersetzt werden, sondern diese läßt man lediglich absterben.

abolitorum Claustrorum, susceptio Novitiorum, habita ratione Numeri pro quolibet Monasterio præfixi tum licita erit: fenes autem, defectuosi, & inhabiles neque defectum aptorum supplere, neque ipsi etiam per alios suppleri possunt, sed tales penitus emori permittuntur.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text at the bottom of the page.]

CATHALOGUS

*Catholicorum voto & Sessione gaudentium, qui Repraesentationem
Conventus apud Excellentissimum Archi-Episcopum Colocensem 30.
Novembris 1790. habiti, subscripserunt.*

Nomina	Magnates	Tabulae Regiae	A b l e g a t i		
			Comitatus	Civitatis	Absentium
Amade Antonius	Comes				
Angyal Josephus			Békésienfis		
Andrejkovits Michael				S. Georgii	
Balás Carolus					C. Gabr. Buttler
Bányay Michael				Cassovien.	
Battyányi Josephus nomine totius R. Ca- tholici Cleri	Prin. Car- dinal. Reg. Hung. Pri- mas				
Battyányi Georgius	Com. Baro Reg. & sup. Comes				
Battyányi Ludovicus	Prin. supr. C. Castriferrei				
Batskádý Josephus			Nitrienfis		Com. Steph. Olivetti a Vallis
Benyitzky Nicolaus					
Benyovszky Michael			Pofonien. Castriferr.		
Boross Franciscus					
Boross Emericus				Alba- Regalenfis	
Boronkay Josephus			Sümeghienfis		
Borfitzky Joannes					CC. Szörényi Prin. abEdling, & C. Erdödy
Bujanovits Carolus					
Csáky Emericus	Comes				
Csáky Antonius	Comes				
Dorffner Jacobus				Jaurinens.	
Ebergényi Stephanus			Conf. Aul. Castriferr.		
Erdödy Joannes	Com. Dal. Croat. Scil. Banus				
Erdödy Alexander	Sup. Com. Varadin.				
Erdödy Alexander Jun.	Comes				
Eröss Josephus					Com. Nic. Zichianz, & Francisci Chodek
Eszterházy Carolus	Com. Epif. Agrien. C. sup. Heves- ienfis				
Eszterházy Casimirus	Com. supr. Com. Zoli- enfis				
Fischer Emericus	L. Baro				
Latus	12.		6.	4.	5.

Nomina	Magnates	Tabulae Regiae	A b l e g a t i		
			Comitatus	Civitatis	Abfentium
Translatum	12.		6.	4.	5.
Glambits Carolus Joan.				Neoplant.	
Horváth Joſephus			Veſprimi.		
Hávor Stephanus					Abs. Ablegatus
Högyéſzy Antonius			Comaroni.		
Jablantzy Carolus					CC. Nicolai Vin- disgrätz, & De- ſeöffy
Jafzay Joſepbus					CC. Thaddæi & Steph. Forgáts
Jefzenſzky Alexius			Barſienſis		
Jefzenſzky Alexander			Tolnenſis		
Illyésházy Joannes	C. ſup. C. Lipt. & Trehén		Sároſienſis		
Kapy Joſephus					Abs. Ablegatus
Kapuváry Joſephus			Craſſovie.		
Kapuvary Ignatius			Batſienſis		
Káſzanyi Franciſcus					
Keglevits Carolus	Comes				
Kolonits Ladislaus	Com. A. Epifc. Coloceniſis				
Kornis Joſephus		Proho- Notarius			
Klempay Thomas				Szegedie.	
Latinovits Stephanus			Batſienſis		
Lopufinyi Franciſcus				Brezno- Bányeniſis	
Lukatsy Stephanus				Trenſini.	
Margarits Joſephus				Budeniſis	
Mikos Ladislaus		Affeſſor		Szegedie.	
Müller Sebaſtianus					
Miſits Joſephus			Strigonie.		
Nagy Alexander			Sopronie.		
Németh Joannes					Baronis Colonekli a Laſſert
Ordler Franciſcus				Új-Bánye.	
Paur Adamus				Strigonie.	
Péchy Michael Joſeph.				Bártſeniſis	
Petko Joſephus					Baronis Szopek
Piatsek Nicolaus			Craſſovie.		
Priletzky Carolus			Trenſini.		
Priletzky Gabriel					C. Joſ. Gener. Berth. & C. Janne Erdödiánz
Piftyánſzky Nepomuce.				Tyrnavie.	
Rakovſzky Alexius			Zolieniſis		
Remböczy Joannes				Baſinieniſis	
Sáj Joſephus				Alba- Regaleniſis	
Sarlay Joſephus				Peſtieniſis	
Sibrik Antonius			Jaurieniſis		
Latus	15.	2.	20.	17.	12.

Nomina	Magnates	Tabulae Regiae	A b l e g a t i		
			Comitatus	Civitatis	Abfentium
Translatum	15.	2.	20.	17.	12.
Somogyi Joannes		Proho- Notarius			
Scultety Michael		Affeſſor		Eperieſſie.	
Smitsek Joſephus					
Splényi Joſephus	C. ſup. Comes Temeniſis		Strigonie-		
Stupitzky Joannes					Abs. Ablegatus
Szántó Adalbertus			Barſienſis		
Szentiványi Joannes			Torneniſis		
Szentimrey Paulus					Abs. Ablegatus
Szluha Franciſcus			Mofonien.		
Temlényi Sigismundus	C. Tab. Diſtr. Cis-Dan. Praef.				
Tolvaj Franciſcus					
Török Sidismundus					C. Franc. & B. Alexan- dri Balaffa
Vadász Emericus				Schemnit.	
Végley Emericus				Szakoltze.	
Végh Petrus	Taver. Regal. Magiſter			Tyrnavie.	
Vida Joan. Nepomucen.				Bela- Banyeniſis	
Virágh Matthias				Jaurieniſis	
Víſy Stephanus					
Summa	18.	4.	24.	23.	15.

Totalis Summa 84.

CATHALOGUS

*Catholicorum voto & Sessione in Comitibus gaudentium qui præviam
Repræsentationem non subscripserunt.*

Nomina	Magnates	Tabulæ Regiæ	Comitatus Ablegati	Civitatis	Absentium Ablegati
Abafi Franciscus			Arvenfis		
Acsádi Michael					Comitissæ Lad. Erdödy
Adamovits Rochus					Princ. Josef. Schwarzenberg
Albert Josephus					C. Josephi Keglevits
Allája Petrus				Neoplantensis	
Allegovits				Modrenfis	
Almási Paulus	Supr. C. Aradiensis				
Almási Ignatius			Hevesiensis		
Althán Franciscus	Comes				
Althán C. Michael	Supr. C. Szaladiensis				
Amade Franciscus	Comes				
Amade Thadeus	Comes				
Andráfy Stephanus	Comes				
Aponyi Antonius	Comes				
Aponyi Mauricius	Comes				
Atzél Stephanus		Protonotarius Personal.			
Batfinszky Andreas nomine Cleri G. R. Catholicici	G. R. Episcop. Munkacsiensis				
Bajcsi Joannes			Comaromien.		
Balassa Joannes					Comitissæ Car. Eszterházy Viduz
Balog Alexander					C. Ladislaus Balog
Barthol Martinus				Soproniensis	
Bathányi Antonius	Comes				
Bathány Aloysius	Comes				
Bathány Cajetanus	Comes				
Bathány Carolus	Comes				
Bathány Emericus	Comes				
Bathány Franciscus	Comes				
Bathány Joannes	Supr. C. Toronth.				
Bathány Maximilianus	Comes				
Bathány Philipus sen.	Comes				
Bathyány Philipp. jun.	Comes				
Bathány Theodorus	Comes				
Baumeister Joannes				Nagy-Bánye.	
Bedekevits Franciscus			Dal. Cr. Slav.		
Latus	20.	1.	4.	4.	5.

Nomina	Magnates	Tabulæ Regiæ	Ablegati		
			Comitatus	Civitatis	Absentium
Translatum	20.	1.	4.	4.	5.
Benyóvszky Georgius			Pofonien.		Comitissæ Emer. Révay.
Benyóvszky					
Berényi Franciscus	Comes				
Berényi Gabriel	Comes				
Berényi Georgius	Comes				
Berényi Josephus	Comes				
Berényi Sigismundus	Comes				
Berzevitzi Andreas vice Palatinus			Scepufen.		
Bezerédi Ignatius Consil. Aulicus			Tolnenfis		
Biró Leopold				Zomborie.	
Böthy Emericus Consil. Aulic.			Bihariensis		
Brunszvik Antonius	Supr. Comes Barstensis				
Csáky Franciscus	Comes				
Csáky Emanuel	Comes				
Csáky Joannes senior	Supr. Comes Scepufenfis				
Csáky Joan. junior	Comes				
Csáky Stephanus	Comes				
Csáky Aloysius	Comes				
Czindery Franciscus			Baraniensis		
Cziráky Ladislaus	Comes				
Döry Gabriel	Comes				
Draskovits Franciscus	Comes				Viduz B. Christoph. Révay.
Dvornikovits Nicolaus					
Erdödy Calimirus	Comes				
Erdödy Josephus	Supr. Comes Pofegenfis				
Erdödy Ludovicus	Comes				
Eszterházy Franciscus	Comes Tatenfis				
Eszterházy Franciscus	Supr. Comes Mofonienfis				
Eszterházy Joannes	Comes				
Fáy Barnabas		Assessor			
Fáy Augustinus			Abaujvari.		
Fekete Joan. Generalis	Comes		Aradiensis		
Festetich Franciscus	Comes				
Festetich Ignatius	Comes				
Festetich Joan. Jos.	Comes				
Ferbarits Josephus				Crisiensis	
Forgáts Antonius	Comes				
Forgáts Josephus	Comes				
Latus	47.	2.	11.	6.	7.

Nomina	Magnates	Tabulae Regiae	Ablegati		
			Comitatus	Civitatis	Abfentium
Translatum	47.	2.	11.	6.	7.
Forgáts Ladislaus	Comes				
Forgáts Nicolaus	Supr. Comes Nitriensis				
Forgáts Nic. jun.	Comes				
Forray Ignatius	Baro				
Fridvanzki Franciscus			Leuchovi.		
Gányi Joannes		Affeffor			
Godor Nicolaus				B, Jof. Lufinzky.	
Grassalkovits Antonius Princeps	Agazon Reg. Magister				
Gvadányi Josephus Generalis	Comes				
Gyulay Samuel	Comes				
Gúth Franciscus			Bartvenfis		
Hadik Ignatius	Comes				
Hagara Paulus			Ugochenf. Pofegenfis		
Hamilovits Lodovicus					
Haraszky Antonius				Cremnitz.	
Haller Antonius	Comes				
Haller Josephus	Supr. Comes Maramor.				
Heinich Thaddæus			Lybethbánye.		
Hertelendy Josephus			Torontal.		
Hidas Franciscus				Comarom. Kis-Marton.	
Hojden Michaelr					
Horetzki Florianus	Baro				
Horetzki Joannes	Baro				
Horetzki Josephus	Baro				
Horváth Paulus			Unghvar.		
Horváth Michael				Kaprontzen.	
Horváth Sigismundus Confil. Aul.			Sopronie.		
Hunyadi Joanes	Baro				
Hufzár Alexander	Baro				
Hufzár Josephus	Baro				
Jankovits Joannes			Pofegenfis		
Jankovits Franciscus			Sirmienfis		
Jankovits Georgius			Verötzen.		
Jezernitzki Carolus Confil. Reg.			Nitrienfis		
Blésházi Stephanus	Comes		Trenchini.		
Inkey Carolus			Simeghie.		
Iztovits Joannes				Neoplant.	
Kajlátsi Antonius			Baranyen.		
Latus	64.	3.	23.	14.	8.

Nomina	Magnates	Tabulae Regiae	Ablegati		
			Comitatus	Civitatis	Abfentium
Translatum	64.	3.	23.	14.	8.
Kállay Joannes	Comes				
Kapaver Ignatius					
Károlyi Antonius	Supr. C. Szathmar. Dapif. Reg. Mag.				
Karáfz Stephanus Conf. Reg.			Csongrad.		
Káfonyi Andr. Conf. Reg.			Aradien.		
Keglevits Josephus	Cust. Coronae S. C. Tornen.				
Keglevits Georgius	Comes				
Keglevits Augustinus	Comes				
Keglevits Adamus	Comes				
Kereftelly Andreas					
Kinzky Josephus	Comes				
Klobufitzki Franciscus	Comes				
Klobufitzki Josephus	Comes				
Kováts Joannes					
Kovatsits Martinus					
Kotzó Emericus					
Kraftfenits					
Laffert Vincencius	Baro				
Lányi Josephus		Direct. Cauf. Regalium			
Latzkovits Stephanus					
Lázári Ignatius					
Lázár Joannes					
Lengyel Gasparus	Baro				
Lichtenstein Aloyfius	Princeps				
Luby Carolus Conf. Reg.					
Lukávfzki Donatus		Proton. Dal. Croat. Sci.			
Lufinzki Franciscus	Baro				
Lufinzki Joannes	Baro				
Lufinzki Leo	Baro				
Lufinzki Paulus	Baro				
Lufinzki Volfgangus	Baro				
Magdalenits Ignatius	Baro				
Majláth Josephus	Vice Canc. S. C. Borfod.				
Majláth Georgius		Affeffor			
Majthényi Joannes	Baro				
Majthényi Ladislaus					
Malenits Franciscus	Comes				
Marton David					
Latus	85.	6.	30.	19.	10.

Nomina	Magnates	Tabulæ Regiæ	A b l e g a t i		
			Comitatus	Civitatis	Abfentium
Translatum	85.	6.	30.	19.	10.
Marits Thomas Conf. Reg.			Albenfis		
Martzibány Stephanus Conf. Reg.			Csanadien.		
Mathei Venceslaus				Késmarke.	
Maty Josefhus					C. Joan. Harrach.
Matzán Franciscus			Zagrábien.		
Mednyánfzky Antonius	Baro				
Mednyánfzky Ant. jun.	Baro				
Mednyánfzky Joannes	Baro				
Mednyánfzky Ladisl.	Baro				
Meltzer Ladislaus V. C.			Borfod.		
Mihályfy Stephanus		Affeſſor			
Millos Josefhus		Affeſſor			
Miháلكovits Josefhus			Verötzen.		
Mokofinyi Antonius				Bartvenfis	
Muslay Antonius Conf. Reg. Vice-Com.			Neograd.		
Nádasdy Franciscus	C. Supr. Com. Alben.				
Nádasdy Michael	C. Cuſtos Cor.				
Nádasdy Thomas Gen.	Comes				
Nagy Ignatius			Albenfis		
Návay Michael			Csanadien.		
Németh Joannes		Protonot.			
Németh Joannes					C. a Kévenhüller.
Nitzky Georgius	Supr. Comes Verötzen.				
Orbán Paulus	Baro				
Ortzy Josefhus	B. Adminiſtr. Com. Békeſ.				
Ortzy Ladislaus	B. Supr. Com. Abaujvar.				
Ormos Nicolaus			Beregh.		
Orſits Adamus	Comes				
Orſits Joannes	Comes				
Ötvös Gabriel	Baro				
Pálffy Carolus	C. Curie Reg. Mag. & Canc. Aulicus				
Pálffy Franciscus	Comes				
Pálffy Joannes	Supr. Comes Poſonienſis				
Pálffy Leopoldus	C. Janit. Reg. Mag.				
Pálffy Rudolph.	Comes				
Palotsay Josefhus	Baro				
Pataich Carolus	Baro				
Pisll Mathæus					
Latus	106.	9.	39.	22.	12.

Nomina	Magnates	Tabulæ Regiæ	A b l e g a t i		
			Comitatus	Civitatis	Abfentium
Translatum	106.	9.	39.	22.	12.
Perényi Antonius	Baro				
Perényi Emericus ſen.	Baro				
Perényi Joannes ſen.	Baro				
Perényi Joannes jun.	Baro				
Perényi Michael	Baro				
Perényi Stephanus	Baro				
Perényi Emericus jun.	Baro				
Peiatſevits Antonius	Comes				
Peiatſevits Carolus	Comes				
Peiatſevits Sigismundus	Comes				
Pletrik Ladislaus Conf. Regius			Gömörien.		
Pölnifzki Joannes				Caſſovien.	
Pogehledits Georgius	Comes				
Pongrátz Carolus	Baro				
Pongrátz Ignatius	Baro				
Pongrátz Joannes	Baro				
Pongrátz Josefhus	Baro				
Pongrátz Thadæus	Baro				
Popovits Effraim				Zomborie.	
Radách Stephanus	Baro				
Rajnits Ignatius				Criſienſis	
Rakovfzky Stephanus			Liptovien.		
Rakovfzky Alexius			Turotzie.		
Reinpacht					Viduz Comitiffe Eſzterházy Joannis
Revitzky Josefhus			Arvenſis		
Révay Petrus Conf. Aul.	Comes				
Révay Antonius	Baro				
Révay Franciscus Cam. Reg.	Baro				
Révay Franciscus jun.	Baro				
Révay Ladislaus	Baro				
Révay Petrus	Comes				
Révay Simon	B. Supr. Com. Turotz.				
Roſty Franciscus					Elifábeta Berényi Viduz Georg. Luſinſzkiane.
Sándor Antonius	Comes				
Sándor Nicolaus					Baroniſſa Viduz Drávetzki
Saurau Raymundus	Comes				
Schmideg Franciscus	Comes				
Schmideg Thomas	Comes				
Schmideg Ladislaus	Comes				
Latus	135.	9.	43.	25.	15.

Nomina	Magnates	Tabulae Regiae	Ablegati		
			Comitatus	Civitatis	Abfentium
Tranlatum	135.	9.	43.	25.	15.
Scheberg Philipp.					B. Franc. Gerlitz.
Schilfson Joannes	Baro				
Schönfeld Joannes	Baro				
Schönborn Ervin	C. Supr. Com. Bereg.				
Serényi Carolus	Comes				
Sermage Carolus	Comes				
Sermage Maur.	Comes				
Sigrai Carolus	C. Supr. Com. Simegh.				
Sigrai Joannes	Comes				
Splényi Gabriel	B. Supr. Com. Szabolts.				
Splényi Joannes	Baro				
Spifits Joannes			Szaladien.		
Skerletz Adamus			Dal. Cr. Slav.		
Skerletz Nikolaus	Supr. Com. Zagrab.				
Strahler Josephus				Comarom.	
Stein Martinus				Felső-Banen.	
Somfits Lazar Confil. Reg.			Szaladien.		
Styrum Joannes	Comes			Caprontz.	
Surtsányi Ignatius			Mofonien.		
Szalka Michael			Maramor.		
Szaplantzi Josephus					
Szapáry Joannes	Comes				
Szapáry Ignatius	C. Supr. Com. Syrmien.				
Szapáry Petrus	Comes				
Szapáry Paul	C. Supr. Com. Honthen.				
Széchen Franciscus	Comes				
Széchen Alexander	Supr. Com. Crifienfis				
Székely Stephanus				Cremnitz.	
Szentivanyi Franciscus	Supr. Comes Sarolienfis				
Szerdahelyi					Viduz Comitiffe Vojzky.
Szili Joseph. Conf. Reg.			Pestienfis		
Szirmay Antonius	Comes				
Szirmay Anton. Confil. Aul. Tabul. Reg. D.C. Tyb. Praefes.			Zemplini.		
Szluha Joannes					B. Jacobi Mesko.
Szluha Aloyfius	Baro				
Szobek Alexander	Baro				
Szobek Alexius	Baro				
Latus	158.	9.	50.	28.	16.

Nomina	Magnates	Tabulae Regiae	Ablegati		
			Comitatus	Civitatis	Abfentium
Tranlatum	158.	9.	50.	29.	16.
Szorényi Joseph. Gen.	Baro				
Sztáray Michael	Comes				
Sztáray Joannes	Supr. Comes Unghvar.				
Sztojka Sigismund.	Baro				
Török Andreas	C. Supr. Com. Arvenfis				
Traun Franciscus	Comes				
Ürményi Josephus	Supr. Comes Batfienfis	Personal Affeffor			
Ürményi Joannes					
Vadáfz Emericus				Belabanen.	
Vandernóth Henr.	Comes			Pofonien.	
Vantsay Michael					
Vétsey Blasius	Baro				
Vétsey Franciscus	Baro				
Vétsey Ignatius	Baro				
Vétsey Joannes	Baro				
Vétsey Joannes jun.	Baro				
Vétsey Josephus	Baro				
Vétsey Nicolaus	Baro				
Vétsey Sigeber. Gen.	Baro				
Vétsey Stephanus	Baro				
Vörös Ignatius			Temefien.		
Závody Stephanus				Strigonie.	
Zsenyey Antonius	Baro				
Zsenyey Joannes	Baro				
Zichy Carolus	Judex Curiae				
Zichy Franciscus Pinc. Reg. Mag.	C. Supr. Com. Zemplinien.				
Zichi Nicolaus	Comes				
Zichi Sigismund.	Comes				
Zóltán Paul Conf. Reg.			Zabolts.		
Summa	181.	10.	52.	32.	16.

Totalis Summa 291.

EXAMEN

Catalogi D. Catholicorum in Comitibus Regni Sessione, & Voto gaudentium Typis in publicum Nuper prolatis, ut appareat, quinam ex illis Representationem in Benigni Rescripti Regii pro Augustana, & Helvetica Confessionum Exercitii libertate editi, merito, Sacratissima Sua Majestati exhibitam, in Conventu apud Excellentissimum Dominum Colocensem Archi-Episcopum die 30bris 1790. habito, subscripserint, aut non subscripserint.

Nomina Subscriptorum.

Eminentissimus Cardinalis Josephus Bathyanyi S. R. I. Princeps Primas Regni Hungariae, Nomine Univ. Cleri totiusque primi Status Praelatorum.

C. Kolonich Ladislaus Archi-Episcopus Colocensis.

C. Eszterhazy Carolus Episcopus Agriensis Supremus Comes Comitatus Hevesiensis.

His accessit a parte Sae Unionis.

Darabont Ignatius Magno-Varadinensis Graeci Ritus Catholicus Episcopus, qui etiam Viennam cum caeteris ad suam Sacratissimam Majestatem exmissis Catholicis in eadem causa ascendit.

C. Amade Antonius.

C. Bathyanyi Josephus Georgius Dapiferorum Regalium Magister Supremus Comes Neogradensis.

Princeps Bathyanyi Ludovicus Supremus Comes Comitatus Castriferrei

C. Csaki Emericus

C. Csaki Antonius

C. Erdödi Alexander Supremus Comes Comitatus Varadinensis.

C. Erdödi Alexander Junior.

C. Erdödi Joannes Banus Croatiae.

Nomina Subscriptorum.

C. Eszterhazy Casimirus Supremus Comes Zolienfis

B. Fisser Emericus

C. Illésházy Joannes Supremus Comes Comitatum Trencsin, & Lipto.

C. Keglevich Carolus.

C. Tolvay Franciscus Tabulae Districtualis Cis-Danubianae Praeses.

Tabulae Regiae Assessores, & Prothonotarii.

Kornis Josephus Protho-Notarius officii Judicis Curiae

Mikos Ladislaus Tabulae Regiae Assessor.

Somogyi Joannes Protho-Notarius Palatinalis.

Skulcretl Michael Tabulae Regiae Assessor.

Nuncii Comitatum.

Angyal Josephus Ablegatus Comitatus Békesiensis

Bacskadi Josephus Nitriensis

Benyovszky Michael Pofonienfis.

Boronkay Josephus Simighienfis.

Boros Franciscus) Castriferrei Ebergényi Stephanus)

Horvath Josephus Vesprimienfis.

Högyész Antonius Comaromienfis.

A

Jeszenca

Jefzenczky Alexius Barfienfis
 Jefzenczky Alexander Tolnenfis
 Kapi Josephus Sárofenfis
 Kapuvári Josephus Craffoviensis
 Kálfzonyi Franciscus) Bácsienfis
 Latinovics Stephanus)
 Mifits Josephus Strigoniensis
 Nagy Alexander Sopronienfis
 Piacfek Nicolaus Craffoviensis
 Prileczky Carolus Trenčinienfis
 Rakovszky Alexius Zolienfis
 Sibrik Antonius Jaurinensis
 Stupiczki Carolus Strigoniensis
 Sz. Iványi Joannes Barfienfis
 Szent Imrei Paulus Tornenfis
 Temlényi Sigismundus Mofonienfis.

Absentium Ablegati.

Balás Carolus C. Gabrielis Butler,
 Beniczky Nicolaus C. Steph. Vallis
 Borficzky Joannes B. Joseph. Szörényi
 Bujanovics Carolus Princi. ab Edling
 Erös Josephus Nicolao- Zichianæ
 Havor Stephanus
 Jáblonczy Carolus C. Vindisgracz
 Jászay Josephus Comitum Forgats
 Kapuvári Josephus.
 Németh Joannes B. a Laffert
 Petko Michael B. Szobek
 Prileczky Gabriel C. Jos. Berthold

Subscripserunt itaque 1mo. Prælati Omnes, Universusque Græci æque, ac Latini Ritus Catholicus Clerus, qui ergo Battinsky Andreas Munkácsiensis Episcopus cum suo Clero identicam, Sacrae Unionis societatem, cum Magno-Varadinensi Episcopo profitemus, inter non subscriptos in Cathalogo Censuræ sit? Omnis recti justo arbitro pensandum substernitur.

Qui, vel quorum Ablegati, Conventui apud Archi Episcopum Colocensem habito præsentem Repræsentationem subscripserunt, excusandi sunt, e non subscriptorum Ca-

Szánto Adalbertus Viduæ Rudnyanzky
 Szluha Joannes B. Jacobi Mesko in
 Cathalogo positus pro Francisco
 quo Nomine nullus datur.
 Török Sigismundus C. Balassa,
Liberarum Regiarumque Civitatum Ablegati.
 Andreikovics Michael Georgienfis
 Bányai Michael Craffoviensis
 Boros Emericus Alba-Regalenfis
 Dorffner Jacobus Jaurinensis
 Glabits Carolus Neofolienfis
 Klempai Thomas Szegediensis
 Laposinyi Franc. Breznó Bányensis
 Lukácsi Steph. Trenčinienfis
 Margarics Steph. Budensis
 Miller Sebastianus Szegediensis
 Odler Franciscus Uj Bányensis
 Pauer Adamus Strigoniensis
 Pétfi Michael Bartfensis
 Pestyanszky Joan. Nep. Tyrnavienfis
 Remböczy Joannes Baziniensis
 Sáj Josephus Alba-Regalenfis
 Sarlai Josephus Pestinensis
 Smitfek Josephus Eperjesienfis
 Vadász Emericus Béla-Bányensis
 Véglefi Emericus Szokolczenfis
 Vida Joan. Nep. Tirnavienfis
 Virág Mathias Béla Bányensis
 Vissy Steph. Jaurinensis.

thalogo in quem errore, haud inquiritur quali, relati sunt.

Benyovzky Michael Comitatus Poniensis Ablegatus.

Szluha Joannes B. Jacobi Mesko Ablegatus.
 Vadász Emericus Civitatis Bela-Bányensis Ablegatus.
 B. Laffert Vincentius subscripsit per ablegatum Németh Joannem.
 B. Szobek subscripsit per Ablegatum Josephum Petko.
 B. Emericus Perényi Senior est Episcopus Titularis Canonicus Strigoniensis.
 B. Szobek Alexius est Ecclesiasticus Sacerdos.
 E. Cathalogo non subscriptorum pariter excusandi sunt, qui in subscriptorum Numerum idcirco se non venisse profitentur, quod Conventus ad Archi Episcopum indicti Notitia ad ipsos non pertigerit.
 C. Battyányi Philippus.

Protestati sunt, quod in non Subscriptorum Cathalogo relati sint, & Subscriptis adnumerari se declararunt.

Berzeviczy Andreas Vice-Palatini Comitatus Scepusienfis Ablegatus, qui in Vice-Palatinum Benigne nominatus, cum ad Comitatum reverti debuit, ante suum e Comitiorum loco abitum Virum non mediocri adtentione dignum plenipotentiaavit, ut suum, qua ablegati Scepusienfis Nomen subscriberetur.
 C. Pálffy Leopoldus Janitorum Regalium Magister.
 C. Pálffy Rudolphus.
 C. Pongrácz Carolus.

Benyovzky Georgius Comitatus Poniensis Ablegatus.
 Biro Leopoldus Civitatis Zomboriensis Ablegatus.
 Godor Nicolaus B. Josephi Lufinczky Ablegatus.
 Lányi Josephus Caufarum Regalium Director.
 Mailáth Georgius } Tabulae Regiae
 Mihályf Stephanus } Assessores
 Gányi Joannes }
 Németh Joannes Protho Notarius Personalis praesentiae Regiae.
 Reinprecht Ignatius inter non Subscriptos Reinpracht nominatus Viduæ Joannis Eszterházy Ablegatus.
 Úrményi Joannes Tabulae Regiae Assessor.

B. Pongrácz Joannes.
 B. Pongrácz Josephus.
 B. Pongrácz Thadeus.
 C. Szirmay Anronius in Cathalogo non Subscriptorum relatus, non habet Sessionem & Votum in Comitibus velut sub patria Potestate, Tutelaque Patris sui Comitibus Josephi Thomæ Szirmay, Constitutus qui suum in Comitibus Ablegatum habet, Antonium Berzeviczy se pro subscripto habendum declarantem.

Regnorum Dalmatia, Croatia, & Sclavonia Ablegati & Comitatum, uii & Croatia Nuncii, Caterique voto & Sessione gaudentes, harum partium particulares Domini, de quorum circa Augustana, & Helvetica Confessionis Exercitii Libertatem, animi Sententia publico constat in Cathalogum non Subscriptorum recte illati non sunt, ac proinde delendi exinde veniunt.

- B. Magdalenich Ignatius.
- C. Malenich Franciscus.
- C. Orsich Adamus.
- C. Orsich Joannes.
- B. Patatic Carolus.
- C. Piacovich Antonius.
- C. Piacovich Carolus.
- C. Piacovich Sigismundus.
- C. Pogedelich Georgius.
- C. Sermage Mauritius
- Skerlec Nicolai Supremus Comes Comitatus Zagrabienfis.
- Szécfen Alexander Supremus Comes Comitatus Crysiensis.
- Bedekovich Franciscus
- Skerlec Adamus
- Lukovszky Donatus Protho - Notar.

- Hamilovich Lud. Comitatus Pofeg. Ablegatus.
- Jankovich Joannes ejusdem Comitatus Ablegatus.
- Jankovich Franciscus C. Szirmienfis Ablegatus.
- Jankovich Geor. Comitatus Veröczenf. Ablegatus.
- Koczö Emericus Comitatus Szirmienfis Ablagatus.
- Mihalkovich Jos. Comitatus Veröczenfis Ablegatus.
- Millos Josephus Tab. Reg. Affessor.
- Ferbarich Josephus Civitatis Crysiensis Ablegatus.
- Horváth Michael Civitatis Kapronczenfis Ablegatus.
- Maczán Franciscus Comitatus Zagrabienfis Ablegatus.

Qui e Catholicis Comitibus aut nunquam intererant, aut e Comitiorum loco, ante 30. Novembris Conventus apud Archi-Episcopum Colocensem celebrati diem recesserant, hos minus in non subscriptorum Catholicorum Cathalogum inferri potuerunt, quod de illorum, velut absentium voluntate, animique sententia Auctoribus Cathalogi nihil constare potuerit, ideoque & hi prout subinserti conspiciuntur ex eodem Cathalogo eximendá veniunt.

- C. Althan Franciscus.
- C. Amade Thadæus.
- C. Andrafsy Stephanus.
- C. Aponyi Antonius Sup. Comes Comitatus Tolnenfis.
- C. Aponyi Mauritius.

- C. Bathány Antonius.
- C. Bathány Cajetanus.
- C. Bathány Emericus.
- C. Bathány Maximilianus.
- C. Bathány Philippus junior.
- C. Bathány Theodorus.

C. Be-

- C. Berényi Franciscus.
- C. Berényi Gabriel.
- C. Berényi Georgius.
- C. Berényi Josephus.
- C. Berényi Sigismundus.
- C. Csáky Emanuel.
- C. Csáky Joannes senior. Supr. Comes Scepusiens.
- C. Csáky Stephanus.
- C. Cziraky Ladislaus.
- C. Döry Gabriel.
- C. Draskovich Franciscus.
- C. Erdödi Ludovicus.
- C. Elzterházy Franc. Tatenfis.
- C. Elzterházy Joannes.
- C. Fesztetich Franciscus.
- C. Fesztetich Joan. Josephus.
- C. Fesztetich Ignatius.
- C. Forgács Antonius.
- C. Forgács Josephus.
- C. Forgács Nicolaus junior.
- B. Forrai Ignatius.
- C. Gvadányi Joseph. Generalis.
- C. Gyulay Samuel.
- C. Haller Antonius.
- B. Horeczky Florianus.
- B. Horeczky Joannes.
- B. Horeczky Josephus.
- B. Hunyadi Joannes.
- B. Hufzár Alexander.
- B. Hufzár Josephus.
- C. Kállay Joannes.
- C. Károly Antonius Nob. Hungarica Turmæ Supremus Capitaneus, Supremus Comes Szathmárienfis.
- C. Keglevich Josephus Custos Coronæ, sup. Comes Tornensis.
- C. Keglevich Georgius.
- C. Keglevich Antonius.
- C. Keglevich Adamus.
- C. Kinszky Josephus.

- C. Klobusiczky Franciscus.
- C. Klobusiczky Josephus.
- B. Lengyel Casparus.
- Princeps Lichtenstein Aloysius.
- B. Lusinszky Franciscus.
- B. Lufinczky Joannes.
- B. Lufinczky Leo.
- B. Lufinczky Paulus.
- B. Lufinczky Wolfgangus.
- C. Mailáth Josephus Vice-Cancellarius Aulicus Sup. C. Borfod.
- B. Majtényi Joannes.
- B. Mednyánszky Anton. junior.
- B. Mednyánszky Joannes.
- B. Mednyánszky Ladislaus.
- C. Nadasdi Michael.
- C. Niczky Georgius. Sup. C. Veröcz.
- B. Örtvös Gabriel.
- B. Orbán Paulus.
- C. Pállfy Carolus, Curia Regia Magister & Cancellarius Aulicus.
- C. Pállfy Rudolphus.
- B. Páloclai Josephus.
- B. Prényi Antonius.
- B. Prényi senior.
- B. Prényi Joannes junior.
- B. Prényi Michael.
- B. Prényi Stephanus.
- B. Prényi Emericus junior.
- B. Pongrácz Ignatius.
- B. Radats Stephanus.
- C. Revay Petrus, Consiliarius Aulicus ad Excels. Cancel. Hung. Aulic.
- B. Revay Franciscus junior.
- B. Revay Ladislaus.
- C. Revay Petrus.
- B. Revay Simeon, supremus Comes Turoczenfis.
- C. Sandor Antonius.
- C. Saurau Raimundus.
- C. Smidech Franciscus.

B

C. Smi-

C. Smidech Ladislaus.
 C. Smidech Thomas.
 B. Schönfeld Joannes.
 C. Schönborn Ervinus.
 C. Serényi Carolus.
 C. Sigray Carolus, Supremus Comes
 Comitatus Simighienf.
 C. Sigray Joannes.
 B. Splényi Gabriel, supr. Com. Co-
 mitatus Szabolcs.
 C. Styrum Joannes.
 C. Szapári Petrus.
 B. Szluha Aloysius.
 B. Szobek Alexander.
 B. Szörényi Josephus Generalis.
 C. Sztaray Joannes, supr. Com. Co-
 mitatus Ungvarien.
 B. Stojka Sigismundus.
 Török Andreas, Generalis Supr. Co-
 mes C. Arvenfis.
 C. Traun Franciscus.
 C. Vandernoth Henricus.
 B. Vécsei Blasius.
 B. Vécsei Franciscus.
 B. Vécsei Ignatius.
 B. Vécsei Joannes.
 B. Vécsei Joannes junior.
 B. Vécsei Josephus.
 B. Vécsei Sigebertus Generalis.
 B. Vécsei Stephanus.
 B. Zsenyey Antonius.
 B. Zsenyey Joannes.
 C. Zichy Nicolaus.
 C. Zichy Sigismundus.

Nuncii Comitatum.

Bezerédi Joannes Con. Aulicus Abl.
 Comitatus Tolnensis.
 Czinderi Rochus Comitatus Baran.
 Horváth Sigismundus Confiliarius Au-
 licus Comitatus Sopronienf.
 C. Illesházy Stephanus Comitatus
 Trencsiniens.
 Kajdacs Antonius Baranyen.
 Lazár Joannes Torontalen.

Ablegati Absentium.

Adamovich Rochus Prin. Josephi
 Schvarczenberg.
 Balassa Joannes C. Viduæ Carolo
 Eszterhazianæ.
 Krastyenits Comitatus a Salem.
 Rosty Franciscus Elifabethæ Berényi
 Viduæ Bar Georgii Lusinczky.
 Sandor Nicolaus Viduæ Baronis Drá-
 veczky.

Liberarum, & Regiarum Civitatum Ablegat
 Márton Bartholomeus in Cathalogo
 non Subscriptorum *Bartholl Martinus*
 nuncupatus Sopronienfis Civitatis
 Ablegatus.

Gutt Franciscus Comaromiensis
 Kappaver Ignatius Tömölvariensis
 Kovács Joannes Felső Bányensis
 Lazányi Joannes in Cathalogo *Lazari*
 Scriptus, Czibiniensis
 Máthé Venceslaus Késmarkenfis
 Polniczky Joannes Cassoviensis
 Popovich Effraim Zomboriensis
 Stein Martinus felső Bányensis
 Székely Stephanus Cremnicienfis
 Zavodi Stephanus Strigoniensis.

*Si prærecensiti Comitibus aut nunquam intervenientes, aut e Comitiorum
 loco ante 30 9bris abscedentes pro non Subscriptis recte Censeri po-
 tuerunt, Cur non plures adhuc alii Jure Sessionis, & Voti in Comitibus
 pollentes*

*pollentes, sed hinc absentes ab auctoribus Cathalogi inter non Subscri-
 ptos relati sunt?*

Ignatius Almassy Con. Aulicus Co-
 mitatus Hevesiensis Ablegatus
 Melczer Ladislaus Comitatus Tol-
 nensis Ableg. repræsentationi quidem
 subscribere ob unicum Instructioni
 a Comitibus sibi datæ con-
 trarium Punctum noluerunt, at
 in reliquo probaverunt illam, et
 subseque ad suam Majestatem
 Sacratissimam pro Causa in Re-
 præsentatione- Comprehensa Vien-
 nam profecti sunt.
 C. Csáky Aloysus dudum Mortuus e
 Sepulchro.

C. Erdödi Casimirus e nihilo producti
 sunt in non subscriptorum Catha-
 logo.
 Acfádi Michael Viduæ Comitissæ La-
 dislai Erdödi Ablegatus
 Smercsányi Ignatius in Cathalogo
Szurcsányi Nominatus Civitatis Car-
 ponensis Ablegatus
 Keresztesi Andreas Civitatis Szathma-
 rienfis Ablegatus, tres isti Augusta-
 næ, aut Helveticæ Confessione ad-
 dicti e Cathalogo non Subscripto-
 rum Catholicorum velut non Ca-
 tholici eximendi sunt.

*His proinde e non subscriptorum Cathalogo deductis pro non Subscribentibus
 forte censeri possunt sequentes, non tamen infallibili Criterio.*

Almasy Paulus Supr. Comes Ara-
 diensis
 C. Althan Michael Superior Comes
 Szaladiensis
 C. Amade Franciscus
 C. Bathányi Aloysius
 C. Bathányi Carolus
 C. Bathányi Franciscus
 C. Bathányi Joannes Supremus Co-
 mes Tornensis.
 C. Brunszvik Antonius Supremus Co-
 mes Barsiensis
 C. Erdödi Josephus Supremus Co-
 mes Pösfegani
 C. Eszterhazy Franciscus Supremus
 Comes Mosonicus.
 C. Forgacs Ladislaus
 C. Forgacs Nicolaus Supremus Co-
 mes Nitriensis.
 Princeps Grafzalkovich Antonius
 Agazonum Regalium Magister

C. Hadik Ignatius
 C. Haller Josephus Supremus Comes
 Maramorosienfis
 B. Mednyanszky Antonius
 C. Nadásdi Franciscus Supremus Co-
 mes Albenfis
 C. Nadásdi Thomas Generalis
 B. Orczy Josephus Administrator Co-
 mitatus Békesienfis
 B. Orczy Ladislaus Supremus Co-
 mes Abaujvariensis
 C. Pállfy Franciscus
 C. Pállfy Joannes Supremus Comes
 Pösonienfis
 B. Silson Joannes
 B. Splényi Joannes
 C. Szapári Joannes
 C. Szapári Paulus Supremus Comes
 Hontensis
 C. Szapári Josephus
 C. Szécsényi Franciscus

C. Sztarai Michael	Rakovsky Steph. Lyptoviensis.
B. Vécsci Nicolaus	Rakovszky Alexander Turoczenfis.
C. Zichy Carolus Judex Curiaë Regiaë	Reviczky Josephus Arvensis.
C. Zichy Franciscus Pincernarum Regalium Magister Supremus Comes Zempliniensis.	Somsits Lazarus) Szaladiensis in Con- Spisits Joannes) formitate <i>scilicet</i> suæ Instructionis.
<i>Protonotarii & Assessores.</i>	Szalka Michael Mosoniensis.
Aczel Steph. Proth. Notar.	Szaplonczy Jos. Maramarosiensis.
Fay Barnabas Tab. Reg. Ass.	Szili Jos. Pestiensis.
<i>Nuncii Comitatum.</i>	Szirmay Antonius Con. Aulicus Zem- pliniensis.
Abaffy Franciscus Comitatus Arvensis.	Vörös Ignatius Tömösiensis.
Bajtsy Joannes Comaromiensis.	Zoltán Paulus Con. Regius Zabolcsen- fis Ablegatus.
Böjti Emericus Consiliarius aulicus Bi- hariensis.	<i>Absentium Ablegati.</i>
Fay Augustinus Aba Ujváriensis.	Balog Alexander C. Ladislai Balog.
C. Fekete Joannes Generalis Comi- tatus Aradiensis Ablegatus.	Benyovszky Emericus Viduæ Emerico Revaianæ.
Hagara Paulus Ugocsiensis.	Dvornikovich Nicolaus Viduæ B. Chri- stophori Revay.
Hertelendi Josephus Torontaliensis.	Kovácsics Martinus Viduæ Comit. Deföffy.
Horvath Paulus Unguariensis.	Mathe Jos. Com. Joannis Harach.
Jeszerniezky Carolus Con. Regius Nitriensis.	Németh Joannes Com. a Kevenhüller. <i>Civitatum Liberarum Regiarum Ablegati.</i>
Inkey Carolus Simighiensis in Con- formitate <i>scilicet</i> suæ Instructionis.	Allája Petrus Neoplantensis.
Kárász Steph. Con. Regius Csongra- diensis.	Allegovics Jos. Modrensis.
Kászonyi Andreas Con. Regius Ara- diensis Ablegatus.	Baumeiszter Joannes Nagy Bá- nyensis.
Láczkovich Stephanus Tömösiensis.	Fridvanzky Fran. Leucsoviensis.
Majtényi Ladislaus Hontensis.	Haraszky Ant. Kremnicziensis.
Marics Thomas Con. Regius Albenfis.	Hajnich Thadæus Libet - Bányensis.
Marcziban Steph. Con. Regius Csana- diensis.	Hojden Mich. Kis - Martoniensis.
Ormos Nicolaus Bereghiensis.	Mikosinyi Ant. Bartfensis.
Pletrich Lad. Con. Regius Ablegatus Gömöriensis.	Piersll Matthæus Carponensis.
	Straller Joseph. Comaromiensis.
	Vancsai Michael Posoniensis.

[Handwritten signature]

[Handwritten initials]

Tisztelettel alólirottak mint Budapest székhelyre kinevezett kir. közjegyzők, *f. évi augusztus hó 1-én* — mint a közjegyzői intézmény hatályba lépésére törvényhozásilag megállapított határnapon — kezdjük meg működésünket.

Kötelességünknek ismerjük ez alkalommal — összhangban a m. kir. belügyminiszter ur utasításával, melyet a közjegyzői intézmény előnyeinek ismertetése végett az ország összes törvényhatóságaihoz intézett, — a közjegyzőség célját, közvetlen feladatait és hatáskörét a t. közönség tudomására hozni.

A kir. közjegyző hivatása abban áll, hogy a hatásköréhez utasított teendőket *mint a közforgalom jogosult és nyilvános közege pártatlanul, titoktartás, felelősség és anyagi biztosíték mellett, közhitelességgel teljesítse.*

A kir. közjegyző hatásköréhez pedig a következők tartoznak :

I. Jogügyletekről és tényekről közokiratok felvétele.

Jelesül :

1. bármimű kötelezettségekről és egyoldalú nyilatkozatokról okiratok felvétele ;
2. végrendeletek felvétele ;
3. tanusítványok kiállítása, ugymint: másolatok hitelesítése, kereskedelmi és üzleti könyvek kivonatainak hitelesítése, fordítások, névalírások hitelesítése, okirat előmutatása időpontjának bizonyítása, közgyűlési vagy választmányi határozatok hitelesítése, tények bizonyítása, mindennemű értesítvények s közlemények tartalmának és elküldetésének bizonyítása és váltóóvások.

Mindezen okiratok mint közokiratok teljes bizonyító erővel bírnak.

Ezenfelül az 1. alatt felsorolt közjegyzői okiratok még azon előnnyel is vannak felruházva, hogy a törvényben megállapított feltételek mellett minden megelőző peres eljárás nélkül végrehajthatók.

Sőt vannak bizonyos jogügyletek, melyeket a törvény kényszer-hatálylyal kizáróan a kir. közjegyzők hatáskörébe utal s mely ügyletek fölötti szerződések ennél fogva, ha kir. közjegyző előtt nem köttetnek, föltétlenül érvénytelenek. Ilyenek :

a) a házassági vagyoni viszonyokat szabályozó összes szerződések, különösen házassági szerződések, házastársak közt kötött adásvevési, csere-, életjáradéki s kölcsönszerződések és oly ajándékozási szerződések, melyeknél az ajándékozott tárgy át nem adatott ;

b) a hozomány átvételéről kiadott elismervények ;

c) minden jogügylet, melyet vakok, olvasni nem tudó siketek vagy irni nem tudó némák és siketnémák kötnek.

II. Okiratok és értékneműek őrizete.

Az eddig I. és II. alatt felsorolt esetekben a közjegyzői működésért járó díjak mérsékelt arányban a törvény és igazságügyi miniszter ur által vannak szabályozva.

III. A felek képviselte hatóságok és peren kívül bíróságok előtt.

Jogositva és hivatta van a kir. közjegyző ugy magánosoknak, mint testületeknek és társulatoknak jogi tanácsadójaként működni, hatóságokhoz általában, bíróságokhoz pedig minden perenkívüli ügyben beadványokat intézni és feleket képviselni. Ily nem peres ügyek p. o. a telekkönyvi, örökösödési, hitbizományi, örökbefogadási, törvényesítési, önkéntes árverési és becslési, kereskedelmi és bejegyzési stb. ügyek, melyek közül különösen az új kereskedelmi törvénynél fogva szükséges czimátjegyzési és a fővárosban folyamatban levő telekkönyvezési eljárást emeljük ki.

Vége:

IV. a bíróságok által a kir. közjegyzőkre ruházott birói megbízások teljesítése és a hagyatéki ügyek körüli eljárás.

Ezek képezik főbb pontokban a közjegyzői intézmény lényegét és közvetlen feladatait.

A művelt külföld ez intézmény szükségességéről és előnyeiről hosszú idők során át szerzett meggyőződést; hasonló eredményt vár tőle hazánk törvényhozása, lakossága.

Ezen eredmény valóstítására azonban a közönségnek az új intézmény közegei iránt tanusítandó rokonszenve és bizalma szükséges.

Részünkről a reánk ruházott tisztet nemes bizalmi állásnak tekintjük, és annak megfelelően az új intézményt hazánkban meghonosítani, létjogát és jövőjét megszilárdítani komoly törekvésünk leend.

A budapesti kir. közjegyzők:

Gaszner Béla, s. k., Tüköry-útcza 2. sz.
Gorove Antal, s. k., Erzsébet tér 3. sz.
Görgei István, s. k., Rudolf koronaherceg- (url-) útcza 9. sz.
Dr. Krajner Emil, s. k., üllői-út (Ferenczváros) 1. sz.
Dr. Máday Sándor, s. k., új bécsi-útcza 3. sz.
Ökröss Bálint, s. k., kerepesi út 64. sz.
Rupp Zsigmond, s. k., lánczhíd-épület Budán.
Steinbach István, s. k., Deák Ferencz-útcza, Haas palota
Tokaji Nagy Lajos, s. k., Károly-körút (váci út) 54. sz.
Dr. Weiser Károly, s. k., Károly-körút (váci út) 59. sz.
Dr. Weinmann Fülöp, s. k., Károly-körút (országút) 51. sz.
Zimányi László, s. k., budai hidfő, Klusemann-féle ház.

Budapest, im Juli 1875.

J. J.

Die gefertigten für den Sprengel Budapest ernannten königl. öffentlichen Notare treten ihre Wirksamkeit mit dem 1. August l. J. als dem durch die Gesetzgebung für das Inslebentreten der Notariats-Institution festgesetzten Termine, an.

Wir erachten es für unsere Pflicht aus diesem Anlasse — in Uebereinstimmung mit der durch den Herrn königl. ung. Minister des Innern an sämtliche Jurisdictionen erlassenen Instruction, womit die Bekanntmachung und Verbreitung der Vortheile des Notariates angeordnet wurde — dem geehrten Publikum den Zweck, die unmittelbaren Aufgaben und den Wirkungskreis des Notariates zur Kenntniss zu bringen.

Der königl. öffentliche Notar ist dazu berufen, dass er die seinem Wirkungskreise zugewiesenen Agenden als berechtigtes und öffentliches Organ des allgemeinen Verkehrs unparteiisch, mit der Pflicht der Geheimhaltung, Verantwortlichkeit und Vermögensgarantie, mit voller Glaubwürdigkeit erfülle.

In den Wirkungskreis der k. öffentl. Notare gehört:

I. Die Aufnahme öffentlicher Urkunden über Rechtsgeschäfte und Thatsachen.

Insbesondere:

1. Aufnahme von Urkunden über Verbindlichkeiten und einseitige Erklärungen jeder Art;
2. Aufnahme von Testamenten;
3. Ausfertigung von Beurkundungen, als: Beglaubigung von Abschriften, Beglaubigung von Auszügen aus Geschäfts- und Handels-Büchern, Uebersetzungen, Beglaubigung von Namensunterschriften, Bescheinigung des Zeitpunktes der Vorweisung von Urkunden, Lebensatteste, Beglaubigung von Generalversammlungs- oder Ausschuss-Beschlüssen, Beurkundung von Thatsachen, Beurkundung des Inhaltes und der Absendung aller Arten von Notifikationen und Mittheilungen, sowie Wechselproteste.

Alle diese Dokumente besitzen als öffentliche Urkunden volle Beweiskraft.

Ueberdies geniessen die sub 1 erwähnten Notariats-Urkunden noch den Vortheil, dass auf Grund derselben, unter den gesetzlich bestimmten Voraussetzungen, ohne vorhergehendem Prozessverfahren sofort die Exekution angeordnet wird.

Ja es gibt sogar gewisse Rechtsgeschäfte, die das Gesetz zwangsweise ausschliesslich dem Wirkungskreis der k. öffentlichen Notare zuweist, so dass Verträge, welche über solche Rechtsgeschäfte abgeschlossen werden, unbedingt wirkungslos und ungültig sind, falls dieselben mit Umgehung des k. öffentlichen Notars eingegangen wurden.

Diese sind:

- a) alle die Vermögensverhältnisse von Eheleuten betreffenden Verträge, insbesondere: Ehepакten, Kauf-, Tausch-, Renten- und Leihverträge zwischen Ehegatten, sowie Schenkungsverträge, bei welchen der Gegenstand der Schenkung nicht übergeben wurde;
- b) Bestätigungen über den Empfang der Allatur und
- c) alle Rechtsgeschäfte, die von Blinden, des Lesens unkundigen Tauben, oder des Schreibens unkundigen Stummen und Taubstummen geschlossen werden.

II. Aufbewahrung von Dokumenten und Werth-Effekten.

In den bisher sub I und II aufgezählten Fällen sind die für das Einschreiten des k. Notars gebührenden Taxen durch das Gesetz und den Herrn k. ung. Justizminister in mässiger Weise festgesetzt.

III. Vertretung von Parteien vor Behörden, und außer Streitsachen vor Gerichten.

Der k. öffentl. Notar ist befugt sowohl bei Privatparteien, wie bei Corporationen und Gesellschaften als *juridischer Consulent* zu wirken, an die Behörden in Angelegenheiten jeder Art, an die Gerichte aber in allen nicht processualischen Angelegenheiten für Parteien Eingaben zu richten und die Parteien zu vertreten. Solche nicht processualische Angelegenheiten sind z. B. alle Grundbuchs-, Erbschafts-, Fideicommiss-, Adaptions-, Legitimierungs-, freiwillige Feilbietungs- und Schätzungs-, Handels- und Protokollirungs-Angelegenheiten etc. etc., von welchen wir besonders das zu Folge des neuen Handelsgesetzes gegenwärtig erforderliche Firmaprotokollirungs-, sowie das in der Hauptstadt im Zuge befindliche grundbücherliche Verfahren hervorheben.

Endlich

IV. Ausübung der durch die Gerichte auf die kön. öffentlichen Notare übertragenen richterlichen Funktionen und das Verfahren in Verlassenschafts-Angelegenheiten.

Dies sind in Hauptzügen das Wesen und die unmittelbaren Aufgaben des Notariates.

Das gebildete Ausland hat sich durch eine lange Reihe von Jahren von der Nothwendigkeit und den Vortheilen dieser Institution Ueberzeugung verschafft; gleiches Resultat erwartet Legislative und Bevölkerung unseres Vaterlandes von ihrer Einführung bei uns.

Die Realisirung dieser Erwartungen ist aber in erster Reihe durch das Vertrauen und die Sympathien bedingt, die das grosse Publikum den Organen der neuen Institution entgegenbringt.

Was uns anbelangt, so betrachten wir das uns übertragene Amt als Zeichen hohen Vertrauens und werden wir uns redlich bemühen, diesem entsprechend die neue Einrichtung im Lande zu befestigen, die Zukunft derselben zu sichern und ihre Existenzberechtigung darzuthun.

Die Budapester königl. öffentlichen Notare:

Béla Gaszner, m. p., Tükörygasse Nr. 2.

Anton Gorove, m. p., Elisabethplatz Nr. 3.

Stefan Görgei, m. p., Kronprinz Rudolf-Gasse (Herrengasse) Nr. 9.

Dr. Emil Krajner, m. p., Üllöerstrasse (Franzstadt) Nr. 1.

Dr. Alexander Máday, m. p., Neue Wienergasse Nr. 3.

Valentin Ökröss, m. p., Kerepeserstrasse Nr. 64.

Sigmund Rupp, m. p., Kettenbrückengebäude, Ofen.

Stefan Steinbach, m. p., Franz Deák-Gasse, Haas'sches Palais.

Ludwig Tokaji Nagy, m. p., Karlboulevard (Waitznerstrasse) Nr. 54.

Dr. Karl Weiser, m. p., Karlboulevard (Waitznerstrasse) Nr. 59.

Dr. Filipp Weinmann, m. p., Karlboulevard (Landstrasse) Nr. 51.

Ladislau Zimányi, m. p., Kettenbrückenkopf, Klusemann'sches Haus.

6 §.

Mindazon tárgyakban, mellyek eddig a m. k. udvari kancelláriának, a k. helytartó tanácsnak, s a k. kincstárnak, ide értvén a bányászatot is, köréhez tartoztak, vagy azokhoz tartozniok kellett volna, s általában minden polgári, egyházi, kincstári, katonai, és általában minden honvédelmi tárgyakban Ő Felsége a végrehajtó hatalmat ezentul kizárólag csak a magyar ministerium által fogja gyakorolni.

7. §.

Az érsekek, püspökök, prépostok, s apátoknak és az ország zászlósainak kinevezése, a kegyelmezés jogának gyakorlata, és a nemességnek, czímeknek, s rendeknek osztása, mindig az illető felelős magyar minister ellenjegyzése mellett, egyenesen Ő Felségét illeti.

8. §.

A magyar hadseregnek az ország határain kívüli alkalmazását, nemkülönben a katonai hivatalokrai kinevezéseket, szinte úgy Ő Felsége fogja, a 13. §. szerint folyvást királyi személye körül leendő felelős magyar minister ellenjegyzése mellett elhatározni.

9. §.

Azon tárgyak, mellyek a 6-ik §-ban említett kormánytestületek által végelhatározás végett Ő Felségéhez szoktak felterjesztetni, kivéve a 7-dik és 8-dik szakaszokban kijelölteket, Ő Felségének az országbóli távollétében a ministerium által a nádor s királyi helytartó elhatározása alá terjesztendők.

10. §.

A ministerium áll: egy elnökből, s ha az maga tárczát nem vállal, kivüle még nyolcz ministerből.

11. §.

A miniszerelnököt Ő Felségének az országbóli távollétében a nádor s királyi helytartó, Ő Felségének jóváhagyásával nevezi.

12. §.

Ministertársait legfelsőbb megerősítés végett az elnök teszi javaslatba.

13. §.

A ministerek egyike folyvást Ő Felségének személye körül lesz, s mindazon viszonyokba, mellyek a hazát az örökös tartományokkal közösen érdeklik, befolyván, azokban az országot felelősség mellett képviseli.

14. §.

A ministeriumnak, azon tagján kívül, melly a Felség személye körül a 13. §-ban említett ügyekre ügyelend, következő osztályai lesznek:

- a) Belügyek.
- b) Országos pénzügy.
- c) Közmunka és közlekedési eszközök, és hajózás.
- d) Földművelés, ipar és kereskedés.
- e) Vallás és közoktatás.
- f) Igazságszolgáltatás és kegyelem; és
- g) Honvédelem osztályai.

15. §.

Mindegyik osztálynak, valamint az ahoz tartozó, s az illető osztályfőnökök vezérlete alatt állandó hivatalos személyzetnek élén külön minister áll.

16. §.

A kebelébeni ügykezelés módját a ministerium maga határozandja meg.

17. §.

Az összes ministerium tanácsülésében, midőn Ő Felsege, vagy a nádor királyi helytartó abban jelen nincs, a miniszerelnök elnököl, ki e tanácsot, midőn szükségesnek látja, mindenkör összehívhatja.

18. §.

Mindegyik minister azon rendeletért, mellyet aláír, felelősséggel tartozik.

19. §.

Az ország közügyei felett Ő Felsege, vagy a nádor s királyi helytartó, vagy a miniszerelnök elnöklése alatt tartandó értekezés végett, Buda-Pesten álladalmi tanács állíttatik fel, melly a legközelebbi országgyűlésen fog állandóan elrendeztetni.

20. §.

Az Ő Felsege személye körül leendő minister mellé a kívántató hivatalos személyzettel két álladalmi tanácsos rendeltek, kik jelenleg a magyar kir. udv. kancellária előadó tanácsosai közül fognak az illető minister előterjesztésére nevezetni.

21. §.

A 7. §-ban említett, s egyenesen Ő Felsegének fentartott tárgyakat, a személye mellé rendelt felelős magyar minister fogja, a mellette levő álladalmi tanácsnokokkal és személyzettel kezelni.

22. §.

A magyar kir. udv. kancellária többi előadó tanácsosai a 19. §-ban említett álladalmi tanácsba fognak áttételezni.

23. §.

A magyar királyi helytartó tanács s az udvari kincstár s a ministeri osztályok között az álladalmi tanács alakításánál is személyben tartandó 1791: 58-ik t. ezikkre való figyelemmel felosztatnak.

24. §.

A 6-ik §-ban körülírt kormánytestületeknek előtűlő tagjai a 19-ik §-ban említett álladalmi tanácsban foglalnak helyet, s ott a Felseg, a nádor királyi helytartó, vagy ministerek távollétében elnökölnek.

25. §.

A 6-ik §-ban említett kormánytestületeknek minden hivatalnokai és szolgálói, s így nemcsak azok, kik újabb alkalmazást nyernek, hanem addig, mig másképen fognak alkalmaztathatni, azok is, kik a felebb említett ministeri osztályokban el nem helyeztetnek, jelenleges fizetésüket egészen megtartandják.

26. §.

Az ország minden törvényhatóságainak eddigi törvényes hatósága ezentűl is teljes lépségében fentartandó.

27. §.

A törvényes bíróságok és ítélőszékek törvényes önállásukban, s a törvény további rendeleteig eddigi szerkezetökben fentartandók.

28. §.

A ministerek az országgyűlés mindegyik táblájánál ülésel birnak, s nyilatkozni kívánván, meghallgatandók.

29. §.

A ministerek az országgyűlés mindegyik táblájánál annak kívánatára megjelenni, s a megkívántató felvilágosításokat előadni tartoznak.

30. §.

A ministerek hivatalos irataikat az országgyűlés mindegyik táblájának kívánatára, magának a táblának, vagy a tábla által kinevezett küldötségnek megvizsgálása alá bocsátani köteleztetnek.

31. §.

A ministerek szavazattal az országgyűlésen csak azon esetben birnak, ha a felső táblának törvény szerint tagjai, vagy követűl az alsó táblához megválasztatnak.

32. §.

A ministerek feleletre vonathatnak:

a) Minden olly tettért, vagy rendeletért, melly az ország függetlenségét, az alkotmány biztositásokat, a fenálló törvények rendeletét, az egyéni szabadságot, vagy a tulajdon szentségét sérti, s általuk hivatalos minőségükben követtetik el, vagy illetőleg adatik ki.

b) A kezeikre bízott pénz, s egyéb értékek elsikkasztásaért, vagy törvényellenes alkalmazásaért.

c) A törvények végrehajtásában, vagy a közcsend és bátorság fentartásában elkövetett mulasztásokért, a mennyiben ezek a törvény által rendelkezésükre bízott végrehajtási eszközökkel elháríthatók valának.

33. §.

A ministereknek vád alá helyheztesetét az alsó tábla szavazatainak általános többségével rendeli el.

34. §.

A bíraskodást a felső tábla által, saját tagjai közül titkos szavazással választandó bíróság, nyilvános eljárás mellett gyakorlandja, és a büntetést a vétséghez aránylag határozandja meg.

Választatik pedig összesen 36 tag, kik közül azonban tizenkettőt az alsó tábla által a vádpör elévitelére kiküldött biztosok, tizenkettőt pedig a vád alá vont ministerek vethetnek vissza. Az eként alakított, és tizenkét személyből álló bíróság fog fölöttök itéletet mondani.

35. §.

Az elmarasztalt ministerre nézve a királyi kegyelmezési jog csak általános közbocsánat esetében gyakorolható.

36. §.

Hivatalos minőségükön kívül elkövetett egyéb vétségökre nézve a ministerek a köztörvény alatt állanak.

37. §.

A ministerium az ország jövedelmeinek és szükségeinek kimutatását — s a multa nézve az általa kezelt jövedelmekről számadását országgyűlési megvizsgálás, s illetőleg jóváhagyás végett — évenként az alsó táblánál bemutatni köteles.

38. §.

A ministerium hivatalbeli fizetését, a törvényhozás további rendeleteig, a nádor s királyi helytartó határozandja meg.

IV. Törvényczikk.

Az országgyűlés évenkénti üléseiről.

1. §.

Az országgyűlés jövendőben évenként, és pedig Pesten tartandván üléseit, az évenkénti ülésre az ország Rendeit Ő Felsege minden évben, s a mennyire a körülmények engedik, a téli hónapokra hivandja össze.

2. §.

A hozandó törvények jövendőre Ő Felsege által az évi ülés folyama alatt is szentesíthetnek.

3. §.

A képviselők három évig tartandó egy országgyűlésre, s ezen országgyűlésnek mindhárom évi üléseire választatnak.

4. §.

1848-tól kezdve minden harmadik év eltelte után, a következő országgyűlés első évi ülésének megnyitását megelőző hat hét lefolyása alatt, országszerte új képviselőválasztás történik, midőn azok is, kik időközben választottak meg, csak új megválasztás által tarthatják meg képviselőhelyeiket, és pedig szinte egy országgyűlés három évi üléseire.

5. §.

Ő Felsegének joga van az összejött évi ülést prorogálni, s berekeszteni, sőt az országgyűlést a három év eltétele előtt is feloszlalni, és ekkor új képviselőválasztást rendelni; de ez utolsó esetben az újabb országgyűlés összehívásáról aképen rendelkezendik: hogy ez az elébbinek feloszlásától számítandó három hónap alatt összeüljön.

6. §.

Az évi ülés az utolsó évről számadásnak, és következő évi költségvetésnek a ministerium által leendő előterjesztése, s az irántóki határozatnak meghozatala előtt belnemérkezethetik, sem az országgyűlés fel nem oszlathatik.

7. §.

Elnököt és egy másod-elnököt a főrendi táblához, a tábla tagjaiból, Ő Felsege nevez ki, de jegyzőit, szinte saját tagjai közül, titkos szavazás útján a tábla maga választja.

8. §.

A királyi tábla a képviselők táblájának kiegészítő része lenni ezennel megszűnván, a képviselő tábla egy elnököt, két alelnököt, és jegyzőket, tagjainak sorából, titkos szavazás útján maga választ.

Mind a két táblának elnökei az országgyűlés egész folyamára, a többi táblahivatalnokok pedig évenként, az első ülésben választatnak, és illetőleg neveztetnek ki, melly ülésben az elnökséget a tábla legkorosb tagja viendi.

9. §.

Ugy a főrendi, mint az alsó táblai elnök az országos pénztárból díjt híz, melly a legközelebbi országgyűlés első évi ülésében fog meghatározatni.

10. §.

Ülései mind a két táblának ezután is nyilvánosak. A tanácskozásában szükséges csend, és rend, s a hallgatók teljes hallgatagságban tartása iránt mindenik tábla szabályokat alkot, s azoknak végrehajtását elnöke által szigoruan eszközölteti.

50. §.

Azon esetben, ha a 49. §. szerint munkálódó vegyes küldöttségben valamely előforduló kérdésnek eldöntésében a szavazatok egyenlők lennének, a küldöttségből minden illetén előforduló egyes esetre nézve külön teendő sorshúzás útján egy tag ideiglenesen kilép, s a fenforgó kérdést a többi küldöttségi tagok szavazattöbbséggel döntenek el; az illető kérdésnek eldöntése után azonban mind a 4 küldöttségi tag munkálódását ismét együtt folytatandja.

51. §.

A választásra elnököt azon közhatóságnak középponti választmánya nevez, mellynek kebeléből az illy vegyes kerülethez legtöbb választó járul; a jegyzőt ellenben azon hatóság középponti választmánya küldi ki, mellyhez a kérdéses vegyes kerületbeli választóknak kisebb száma tartozik, s olly esetben, midőn egy illy vegyes kerületre két városi hatóság esik, a szavazatszedő küldöttséghez mindenik egy-egy tagot küld, kik közül az egyik a jegyzői tollat vezeti.

52. §.

A vegyes kerületek alakításához járuló megyék s városok között a jelen törvény végrehajtásának érdemében támadható kérdéseket, az illetőknek meghallgatásával, ezen törvény rendeleteinek értelmében, a ministerium intézi el.

53. §.

Horvátországban a választó kerületeket, az országgyűlési követeknek az 5. §-ban részére kijelölt számához képest, a jelen törvény elveinek alapján Zágráb, Varasd, Körös megyék, a kebelökbeni királyi városok s a túrmezei, buccari, s vinodoli kerületek között felosztani a tartományi gyűlés fogja, mellyre nézve az 1845. esztendei Septemb. 14-én kelt udvari rendelet ezennel visszavettnek kijelentetik.

54. §.

Ezen tartományi gyűlés egyszersmind a főrendi táblához két követet fog küldeni.

55. §.

Addig, mig a végvidékek politikai rendezése iránt a törvényhozás részletesen intézkedni fog, a horvátországi végvidékekben az országgyűlési követek választásának módját hasonlóképen a tartományi gyűlés, a drávántúli egyéb ezredekben a bán, — a többi végvidéki ezredekre, valamint a csajkások kerületére nézve is a ministerium határozandja el.

56. §.

Mindegyik országgyűlési követnek az országos pénztárból 5 pft. napidij, s lakkbér fejében évenként 400 pft. fizettetik.

57. §.

A pénzügy s közmunkák ministerei megbizatnak, hogy az országgyűlési tanácskozásoknak Pesten leendő folytatásához megkivántató alkalmas helyről gondoskodjanak.

VI. Törvényczikk.

Az 1836: 21. t. cz. foganatosításáról.

Ő Felsége az 1836: 21. t. cz. azonnali végrehajtását nádor kir. helytartó ő fensége közbenjárására kegyelmesen elrendelvén. Ennek következtében határozatik:

1. §.

Kraszna, Középszolnok és Zaránd vármegyék, Kővár vidéke és Zilah városa, a jelen törvénynek azon törvényhatóságokbani kihirdetése napjától minden tekintetben Magyarország elválhatlan egészítő részeit képezik. S ennek következtében:

2. §.

A nevezett hatóságoknak az erdélyi kormányzék, kincstár, s főtörvényszék iránti minden függése, s minden viszonyai végkép megszüntetvén; azok a magyar felelős ministerium s magyar főtörvényszékek hatósága alá helyeztetnek.

3. §.

A visszacsatolási viszonyok részleteinek ezen alapon törvény, igazság, s méltányosság szerinti ideiglenes szabályozása — a jövő törvényhozásnak végelhatározás végett teendő jelentés kötelessége mellett, — a ministeriumra bízatik; mellynek hatósága a visszacsatolt részekre nézve a jelen törvény királyi szentesítésével azonnal életbe lép.

4. §.

A ministerium a jelen törvénynek haladéktalan végrehajtásához szükséges intézkedésekre felhatalmaztatik.

VII. Törvényczikk.

Magyarország és Erdély egyesítéséről.

A magyar koronához tartozó Erdélynek Magyarországgal egy kormányzás alatti teljes egyesültét, nemzetegység és jogazonosság tökéletes jögalapon követelvén, a két testvérhon érdekeinek a közelebb tartandó országgyűléseni képviseltetését pedig a jelen kor eseményei sürgetőleg igényelvén, ezeknek sikeresítésére határozatik:

1. §.

Az erdélyi mult országgyűlésre meghíva volt kir. hivatalosok a magyarországi főrendi táblán ülésel és szavazattal ruháztatnak fel; ide nem értvén a királyi kormányzék, kir. ítélőtábla tagjait, és katonai egyéneket.

2. §.

Erdélyt — a visszakapcsolt részeket ide nem értve — a legközelebbi közös hongyülésen 69 szavazat illeti.

3. §.

Ezen szavazatok a törvényhatóságok között következőleg osztatnak fel:

A kilencz magyar, öt székely és tizenegy szász megyéket, székeket és vidékeket, valamint Kolozsvár, Maros-Vásárhely és Fejérvár szabad kir. városokat kétkét — összesen 56 szavazat — a többi képviselleti jogot gyakorló városokat — számszerint 13-at — egyenként egyegy szavazat illeti.

4. §.

A felelős ministeriumnak kötelességévé tételik, hogy minden kitelhető törvényes eszközöket felhasználva, magát úgy az e végett a mult erdélyi országgyűlésen kinevezett bizottmánnyal, mint szintén az Erdélyben hovahamarább összegyűlendő országgyűléssel értekezésbe tegye; mindenesetre pedig, úgy az egyesülés teljes végrehajtására szükséges lépéseket megtegye, mint szintén e tárgyban kimerítő törv. javaslatokat terjesszen a legközelebbi hongyülés elibe, vezérelvül mondatván ki, miszerint:

5. §.

Magyarhon Erdély mindazon külön törvényeit, és szabadságait, mellyek a mellett, hogy a teljes egyesülést nem akadályozzák, a nemzeti szabadságnak, és jogegyenlőségnek kedvezők, elfogadni s fenntartani kész.

6. §.

A fenebbi rendelkezés mind a királyi hivatalosokra, mind a képviselőkre nézve, Erdély hovahamarább összehivandó országgyűlésének megegyezésétől feltételeztetik, s csak a közelebbi magyar hongyülésre terjed, azontúl az erdélyi érdekek képviseltetésének elrendezése, azon egyesült törvényhozás feladata leend.

VIII. Törvényczikk.

A közös teherviselésről.

Magyarország s a kapcsolt részek minden lakosai, minden közterheket különbség nélkül egyenlően és aránylagosan viselik.

1. §.

Ő Felsége felelős magyar ministeriuma által, a törvényhatóságok meghallgatása mellett, ki fogja dolgoztatni ideiglenesen az adózási kulcsot, és ezen kulcs szerint a kivetés már a legközelebbi közigazgatási évtől, úgy mint az 1848-dik évi November 1-ső napjától veszi kezdetét.

2. §.

Az ideiglenesen kidolgozandó kulcs, a legközelebbi országgyűlésének mindenesetre bemutatandó.

3. §.

A fen kitett határnapig a már kivetett közterhek behajtása elrendeltetik.

IX. Törvényczikk.

Az urbér és azt pótló szerződések alapján eddig gyakorlatban volt szolgálatok (robot), dézma és pénzbeli fizetések megszüntetéséről.

Az urbér és azt pótló szerződések alapján eddig gyakorlatban volt szolgálatok (robot), dézma és pénzbeli fizetések, e törvény kikirdetésétől fogva örökösen megszüntetnek.

1. §.

A törvényhozás a magán földesurak kármentesítését, a nemzeti közbecsület véd-paizsa alá helyezi.

2. §.

Ő Felsége a magán földesuraknak akénti kármentesítése iránt, hogy az eddigi urbéri tartozásokkal felérő tőkeérték részükre a közállomány által hiány nélkül kifizetessék, a legközelebbi országgyűlésnek részletesen kidolgozandó törvényjavaslatot fog magyar ministeruma által előterjesztetni.

3. §.

Olly helyeken, hol eddig urbéri rendezés, vagy legelő-elkülönzés még meg nem történt, a faizásra és legeltetésre nézve az eddigi gyakorlat továbbá is megtartatik.

4. §.

Az úri törvényhatóság megszüntetik; — ideiglenesen míg a törvénykiszolgáltatás általánosan rendeztetni fog, azt, polgári ügyekben a sommás perekre nézve, ott, hol rendezett első bírósági hatóságú tanácsok nincsenek, a szolgabírák, — büntető és rendes folyamatú polgári perekre nézve pedig a megyei törvényszék fogja gyakorolni.

5. §.

Olly földbirtokos ellen, kinek birtokához e törvény kihirdetése előtt urbériség volt kapcsolva, a kereskedési viszonyokból eredő váltók kivételével, egyéb adóssági követelések, a törvény további rendeleteig fel nem mondhatók, és csupán a törvényes kamatok nem fizetése iránti követelések hajtathatnak be ellene birói eljárás útján.

X. Törvényczikk.

Az összesítésről, legelőelkülönözésről és faizásról.

A IX. törvényczikk 3-ik §-ának folytatában rendeltetik:

1. §.

Olly helyeken, hol a földesur és volt jobbágysai között a legelőelkülönözés, illetőleg urbéri rendezés, akár egyesség, akár urbéri per útján valóságosan és tettelesen már végrehajtatott, az ekként megtörtént összesítés, illetőleg elkülönözés, többé fel nem bontathatik.

XVI. Törvényczikk.

A megyei hatóság ideiglenes gyakorlatáról.

A megyei szervezetnek Magyarhon s kapcsolt részei alkotmányossága védbástyáinak a közszabadsággal öszhangzásba hozatala, egyszersmind a közigazgatásnak időközben is minden megakadástól megóvása tekintetéből rendeltetik:

1. §.

A ministerium a megyei szervezetnek népképviselőlet alapján rendezéséről a legközelebbi országgyűlésnek törvényjavaslatot fog előterjesztetni.

2. §.

Addig is, míg a jövő törvényhozás ezen rendezést véghezvinné, a megyei hatóság következőleg fog gyakoroltatni:

a) A jelen törvényhozás berekesztése után a lehető legrövidebb idő alatt minden megyében közgyűlés fog tartatni.

b) Ezen közgyűlésen szavazattal birandnak mindazok, kiket akár törvény, akár egy vagy más megyének eddig is hozott határozatai szavazati joggal felruháztak; a hol pedig semmi illy jogterjesztő határozatok közbe nem jöttek volna, szavazattal birandnak a törvény által jogosítottakon kívül azok, kiket a megyei lakosok községenként ezen közgyűlésre képviselőül utasítandnak.

c) Ezen közgyűlésen a jelen országgyűlésen hozott törvények kihirdettétvén; egyszersmind tekintettel a megyének kiterjedésére, népességére, a megyei honpolgárok minden osztályaira, s a megyei közigazgatásnak és különösen a jelen országgyűlésen hozott törvényeknek sikeresítésére, egy nagyobb számú állandó bizottmány fog, minden születésrei különbség nélkül, a szokott módon választatni.

d) Ezen állandó bizottmány a főispánnak, vagy távollétében az alispánnak elnöklete alatt, a megyei tisztviselőség hozzájárultával annyiszor s addig, a mint s a meddig szükséges leend, öszegyülvén, mindazon hatóságot fogja ideiglenesen gyakorolni, melly törvény s alkotmány szerint a megyei közgyűléseket minden tekintetben illeti.

e) A köztanácskozási nyelv mind a gyűléseken, mind a bizottmányokban Magyarországra nézve egyedül magyar: — a kapcsolt Részekben, saját szabályuk következtében is, anyai nyelvüket használhatják.

f) Az ekép működendő megyei képviselő bizottmány tehát, a „megye közönségének nevében“ ugy a ministeriummal egyenes érintkezésben álland, mint törvény értelmében a megyei tisztviselőkkel határozatilag rendelkezendik.

g) A bizottmány, mihelyt a jövő törvényhozás által a megyei szervezet rendezve lesz, működését bevégezvén, s jegyzőkönyveinek bemutatásával a megye közönségének eljárásáról jelentést tevén, ideiglenes hatóságát a megye kezeibe leteszi.

h) A bizottmány ülései nyilvánosak.

XVII. Törvényczikk.

A megyei tisztválasztásokról.

A megyékben a legközelebbi országgyűlésen teendő intézkedésig tisztujtó székek tartatni nem fognak: hanem akár a hivatalnokok soraiban történhető hiány pótlásának, akár a XI-ik törvény eseteiben új hivatalnokok választásának szüksége forogna fen, a hiányt pótolni s illetőleg az ujonan alkotandó hivatalokat betölteni ideiglenesen és helyettesítésként a főispán, a XVI-ik törvény szerint alakítandó központi választmánynyal egyetértőleg fogja.

XVIII. Törvényczikk.

Sajtótörvény.

Az előző vizsgálat eltöröltetvén örökre, s a sajtószabadság visszaállítván, ennek biztositékaul ideiglenesen rendeltetnek:

1. §.

Gondolatait sajtó utján mindenki szabadon közölheti, és szabadon terjesztheti.

2. §.

Sajtóutoni közlés alatt értetik: minden olyan közlés, melly vagy szavakban, vagy ábrázolatokban, nyomda, könyomda s metszés által eszközöztetik, és a mellynek közzététele, a példányok akár ingyen kiosztásával, akár eladásával, már megkezdődött.

I. Fejezet.

S a j t ó v é t s é g e k r ő l.

3. §.

Ki valamely bűn, avagy vétség elkövetésére, egyenes és határozott felhívást tesz sajtó utján, és a bűn, avagy vétség valósággal el is követetik, a felhívó, mint bűnrészes tekintetvén, a köztörvények súlya szerint büntetetik.

4. §.

Ki valamely bűn, avagy vétség elkövetésére, egyenes és határozott felhívást tesz sajtó utján, de annak nem lön semmi következménye, mint bűnkisérő tekintetvén, a köztörvények súlya szerint fog büntetelni.

5. §.

Ki a nyilvános köz- és vallásos erkölcsiségből, s a tisztességes erkölcsökből csúfot üz, 1 évre terjedhető fogsággal, és 400 forintig emelkedhető pénzbírsággal büntetetik.

6. §.

Ki a magyar szent korona alá helyezett terület tökéletes álladalmi egységének, ki a sanctio pragmatikánál fogva megállapított, s az uralkodóház közösségében létező birodalmi apcsolatnak tetteles felbontására izgat; ki az alkotmány erőszakos megváltoztatására s a törvényes felsőség elleni engedetlenségre lázit, s bűnök elkövetésére hiv fel és buzdít, négy évig terjedhető fogsággal, és 2000 forintig emelkedhető büntetéssel fog büntetelni.

7. §.

Ki a felség személyének sérthetlensége, a királyi székbeli örökösödésnek megállapított rende ellen kikel, avagy a királynak magas személye ellen sértést követ el, hat évig terjedhető fogsággal, és 3000 forintig emelkedhető pénzbírsággal büntetetik.

8. §.

Ki az uralkodóház tagjai ellen követ el sértést, 4 évig terjedhető fogsággal, és 2000 forintig emelkedhető pénzbírsággal büntetetik.

9. §.

Ki a közbéke és csend erőszakos megzavarására lázit, két évig terjedhető fogsággal, és 1000 forintig emelkedhető pénzbírsággal büntetetik.

10. §.

Ki törvény által alkotott valamely hatóságot vagy testületet rágalmakkal illet, két évig terjedhető fogsággal, és 1000 forintig emelkedhető pénzbírsággal büntetetik.

11. §.

Ki valamely köztisztviselőt vagy közmegbízásban eljárót, hivatalos tetteire vonatkozólag rágalmakkal illet, egy évig terjedhető fogsággal és 600 ftig emelkedhető pénzbírsággal büntetetik.

12. §.

Ki magán személyt rágalmakkal illet, hat hónapig terjedhető fogsággal és 300 fira emelkedhető pénzbírsággal büntetetik.

Egyszersmind a panaszkodónak okozott pörlekedési költségekben és a közzététel által reá nézve előidézett károkból is a panaszkodó részére el fogván marasztalni.

13. §.

Sajtóvétségért büntetetik a szerző; ha ez nem tudatnék, a kiadó; ha ez sem tudatnék, a nyomda vagy metszde tulajdonosa.

14. §.

Ki az országgyűlés, a törvényhatóságok, mindenféle törvényszékek, és törvény által alkotott egyéb testületek iratait, és azok nyilvános üléseit hiv szellemben és igazán közli, ellene a közzöttek tartalma miatt kereset nem indíthatatik.

15. §.

A fogság és pénzbüntetés, a körülmények szerint, külön is, együtt véve is, alkalmaztathatik. Minden pénzbüntetések és elkobzások az országos pénztár javára fordíthatnak.

16. §.

Ki ugyanazon vétséget, mellyért már egyszer büntetve volt, ismét elköveti, azon büntetésnél, mellyre első ízben ítéltetett, felével súlyosabban büntetethetik.

II. Fejezet.

A b i r ó i e l j á r á s r ó l.

17. §.

A sajtóvétségek fölött nyilvánosan, esküdtszék íté. A ministerium felhatalmaztatik, hogy szorosan a büntető eljárásról szóló múlt országgyűlési javaslatnak elvei szerint, az esküdt-bíróságok alakítását rendelet által eszközölje.

Megjegyeztetvén a 39-ik §-ra: hogy esküdtszéki képességre 200 forint évenkénti jövedelem kívánatik; a VIII-ik fejezetre pedig, hogy a főigazítószerk hatóságával, ideiglenesen, a hétszemélyes tábla ruháztatik fel.

18. §.

A jelen törvény 3. 4. 5. 6. 7. 8-ik §§-ai eseteiben, az illető közvádoló hivatalos kivánatára történik a vizsgálat és közkeresetalávétel.

19. §.

A jelen törvény 9. és 10-ik §§-ai eseteiben csak az illető testületek által hozott határozat folytában indíthatja meg a közvádoló a megtorló keresetet.

20. §.

Egyéb esetekben a kereset csak az illetőnek panaszára indíthatatik meg.

21. §.

Ugy a közvádoló, mint a panaszló fél, vádlevelében tartozik szabatosan és világosan kijelelni azon izgatást, felhívást, sértést, meggyalázást, megbecstelenítést, mellyet megtoroltatni kíván, különben a bűnvizsgáló bíró által kivánatától egyszersüen elmozdítatik.

22. §.

A bűnvizsgáló bíró a vád feladása után a nyomtatványokat vagy metszvényeket, ha szükségesnek ítéli, tüstént zár alá veheti, melly eljárásáról rendes jegyzőkönyvet készít.

Ha a vád alól a bepanaszlott feloldoztatik, a lezároltakat a vizsgáló bíró köteles, 200 ft. büntetés terhe alatt, azonnal kiadni.

23. §.

Midőn a keresetet a közvádoló hivatalból indítja meg, az, ugyanazon hatóság esküdt-bírósága által ítéltet el, mellynek kebelében a vádolt lakik, vagy hol a mű megjelenvén, az aláírt példány beadása történt.

Midőn pedig a kereset a panaszló fél folyamodására indíthatik meg, a melly hatóságban a panaszló fél lakik, az ügy abban is elítélthetik.

24. §.

A megbecstelenítő, meggyalázó, sértő állítások behizonyítása nem engedtetik meg, kivévn, ha valaki, mint tisztviselő, vagy közmegbizott cselekedett, és a felhozott tények e körbeli eljárására vonatkoznak.

Ez esetben, ha a tény behizonyíttatik, a vádlott tette számítás alá nem jöhet, kivévn azon megbecstelenítést, melly annak folytában még történt, a nélkül, hogy magából a tetteből szükségképen következtetett volna.

25. §.

A meggyalázott, megbecstelenített panaszló fél erkölcsi magaviselete mellett tanukat hallgattathat ki, de a vádlott, annak erkölcsisége ellen, tanuk kihallgatását nem követelheti.

26. §.

Az elmarasztó ítélet meghozatván, azonkívül, hogy ez az elmarasztott költségén közzététetik, egyszersmind a lefoglalt darabok elnyomása, vagy megsemmisítése egészen, vagy részben, elrendeltetik.

27. §.

Ki az ekképen elmarasztó ítélet által sujtott elmemüvel sajtó utján újra közzé teszi, vagy árulja, a szerzője ellen hozathatott legnagyobb büntetéssel fog illetetni.

28. §.

Minden olyan sajtóvétség, melly ellen hivatalbóli megtorlásnak van helye, hat hónap mulva; a melly ellen pedig csak magán kereset indítható, 2 év mulva idősül el.

29. §.

Minden sajtóvétség, melly a jelen törvény országgyűléseni kihirdetése után követtetik el, jelen törvény szerint fog elítéltetni.

III. Fejezet.

A z i d ő s z a k i l a p o k r ó l.

30. §.

Ujság, vagy időszi lap, mellynek tartalma akár részben, akár egészen, politikai tárgyak körül forog, és havonkint legalább kétszer jelenik meg, csak a következő feltételek teljesítése mellett adathat ki:

1-ör: Melly hatóságban a lap megjelenend, annak alispánjához, főkapitányjához, grófjához, polgármesteréhez benyújtatik a nyilatkozat, mellyben ki leend téve a tulajdonos, vagy felelős kiadó vagy felelős szerkesztő neve, laka, és a nyomda, mellyben a lap nyomtatni fog, s a hatóság elnöke ezt a ministeriumnak bejelenteni köteles.

2-or: Ha a lap naponkint jelenik meg, biztosítékul 10,000 forint, ha ritkábban jelenik meg, 5,000 forint tétetik le kész pénzben, vagy fekvő birtokra kettős biztosítékkal betáblázott kötelezvényben; első esetben a tőke az illető hatóság felügyelése s jótállása alatt, 5% kamattal, a letevő részére jövedelmez.

Az eddig megjelent lapok, az 1-ső pontban foglalt föltételnek e törvény kihirdetése után tüssent, a 2-dik pontbelinek két hónap alatt tartoznak eleget tenni.

3-or: Sajtóvétségérti elmarasztalás esetében a pénz-büntetés a biztosítékból vonatik le; ha belőle ki nem telnek, azonkívül, hogy a szerző együttjótállónak tekintetik, a foglalás a felelős tulajdonos, kiadó, vagy szerkesztő egyéb javaira is kiterjesztetik.

Az eként támadt hiányt az elmarasztaló ítélet után 10 nap mulva ki kell pótolni, különben annak megtörténteig a lap nem fog megjelenhetni.

4-er Melly időpontban a lap vagy füzet szétküldöztetik, annak egy példánya, a bejegyzett felelős személy aláírásával, a helybeli hatóság elnökénél tétetik le.

Csupán ennek nem teljesítése miatt a lapok szétküldözését megtiltani nem szabad, hanem ki e szabály ellen vét, 200 forintig terjedhető pénzbüntetéssel fog megbüntetni.

31. §.

Ki az előbbi §-ban elősorolt föltételek betöltése nélkül időszi lapot kiad, egy évi fogságig, és 500 forintig terjedhető büntetéssel sujtatik.

Ugy e büntetés, mint a 30. §. 4. sz. alatt foglalt, a köztörvényszékek által, rövid uton, főlebbvihatóság és ellenállhatóság nélkül fog kimondatni.

32. §.

Melly közleményeket a kormány s a törvényhatóságok és egyéb törvényes testületek a szerkesztéshez küldenek, minden lap tartozik azokat, a szokott díjért, számába beigtatni.

33. §.

Minden cikkékért, mellyek valamely lapban megjelennek, ha a szerző felelősségre nem vonatathatnak, a nyilatkozatban kijelelt felelős személyek is feleletteherrel tartoznak. E felelősség kiterjed azon cikkékre is, mellyeket más lapból vagy könyvből kölcsönöznek; ilyen átvételi esetben a büntetés a szerzőnél, vagy első közlőnél, mindig kisebb levén, s a maximumig soha sem terjedhetvén.

34. §.

Minden sajtóvétségek, mellyek időszi lapban követtetnek el, ugyanazon törvények szerint büntettetnek, mint egyéb sajtóvétségek.

35. §.

Az elmarasztó ítélet meghozatván, az illető tulajdonosok vagy kiadók tartoznak azt lapjuk legközelebbi számában közzétenni, a 31. §-ban megirt módon megveendő 100 forint büntetés terhe alatt.

36. §.

Midőn a 30. §. értelmében bejelentett felelős személy ítélet folytában fogságot szenved, az ítélet kihirdetése után három nap alatt más felelős személyt kell bejelenteni, és a lap csak annak neve alatt jelenhetik meg.

IV. Fejezet.

a n y o m d á k r ó l é s k ö n y v á r u s s á g r ó l.

37. §.

Nyomdat és könyomdat felállíthat minden, a ki az 1840: 16. törvényczikk 1-ső és 2-ik fejezetében foglalt rendeleteknek eleget tevén, mellyben lakik, azon törvényhatóság elnökének szándékát bejelenti, a ki erről a belügyek ministerét értesíti; és a fővárosban 4,000, egyébütt 2,000 forintot, részére 5%-tel kamatozandót, letesz.

38. §.

Ki titkolt nyomdat s könyomdat bír, tudniillik melly nincs bejelente, műszereinek kobzásán túl, 1 évi fogsággal és 2,000 forintig terjedhető büntetéssel fog büntettetni.

39. §.

Minden nyomdabirtokos lakát és sajtóinak helyét, az illető törvényhatóság elnökének bejelenteni tartozván, ezenkívül köteles egy átszinórozott és elnökileg lepecsételt könyvet tartani, mellyben mindenféle kis és nagy nyomtatvány elkészültének ideje, továbbá alakja, czíme, vagy ismertető tartalma, a kötetek, példányok ívek száma bejegyeztessék.

40. §.

Ugy a nyomtatványokból, mint az ábrázolatokból két (2) példány a helybeli hatóságnak átadandó, egyik a hatóságé, másik bekötve a nemzeti muzeumé lesz.

41. §.

Melly nyomdatulajdonos bármelly nyomtatványra nevét és lakát ki nem teszi, vagy álnevet tesz ki, ha a nyomtatvány sajtóvétséget foglal magában, büntársnak tekintetik; ellenkező esetben 100 forintig terjedhető büntetésben marasztaltathatik el.

42. §.

A könyvárusság semmi különös engedelemtől nem föltételeztetik, hanem azt, a kereskedőkre nézve fenálló törvényes szabályok megtartása mellett, mindenki gyakorolhatja.

43. §.

A könyvárussok, mindazon elmemüveket, mellyek elmarasztó ítélet által nem sujtják, szabadon árulhatják.

44. §.

Ki olyant árul, mellyen a nyomdatulajdonosnak neve, s laka kitéve nincs, a nála találtatott példányok elkobzásán felül ötven forintig terjedhető büntetéssel fog büntettetni.

45. §.

Az ugynevezett házaló, vagy zug-könyvárulók, az illető hatóság rendőri felügyelése alá helyeztetnek.

XIX. Törvényczikk.

A magyar egyetemről.

A magyar egyetemre nézve rendeltetik:

1. §.

Az egyetem egyenesen a közoktatási minster hatósága alá rendeltetik.

2. §.

Az oktatás és tanulás szabadságának azon elve, hogy egyrészt a tanuló arra nézve: melly tant, és mellyik tanártól kívánja hallgatni, szabad választást tehessen; másrészt: hogy a rendes tanárokon kívül, más jeles egyének is, a ministerium által ideiglenesen megállapítandó, később pedig törvény által meghatározandó feltételek mellett oktathassanak, törvényesen kimondatik.

3. §.

Ezen elvnek az egyetemnél alkalmazása a közoktatási minsterre bízatik, tudósítását ez, és egyéb e részben teendőik iránt a legközelebbi országgyűlésnek benyújtván.

XX. Törvényczikk.

A vallás dolgában.

1. §.

Az unitária vallás törvényes bevett vallásnak nyilvánittatik.

2. §.

E hazában törvényesen bevett minden vallásfelekezetekre nézve különbség nélkül tökéletes egyenlőség és viszonyosság állapittatik meg.

3. §.

Minden bevett vallásfelekezetek egyházi és iskolai szükségai közálladalmi költségek által fedeztetnek, s ez elvnek részletes alkalmazásával a ministerium az illető hitfelekezetek meghallgatásával a közelebbi törvényhozás elibe kimerítő törvényjavaslatot fog előterjeszteni.

4. §.

A bevett vallásfelekezetek iskoláiba járhatás, valláskülönbség nélkül mindenkinek kölcsönösen megengedtetik.

5. §.

A ministerium rendelkezni fog, hogy a bevett vallásokat követő katonák saját vallásu tábori lelkészekkel láttassanak el.

6. §.

Az 1844: 3-ik törvényczikknek rendelete a görög nem egyesült vallásukra is kiterjesztetik.

7. §.

Ha valamely község görög szertartásu lakosainak bár nagyobb része fogja jövendőben hitvallását, megváltoztatni, — illy esetben a községi egyház az előbbi valláson hátramaradt lakosok birtokában hagyandó; — a mennyiben tehát a legújabb időkben is hasonló esetek közigazgatási tárgyalás alatt volnának, azok a fenebbi elvek szerint lesznek elintézendők; de ezen törvény elveinél fogva jelen állapotot visszahatólag foglalások által háboríttatni meg nem engedtetik, — s azért, a melly egyházak iránt folyó évi január első napjaig vagy kérdés nem támasztatott, vagy közhatalósági elintézés jött közbe, azok kérdés alá többé nem vétethetnek.

8. §.

A görög nem egyesülteknek vallásbeli és iskolai ügyeik iránti intézkedési joga is az álladalom felügyelése mellett ezennel biztosittatván, e célból a magyar felelős ministerium lehető legrövidebb idő alatt, mindenesetre pedig a legközelebb tartandó országgyűlése előtt, egybehivandja az összes felekezet által választandó egyházi gyülekezetet, (congressust) mellynek tagjai addig is, mig annak szerkezete törvény által rendeztetni fog, ezúttal, a különböző nyelvű népekre való tekintettel, olly arányban választandók, hogy az egyházi osztályból 25, a világból 75, s ezek közé a határvidékről 25 követ küldessék.

XXI. Törvényczikk.

A nemzeti színről és ország czimeréről.

1. §.

A nemzeti szín, és ország czimere ősi jogaiba visszaállittatik.

2. §.

Ennélfogva a háromszínű rózsza polgári jelképen újra felvétetvén, egyszersmind megállapittatik, hogy minden középületeknél s közintézeteknél minden nyilvános ünnepek alkalmával, és minden magyar hajókon a nemzeti lobogó és ország czimere használtassék. — Egyébiránt a kapcsolt Részeknek szabadságukban hagyatván, hogy az ország színei és czimere mellett, saját színeiket és czimerüket is használhassák.

XXII. Törvényczikk.

A nemzeti őrseregről.

A személyes és vagyonbátorság, a közcsend és belbéke biztosítása, az ország polgárainak örökösére bízatik; e tekintetből, mig a legközelebbi országgyűlés kimerítőleg rendelkeznek, a nemzeti őrsereg alakítására nézve következők határozatnak:

1. §.

Mindazon honlakosok, kik városokban, vagy rendezett tanácsal ellátott községekben, 200 pengő forint értékű házat, vagy földet, egyéb községekben féltelket, vagy ezzel hasonló kiterjedésű birtokot kizáró tulajdonul bírnak, vagy ha illy birtokot nem bírnak is, de 100 pengő forint évenkinti tiszta jöve-

delmök van, húsz éves koruktól ötven éves korukig — ha gazdai hatalom alatt nincsenek — a nemzet-
 őrseregbe beirandók, és fegyveres szolgálatot tenni tartoznak.

2. §.

A nemzetőrséget kir. városokban, s rendezett tanácssal ellátott községekben, a helybeli hatóság; más helyekre nézve pedig az illető megyei vagy szabad kerületi törvényhatóságok szerkezendik össze.

3. §.

A nemzetőrségi fegyveres szolgálatra kötelezettek kivül, az illető megyei, kerületi, városi vagy rendezett tanácssal ellátott községi hatóságok, a nemzetőrségbe még más oly honpolgárokat is besorozhatnak, kiket az alkotmányos rend fentartásában érdekelteknek, s e kitüntetésre méltóknak ítélnék.

4. §.

A nemzetőrségből kirekesztetnek oly egyének, kik rablás, lopás, csalás, hitszegés, gyujtogatás, vagy gyilkosság miatt büntetve voltak.

5. §.

Oly egyének, kik a 4-dik §-ban említett vétségeket, mint nemzeti örök követik el: az őrseregből az ellenök indítandó bűnper befejezéseig ideiglenesen az illető törvényhatóság, vagy a helybeli előjáróság által azonnal kitöröltetnek, és lölök a fegyver elvétetik.

6. §.

Azoknak összeírására, kik az 1-ső § rendetele szerint, mint nemzetörök, fegyvert fogni tartoznak, a kormány rendeletének vétele után azonnal küldöttségeket fognak nevezni:

Megyékben, nem várva a közgyűlés tartását, a kisgyűlések.

A Jász-Kún és Hajdú-kerületekben a főkapitány.

A szepesi-XVI városokban és a turopoljai kerületben a kerületi gróf.

Fiumei és buccari kerületben a tengeremléki kormányzó.

Szabad kir. városokban, és rendezett tanácssal ellátott községekben a tanács.

7. §.

Ezen küldöttségek a megyékben és szabad kerületekben az illető helybeli előjárósággal egyetértőleg járnak el, és a körülményekhez képest a helybeli őrseregnek alakítását is eszközlik.

8. §.

Az 1-ső szakaszban említett egyéneknek szabadságára hagyatik, lovas vagy gyalog szolgálatot vállalni; a gyalog seregben mindazáltal szolgálatot tenni kötelesek mindazok, kik a lovas sereghez nem soroztatnak.

9. §.

Tisztjeit kapitányig az őrsereg maga választja; s mihelyest e választások által az őrsereg alakítása megtörtént, megyékben, — az annak hatósága alatt álló rendezett tanácsú községekre nézve is — az alispán, sz kir. városokban és szabad kerületekben pedig a főltisztviselő, a honvédelmi miniszternek, úgy az őrsereg számára, mint szerkezetére, s megválasztott tisztjeire nézve jelentést teszen, mire a kapitányságon felüli nemzetör-tiszteket Magyarországon a miniszter ajánlatára a nádor k. helytartó, a kapcsolts részekben a bán nevezendi ki.

10. §.

A magyarországi nemzetőrség fővezérét hasonlóan a nádor kir. helytartó nevezendi, a kapcsolts részekben a fővezérség a bán, s ennek nemléteben a kapcsolts részek alkaptányát, a magyar tengeremléken pedig a kormányzót illeti.

11. §.

Az őrseregnek a fegyverforgatásbani gyakorlására és ezen gyakorlásoknak betanítására alkalmas katonai egyénekről, az illető törvényhatóságok felszólítása következtében a kormány gondoskodik.

12. §.

Azoknak, kik a szolgálathoz szükséges fegyvereket megszerezni nem képesek, fegyver a közállomány táraiból fog kiszolgáltatni.

13. §.

A nemzetőrsereg minden tagjai a magyar rendes katonaság hasonló fokozatu tagjaival egyenlő ranguaknak tekintendők, díjt azonban, míg csak helybeli szolgálatot tesznek, nem húznak, külső szolgál-

latuk idejére díjuk a rendes katonasághoz hasonló lészen; melly díj tulajdon községük határán kívül ugyan, de illető törvényhatóságuk kebelébeni szolgálatuk idejére, a törvényhatósági házi pénztárból, illető törvényhatóságuk határán kívüli szolgálatuk idejére pedig az országos pénztárból fog fizettetni.

Felügyelés a fegyverekre.

14. §.

Azon fegyverek, mellyek a közállomány táraiból az őrsereg részére adatnak ki, a törvényhatóságok közvetlen számadása és felügyelése alatt állanak. Ennélfogva

15. §.

Megyékben és szabad kerületekben helyenként a szükséges fegyvereket felosztani, és a helybeli előjáróság számadása alá kiadni, a törvényhatóságok fogják.

16. §.

Ha valamely nemzeti ör fegyverét, mellyet a közállomány tárából nyert, midőn kivántatik, beadni nem tudná, vagy elhagyta volna valamely részben romlani, a kárt megtéríteni tartozik.

Szolgálat.

17. §.

A nemzeti őrsereg szolgálata, rendes és rendkívüli esetek szerint különbözik, a helybeli közcsend és béke rendszerinti vagy rendkívüli állapotához képest.

18. §.

Midőn a közcsend és béke rendkívüli zavarodásának sem jelenségei nem mutatkoznak, sem pedig attól tartani ok nincs, hogy a közcsend és béke valamely erőszakos kitörések által felháboríthatatik, a nemzeti őrsereg szolgálata egyedül a szükséges rendőrségi intézkedések fentartására szorítkozik. E tekintetből:

19. §.

A helybeli őrtiszt intézkedendik azon sor és szám iránt, melyben a nemzeti örök, egymást felváltva, szolgálatot tenni fognak.

20. §.

Kisebb rendtelenségek, ugymint: utcái vagy korcsmai veszekedések meggátolása, a kihágók befogása, a befogott gonosztevőknek vagy kihágóknak a törvényes felsőbbség kezeibe általadása, úgy szinte mindenütt ott, hol a törvényes felsőbbségnek eljárásához karhatalom szükséges, a karhatalom kiszolgáltatása a nemzeti őrségnek álland kötelességében.

21. §.

Rendkívüli esetekben, midőn a megzavart közcsend és béke helyreállítására rendkívüli eszközök kivántatnak, minden besorozott nemzeti ör, akár következik reá sor szerint a szolgálat, akár nem, fegyvert fogni köteles.

22. §.

A nemzeti őrség, a 21-ik §. esetét kivéve, szolgálatot tenni, csak tulajdon községének határain belől tartozik: — ellenben ha a 21-dik §. esetében a közcsend és béke valamely községben, a helybeli nemzeti őrség segítségével vissza nem állíthatatnék, illy esetben más községbeli nemzeti őrség is felszólítható, s felszólítása következtében tulajdon községének határain kívül is tartozik szolgálatot tenni.

23. §.

A nemzeti ör fegyvert csak akkor foghat, ha szolgálatra felszólítatik; és a nemzeti őrségnek, fegyveresen, mint testületnek tanácskozni és végzéseket hozni nem szabad.

24. §.

A nemzeti őrség szolgálatra csak a polgári hatóság által szólíthatatik fel, és örálláson kívül minden egyéb esetekben, az őrcsapattal polgári előjáró közbejövetele kivántatik.

25. §.

Nemzeti őrség erőszakot csak akkor használhat, miután a polgári előjáró azt, s illetőleg azokat, kik ellen az erőszak használandó, a törvény nevében engedelmességre felszólította.

26. §.

A nemzeti őrs felszólítva szolgálatát teljesíteni feltétlenül tartozik, panaszt, ha nem sor szerint szólított volna fel, parancsnokságánál tehet.

27. §.

A szolgálat elleni vétségek eseteire, a büntetés és eljárás rendelet által fog meghatározatni.

28. §.

A törvényben megállapított elvek korlátai között, rendelet által fog intézkedés tételni részletesen az őrsereg egyenruhája és mindazokról, mik az őrsereg alakításához, fentartásához, löszerezeli ellátásához, és az őrseregbeli szolgálat rendszeresítéséhez megkívántatnak.

29. §.

E törvény végrehajtását, ha a helybeli körülmények, rendkívüli okoknál fogva, megkívánják, a ministerium az illető törvényhatóság tudósításának nyomán felfüggesztheti.

30. §.

Ha a helybeli körülmények miatt a nemzeti őrség felosztása szükséges, ez iránt Ő Felsége rendelet által intézkedni fog, de felosztás esetében, a felosztás után legfeljebb egy év alatt a felosztott nemzeti őrségi osztály ujjal alakítandó.

31. §.

A nemzeti őrsereg tagjai testi büntetéssel nem fenyegethetnek.

32. §.

A jelen törvénynek alkalmazása, a kapcsolt Részekben az ottani törvényes hatóságokra bízatik.

33. §.

A király és haza elvárják, hogy a hon fiai, kiknek becsületére e törvény által a közállomány fenntartása bízva van, kötelességöknek híven és buzgósággal fognak megfelelni.

34. §.

A nemzeti őrsereg zászlójára következő hitet tesz:

Én NN. esküszöm az élő Istenre s a t. a királynak és alkotmánynak hűséget, előjáróimnak engedelmességet, — esküszöm, hogy polgártársaimnak személyét és vagyonát minden törvénytelen megtámadás ellen, előjáróim felhívására oltalmazom, a közcsendet, békét és nyugalmat sem nem háborítom, sem háborítani nem engedem, általában minden szolgálati kötelességemet, midőn tőlem megkívántatik, pontosan teljesítem, és leszek polgári előjáróim vezérlete alatt hű őrje az alkotmánynak, a törvénynek és a hazának. Isten engem s a t.

35. §.

A nemzetőrségi egész institutio a ministerium hatósága alá helyeztetik.

XXIII. Törvényczikk.

A szabad királyi városokról.

§. 1.

A város, mint önálló köztörvényhatóság, közdolgait törvényes felsőbb felügyelés alatt, minden más törvényhatóságtól függetlenül, a köztörvény szerint igazgatja.

2. §.

A városnak, mint törvényhatóságnak, rendőri, büntető és magánjogi tekintetben alá vannak vetve — kivéve a megyék székházait, és a valóságos hadiszolgálatban álló katonákat, azonban csak szorosan

vett személyes s hűnével keresetekre és szolgálati vétségeikre nézve, minden a város határában létező egyének és javak, különbség nélkül.

3. §.

Azalatt, míg a városoknak rendezése iránt a törvény részletesen rendelkeznek, következők határozatnak meg.

a) A városok felosztása.

4. §.

Olly városok, mellyekben 12,000 lakosnál kevesebb vagyon, kis városoknak, — mellyekben 12,000 lakosnál több, de 30,000 lakosnál kevesebb vagyon, közép városoknak, — és mellyekben 30,000 lakosnál több vagyon, nagy városoknak neveztetnek.

b) Tisztújításokról.

5. §.

Az országgyűlési követek választásáról az egész országra nézve általánosan külön törvény rendelkezvén, a városi tisztviselők választására nézve ezennel határozatlik.

Választók.

6. §.

A városi közönségnek, a nőket kivéve, mindazon tagjai, kik teljes korúak, sem atyai, sem gyámi, sem gazdai hatalom, sem pedig elkövetett hűségtelenség, csempészkedés, rablás, gyilkolás és gyújtogatás miatt fenyték alatt nincsenek, törvényesen bevett valláskülönbség nélkül, választók; ha

a) A város határához tartozó, és a telekkönyvben tulajdon, vagy egyszersmind hitveseik nevére is különleg beirt olly házat, vagy telket, egy év óta bírnak, mellynek értéke kis városban 300 — közép városban 700 — nagy városban 1000, különösen Pest városában 2000 pengő forint: vagy

b) A város határában mint kézművesek, bejegyzett kereskedők, gyárosok, egy év óta telepedve vannak, tulajdon műhellyel vagy kereskedési teleppel, vagy gyárral bírnak, és ha kézművesek, folytonosan legalább egy segéddel dolgoznak.

c) Tudorok, sebészek, ügyvédek, mérnökök, akadémiai művészek, tanárok, a magyar tudós társaság tagjai, kik a városban egy év óta telepedve vannak, és kis városban 40, — közép városban 60, — nagy városban 80, — Pest városban 100 pengő forint házbért fizetnek.

d) Ezeken kívül mindazok, kik a város kebelében két év óta telepedve vannak, és kis városban 200 — közép városban 400, — nagy városban 600, — Pest városban 800 pengő forint biztos jövedelmet, keresetük vagy tőkeértékük után, kimutatni képesek.

e) Kik eddig városi polgárok voltak, ha a fenebbi pontokban leirt képességgel nem bírnak is.

7. §.

A 6. §. a) pontja alatt kiszabott birtoklási idő nem kívántatik meg azon esetben: ha valaki a képvisítő ingatlanok birtokába örökség útján jut.

8. §.

A választási jogot senkitől, ki a 6. §-ban leirt képességgel bír, megtagadni vagy elvenni, semmi szín alatt nem lehet.

9. §.

A 6-ik §-ban körülirt képességgel bíró választók a tisztviselőket, és városi képviselői testület tagjait fogják választani a tisztújító székeken.

10. §.

A választási jogot gyakorolni, csak személyesen lehet.

c) A tisztújítás megtartásáról.

11. §.

A jelen törvény kihirdetése után a polgármester, illetőleg bíró, azonnal közös és nyilvános ülésben egybegyűjti az eddigi tanácsot, és választott polgárságot. E gyűlésben a tisztújítószék megtartására

a gyűlés tagjai által elnök, egyszersmind küldöttségek választatnak, a választók összeírása végett; továbbá intézkedések tételnek az összeírási eljárás végrehajtása és a választás helye, és ideje körül.

12. §.

A választás napján, a választott elnök előlülése alatt: szinte nyilvános ülés tartatik; és együlésben.

13. §.

Mindenekelőtt küldöttségek választatnak a gyűlés tagjai által, a szavazatok öszveszedésére, és a kijelölés feletti intézkedésre, titkos szavazás által, legalább tíz tagból, az összeirt választók közül alakítandók.

14. §.

Szinte e gyűlésen, a tisztikarnak és választott polgárságnak tagjai eddig viselt hivatalaikról lemondanak, a választási elnök pedig a választás idejére kapitányt, tisztí ügyészt és jegyzőt helyettesít.

A tisztí-kar választásáról.

15. §.

A tisztviselők közül a polgármester, főbíró, főkapitány, és alkapitányok, tanácsbeliek, jegyzők, tisztí ügyészek, levéltárnok, telekbíró, számvevő, tisztí főorvos, főbész és főmérnök megválasztatnak. A választás kijelölés mellett, a kijelölés a kijelölő választmány által, a választási elnök közbejöttével, történik.

16. §.

A városokban jelenleg létező tisztviselők közül azon egyének, kik olly hivatalt viseltek, melly a jelen törvény kihirdetése előtt, éltök fogytáig rendszerint ujtás alá nem esett, fizetésüket éltök fogytáig megtartják; ellenben ha a jelen törvény szerint tartandó tisztújtás alkalmával, vagy az eddig viselt, vagy magasabb hivatalra megválasztatnak, a választást elfogadni kötelesek, különben nyugpénzöket elvesztik; — és szinte úgy elvesztik akkor, ha fenytő közkereset útján bármikor valamely büntény miatt marasztaltatnak.

17. §.

A számadással tartozó hivatalnokok ezúttal a városi törvényhatóságnak részletes elrendezéseig, eddig viselt hivatalaikban meghagyatnak ugyan; a pénz- és egyéb táraakra leendő felügyelés azonban a jelen törvény szerint választandó tanács felelőssége alá helyheztetik; melly hogy ebeli felelősségének teljes mértékben eleget tehesen. egyszersmind azon hatalommal ruháztatik fel, hogy tapasztalandó bármely visszaélés, vagy hanyagság esetében, a számadókat a körülményekhez képest azonnal elmozdít-hassa, sőt le is tartóztathassa, és bünperbe idéztethesse, helyettük ideiglenesen más kezelőket nevezhes-sen, és átalánosan a pénztárak biztosítása iránt minden szükséges intézkedéseket megtehesen.

Képviselők választásáról.

18. §.

A képviselő testület tagjai kijelölés nélkül választatnak.

19. §.

Ezen választásnak mikénti eszközlése, a választóknak a választás könnyítése tekintetéből kerületekrei elosztása, a szavazatok öszveszedése, és minden egyéb, a választás körül előfordulható teendők iránt, azon közös gyűlésben tételik intézkedés, mellyben a választók összeírása határoztatik el.

20. §.

Az alatt, mig a törvény másképp intézkedend, képviselőül a város bármely telepedett lakosa törvényesen bevett valláskülönbség nélkül, megválasztható.

21. §.

A képviselő testület kis városokban legalább 30; közép városokban legalább 82; nagy városokban legalább 157 tagból áll.

22. §.

A képviselők száma, a legkisebb számon felül az állandó lakosok számához képest következőleg emelkedik:

a) Kis városokban az első 1500 számon felül minden 200 lakos után, az első 30 képviselőhöz adatik egy képviselő.

b) Közép városokban az első 12,000 számon felül, minden 400 lakos után, az első 82 képviselőhöz adatik egy képviselő.

c) Nagy városokban, az első 30,000 számon felül, minden 800 lakos után, az első 157 képviselőhöz adatik egy képviselő.

23. §.

A képviselők a közgyűléseken személyenkint tanácskozási joggal és határozó szavazattal bírnak.

24. §.

Minden választásokra a szavazás a választók által titkosan történik.

A tanács- és közgyűlésekről.

25. §.

Az alatt, mig a törvény részletesen intézkedend, a tanács azon hatósággal ruháztatik fel, mellyel jelenleg a megyei kis-gyűlések bírnak, — a közgyűlés pedig ugyanazon hatósággal, mellyel a megyei közgyűlések vagynak ellátva, kivéve a be- és kitáblázásokat, továbbá azon kérdéseket, mellyek szoros értelemben birói eljárást igényelnek, vagy birói zár megrendelését foglalják magokban.

26. §.

Mind a közgyűlésnek, mind a tanácsnak ülései nyilvánosak.

27. §.

Az ülésekben a hallgatóságnak a tanácskozásokat megháborítani nem szabad. A csendet fentartani az elnök kötelessége, és e részben különösen e czézből a tanács által választandó csendtisztvezérelate alatt a nemzeti őrsereg ügyel.

28. §.

Az állandó szaktanácsok hatósága, millyenek: az árvai, gazdasági, szépítési és egyéb bizottmányok, jelen állapotban megtartatik, a bizottmányok közvetlenül a tanácscsal, a tanács által pedig a közgyűléssel állnak összefüggésben.

29. §.

A közgyűlés áll: a városi tisztviselőkből és képviselőkből együttvéve, — elnöke a polgármester, vagy akadályozása esetében a legidősb tanácsbeli. — Határozat hozatalára pedig kis városokban legalább 20, — közép városokban legalább 30, nagy városokban legalább 40 tag együtlléte szükséges.

30. §.

Közgyűlést tartani kell minden hónapban legalább egyszer, lehet ezenkívül többször is, valahányszor ezt vagy a közgyűlés előre megrendeli, vagy a tanács, s illetőleg polgármester, sürgető körülmények miatt szükségesnek tartja.

XXIV. Törvényczikk.

A községi választásokra nézve.

1. §.

A szabad királyi városokról ideiglenesen rendelkező XXIII. törvényczikk. mennyiben a választásokról, választókról, és képviselőkről szól, a szepesi XVI városokra, és azon községekre is kiterjesztelik, mellyek első bírósági hatósággal ellátott rendezett tanácscsal vagy már bírnak, vagy ennekutána fognak a megyék meghallgatása mellett a ministerium javaslatára Ő Felsőge, illetőleg a királyi helytartó által felruháztatni.

2. §.

A rendezett első bírósági hatóságú községeknek közigazgatási állása, a törvény további rendelkezései, jelen állapotában megtartatik.

3. §.

Az első bírósági hatóságú rendezett tanácssal el nem látott községekben, az eljárók választása ideiglenesen a megyék fognak intézkedni.

XXV. Törvényczikk.

A Jász-Kun kerületekről.

Ideiglenesen, míg a törvény a Jász-Kun kerület belszerkezetéről, részletesen intézkednék, a kerületi tisztviselők és közgyűlési képviselők választására nézve következők rendeltetnek:

1. §.

A kerületi tisztviselőket ugyanazok választják: kik az országgyűlési követeket fogják az V-ik törvényczikk szerint választani.

2. §.

A közgyűlési képviselőket a községi választók választandják, egyedül a községi képviselők közül.

3. §.

Közgyűlési képviselő, minden jász-kun község részéről 4 választatik.

4. §.

A kerületi tisztviselők kijelelés mellett, a kerületi képviselőtestület tagjai kijelelés nélkül, választatnak.

5. §.

A kijelendők névsorának elkészítése végett a tisztujtást megelőző közgyűlés által hat tagból álló küldöttség fog választatni, mely a nádori főkapitánnyal szótöbbség szerint intézkedendik.

6. §.

Az ezen törvény kihirdetése után azonnal a nádori főkapitány az eddigi szokott alakban közgyűlést hirdet, és e közgyűlés által küldöttségek fognak neveztetni, a kerületi választók összeírása végett, továbbá intézkedés tételik a községi választóknak ugyanezek által leendő összeírása, a községbeli eljárók és képviselők megválasztása, ugyazinté a kerületi képviselőtestület megválasztása iránt.

7. §.

Miután minden községekben a helybeli választások, és a kerületi képviselőtestület tagjainak választása megtörtént, a nádori főkapitány eziránt értesülvén, kerületi tisztujtószekeket, és ezt megelőzőleg közgyűlést hirdet, mely közgyűlésre a jelen törvény szerint megválasztott kerületi képviselőtestület tagjai is meghivandók.

8. §.

E közgyűlésben a tisztujtás tartása tekintetéből szükséges intézkedések megtételnek; a szavazatok összeszedésére küldöttség választatik; az eddigi tisztviselők pedig hivatalaikról lemondván, a tisztujtás idejére csendbiztost, tiszti ügyészt és jegyzőt, a nádori főkapitány helyettesít.

9. §.

Mind a képviselők, mind a tisztviselők választására a szavazás titkosan történik.

A közgyűlésekről.

10. §.

A közgyűléseknek elnöke a nádori főkapitány, ennek akadályozása esetében az alkaptány, — tagjai a kerületi tisztviselők, és kerületi képviselők, ezeken kívül minden külön községből a főbiró és főjegyző, személyenkinti egyes szavazattal.

11. §.

A közgyűlés ülésai nyilvánosak.

12. §.

A csendet fentartani az elnök kötelessége, és ennek rendelkezése alatt, a nemzeti őrsereg vigyáz fel.

13. §.

Közgyűlés tartatik minden évnegyedben egyszer; tartathatik gyakrabban is a körülményekhez képest, ha vagy maga a közgyűlés előre megrendeli, vagy az elnök-kapitány szükségesnek látja.

A közigazgatásról.

14. §.

Míg a törvény a közigazgatás alakításáról részletesen intézkedend, a közigazgatás formái és módja azon változásokon kívül, mellyek a jelen törvénytől fogva szükségesek, az eddigi gyakorlat szerint meghagyatik.

15. §.

A redemptióból eredő magánjogi viszonyok, és haszonvételek, a törvény további rendelkezései ezenel világosan fentartatnak.

XXVI. Törvényczikk.

A Hajdu kerületről.

Ideiglenesen, míg a törvény a Hajdu kerület belszerkezetéről részletesen intézkednék, a kerületi tisztviselők, és közgyűlési képviselők választására nézve következők rendeltetnek:

1. §.

A kerületi tisztviselőket ugyanazok választják, kik az országgyűlési követeket fogják az V-ik törvényczikk szerint választani.

2. §.

A kerületi és városi tisztviselők kijelelés mellett, a városi képviselői testületek tagjai pedig kijelelés nélkül választatnak.

3. §.

A kijelendők névsorának elkészítése végett a tisztujtást megelőző közgyűlés által 6 tagból álló választmány fog választatni, mely a főkapitánnyal szótöbbség szerint intézkedend.

4. §.

Ezen törvény kihirdetése után azonnal a főkapitány az eddigi szokott alakban közgyűlést hirdet, és e közgyűlés által küldöttségek fognak neveztetni a kerületi választók összeírása végett; továbbá intézkedés tételik a városi választóknak ugyanezek által leendő összeírása, a városi tisztviselők és képviselők megválasztása iránt.

5. §.

Miután minden városokban a helybeli tisztviselők, és a képviselő testület tagjainak választása megtörtént: a főkapitány ez iránt értesülvén, kerületi tisztujtó szekeket, és ezt megelőzőleg közgyűlést hirdet, mely közgyűlésre a jelen törvény szerint megválasztott városi helybeli képviselő testület tagjai is meghivandók.

6. §.

E közgyűlésben a tisztujtás tartása tekintetéből szükséges intézkedések megtételnek, a szavazatok összeszedésére küldöttség választatik, az eddigi tisztviselők pedig hivatalaikról lemondván, a tisztujtás idejére csendbiztost, tiszti ügyészt és jegyzőt a főkapitány helyettesít.

7. §.

Mind a képviselők, mind a tisztviselők választására a szavazás titkosan történik.

A közgyűlésekről.

8. §.

A közgyűléseknek elnöke a főkapitány, ennek akadályozása esetében az alkapitány, tagjai a kerületi tisztviselők, és városi képviselők, ezeken kívül minden külön városokból a főhadnagy, és főjegyző, személyenkinti egyes szavazattal.

9. §.

A közgyűlés ülései nyilvánosak.

10. §.

A csendet fentartani az elnök kötelessége, s ennek rendelkezése alatt a nemzeti őrsereg vigyáz fel.

11. §.

Közgyűlés tartatik minden évnegyedben; tartathatik gyakrabban is, a körülményekhez képest, ha vagy maga a közgyűlés előre megrendeli, vagy az elnökkapitány szükségesnek látja.

A közigazgatásról.

12. §.

Míg a törvény a közigazgatás alakításáról részletesen intézkedend, a közigazgatás formái és módja, azon változásokon kívül, melyek a jelen törvénytől fogva szükségesek, az eddigi gyakorlat szerint meghagyatlik.

13. §.

Az adományból eredő magánjogi viszonyok és haszonvételek a törvény további rendeleteig ezenel világosan fentartatnak.

14. §.

A Hajdu kerületben jelenleg működő királyi biztosság, és egyéb a Hajdu kerület belszerkezetére, illetőleg a Hajdu kerületi lakosok közötti személyes álladalmi viszonyokra vonatkozó eddig kibocsátott, s e törvénnyel ellenkező kormányrendeletek ezennel megszüntetnek.

XXVII. Törvényczikk.

Fiume és Buccari szabad tengerkereskedési kerületekről.

1. §.

A két kerület külön két törvényhatóságot képeznek; mint ilyenek törvényhatósági beldolgaikat egymástól függetlenül intézik; — az ország többi törvényhatóságaival, valamint kormányával és főtörvényszékeivel közvetlenül leveleznek, s mint más törvényhatóságok, beldolgaikra nézve a törvény határai között felsőbb felügyelés alatt szabályokat alkotnak.

2. §.

A kerületek törvényhatósága alá büntető, rendőri, és magánjogi tekintetben, alá vannak vetve minden a kerületek határain belül létező egyének és javak különbség nélkül, kivéve a szolgálatban álló katonákat, azonban csak szoroson vett személyes, s bünvádi keresetekre, és szolgálati vétségeikre nézve, továbbá a váltó, kereskedési és tengerügyelői, tanácsbíróági illetőségéhez tartozó ügyeket és személyeket.

3. §.

Mind Fiume mind Buccari kerületben törvényhatósági főtisztviselő az alkapitány, ki egyszersmind rendes elnöke a közgyűlésnek és kapitánysági törvényszéknek is. Az alkapitány akadályozása esetében helyette a kapitánysági törvényszék legidősb tagja elnököl. Mindenik kerületnek külön alkapitánya van, kit Ő Felsege nevez.

4. §.

A szóbeli bíróságot illetőleg az 1836: 20. és 1840: 11. törvények e kerületekre is kiterjesztetnek. A közgyűlés által választandó két kerületi bíró, és törvényszéki főjegyző fogják szóbeli perekben a bírói széket együtt képezni.

A patriciusokról.

5. §.

A jelenleg létező patricius családok czímeiket megtartják; az eddig kinevezett patricius tanácsnokok, a közgyűlésben a képviselőkkel együtt résztvesznek, és általában minden képviselői jogokkal bírnak; jövőben mindazonáltal patricius tanácsnokot nevezni nem lehet.

A választókról.

6. §.

A két kerületben választók: a községnek mindazon tagjai, kik a szabad királyi városokról szóló XXIII. törvényben a hasonló népességű szabad királyi városokra nézve megállapított képességgel bírnak, továbbá a patricius tanácsnokok, bár a szükséges értéki képességgel nem bírnak is, végre a hajóskapitányok és hajós írnokok.

7. §.

A választási jogot senkitől, ki a 6-ik §-ban említett értéki képességgel bír, megtagadni vagy elvenni semmi szín alatt nem lehet.

8. §.

A 6-ik §-ban említett választók a kerületi bírakat és képviselőket fogják választani, a kerületi tisztujtó székeken.

9. §.

A választási jogot gyakorolni csak személyesen lehet.

A tenger melléki főkormányzóról.

10. §.

A tenger melléki főkormányzó, mint a két kerületnek közös főkapitányok, elnöke a kerületekben a tisztujtó székeknek és a követválasztási gyűléseknek; elnöke továbbá a helybeli királyi kormányzóknak, és a kerületeknek, mint törvényhatóságoknak közvetlen közigazgatásán kívül, minden egyéb hivatalos köre épségben megtartatik.

A képviseletről.

11. §.

A képviselők a patricius tanácsnokokkal és tisztviselőkkel együtt a kerületi közgyűlésekben tanácskozó és határozó szavazattal bírnak, de különvála gyűlést nem tarthatnak.

12. §.

Azalatt, míg a törvény máskép rendelkezend, képviselőkül a kerület bármely letelepedett lakosai megválaszthatók.

13. §.

A képviselők száma annyi leend, mennyi a szabad királyi városokról szóló XXIII. törvényben, a hasonló népességű királyi városokra nézve, megállapított.

A választásokról.

14. §.

A képviselők kijelölés nélkül választatnak.

15. §.

A kerületi bírák a kijelölendők közül választatnak.

16. §.

Minden választás titkos szavazás által történik.

A választások megtartásáról.

17. §.

A jelen törvény kihirdetése után, a tenger melléki kormányzó az eddigi szokott alakban mindenik kerületben külön tartandó közgyűlést hirdet, melyben intézkedések tételnek a választók összeírására, és a választás helye, és ideje körül.

18. §.

Ugyane gyűlésben tételik intézkedés a képviselők választása iránt is, e tekintetben különösen a szavazatok összeszedése, és a választóknak kerületekre felosztása iránt.

19. §.

A választás napján szinte közgyűlés tartatik, melyben az eddigi kerületi bírák hivatalaikról lemondván, a gyűlés tagjai által, a választók közül, legalább tíz tagból alakítandó bizottmány választatik a kijelelés feletti intézkedésre.

20. §.

A kijelelés — a kijelelő választmány és a kormányzó által szótöbbséggel állapittatik meg.

21. §.

Azalatt, míg a törvény másképp rendelkezend, e törvény szerint csak a kerületi bírák, illetőleg képviselők választatnak, és három évről három évre ujittatnak; a képviselők helyei csak új választás által, a rendes időszaki választások alkalmával tölthetnek be; ellenben ha a tisztviselők sorában üresség időközben támad, illy tisztviselők helyett a közgyűlés által ajánlandók közül ideiglenesen a tengeremléki kormányzó, — mint a két kerületnek főkapitánya, helyettesít.

22. §.

Az igazgatósági bírák a közigazgatásnak külön szakaira külön választatnak.

23. §.

A kerületi bírák megválasztása után a képviselők választatnak meg.

A tanács- és közgyűlésekről.

24. §.

A tanács - és közgyűlésnek hatósága azalatt, míg a törvény a közigazgatásnak mikénti elrendezése iránt részletesen intézkedik, jelen állapotában megtartatik.

25. §.

Mind a közgyűlésnek mind a tanácsnak ülései nyilvánosak.

26. §.

Az ülésekben a hallgatóságnak a tanácskozásokat megháborítani nem szabad. A csendet fentartani az elnök kötelessége, és az ülésben különösen e czélból a tanács által választandó csendtiszték vezérlete alatt a nemzeti őrsereg ügyel.

27. §.

A közgyűlés elnöke az alkapitány, akadályozása esetében a kapitánysági törvényszék legidősb tagja; tagjai a tisztviselők, patricius tanácsnokok, és képviselők, személy szerinti egyenlő szavazattal.

28. §.

Közgyűlés tartatik minden hónapban legalább egyszer, lehet ezenkívül többször is, valamennyiszer a közgyűlés előre megrendeli, vagy a tanács, s illetőleg alkapitány — sürgető körülmények miatt — szükségességnek tartja.

29. §.

A katonaaállításról ezen kerületek, kikötői minőségöknél fogva a tengeri kereskedés és hajókázás felvirágzása tekintetéből, felmentetnek, — és e részbeni kiváltságos szabadságaik törvényileg megerősítetnek.

XXVIII. Törvényczikk.

A nádori méltóságához kötött hivatalokról.

Cs. kir. Főherczeg István nádor, mint Ő Felségének az ország távollétébeni teljhatalmu kir. helytartója, személyének sérthetlensége s helytartóilag gyakorlott legfelsőbb jogai mellett a felelős ministeriumnak törvény értelmében alárendelt hivatalokat nem viselhetvén, Ő cs. kir. Főherczegsége ugy Pest Pilis és Zsolt törvényesen egyesült megyék örökös főispánsága, mint a jász-kunok grófsága gyakorlatáról, Ő Felségének az országbóli távolléte idejére lemond, s ennek következtében ezen időre rendeltetik:

1. §.

Pest, Pilis és Zsolt törvényesen egyesült vármegyék főispánságát ezen hivatalnak helytartója viseli, ki is a többi főispánságokra nézve törvényesített kinevezési viszonyba helyeztetik, s hivatala a

többi főispánságokkal egyenlő rangra emeltetvén, neki az országgyűlésen a főrendi táblánál ülési és szavazati joga leend.

2. §.

A Jász-Kun kerületek nádori főkapitánysága főispáni rangra s hatóságra emeltetik, s ezen kerületekre nézve Ő Fensége a nádor királyi helytartó, törvényes jogait, az illető felelős ministerium utján gyakorlandja.

3. §.

A Jász-Kun kerületek által a nádornak fizetni szokott tiszteletdíj, eddigi állapotában továbbá is fentartatik.

XXIX. Törvényczikk.

Az ország közhivatalnokairól.

A közigazgatásnak a ministeri felelősséggel öszhangzásba hozatala tekintetéből, a kormányi kinevezéstől függő közhivatalok iránt rendeltetik:

1. §.

A törvény utján kívüli elmozdíthatlanság, egyedül az igazság szolgáltatásával megbízott birói hivatalokra szorítottatik.

XXX. Törvényczikk.

A felelős ministerségnek a közlekedési tárgyak iránti teendőiről.

Az 1836-ki 25-ik és 1840: 40-ik törvényczikkokban a vasutak és csatornák engedményezéséről szóló rendeletek jövőre nézve ezennel eltöröltetvén, a törvényhozás további intézkedéseig ideiglenesen következők határozatnak:

1. §.

Felhatalmaztatik a felelős ministerség, hogy a készülöben levő vasutak s megkezdett vízszabályozásoknak, ha és a mennyire azok a közkereskedést előmozdíttják, lehető folytatásához s befejezéséhez segédkezetek nyujtson, s a közállomány befolyását ezekre nézve biztosítsa.

2. §.

A még meg nem kezdett vaspályavonalokon egyes társulatok által netalán tett felmérési s előmunkálati költségek kárpótlása iránt a felelős ministerség — fentartván azokra a közállomány építkezési jogát — lépjen egyezkedésre, s terjessze helybenhagyás végett a közelebbi törvényhozás elibe.

3. §.

A ministerium felhatalmaztatik: hogy Budapestből, mint a haza szívéből a határszélekig irányzandó 6 új vaspályavonalokat, előleges műtani megvizsgálás után, s különösen országos szempontból, figyelmezve a helyi körülményekre is, tervezzon, s ha lehetséges ezen irányokban a munkát, különösen pedig Fiume felé, tetteleg is, idővesztés nélkül, megkezdesse.

4. §.

E czélokra felhatalmaztatik az összes ministerium, egész 10 millio forintig alapot alkotni, melly az ország által biztosítottatik, s mellyből 8 millio forint erejeig vasutakra, 2 millio forintig pedig vízszabályozásra a szükséghez képest pénzüsszegek fordíthatnak.

5. §.

A hatóságokban még most fenálló közmunkáknak törvényszerinti alkalmazására a ministerség ügyel fel, mellynek tisztéhez tartozand: a létező utak, hidak s más közlekedési eszközök fentartásáról is, az illető hatóságokkal egyetértve, ideiglenesen intézkedni.

6. §.

A vizek szabályozására eddig kijelölt pénzalapnak fölhasználására a felelős magyar ministerium ezennel továbbra is utasítottatik.

XXXI. Törvényczikk.

A színházokról.

A színházakra nézve ideiglenesen rendeltetik :

1. §. Színházak ezután az illető törvényhatóság engedelmé nélkül nem nyitathatnak.
2. §. A színművek előadhatására nézve eddig a könyvvizsgálók által gyakorolt vizsgálat eltöröltetik.
3. §. A pesti magyar nemzeti színház igazgatóját kivéve, színpadon bármilyen nyilvános színi előadások csak az illető helybeli hatóság tudtával és engedelmével történhetnek; ezenkívül minden színházak, a pesti magyar nemzeti színházat sem véve ki, rendőri felügyelés tekintetében, a helybeli hatóság alá rendeltetnek.
4. §. Ki az 1-ső és 3-ik §. rendelete ellen vét, az, elsőb esetben a színház bezáratásán felül 1000 ftig terjedhető, és az országos pénztárba adandó pénzbírsággal fog büntettetni.
5. §. A színház bezáratása elnökileg történhetik, a büntetés pedig rövid szóbeli peruton fog kimondatni.

B E F E J E Z É S.

Mi tehát kegyesen meghallgatván és kegyelmesen elfogadván említett híveinknek, fennevezett Magyarországnak és a hozzákapcsolt részek egyházi főrendeinek, zászlósainak, országnagyainak s nemeseinek az uraknak, úgy egyéb Károk és Rendeknek alázatos könyörgését és esedezését, mindazon felhívott, Nekünk fenérintett módon benyújtott törvényczikkelyeket ezen levelünkbe szórul szóra beiglatni és beiratni rendeltük, s azokat, és összesen s egyenként, az azokban foglaltakat helyeseknek, kedveseknek, és elfogadottaknak vallván, hozzájuk királyi megegyezésünket és jóváhagyásunkat adtuk, s azokat királyi hatalmunknál fogva elfogadtuk, helybenhagytuk, helyeslettük és megerősítettük; biztositván az előemlített hű Károkat és Rendeket a felől, hogy minden a fenbeiktatott törvényczikkelyekben foglaltakat mind Minmagunk megtartjuk, mind pedig minden más híveink által megtartatjuk, miként is azokat jeien levelünk ereje s tanúsága szerint elfogadjuk, helybenhagyjuk, helyeseljük és megerősítjük.

Kelt a Mi őszintén kedvelt hívünk tekintetes és nagyságos németujvári gróf **Batthyány Lajos** magyarországi miniszerelnökünk kezéből szabad királyi Pozson városunkban szentgyörgyhó tizenegyedik napján az ur ezer nyolczszáz negyven nyolczadik esztendejében, magyar, cseh stb. országai uralkodásunk tizenegyedik évében. Isten szentegyházait a Krisztusban, föltisztelendő, tisztelendő és tisztos atyák: tekintetes és nagyságos fogarasföldi örökös gróf Nádasdy Ferencz kalocsai főegyház érseke (az esztergomi és egeri érsekszékek üresek levén); — tusnádi Kovács Miklós erdélyi; — Hám János szatmári; — nagykéri Scitovszky János pécsi; — palugyai és bodafalvi Palugyai Imre nyitrai; — barlabasseveczi Ossegovich Imre zengi és modrusi, vagyis korbói; — Smicziklász Gábor körösi egyesült görög szertartásu; — krivinai Lonovics József csanádi; — Kukovich József bosznai vagyis diakovári és szerémi; — Popovics Vazul munkácsi egyesült görög szertartásu; — váralljai Haulik György zágrábi; — ocskai Ocskay Antal kassai; — vásonkői gróf Zichy Domokos veszprémi; — Erdélyi Vazul nagyváradi és Gaganecz József, eperjesi egyesült görög; — bezdédi és kishákai báró Bémer László nagyváradi deák szertartásu; — Balassa Gábor szombathelyi; — kispaponyi Bartakovics Béla rozsnyai; dezseri Rudnyánsky József beszterczei (a váci, szepesi, székesfejérvári és győri püspöki székek üresek levén) — Schrott József egyházilag egyesült nádorfejérvári és végszendrei; Miskolczy Márton knini felszentelt; Karner Antal béczi; — sági Sággy Mihály novi egyházak választott püspökei szerencsesen kormányozván, többször említett Magyarországnak főispánságait és tisztségeit pedig: fenséges **István** ausztriai főherczeg ur, Magyarországnak nádor-ispánja és királyi helytartónk, tekintetes és nagyságos székhelyi Majláth György országbiránk, buzimi báró Jellachich József, Dalmát-, Horvát-, és Tótországaink bánja, — buzini gróf Keglevich Gábor főtárnok, — vásonkői gróf Zichy Ferencz főajtónálló, — németujvári örökös gróf Batthyány Imre főlovász, — székhelyi gróf Majláth Antal főasztalnok, — buzini gróf Keglevich János főudvari mestereink; — hajnászkői gróf Vécsey August magyar nemes testőrző seregünk kapitánya; szigeti Szerencsy István főpohárnok; — fogarasföldi örökösgróf Nádasdy Ferencz főkamarsmestereink; — erdődi gróf Pálffy Károly pozsoni gróf és más többek számosan viselvén. **FERDINÁND** m. k. — Gr. Batthyány Lajos m. k.

Abschrift

einer Instruktion des hohen k. k. Cultus- und Unterrichts-Ministeriums an sämtliche Landes-Schulbehörden dtto Wien, 4. Mai 1854, 3. 7077/482.

Zur Erzielung einer Gleichförmigkeit in der Ausfertigung der Schulzustandstabellen, so wie der erwünschten Richtigkeit bezüglich der aufzunehmenden Angaben, erscheint es als nothwendig, einige erläuternde Bemerkungen mit Rücksicht auf die bereits übersendeten neuen Tabellen-Blanquetten zur Beachtung folgen zu lassen.

Zur besseren Darstellung des Zustandes der verschiedenen Volksschulen sind eigene Tabellen für die katholischen sowohl des lateinischen, als auch des griechischen und des armenischen Ritus, für die griechisch nicht unirten, für die evangelischen und jüdischen Volksschulen auszufertigen.

Die hinausgegebenen Tabellen wurden zwar zunächst für die katholischen Volksschulen verfaßt, allein sie werden auch für die Volksschulen anderer Konfessionen leichtlich verwendet werden können; die Aenderungen, die etwa beim Gebrauche derselben nothwendig werden, ergeben sich von selbst.

Auf dem Titeltbogen sind die in den Zeilen leergelassenen Räume durch die Bezeichnung der Volksschulen nach den Konfessionen und des Bezirkes auszufüllen.

Tab. A. ad Rub. 1. Unter Kurazien werden bloß selbstständige christliche Seelsorgstationen verstanden. Benefizien ohne selbstständige Seelsorge und Exposituren, die einer Pfarre unterstehen, wo sonach die Seelsorge nicht selbstständig ausgeübt wird, können hier nicht aufgeführt und gezählt werden.

Jede Kurazie wird nur einmal gezählt, auch wenn sich mehrere Schulen innerhalb des Seelsorgsprengels befinden sollten. Die Zahl der Kurazien kann, wenn sie richtig aufgenommen wurde, sich nur entweder durch Aufhebung oder Errichtung von Kurazien ändern.

ad Rub. 2. Sind bei einer Hauptschule mit oder ohne Unterrealschule die Geschlechter in den unteren Klassen noch beisammen, in den oberen Klassen dagegen getrennt, so ist eine solche Schule, wenn sie unter derselben Direktion steht, und in demselben Schulhause sich befindet, nur als eine Lehranstalt zu betrachten, und entweder in die Rubrik „Hauptschulen mit Unterrealschulen“, oder in jene „Hauptschulen für Knaben und Mädchen“ einzuzeichnen.

Die abgeforderten Mädchenschulklassen können nur dann als eine eigene Mädchenschule angesehen werden, wo sie in einem eigenen Gebäude unterbracht sind, und eigene Lehrer oder Lehrerinnen haben.

Es folgt hieraus von selbst, daß Hauptschulen mit Unterrealschulen, wo Knaben und Mädchen in den Hauptschulklassen gemeinschaftlich unterrichtet werden, zu den Knabenhauptschulen mit Unterrealschulen zu zählen seien.

Zu den direktivmäßigen Trivialschulen gehören alle jene, sie mögen entweder Pfarr- oder Filial- und Mittelschulen oder Gehilfenstationen sein, welche die wesentlichen Erfordernisse einer Schule besitzen, und in ihrer Eigenschaft von den dazu berufenen Behörden anerkannt sind, folglich auch einen dauerhaften Bestand haben.

In der Rubrik n. 2. ist nach Aufzeichnung des Schulortes beizufügen, zu welcher Gattung der direktivmäßigen Trivialschulen die betreffende Schule gehört, ob sie nämlich eine Pfarr- oder Filialschule oder Gehilfenstation ist.

In die Rubrik der nicht direktivmäßig begründeten und der Nothschulen gehören:

- a) jene Schulen, in welchen zwar der Schulunterricht in der vorgeschriebenen Ordnung erteilt wird, die aber von Seite der dazu berechtigten Behörden aus Abgang einzelner wesentlicher Erfordernisse z. B. einer zureichenden und vorschriftsmäßig gesicherten Dotation noch nicht als gesetzlich begründete Schulen anerkannt wurden, deren Bestand daher auch noch nicht gehörig gesichert ist;
- b) jene Schulen, in welchen regelmäßig entweder an Sonntagen oder an einigen bestimmten Tagen der Woche, in einem eigends dazu eingerichteten Lokale für die schulfähige Jugend entweder von einem Seelsorgsgeistlichen oder von einem durch die Gemeinde mit Vorwissen und Bewilligung des Ortsseelsorgers und Schuldistriktsaufsehers aufgenommenen Lehrer Unterricht erteilt wird;
- c) jene Vorkehrungen, nach welchen schulfähige Kinder, welche wegen zu großer Entfernung und anderer unüberwindlicher Lokalverhältnisse weder die eigene noch eine andere Pfarrschule besuchen können, z. B. in Gebirgsgegenden zeitweise in bestimmten Häusern sich versammeln, um in denselben entweder von einem zeitweilig erkurrirenden Gehilfen, oder von einer anderen verlässlichen Person, im Lesen, Schreiben, Rechnen und in den Anfangsgründen der Religion unter Leitung des Seelsorgers und der Ueberwachung des Schuldistriktsaufsehers unterrichtet zu werden. Solche Vorkehrungen werden gewöhnlich Nothschulen genannt.

Fabriksschulen und Abendschulen sind entweder als bloße Abtheilungen der Orts- oder Pfarrschule zu behandeln, insbesondere dann, wenn sie keinen eigenen Lehrer haben, sondern der Unterricht von dem bei der Orts- oder Pfarrschule angestellten Lehrpersonale erteilt wird, oder nach der Beschaffenheit ihres Bestandes als direktiv- oder nicht direktivmäßig begründete Trivialschulen einzuzeichnen.

In beiden Fällen aber ist der Bestand solcher Schulen und der Zustand, die Frequenz derselben u. s. w. besonders ersichtlich zu machen.

ad Rub. 6. Als Industrialschulen für Mädchen sind jene bei einzelnen Volksschulen bestehenden Einrichtungen anzusehen, vermög welchen die weibliche Ju-

Die Aufzeichnung der Musterlehrer wurde beibehalten; es wird hiebei vorausgesetzt, daß sie sich der ihnen zu Theil gewordenen Auszeichnung würdig beweisen werden.

Sollten einzelne derselben durch Nachlässigkeit oder sittenwidriges Verhalten so tief sinken, daß sie unter die mittelmäßigen Lehrer gezählt zu werden verdienen, so ist ihnen die Ehre auszeichnung abzunehmen.

Wenn Seelsorger oder Lehrer durch Alter oder Kränklichkeit geschwächt ihren Berufspflichten im ganzen Umfange nicht mehr zu entsprechen vermögen, so sind sie deshalb nicht als unthätig oder mittelmäßig zu bezeichnen, es ist ihnen vielmehr jene Qualifikationsnote zu belassen, die sie sich durch ihre frühere Verwendung, da sie noch mit ungeschwächten Kräften ihren Dienst versehen konnten, verdient haben. Als unthätig sind dagegen jene Seelsorger zu bezeichnen, welche bei guten Kräften der ihnen anvertrauten Schule wenig Sorgfalt zuwenden, und unter die mittelmäßigen Lehrer sind jene zu setzen, welche nach den vier Qualifikationsrückichten eine bessere Bezeichnung nicht verdienen.

ad Rub. 18, 19 und 20. Wenn Lehrerinnen oder Unterlehrerinnen an Mädchenschulen auch in weiblichen Handarbeiten unterrichten, so ist dieß in der Zustandstabelle A am gehörigen Orte zu bemerken, jedoch ist in diesem Falle keine eigene Industriallehrerin anzusetzen.

Werden mit Beachtung dieser Bestimmungen die Zustandstabellen über die einzelnen Schulbezirke von Seiten der Schuldistriktsaufseher, wie man erwarten darf, sorgfältig ausgefertigt, so wird es ein Leichtes sein, aus denselben ganz richtige summarische Uebersichten zusammen zu stellen.

gend in bestimmten täglichen oder wöchentlichen Stunden in verschiedenen nützlichen Handarbeiten unterrichtet wird.

Unter Gewerbschulen für Lehrlinge werden jene Anstalten und Fortbildungsschulklassen verstanden, in welchen die zur Wiederholungsschule verpflichteten Lehrlinge einen auf ihren Beruf abzielenden Unterricht in einigen Gegenständen, insbesondere im Zeichnen, entweder in einigen wöchentlichen Stunden, oder bloß an Sonntagen erhalten.

ad Rub. 7. Unter Ortschaften können hier nur mehrere in einer bestimmten Verbindung stehende Wohnhäuser, also kleinere und größere Dörfer, Marktflecken und Städte, nicht aber einzelne Weiler und Gebäude verstanden werden, was sich schon daraus ergibt, daß für die Häuserzahl eine eigene Kolumne eröffnet ist.

Eine Ortschaft, ob Dorf, Markt oder Stadt, ist nur einmal, und zwar bei jener Schule zu zählen, zu welcher entweder die Gesamt- oder die Mehrzahl der Wohnhäuser (Nummern) eingeschult ist.

Ist eine Ortschaft entweder wegen ihrer Größe oder weiteren Ausdehnung, oder wegen der Verschiedenheit der Konfession ihrer Bewohner zu zwei oder mehreren Schulen eingeschult, so wird sie nur bei einer Schule gezählt, bei den andern wird sie bloß mit Beisehung der eingeschulten Häuserzahl namentlich angeführt, aber nicht gezählt.

Zu den eingeschulten Ortschaften gehört auch der Ort, in welchem die Schule sich befindet.

Eine Schule, zu welcher keine Ortschaft der Mehrzahl der Nummern nach zugetheilt ist, zählt keine eingeschulten Ortschaften, sondern bloß eingeschulte Häuser. Nur direktivmäßig bestehende Schulen haben eine gesicherte Einschulung; in dessen wird es gut sein, auch bei den nicht direktivmäßig begründeten Volksschulen, und selbst bei den Nothschulen eine Einschulung festzusetzen, die in so lang zu bestehen hat, als diese Schulen selbst bestehen, oder nicht Veränderungen im gesetzlichen Wege stattfinden.

Die behördlich festgestellte Einschulung ist festzuhalten, und es steht keiner Gemeinde das Recht zu, sich willkürlich ein- und auszusulen.

Die Zahl der eingeschulten und nicht eingeschulten Ortschaften kann sich daher in der Regel nur dann ändern, wenn neue Schulen errichtet, oder bestehende aufgelassen, oder wenn Veränderungen in der Einschulung im vorschriftsmässigen Wege durch die dazu berufenen Behörden vorgenommen werden.

Die Zahl der Wohnhäuser mit eigenen Nummern in einer Ortschaft, so wie die Zahl jener, die bei einer mehrseitigen Einschulung zu einer bestimmten Schule gehören, kann durch den Lehrer leicht und sicher ermittelt werden.

Durch den Umstand, daß zuweilen einzelne mit eigenen Nummern versehene Wohnhäuser zeitweilig nicht bewohnt werden, wird die Häuserzahl nicht geändert.

ad Rub. 8. Als schulpflichtige Kinder sind jene anzusehen, welche nicht bloß in Betracht ihres Alters schulfähig sind, sondern auch nach ihren anderweitigen Verhältnissen mit Recht zur Schule gefordert werden können.

Kinder, welche nicht durch vorübergehende, sondern durch fortdauernde körperliche oder geistige Zustände an dem Schulbesuche gehindert werden, sind zwar

in der Beschreibung der Schulfähigen aufzunehmen, aber nicht als schulpflichtig zu behandeln, eben so sind jene Knaben, welche vor Zurücklegung des 12. Jahres als Schüler in ein Gymnasium eintreten, nicht mehr als schulpflichtig bei der Ortschule einzuzichnen.

Die Wiederholungsschüler sind wie früher unter den Wochen- oder Werktagsschülern mit rother Dinte anzusetzen. Die mit behördlicher Bewilligung bestehenden Privatschulen, welche die für Haupt- und Unterrealschulen vorgeschriebenen Gegenstände behandeln, sonach in das Gebiet der Volksschulen gehören, sind am Schlusse in einem Nachhange anzuführen.

ad Rub. 14. Ortsseelsorger sind als solche auch dann nur einmal zu zählen, wenn in ihren Sprengeln zwei oder mehrere Schulen bestehen. Wo sie den Religionsunterricht in einer oder in mehreren Schulen ertheilen, sind sie zwar als Religionslehrer anzuführen und bezüglich ihres katechetischen Wirkens zu würdigen, allein in die Zahl der Katecheten sind sie zur Hintanhaltung irriger Voraussetzungen nicht einzurechnen.

Nur jene Ortsseelsorger, welche das Amt der Schuldistriktsaufsicht verwalten, sind in beiden Rubriken, nämlich als Schuldistriktsaufseher und Ortsseelsorger zu zählen, indem durch diese doppelte Zählung nicht leicht eine Irrung bezüglich des Personalstandes entstehen kann.

Pfarradministratoren auf Ordenspfarreien, so wie jene Administratoren, welche für die Dauer der Erledigung einer Seelsorgestation bestellt werden, sind in die Rubrik „Ortsseelsorger“ aufzunehmen.

Bei Einhaltung dieser Grundsätze wird die Zahl der Kurazien mit jener der Ortsseelsorger übereinstimmen.

ad Rub. 15. Zu den Katecheten sind nur wirklich angestellte Katecheten, ferner Expositen, Kooperatoren und Kapläne, welche den Religionsunterricht ertheilen, zu zählen. Sie werden, wenn sie in mehreren Schulen unterrichten, bei jeder Schule namentlich angeführt, nach ihrer Geschicklichkeit und Verwendung gewürdigt, jedoch nur einmal gezählt. Wo z. B. zwei Kooperatoren in 4 Schulen den Unterricht in der Religion ertheilen, ist bei jeder Schule der Katechet namentlich anzuführen und nach seiner Verwendung zu würdigen, es sind jedoch nur zwei Katecheten zu zählen.

ad Rub. 16 und 17. Jeder Lehrer und Unterlehrer wird nur einmal gezählt, auch wenn er in zwei Schulen z. B. in der Pfarrschule und in einer Gehilfenstation, oder in einer Privatschule Unterricht ertheilen sollte.

Präparandenlehrer haben ihren Platz unter den Hauptschullehrern zu finden. Jene Schulprovisoren, welche erledigte Lehrerstellen versehen, sind den Lehrern beizuzählen.

Erponirte und erkurrirrende Unterlehrer sind in die Rubrik der Unterlehrer zu setzen.

Seelsorgspriester, welche in den Noth- oder in den nicht direktivmäßig begründeten Trivialschulen nebst dem Religionsunterricht auch den übrigen Unterricht besorgen, sind zwar in den Zustandstabellen als Lehrer namentlich anzuführen, jedoch nicht in die Zahl der Lehrer einzurechnen.

Ab schrift

eines Erlasses des hohen k. k. Cultus- und Unterrichts-Ministeriums an die k. k. Statthalterei-Abtheilung zu Ofen dtto
Wien am 5. Juni 1856, Zahl 8310/539.

In den Kronländern und Verwaltungsgebieten, wo die politische Volksschulen-Versaffung in Kraft steht, werden mit Ende jeden Schuljahres tabellarische Ausweise über die Zustände der Volksschulen verfaßt, welche, nachdem die Schulbehörden im Lande ihr Amt gehandelt haben, mit den einbegleitenden Berichten und den sich ergebenden Anträgen zuletzt zu dem Ministerium des Cultus- und Unterrichtes gelangen, und demselben nicht nur die nothwendige Uebersicht gewähren, sondern auch nebst ihrer Brauchbarkeit für die Statistik, eine sichere Grundlage zu Maßnahmen geben, um das höchst wichtige Institut der Volksschule auf den verschiedenen Stufen seiner Entwicklung zu fördern.

Die hiezu vorgeschriebenen neuen Tabellen, von denen Exemplare nebenan mitfolgen, sind von zweifacher Gattung, deren eine in Ländern, wo schon alle Ortschaften ordnungsmässig eingeschult, d. i. bestimmten Schulen zugewiesen sind, die andere dagegen dort gebraucht wird, wo letzteres noch nicht der Fall ist. Die Tabelle A, jeder Gattung ist für die Schuldistriktsaufseher (Dechante, Bezirksvikäre, Seniore u. dgl.), die Tabelle B, für die Ordinarie (Superintendenturen) und für die Länderstellen bestimmt. Diese Tabellen, welche theils im hierortigen Schulbücherverschleiß, theils in den einzelnen Kronländern auf Kosten des Schulfonds gedruckt werden, erscheinen zwar zunächst für die katholischen Volksschulen verfaßt, sie können jedoch auch für Schulen anderer Konfessionen mit unbedeutenden Aenderungen leicht verwendet werden.

Die Tabelle A, fertigt der Schulbezirksaufseher nach Beendigung der jährlichen Schulvisitation auf Grund der Schulvisitationsprotokolle, oder der von den Ortsseelsorgern besonders abverlangten Daten aus, und muß sie bis längstens Ende November mittelst schriftlichen Berichtes, mit welchem Anträge zu allen außer seinem Wirkungskreise liegenden Maßnahmen verbunden werden können, dem Konsistorium überreichen. Dieses veranlaßt, sobald die Eingaben aus allen ihm unterstehenden Schuldistrikten eingelangt sind, eine Zusammenstellung der Daten aus den Distrikstabellen nach der Tabelle B, trifft die erforderlichen in seinem Wirkungskreise liegenden Verfügungen zum Besten der Schulen, und leitet das so verfaßte Operat mit seinen weiteren Anträgen an die Landesstelle. Diese prüft die einlangenden Operate, erläßt die sich als nothwendig herausstellenden Weisungen an die untern politischen Behörden, und stellt die Eingaben jeder Kon-

10
fession abgefordert zur Zusammenstellung der summarischen Hauptübersicht über die Schulen jeder Konfession des Landes der Staatsbuchhaltung zu, welche sich hierzu ebenfalls des Tabellenformulars B bedient. Diese so zusammengestellten Hauptübersichten werden von der Landesstelle geprüft, nach Umständen berichtigt, sodann bestätigt, und wieder abgefordert für jede Konfession, mittelst eines, die betreffenden Schulverhältnisse des ganzen Verwaltungsgebietes darstellenden Hauptberichtes, und mit den sich ergebenden Anträgen, bis längstens Ende März des darauf folgenden Jahres dem Ministerium vorgelegt.

Da hierbei Alles von der richtigen Ausfertigung der Tabellen A seitens der Schuldistriktsaufseher abhängt, so wurde zu deren genauer Informirung die Einführung der gedachten Tabellen die in Abschrift mitfolgende Weisung vom 4. Mai 1854, Z. 7077 erlassen.

Es bedarf keiner nähern Andeutung, wie wünschenswerth es erscheinen müsse, gleichartige Nachweisungen auch über die Zustände der in dem Verwaltungsgebiete der k. k. Statthalterei-Abtheilung befindlichen Volksschulen von Jahr zu Jahr zu erlangen, und damit, wo möglich, schon für das laufende Schuljahr beginnen zu können, zumal die in Folge des Ministerialerlasses vom 27. Februar 1851, Z. 10,054 verfaßten Uebersichtstabellen nur einen vorübergehenden Zweck hatten, durch die neuen Tabellen dagegen nicht nur die Kenntniß der jeweiligen Zustände, sondern auch der von Jahr zu Jahr erzielten Fortschritte in dem Volksschulwesen erlangt werden soll.

Belehrung

zur Ausfüllung des Anzeigzettels.

1. Die Eintragung der in den Anzeigzettel aufzunehmenden Personen geschieht in folgender Ordnung:

Nach dem Familien-Oberhaupte und dessen Ehegattin oder nach einer Witwe folgen die Söhne nach dem Alter, von dem ältesten zu dem jüngsten abwärts, sodann die Töchter in derselben Reihe; nach diesen die im Hause wohnenden Anverwandten oder in der Pflege stehenden Personen männlichen und weiblichen Geschlechtes, endlich das Dienpersonal.

Wohnen elternlose, oder von ihren Eltern getrennt lebende Geschwister gemeinschaftlich, so sind sie ebenfalls in der angeführten Ordnung einzuschreiben, und statt Sohn, Tochter, wird Bruder, Schwester gesetzt.

Die Aufnahme aller dieser Personen hat auch dann zu geschehen, wenn sie, jedoch nur zeitlich, z. B. auf einer Reise, im Spital u. s. f., in einer andern Gemeinde oder im Auslande abwesend sind.

Hierauf sind die Aftermieth-Parteien, Stubengenossen, Bettgeher, oder wie sie sonst heißen, einzutragen.

Söhne und Töchter, sowohl der Wohnparteien als der Aftermieth-Parteien, Stubengenossen, Bettgeher u. s. w. müssen, soferne sie noch nicht selbstständig sind, jedenfalls aufgenommen werden, selbst dann, wenn sie nicht bloß zeitlich, z. B. auf einer Reise, sondern selbst dauernd, z. B. in Studien, als Dienstboten, auf der Wanderung u. s. w. sich in derselben oder einer andern Gemeinde oder im Auslande abwesend befinden.

Die bei Quartierträgern untergebrachten, im activen Dienste stehenden Militärs sammt den bei ihnen lebenden Personen, selbst vom Civilstande, sind in die Anzeigzettel des Quartierträgers nicht aufzunehmen, sondern es ist nur in der Anmerkungs-Rubrik dieses Zettels zu bemerken:

Nebstbei einquartiert: z. B. 1 Wachtmeister sammt Frau und 1 Sohn, 2 Gemeine, endlich 3 Dienstpferde, sämmtlich vom Husaren-Regimente Nr. 2.

Bei diesem Militär wohnt vom Civilstande: N. N. angeblich nach N. N. zuständig.

Als Militärs im activen Dienste, welche durch die Militärbehörde zu verzeichnen sind, werden alle unter Militär-Gerichtsbarkeit stehenden und entweder aus dem Staatschätze Gagen oder Löhnungen beziehenden oder zum Stande der militärischen Anstalten gehörigen Personen betrachtet.

Dahin gehören sonach nicht: mit Charakter arthirte, zeitlich oder definitiv pensionirte (realinvalid erkannte) Officiere, pensionirte oder quiescirte Militärbeamte oder Parteien, pensionirte oder provisionirte Diener, auf unbestimmten Urlaub befindliche Mannschaft vom Feldwebel und den gleichgestellten Chargen abwärts, endlich alle Patent- und Reservations-Invaliden.

Wenn ein Anzeigzettel nicht hinreicht, um alle dahin gehörigen Personen einzutragen, z. B. bei Klöstern, so wird der zweite, dritte Zettel und so weiter mit der Bezeichnung: Fortsetzung der Wohnungsnummer, dazu genommen.

Utmutatás

a bejelentési jegy betöltése végett.

1. A bejelentési jegybe fölveendő személyek beiktatása következő rendben történik:

A családfő, s felesége vagy az özvegy után következnek a fiak koruk szerint, a legidősebbtől a legifjabbikig lefelé, annakutána a leányok ugyanazon sorban; ezek után a házban lakó fi- és nőrokonok vagy ápolás alatt levő fi- és nőnemű személyek, végre a szolgálati személyzet.

Ha szülétlen, vagy szüleiktől elválva élő testvérek együtt laknak, ezek szintugy az említett rendben irandók be, s fiu vagy leány helyett fivér vagy nővér teendő.

Mindezen személyek még azon esetben is bejegyzendők, ha ők, de csak ideiglenesen, p. o. utazáson, kórházban s a t., más községben vagy külföldön távol vannak.

Ezután az albérlő-felek, szobatársak, ágybérlők vagy egyéb illyes nevezetű személyek iktatandók be.

Mind a lakófeleknek, mind pedig az albérlőknek, szobatársaknak, ágybérlőknek s a t. fiai és leányai, a menyiben még nem önállók, mindenesetre fölveendők, még akkor is, ha azok nem csupán ideiglenesen p. o. utazáson, hanem állandóan, p. o. tanulás végett, mint eselédék, vándorláson s a t. ugyanazon vagy más községben, vagy külföldön távol vannak.

A szállásadóknál behelyezett, valóságos szolgálatban levő katonák, az ezeknél levő, habár polgári rendű személyekkel együtt, a szállásadó bejelentési jegyeibe nem iktatandók be, hanem csak ezen jegy jegyzeti rovatába következő megjegyzés iktatandó:

Ezenkívül beszállásolvák: p. o. 1 őrmester feleségével s 1 fával, 2 közlegény, végre 3 szolgálati ló, mind a 3. sz. huszárezredből.

Ezen katonánál lakik: N. N. polgári rendű személy, állítólag N-ből való.

A katonai hatóságok által összeirandó valóságos szolgálatbeli katonákép tekintetnek minden a katonai törvényhatóság alatt álló, s vagy az állanकिनestárból fópénzt avvagy zsoldot húzó, vagy a katonai intézetek létszámához tartozó személyek.

Ennélfogva oda nem tartoznak: a tiszti ranggal kiéptett, ideiglenesen vagy véglegesen nyugalmazott (valóságos s érvvitézékeknek ismert) tiszték, véglegesen vagy ideiglenesen nyugalmazott katonai hivatalnokok vagy felek, nyugdíjban vagy ellátásban részesülő szolgák, a határozatlan tartamu szabadságon létező legénység az őrmestertől s ezzel egy rangu altisztségektől lefelé, végre minden nyiltleveles és tartalékos s érvvitézékek.

Ha egy bejelentési jegy nem elegendő arra, hogy minden oda tartozó személyek beiktattassanak, p. o. zárdánál, ugy ahhoz egy második, harmadik jegy s i. t. vétetik, ezen megjeleléssel: A lakszám folytatása.

2. In die Rubrik: Familie n- und Tauf- oder Vorname sammt Bezeichnung u. wird der Zuname, die Stufe des Adels, als: Fürst, Graf u. und das Prädicat aufgenommen.

Bei einer Witwe ist der Name ihres verstorbenen Mannes, und bei Kindern aus verschiedener Ehe jen er ihres leiblichen Vaters anzugeben. Uneheliche Kinder werden mit dem Zunamen, bei ihnen im Geburtsregister beigelegt ist, eingetragen.

Ein Findling bekommt den ihm von den Pflegsältern oder der Findelanstalt gegebenen Namen.

Wo ein Beinamen oder die Bezeichnung einzelner Familien mit einem vorgelegten Buchstaben zur Unterscheidung gleichnamiger Familien üblich ist, sind auch diese Beinamen oder Buchstaben anzusetzen.

3. Jedem Anzeigebettel, in welchem ein Einheimischer, der das 14. Lebensjahr vollendet, das 20. aber noch nicht überschritten hat, zum ersten Male bei der Volkszählung des Ortes vorkommt, ist ein ungestämpelter und unentgeltlich erfolgter Auszug aus dem Geburtsbuche oder eine beglaubigte Abschrift des Geburtscheins über diesen Einheimischen beizufügen, und bei diesen Personen soll Jahr, Monat und Tag der Geburt aus dem Geburtscheine eingetragen werden.

Bei allen übrigen männlichen und bei allen weiblichen Personen genügt die Angabe des Geburtsjahres.

4. In der Rubrik „Religion“ ist, wenn die eingetragenen Personen katholisch sind, anzusetzen, ob sie dem lateinischen, griechischen oder armenischen Ritus angehören. Bei Nichtkatholiken ist einzutragen, ob sie griechisch, oder armenisch nicht unitarisch, evangelisch-lutherisch, evangelisch-reformirt, unitarisch sind, oder welchem sonstigen christlichen Glaubensbekenntnisse sie angehören. Endlich haben die Israeliten, Mohammedaner u. s. w. ihr Religionsbekenntniß anzugeben.

5. Die Rubrik „Würde, Amt“ u. hat den Zweck, die Gliederung der eingetragenen Personen nach ihrem hauptsächlichsten Berufs-, Erwerbs- oder Unterhalts-Verhältnisse kennen zu lernen.

Es ist daher diese Rubrik zwar ganz nach eigenem Ermessen jedoch mit einer solchen Bezeichnung auszufüllen, damit hieraus leicht entnommen werden kann, in welche der nachstehenden 17 Kategorien Jemand gehört.

Diese Kategorien sind:

1. Geistliche aller Religionbekenntnisse.
2. Civil-, Staats-, Forst-, Gemeinde- und Privatbeamte, auch die Pensionisten.
3. Militär und Militärbeamte ohne Unterschied, ob im activen Dienste stehend oder nicht.
4. Literaten, Künstler, Privatlehrer.
5. Advocaten, Notare, öffentliche Agenten sammt ihrem Personale.
6. Sanitäts-Personen.
7. Grund- und Bergwerksbesitzer sammt den Pächtern.
8. Hausbesitzer und Rentner (von Capitallen lebend).
9. Fabrikanten und Gewerksleute.
10. Handelsleute.
11. Schiffer und Fischer.
12. Hilfsarbeiter bei der Land- und Forstwirtschaft, der Jagd und dem Bergbau.
13. Hilfsarbeiter bei Fabriken und Gewerben.
14. Hilfsarbeiter beim Handel.
15. Andere Diener aller Art.
16. Tagelöhner.

2. A „esalád- és kereszt- vagy melléknév s a t.“ rovatába a vezetéknev, a nemesség foka, p. o. herczeg, gróf s a t. s az előnév (praedicatum) veendő föl.

Az özvegnél meghalt férjének neve, s a különböző házasságból született gyermekoknál édes atyjok neve adandó elő. A törvénytelen gyermekek a születési lajstromban kapott névvel iktattatnak be.

A lelenz a nekie tápszülei vagy a lelenzintézet által adott névvel jegyzendő be.

A hol valamely melléknév, vagy egyes családoknak a hasonnevü családoktól megkülönböztetése végett nevek élébe tett betü általi megjelelése szokásban van, ezen melléknévek vagy betük is kiteendők.

3. Minden bejelentési jegyhez, mellyben valamely a 14 éves kort betöltött, de a 20 éves kort még meg nem haladott honos egyén a helységbeli népszámlálásnál legelőször előfordul, ezen egyénre nézve a születési könyvből bélyegzetlen és ingyen szolgáltatandó kivonat, vagy a születési bizonyítvány hitelesített másolata füzendő, s ezen egyéneknél a születés éve, hónapja és napja a születési bizonyítványból beiktatandó.

Minden egyéb fi- és minden nőnemü személyeknél a születési év előadása elegendő.

4. A „vallás“ rovatában, ha a beiktatott személyek katolikusok, kiteendő, valjon ok a deák, görög vagy örmény szertartást követik-e. A nemkatolikusoknál bejegyzendő, valjon ok görög vagy örmény nem egyesültek-, evangelico-lutheranusok-, evangelico-reformatusok-, unitariusok-e, vagy melly más keresztény hitvalláshoz tartoznak. Végre az izraeliták, mohamedanusok s a t. kötelesek vallásukat előadni.

5. A „méltóság, hivatal s a t.“ rovatának az a czélja, hogy a beiktatott személyeknek főképeni hivatali, kereseti vagy életmi viszonyaik szerinti tagozása megismertessék.

Ennélfogva ezen rovat egészen saját tetszés szerint ugyan, de olly megjeleléssel töltendő be, hogy belöle könnyen ki lehessen venni, hogy valaki az alábbi 17. rovatok közül mellyikbe tartozik.

Ezen rovatok:

1. Papok, bármelly hitvallásuak.
2. Polgári, álladalmi, pénzalapi, községi és magánhivatalnokok, nyugalmazottak is.
3. Katonák és katonai hivatalnokok, nem tévén különbséget, valjon valóságos szolgálatban vannak-e vagy sem.
4. Tudósok, művészek, magántanítók.
5. Ügyvédek, jegyzők, nyilvános ügynökök személyzetökkel együtt.
6. Egészségügyi személyek.
7. Föld- és bányabirtokosok, a haszonbérlelőkkel együtt.
8. Házbirtokosok, és járadékosok (tökepénzből élők).
9. Gyárosok és iparüzők.
10. Kereskedők.
11. Hajósok és halászok.
12. Mező- és erdőgazdászoknál, vadászoknál és bányászoknál segéd munkások.
13. Gyáraknál s iparüzleteknél segéd munkások.
14. Kereskedelmi segéd munkások.
15. Minden más nemü szolgálók.
16. Napszámosok.

17. Alle nicht in die vorstehenden Rubriken gehörigen Personen, auch Frauen, Kinder und Pflegebefohlene der in den vorstehenden Rubriken Stehenden.

Bei Frauen oder Kindern, welche wegen eines eigenen oder Mitbesitzes, oder wegen eines eigenen oder Mitwerbers in eine der ersten 16 Abtheilungen eingereiht werden können, ist dieser Umstand anzugeben.

Nur bei jenen Personen, welche in die letzte (17. Abtheilung) gehören, kann die Spalte bloß mit einem Querstriche ausgefüllt werden.

6. In die Rubrik „Heimath“ ist der Ort der Zuständigkeit der Person nebst der Angabe der Gemeinde, des Bezirkes, Kreises und Landes, wohin dieser Ort gehört, einzutragen. Bei Personen, die in dem Orte selbst, wo sie sich aufhalten, zuständig oder heimathsberechtigt sind, ist lediglich der Name des Ortes und der Gemeinde, wohin derselbe gehört, in dieser Rubrik anzugeben.

7. Die darauf folgende Rubrik „Anmerkung“ hat auch zu enthalten, wo sich die eingetragenen Personen im Falle einer Abwesenheit befinden. Ebenso ist, in soferne es nicht schon ohnehin in einer früheren Rubrik vorkam, daselbst anzugeben, wenn eine Person ein Militärurlauber oder Patent- oder Reservations-Invalide ist, oder noch in der Reserve-Verpflichtung steht.

8. Die Ausfüllung der übrigen Rubriken ist an sich klar und bedarf keiner Erläuterung; nur wird bemerkt, daß die Spalten „anwesend oder abwesend“ durch die Ansetzung der Ziffer 1 in jener Spalte auszufüllen sind, welche bejahend beantwortet werden will, während die andere Spalte einen Querstrich zu erhalten hat.

9. Für abwesende oder des Schreibers unkundige Acker-Mietthpartelen hat die Mietthpartei, ebenso für die Mietthpartelen der Hauseigentümer oder sein Besteller, so viel als jeder derselben im Stande ist, wenigstens aber den Namen im Zettel mit der entsprechenden Aufklärung, warum die übrigen Rubriken leer blieben, auszufüllen.

10. Da die Volkszählung nach dem Stande vom 31. October zu geschehen hat, so ist der Anzeigebettel nach dem Stande, wie er am letzten October war, auszufüllen; haben sich Aenderungen im Laufe dieses Tages selbst ergeben, so ist der Stand der letzten Stunde dieses Tages anzugeben.

Der Anzeigebettel muß ausgefüllt, und von dem Aussteller mit der Bestätigung, daß die Angaben der Wahrheit gemäß geschehen sind, unterfertigt, binnen der ersten drei Tage des November, dem Hauseigentümer oder seinem Bestellten übergeben werden.

11. Es wird in Erinnerung gebracht, daß, wer sich der Zählung entzieht, oder eine unwahre Angabe macht, oder sonst sich gegen eine, nach der Vorschrift über die Volkszählung ihm obliegende Verpflichtung verfehlt, nach Maßgabe der Umstände mit einer dem Armeifunde seiner Gemeinde zufallenden Geldbuße von 1 fl. bis 20 fl. C. M. und wenn er selbe zu erlegen nicht im Stande ist, mit einer angemessenen die Dauer einer Woche nicht übersteigenden Arreststrafe zu belegen, und wenn der Fall sich zur Behandlung nach dem Strafgesetze eignen sollte, nach diesem zu behandeln ist.

12. Ausländer, welche in Wirthshäusern (mit Ausschluß der Handwerkerherbergen) eingekehrt sind, oder sich in Familien als Gäste aufhalten (also mit Ausschluß der in gemietheten Privatwohnungen befindlichen), haben diese Umstände ausdrücklich in der Anmerkung anzugeben, weil sie sodann hiernach bei der Zählung übergangen werden.

17. Minden a főnebbi rovatokban nem tartozó személyek, nemkülönb a főnebbi rovatokba tartozók feleségei, gyermekei s gondviseltjei.

Olly nőknél s gyermekeknél, kik saját vagy közös birtokuk, vagy saját avvagy közös keresetök miatt, a 16 első rovatok valamelyikébe sorozhatók, ezen körülmény előadandó.

Csak olly személyeknél, kik az utolsó (17.) osztályba tartoznak, lehet a hasábot pusztán keresztthuzással betölteni.

6. A „hon“ rovatában azon hely, mellyhez a személy tartozik, ezen hely illető községének, járásának, kerületének és országának előadása mellett beiktatandó. Olly személyeknél, kik magába azon helybe valók, a hol tartózkodnak, vagy ott honossági joggal bírnak, csupán a helynek, s azon községnek, mellyhez a hely tartozik, neve adandó elő ezen rovatban.

7. Az erre következő „jegyzeti“ rovatnak azt is kell tartalmaznia, hogy a beiktatott személyek távollét esetében hol vannak. Epenugy, a mennyiben valamely korábbi rovatban különben még elő nem fordult, ugyanott előadandó, ha valamely személy szabadságos katona vagy nyiltleveles avvagy tartalékos sérvvitéz, vagy ha még tartaléki kötelezettségben áll.

8. A többi rovatok betöltése magában világos s magyarázatot nem szükségel; csupán az jegyzetik meg, hogy a „jelenlevő vagy távollevő“ rovatok az 1. számnak azon rovatba tétele által töltendők be, mellyre igenlő felelet adatik, a másik rovatba keresztthuzás tétetvén.

9. Távollevő vagy irni nem tudó albérlőfelek helyett a bérlőfél, epenugy a bérlőfelek helyett a háztulajdonos, vagy megbizottja köteles, a mennyiben arra képes, azonban legalább is a nevet a jegybe beiktatni, azon kellő fölvilágosítással, hogy a többi rovatok miért maradtak üresen.

10. Minthogy a népszámlálásnak az oktober 31-ki létszám szerint kell történnie, ennél fogva a bejelentési jegy az oktober utolsó napjani létszám szerint töltendő be; ha maga ezen nap folytában változások keletkeztek, ugy az ezen nap utolsó órájában létszám adandó elő.

A bejelentési jegy betöltendő s a kibocsátó által azon elismeréssel, hogy az előadások az igazsággal megegyezőleg történtek, aláírva, november három első napja alatt a háztulajdonosnak vagy megbizottjának átadandó.

11. Emlékeztetésül kijelentetik, hogy a ki magát a számlálás alul kivonja, vagy valótlan előadást tesz, vagy különben a népszámlálás iránti szabály által reá rótt valamely kötelezettséget megszegi, a körülmények mivoltához képest a községbeli szegényi pénzalapnak jutó 1—20 pfrnyi birsággal, vagy ha azt lefizetni nem képes, egy hétnél tovább nem tartható fogsággal, s ha az eset a büntető törvény intézkedése alá esik, e szerint, lenyitendő.

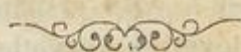
12. Olly külföldiek, kik (a mesteremberek tanyáit kivéve) korcsmákban vannak beszálva, vagy a családokban vendégkép tartózkodnak (tehát a bérelt magánlakokban levőket kivéve) kötelesek ezen körülményeket a jegyzetben világosan előadni, mivel ők ennek folytán a számlálásnál mellőzötnének.

91

Naucení

strany

průkazů postupujícího stavu
(mowitostí) obywatelstwa.

II. Pro politické úřady.

A. Wsseobecná poznamenání.

1. Roční průkazy o mowitostí čili postupujícím stavě obywatelstwa obsahují w sobě statistická udání sobássi, narození a umřetí, ježto se během některého určeného správního roku pohazowaly.

Průkazy tyto jsou na to, aby stav obywatelstwa w patrnosti chowaly pro ty roky, w kterých se žádného počítání lidu nepodujímá.

Tyže průkazy ale mají spolu též podáwati živý obraz stavu občanů státních a w spojení s počítáním lidu dělají základ k rozlousčení mnohých otázek, jichžto rozlousčení čili odpořádění na ně jest welmi důležitě nejen pro vládu, ale též i pro jednotlivé obce.

Abý se cíl tento dočonále dosáhnul, a aby se náležitě zadost učinilo potřebám času přítomného, má se připojených wzorců pro průkazy o mowitostí čili postupujícím stavě obywatelstwa od počátku správního roku 1851 t. j. od 1 listopada 1850 upotřebowati.

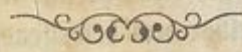
2. Abý spoménuté průkazy sodpowidaly wyššímu cíli, ku kterémužto jsou ony určeny, musejí ony mítí následující wlastnosti:

a) Průkazy tyto musejí býti úplné, t. j. musejí w sobě obsahowati wšecky během patřičného správního roku přihodilé sobássi, narození a umřetí, musejí býti přes wšecky sloupce, čili rubriky přewedeny a opatřeny poznamenáními, jichž jest zapotřebí ku jich wyšwětlení. Wesní se tedy žádná obec přezřítí čili wynechatí, — dále má se pozorowati na to, aby se žádného ná-

Instruktion

in Betreff

der Nachweisungen über die Bewegung der Bevölkerung.

III. Für die politischen Behörden.

A. Allgemeine Bemerkungen.

1. Die jährlichen Nachweisungen über die Bewegung der Bevölkerung umfassen die statistische Darstellung der während eines gegebenen Verwaltungsjahres stattgefundenen Trauungen, Geburten und Sterbefälle.

Sie dienen zunächst den Bevölkerungsstand für jene Jahre in Evidenz zu halten, in welchen keine Volkszählung vorgenommen wird.

Sie sollen aber zugleich ein sprechendes Bild von dem Zustande der Staatsbürger liefern, und in Verbindung mit den Volkszählungen die Grundlage zur Lösung vieler Fragen bilden, deren Beantwortung nicht nur für die Regierung, sondern auch für die einzelnen Gemeinden von höchster Wichtigkeit ist.

Um diesen Zweck vollkommen zu erreichen, und den Anforderungen der Gegenwart gehörig Rechnung zu tragen, sind vom Beginn des Verwaltungsjahres 1851, d. h. vom 1. November 1850 an, die beigegebenen Formulare für die Nachweisungen über die Bewegung der Bevölkerung zu verwenden.

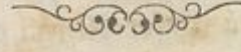
2. Damit die genannten Nachweisungen dem hohen Zwecke, wozu sie bestimmt sind, entsprechen, müssen sie folgende Eigenschaften besitzen:

a) Sie müssen vollständig sein, d. h. sie müssen sämtliche, während des betreffenden Verwaltungsjahres vorgefallene Trauungen, Geburten und Sterbefälle enthalten, durch alle Rubriken durchgeführt, und mit den als Erläuterung geforderten Bemerkungen versehen sein. Es darf daher keine Ortschaft übersehen werden, — ferner ist zu beachten, daß kein Religionsbekenntniß übergangen werde. Dabei ist jedoch auf das in

Utasítás

a'

népesség mozgása körüli kimutatások tárgyában.

III. A' közigazgatási hatóságok számára.

A. Általános észrevételek.

1. A' népesség mozgása körüli évenkénti kimutatások tárgyát a' feladott közigazgatási évben előfordult egybekelések, születések és halálozásoknak országrajzi ábrázolása teszi.

Ezek legközelebb arra szolgálnak, hogy a' népesség állapotát olly években is nyilvánosságban tartsák, mellyekben népszámlálás nem történik.

De egyszersmind a' honpolgárok állapotának beszélő képét is kell nyújtaniok, 's kapcsolatban a' népszámlálással sok olly kérdések megoldására is alapot képezniök, mellyeknek megfejtése nemcsak a' kormányra, hanem egyes községekre nézve is igen nagy fontosságú.

Hogy e' cél teljesen eléressék, 's a' jelenkor kívánatainak is kellőleg elégtétessek, az 1851-ki közigazgatási év kezdetétől, azaz 1850-diki november 1-jétől kezdve az ide zárt mintázatok a' népesség mozgása körüli kimutatásokra fordítandók lesznek.

2. Hogy az említett kimutatások a' kitűzött magas célnak megfeleljenek, következő tulajdonságokkal kell birniök:

a) Tökéletesek legyenek, azaz, az illető közigazgatási évben előfordult valamennyi egybekeléseket, születéseket és halálozási eseteket magukban foglaljanak, minden rovaton keresztül vitessenek 's a' fölvilágításként kívánt észrevételekkel ellátvák legyenek. Ehez képest se valamely helységet kifeledni, se bármely hitvallást elmellőzni nem szabad. Azonban a' valóságos szolgálalban levő csász.

boženství nepominulo čili newynecha-
lo. Při tom wšak nemá se bráti žád-
ného ohledu na c. k. wojško we skuteč-
né službě postavené, ani na osoby,
wojenštemu duchowenstwu podřízené;
nebo polní a garnisonální kaplanky
mají nadřízenému polnímu superioratu
předložiti na to se wztahující průkazy.

Potom se mají jednotlivé podané
spisy, od duchowních správceů buď
besproštědečné anebo cestou duchow-
ní wrchnosti, kterouzto wzhledem to-
ho nejbliž představenou má ordina-
riat k tomu wyznáčiti, poslané, opět
proskoumati: jsou-li ony přes wšestky
sloupce přewedeny, a jsou-li připoje-
na potřebná wysvětlující poznamená-
ní, při čemž mají se patřičnému du-
chowinimu správceowi anebo dle okol-
nosti jeho představené wrchnosti zpět
poslati chyby na opravení, ač uká-
zaly-li by se jaké.

Co se týče takových wyznání, u
kterých se posawad ještě žádných rád-
ných matric newede, má se zaplnění
tabulek politickým úředníkům swěřiti
w ten spůsob, aby tože zaplnění ta-
bulek opatřili we stolicech magistra-
tuální anebo obecní předstatoré, —
dle okolnosti i notáři, w městech ale
distriktnímu nadžupanowi besproště-
dečné podřízených zwláštěni powěte-
nictwo k tomu čili sestawiti se majíci,
na každý pád s púsobením rabbinů ane-
bo jiných místico duchowních správceů
zastupujících jednotlivců, anebo je-
dnotlivců, jimžto swěřeno jest wedení
seznamů narozených, zemřelých a so-
bášených, tak jako se to od duchow-
ních správceů požaduje; skoumání a
legalisowání naznamů těchto ale, kte-
réžto jináče ku představeným duchow-
ním úředníkům přislouchá, aby bylo při-
kazáno ku sprawujícímu služnému, je-
hož přední úloha bude pečowati o to,
aby i w tomto namíření žádného so-
báše, narození a umřetí w průkazech
nezcházele.

Jako se nesmí ničeho wynechati,
tak ani dwojitě počítání není dowo-
leno, a protož mají se wšestky chyby
w úplnosti průkazů oprawiti.

b) Průkazy musejí býti wěrné, t. j.
musí se každé číslo do patřičného
sloupce wložit a zaplnění tabulek wy-
fonati s takovým čitatelem písmem,
aby strany wyznačených předmětů žád-
né pochybnosti wzejíti nemohlo.

Mají tedy stoliční předstatoré a

aktiver Dienstleistung stehende k. k. Militär,
und auf die der Militär-Geistlichkeit unter-
stehenden Personen keine Rücksicht zu neh-
men, da die Feld- und Garnisons-Kaplaneien
die bezüglichen Nachweisungen dem vorgeseh-
ten Feldsuperiorate vorzulegen haben.

Hierauf sind die von den Seelsorgern,
sei es unmittelbar, oder im Wege der vom
Ordinariate zu bezeichnenden rúchtlichlich
nächstvorgesehenen geistlichen Behörde einge-
langten Einzelingaben zu überprüfen, ob sie
durch alle Rubriken durchgeführt, und ob die
nóthigen erläuternden Bemerkungen beigefügt
sind, wobei sich etwa herausstellende Irrthü-
mer unmittelbar dem betreffenden Seelsorger,
oder nach Umständen dessen vorgesehener Be-
hörde zur Berichtigung zurückzusenden sind.

In Betreff solcher Konfessionen, bei de-
nen bisher noch keine ordentlichen Matriceln
geführt werden, sind mit Ausfüllung der Ta-
bellen die politischen Organe in der Art zu
betrauen, daß hierbei in den Komitaten die
Magistrats- oder Ortsvorstände, — nach Um-
ständen auch Notäre, in den unmittelbar dem
Distrikts-Obergespane unterstehenden Städ-
ten aber eine eigene zu dem Zweck zu sam-
menzustellende Commission, jedenfalls unter
Mitwirkung der Rabbiner oder anderer die
Stelle von Seelsorgern vertretenden, oder
mit Führung von Verzeichnissen der Gebor-
nen, Gestorbenen und Getrauten beauftrag-
ten Individuen die Ausfüllung der Tabellen,
wie sie von den Seelsorgern gefordert wird,
besorge; das sonst den vorgesehnen geistlichen
Behörden zustehende Prüfen- und Legalisiren
dieser Aufschreibungen aber dem administri-
renden Stuhlrichter zugewiesen werde, dessen
vorzügliche Aufgabe es sein wird, dafür zu
sorgen, daß auch in dieser Richtung kein
Trauungs-, Geburts- und Sterbefall den
Nachweisungen entgehe.

So wenig eine Auslassung stattfinden
darf, eben so wenig darf eine Doppelzäh-
lung vorkommen, und es sind daher alle Feh-
ler in der Vollständigkeit der Nachweisungen
zu berichtigen.

b) Die Nachweisungen müssen verläßlich
sein, d. h. es muß jede Zahl in die gehörige
Rubrik eingestellt werden, und die Ausfül-
lung der Tabellen mit so leserlicher Schrift
vor sich gehen, daß hinsichtlich der bezeich-
neten Gegenstände kein Zweifel obwalten
konne.

Es haben daher die Komitatsvorstände,

kir. katonaságot 's a' tabori lelkészseg
alatt álló személyeket nem szükség szám-
ba venni, mert az ezekről kimutatásokat
a' tabori és várórségi káplánságok köte-
lesek a' tabori főpápnak bemutatni.

Ennekutána a' lelkészekről akár köz-
vetlenül, akár az egyházi felsőség által
kijelölendő illetőleg legközelebb előljáró
egyházi hatóság útján beérkezett egyes
benyújtványok megvizsgálandók, vajjon
minden rovatokon keresztül vitettek 's
szükséges fölvilágító észrevételekkel ka-
lauzoltattak-e? egyersmind a' netalán
felteendő tévelyek közvetlenül az illető
lelkésznek, vagy a' körülményekhez ké-
pest, előljáró hatóságának, megigazitás
végelt visszaküldendők.

Olly vallásfelekezetenél, melyek-
nél ekkorig rendes anyakönyvek nem
vitetnek, a' táblázatok betöltésével a'
közigazgatási tisztségek olly módon bi-
zandók meg, hogy e' betöltést megyék-
ben a' tanács- vagy községi főnökök,
körülmények szerint jegyzők is, — a'
közvetlenül főispánok alatt álló városok-
ban pedig e' czélra sajátlag összeállít-
tandó bizottmányok, minden esetre a'
rabbinak vagy más a' lelkészeket kép-
viselő, vagy a' szülöttek, halottak és
egybekelték följegyzésével megbízott
egyének közbejöttével teljesítsék ugy,
mint a' lelkészekről kívántatik; az illy
följegyzéseknek különben az egyházi
előljáró hatóságot illető megbírása és
hitelesítése pedig a' közigazgatási szol-
gábiróra hagyandó, kinek főfeladata lesz
gondoskodni, hogy a' kimutatások-
ból semmi egybekelési, születési és
halálozási eset ez irányban se marad-
jon ki.

Valamint semmit sem szabad ki-
hagyni, úgy kétszeres számításnak sem
lehet helye, minélfogva a' kimutatások
teljességében minden hibák helyreho-
zandók.

b) A' kimutatások biztosak legyenek,
azaz minden szám az illető rovalba igtat-
tassék 's a' táblázatok kitöltése olly ol-
vasható irással történjek, hogy a' kijelölt
tárgyak felől semmi kétely ne támad-
hasson.

Ehez képest a' megyei főnököknek 's

témto nepodřízení messřanostowé řaz-
de se poskytnutí přiležitosti použiti k
tomu, aby seznam stawu ciwilního
duchowních správceů proskoumali a je-
dnotlivé případy s wyhotowenými
průkazy porównali.

Skoumání jednotlivých podání,
co se týče jistoty, obmezuje se na upo-
řebowání těch průb úředních, které
jsou uwezeny w úředním naučení pro
správceů duchowních a na wysvěto-
wání, zdalij připomenuti k průkazům
připojena nejsou w odporé s číslami
zapřisanými.

3) Aby se průkazy o mowitostí
čili postupujícími stawé obywatelstwa
mohly mezi sebou porównati, a aby se
skutečné podala stejná čísla pro pojem
do sumowních počtů, jest newyhnut-
né potřebné, aby se nejen od wšest-
kých správceů duchowních, ale i od
politických úředníků wládních to samé
řízení w přičině wedení tabulek za-
chowáwalo. — Má se tedy náležítě
šteriti jakžde obsazených, tak též i du-
chowním správceům daných předpisů
o užívání wzorců, a ukláda se za po-
winnost známost úředního naučení stra-
ny průkazů o mowitostí obywatel-
stwa pro duchowních správceů též i
wšestím úředníkům stolic, potahmo
měst, kterýmžto jest swěřeno sestawo-
wání a patřičné proskoumání tabu-
lek těchto.

B. Zwláštěni poznamenání.

4. A tabulce I. — Ku předpisům o
sestawowání tabulek této, w úřed-
ním naučení pro duchowních správceů
wydaným má se ještě připomenouti
jenom to, že politický úřad má míti
zwláštěni zřetel ke průkazům mých-
ných a rozwázaných manjštwí, aby
se dwojitě počítání odwarowalo. To-
to se docílí wtedy, když se budou ná-
ležítě skoumati a porównawati po-
znamenání, od duchowních správceů
patřičných wyznání daná, což nejde
ani se ztratou času, ani téžkostem ne-
ní podrobno, poněwadž číslo mých-
ných a rozwázaných manjštwí jest
welmi mírné.

5. A tabulce II. — Ku předpi-
sům, pro duchowních správceů wyda-
ným má se ještě připomenouti to: že
podrobno udání čili specifikowání na-
rození dwojčenců, trojčenců atp. se má
úplně určit, aby nebylo žádné po-
chybnosti o pohlaví narozených. —
Toto platí jmenowitě pro těch, kde
jedna částka dětí živých, druhá částka

und die diesen nicht unterstehenden Bürger-
meister die sich darbietenden Gelegenheiten
dazu zu benützen, daß sie die Civilstands-
Register der Seelsorger untersuchen, und
einzelne Fälle mit den ausgefertigten Aus-
weisen vergleichen.

Die Prüfung der Einzel-Eingaben hin-
sichtlich der Verläßlichkeit beschränkt sich auf
die Anwendung jener Rechnungsproben, wel-
che in dem Amtsunterrichte für die Seelsor-
ger angeführt sind, und auf die Untersuchung,
ob die den Nachweisungen beigefügten An-
merkungen nicht im Widerspruche mit den
eingetragenen Zahlen stehen.

3. Damit die Nachweisungen über die
Bewegung der Bevölkerung unter einander
vergleichbar werden, — und für das Zusam-
menfassen in Summarien wirklich gleicharti-
ge Zahlen geboten werden, ist es unerläß-
lich, daß nicht nur von sämtlichen Seelsor-
gern, sondern auch von den politischen Re-
gierungsorganen der nämliche Vorgang bei
Behandlung der Tabellen beobachtet werde.
— Es sind daher die hier enthaltenen, so wie
die den Seelsorgern erteilten Vorschriften
über den Gebrauch der Formularien genau
zu befolgen, und es wird die Kenntniß des
Amtsunterrichtes in Betreff der Nachweisun-
gen über die Bewegung der Bevölkerung für
die Seelsorger, auch allen Beamten der Komit-
ate, bezüglich Städte, welche mit Zusam-
menstellung, rúchtlichlich Ueberprüfung die-
ser Tabellen betraut worden — zur Pflicht
gemacht.

B. Besondere Bemerkungen.

4. Zur Tabelle I. — Zu den im Amts-
unterrichte für die Seelsorger gegebenen Vor-
schriften über die Zusammenstellung dieser
Tabelle ist nur noch zu bemerken, daß die po-
litische Behörde auf die Nachweisungen der ge-
mischten und aufgelösten Ehen ein besonde-
res Augenmerk zu richten habe, um Doppel-
zählungen zu vermeiden. Dies wird erzielt,
wenn die von den Seelsorgern der betreffen-
den Konfessionen gegebenen Bemerkungen
genau geprüft und verglichen werden, was
weder zeitraubend ist, noch Schwierigkeiten
unterliegt, da die Zahl gemischter und auf-
gelöster Ehen eine sehr mäßige ist.

5. Zur Tabelle II. — Den im Amts-
unterrichte für die Seelsorger gegebenen Vor-
schriften ist noch beizufügen, daß die Spezia-
lisierung der Zwillinge, Drillinge u. dgl.
Geburten eine völlig bestimmte sei, damit
über das Geschlecht der Geborenen kein Zwei-
fel obwalten könne. — Dies gilt nament-
lich für jene, wo ein Theil der Kinder le-
bend, der andere tod auf die Welt kommt.

az ezek alatt nem állópolgármestereknek
minden kínálkozó alkalmat föl kell hasz-
nálni, hogy a' lelkészek polgárrendi laj-
stromát vizsgálat alá vegyék 's az egyes
eseteket a' már elkészített kimutatások-
kal egybehasonlítsák.

Egyes bemondásoknak biztonság te-
kintetében megbírása azon számtételi
próbák alkalmazására szoritkozik, mely-
lyek a' lelkészek számára kiadott tiszti
oktatványban előadvák, ezenkívül annak
megvizsgálására, vajjon a' kimutatások-
hoz csatolt észrevételek a' bejegyzett
számokkal ellentétben nincsenek-e?

3. Hogy a' népesség mozgása kö-
rüli kimutatások egymással összehason-
líthatók legyenek 's a' főösszegekbe fog-
lalásra valóban hasonnemű számok kele-
kedjenek, mulhallanul megkivántatik,
miszerint a' táblázatok kezelésénél ne-
csak valamennyi lelkésznek, hanem a'
kormány közigazgatási közlönyei részé-
ről is ugyanazon eljárás követtessék.
Ennélfogva a' mintázatok használata iránt
mind itt tartalmazott, mind a' lelkészek
számára kiadott szabályok pontosan meg-
tartandók, miért a' népesség mozgása
körüli kimutatások tárgyában a' lelkészek
számára kiadott tiszti oktatásnak tudása
minden megyei, illetőleg városi tisztví-
selőknek is, kik ezen táblázatok egybe-
vetésével, illetőleg fölviszsgálásával meg-
bizattak, köteleességüké tétetik.

B. Különös észrevételek.

4. Az I. Táblázathoz. — A' lelké-
szeknek szóló tiszti oktatványban e' tá-
blázatok összeállítására nézve előirt sza-
bályokhoz még csak az jegyeztek meg,
hogy a' közigazgatási hatóságok a' ve-
gyes és föloldozott házasságok kimuta-
tásainál a' kézszeres fölszámolásokat elke-
rülésére különös figyelmet fordítsanak.
Ez elérhető, ha az illető hitvallások lel-
készei által tett észrevételek pontosan
megrostáltatnak 's egybehasonlíttatnak,
mi se időt nem rabol, se nehézséggel
nem jár, mert a' vegyes és föloldozott
házasságok száma különben is nagyon
mérsékelt.

5. A' II. Táblázathoz. — A' lel-
készeknek szóló tiszti oktatványban elő-
irt szabályokhoz még az toldatik: hogy
a' kettős, hármás és illyféle születések
nemi elkülönítésének teljes határozott-
sággal kell történnie, hogy ugy a' szü-
lötték neme iránt semmi kétely ne tá-
madhasson. Nevezetesen ez olly esetekre
vonatkozik, hol e' gyermekek egy része

pač děti mrtvých na svět přicházi; protoz mají se sem přislouchající wysvětlení duchovních správceů přisně porownati s čísly na to se wztahujícími.

Podobně se třeba zachowati w přičině poznámenání o slepých narozených, při čemž wšak má se též i jich pohlawi a wyznání, potom měsíc narození, rodiště a zaměštnání rodičů zaznamenati.

6. A tabulce III. — Tabulka o smrtelnosti dětí nepotřebuje žádného delšího wysvětlení, poněwadž se ona má prosto podle swrchu uwedených wšsobečných zásad sestawiti, a jen má se uctowních zpráv, w úředním naučení pro správceů duchovních uwedených, použiti.

7. A tabulce IV. — Co se týče tabulky této, má se pečowati o to, aby se nenaduzilo sloupce čili rubriky „neznamý wěk“; naproti tomu nesmí se wškrz žádné změny w jednotlivých podáních učiniti. — Podobně má se pečowati o to, aby se strany zemělých w žaláři žádné chyby neporobily.

8. A tabulce V. — Poněwadž předstowé stolic a měst wúbec dostanou zpráwu o každé w jich obvodu čili hotáru se udawšší wraždě a zabití, anebo jsou w stawě, takowou zpráwu sobě zaopatřiti, mají se na to zwlášttní záznamy wěsti a jednotlivé případy podrobně zapisati. To samo platí i o udawšších se samowraždách.

Záznamy tyto mají se při skoumání jednotlivých podání upotřebowati, aby se widělo, zdalž ze strany duchovních správceů není žádné chyby uroběné. — Na ten případ, jakby tito byli chybně pojali rozdíl mezi wraždou a mezi zabitím, tedy beze wšeho delšího pojednawání má se to ihned oprawiti a na spůsob připomenuti na spodní straně tabulkowé wylojiti.

C. Závěrečné poznámenání.

9. Předstowé stoliční, patričné měšťanostowé mají přisně hleděti k tomu, aby se k nim dostala podání duchovních správceů, ze strany duchovních wrechnosti již předběžně skoumaná a podepsaná, a to nejděle do 5 profince t. r., aby je oni mohli náležiti proffoumati.

10. Proffoumaná a za prawá uznaná jednotlivá podání duchovních správceů patričné politických sprawu-

— Deshalb sind die diesfälligen Erläuterungen der Seelsorger streng mit den bezüglichen Zahlen zu vergleichen.

Eben so sind die Bemerkungen über die Blindgeborenen zu behandeln, hierbei jedoch auch deren Geschlecht und Konfession, dann Monat der Geburt, Geburtsort und Beschäftigung der Eltern ersichtlich zu machen.

6. Zur Tabelle III. — Die Tabelle über die Kindersterblichkeit bedarf keiner weiteren Erläuterung, da sie einfach nach den oben angeführten allgemeinen Grundsätzen zu verfassen ist, und nur die im Amtsunterrichte für die Seelsorger angeführten Rechnungsproben anzuwenden sind.

7. Zur Tabelle IV. — Hinsichtlich dieser Tabelle ist darüber zu wachen, daß kein Mißbrauch von der Rubrik „Unbekanntes Alter“ gemacht werde, dagegen dürfen durchaus keine Abänderungen an den Einzel-Eingaben vorgenommen werden. — Eben so ist Sorge zu tragen, daß hinsichtlich der in Gefängnissen Verstorbenen keine Fehler vorkommen.

8. Zur Tabelle V. — Da die Vorstände der Komitate und Städte in der Regel von jedem in ihrem Gebiete vorgefallenen Mord und Todtschlag Kenntniß erhalten, oder doch in der Lage sind, sich selbe zu verschaffen, so sind hierfür eigene Vormerkungen zu führen, und die einzelnen Fälle im Detail einzutragen. — Dasselbe gilt für die stattgefundenen Selbstmorde.

Diese Vormerkungen sind bei der Prüfung der Einzeleingaben zu benützen, um zu sehen, ob von Seite der Seelsorger kein Irrthum begangen wurde. — Falls von diesen der Unterschied zwischen Mord und zwischen Todtschlag richtig aufgefaßt worden wäre, so ist ohne weitere Verhandlung die allfällige Berichtigung vorzunehmen, und anmerkungsweise auf der Rückseite der Tabelle anzuführen.

C. Schlußbemerkung.

9. Die Komitatsvorstände, rücksichtlich Bürgermeister haben streng darauf zu sehen, daß ihnen die von Seite der geistlichen Behörden schon vorläufig geprüften und mitgefertigten Eingaben der Seelsorger längstens bis 5. Dezember l. J. zukommen, damit sie dieselben gehörig überprüfen können.

10. Die überprüften und richtig befundenen Einzeleingaben der Seelsorger, rücksichtlich politischen Verwaltungsgorgane sind

élve, másik pedig holtan jó világra. Ez okból a' lelkészeknek ide vágó fölvilágításai az illető számokkal szigoruan egybehasonlitandók.

Épen úgy kell a' vakonszülöttek körüli észrevételeknél is eljárni, de e' mellett azok nemét és hatvallását, ugy a' születés havát, születés helyét és szülők foglalkodását is láthatóvá tenni.

6. A' III. Táblázathoz. — A' gyermekek halandóságának táblázata bővebb magyarázatot nem kíván, mivel egyszerűen csak a' fenebb előadott általános elyek szerint szerkesztendő, 's mellette csupán a' lelkészeknek szóló tiszti oktatványban érintett számtételi próbákat kell alkalmazni.

7. A' IV. Táblázathoz. — E' körül arra kell ügyelni, hogy az „ismeretlen életkor“ czimű rovattal visszaélés ne történjék, ellenben az egyes bemondások körül egyáltalában semmiféle változtatást nem szabad tenni. Szinte így gondoskodni kell, hogy a' börtönökben elhaltak körül hibák ne esuszszanak be.

8. Az V. Táblázathoz. — Miután a' megyék és városok főnökei rendszerint a' területükben előfordult minden gyilkosságról és agyonütésről tudomást nyernek, vagy legalább azt maguknak megszerezhetik, azért ezekről saját előjegyzések viendők 's az egyes esetek részletesen beigtatandók. Ugyanezt kell tartani az öngyilkossági esetekről is.

Ezen előjegyzetek aztán az egyes bemondások megbirálásánál arra használandók, hogy kitessek, vajjon a' lelkészek részéről tévedés nem történt-e? Ha ezek a' gyilkosság és agyonverés közti különseget hibásan fogták volna fel, a' szükséges kiigazítás minden további tárgyalás nélkül tüstént megteendő 's észrevételképen a' táblák hátán előadandó.

C. Végészrevel.

9. A' megyei főnökök illetőleg polgármesterek szigoruan ügyeljenek, hogy a' lelkészeknek az egyházi hatóságok részéről már eleve megbirált 's együtt aláirt bemondásai hozzájuk legfőlebb f. é. december 5-keig beküldessenek, miszerint azokat kellőleg felvizsgálhassák.

10. A' lelkészeknek illetőleg közigazgatási közlönyöknek átvizsgált és helyeseknek talált egyes bemondásai aztán,

jeicích úředníkú mají se potom od stoličního předstary pořádkem stoličních okresů wzhledem na rozličná wyznání pořádati a wesserá k stoličnmu okresu přislouchající podrobná podání zaobaliti s tabulkou VI, kterážto jest jen pro stoličnich a patričné pro městských předstatů určena a od kterýchžto se ona má náležiti zaplniti.

Tabulka tato má, jako to z jejího uspořádání widno, poskytwati úplný a celou stolic anebo celé místo pořádkem stoličnich patričné městských okresů do sebe zahrnující přehled duchovních správceů každého náboženského wyznání podle jich kategorie, dále přehled obcí přislouchajících k jednomu každému farnímu obvodu, a řeč tamže panující, a má se wzhledem na poslednější okolnost zaplniti tak, že, má-li duchovní spráwa welmi mchane obywatelstwo, nejprw se udá řeč předpanující, druhé pak řeči, jsou-li ony welmi rozšířené, se slowickem „a“ jináče pak s „též i“ se spoji, — anebo pak we zlomech se přidají, k. př. maďarský a slowenský, srbský, též i německý, anebo německý a walašský, též i rusínský a maďarský, anebo 1/2 rusínský, 1/2 walašský a 1/2 maďarský atd.

11. Průkazý takto proffoumané, náležiti pořádkem stoličnich okresů spořádané a tabulkou právě zmíněnou opatřené, mají se w jednom wyhotowení čili exempláře w aktách bedlivě schowáwati, aby se mohlo náležiti odpowědati na podrobné otázky, ac powstaly-li by jaké, mezitím mají se ony w druhém exempláři bezproštědečně se zpráwu poslati do Widně c. k. úřadu spráwní statistiky nejděle do 20 profince 1851.

Tato předkládací zpráwa má zřetelně udati zwlášttní přiběhy, které měly podstatný wplyw na udalosti obywatelstwa w běžicím roce, a obsahowati to wšslovně odpowědné poznámenání: že podání jsou náležiti pořádkem stoličnich okresů spořádaná a že celou stolic w sobě obsahují.

Ar 1852.

sonach durch den Komitatsvorstand nach Stuhlbezirken mit Rücksicht auf die verschiedenen Konfessionen zu ordnen, und sämtliche zu einem Stuhlbezirke gehörige Spezialangaben mit der Tabelle VI, welche ausschließlich nur für die Komitats- und rücksichtlich Stadtvorstände bestimmt und von denselben gehörig auszufüllen ist, zu umschlagen.

Diese Tabelle soll, wie dies aus ihrer Einrichtung zu entnehmen ist, eine vollständige, das ganze Komitat, oder die ganze Stadt nach Stuhl, rücksichtlich Stadtbezirken umfassende Uebersicht über die Seelsorger jedes Religionsbekenntnisses nach deren Kategorie, ferner über die jedem einzelnen Seelsorger-Sprengels zugewiesenen Ortschaften, und die daselbst herrschende Sprache gewähren, und ist mit Rücksicht auf den letzteren Umstand so auszufüllen, daß, wenn die Seelsorge eine stark gemischte Bevölkerung hat, die vorherrschende Sprache zuerst angegeben, die anderen aber, wenn sie stark verbreitet sind, mit dem Wörtchen „und“, sonst aber mit „auch“ verbunden, — oder aber in Bruchtheilen beigefügt werden, z. B. magyarisch und slowakisch, serbisch, auch deutsch, oder deutsch und wallachisch, auch ruthenisch und magyarisch, oder 1/2 ruthenisch, 1/2 wallachisch und 1/2 magyarisch u. s. w.

11. Die so überprüften, genau nach Stuhlbezirken geordneten und mit der eben gedachten Tabelle als Umschlag belegten Nachweisungen sind in einem Exemplare, um später etwa auftauchende Detailfragen gehörig beantworten zu können, in den Akten sorgfältig aufzubewahren, während sie in dem zweiten Exemplare unmittelbar mit Bericht längstens bis 20. Dezember 1851 an das k. k. Bureau der administrativen Statistik in Wien zu leiten sind.

Dieser Einbegleitungsbericht hat besondere Ereignisse, welche von wesentlichem Einflusse auf die Ergebnisse der Bevölkerung im Laufe des laufenden Verwaltungsjahres waren, klar darzustellen, und die ausdrückliche verantwortliche Bemerkung, daß die Eingaben gehörig nach Stuhlbezirken geordnet seien, und das ganze Komitat umfassen, zu enthalten.

a' megyei főnök által szolgálirói járásokként, tekintettel a' különféle hitvallásokra, rendbeszedendő, 's valamennyi egyegy járáshoz tartozó részletes bemondások, a' VI. táblával, melly kirekesztőleg csak a' megyei és városi főnököknek van szánva 's ezek által kellőleg is ki kell tölteniek, betakarandók.

E' táblázatnak, mint szerkezetéből is kivehető, rendeltetése az, hogy egész megyét vagy egész várost, szolgálirói illetőleg városi járárok szerint befoglaló tökéletes áttekintést adjon minden hitvallás lelkészeiről saját osztályzatuk szerint, továbbá minden egyes lelkészköülethez tartozó helységekről 's az ott divatozó nyelvekről, melly utóbbi körülményt tekintőleg olly formán lesz kitöltendő, hogy ha a' lelkészség népessége nagyon vegyes, legelőbb a' kiválólag uralkodó nyelv tételessék ki, a' többiek pedig, ha nagyon elterjedtek, „és“ szócskával, egyébként pedig „is“ kötszóval összekapcsolva, vagy törtszámokkal említessenek; p. o. magyar és lól; szerb, német is; vagy: német és oláh, ruthén is és magyar; vagy: 1/2 rusznyák, 1/2 oláh és 1/2 magyar, 's így tovább.

11. Az így átvizsgált, szolgálirói járásokként pontosan rendbeszedett 's az imént említett táblával mint borítékkal betakart kimutatások a' végelt, hogy később talán ezerfele részletes kérdésre kellő felelet adathassék, egy példányban az iratok közt gondosan megörzendők, másik példányban pedig jelentés mellett legfőlebb 1851. dec. 20-ig közvellenül Bécsbe a' közigazgatási cs. kir. országrajzi irodába juttatandók.

Ezen bevezető jelentés minden különös eseményeket, mellyek a' népesezés eredményére a' folyó közigazgatási év alatt lényeges befolyással voltak, világosan ábrázoljon, 's azon felelős megjegyzést is egyenesen kitegye: hogy a' bemondások kellőleg a' szolgálirói járárok szerint rendezvék 's az egész megyét magukban foglalják.

vallás és közeletatási m. kir. Ministeriummal alkalmazott
 Budapesteni lakó- és választási jogositott hivatalnokok
 Névjegyzéke 12.

A hivatalnokok nevei	Hivatalos jelleg	Budapestben		
		kerület	utca	ház szám
1. Szarvay Gedeon	államtitkár	I	Urutóra	20.
2. Hegedüs Lajos	minist. tan.	V	Füredőutca	7.
3. Károlyi Titusz	min. tanács.	I	Országház utca	53.
4. Meszáros Terenz	" "	II	Corvin tér	47.
5. Gönczy Pál	" "	VIII	Trenater	8.
6. Szász Károly	" "	I	Urutóra	28.
7. Mandits Fodor	oszt. tanácsos	IV	aldunaszor	4.
8. Ájt Kamil	" "	I	urutóra	37.
9. Hidasy Kornel	" "	I	diszter	108.
10. Dr. Gömörzy Orsika	" "	IV	kalaputca	17.
11. Jost Gyula	" "	II	Corvin tér	47.
12. Staudinger Benedek	" "	I	diszter	106.
13. Dr. Markusovszky L.	" "	V	Nádor utca	12.
14. Szilágyi Sándor	titkár	I	urutóra	22.
15. Somlaky János	"	I	diszter	76.
16. Szalay Imre	"	IV	ujvilág utca	10.
17. Buzogány Áron	"	I	Vörösmarty utca	140.
18. Székely János	"	I	diszter	209.
19. Hofmann Sándor	"	I	urutóra	42.
20. Lövey Sándor	"	IV	Mária valéria utca	9.

folyó szám	A hivatalnokok nevei	Hivatalos jelleg	Budapest			A hivatalnokok nevei	hivatalos jelleg	Budapest		
			szület	utóra	házas szám			kerü, let	Utóra	házas szám
21.	D ^r Forster Gyula	titkár	V	Géza utóra	2.	Lampe Májós	segéd. titk.	IV	Ujvilág utóra	8.
22.	Falics Dénes	fogalmazó	I	kerék utóra	420	Furkó Benedek	" "	I	uri utóra	28.
23.	Schirilla János	"	I	uri utóra	57	Kombathy Kalmán	" "	I	Gellérthegy utóra	850
24.	Jannovics Sándor	"	IV	Egyetem utóra	1.	Repsor Dániel	" "	I	molnár utóra	214
25.	Aranyos Lajos	"	II	Fő utóra	211	Grabotsay Adolf	" "	I	gyár utóra	176
26.	Rejfer Kalmán	"	IX	mészáros utóra	8.	Langer Ferenc	" "	II	beiskola utóra	606.
27.	Hirsch István	"	I	uri utóra	57					
28.	Mayer Miksa	"	I	" "	27					
29.	Görög Dénes	"	I	" "	22					
30.	B ^r Rudnyánsky József	"	IV	völgy utóra	41.					
31.	Angyal Gyula	fogalm. segéd	II	Rechenyi utóra	62					
32.	Máriássy Aladár	" "	V	Törsefői	11					
33.	Mészáros János	" "	VIII	Exterházy utóra	14.					
34.	Tomanóczy Gyula	" "	I	országház utóra	87					
35.	Paksy József	kerék ügyén	I	uri utóra	60.					
36.	Kolbenheyer Ferenc	keb. építész	VIII	Museum utóra	2.					
37.	Németh János	segédh. igazg.	I	attila utóra	634					
38.	Hirt János	" aligazg.	I	ornágház utóra	11.					
39.	Langer Károly	" "	I	uri utóra	43					
40.	Ramóczy Ferenc	" "	II	beiskola utóra	60					
41.	Narcsis József	" titk.	II	iskola utóra	100					
42.	Lipták István	" "	II	Székely utóra	71					
43.	Kertész Antal	" "	I	Szentgyörgy tér	0					
44.	Heckel Antal	" "	II	Óstom utóra	74.					

Névjegyzéke

azon főpap, zászlós és országnagy uraknak, kiknek részére az 1884—87-ki országgyűlésre kegyelmes királyi meghívó levelek kiállítottak.

I. Főherczegek.

Fenséges Albrecht főherczeg.

Fenséges József főherczeg.

II. Római és görög kath. érsekek és megyés püspökök.

Simor János, bibornok, herczeg-primás és esztergomi érsek.

Haynald Lajos, bibornok, kalocsai érsek.

Mihalovics József, bibornok, zágrábi érsek.

Samassa József, egri érsek.

Vancsa János, gyulafehérvári görög kath. érsek.

Bonnáz Sándor, csanádi lat. szert. püspök.

Császka György, szepesi > > >

Dulánszky Nándor, pécsi > > >

Hidassy Cornél, szombathelyi lat. szert. püspök.

Hranilovic Elias, körösi gör. szert. püspök.

Ipolyi Arnold, besztercebányai lat. szert. püspök.

Kovács Zsigmond, veszprémi > > >

Lipovniczky István, nagyváradi > > >

Lönhart Ferencz, erdélyi > > >

Mihályi Viktor, lugosi gör. > >

Pásztélyi János, munkácsi gör. > >

Pauer János, székesfehérvári lat. > >

Pável Mihály, nagyváradi gör. > >

Peitler Antal József, váczy lat. > >

Posilovic György, zenggi és modrusi vagyis korbói lat. szert. püspök.

Roskoványi Ágoston, nyitrai lat. szert. püspök.
 Schlauch Lőrincz, szatmári > > >
 Schopper György, rozsnyói > > >
 Schusztér Constantin, kassai > > >
 Strossmayer József, bosniai, diakovári és szerémi lat. szert. püspök.
 Szabó János, szamosujvári gör. szert. kath. püspök.
 Vállyi János, eperjesi > > > >
 Zalka János, győri lat. > > >

III. Czimzetes püspökök.

Antunovich János, bosoni czimzetes püspök.
 Bezeredy Miklós, makkariai czimzetes püspök.
 Bubla Károly, arbe-i czimz. püspök.
 Danielik János, választott prisztinai püspök.
 Forgách Ágoston gróf, sebenicói czimz. püspök.
 Heiller Károly, biduai czimz. püspök.
 Báró Hornig Károly, scardonai czimzetes püspök.
 Königmayer Károly, tribuniczai czimzetes püspök.
 Kopsz János, választott szerbiai püspök.
 Krajcsik János, sardikai czimz. püspök.
 Lengyel Miklós, dulceignói czimz. >
 Lichtensteiger Ferencz, drivesti czimz. püspök.
 Mayer István, stagni czimz. püspök.
 Németh József, szkopii czimz. püspök.
 Nogáll Károly, ansariai > >
 Pavlesics János, belgrádi és semendriai püspök, auraniai perjel.
 Rónay Jácint, választott skodári püspök.
 Sláhy Ferencz, dulmi czimz. püspök.
 Szájbely Henrik, vovadrai czimz. püspök.
 Schmotzer Ignác, bácsi czimzetes püspök.
 Virter Bertalan, novii czimz. püspök.

*Corcottoni — Charsani — Semnienai
 Teajuniai*

IV. Főapát, főpap és prépost.

Kaczvinszky Viktor, jászói főpap és prépost.

Tanna Kalmi főpap
 35

V. Gör. keleti, szerb és román érsekek és püspökök.

Angelits Germán, karloviczi gör.kel.érsek metropolita és szerb patriarcha.
 Román Miron, erdélyi gör. kel. érsek és román metropolita.
 Brankovits György, temesvári gör. kel. szert. püspök.
 Gruics Nikanor, pakráczi gör. kel. szert. püspök.
 Kengyelátz Emil, verseczi gör. kel. szert. püspök.
 Metianu János, aradi gör. kel. szert. püspök.
 Petrović Bazilián, bácsi gör. kel. szert. püspök.
 Popasu János, karánschbesi gör. kel. szert. püspök.
 Stojkovicz Arzén, budai gör. keleti szert. püspök.
 Zsifkovicz Theofan, károlyvárosi gör. kel. szert. püspök.

VI. Ország-zászlósok.

Országbiró: Sennyey Pál báró.
 Horvát-Szlavon-Dalmátország bánja: gróf Khuen Hédervár Károly. —
 Kir. tárnokmester: Id. Szőgyény Marich László.
 > főasztalnokmester: Zichy Ferencz gróf. —
 > főpohárnokmester: Bánffy Miklós gróf. —
 > főlovászmester: Id. Erdődy István gróf. —
 > főudvarmester: Szápáry Géza gróf. —
 > főajtónállómester: Széchényi Gyula gróf. —
 > főkamarszmester: Péchy Manó gróf. —
 Testőrség kapitánya: Fratricsevics Ignác.
 Pozsonyi gróf: Id. gróf Pálffy-Daun Lipót Nándor teanói herczeg. —
 Koronaőr: id. Vay Miklós báró. —
 > Szláv József.

VII. Horvát-Szlavonországok

az 1881. évi XV. t.-cz. 3. §-a értelmében a közös országgyűlés főrendi házába saját országgyűlésökből három képviselőt küldenek, ezek azonban mint ilyenek kegyelmes királyi meghívót nem kapnak.
 Inkey Nándor báró. Kussevich Svetozár.
 Žifković János báró.

VIII. Főispánok. 70.

Darvas Imre	Abauj-Torna	megyei.
Zeyk Károly	Alsó-Fehér	>
Tabajdy Károly	Arad	>
Szmrecsányi Dárius	Árva	>
Sándor Béla	Bács-Bodrog	>

*K. 4
 81*

Perczel Miklós	Baranya	megyei.
Mailáth István	Bars	>
Beliczey István	Békés	>
Đóry József báró	Bihar	>
Vay Béla báró	Borsod	>
Bethlen András gróf	Brassó	>
Lonovics József	Csanád	>
o Mikó Bálint	Csik	>
Rónay Lajos	Csongrád	>
Bánffy Zoltán báró	Maros-Torda	>
Bánffy Dezső báró	Szolnok-Doboka	>
Kemény György báró	Torda-Aranyos	>
Mailáth György	Esztergom	>
Czirák Béla gróf	Fejér	>
o Horváth Mihály	Fogaras	>
Fáy Gusztáv	Gömör-Kis-Hont	>
Batthyányi Lajos gróf	Győr	>
Degenfeld Schomburg József gróf	Hajdu	>
o Potsa József	Háromszék	>
Beóthy Lajos	Heves	>
Id. Maithényi László báró	Hont	>
Pogány György	Hunyad	>
Balogh Imre	Jász-Nagy-Kun-Szolnok	>
Esterházy Kálmán gróf.	Kolozs	>
Zuber József	Komárom	>
Szent-Iványi Márton	Liptó	>
o Lónyay János	Máramaros	>
Simon Gyula	Moson	>
Bethlen Gábor gróf	Nagy-Küküllő	>
Gyürky Ábrahám gróf	Nógrád—Nyitra	>
Szapáry István gróf	Pest-Pilis-Solt-Kis-Kún	>
Esterházy István gróf	Pozsony	>
Mattyasovszky Tamás	Sáros	>
Jankovics László.	Somogy	>
Esterházy Pál herceg.	Sopron	>
o Graef József	Szabolcs	>
o Domahidy Ferencz	Szatmár	>
o Brennerberg Mór	Szeben	>
Csáky Albin gróf	Szepes	>
o Baranyi Ágost	Szilágy	>
Ormos Zsigmond	Temes	>

K 15
6 8

Széchény Sándor gróf	Tolna	megyei.
Hertelendy József	Torontál	>
Kubicza Pál	Trencsén	>
o Justh György	Turóc	>
Dániel Gábor	Udvarhely	>
Perényi Zsigmond báró	Ugocsa	>
Török Napoleon gróf	Ung	>
Radó Kálmán	Vas	>
	Veszprém	>
Glavina Lajos	Zala	>
Molnár István	Zemplén	>
Radvánszky Béla báró	Zólyom	>
Bubanovics Gyula	Szerém	>
Budisavljevics Budislav	Bellovár	>
Fodróczy Sándor	Kőrös	>
Krsnjavi Imre	Verőcze	>
Vardián János	Zágráb	>
Raizner Lajos	Fiume	>
Utiesenovics Ignác	Varasd	>
Gvozdanovič Károly	Pozsega	>

K 14
6 1

70

IX. Fiumei kormányzó.

Zichy Ágoston gróf.

X. Herczegek.

Fenséges Szász-Koburg és Góthai Fülöp.	Lobkovitz Rudolf.
Liechtenstein János.	Metternich Richárd.
Batthyány Strattmanu Ödön.	Odescalchi Arthur.
Czartoryszky László.	> Gyula képviselő.
Esterházy Alajos.	> Livius.
> Miklós.	Schwarzenberg Adolf József.
Kinski Nándor.	> János.
Lamberg Gusztáv.	> János Adolf.
Liechtenstein Aladár.	Trauttmansdorff Károly.
> Alajos.	Windisch-Grätz Alfréd.
> Ferencz.	> Ernő.
> Frigyes.	> Hugó.
> Fülöp.	> Lajos.
> Henrik.	> Róbert.
> Rudolf.	

K 14

oák mi k.

K 17

XI. Grófok. ⁴⁵⁸

- 4 Almásy Arthur. / Benyovszky Sándor.
- > Kálmán, id. 4 Berchtold Arthur.
- > Kálmán, ifj. > László.
- > Tasziló. > Richárd.
- 1 Altham Róbert. > Zsigmond.
- 6 Andrassy Aladár. 1 Beckers Alfons.
- > Géza. 2 Berényi Ferencz.
- > Gyula. > Leo.
- > Manó, képviselő. 17 Bethlen Aladár.
- 8 Apponyi Albert, képviselő. > Aurél.
- > Antal. > Béla, id.
- > Géza. > Béla, ifj.
- > Gusztáv. > Bálint.
- > György. > Dániel.
- > Károly. > Ferencz.
- > Lajos. > Gergely, képviselő.
- > Sándor. > Géza.
- 14 Batthyány Arthur. > József.
- > Béla. > Kálmán.
- > Elemér. > Károly.
- > Géza. > Mihály.
- > Gusztáv. > Miklós.
- > Iván. > Pál.
- > József. ^{andrij}
- > Károly, id. ^{7. 10. 11.}
- > Károly, ifj. 3 Bissingen Ernő, képviselő.
- > László, képviselő. > Nándor.
- > Miksa.
- > Tivadar.
- > Zsigmond, id. 1 Blankenstein Károly.
- > Zsigmond, ifj. 2 Bolza Antal.
- > Zsigmond, legifj. > József.
- > ^{ö. 10. 11.} 2 Bombelles Károly Albert Márk.
- > ^{Lajo} Márk. > ^{Sándor}
- 5 Bánffy Béla, képviselő. 2 Buttler Aladár.
- > György. > Sándor.
- 1 Bély Akos. 1 Breuner Ágoston.
- 2 Beleznay Árpád. 1 Brunswick Géza.
- > Pál. 2 Chotek Ottó.
- 2 Bellegarde Ágoston. > Rudolf.
- > Ferencz. 1 Crenneville Folliot Ferencz.

K. 41
6c 6

46

K. 23
3 17

40

- 18 Csáky Béla. 2 Eltz Ferencz.
- > György. > Károly.
- > Gyula. 8 Erdődy Ferencz.
- > Kálmán. > György.
- > Károly. > Gyula.
- > Lajos. > István, ifj.
- > László, képviselő. > Károly.
- > Manó. > Rudolf.
- > Rudolf, id. > Imre
- > Rudolf, ifj. ^{gyula id.}
- > Sándor, id. ^{Lajos}
- > Sándor, ifj. ^{Samos}
- > Tivadar. 26 Esterházy Andor, képviselő.
- > Vidor. > Antal.
- > Zenó. > Béla.
- > albin > Dániel.
- > Pallavicini Hippolit örgróf. > Ernő.
- > Zsigmond örgróf. > Ferencz, id.
- > Ferencz, ifj.
- > Imre, id.
- > Imre, ifj.
- > János.
- > Jenő.
- > Károly.
- 6 Degenfeld-Schomburg Béla. > László, id.
- > ^{adolf} Gusztáv. > László, ifj.
- > ^{gönc} Lajos. > Mihály.
- > Sándor. > Miklós, id.
- 7 Dessewffy Alajos. > Miklós, ifj.
- > Aurél. > Miklós Ernő.
- > Béla. > Miklós Mór.
- > Egyed. > Mór, id.
- > Dénes. > Mór, ifj.
- > Marczel. ^{gyula}
- > Miklós, ifj. ^{Kálmán}
- 9 Festetics Aladár.
- > Alfons.
- > Andor.
- > Béla.
- > Dénes.
- > Elek.
- > Gyula.
- > Imre.
- > Jenő.
- 42 György

K. 26
3 6

K. 46

29 45

- 5 Festetics Kálmán.
- Borov* Pál id.
- Albert* Pál ifj.
- › Tassiló.
- › Vilmos.
- 11 Forgách Antal, id.
- › Antal, ifj.
- › Béla.
- › Gyula.
- › István.
- › Károly id.
- › Károly, ifj.
- › László
- › Sándor.
- agor*
- Sándor*
- 1 Gyulai Sámuel.
- 2 Gyútrky Pál.
- Abraham*
- 1 Hadik Béla.
- 2 Haller János
- › Sándor
- 2 Harrach Antal.
- › János.
- 1 Horváth Tholdy Lajos.
- 1 Hugonnai Béla.
- 3 Hunyady Imre
- › Kálmán.
- › László, képviselő.
- 3 Jellacic Görgy, id.
- › György, ifj.
- › Márk.
- 1 Kálnoky Dénes.
- 2 Karácsonyi Aladár, képviselő.
- › Guidó.
- 5 Károlyi Alajos.
- › Gábor.
- › Gyula.
- › István.
- › László.
- 3 Károlyi Sándor, képviselő.
- › Tibor.
- › Victor.
- 4 Keglevich Béla.
- › Gábor.
- › István, képviselő.
- › Oszkár.
- 3 Khuen Antal, id.
- › Antal, ifj.
- 2 Kinsky Jenő, képviselő.
- › Zdenkó.
- 5 Korniss Emil.
- › Gáspár.
- › József.
- › Károly.
- › Viktor.
- Königsegg Fidal*
- 2 Königsegg Aulendorf Alfréd.
- 2 Kreisk Gyula*
- Dala*
- 1 Kulmer Lajos.
- 4 Kún Géza.
- › István.
- › Károly.
- › Kocsárd.
- 4 Lamberg Ferencz/
- › Henrik.
- › József.
- › Károly.
- 3 Lónyay Béla.
- › János.
- Gábor*
- 1 Migazzy Vilmos.
- 1 Mikes Miklós.
- 1 Mitrovsky Vladimír.
- 1 Nádasdy Ferencz/
- 2 Nákó Kálmán.
- › Sándor.
- 3 Nemes János, id.
- › Nándor.
- › Vincze.
- 1 Niczky György.

k 27
5 2

4P

k-20
6-12

42

26

- 2 Nugent Albert.
- › Arthur.
- 7 Nyáry Béla.
- › Gyula.
- › István.
- › Kálmán.
- › Rezsó.
- › Simon.
- › Tamás.
- 5 Orsich István.
- › Jenő.
- › Kálmán.
- › Róbert.
- › Viktor.
- 12 Pálffy Andor.
- › Béla.
- › Ede.
- › Emil.
- › Géza.
- › István.
- › János
- › János Ferencz.
- › József.
- › Mór.
- › Zsigmond.
- › Daun Vilmos, teanói herceg.
- 9 Pallavicini Adolf örgróf.
- › Alfons
- › Alfréd, id.
- › Alfréd, ifj.
- › Antal
- › Béla
- › Ede
- › Hipolit
- › Sándor
- 2 Péchy Szilárd.
- 4 Pejacsevich *maro* Arthur.
- › Gábor.
- › János, id.
- › János, ifj.
- 9 Pejacsevich Julián.
- › László, id.
- › László, ifj.
- › Márk.
- › Miklós.
- › Nándor.
- › Pál.
- › Péter.
- › Tódor, képviselő.
- 1 Pellegrini János.
- 1 Pergen Antal.
- 12 Pongrácz Adolf, képviselő.
- › Ágoston.
- › Arnold.
- › Béla.
- › Ede.
- › Frigyes.
- › István.
- › János.
- › Jenő, ifj.
- › Károly.
- › Ödön.
- › Vilmos.
- 2 Ráday Gedeon.
- › Ráday Pál.
- 2 Rhédey Gábor.
- › Lajos.
- 3 Schaffgotsch Frigyes.
- › Livius.
- › Miksa Rudolf.
- 4 Schmidegg Ágoston.
- › Ferencz.
- › János
- › Károly.
- 1 Schönborn Ervin.
- 1 Seilern Károly.
- 1 Serényi László.

k. 41

11

k 34
6 4

28

Szavazók Függés

- 1 Serényi Nep. János.
- 3 Sermage Aladár.
 - > Arthur.
 - > Richárd.
- 4 Somsich Adolf.
 - > Imre, id.
 - > Imre, ifj.
 - > József.
- 1 Stahrenberg István.
- 1 Steinlein Ottó.
- 3 Stubenberg Farkas.
 - > József.
 - > Károly.
- 6 Szápáry Gyula, képviselő.
 - > Iván.
 - > Péter.
 - > Sándor.
- 18 Széchényi Béla.
 - > Dénes.
 - > Ferencz.
 - > Gábor.
 - > Géza.
 - > György.
 - > Imre, id.
 - > Imre, ifj.
 - > Jenő.
 - > Kálmán.
 - > Károly.
 - > László.
 - > Manó.
 - > Ödön.
 - > Pál, képviselő.
 - > Tivadar, képviselő.
- 2 Szécsen Antal.
 - > Miklós.
- 3 Szirmay György.
 - > Vilmos.
- 1 Sztáray Antal.

- 4 Sztáray István.
 - > János.
 - > Tivadar.
 - > Vilmos.
- 1 *Trausman József*
- 11 Teleky Domokos, képviselő.
 - > Ede.
 - > Géza, képviselő.
 - > Gusztáv.
 - > György.
 - > Gyula.
 - > József.
 - > József Mihály.
 - > Károly.
 - > Sámuel, képviselő.
 - > Sándor.
- 2 Thoroczkay Miklós.
 - > Pál.
- 1 Tisza Lajos, képviselő.
- 3 Török József, képviselő.
 - > László.
- 7 Vay Ábrahám.
 - > Ádám.
 - > Dezső.
 - > Mihály.
 - > Olivér.
 - > Tibor.
 - > Tihamér.
- 1 Vojkfy János.
- 2 Waldstein Albert.
 - > Ernő.
- 1 Wartensleben Károly.
- 6 Wass Ádám.
 - > Albert.
 - > Ármin.
 - > Jenő.
 - > Miklós.
 - > Olivér.
- 2 Wenckheim Frigyes, képviselő.
 - > Géza.

k-41
0-2

43

k-29
0-14

49

- 3 Wenckheim István.
 - > Károly.
 - > Rudolf.
- 2 Wilczek Ede.
 - > Henrik.
- 3 Zay Albert.
 - > György.
 - > Lajos.
- 13 Zichy Antal.
 - > Béla.
 - > Ernő.
 - > István Ferencz.
 - > Gábor.
 - > Géza, id.
 - > Géza, ifj.
 - > Henrik.
 - > Hermán.
 - > Hippolyt
 - > Imre.
 - > István.
 - > János (keresztelő).

k-18
0-3

- 20 Zichy Nep. János, id.
 - > Nep. János, ifj.
 - > Jenő, képviselő.
 - > József, id.
 - > József, ifj.
 - > László.
 - > Miklós.
 - > Nándor.
 - > Ödön, id.
 - > Ödön, ifj.
 - > Pál
 - > Rezső.
 - > Sándor.
 - > Tivadar.
 - > Zdenkó.
 - > Zsigmond.
- Ferencz*
- Zichy-Ferraris Bódog.
 - > Lajos.
 - > Manó.

k-20

2024

XII. *Bárók*

- 4 Ambrózy Béla.
 - > Gyula.
 - > Lajos, id.
 - > Lajos, ifj.
- 2 Andreánszky Gábor képviselő.
 - > István.
- 1 Apfaltrern Rezső.
- 5 Apor Gábor.
 - > Géza.
 - > János.
 - > Károly.
- 1 Atzél Lajos.
- 1 Augusz Imre.
- 2 Balassa István.
 - > Sándor.
- 1 Bálint József, képviselő.
- 2 Bánffy Albert.
 - > Dániel.

k-15
0-4

- 6 Bánffy Ernő.
 - > György.
 - > József Jenő.
 - > Kálmán.
- 4 Bánhidy Albert.
 - > Antal.
 - > Béla.
 - > Sándor.
- 4 Barkóczy Emil.
 - > Ferencz.
 - > Mihály.
 - > Sándor.
- 2 Baumgarten Emil.
 - > Pál.
- 1 Besán János.
- 1 Bornemisza Albert.

k-6
0-10

- 4 Bornemisza János.
- » Károly.
- » Pál.
- » Tivadar.
- 1 Bruckenthal Gyula.
- 2 Döry Lajos.
- 5 Duka György.
- » Jenő.
- » Miklós.
- » Péter.
- » Tódor.
- 1 Edelsheim Gyulai Lipót.
- 3 Eötvös József.
- » Lajos.
- » Loránd.
- 4 Fechtig Ármánd.
- » Imre.
- » Károly.
- » Nándor.
- 1 Fejérváry Géza.
- 2 Fiáth Miklós.
- » Pál.
- 4 Fischer Ferencz.
- » Gusztáv.
- » Kálmán.
- » Sándor.
- 3 Földváry István.
- » Lajos.
- » Sándor.
- 1 Geramb Kamilló.
- 2 Gerliczy Bódog.
- » Ferencz.
- 2 Ghillányi Imre.
- » László.
- 2 Győrffy Lajos.
- » Pál.
- 1 Hellenbach Lázár.
- 1 Horeczky Ferencz.
- 3 Huszár Ádám.
- » Imre.
- » Kálmán.
- 3 Huszár Károly id., képviselő.
- » Károly ifj.
- » Sándor.
- 1 Incevény Zsigmond.
- 1 Jeszenák Gábor.
- 6 Jeszenszky István.
- » János.
- » József.
- » Kálmán.
- » Sándor, id.
- » Sándor, ifj.
- 1 Jókai Sándor
- 7 Jósika Andor.
- » Géza.
- » János.
- » Kálmán.
- » Lajos.
- 2 Kavannagh Emil.
- » Henrik.
- 9 Kemény Béla.
- » Domokos.
- » Endre, képviselő.
- » Gábor, képviselő.
- » Gerő.
- » János, képviselő.
- » Kálmán, képviselő.
- » Ödön.
- 2 Kerekes Károly.
- » László.
- 1 Laffert Antal.
- 2 Liphay Antal.
- » Béla, képviselő.
- 4 Luzsénszky Felix.
- » Géza.
- » Henrik.
- » Zsigmond.
- 4 Maithényi Izidor.
- » József.
- » László, ifj.

K 24
6 8

K-32
6-10

42

- 1 Maithényi Ottó.
- 2 Mecséry Károly, id.
- » Károly, ifj.
- 4 Mednyánszky Árpád.
- » Dénes.
- » Ede.
- » László.
- 1 Mesznil Viktor.
- 2 Miske József.
- » Kálmán.
- 1 Mikos János.
- 2 Nopcsa Elek.
- » Ferencz.
- 6 Nyáry Adolf.
- » Albert.
- » Béla, képviselő.
- » Gyula.
- » Jenő.
- » Sándor.
- 4 Orczy Andor.
- » Béla
- » Bódog.
- » Elek.
- 1 Ottenfels Gehwindt Zsigmond, képviselő.
- 2 Perényi Péter, képviselő.
- 2 Piret-Bihain Béla.
- » Jenő.
- 9 Podmaniczky Ármin.
- » Béla.
- » Elemér.
- » Endre.
- » Frigyes, képviselő.
- » Géza.
- » Gyula.
- » László.
- » Levente.
- 4 Pongrácz Emil.
- » Ferencz.
- » Gyula.
- » Vincze.
- 1 Prandau-Hilleprand Gusztáv.
- 5 Prónay Aurél.
- » Dezső.
- » Elek.
- » Gábor.
- » István.
- 1 Puchner Hannibál.
- 1 Radák Ádám.
- 2 Radossevich Lajos.
- » Tivadar.
- 3 Radvánszky Géza.
- » János.
- 3 Rauch Géza.
- » György.
- » Livius.
- 2 Rédl Béla.
- » Lajos.
- 2 Révay Ferencz.
- » Gyula.
- 2 Rosner Erwin.
- » József.
- 1 Rudics József.
- 3 Rudnyánszky Béla.
- » Iván.
- » József.
- 2 Sahlhausen Lipót.
- » Mór.
- 1 Schaller-Löventhal Károly.
- 1 Schloissnigg Ferencz.
- 3 Sennyey Lajos.
- » Viktor.
- 1 Simonyi Lajos.
- 4 Splényi Béla.
- » Henrik.
- » Ödön.
- » Pál.
- » Ernő
- 2 Szentkereszty Béla.
- » Ferencz.
- » Zsigmond

K-30
6-12

K 31
0 8

2 Sztojka Béla.
 > Gyula.

1 Tomasich Imre.

2 Uray Gyula.
 > Kálmán.

10 Vay Aladár.
 > Alajos. *Béla*
 > Dénes. *Miklós*
 > Elémér, képviselő.
 > Lajos.

Vay Miklós ifj.
 > Ödön.
 > Sándor.

5 Vécsey Béla.
 > Dénes.
 > Gyula.
 > József.
 > Lajos.

K-10
G 10

20

2 Vécsey Miklós.
 > Sándor.

5 Walterskirchen Ernő.
 > Miksa.
 > Ottó.
 > Richard.
 > Roderich.

1 Weisz Pál.

1 Wenckheim Viktor.

5 Wesselényi Béla.
 > Férencz id.
 > Ferencz ifj.
 > István.
 > Miklós.

1 Winpffen Iván.

2 Wodianer Albert, képviselő.
 > Mór.

1 *Miklós*
K 10
G 10

XIII. Erdélyi kir. hivatalos.

1 Macskássy Péter.

0-1

Nagyméltóságú Főrendi házi Elnökség, Méltóságos Főrendek!

Magyarország keresztény társadalma könnyebben lélekzett fel a Méltóságos főrendek dec. 11-i fenséges szavazásának örvendetes eredménye után. A mély tisztelettel alulirottak hálát adnak mindenelőtt Istennek, kitől minden jó tanács ered, aztán a Méltóságos Főrendeknek, a keresztény hazafentartó álláspontnak oly hazafias megőrzéseért.

Buzgón kérjük a Méltóságos Főrendeket, hogy az ország keresztény millióinak keresztény érdekeit ezután is éber figyelemben tartani, a dec. 11-i dicső szavazás örömét mindnyájunk számára megőrizni és szegény hazánkat a feltornyosult veszélyek- és bajokból még kellő időben szerencsés kibontakozásra segíteni méltóztassanak.

Éljen a magyar Főrendiház!

Kelt dec. 1883.

1	10
2	11
3	12
4	13
5	14
6	15
7	16
8	17
9	18

19	49
20	50
21	51
22	52
23	53
24	54
25	55
26	56
27	57
28	58
29	59
30	60
31	61
32	62
33	63
34	64
35	65
36	66
37	67
38	68
39	69
40	70
41	71
42	72
43	73
44	74
45	75
46	76
47	77
48	78

79	109
80	110
81	111
82	112
83	113
84	114
85	115
86	116
87	117
88	118
89	119
90	120
91	121
92	122
93	123
94	124
95	125
96	126
97	127
98	128
99	129
100	130
101	131
102	132
103	133
104	134
105	135
106	136
107	137
108	138

A

Magyar Főrendiház

Nagyméltósága

Elnökségéhez !

A i
keresztény polgárok bizalmi
és hálafelirata a^{7883. ki} 2 december
11-i szavazás dicső eredmé-
nyeért.

15

Fenséges Császári Királyi Nádor Ispány Úr,
Nagyméltóságu Főrendek,
Tekintetes Karok és Rendek!

A' nemzet reményei, mellyek több életkérdés' szerencsés megoldása által valósítandók, annál vérmesebbek: mennél inkább a' jelen országgyűlés' tanácskozásai folyamából kitűnik: mennyire fekszik szíven dicső királyunk fejedelmi védpaizsa alatt a' hon' jobbléte fölött örködni, sajtó sebeit behegeszteni, bajait orvosolni, 's áldásdús intézkedéseivel és üdvös törvények alkotásával a' kor' szükségeit és igényeit kielégíteni.

Ennek előlátása buzdítá a' mérseketli egyletek alapítóit is, hogy legtisztább szándokú törekvéseiket a' Törvényhozó Testület kegyelmes pártfogásába ajánlván, ennek gyamolítását megnyerjék, 's ez által az emberi boldogságért felvállalt munkálkodásuk ohajtott sikerrel koronáztassék; nem csak ezek, de a' szeretett honnak közérdeke is kívánja, hogy, — mivel az erkölcs és miveltség nélkül a' legszentebb intézkedések, 's legsürgetősb reformok is sikertelenek maradnak, vagy legalább a' célzott irányt eltévesztik, — mindaz, mi az erényes miveltséggel meg nem egyez, eltávolíttassék. Már pedig mi sem veszélyeztetni inkább e' szent ügynek életerejét az undok iszákosság, — 's főleg a' mértékletlen pálinka-ivásnak kárhozatos szokásánál; ezt bebizonyítani megkésértjük.

Midőn a' pálinka édes hazánkba becsempéztetett, csak a' gyógyszerterek szűk korlátai között maradt, de miután a' tudatlan néptömeg — hogy testet erősít és kedvet derít — szerencsétlen állhite következtében frigyét kötött vele, miután honosítását a' törvények megszentestették volna, ekkor pusztító befolyását büntetlenül kezde gyakorolni az életre, vízőzön gyanánt leöntötte Országunk előbb áldott völgyeit és halmait 's most már vérző szívvel tapasztaljuk: hogy a' melly családba befészkelte magát a' szeszivási viszketeg, veszélyes nyomokat hagy hátra, mint akármelly ragadvány; napirenden van ott a' tévutakra vezető könnyelműség, az igazi jámborság, a' közönösség és istentelenségnek, a' szeretet, gyűlölség és irigységnek, az engedelmesség nyakasság és rakoncátlanságnak, az ipar hanyagság- és unalomnak, a' bőség szükség-, sőt borzasztó inségnek, a' béke káromkodás és verekedésnek, a' hűség tolvajság és hűtlenségnek, a' tisztas élet kicsapongás és fajtalanságnak, a' rendtartás az isteni és emberi törvények lenézésének, szóval az erény bűnnek, az élet halálnak helyt engede, halálnak, mellyet népünk pénzen vásárol magának, vagy — mivel az ittas haragja és borszuja eloltására emberi vérrel kezeit megfertőztetni nem irtózik — mellyet a' kiürített üvegek által felhevült vére okozhat felebarátjának; mindezeknek pedig vége az elkoresosodás, melly szemszűrő nemzedékében, barmaiban, kerteiben, telkeiben, mindenében. — Fájdalom kihalt népünkben a' morális erő, ezen fő kelléke a' nemzetek boldogsága-, nagysága- és szabadságának, vére sokhelyütt ki van szíva, csontvelei kiégetve, érzékei letompulva, észtehetségei eltemetve, a' szív nemesebb gerjedelmeit nem ismeri, az áldott magyar szabad honban a' zsidó, vagy más önző uzsorás rabigába fűzve, nem szabad; ő urának, 's hazájának köteles adóját leróni nem képes, 's így bajosan jut neki azon szerencse, hogy magát kiváltván, a' szabadság templomába beléphessen. — A' mondottak mellett nem csoda, hogy sok lelkiismeretes hazafi látván a' nyomorult népnek nem érdemlett békóit, 's nemes lelkesedésében szétakarván azokat törni, legnagyobb akadályt lel épen azokban, kiknek akar szabadítójak lenni, mert ezek az emberi méltóság öntudatából kivetkeztetve, gyanúskodnak a' legjobb szándék ellen, 's miután rendetlen életök következtében a' természet legszebb adományait, belnyugalmukat 's becsületüket eltékoztatták, és magasztos hivatásukat megghiúsították volna, híven magokat elkárhozva, megátkozzák születésük óráját, mellynek bűnyomorukat tulajdonítják, 's nem akarván ön maguknak és álladalmuknak lenni terhére érzéketlenségökben, önként rohannak tovább is a' vész örvényébe.

Azon vérkönnyekre méltó éhhalál, melly legujabb időkben népünk közt is olly borzasztólag dühöngött, nagy részben a' pálinka ivásnak szüleménye. Az élet mesternője a' tapasztalás tanubizonyosságunk, hogy ez rövid idő alatt tönkre teheti legdicsőültebb gazdának is vagyónát, szellemi 's anyagi erejét; de azt is kell

tekintetbe vennünk, hogy az ebből következő gondatlan lomhaság csak a' jelennel, ezt is kényszerítve, gondolgyümölcs és erdei fákat irt, de ujakat nem ültett, 's így lassankint enyészik kereseti módja; hogy nálunk sok helyütt a' müipár gyárokat szeszgyárok pótolják, 's hogy végre főleg országunk felső vidékein pálinka gyártás kedvéért, más élelem-nemek megszorításával, a' rodhadásnak kitétt, és földet meddősítő burgonya természetik, kétség kívül ezek is okozói voltak annak, hogy az eleven emlékezetben lévő napokban kétszer annyian lettek több vármegyénkben a' halál martalékává, mint a' keserves emlékü epemirigy gyászos korszaka alatt. Valóban, ha azon ezer meg ezer mérő burgonya és gabona, melly égett-borra fordítatt, megtartatik, népünk nem esendett vala éhhalállal, minthogy a' „Mässigkeits-Herold“ ujság bizonyítása szerint 40 ember megelégednék természetes állapotban avval, mit egy megrögzött iszákos képes napalatt szeszben lenyelni. — Ezen felül köztudomású dolog az, hogy a' pálinka ivás sok hajdan ismeretlen veszedelmes betegségek szülő anyja, butaság, érzéketlenség, kora elvényülés, egészségtelen maradék, száraz köhögés, vérköpés, tüdő-sorvadás és egyéb in-, mell-, gyomor- és bőrbetegségek, mellyek a' vízkórsággal együtt megkörnyezik és csontvázvá sorvasztják előbb-utóbb a' szeszivót — természetes gyermekei; a' pálinka-ivás hathatósan előmozdítja a' ragályos nyavalyák sebes elterjedését, mivel akadályozván a' megemésztést, fogékonyabbá teszi az embert bármely betegségre, és a' gyógyszerek jótékony erejét megghiúsítja.

Hogy a' foglyok börtönökben és az eszeveszettek száma örültek házakban, az adózó nép rovására korunkban szaporodott, hogy kórházaink az ügyefogyott nyavalgókat befogadni nem elegendők, ezt szinte pálinka következményül tartani vagyunk hajlandók, meggyőződésünket alapítván Amerika élő példáján, hol — mint ezt Baird mérsékleti egyletekről szóló jeles munkájában bőven megmutatta — 1828 évben 70,000 fogoly nagyobb része pálinka mámorának következtében került fogságra, 781 tébolyodott közül önnön atyafiaik valómása szerint 392 részegeskedés miatt jutott e' siralmas állapotra. „Állítanak ugyan, mond Zschecke, örültek' házai, börtönök és kórházak, de a' sok rosznak kútfeje, melly növeszti a' szerencsétlenek számát, kikerüli az illetők figyelmét; a' megvesztegetés forrásával nem gondoltatik; a' koresmák és pálinkagyárok tágas szabadsággal birnak, 's a' részegítő italok' olesósága elősegíti az emberek megmérgezését.“

A' korunkban megkedvelt eszme „valódi népnevelés“ csak akkor lehet tényé, ha az ötödik eddig hátráló nehézségek, mellyek közül első helyen áll az iszákosság, újtábol elgördítetnek, még társas életünkben a' benső javítások és reformok nem sikerülnek, még az erénygyilkos koresmák, az iskolák helyét elfoglalják, még el nem tavolítatik mind az, a' mi köznépünket tudatlanná, nyerssé, szolgálivá és levertté teszi, addig miveltségről, erkölcsiségről, jobblét emeléséről 's boldogságról szó sem lehetend.

Azon nagytekéntélyű férfiak közé, kik a' szeszitalnak az emberi életre vészhozó befolyásáról lelkökben meggyőződve boszút esküdtek ellene, sorozzuk a' hires Hufelandot, ki e' tárgyra vonatkozólag következő arany betűkre méltó véleményt ad: „Sürgetősen szükséges a' mirigy egy bizonyos nemére figyelmeztetni a' közönséget, melly még mindig háborítlanul 's fájdalom többnyire el sem ösmerve, a' legremétebb pusztításokat köztünk okozza. — Mi figyelmetessé teszünk mindenkit a' mákonyra, belladonára 's a' t. 's futunk tőle; 's még is a' pálinka szesznek, egy méregnek, mellynek pusztító ereje a' fennevezett mérgeknek miben sem enged, oda engedjük a' polgári jogot, adván neki szabadságot nemzedékünk leggyönyörűebb virágát megmérgezni, gyermekek, aggastyánok, férfiak, nőszemélyek, alacsony és magas rendűek, oda engedik magokat a' csábító éledeletnek, 's megvallom teljes meggyőződéssel, hogy az emberi nem még soha sem szenvedett illy általános és veszedelmes betegségben, mint a' pálinka kórban. Látok kisdedeket a' bölesőkben, kiknek zsenge koruk a' pálinka által megmérgeztetik, szerencsés házasságokat és családokat, kik csupán emberi nemünk ezen ellensége által szerencsétlenekké tétetnek moraliter és physice; felszámíthatatlan embereket, kik élők virágában gyógyíthatatlan nyavalyákba esnek, önmaguknak és a' statusnak terhére válván; sőt egész helységeket és vidékeket, mellyek a' pálinka mirigy miatt elpusztúlnak 's tönkre tétetnek. Status, mellyben a' pálinkakór általánossá lesz, bizonyosan elvész, mert a' szorgalom, erény, emberszeretet, mértékletesség 's erkölcsi érzelem olly tulajdonok, mik nélkül egy álladalom sem állhat fen, 's teljesen semmivé tétetik.“ London 1500, Boston 75, Cincinnati 45 orvosa, elkárhozó itéletével pálcát tört e' vérszomjas hydra fölött. Milly veszedelmesnek tartott az emberi életre és boldogságra a' kábító italok rendetlen ivása, tudjuk már az erős Spartaiak, dicső Romaiak, Milesiták, Massiliaiak, Görögök és Spanyolok példáiból, kiknél a' nőnemnek soha, a' férfiaknak 30 vagy 40 esztendeig — az orvos rendelésén kívül — részegítő itallal élni nem volt szabad, az e' nemben kicsapongók néhol fejfel is bűnhődtek, vagy az egyszer részeg többé tanubizonyságra nem eresztetett; korunkban pedig a' mérsékleti egylet' tagjai élen Viktoria, Angol királyné, Oskár, Svéd királya, Franczthonban egy kir. herczeg' fényes neveit találjuk. Bajorország Pfalz tartomány minden helységében az 1843 sept. 29-kén költ kir. rendelet következtében léteznek mérsékleti egyletek; ezek szabad póstával birnak Poroszthon- és Oldenburgban, sőt e' köztöben a' kormány tulajdon költségére nyomtat és osztat könyveket, hogy a' mérsékleti egyleteket megkedvel-

tesse és elterjessze; illy egyletek alakultak Irland-, Lengyel, Hannovera és több más európai országokban. — Az amerikai Egyesült Statusok még 1813, és már Ázsia- és Afrikának azon tartományai is, mellyekkel európa's amerikaiak érintkeznek, sőt az őserdőkben lakó Indusok is a' pálinkát az emberinem' ellenségének nyilvánították 's mindenütt ezrek és milliók léptek ellene szövetségbe.

Illy nagyszerű előzmények után mi esoda, hogy hazánkban is megszülemlett a' vágy, egy kecsgetőbb és boldogabb jövendő után? és elsőbbséget vivott ki magának minden emberbarátnál ez' életkérdés: mellyek azon módok, mellyek elcsábított és megvakított népünket a' kora halál' torkából kiragadhatnák? Ennek következtében keletkeztek nálunk is mérsékleti egyletek, mellyek' alapítói mindennapi szomorú tapasztalás után meglévén róla győződve, hogy köznépünk elhatalmasodott bajai leginkább az iszákosság- és pálinka-italban gyökereznek; valamint azt is fájdalommal tapasztalván, hogy a' rosz a' nép életébe és szokásaiba mélyen bele van már növe, csak attól várják az ohajtott eredményt, mi a' józansági egyleteknek éltető 's gyarapító erőt adhat 's ez: — egy országos törvénynek létrehozása. Ez okért mult évi Aug. 12-kén Veszelen tartott első ülésökben, egy szóval egy lélekkel halálra ítéltek ezen életölő szörnyeteget; de végrehajtó hatalom nem lévén kezükben eltökélték az ország minden törvényhatóságaihoz (mit nemes Trencsén vármegye volt kegyes magára vállalni) 's egyszersmind a' Pozsonyban működő törvényhozó testülethez is legmélyebb alázatossággal folyamodni: hogy az nemes szándéku törekvéseiket gyamolítani méltóztassék olly törvény által, melly a' józanságot mint nemzeti erényt pártolván, a' részegséget — melly már büntető törvénykönyvünkben is mint terhelő körülmény állítatt fel — nyilvános büntetésnek alávetve, mint büntényt bélyegezné; a' szeszgyártására 's annak külföldről behozatalára rendkívüli adót vetne, kicsinyben árulását eltiltaná, a' koresma zenéket, mellyek sok helyen vásár- és ünnepnapokban szükségké váltak, mint a' kicsapongásra csábokat és romlás eszközlőit, korlátozná 's az üdvösen működő mérsékleti egyleteket országos védelem alá helyezné.

Mindazonáltal a' törvényhozó testület mély bölcsességében sokkal nagyobb bizodalomunk vagyón, hogysem engednők magunknak az épen elősoroltak által kijelelni azon módokat, mellyek a' célhoz legbiztosabban vezethetnének, sőt legerősebb hit tölti el kebleinket, hogy ez ügyre vonatkozó üdvös intézkedései nem engedendik, hogy a' jobb lét reményünk megghiúsultán kínos érzettel szomorkodni legyünk kénytelenültek, nem türendik, hogy egy gazdagúlyon, kilenczvenkilencz pedig koldusbotra jusson, 's mind a' száz erkölcsisége szenvedjen, nehogy a' haza testetül, lelkestül megronesolt és semmire sem való koldúsaira, a' gazdagság tára Anglia és szabadság földje Amerika gyanánt milliókat költeni legyen kényszerülve.

Végre noha nem szűkölködnénk még több honérdekü szent ügyünket gyamolító védokok nélkül, de nem találunk alkalmas szavakat, mellyekkel még egyszer szeretnők számtalan embertársaink' az oktalan állatok sorsánál, — melly mult országgyűlésen figyelemre méltatott — mostohább állását a' nagylelkü honatyák kegyelmes pártfogásába ajánlani, mit ha megnyerni szerencsénk lészen, hisszük, hogy újra születik a' nemzet szellemi, egészségi, gazdasági és társadalmi szempontból, mert elhintettetik ez által egy boldogabb jövendő' magva a' nemzet földébe, mellynek előbb utóbb, de kétség kívül, áldást gyümölcsöznie kell, nem az egyesek', különösen földes urak' — de az egész községeknek is javára, és az 1848-diki évi országgyűlés működése az évkönyvek lapjain lángbetűkkel maradand feljegyezve.

Melly legalázatosabb esedezésünk után, hathatós pártoló kegyelmébe 's atyáskodó kegyességökbe legmélyebb tisztelettel ajánlottak maradunk. Költ Pozsonyban 1848-dik évi Februárius 25-kén mult esztendei Veszelen tartott első középponti gyűlésnek határozata nyomán.

Császári királyi Főherczegségednek,

Nagyméltóságu Főrendeknek,

és a' Tekintetes Karoknak 's Rendeknek

legalázatosabb szolgálai

a' magyar mérsékleti egyletek alapítóinak egyesülete.

(Következnek több ezer aláírások.)

Ő Császári Királyi Fenségéhez

Magyarország Nádorához

és

az országosan egybegyült Nagyméltóságú
Főrendekhez 's Tekintetes Karok és Ren-
dekhez, nagykegyelmű 's különös kegyes-
ségű uraikhoz nyujtandó

legalázatosabb kérelme

a' magyar mérsékleti egyletek' alapítóinak.

16

Az 1873-ik évi

államköltségelőirányzatára (Budgetre)

tett

EMLÉKIRATA

Baldácsi Antal báró

tiszánai képviselőnek.

PESTEN, 1873.

Nyomatott a Kunosy-féle kő- és könyvnyomdában. (Séta-utca 9. sz.)

Hibaigazitások.

1-ső lap	32. sor,	meneztesék	helyett	meneztesék
2-ik	16.	meggazdálható	meggazdálható	meggazdálkodható
2-ik	21.	meggazdált	meggazdált	meggazdálkodott
2-ik	23.	meggazdálható	meggazdálható	meggazdálkodható
2-ik	32.	se	se	sem
3-ik	1.	minister	minister	ministeri
4-ik	3.	hagyatik	hagyatik	hagyatnék
4-ik	55.	mindenött	mindenött	mindenütt
4-ik	57.	létezik	létezik	létezik
10-ik	4.	szász	szász	szász
14-ik	25.	függöv	függöv	függővé
15-ik	4.	haszos	haszos	hasznos
15-ik	59.	ekintetében	ekintetében	tekintetében
17-ik	31.	meggazdált	meggazdált	meggazdálkodott
18-ik	35.	pedameaus	pedameaus	pedaneus.
20-ik	9.	érdekoben	érdekoben	érdekében
21-ik	50.	kezdőtni	kezdőtni	kezdődni
22-ik	41.	igazságügyi	igazságügyi	vallás- és oktatásügyi
22-ik	56.	stillyezett	stillyezett	stillyezett
21-ik	19.	kipezde	kipezde	képezde
24-ik	46.	megkötettni	megkötettni	megkötött
24-ik	57.	medvő	medvő	meddő
24-ik	61.	controllérja	controllérja	controlleria
26-ik	1.	varakat	varakat	várakat
28-ik	30.	ezeeknél	ezeeknél	ezeknél.

Minekélte az előttünk fekvő államköltség kivetést kellőleg megbírálni lehetne, szükséges, hogy némely alapelvekkel tisztába jöjünk, melyek minden időben, minden rendes és józan magán vagy államháztartásnál mellözhetlenek, és éppen mert a józanság ezen elvei a jelen költség állami kiadások és bevételek előterjesztésében (Budgetben) könnyelműleg félretétek: nehogy a nemzet a szükség perzei előtt az eladósodás mély örvényébe süllyedjen és áldozatul essék a tőzsér kasztnak, mely hivatva vagy, hogy vérszipókép kiszivattyúzza a Magyar birodalom nemzeteinek véres verejtékin szerzett pénzerejét: nekünk szükségképpen az állam háztartásunkban a kellő megszorításokat ma már meg kell tennünk, nehogy állami függetlenségünket jövőre veszélyeztessük.

Fájdalmasan kell tapasztalunk, hogy a jelen budgetnek törekvései oda látszanak törni akarni a nemzetet, hogy a fülíg eladósodott Ausztriánál semmivel jobb ne legyen, habár 1867 előtt a magyar birodalomnak mintegy 300 millió adósságánál többje nem volt, melynek mintegy $\frac{9}{10}$ -ed részét az elvesztett úrbériség kártalanítása tette; de már 1867 a XIII., XIV., XV. t. cikkénél fogva a még bőlesőjében ringatott, újra megszületett alkotmányos szabadságunk hajnala nekünk majdnem 1000 millió forint államadóssággal köszöntött be.

Én nem akarom itt vitatni az átvett idegen adósságoknak czélszerűségét vagy az ellenkezőt? mert az utókor örökké fogja bámulni és bámulhatni a magyar nemzetnek nagylelkűségét egy társnemzet irányában, melyhez századokon keresztül mázsás nehézségű lánczokkal volt kötve és kapcsolva, de ugyan ezen utókor hidegen és ridegen számító birói széke nemzetünket megfogja róvni önmaga iránti kiméletlenséggel; és ki gondolná ma, hogy ezen önmegtagadás Cislajtaniában nemcsak elősmerést nem eredményezett, hanem ennek ép ellentétét? Hogy elősmerést nem volt képes kivívni, hanem ép az ellenkezőt? szerény véleményem szerint ez természetesen másképp nem is jöhetett, mert ép Magyarország volt csakis 1867-ben arra hivatva: hogy a fülíg eladósodott Cislajtania adósságainak nem csak egy részét elvállalja, hanem főleg arra, hogy ezen szerencsétlen és maga hibája nélkül eladósodott szomszéd és társországot financiáliter rendezze, és mivel ez utóbbit nem tette; következett a háládatosság helyett a harag és ennél rosszabb — a gyanú, hogy mi csak hiúságunknak akartunk tömjénezni a világ előtt, nem pedig rajtok segíteni.

Hasztalan azonban a múlton okoskodni, vagy tőprenkedni, mert ez mindenestre az utókor kéréseire lön fentartva; hanem hazafiúi kötelességünk orvosolni a bajt a charlatanizmus kizárásával biztosan és sikeresen, nem pedig mint ezen budgetben tervezetik, mérget méreggel gyógyítani — adósságot adóssággal fizetni.

Megengedhető tehát, mélyen tisztelt ház! ha előre láthatólag a kért elidegenítő kölcsön meg nem fogna szavaztatni, de mindemellett a bajon véglegesen segítve nem lesz; azért én mindenek előtt azt indítványoznám: hogy a két házból meneztessek egy küldöttség minden párt színezetből egyforma számban, mely kizárólag azzal foglalataskodjék, hogy miképen lehessen a jelen kormány-gépezetet annyira egyszerűsíteni? hogy a 48 előttől csak annyiban különbözzék, a mennyiben most minister kezeli azon szakosztályokat, melyeket azelőtt a helytartó vagy udvari tanácsosok és a kamara hivatalnokai kezeltek; e mellett mindenütt szoritassanak meg azon kiadások, melyek a jövedelemben fedezetüket nem találják, és ha találnak is, minden állami kiadások az elkerülhetlen szükség által indokoltassanak, minden ajándékozásokra szánt dotációk megszüntessenek és a mennyire csak lehetséges a 48 előtti személyzet és ügykezelés visszaállitassék, a papirhalmak kellő letörpítésével. — Ugy szinte az állami építkezések nagyobb részbe beszüntessenek az államvagyoni öngazdálkodás bérleti rendszerrel cseréltessék fel — mert a jelen budgetben

rendes készpénz-bevétel előirányoztatik összesen	170,809,264 ft
Rendkívülibe pedig	15,522,000 ft

Összesen 186,331,264 ft

mely előirányozatból óvatosságból 10%-ot levonva lesz valóságos bevétel 167,698,137 ft 60 kr.

Indokolva azt, hogy a tervezett jövedelmek csak sperativumok, a kiadások pedig positivumok, a remélt jövedelemből 10% levonást szükséges tenni, hogy a jövedelem, a mennyire lehet, biztositassék, és így óvatossan csak is ebből volnának lehúzandók a mulhatlan és positiv kiadások, u. m.

1) közöstygi kiadások 23,983,714 ft.

(Lásd összesítés 3. lapját.)

2) 1867. XV. t. cz. értelmében államadóssági járulékbba, mely teszen 31,530,600 ft.

(Lásd összesítés 4. lapját.)

összesen le 55,514,314 ft

Marad 112,183,823 ft 60 kr.

NB. Ezen 31,540,600 ftből ércpénz kívántatik 11,926,000 ft, melynek agiója 10% vétetik, holott jelen 7% mely agió differencia tesz 357,180 ft különbséget mi meggazdálkodható, és így a deficit kevesbedik 357,180 ftal.

3) Udvartartásra az államköltség összesítésében (3. lap.) előirányoztatik	
összesen le	4,722,216 ft
Marad	107,461,607 ft 60 kr.
4) A főrendi (Lásd összesít. 3. lap.) és képviselőház szükségletére le	700,000 ft
(Lásd ugyan ottan)	
Marad	106,761,607 ft 60 kr.
5) Földtehermentesítési és törlesztésbe le	17,350,630 ft
(Lásd összesítési 36. lap.)	
Marad	89,410,977 ft 60 kr.
6) 1849-1867. évi nyugdíjakra 209,300 ft és jelenbe 2,599,622 ft le	2,858,922 ft
(Lásd össz. 3. lap.)	
Marad	86,552,055 ft 60 kr.
7) Szállítási díj dízmba (ugyan ottan 36. lapon.) le	2,831,682 ft
Marad	83,720,373 ft 60 kr.
8) Az 1867. XIII. t. cz. alapján felvett vasuti és az 1871. évi törv. kamatai le	6,199,304 ft
(Lásd összesítés 4. lap.)	
Marad	77,521,069 ft 60 kr.

Mivel ebben kamat 5.632,340 ft ezüstbe 10%-el váltatik be, tehát 7% arányba, ebbe 168,970 ft meggazdáltható.

9) Sorsolási kölcsön	4.403,104 ft.
(Lásd összesít. 37. lapját.)	
Marad	73.117.965 ft 60 kr.

Ebből meggazdáltható:
a) A nagy közuti kisajátításokra kívántató 500,000 ft, mert ennél több bejön a sugáruti telkek eladásából, maradna így 500,000 ft meggazdált összeg.

b) Közlekedési fővonaloknál 380,421 ft helyett prelimitáltassék 100,000 ft, maradna így szinte 280,421 ft.

c) A járulékokba 200,000 ft meggazdáltható, mert ha egyik pénztár beveszi, a másik kiadja, akkor ilyen összeg elenyészik, a mi pedig a pénzkezelési itteni formalitásokat illeti, ezek inkább complicálják és nem simplicálják a számadást, azért itten is meggazdáltható 20,000 ft mint érvénytelen kitétel.

d) Ha a margitszigeti új vashidra előirányoztatik 500,000 ft, buda-pesti vízszabályozásra 1.000,000 ft, akkor 1873. esztendőben építésre kitett 2.035,230 ft-nál meggazdáltható 535,230 ft.

A fent érintett 73.117,965 ft 60 kr. bevételi maradványt szembesítve a még el nem számított 89.252,713 ftra tervezett kiadásokkal a feltételes deficit lenne 50.797,406 ft, ebből lehozva (lásd összesít 44. lap) 38.455,312 ft.

Értetődik, hogy ezen deficitösszegben nem foglaltatnak, s e részben sem egészben, az államhitelemveletek, mert ezeket ezuttal mellőzni kívánom, mivel ezek később jönnek bonczkés alá, az érthetőbb elszámítás végett.

A főirány volna megszüntetni ezen 50,797,406 ft deficitet egészben vagy legalább kevesbíteni, mert midőn a deficit megszüntetve nincs, hiteloperatiókat tervezni annyi, mint erőszakosan az országot még jobban eladósítani kívánni, kivált midőn arra még kilátás sem volna, hogy az ország által tett befektetések meghozzák a törlesztési kamatokat 2 vagy 3 év alatt, mely idő alatt úgy is folytonos kamatveszteségek várnak reánk.

Mindenekelőtt a különböző ministeriumok kiadásai volnának leszállítandók.

Jelesen kiadásképpen tervezetik:

A. Államadósság járulékéban 31.530,600 ft, ebben meggazdáltható **357,780 ft,**
mert 11.926,000 ft ércpénz megszerzésére 10% agió számítottatik, pedig jelen az agió különbözet 7%.

B. Ő Felsége a király udvartartására 4.722,216 ft meggazdáltható **1.072.216 ft,**
mert a ezélba vett szaporitását a civillistának komolyan maga ő Felsége a király sem akarhatja, tudva és önszemeivel látva hazánk leggazdagabb részének a vizek által okozott kiszámíthatatlan kárait, ösmerve az 1873. évi budget mérhetlen deficitét, a tetemes előrelátható adóemelkedéseket, és az ideit, úgy a mult évi terméketlenséget; nem akarhatja pedig különösen azért, mert ez merő ellentétben volna magas trónbeszédjével, melyben újra meg újra a legnemesebb érzéseknek és nemzetünk iránti legszivesebb hajlamának ad kifejezést. Sőt ő Felsége a király megkérendő, hogy a 72,216 ft kabinetit költségeit maga civillistájából fizesse.

C. A két állam kölcsönkamataiba 6.199,304 ft-nál meggazdáltható .168,970 ft 20 kr,
mert 5,632,340 ft itten is, valamint az **A** alatt ezüstpénzben megszavazandó és ezért 10% számítottatik, hollott jelenben ez 7% megkapható.

D. Sorsolási kölcsönnél, vagyis 4.403,073 ft-nál meggazdáltható . **132,092 ft 9 kr.**
Ezen meggazdálkodás indokolása fennebb már előadatott.

E. Ministerelnök részére előirányoztatik 389,080 ft, meggazdálkodtatik **292,920 ft.**
(lásd részletez 2. és 3. lap), mert igaz ugyan, hogy a 12,000 ft pótlékát — mi tisztán fényüzésre szánt — nem első budget tartamára, és szinte ugy 200,000 ft szabad rendelkezésre állítottak, azonban tekintve, hogy ilyen magas állás nem csak pusztá pénzkérdés, hanem főleg megtisztelő kifolyása a király és haza bizalmának a többi ministereknél ugyis 8000 fttal több fizetése lévén a pótlék csak nagyobb fényüzésre szolgálna alkalmat, mit a haza töle nem követel.

Ugy szinte, midőn az absolut időben egy királyi főherczeg Albertnek 50 ftra nem adatott rendelkezési szabadság és tehetség, akkor a ministerelnök nagyon megtisztelve érezheti magát, midőn szabad rendelkezésére 20,000 ft adatik, még akkor is 20,000 ft jóval több a valóságos szükségnél.

Ami pedig a személyes járandóságokat illeti, ebbe meggazdáltható a szolgálat hátránya nélkül 1 ministeri tanácsos, 1 osztálytanácsos, 1 ministeri titkár, 3 fogalmazó, 4 irodatiszt, és 7 hivataloszolga, vagy is 17,120 ft fizetésekbe, dologi kiadásokra pedig 23,800 ft, az egész levonás tesz 40,920 ft.

Végre a mi a törvényeket előkészítő bizottságnak kivetett dotationális 60,000 ftját illeti, ezen kiadás csak azért sem tartható fenn, mert ilyen előirányzat mélyen compromítálja az összes, valamint az egyes ministeriumnak codificationális tehetségét.

F. Ő Felsége a király személye körüli ministerium 77.062 ft meggazdáltható **25,573 ft.**
(Lásd részlet: 5. füzet 2. és 3. lap.)

A nagyon esekély munkához kevesebb személyzet is tökéletesen kielégítő; meggazdáltható 1 Mi-

nister tanácsos, 1 titkár, 1 fogalmazó, 5 irodatiszt, 2 szolgál, 1 háziszolga, 1 kapus; vagyis 15,728 ft. és jutalmakra kitett 1000 ft, így a világkiállítás tekintetéből követelt pótlék azért meg nem adható, mert ez csak ürügyül szolgálhatna, hogy ezen felemelés nekik örök időkre biztosítsassék, ne hogy ez bekövetkezzék, inkább essék az állam javára, e czim alatt követelt 5275 ft tehát szinte meg nem adható, nem a napi díjjazásokra kitett 570 ft, mert ugy is a személy reductio kellőleg motiválva vagyon, végtére nem helyesíthető a termék új feldiszedésére kitett 3000 ft, mert az fényüzési kiadás, — megtakarítható így a fentebbi összeg.

G. Horvát ministerium (részlet, VI. füzet 2. és 3. lap.) 48,000 ft meggazdálkodható **13,710 ft.**

Akár Magyarország akár Horvátország adó alapját vesszük, mint tényezőt, a meggazdálkodás itten sem maradhat el, azért 1 ministeri tanácsos, 2 ministeri fogalmazó, 2 irodatiszt, 1 hivataloszolga mellőzendő vagyis 10,010 ft felesleges költség letörleendő, valamint jutalmazásokra kitett 500 ft is, és mivel ottan a hol lakbér fizetetik, épület fenntartásnak nincs helye, tehát elnem fogadható az e czim alatt kitett 400 ft de még kevésbé a fordítókra (dragomanokra) kitett 2800 ft, mert a két nyelvűség magával hozza, hogy a horvát ministeri hivatalnokok oly correcte tudják a magyar nyelvet mint a horvátot.

H. Belügyér (lásd összesít. 6. és 7. lap) 6.784,046 ft meggazdálkodható . 1.096,046 ft — kr.

I. Pénzügyér „ „ 8. 9. 10. „ 52.382,007 „ 6.466,946 ft — kr.

K. Közmunka és közlekedésen (lásd összesít. 10. 11. lap) 5.577,223 ft 933,200 ft — kr.

L. Földmívelés, ipar s keresked. „ „ 11. 12. 13. 14. „ 10.017,021 „ 700,390 ft — kr.

M. Vallás és közoktatáson „ „ 14. 15. 16. 17. „ 4.119,830 „ 1.110,019 ft — kr.

N. Igazságtügyér „ „ 18. 19. „ 12.031,982 „ 1.584,859 ft — kr.

O. Honvédelmi tárczán „ „ 19. 20. „ 7.277,089 „ 85,588 ft 33 kr.

99.089,198 ft vagyis azon kiadási összeg, mely még elszámítva nem volt és a melyből lehozandó disponiblis 73.117,965 ft bevétel és így marad ki nem elszámított 25.171,232 ft valóságos hiány, deficit, melynek orvoslása már megkezdődött az egyes ministeriumok költségei és a leszállíthatók leszállításával.

II. Belügy. (lásd államköltségvetés összesítés 6. 7. lapját.) Megszüntethető ezen tárczánál a

XVI fej. 1. czim VI fej. II-ik czimig.

(Lásd VII füz. 10. lap) a) a magyar és erdélyi főispánok fizetései **327,025 ft.**

(Összesítés 6. lap) b) Államsegély a királyföldi hatóságoknak **199 321 ft.**

Az (a) alatt megjegyzendő, hogy a főispánok, főkapitányok, főkirálybírák, szász ispánok, mivel mint dignitariusi lenni megszüntek, ma csak sinecurák lehetnének.

(VII. füzet 61. lap) c) Pozsonyi országos kórházra előirányzott **16,930 ft** végkép megszüntik, ha Pozsony városának a kórház által adatik, mit már rég kellett volna tenni.

(VII. füzet 21. lap.) d) ugy ott a többi kisebb kórházakra **63,000 ft.**

(VII. füzet 22. lap.) e) kolozsvári aggház részére Ferencz ő kir. Felsége által tett alapítvány tétessék által a civillistába, mely jótékony czélokra is van dotálva ő Felsége beleegyezésével, mert ildomosan nem is kívánható, annál kevésbé követelhető, hogy ő Felsége az adózónak terhére ájtatos alapítványokat tegyen, **5,801 ft.**

(VII. füzet 22. lap.) Zárdák segélyezése nem lehet közadóztatás tárgya, és a kegyeletet mindenki személye sen gyakorolja, le **4,168 ft.**

(VII. füzet 6. sz. 22. lap.) h) Általános betegápolásokra 667,881 ft helyett 300,000 ft megadva, meggazdálkodtatnék **367,801 ft.**

(VII. füz. 20. l. szükséglet 2. sz.) Himnlóltási költségekre 50,600 ft helyett 20,600 ft megadva, meggazdálkodtatnak **30,000 ft.**

Memorandum, hogy az ugy is gazdagon dotált róm. kath. clerustól elvárható, hogy minden korodában a papi teendőket ingyen fogja ezentúl megtenni.

(VII. füz. 31. l.) k) A közbátorság kérdése komoly figyelemreméltó, mindamelltt itt a 150,000 ft kiadás csak akkor fogja a kellő mértéket megütni, ha vizsgálat tárgyává tennék, valljon gyalog vagy lovas honvéd alkalmazása nem e kerülne jóval kevesebbe? mivel a honvédségtől mindenekelőtt a belbátorság biztosítását követelheti a haza, midőn külellenséggel elfoglalva nem volna; de meg nem oldott kérdés még az is, ha a sorkatonaság — mint az absolut időben — ilyen szolgálatokra nem volna-e kötelezhető, melyet a közbátorság követel?

(VII. füz. 38. lap.) l) A rendkívüli szükségletek és fedezésekből megkimélhető, ha 530,094 ft helyett, csakis 480,094 ft hozatnék tervezetbe, mi szinte elégséges, tehát az állam javára irandó; jelesen: az egészségi tanács fizetése 10,000 ft, a pesti tűzoltó-egylet segélyezésére szánt 10,000 ft, az orsz. jogakadémiára előirányzott 21,000 ft. — Le ebből 11,000 — az orsz. levéltár kezelésénél megkimélhető 10,000 ft és az erdélyi levéltár Budára szállítási költségéből 10,000 ft, összesen **50,000 ft.**

(VII. füzet 40. l.) m) Az országos levéltár irodai szereknél megkimélhető **2000 ft.**

Feltűnő, hogy itt ugy, mint minden hivatalnál az irodai szerekre, papir stb. pazar összeg követeltetik, mely egy egész papirgyár szorgos munkaságát veszi igénybe, ugy itten kitétetik 3000 ft, mire és miért ily feltűnő összegben? egy levéltár kezelésénél, arról semmi igazolás nem létezik.

(VII. f. 20. l.) A VII. füzet 14. és 15. tetele általában nem tartozik az elkerülhetlen kiadások közé, le **30,000 ft,** mert magának a „Budapesti Közlöny“-nek, mint hivatalos lapnak, oly számos olvasói vannak, hogy annak subventió nem kell. Elemi csapások pedig ő Felsége a király kimérhetlen kegyességében lelik ellensúlyozásukat.

A fennebbi leszállítások figyelembevételével a belügynél meggazdálkodható összeg össze-
sen **1.096.046 ft.**

I. Pénzügy:

A véletlen is ugy hozza magával, hogy itt teljesedjék a közmondás, a mely azt tartja: „ahol legtöbb van, csak onnét lehet legtöbbet elvenni“, csak is ez azon bőven dotált ministerium, mely több milliókra menő reductiókat enged, nem csak a szolgálat minden megszorítása nélkül, de inkább az államjavak erélyesebb kezelésével is, mit már rég kellett volna életbe léptetni az adózók élénk érdekében; jelesen:

A rendes szükséglet XVII. fej. 1. czimében.

A központi igazgatásnál szüntessék meg az erdészeti személyzet, illetőleg osztassék be azon előadók helyett, akik az államjavak bérbeadása által akármikor elfoglaltatás nélkül maradván, ugy is másfelé lesznek alkalmazandók, és így helyet adva a bérbe nem adható államerdők

kormányzatát vezető hivatalnokainak, vagyis az egész jelen erdészeti személyzetnek, így az államháztartás részben kevesebbítették, magára az állami ingatlan javak kezelésére pedig csak annyi személyzet hagyatik fel, amennyi az államvagyon, ezen ingatlan kincsnek épségben megtartására nézve ellenőrileg multhatlanul szükséges.

(VIII. füz. 9. lapján.) 1) Ezen kevesebbet tehát tervezetik jelenleg a központban 378,266 ft kiadásnak legkisebb átalagban 20,000 leszámitásával és megtakarításával marad az államnak 20,000 ft

A kitűnő bányász és erdész tanulók részére igénybe vett segélyezés szinte letörrendő 7,000 ft

Ugyanottan jutalmak és segélyekért kitett összeg meg nem adható, mert az itteni központ úgy, mint bár mely más központ nem ruházható fel azon hatalommal, hogy ő a maga belátása szerint az államkincstárból ennek vagy annak kedvezéseket juttasson, le 13,500 ft

Eszerint a XVII. fej. 1. czimében meggazdálaltott 40,500 ft.

(VIII. füz. 12. lapján.) 2) Igy a központi állampénztárnál XVIII. fej. 2. cziménél szinte jutalmi czélra szánt összeg újra lemegy 1,600 ft.

(VIII. füz. 13. lapján.) Ugyanennél a hivatalnál beszüntetendő 20 pénztári tiszt, mert e szolgálatra kevesebb is elégséges, ha a legszükségesebb könyvek vezetettek, le 16,000 ft.

A XVII. fej. 2. czim meggazdálkodható tehát 17,600 ft.

(VIII. füz. 1. lapján.) 3) A pénzügyi igazgatóságok és számvevői osztálynál XVII. fej. 3. czimében, jutalmak és segélyekért kitett összeg azért lett letörrendő 31,000 ft, mert a meg nem jutalmazottak és megjutalmazottak közt, ilyen kedvezés rosz vért szokott szülni; e mellett a legkedvezőbb alkalmat szolgáltatják az ily jutalmakkal rendelkezőknek a részrehajlásra, le 31,000 ft.

Továbbá ugyanottan megszüntetendő képviseltetési díjjakként kitett 3,200 ft, mert az egész országban a képviseltekre elég alkalmas pénzügyi hivatalnok találkozik, le 32,000 ft.

17. lapján.) Ugyanottan a pénzügy igazgatósági szakmában kitett 16 ügyész, kivéven a két pest-budait a többi vidéki 600 ft osztr. díjjazással ellátva, ugyanezen szolgálatot megteheti, meggazdálkodható tehát 12,700 ft.

Ugyanitt 68 fogalmazónál 188 helyett megtakarítható mintegy 110,000 ft.

Ugyanott lajstromozók eltörlése által erre a szolgálatba maradt más tisztviselőket alkalmazva, az állam részére maradt 13,700 ft.

Ugyanott vagy az irodatisztek vagy a segélyszemélyzet megszüntetendő a haszontalan munkaszaporítás beállításával, így megkimélhető 36,670 ft.

Továbbá még észrevételek teendők a Horvát-Slavon 3. czim alatt előforduló országos pénzügyi igazgatóság némely kiadásaira.

19. és 20. lapján.) A Horvát pénzügyigazgatóságnál VII. fej. 3. czim alatt kitett jutalmak nem helyesíthők; tehát elmarad a kiadásnál 2,400 ft, mert jutalmakat egy subventionált birodalmi résznek nyújtani nem lehet, a Horvát álladalmi javakból pedig ilyesmi ki nem kerül. — Mely alkalommal megjegyeztem kívánom, hogy a főhadparancsnokságnál egy külön pénzügyigazgatóság tűntetik fel, melynek költsége tesz összesen 14,330 ftot, ezen elkülönített ügykezelés vagy megszüntetendő volna, vagy pedig a zágrábi civil pénzügyi igazgatóságba beosztandó, és akkor megkimélhetné mintegy 5000 ft.

Ezek szerint a 3. czimen meggazdálható 214,670 ft.

(VIII. füz. 22. lap 4. tétele.) 4) Ezen XVII. fej. 4. czimén meggazdálkodható segély és jutalomképpen kitett 450 ft.

(VIII. füz. 24. lap 6. tétele.) A XVII. fej. 5. czimén szinte Horvát-Slavon pénzügyi felügyelőségénél törrendő: jutalmak és segélyekre 2,400 ft.

Ugyanott törrendő képviselati díjakra kitett 700 ft.

Szinte törrendő azon különbség, mely létezik az 1872. és 73. évi költségvetés között, vagyis mintegy 12,999 ft.

Az egészre pedig megjegyzendő, hogy ezen ügyvezetésre használt személyzet szinte inkább a szokott bureaucratikus soklét számmal bir, mintsem hogy mellőzhetlen szükséges személyzetre volna fektetve.

5. Mind e mellett a XVII. fej. 5. cziménél meggazdálkodható összeg 16,099 ft.

(VIII. füz. 28. lapján.) 6) A XVII. fej. 6. cziménél több meg nem gazdálkodható mint a jutalmakra kitett 400 ft.

(VIII. füz. 31. lapján.) 7) A XVII. fej. 7. czimére általánosan meg kell jegyezni, mikép feltűnő ezen czimben azon tapogatódzás, melyet egyáltalában a hivatalok berendezésében mindenütt, úgy különösen itt tapasztalni, és mivel a modern magyar államháztartásban ezen czim képezi azon költséges eltérést, mely az adóbehajtásnál az egykor és a jelen között létezik, most midőn kevesebb garanciákkal mint a milyenek 48 előtt voltak a megyei ellenőrség mellőzésével az adóbehajtás így nagyra nőtt személyzettel kívánatik pótoltatni, méltó, hogy ha valahol, itt vétesseken igénybe a személyzeti megszorítások, hogy részszerint a mennyirelehető, a mult és jelen között az államszolgálat megzavarása nélkül az egyensúly helyre állíttassék, részszerint pedig még az adóbehajtási systema meg nem változtatva, a megyék és hatóságok nagyobb garanciát nyújtó teendőibe nem fog beosztatni, a személyzet a legkisebb mértékre szoríttassék, nevezetesen: van 289 adóhivatal, ez kiván 289 ellenőrt, 289 tisztviselőt, 289 pénztárnokot, 289 szolgát és kivánna házbérekbe 89,400 ftot, épületek fentartására 17,758 ft, a személyzetnek ide oda hurezolkodására 20,400 ft. irodai költségek, világítás, fűtés és egyéb költségekre minden adóhivatalnak esztendei 200 ftot juttatva pauschalkép, mi tenne 289 adóhivatalnál 57,800 ftot.

A többi dologi kiadások ideiglenes fentartásával a 289 adóhivatalnak meghagyva minden egy irodára 200 forint a megkimélt összeg tenne 27,682 ftot.

Ugyanott az adótiszteknél, mert 778 adótiszt helyett csak 289 jönne alkalmazásba, és a személyzet még 6 szolgálóval is fogyna, a kevesbitést csak a 2 legalsóbb fizetési fokra szorítva, s kiadási különzet tesz 294,240 ftot.

(VIII. füz. 30. lapján.) Ugyanott jutalmak és segélyekre 36,000 ft.

Ugyanott már szükségtelenné vált adóhivatalok személyzete szaporítására kitett 8000 ft.

(VIII. füz. 32. lapján.) Valamint Horvát-Slavon országban az összes 43 adóhivatalnál szinte ily berendezésnél fogva megszüntetve 78 pénztári tisztet, megkiméltetik és megtakaríttatik az állam javára 48,840 ft.

Igy a XVII. fej. 7. cziménél a meggazdálkodás 414,762 ft.

8) Pénzügyi vám és adóórség XVII. fej. 8. sz.

(VIII. füz. 34. lap.) Habár ezen czimnél tetemes megtakarítás létezik, mégis tagadhatatlan, hogy itt a személyzetben jeles megtakarítást lehetne elérni, hogy ha egyáltalában a bérlet-rendszer hozatnék be, az accis kezelés helyett; addig is, még ezen igen üdvös rendszabály életbe fogna léptetni, törrendő jutalmak és segélyek fejében kitett 20,000 ft.

(VIII. füz. 36. lap.) Ugyanezen czim alatt horvátországi osztályoknál törrendő jutalmak és segélyek összege 11,000 ft.

Es ily a XVII. fej. 8. czimnél összesen törrendő 31,000 ft.

(VIII. füz. 40. lap.) 9) Jogügyi igazgatósága a pénzügynek, mint ez a XVII. fej. 9. czimében elősoroltatik, habár itt is lényeges megtakarítás létezik az 1872. és az 1873. eszt. előirányzat között, mégis principialis szempontból kitörrendő segélyképen kitett 1,300 ft.

(VIII. füz. 40. lap.) Ugyanitt képviseltetési díjakban, melyek már előbb aggályosoknak mondattak 1500 ft, és így a XVII. fej. 9. czimnél meggazdálható 2800 ft.

(VIII. füz. 44. lap.) 10) A XVII. fej. 10. czimnél pénzügyi törvényszékekre észrevételeket csak azért sem lehetne tenni, mert habár visszatetsző, hogy az adóhivatal maga magának legyen bírāja, mégis mivel az adó beszedését veszedelmeztetné a törvényszékek nehézkedése, a törvényszékek pedig annyira tulhalmozottak, hogy ezen berendezés nélkül az állampénztár zavarba jöhetne, de az összeg is 7095 ftal nem oly feltűnő, hogy itt kitörlesek által a tulterhelt kincstáron lényegesen könnyebíteni lehetne, tehát ezen czim a kitett előirányzattal megmaradhat.

(VIII. füz. 46. lap.) 11) A XVII. fej. 11. czimére, vagyis az állandó catasterre kénytelen vagyok azon észrevételt tenni, hogy ebben változást tenni czélszerűtlen volna, sőt még az adóalpnak rendes ellenőrködése szükségessé teszi, hogy ezen személyzet, mint Franciaországban, megőrökitesék, alkalmasint más ügykezelési beosztással azonban mindenestre circa 400,000 ft előirányzat megkimélésével, de dologiban se volna több 150,000 ftnál megkimélhető. A rendkívüli szükségletet illetőleg ez a gyakorlatban többször fog felmerülni, így tehát csak a catastralis munkák befejezésével volna egy tetemesebb összeg, talán egy pár 100,000 ft megkimélése lehető, mely catastralis költség ma mintegy 850,000 ftot tesz ki.

12) Bányászati és erdészeti akadémia Selmecz-bányán XVII. fej. 12. czim. (VIII. füz. 50. lapján.) Ezen szakképzettségű intézetet csak azért szükséges jelen, úgy jövődő költségeiben fenntartani; mert a bányászat nem specialis, hanem universalis tudomány; a bányászat és erdészetre kiképezettek a világ minden részében keresettek és így a Magyarország bányász-académiáján kiképezett ifjuság alkalmazást nyerhet tanulmányával hazáján kívül is, a mit a többi nem technicai tudományokról nem mondhatni, mind a mellett a már kimondott elv kedveért nem lehet el nem ejteni a jutalmak és segélyekre kitett 5,000 ft.

(VIII. füz. 50. lapján.) Ugyanottan nem lehet szinte elnem ejteni a tudományos munkálatokra kitett 8,000 ft.

Ez utóbbit különösen azért kell elejteni, mert a tudományos munkáknak közreboesajttása a magyar tud. akadémia teendői közé tartozik. És így a XVII. fej. 12. cziménél megtakarítható összesen 13,000 ft.

13) A z egyenes adók nál XVII. fej. 13. czim.

(VIII. füz. 55. lap.) A XVII. fej. 13. cziménél nem azt kell keresni, mi a fedezet, hanem mit kell megtakarítani, különösen feltűnő az adóketési költségeknél és jutalmazásoknál kitett 300,000 ft. Ugyanott a 13. rovatban kitett adóbehajtási költségben 208,000 ft folyó pénzben.

Vége a 4-dik behajtási költségben újra kitett 82,000 ft, melyek ha bár az 1868. XXVI. t. cz. értelmében helyesen tétetnek és tétethettek mégis ily általánosságban és a számtételt megbíráltó vakító alakban annál is inkább nem kellett volna a pénzügyi adóketési és beszedési előirányzatban keresztül vinni, mert eltekintve attól, hogy ily általános felületességek még gyanusak is lehetnének ezen felül pedig a helyes bírálatot is lehetlenné teszik, mi a tervezett 595,000 ft. költségben nem közömbös, mert feltéve, hogy az adóbehajtók külön személyzetűek, mivel tudva levő dolog, hogy a végrehajtást szenvedő minden forintot 2 krt fizet, és azért, az adóbehajtások még egyszerűbb apparatus által lehetnének eszközölhetőek, nem pedig olyan költséggel és complicatál, mely az államnak és az adóvégrehajtást szenvedőnek is nagy kárával és megterhelésével működik. Ily pazarlás meg nem engedhető és így itten is megtakarítható 200,000 ft.

14) Fogyasztási adók XVII. fej. 14. czim.

(VIII. füz. 60. lap.) a XVII. fej. 14. czime ellen más észrevételelem nincs, minthogy a személyzet, mely ennek kezelése és behajtására van szánva nem aggályos ugyan, de aggályosak a beszedési százalékok aggályosak a jutalmazások, aggályos az irodai költség, mely 37 hivatalnoknál ha csupán írógépek volnának, még is 9800 ftra fel nem mehet, tehát minden a kellő mértékre vissza állítva törrendő itten:

Jutalmazásban	2,050 ft.
Irodai költségben	5,000 ft.
Beszedési százalékban	70,000 ft.

Az összes törlesztés a XVII. fej. 14. czimnél tesz 77,050 ft.

15) Határvám XVII. fej. 15. czimében.

(VIII. füz. 65. lap. rendes szükséglet.) A XVII. fej. 15. czimére általánosságban csak azon megjegyzésem van, hogy ezen államgazdasági ágnek 3 millió 156,000 ft. évi bevétele, ne silányíttassék annyira hogy csak 1,606,000 ft tiszta jövedelmet hozzon be; a jóval nagyobb jövedelem — mi közohaj csak ugy elérhető ha a határvámszedés haszonbérbe adatik évenként, egyébiránt jutalmak és segélyekre kitett összeg itten is törrendő 2,500 ft.

16.) A XVII. fej. 15. cziménél összes törles 2,500 ft.

(VIII. füz. 70 lap. személyes járandóság.) A XVII. fej. 16. cziménél törrendő jutalmak és segélyekre ki-

tett 1000 ft. Öszvesen az egész czimnél, — a mi az állam részére meggazdálkodható — idáig nem több mint 1000 ft.

17.) A Jogilletékek és dijjak XVII. fej. 17. czim. (VIII-ik füzet 74-ik lap.) A XVII-ik fejezet 17-ik cziménél feltűnő, hogy jutalmazások és segélyekre kitétetik 24,300 ft, ha ezen jutalmazások kutató denunciánsok részére történnének, hogy a mester megérdemli tanítványát, és így ne kapjon miúgy gazdája, se szolgálja. — Ily kárhóztató rendszerrel maga magát okozza a kormány, hogy ha a kötelességüket felejtett hivatalnokok szoros teendőiket biztosa csak is külön dijjazásért teszik meg; így ezen kitétel méltán mellőzendő 24,300 ft.

18. Fémjelzés XVII. fej. 18. czim. (VIII. füz. 78 lap. kezelési kiadásra.) Ezen czim alatt felemlített személyzet sem száma sem tüzeli kiadásai ellen kifogás nincs, hanem az irodai költségek itt is föltűnők és idővel mérséklendők.

19. Ut.- Hid- és Rév v á m XVII. fej. 19. czim. (VIII. füzet 82. lap. szükségletek.) Szükségtelen volt itt 1000 ft kiadással hiába, habár feltételeken is a budgetet terhelni, mert ha bérben nem volnának, ezen állami jövedékek adva, akkor is bérbe kellene őket adni, és akkor csak is azon körülmény volna felülvizsgálandó, ha valjon ebben kedvezések nem történtek-e? mint ez a kincstárnál gyakorta már megtörtént; vagy nem-e köttetnek olyan szerződések, hogy a szerződő könnyen kibújhassék kötelezettsége alól, mert tudva lévő dolog, hogy az államkincsen mindenki boldogulni akar; mindenesetre levonandó itt is 1000 ft.

20.) XVII. fej. 20. czim. Dohányjövédék. Ezen államtisztel jóval nyereményesebb lehetne 14,173,851 ftnál, ha a szivar csinálásra nagyobb gond fordítatnék az által, hogy azon vidékeken is a dohánytermelés megengedtetnék, a hol 48 előtt a legnemesebb fajú dohányok termeltettek és akkor 3—4 év múlva az amerikai dohány behozatala egészen mellőzhető volna, mert a magyar birodalom déli része azonos Pensilvaniával, minekutánna Amerika éghajlata 10 fokkal különbözik az európai éghajlattól, ez pedig (lásd 90 lap. 2 tételt) 5,845,532 ft. nyeremény, mely nyeremény az üzlet, illetőleg a systema megváltozásával várható.

Minden önzetlen kénytelen elősmerni, hogy a monopoliumok csak is arra vannak hivatva, hogy az egyéni termelési szabadságot korlátozzák, azonban az állam ezen nagy nyereményének ezen áldozatot is meg kell hozni, mert ma semmiféle adó nem pótolhatja a kincstárnak ezen óriási nyereményét, de nyeremény az egyes termelőkre nézve is, mert a tapasztalás megmutatta hogy a rossz években rossz és hibás dohánynak az állam a legjobb vevője; a jó esztendőkk pedig a dohánytermelésre nem oly sürűk hogy a dohánytermelők más vevővel nagy károk nélkül szerződhetnének és így ma csak is a kincstár az, a mely a termelő gazdának fáradsága jutalmát biztosíthatja.

(VIII. füz. 90. l. és 98 lapján.) Egyébiránt ezen czim alatt felemlített és jutalmazásokra kitett összeg törlendő 17,905 ft.

Ugyanott a világkiállításra elégséges 5000 ft, tehát törlendő lenne 5,000 ft.

Ugyanitt a dohányeladásnál jutalmazásokba kitett 6,000 ft.

Ugyanott jutalmakba 1,800 ft.

Összesen tehát a 20. czim alatt elősoroltakból meggazdálkodható összeg 30,705 ft.

21) Lottójövédék XVII. fej. 21. czim.

104. lapnak 6. tétele.) A berendezések meghagyásával aggályossá vált és a roppant irodai 10,250 ftra menő költségekből (lásd 10. tételt) kiemelendő 5000 ft.

A személyzetnél mellőzhető egy hivatalfőnök, egy segéd irattárnok, 10 hivatalsegédtsízt és egy segédszolga vagy is készpénzben 11,313 ft.

És ugyanott jutalmak és segélyekre kitett 2,000 ft.

Lesz összesen törlendő ezen czimben és az állam javára irandó 18,313 ft.

22) S ó j v e d é k XVII. fej. 22. czim.

(VIII. füz. 109. lap. rendes kiadás.) Az állam e gazdasági üzletében a stationális személyzet elegendő takarékosan volna berendezve, és lehetne is ezen állami Regalét, a fogyasztás érdekébe igen gyümölcsözővé tenni, ha a só még olcsóbbra szállíthatnék le, és akkor keleten is a magyar só a porosz sőt kiszoríthatná, miáltal ezen üzletág újra emelkedhetnék, és majdnem egy millió forinttal az állam jövedelmét szaporíthatná.

Addig is, míg ezen boldog aera eléretik és a jövedelem ez úton 1,000,000 fttal szaporodik, most egyelőre nehézségképpen ki kell tenni jutalmak és segélyek czime alatt összesen 6,690 ft.

(16. tétel.) Ezen állami üzletről ellehet mondani, hogy a mi a vámon nyeretik, az a réven elvész; hallatlan!! minden egy mázsás állítása 62^{21/27} kr. kerül, a mi akkor is igen sok, és aggályos, ha az egész só mennyiség a magyar birodalom szélső határáig szállíthatnék, mivel $\frac{7}{10}$ ezen só mennyiségnek a vizen Zimonyig le mehet, de elmehet vasuton is, 62^{21/27} kr.-nál olcsóbb áron akár a határszélekig; azért igen kívánatos, hogy az igen aggályos szállítási szerződések felmutattassanak, és a nagy közönségnek megnyugtatóként közhiré tétessenek.

(116 lap.) Ugyan a sóhivataloknál — 42 hivatalnál — 5 mázsatiszt mellőzhető és 8 hivatal-szolga, mi kitesz készpénzben összesen 13,380 ft.

(120. lap. 5. tétele.) Ugyanitt 1872-ből megtakarított azon 50,000 ft, mely assignáltatott és el nem fogyasztatott repercipiálandó 50,000 ft.

És így ezen XVII. fej. 22. czimnél megtakarítható 70,070 ft.

23) Állami javak igazgatóságai és ügyészségei XVII. fej. 23. czim, (VIII. füzet 126 lap, 3. és 12. tétele.) Mivel az államjavak előbb utóbb bérbe adandók, tehát egyelőre csak a jutalmazások és segélyezések volnának törlendők, összesen 7,681 ft.

nekülömben kegyadományokban 1,404 ft.

Ezen XVII. fej. 23. czimnél meggazdálkodható összeg 9,085 ft.

Ha azonban később az államjavak bérbe adatnának, ezen egész személyzet a nyugdíjakkal együtt nem emészthetne fel többet az állam kincseiből mint circa 80,000 ftot és így ezen czim alatt újra meggazdálkodni lehetne a mostani 422,928 fttól a fentebbi 80,000 ft lehuzása után 352,013 ftot, a mely tekintélyes számeredmény azonban jelenleg számításba nem jöhet.

24.) Államjóságok XVII. fej. 24. czim. VIII. (füzet 138 lap.) Addig is, míg az államjóságok bérbe adatnak — értetődően, hogy a bérbe adásnál a bérleti fizetések az illetékes vagy a felvételre előre meghatározott adóhivatalnál történjenek azon szigorral, mint ez magánál az adóbehajtásnál divik, az eddigi befizetési kezelés hátrányai e szerint mellőzve lesznek és az állam ezen jövedelmét csak oly biztosan és úgy fogja élvezni mint az adó-jövedelmeket, feltűnők szerfelett, — még az adózók érdeke ezen igen nyereményes átváltoztatás által kellő nyomatékra nem vergődhetnék, — a jutalmazásokra kitett összegek azért letörlendő 7,485 ft (lásd VIII. füzet 157 lap.) Ugyazint letörlendő a kegyadományok összege 1813 ft (lásd VIII. füzet 157. lap.)

Tűzoltó felügyelő is azért nem engedményezhető, mert van szertári szolgál, tehát lemegey a tűzoltó felügyelő, bére 340 ft (lásd VIII. füzet 159. lap.)

Nem elfogadható kiadás az eddigiek szerint 9,638 ft.

Eltekintve azon fásasztó részletezéstől, mely ezen állam üzleti ágat sokkal nyereségesebbé vagy sem tenné, véleményem oda járul, hogy adassanak hasszonbérbe kedvező feltételek mellett és megfelelő áron részletekben az összes állami uradalmak, mert a magán kezelés útján jövedelmük valódi csekélységre fog leolvadni.

Hasszonbére ezen uradalmaknak egymásra a jelenlegi jövedelemnél másfél annyival vagy is 50% több lehetne, mely állításomra különösen azon körülmény jogosít fel, hogy az állami uradalmakban a mint a részletezés 150—157 lapján látható, a mai gazdaszat egyik fő és legjövődőbb ága, a baromtenyésztés alig van képviselve, és így kétséget nem szenved, hogy ilyen kezelés mellett a jelen helyzetben nincs arra remény és kilátás, miszerint a nagy közönség ama méltó várakozása „hogy az államjavak jövedelme szaporítandó“ telyesülésbe mehessen.

A mi a különbséget illeti, ha ezen uradalmak a fent irt feltételek mellett bérbe adatnak? avagy magán kezelés alatt maradnak-e? a különbséget a következőkben kívánom számokba fel-deríteni.

Az összes jövedelem a kimutatott 20 uradalom után Gödöllő kihagyásával, mely ő felsége a királynő udvar tartására volna nekik által adandó, a mi őtet úgy is annak idejébe — mint özvegyet meg illetné; mert az erre hagyományozott óvári uradalom még Mária Theresia által elidegenítettett

Ezen összeg 50% rugtatása adna	5,261.763 ft —
e két összeg tesz	2,630.881 ft 50 kr.
Ebből le, adó és kegyuri terhek	7,892.644 ft 50 kr.
Marad ideiglenes bevét	1,031,039 ft —
Ebből le 15% bérlői beneficium, mint adóemelés, bérleti javítás, kommasationális költségek kárpótlása és egyéb előre nem látható terhek fejében — mert a bérlő semmi adóelengedésre nem számíthat, a hasszonbérlet végével pedig szokásos ellenkövetelésekért kárpótolatni nem fog, hanem a bérlet egész ideje alatt felelős a bérlet konstitutívumáért, melyeket minden időben minden kifogáson túl álló jó, és ép karban fentartani, és minden kártól megóvni tartozik, le 1,029,240 ft 82 és $\frac{1}{2}$ kr.	Marad 5,832,364 ft 67 és $\frac{1}{2}$ kr.

Marad 5,832,364 ft 67 és $\frac{1}{2}$ kr.

A bérbe adott uradalmak Lipts 8,348 ft, Nagy-Bánya 11,337 ft, Erdély 5 urad. 37,212 ft, Temesvári 15,626 ft, Pardány 40,950 ft Zombori 902 ft Sz. Somlai várak stb. összesen 114,482 ft elmaradt auctája le 57,241 ft. ha a ház törvényhozó hatalmával élni nem akar és a kincstárra nézve aggályos szerződéseket is megtartani kívánja, mint a milyen a párdányi.

Marad tiszta előleges hasszon 5,889.606 ft és hogy a valóságos nyeremény kitűnjék, ebből leszámítandó a jelen tiszta bevét. 2,843,201 ft marad az állam valóságos tiszta haszna 3,046.405 ft.

25.) Államerdők XVII. fej. 25. czim.

(VIII. füzet 173 lap.) Tekintve azon körülményt, hogy az erdők magán gazdaságnál sem szoktak bérbe adatni, tehát az állam sem tehet mást, mind erejét domesticce kezelteni, azonban mivel jelenleg igen igen felemelkedett faárak léteznek, az előirányzat pedig a jelen állami bevételbe ehez aránylag ennél kevesebb jövedelmet tüntet fel, habár itt ott a rendezések tekintélyesebb összegeket vesznek is igénybe, ilyes üzlet mint a milyen itt találhatik mégis csak beteg állapotra mutat, tehát ugyan csak ezen kezelési betegség meggyógyítására kívánatos, hogy egy a két házból kiküldendő szakértő bizottság részletes szemle után adjon az államerdőről véleményét, hogy és miképpen kezeltesse a jövendőben legcélszerűbben? Annyi bizonyos, hogy a államerdők hanyag kezelése a vidéken ismert tény, annyi is bizonyos, hogy a állami jószágban, és annyi is bizonyos, hogy industrialis berendezések vitetik, mint közönségesen állami jószágban, és annyi is bizonyos, hogy industrialis berendezések és befektetések életbe léptetése által ezen erdők a mai faárak megtartásával könnyen 1,000,000 fttal többet jövedelmezhetnének.

Minden esetre megfoghatlan dolog marad, hogy ezen eszme a kormánykörökben még eddig tört utat nem talált, szükséges tudnunk, hogy a felső magyarországi erdők mai nagyobb jövedelmezésének alapja itt ott, egy oly kormányzási időben tétetett le, mely sem 82, sem 30 milliókat nem kölcsönzött, hogy hasznos és gyümölcsöző Investitiokat tegyen.

(VIII. füzet 176. lap.) Világkiállításra nem kelhet el 100,000 ft az azonban elfogadható, ha hogy a kiállítandó tárgyak nagyságok, és voluminósítása igen költséges odaszállítást okozna akkor 40,000 ft engedményezhető lehetne, le megy tehát 60,000 ft.

(VIII. füzet 188 lapján.) Itt is a jutalmazások és segélypénzek levonandók 17,695 ft, kegyadományok le szinte 3,229 ft.

Ugyan azon fejezetnek 177 lapján rendkívüli kiadások czime alatt kitüntetik 436,067 ft miről mást mondani nem lehet, minthogy kétséget sem szenved, mikép minden erdésztség e czimen sokat igényelhet, de azért szükséges észrevételezni, hogy a kitett 436,067 ft minekutánna már minden részletes kiadások felemlítvék, természetesen ebből a közszolgálat minden hátránya nélkül lehuzható 236,067 ft és akkor is az egyes erdészetekre egyre másra mint egy 6000 ft esik a mi mindenesetre nem megvetendő rendkívüli subventio.

Nemkülömben levonandó az állami jószágok (lásd VIII. fej. 160 lapját, hiadásba tett $\frac{1}{10}$ re-
2*

perceptio után, mely mivel a bustyaházi, királymezei, botskói, rahói, vissói személyzetnél lett volna kiadásba téve, de ki nem adatott, azért leszámolandó 11,650 ft.

Egyáltalán megjegyzendő, hogy a rendkívüli kiadások részletezéseiből kitűnik, hogy a kincstári építkezések mesés áron teljesítettek, fa- és kő kellő közepében, így példaképpen egy oly alárendelt személyiség laka, mint az erdőőr 2000 ftba kerül, mi hallatlan a maga nemében.

Ugyanott 214. lap mellékletben említés tétetik egy „halotti kamráról“ egy deficitben nyögő és fülíg eladósodott országban ez már csakugyan mellőzhető, le 800 ft.

Ugyanott (Szegényház) mindenestre habár a kincstár az emberiség ritka kegyeletének példányképe, de nem tartozik ezen tétel az állam égő szükségei közé; le 17,160 ft.

A 18-ik fejezet 25-ik czim alatt megtakarítás összege **346,601 ft.**

Állam-bányák.

26) XVIII. fejezet, czim 26.

(Részlet VIII. füzet 220. lapon.) Miután az államvasbányák üzlete évenkénti 470,682 ftnyi évi nyeresémet mutat ki, mely bevételre befektetett 6,715,693 ftnyi összegnek (lásd 233. lapon) ez mint egy 14 $\frac{1}{2}$ percentjét és nem többet eredményezne, ezen nyeresékimutatás igenis kielégítő volna; de ezen fényes eredmény igen érzékenyen devalválódik a különféle kohók és hutáknál és pedig annyira hogy a valóságos nyeresémet legtávolabbról sem versenyezhet hasonnemű magányüzlettel.

Ugyanis: (220 lap)

a rhonici vasmű és hámor üzlet ad	1 ft 45 kr.
a tisóltzi „ „ „ „ „	— 66 $\frac{12}{13}$ kr.
a libetbányai „ „ „ „ „	— 58 $\frac{1}{3}$ kr.
a pojnikai „ „ „ „ „	— 56 $\frac{4}{5}$ kr.
a diósgyőri „ „ „ „ „	— 40 $\frac{4}{5}$ kr.
a podurói „ „ „ „ „	— 20 $\frac{4}{5}$ kr.
a kabola-pojanai vasmű és hámorüzlet ad	— 50 $\frac{4}{5}$ kr.
a fehérpataki „ „ „ „ „	— 30 $\frac{1}{2}$ kr.

tiszta eredményt és nyeresémet mázsánként, világos tehát, hogy az üzletnek elnyomorodottnak kell lenni, hanyagság vagy tisztátlan kezelés által, ennek megorvoslása tekintetéből azt ajánlanám, hogy ezen üzlet szinte haszonbérbe adassék, mi a jelen emelkedett vas árakkal igen nyeresémesen volna eszközölhető, mind az államra mind a bérlőre nézve.

Ugyan is az állam jelenleg 568,476 bécsi mázsát állít elő, (lásd 220. lap) részint nyert vasban részint rúd, lemez, és egyéb vasneműekben, különösen pedig mindegy 1000 mázsa különös jószágú nyers aczélt is. — Ennek előállításán az állam nyer 488,476 ftot, ha ezen üzlet épületeivel együtt haszonbérbe adatik, értendő, hogy a bérlő az épületek értékét cautióképpen letenni tartoznék; ezért is mintegy 1.000.000 ft marad az állam kezén cautióképpen, melyért csakis 5% fizetnének a bérlőknek, e mellett minden mázsa vasért, melyet előállít 1 ft 20 kr. adna az államnak, mit könnyen megis adhat, ez által az esztendei jövedék 852,714 ftra rugna, mi az évi jövedelmet azzal a differenciával neveli, mely ezen összeg és a volt 488,476 ft jövedelem és nyeresémet között létezik, vagyis 364,238 ft.

Habár hazánk sem nem California, sem az Urál hegyeiben rejtett kincsekkel nem bir, — minekutánna a 229. lapon látható egyeztetésekből kitűnik, hogy az összes bányákra fordított 7,076,522 ft kiadás után 7,034,004 ft jövedelem mutatkozik és pedig 42,518 ft veszteséggel, tehát ezen állambányák magánkezelésre való átbocsajtása a józan ész követelményei közé tartozik, mindekenélőtt pedig:

a) Megszüntetné az activ deficitet, mely jelenbe 42,518 ftot tesz.

b) Minekutána a bányauzletben legkárosabb az aranynek előállításá, az állam eddig magány üzlet után nyert aranyból mintegy 250,000 darab aranyat veretett, a melynél minden beváltott darabon mintegy 2 ftot vesztett, ezen körülmény számít az állam érdekében passiv 500,000 ft bérlet után ezen passivumból, a ki nem adás által lesz 500,000 ft activum.

c) Eltekintve attól, hogy a fém-bányák üzletépületeit a vállalkozó bérlők mint a vasbányáknál, készpénzben megváltani köteleztetnének, (mint ez másképpen nem is lehet) tehát az állam ezen az uton a bérlőktől kapna mintegy 1.500,000 ft tőkében, melytől habár 5% fizet az állam, de ez még se 21% kölcsön, illetőleg uzsora ötven esztendőn keresztül mint a párizsi kölcsön.

d) Ezüst, réz, ólom és a t. fémek bérleti jövedelme most egyelőre a számitáson kívül marad, annyi bizonyos, hogy az állam okvetlen $\frac{3}{4}$ -det nyerne a jelen személyzeti és dologi kiadásukon, vagyis a mostani kiadás 337,429 fton, mint azt a 253-ik lap mutatja, lehuzva az új berendezésre szánt esztendei költséget 120,000 fttal, hogy az ellenőrség továbbra is fenntartathassék, meggazdálkodtathatnék 217,429 ft.

e) Továbbá (lásd VIII. füz. 218—221. l. és ezt 226. lap. combinálva megnyeri az állam a bányászathoz eddig évenként belevért reális évi üzleti veszteséget 11,328,550 ft kiadás 5% kamattal, mert a helyett, hogy pénzt adjon ki, ép ellenkezőleg pénzt vesz be, ezen nyeresémet tesz ke-rékszámban 566,425 ft.

A 218. lapon egy becsuszás, mely a fémek valóságos értékét 3.999,271 ftról 4.528,972 ftra emeli, ennek daczára világos a kincstárnak óriási vesztesége, ha a 266. lapon a fém, vas, kőszénre tett kiadását az államnak, vagyis 22.064,458 ft, összehasonlítjuk azon évi értékekkel, melyek a 218—221. lap foglalják és számszerűleg 10.735,903 ft,

eszt. productionalis értéket tesznek, ezen combinatio folytán. az állam tiszta vesztesége évenként felemelkedik 11,328,550 ft, végtére a kőszénbányáknál, melyek közül a zsilivölgyieknél még a híres tem. állami üzér Hoffmann ur sem birt nagyobb lendületet elővarázsolni és előteremtteni, minthogy, midőn az állam egy bécsi mázsa kőszén mellett 1 és fél krajczárt nyert, az ő provisiója 6 kr. legyen; tehát ilyen kezelés mellett égő szükségé válik, hogy ezen bányauzletek hovaelőbb bérbeadassanak a kincstár érdekében, és a bérlő fizessen az államnak minden nyeresémet egy bécsi m. kőszénért osztr. ért. 10 krt, az így megvál-

tott kezelés után, az államnak mint ezt a 220-ik lap mutatja 4.207,000 mázsánál 10 krajczárral számított árban 420,700 ft jövedelmi összeget állítana elő, melyet a magány üzlet, mi helyest az oláhországi vasuti összeköttetés megtörtént, okvetetlen kiszámíthatlanig fog felemelhetni termelésébe — egyelőre lehuzva a 420,700 ft tiszta jövedelemből — mert a diósgyőri kőszén tiszta 19 és fél krajczár hasznat ad, tehát a jelen keresetből 243,105 ftot leszámítva, maradna még is az államnak jövedelmi többlete 177,595 ft.

g) 320-ik lap. E mellett a szigeti főigazgatóságnál alkalmazott egy erdő- és egy bányatanácsos, két számtiszt, egy főépítész, két építősegéd, két irodatiszt, egy főpénztári tiszt mint számfelietiek mellőzendők; addig is míg a bányák bérbe adatnának, az állam és a kincstár javára kitétetik 10,415 ft mint a jelenbe meggazdálkodott és így nem attól a percztől fogva a hogy a bányák bérbe mennek vagy adatnak, hanem a jelen administrativ personálnak vagy is a 71,753 ftokból, meghagyásával, az előbb megkimélt 10,415 fton felül még 20,000 ft tekintet nélkül lehúzható; így az összes 71,751 ftból 30,415 ft lehuzás után is 41,338 ft személyzet javára még akkor is megmarad; az állam pedig nyer 30,415 ft.

Végtére a bányák végeleges bérbe adásával az összes személyzeti kiadások, melyek a Szigetit és a fémbeváltó luvatalt a pénz verdét, valamint a kolosvári igazgatóságot 571,235 fttal terhelik, ha ezen összegnek 20 percentjét mint ellenőrző hivatalokra, és pénzverdéknek szánt fenntartattnék; maradna az állam részére meggazdálkodható 456,988 ft.

Utóvégre megszűnnik az 1873-ik költségvetésben előirányzott további befektetések összege mely az állam javára iratathatik.

A XVIII. fejezet 26-ik czimén összesen megtakaríthatatik **1,855,608 ft.**

27) Államnyomda XVIII. fejezet 27. czim.

Ezen pazarul felszerelt államnyomda szinte oly személyzettel van kiállítva, melynek helyes kezelés mellett $\frac{1}{3}$ -da is megfelelné kitűzött céljának, és habár a fedezete 716,800 a kiadást 658,000 fttal véve tiszta nyereséget 58,800 ftot mutat, mindazonáltal mivel 658,000 ftnak 5% befektetése 32,900 ft, tehát a valóságos nyeresémet leolvad 25,900 ft, mely szerény eredmény nem jogosíthatja a kormányt kiméletlen kiadásokra; tehát itt is törlendő: mindenkellőtt a személyzetben: 1 Ellenőr, 1 könyvvivő, 1 hivataloszolga; a többi üzleti kiadásokba most az egyszer bele nem ereszkedve a törlendő összeg 3,390 ft.

Ugyanott jutalmak és segélyekre kitétt összeg törlendő 4,000 ft, a törlés összege a 18-ik fejezet 27-ik czimjénél **7,390 ft.**

Állam épületek.

28) XVII. fejezet 28. czim.

Itt csak ugyan az adózó közönség nagy megróvásával ereszkedett belé ezen előirányzat 16,000 ft rendkívüli kiadásba, holott a meggazdálkodott összeg csakis 3,369 ft; méltány kérdhetné a nagy közönség mily gazdálkodási elvből indult ki a kormány? holott a pécsi államépület átalakításának szükségét mivel sem igazolja azért ezen czimból leirandó **16,000 ft.**

Ingó államvagyon.

29) II. fejezet 29. czim.

Ezen czimben felhozott minden parcella koránt sem tartozik azoknak sorába, melyek eladása ellen nem volna észre vétel, mint: jankoviczai majorság, lykankai majorság, vádáros naményi kincstári birtok, maros alsó váraljai parcellák, valamint szt. annai burgonya földek; mert ezek még most is igen nagy bérek mellett kiadhatók, kivételt tesznek az ó- becei uradalomban eladott földek, melyek 275 forinttól 300 ftiig keltek el holdanként; egyáltalában pedig kívánatos volna, ha a nagyobb parcellák rendes szerződés mellett nyilvános árverés után haszonbérbe adatnának, a félévi bérösszeg Cautióképeni letétele mellett, és csak midőn eladás után hoznának be többet — csak akkor lehetne felhatalmazva a pénzügyminister az ilyesek eladására.

Különféle kiadások.

29) XVII. fejezet 29. czim.

Mivel ezen czimben a könyör adományok sugároznak mindenfelé, tehát méltán töröltettek le itt — ott előfordult mindenféle ily czimű kiadások.

Különféle bevételek II. fej. 30. czim.

Az itt kitétt 7 millió forint bevétel mint Depositum tűnik fel, ez pedig gyanítólag a 30 millionyi financiális műveletek közé tartozik melynek miképpen való elszámítása? a közlekedési ministeriumnál fog szóba jönni mind a kinek szakmájához a vasúttépítés tartozik, vagyis 1873 csakis 7,000,000 ft azon tőke meyről az állam rendelkezhetik vasut építések folytatása érdekében, ha ezen kimutatás helyes és való? mert az állam építési elszámítások és egyéb magasabb számoldási combinációk azt mutatják, hogy ezen Depositum csak a papiron vagyon, mindenestre kelle-mesen lesz meg lepetve a nagy közönség, hogy ha a számitás nem olyan ideális mint azon előirány-zottak melyekkel eddig megszerencselttünk.

A fentebbi elszámítások következésébe a pénzügyi ministeriumnál a megtakarítás, és az állam javára irható összeg **6,466,946 ft.**

K. Közmunka és közlekedési ministerium.

Ha a közlekedési ministerium csak vasutak építésére fogja felhasználni hivatalnokainak munka erejét, és a kincstárt itten kívánja kiüríteni, a vasuti építkezésekben pedig oly szerencsés lesz mint eddigelé, hogy az állam oly drágán épít készpénzzel, mint társulatok actiákkal: akkor bajosan fog a közlekedési ministerium közelismerésben részesülni. Kívánatosabb volna hogy a köuthálózatra — melyet még nagy emlékü Széchényi István gróf tervezett, de keresztül nem vihetett — menessze minden figyelmét s minden munkaerejét; különösen az alföldi járhatatlan utakat állandó szilárd anyagból épült kőutakkal felcserélve, és ha ennek kaptában ezen szakma nagy kincseiről a közmunkáról végtére practicus törvényjavaslatot fog adni — ne hogy ezen óriási munkaerő továbbá is elforgácsoltassék, különösen ha kimondja javaslatában hogy? és mily arányban? fordíttasson ezen munkaerő ország, megyei és községi utakra? és hogy? és mily mérvben? Kívánja a 48 előtti mentes osztályra az 1844. IX. t. cz. alkalmazni, akkor kétségtelenül egy oly álláspontot foglalna el, mely a jelen és jövendő kornak méltó hálaérzetével találkoznék.

A mi a vasutakat illeti, a diametralis vasutakon kívül más vasutépítkezés egy oly államot megnevelhet, mely nemzetgazdasági pályáját 1000 millió ft adóssággal kezdte meg és mely nemes feladatu pályájáról még leis szoríthatatik, ha folytanosan adóssággal kell adósságot fizetni, vagy is deficitet adóssággal fedezni; hogy stratégiai szempontból a vasutak száz és száz elágazása nagyon előnyös lehet, megengedem, de nemzeti kereskedelmi és nyeresésségi szempontból a hasznossági főfeltétel mostis hibázik, mert hazánkon mostse vonul keresztül egyetlen egy világvasut sem — mert még az erdélyi pályák, melyek gyenge alapzatjoknál fogva az igenis költséges pályák közé tartoznak — magukat Odessa vagy Gáláczczal össze nem köthetik, addig alig ha fognak a gyámsági subventionális állapot (garantia) alól kibontakozni; pedig hazánkon egy vagy két világpályának okvetlenül a két hazát átmetszve kellene átvonulni, jelesen a Hamburg Berlin — konstantinápoli úgy a London — Odessai vonalaknak, melyek csak is Pesten mehetnek keresztül.

Központi igazgatás XVIII. fejelet 1. czim.

1) Mivel ezen közlekedési ministeriumnak esekély fedezete mellett szinte óriás személyzete van, 5,577,223 ft ruho budgetel, mely majdnem egészben az állam kincstárát terheli, habár a dologi kiadásokban igenis mérsékelt — továbbá miután kiadásai éppen nincsenek a kincstár jelenlegi forrásaihoz mérve, — tehát mindenek előtt a személyzetbe lehet, sőt kell is megszorításokat tenni, ennél fogva tekintettel arra, hogy a négy szakmáját négy referens elintézheti noha 28,000 ügydarab állittatik lenni, mely szigaruan véve 4000 fontosabb tárgynál aligha több, sőt azon esetre ha ezen négy referens az ügyeket elnem is intézhetné miután értetődik hogy a fő mérnökökből úgy is telnek segéd referensek, vagy is a technikai szakmákat csak is ők referálhatják — tehát következetesen: két ministeri tanácsos, hat osztálytanácsos, 6 titkár 5 fogalmazó 3 segédfogalmazó mellőzhető és így a személyzetbe a dologit ide nem értve megkiméltethetnék 47,800 ft;

ezen megszorítás csak akkor mulhatnak el újra, ha a megyei, eddiggelé független középítkezések és közmunka felhasználás a megye ellenörködése és indítványozása mellet mint főközmunikai rendelkezőhöz, és felügyelőhöz, a közlekedési ministeriumhoz vezéreltetnének, mely centralizációs intézmény csak is ezen ministeriumban válik elkerülhetetlenné, mivel egy országos öthálózatban minden községi út úgy tekintetik, mint az egész nagyhálózatnak kiegészítő része, annál inkább szükséges tehát sőt üdvös is, az eddigi, sokféle felfogások után készült megyei utakat további kiegészítésök és helyreigazításukat egy központtól függővé tenni, mivel a jurisdiktiók között e tárgybani kérdést így is úgy is véglegesen a ministerium intézi el.

Alább tehát folytatva ezen ministerium költségei kellő megszorítását egyes czimeiben; egyelőre a XVIII. fejelet 1. cziménél megtakarítható **47,800 ft.**

2) Vasutbiztosítási számvevőszék és vasuti kormánybiztosok.

XVIII. fejelet 2-dik czimében:

Észrevétel ezen czimnél a személyekre nézve — kivéven a vasuti kormánybiztosokat — a kikihíthatatlan!! 17 vannak — nincs.

Hogy a kormánybiztosok csak is a garantizott pályákra alkalmazhatók helyesen, azt senkise fogja tagadni, ki a vasutiszolgálat körülményeivel csak némileg ösmeretes; ezeknek tehát feladatuk volna az üzlet felett, az állam érdekében ellenörködni, miután pedig ezen ellenörködést két vagy három pályánál is sikeresen gyakorolhatja ugyan azon egy egyén, habár több törődéssel, tehát ezek létszáma felényire leszállítható, miáltal a XVIII. fejelet 2. czimén megtakarítható **10,000 ft.**

Állam építészeti hivatalok.

XVIII. fejelet 3-dik czimében.

E czimnél azon sejtetem lep meg mindenkit, hogy a mérnöki személyzet alig ha nagyon is feles számban nem alkalmaztatott, vagy is e személyzettel tulkapások történtek, mert hogy e mérnököknek ily létszámban lenni kell, az a ministeri indokolásban felemlítve sehol sincs; annyi bizonyos, hogy 54 exponált mérnöki állomásra 178 mérnök alkalmaztatik, és mivel 178 mérnök sem igazolva nincs, se fel nem tehető annak szüksége — tehát az összes 208,550 ftnyi személyes járandósági összegből megtakarítható 100,000 ft.

A mi a tiszaszabályozást illeti, miután ebbe a régi takarékos beosztás megtartatott, és legkisebb arányban, sincsen azon pazar személyzeti fényűzéssel ellátva, mely a többi állam építésekre fordítottik, ezen tétel ellen ily alakban észrevétel nem lehet.

A XVIII. fejelet 3. czimjénél összesen megtakarítható **100,000 ft.**

Kőutak fenntartása.

XVIII. fejelet 4. czim.

4) A kőutak építésére szánt circa 4.000,000 — mert a 4.187,674 ftból lehuzandó 872-ből fennmarad 50,000 ft — nem oly nagy összeg, hogy ennél nagyobbab a közlekedés ezen igen fontos államgazdasági tényezője érdekében minden megrovás nélkül kitenni ne lehetne, de a haza kincstára az előirányzotat sem győzi meg, azért megszorításokat a dotációkban tenni szükséges. Az 1844-iki IX. törvénynek más czélja nem volt mint a már előbb divatban volt szabálytalan köz és megyei munkát szabályozni, vagyis ezen törvény által elégséges kézi és igabeli anyagi erőt teremteni a meglevő országutak fentartására és új utak építésére, és ezen szabályozott erőnek 48 előtti alkalmazása tényleg, habár egy negyede az ország lakosainak a közmunka alól kivolt véve, kevés költséggel biztosította az országutak jókarban való fentartását és újak építését úgy, hogy az állam készpénzzel csak a hidak építése vagy fentartásához járult! ott azonban hol az anyag két mértföldnél távolabb vagy idegen megyében volt, már 48 előtti is készpénzen építették itt ott az országutakat mint például a hatvan-aszodi utat.

A kőutak építésében még maig sem léteznek részletes szabályok, nem léteznek a kiépítendő országos vonalokra valamint nem léteznek azon módra nézve sem, hogy történjék ez legolcsóbban? annyi bizonyos; a hol az anyag távolsága a két mértföldet meghaladja, az útesinálás annyival lesz drágább a mennyivel az anyag ennél még távolabbra esik; de vannak tájékok, a hol az építkezések majd nem lehetetlené válnak, és különösen azon eszközökkel és intézkedésekkel a melyek még jelenleg is divnak az alföld elkerülhetetlen szükséges kőúthálózat kiépítése okvetlen 200 millióba és 50 évbe kerülne. Minekutána pedig az alföldnek kőúthálózata oly égető szükség, hogy annak

mielőbbi sikeres megoldásától függ, az alföld adófizethetősége, tehát úgy a kincstári érdeknél fogva valamint a nemzeti jobblét sikeres fejlődése tekintetéből, a mai nyugodt europai cultura követelményeinek engedve, elkerülhetlen szükséges, hogy a közlekedési ministerium törvényjavaslatot terjeszen elő, hogy végtére ezen administrationális Chaosba is behasson a világosság sugara.

A mi az alföldi, bácskai, torontáli, pestmegyei, szabolesi, békési s. a. t. alföldi megyék kőutjait illetné, megjegyzem, hogy mivel közvetlenül ezen megyékben alkalmas építési anyag nincsen, a ministeriumnak egy oly aparátusról — munkaberendezésről — illetőleg organisatoról kell gondoskodnia, mely képes legyen az alföldön olesó utakat a lehető legrövidebb idő alatt előállítani.

Noha az alföld óriási igaerővel rendelkezik, még sem képes, nagy távolságról az építőanyagokat elő teremteni, legfeljebb arra képes, hogy az építési anyagokat odább szállítja 2—3 mértföldre, ha az állam azokat vizen le, vagy fel szállitatta és a folyó partjára tette, a honnét az útesinálásnak kezdődni kellene.

Annyi mindenesetre áll, hogy ha az állam a munkát jól berendezi, megnyeri rajta azt, amit egy válalkozó nyerne, és ez nem volna a legkisebb nyereséni összeg.

Egyelőre a tudatlanság kíségetésére tanulmányoztassa a kormány azon romai utakat, melyek az alföldön itt ott elvétve találhatók. A mi a kongó téglából épült utakat illeti, magától értetődik, hogy ezek szilárd kőanyagból épült utakkal nem versenyezhetnek, de a kongó téglá mindenütt elő sem is állítható, és a hol a távolság gyárthelyüktől 2 mértföldnél nagyobb, az ezekkel való építkezést ezen körülmény szinte nagyon megdrágíthatja.

Hogy a kézi munka, mely jelenleg legdrágább, kőutak domesticus építésénél akadályul ne szolgálhasson, tulságos és mérséketlen ára által, elkerülhetlenül szükséges, hogy ezen építkezésnél csak is szabadságos katonák használtassanak, természetesen, szolgálati előnyvel; mert az állam érdekében dolgozni? vagy otthon henyélni, és az államot nem szolgálni? nem mindegy, valamint nagy különbség van a katonának limitált bére és muukakötelezettsége, és a napszamos független önkénye között. Egy berendezendő óriási állammunkát nem tétethetik függőre a vállalkozók jó vagy rossz szándékától, vagy a felbérlet napszamosok megbicsakolásától (strike)-től, mert akkor megint csak nem lesz elérve semmi eredmény: hanem az egésznek egy mélyen átgondolt teljesen rendezett munkagépezetnek kell lenni, melyben egyik tényező erő a másikat kényeteti tevékenységre, mi ha itt? vagy ott? meg nem történnék ezen gépezetnek okvetlenül meg kell állania az állam végheletlen veszteségére; sőt a munka feltétlenül úgy berendezendő, hogy naponta minden ponton egyenlő erőfeszítéssel dolgoztassanak az illető munkavezetők, a mit bizonytalan vállalkozókkal csak is nagy áldozattal lehetne elérni.

Belemélyedve ezen fejelet 4. cziméhez tartozó rendkívüli kiadásokba, észrevételeim alább fognak előadatni.

Viziutak és tengeri kikötők fenntartására.

XVIII. fejelet 5. czim.

5) Ezen czim a közlekedésügyi ministerium azon szakmáját foglalja magában, melyben eddigi működése többnyire dunai partvédművekből és kisebbszertű kotrozatásokból állott, megfelelő-e a munka a befektetett költségnek vagy nem? arról helyes ítéletet addig míg a munka állandósága be nem bizonyul, senki sem mondhat, mivel oly romboló elemnél, mint amilyen a víz, a munka drágasága vagy olesósága ellenállhatási képességétől függ; annyi bizonyos, hogy az állam vízépitési számára sem a Dunán, sem a Tiszán, sem a Száván berendezett hajórajjal nem bír, és a kormány ez ideig tevékenységét továbbra ki nem terjesztette, minthogy az előirányzott munkákat bére adta és ezt egy számos és költséges személyzettel felügyelteti, és így a veszteséget veszteséggel tetézte, pedig tagadhatlan, hogy ép a közlekedésügyi ministeriumnak igen ügyes executiv személyzete vagyon, kiket ha jobban alkalmaz, csodákat bírnának művelni. Egyébiránt megjegyzés nélkül nem hagyhatom, hogy a Száva, mely ha már nem magyar, ámbár a magyar ezimerben bent vagyon, mindenesetre Horvát-Szlavon folyó, s mind emellett, felette sem magyar, sem horvát ministerium nem rendelkezik, mert az egész hosszú Száva folyónak, csak 6 mértföld, a miről a két ministerium rendelkezik, (Lásd IX. fejelet 25. lapját), hanem egy idegen, bécsi, ugynevezett katonai hatalom, a közigazgatás nem csekély aggodalmára rendelkezik felette, már pedig a Száva és Culpa szabályozása feltétlenül szükséges, ha az igen költséges fumei vasutat csak némileg jövedelmezővé akarjuk tenni? és mivel eddigelé ez irányban vagy semmi, vagy nagyon csekély munka végeztetett, tehát mindenesetre ha a fumei vasut építésénél minden egyéb alapfeltételek mellőzhetnének is, a Száva és Culpa szabályozása elérhetésének legfőbb követelményei közé tartozik.

Tengeri kikötőkre ezen czimben 393,072 ft irányoztatik elő, az ezek iránti fontos észrevételeimet lesz alkalmam a rendkívüli költségek fedezésénél előadni.

Nyugdíjjak.

VI. fejelet 6. czim.

6) Előre látható, hogy a nyugdíjakkal nagy visszaélések fognak elkövetettni, ha gátló és kötelező szabályokról idejekorán gondoskodva nem leend, sőt előre látható, hogy a kormány mint másutt, a szolgálatra nem alkalmas, valamint a nem kedvelt hivatalnokait igyekezni fog lábalól minél előbb eltenni, és pedig nyugdíjazás által, mint ez már meg is történt, de hogy ez ne ismételtethessék, ki kell mondani, hogy csak 30 évi feddhetetlen szolgálata után van jogosulva az illető hivatalnok, midőn már munkaképtelen, fizetésének felét igénybe venni; 40 év mulva pedig fizetése részére egészen kiszolgáltandó, mely előintézkedés a kincstár érdekébe nagyonis szükséges, ha pedig egyik vagy másik hivatalnok előbb nyugalmaztatik, ez a civillista terhére essék, mert feltehető, hogy minden ilyes nyugdíjazás ő Felsége a király beleegyezésével történik, ha pedig ez a feljebbvaló ellenségeskedésnek vagy magán boszujának lenne kifolyása, méltó, hogy az ily esetben a hivatalnok mint állampolgár, a közvédelem paizsa alá helyeztessék, és az ő elbocsájtása, vagy el nem bocsájtása egy jury által döntessék el, amely előtt védelme érveinek nyomatékos ki-
fejezést adhat.

VII. fejezet 1—14 czimig.

Ezen czimben a rendkívüli szükségletek és fedezetek vannak felemlítve, illetőleg részletezéseit képezi az előbbeni idetartozó czimeknél, és azért a IX. füzetnek 33. lapján kívánom megkezdeni a részletezési munkát; azonban mindeközben teljesen bele mélyednék, szükséges bele ereszkednem azon kérdésbe, hogy a múlt évben előirányzott, és már törvény útján szentesített kiadások habár rendkívüli szükségletek voltak, miért nem állították a rendkívüli fedezet bevételeibe, mert ha el nem költették akkor pénztári maradványok (lásd IX. füzet 82. lap) 22,338,972 ft, ha pedig mint pénztári maradványok nem léteznek, akkor mint maradványok számadási bevétel és kiadásba éppen nem mehetnek, hanem mint deperditák külön rovatban volnának keresztül viendők mit vissza vágva a 1872. Budgetre, azon örvedetes tudomással lepettethetnék meg a nagy közönség, hogy 1872-re nem csak Deficit nem volt, hanem igenis tekintélyes Cassa maradvány de így összekeverve a kincstár rendes kiadásait a hitelműveleteivel — államkölcsonéivel — a számtételnek felértése annyira megzavartatik, hogy commentárok halmaza nélkül ezen államszámadásnak fenekére senki sem láthat; és mivel az ily számvitel valóságos vakításnak tekinthető, szükségesnek láttam az állam rendes kiadásait az államkölcsonvetést összesítésében megtartott sorozat szerint keresztül vinni, és a hitelműveleti — finanziaális — operatiókat elválasztva külön elszámítani, mely sysiphusi munka, ha néhány aberatiókat foglalná is magában, ennek oka én sem nem vagyok sem nem lehetek, hanem a rossz számadási rendszer, a mely nem úgy számol el, a mint a dolog természetéhez magával, hanem teszi azt, hogy az ugyis ideális Budgetből egy valóságos rapszodikus bevételek és kiadások mesterművet készíti.

Által menve tehát az egyes építkezési tárgyakra: 12 kőut építési anyaga előirányoztatik 990,560 forinttal.

Tekintve, hogy ezen előirányzat csak úgy lenne helyeselhető, ha Deficit nem volna.

Tekintve, hogy nagyobb pénzerővel csakis a munka gyorsítása volna elérve, mi a már ki-merült kincstárra nézve eltűrhetlen volna, tehát a 12 kőutnak további építését az adóalaphoz képest le kell szállítani, a közlekedésügyi ministerium pedig oda lenne utasítandó, hogy az összft. 12 utba többet mint 590,560 ft belé ne építsen, minek folytán ezen tételnél megtakarítható 400,000 se

Ugy szintén Horvát-Slavon ország kőutjai tovább építésére a tervezett 135,000 ftból 85,000-el előirányozva az állam javára megmaradna 50,000 ft.

Ugyanott a törvényhatóságok megyei út — és hidjai fentartására előirányoztatik 400,000 ft; itt is be kell állani a megszorításoknak, főleg azért, mert megyei utak és hidak a közmunka alap czélszerű beosztása következtében többé az állampénztárt terhelni nem fogják; addig is ily segélyekre 200,000 ftot utalványozva megtakarítható volna 200,000 ft.

Elemi károokra kitett 100,000 ft ugynevezett tartalék-alap, — agálytalanul elfogadható volna, ha hogy a múlt évi tartalék-alap — mint ez minden rendes számadótól méltán kívánható, és a mi nélkül a valóságos szükséglet felősmérni lehetetlen — a múlt esztendei maradványába ezen számadási tükrözethen kitüntetve állana, így azonban, ilyen rapszodius kitéltet nagyon is lehet szállítani 60,000 fra, addig és míg azon kimutatási hiány pótoltatik, a melyből kitűnnék, ha a tartalék tőkének további fentartása 20,000, 40,000, vagy 80,000 ftig való kiegészítést kíván? ma mindenesetre megtakarítható 40,000 ft.

Elég terhes az államkincstárra nézve, hogy a vízi munkálatokból semmit levonni nem lehet, és itt az egész követelt összeg levonás nélkül megadandó.

De nem így áll ez a tengeri kikötőkre nézve (lásd IX. füzet 37. lapját) mert az erre kitett összegből elnem fogadható, a) a Zenggi rakpartnak folytatására 10,000 ft, hanem csak 5000 ft; b) a Mariaart molo hosszabítására 15,000 ft, helyette 10,000 ft; c) a Stinizzai rakpart hosszabítására 17,000 ft helyett 7,000 ft; a fiumei kikötő dombornú tervének elkészítésére kitett 6,000 ft semmi esetre elnem fogadható, elég ha maga a kikötő elkészül, elég, ha az állam milliókat tevő költségének esztendei 10% -jét beadja, majdan akkor méltóbban foghat bemutatni Fiumé kikötője a Bécsi világ kiállításnál, mint most, midőn még nagyon kétséges, ha Fiume a Triesti konkurentiát kiálthatja-e? vagy pedig továbbra is 40—50 millió költség mellett idetova a régi tespedésében fog megmaradni; de a mit a magyar államnak a tengerpartok élet és önérdekük érdekében tenni kellett volna, az a hajó gyáraknak állami segélyezés útjánvaló megszaparítása lett volna — és ez egyszersmind speciális horvát, sőt annyiban magyar érdek. — és így kettős érdek, a mennyiben Horvátország tömérdék erdejének, a slavon kendertermelésnek — és a magyar vasgyárak és rézbányáknak fegyvasztási piac nyitvatott volna. Csak ily életre való és hasonló eszmék vannak hivatva egy ország vagyonosodásának alapját megvetni, és Fiumének egykor egy fényes jövendőt teremteni.

Ezek után tehát a vízépités tételeinél megtakarítható összeg 26,000 ft.

Még furcsábbak a különbféle rendkívüli szükségletek kimutatása 59,000 ftal; itt már az előirányzat a rajongás karjaiba vetette magát; mert a vasuti gyakornokok iskolázása, ösztöndíjazása, térképek gyarapítása, bécsi világhiállítás tárgyak tanulmányozása, mind olyan pazar kiadások, melyek nem a magyar kincstár szegénységéhez vannak mérve, hanem igenis lehetnének egy angol vagy francia Budgetnak ingyenélő kosztossai; ezt a 35,000 ft kiadásról mondva (lásd IX. füzet 38. lap, 1—2. kitételét) a bécsi világhiállításra követelt 20,000 ftól pedig csak annyit lehet mondani, hogy ha a ministerium ily bőven akarja osztogatni az ezeket és 100 ezreket, akkor a bécsi világhiállítás-mulatságot Magyarországnak nagyon drágán kellene megfizetni, mit maga Bécs sem követel és nem is követelhet.

Igy tehát törörlendő ezen egész tétel marad az állam javára 59,000 ft.

A buda-pesti Duna szabályozására kitett 3,576,340 ft, ugy a Margit szigeti Dunahid építésére 1873-ban előirányzott 1,500,000 ft inánt majd legjobbj megmondom hogy mit lehet, és mit kelljen az állami kincstár tulterhelhetése nélkül reá költeni, de egyébbiránt ezekről majd ott teendek határozott felszámítást, a hol a hitelműveletekről lesz szó, hogy végtére a nagy közönség felősmérje a deficitnek kútforrását.

Vasuti építkezések. (Lásd IX. füzet, 52. lap.)

Minekeltötte egy kiadást a törvényhozás elrendel, szükséges, hogy az ily kiadásnak, ha nincs alapja, teremtsen alapot, ha nem másképpen, egy kölcsön felvételével: szükséges, hogy a hitel-maradványok, mint engedélyezett és az engedélyezett évben kiadásban nem jött, kétségtelen pénztári maradványok ha 73-ban kiadattni szándékoltattak, ugyan ezen év bevételei közzé is soroztassanak, nehogy ugyan azon számtétel egyszer bevételeztessék és kétszer kiadattassék.

A mi az alap előállítását illeti, itt csak activ alapról lehet szó, de nem passiv alapról, és minekutána az állam különbféle időkben különbféle kölcsönöket vett fel, kénytelen vagyok a részletezésbe belé ereszkedni, és pedig:

A. Államkölcson az 1867. XII. t. cz. értelmében, ebből lefolyt	68,338,248 ft 67 $\frac{1}{2}$ kr.
ebből vasutépítési és egyéb ebből folyó kiadásokra	54,389,236 ft 1 $\frac{1}{2}$ kr.
kamat és egyéb árfolyam veszteségek	3,800,095 ft 66 kr.
kifizetett sorsolások	182,520 ft, össz. le
	58,371,851 ft 66 $\frac{1}{2}$ kr.
pénztári maradvány	9,966,397 ft 1 kr.

Természetes, hogy ezen pénztári maradvány nemcsak hogy felhasználatott, hanem a többi kölcsönök alapja is tettemesen megtámadtatott, mint ezt a következő elszámítás igazolja.

B. Állam kölcson az 1871. XLIV. t. cz. értelmében, melyért befolyt (lásd XIV. füzet 2. lapján)	26,186,940 ft —
Ebből elhasználtatott az összesítés 42. lapja szerint gyaníthatólag	17,735,000 ft —
Marad tehát 1872-re	8,451,940 ft —
C. Gömöri záloglevél kölcson 6,624,3000 ft után befolyt	5,599,930 ft 43 kr.
Ebből kiadatott 1872-re putative	3,198,558 ft —
Marad tehát 1873-ra	2,401,372 ft 43 kr.

1873. évi összes vasuti építkezések és a Fiumei kikötő kiépítésére ezen évrei összes rendelkezésünkre álló összeg
 10,853,312 ft 43 kr. |

ez volna tehát azon activ tőke, illetőleg államhitel műveleti pénztármaradvány, melyről rendelkezhetik az állam, ha hogy a múlt évi államvasuti építkezések előirányzata ha feltételes és akkor dispositió alatt volt:

a párisi kölcsönből még 1872-re fennmarad	9,966,397 ft —
A 30 millióból 1872. fennmarad	17,735,000 ft —
Állam vasuti, 1872. tiszta jövedék	1,400,319 ft —
és Gömöri vasuti záloglevelekből fennmarad	3,189,558 ft 43 kr.
Összesen készlet	32,291,274 ft 43 kr.

Ezen pénztári készletre lett 1872. évre budgetileg előirányozva.

Az 1872. VII. t. cz. folytán előirányozva lett a Gömöri ipar vasutnak építésére a záloglevél kölcsönből	3,000,000 ft —
a Bánréve nádas iparvasut építésére	176,367 ft —
A kincstári uradalmak részére építendő vasutakra	2,551,151 ft —
A fiumei kikötő építésére	2,500,000 ft —
Vasuti igazgatóság napdíjak, házbér, iroda és utiköltség; jutalmazások, előre nem látható kiadások fejébe minden vasuti felügyelőség költségeire	463,339 ft —
Uj vonalak tanulmányozására	50,000 ft. —
károlyváros fiumei vasut építésére engedélyezettett	10,000,000 ft —
Salgo-Tarján-Rutkaira	7,296,151 ft —
Hatvan-Jászberényire	3,089,570 ft —
Zolyom-Beszterceire	450,000 ft —
fiumei pályaudvara	1,500,000 ft —
Buda-pesti összekötő vasut kiépítésére	1,500,000 ft —
topographiai térképezésre	14,000 ft —
Pest salgo-tarjáni vasut pot költségére	1,105,997 ft —
A többi államvasutak berendezésére ujfont	1,500,000 ft —
Forgalmi eszközök, műszerek és tartalék készlet beszerzésén	460,000 ft —
Összesen	35,456,565 ft —

16-szor) Ehhez kamatok járulékok és törlesztések budgeti kitétel mivel már elszámítva vagyon itten figyelembe nem jöhet. Marad tehát előirányzat

tehát putative több kiadatot

Miután ezen 35,456,565 mint államépítészeti szükségleteknek már 1872-ik évben kikelletett volna adatni, ha a praeliminált költségek az államépítészet kívánalmainak valóságos szükségai lettek volna, akkor nemcsak, hogy 10,853,312 ft kaszszamaradvány nem léteznék, hanem ha az 1872-iki törvényekkel sanctionált kiadások minden összege a maga helyén kiadatott, akkor a gyaníthatólag 41,753,267 ft 84 kr. kölcsöni alapról lehozva az 1872. VII. sz. által sanctionált „hitelművelet“ név alatt előforduló vasuti, és egyéb nagyobbszerű állami építésre szánt 35,456,565 ft, akkor ma az állami pénztárba lenni kellene 6,296,702 ft 44 kr. Ellenben ha a párisi kölcsön 9,966,397 ft 1 kr. kaszszamaradványa 1871 végével nem létezett, a mi igen valószínű, akkor 1873-ra nem csak hogy nem létezne kaszszamaradvány, hanem 3,669,695 ftnyi 5% kaszszadefektusnak kellene lenni, tehát vagy sokkal több volt praeliminálva mintsem valóságos szükség lett volna, vagy a praeliminált ki nem adatott; hol? és mennyivel adatott ki kevesebb a praeliminált összegből tökéletesen el vagyon hallgatva, a mi igen érzékeny félrevezetése az adózó közönségnek, ez lehet ugyan finanziaális csiny, de ezt a nemzet annál érzékenyebben veszi, mennél inkább ki van mutatva ezen emlékiratban, mi adott okot a deficitre? Ha, hogy az 1873-diki államkölcsonvetést

egybe hasonlítjuk az 1868-diki költségvetéssel, mely 130.518,300 ft 40 krajczárt mutat ki kiadásként, és tudva, hogy ebben még 16.550,000 ft vasutépítési költség is benn foglaltatik, a melyből, vasuti építkezések és kamatköltségekre (l. Kerkápoli Károly pénzügyminiszter jelentését a magyar vasuti kölcsönről 1871-dik évről) elkötetett 1868-ik évről 10.512,738 ft 78 kr, így tehát fenn maradt volna 1869-dik évre a preliminálnál több mint 6 millió ft, most már összehasonlítva a 68-iki év fenn kitett összes kiadásait, a 1873-diki budgetnek csakis rendes bevételeivel, vagyis az 1873. eszt. előirányzat 170.809,2664 ft bevétellel, akkor a mai budget kiadásai föltülnének 40,200,553 ft 60 krral, az 1873. budgetet ugyanannyi bevétel vagyis 40 milliónál többel, hol van itt még a rendkívüli bevétel? mely színté 15 millió fton föltül áll? Mindezekből a természetes tanulság az, hogy ha a ministerium nem emelte volna fel ez esztendei haszontalan költségeket esztendőre, akkor ma nem kellene adósságot adóssággal agyon verni, mi annyi, mint a megmérgezett embert méreggel gyógyítani, és mi lesz a sok adósságcsinálásnak a vége? vagy banquerottot kell mondani, és akkor hitelünket igazán megingattuk a bel-, ugy a külföldön, vagy pedig az adót kell feljebb emelni, ami még nagyobb meglepedetlenséget idézne elő a mainál, sőt talán forradalmat is, mit a jelen minister urak bizonyára nem akarnak, mert nemcsak saját állásukat tennék lehetetlenné, hanem még utódaikét is, és akkor vagy absolutismus vagy forradalmi állapotoknak kellene beállni, mit senki közülünk nem akarhat.

A dolog ily állásában határozott véleményem az, hogy rögtön sistáltassanak minden vasuti építkezések nemcsak, hanem adassanak az állami vasutak által vállalkozó consortiumoknak, azon terhekkel, melyekkel a vasutak a kincstárt valóban terhelik, és akkor ha elvesztettük ezekben a seperatismus jövedelem növekedését, a mi ugy is egyensúlyba a kincstárt nem hozza, hanem megnyeretik határozottan a további adósságcsinálás elhárítása, ha pedig ez lehetetlen, akkor majd annak idejében kimondom orvosló véleményemet, amely vélemény szerint állam-kölcsön nélkül egy pár évig még el lehet tengődni, de az előre látható katastrofának be kell következni előbb-utóbb a (banqueroute-nak) bukásnak.

Ellenben ha mindezek az aggodalmak és számmal kimutatott szomorú eredmények nem valóók, és a 7 millió, illetőleg 10.032,312 ft valószínűsége létezik, akkor kétségtelen, hogy a deficitnek mindenekelőtt a vasuti kamatbiztosítási fizetésekre kell fordítani, ha csak a társulatok más kedvezményei mellett a garancia kérdéséről el nem állanak, mi józanságtól elvárható, tudva, hogy a garancia kérdése a vasutak megadóztatása által ugy is könnyen kijátszható, ha csak ők is még nagyobb pénzzavarba nem volnának, mint maga a szenvedő állami kincstár.

Ezekben kívántam a közlekedésügyi ministerium részletezése IX-ik füzetének 42—83-dik lapjára jelzett tételre befelelni, ajánlván, hogy állami vasutak csak állami vasutak realis jövedelméből építtessenek. Dunaszabályozás, margitszigeti hid, budai partok erősítése építtessenek azon összegből, a melyre már kölcsönök felvételtek, t. i. a sorsolási kölcsönből; és habár én itt-ott ezen kiadásoknak szükségét kétségbe vonni nem akarom, még is szoros képviselői kötelességemnek tartom nyíltan kimondani, hogy minekelőtte az általam ajánlott megszorítások keresztül nem vitetnek, az ilyen kiadása a financiális operációknak mindenkor államcsinnyei közé sorolandók és azért ezeknek sistálása szinte üdvös és kívánatos volna.

És így ezen ministeriumnál, minden összes tétéleiben teljes joggal megtakarítható összeg **933,200 ft.**

K. Ipar- és kereskedelmi ministerium.

XIX fejezet X. füzet.

1) Központi igazgatás XIX. fejezet I. címében.

Minekelőtt ezen ministerium bevételei kiadásairól szót emelnék, szükséges, hogy az ügy kezelés felett mondjam ki véleményemet, melynek folytán a személyzetre nézve azon megszorításokat kívánom indokolni, melyek szükségesek volnának ezen tárczánál, mert ennek 48 előtt két előadója volt, most pedig bár miképpen megszorítottasson az előadók száma még is 7 fog maradni, hol ott ezen ministerium teendői 5 előadóval tökéletesen kiválnának elégtive és pedig 1 előadó a bel és kül kereskedelem kérdéseit és viszonyait kezelné, egy a gazdasági és ennek, tanintézetek ügyeit előadva, melyben még befoglalhatók a statistikai munkálatok és a pesti-zálogház kezelése; a 3-dik az egészségi ügy a vesztegintézetek, állatgyógyintézetek és marhavész, ugy a rév tengeri egészség ügyit tárgyalván; a 4-dik állattenyésztési, hozzá tartozó, és ebből kifolyó álladalmi ménesek és méntelepekbe vágó kérdéseket, megoldva és végre az 5-dik a bánya kapitánysági ellenőrködésre lenne felállítva, habár ezen szakma is inkább a pénzügyigazgatósághoz tartozna a bányákhoz, a hova ezeknek gyöke, a bányák tartoznak, különben ez annak oka, hogy azon kedvezőtlen körülmény a kincstárra nézve merül fel jelenleg, hogy még egy 6-ik referens kívánatik a posta és távirdai ügyre. — Van pedig ezen ministeriumban jelenleg 11 referens, 8 titkárral 11 fogalmazóval 1 országos állatorvossal, 7 fogalmazósegéddel, és egy legio segédhivatali tisztékkel; és habár a fennebbiek szerint 5. és esetleg 6 referens elégséges volna, még is minden megszorítás mellett 7 referens maradjon meg, kik untig elegendők arra, hogy az ügyeket és teendőket gyorsan és pontosan eszközöljék; mellőzhető tehát két miniszteri tanácsos, 4 osztálytanácsos, 3 titkár, 6 fogalmazó, mert azelőtt is minden előadónak egy fogalmazója volt 2 segéd, egy segédhivatali aligazgató, 3 irodatiszt, 4 számtiszt, 5 hivataloszolga mi készpénzben tesz költségben és itt 45,410 ft megtakarításban jöhetne.

Ezen levonás szükségét indokolja azon körülmény is, hogy midőn 9,430,161 ft bevétel mutatattik ki, ugyan akkor kiadatik 12,768,086 ft; természetesen, mert ha a kiadásokat szaporítjuk a jövedelmet fogyasztjuk, így nagy bevételnek is kis jövedelme marad, vagy semmi, és gyakran még reá is fizetünk mint jelen esetben.

A fentebbi kombinációk és parificatiók pedig szükségesek voltak, hogy igazoltassanak a pazar kiadásokkal szemben az üdvös megszorítások és megtakarítások, (lásd a 2. 5. és 6-ik lapját a részletezésnek) — melyeket más államknál tapasztalunk és egy a XIX. fejezet I. címén megtakarítható, és pedig a kincstár érdekében **45,410 ft.**

2) Részlet. 8. I. Ezalatt a kiadás alatt „ipari célok“ XIX. fejezet 2. cím.

Ipari, kereskedelmi és külkereskedelmi célok XIX. fejezet 2. cím.

költséges kiállítások Enquettek, jutalmazások és utazások czéloztatnak, miután ez csak ürügy a pénzkadásra mit kiki beláthat, ha hogy mérleg alá akarja venni hogy egy oly nagy birodalomban mint a Magyar állam ipar ösztöndíjaira itt kitett 10,000 ft összeg, az ipar emelése tekintetéből csak ugyan semmi, de ha nem semmiség mindenestre oly csekélység egy országba a hol a haszos és igazi ipart 100 ezer ftoK segélyével kellene emelni, és a fogyasztó nagy közönségnek érdekébe policialis törvényekkel biztosítani, hogy daczára a kitűzött szent czélnak, és daczára annak, hogy bár mily nemes legyen is minister urnak a törekvése, de tekintve az államkincstár szegénységét, oly országban, mely deficitben és pedig hitelét kompromittáló deficitben szenved, ily medő kiadást a kincstár semmi ok, és szín alatt magára nem vállalhat. Így szinte mily pazarlás az, a pesti tőzsdének egy az állam által fizetett biztost oda állítani! És kérdem: mi méltóbb? hogy őt, ki a tőzsde tagja a tőzsde fizesse, vagy az állam költségén működjék a tőzsde érdekében? ki fogja állítani, hogy ha egy intézet ügyeinek legyenek ezek kezelési, személyes vagy reklamationalis természetűek, elintézésére egy állami hivatalnok szükséges? — mit közigazgatási szempontból kerekdeden tagadok — és ennek következtetésére a centrális hivatalnokok egyike mint biztos kiküldendő, ilyen kiküldöttnek utazási költségei az állam terhére esnek? vagy az anquettekre hivottak nem nagy megtiszteltetések az államköltségén utazzanak le és fel — senki, — azért ezen kiadásból méltán repericipiálendő és az állam javára irandó **15,600 ft.**

A gazdaság különféle ágainak emelése XIX. fej. 3-dik cím.

3) Részlet. 10. A lap. gazdasági tanintézetek életbe léptetése — kivéven a vándor tanítók institutumát, kiknek száma ugy is csekély, és ezek inkább szaporítandók volnának — valamint a kiserletnek egyéb neme is nem az állam által, hanem nagy és vagyonos városok által, mint: Debreczen, Szeged, Szabátka stb. volnának életbe léptetendők miután ily intézetek a városokba a konsumensek tömegét nevelik. Hogy nagy birtokosok is méltán járulhattak volna ilyes intézetek dotatiójához, mint ez azelőtt hazánkban divatba volt, és pedig részszertint a tanpénzekből, részint saját segélyezéssel — így fennállhatnának a tanintézetek kibővitve a meglévő alapokat. — Most midőn ezek a kormány kezelése alatt léteznek, sőt a kormány még a magány kezeket levőket is által vette, így oly hibás lépést tett, melyet ma igen nehéz jóra hozni, de mivel ezen kiadás is a nem elkerülhetlenek közé tartozik, tehát más felosztással kellene segíteni a bajon és pedig 40,000 ftoK kivetni mintsegedelmi pénzt — subventiót a 8 tanintézetre, mint a vasárnapi iskolára, 6000 ft külföldi utazásokra 20 legjobb taoulónak 300 ft uti segélyvel, borászat, selmészet, kertészet, méhészet, haltenyésztés, kereskedelmi növények és dohány, ritka nemű plánták termelése emelésére 20,000 ft, összesen szinte subventiók éppén ezekre meghagyva, mindezen összegeket pedig lehuza 126,100 ftoK meggazdálható összeg **50,000 ft.**

a mi pedig az eddigi tanintézeteket illeti, azoknak a fentirt után az illető egyesek hazafias érzetétől elvárható, mert nehéz időkben az áldozat-készségnek nem szabad hibázni.

Gazdasági tanintézetek XIX. fej. 4. cím.

4) Részlet. 12. lapján.

Mivel a tanintézetek 64,040 ftoK dotálva vannak, ezt lehuván a 233,520 ftoKból marad megtakarított összeg **164,480 ft.**

B. Lótenyésztési intézetek XIX. fej. 5. címében.

5) Itten is a bevétel 1,964,674 ft. a kiadás pedig 2,901,717 ft a különbség, tehát tesz 732,043 ft a kincstár kárára. A különbség főleg a nagy méntelepnél létezik, melyben 1600 darab csődörnek tartása 1.085,217 ftra tételtek, és így a magyar államnak minden darab ménlő 678 ft 24 krba került; ezen költséges tartás mindenestre leszorítandó a maga kellő mértékére, vagyis 542,608 ftra, ebből lehuza a méntelep csődőrei vételárát 223,400 ft, marad a csődörök tartására 317,208 ft, mi untig elég. Megtakarítható 189,436 ft, vagyis a költség különbözete.

Ugyanott megtakarítható az irodai szükségletekből (lásd 29. és 30. lap), lehuza az 1800 ftoKból 900 ftoK, valamint a jutalmazások és segélyekre kitett 8000 ftoK, egyetembe 8,900 ft.

Megjegyzendő, hogy az eddigi fedezési rendszer annyira czéltalan bűkező volt, hogy a jótékonyaságon kívül, az állam ezen pénzállozatai majdnem egészen elvesztek. Már csakugyan senki sem kívánhatja az államtól méltányosan, hogy bár kinek ingyen adjon mént anélkül, hogy az államra ebből haszon ne háromljék, hanem vagy illendő árért fedet, vagy ingyen, de csak azon feltétellel, hogy 5 év mulva köteles az, ki az állam ebbeli kiszolgáltatását ingyen igénybe vette, ha a ló remondázható, az ily uton nemzett állatot az államnak remonda árért átengedni, ily kezelés mellett, ha az államnak valami reáfizetendő marad a mén telepeknél az igen csekély leend, és figyelembe se jöhet.

Részlet 48. lap. Vesztegintézetek XIX. fej. 6. cím.

6) A vesztegintézetek meg nem szüntethetők, még ragályok léteznek, ennek nagyobb haszna ekintetéből kívánatos volna, az általános egészség fentartási szempontból ezen szolgálatot a határon belül is igénybe venni a marhavész alkalmával, és egyéb más ragályoknál főleg az elszigetelés által, és hogy ennek alkalmazása a legnagyobb szigorral keresztül vitethessen, mint a vesztegintézeteknél a fegyveres erő alkalmazása minden időben mellőzhetlen marad, sőt még a cholera-ban is, a hol ily elszigetelések (cordonok) használtattak, a siker nagyon ritkán maradt el.

Részlet 50. lap. Keleti marhavész elfojtására.

7) XIX. fej. 7. cím. Semmi észrevétel.

Részlet 52. lap. Pesti állatgyógyintézet XIX. fej. 8. cím.

8) Ezen cím mellett más észrevételem nincsen, minthogy nem annyira tudományos, mint állattenyésztési szempontból legalább 5 ily intézetet kellene felállítani az egész magyar birodalom területén, beletudva az államnéneseknél felállítandókat is, és hogy senkinek állatorvosi diploma ki ne adassék, míg legalább 4 évig állami gyógykorodai gyakorlatban nem volt, nem különben senki se lehessen kovácsmester, ki ezen tudomány első évi tanulmányaiból sikeres kisebb vizsgát le nem tette, mindenesetre pedig, ahol ilyen intézetek lesznek, a kovácsinasok kötelesek vasárnap a patkolást megtanulni; és addig a legényfizetést ne huzzák, míg ezen tanórákat meg nem tanulják, a hol pedig álladalmi ménesek vannak, ezeket szinte két év alatt orvosi tanodával kellene összekötni, 2 esztendei előadással nem ugyan állami költségben, hanem csekély subventió mellett a tanpénzekből.

Részlet 56. lap. Bányakapitányságok XIX. fej. 9. czim.

9) Ezen szakma, mint a bányáktól el nem választható, inkább a pénzügybe lett volna beosztandó, és akkor itt egy előadó egész személyzetével beszüntettethetnék, mely hibás berendezés világosan mutatja azt, hogy a ministerium dologi berendezéseinek még az sem vétetett annak idejében figyelembe, hogy melyik szakma — természeténél fogva — hová tartozik? és a beosztás miképpen legyen keresztül viendő, hogy az államnak legkevesebb költségbe kerüljön az ügykezelés.

Részl. statistikai hivatal és földtani intézet.

10) XIX. fej. 10. czim. Semmi észrevétel.

11) XIX. fej. 11. czim. Semmi észrevétel.

Részl. posta XIX. fej. 12. czim és távirtda XIX. fej. 13. czim.

12 és 13) Ezen szakmának jövedelme 5.286.000 ft, kiadása pedig 5.191.100 ft nyereség **94.900 ft.**

Megfoghatatlan, hogy ezen igen tekintélyes állami regálea, melynek legalább egy millió nyereséget, mint más országokba kellene nyújtani, 94.900 ftra törpül le a tiszta bevétel.

Ez a legtisztább tükrét nyújtja a mi állami gazdálkodási tudományunknak, a személyzeti kiadások más berendezéssel csak türethetők maradnának, mert nem kerülneek ennyibe, de a dologi kiadások oly megfoghatatlan mérvben növekednek, hogy minden kétségen túl áll, miképpen ezen 94.900 ft plus is el fog emésztetni, ha a kiadásokat idejébe nem fogjuk lenyomhatni, különösen feltűnik a postaszállítási költségek, melyek a 2.000.000 ftot is meghaladják, kocsik és egyéb leltári tárgyak beszerzése, holott az expedíciók többnyire vasuton történnek, s a postakocsik vagy diligensek ma már majdnem ösmeretlenek.

A hivatali és kezelési költségek, spárpa, spanyolviasz, pénzes zacskók, boríték papiros stb szinte egy nagyszerű összeget tesznek, de még is hihetetlen, hogy ez is 340.000 ftra menjen. Szükségessé látom, ezen számadásoknak részletezésével megösmernedni, és azért ezeket a kincstár érdekében közlendőknek vélem; annyi egyelőre bizonyos, hogy kevesebb forgalommal 48 előtt jóval több tiszta hasznót hoztak be a posták, mint a mióta ministeriális kezelés alatt vannak, elég szomorú eredmény az, hogy ma a posták drágábbban ugyan, de jobban nem kezeltetnek, mert a sok új postahivatalok által elég tudatlan vagy erkölestelen emberek jöttek az állam zsoldjába, akiknek kezében a pénztétemények sincsenek biztosítva egyáltalán, e mellett veszedelmes és rablásoknak kitett helyeken elégséges, fedezet nélkül küldetnek el a postakocsik utnak, hogy kiraboltassanak, a rablók ritkán kerülnek kézre, és így az előirányzatba kitett 30.000 ft ép úgy állhatna mint 300.000 ft, mert mindenesetre csak több lopások, több rablások kellene arra, hogy 300.000 ftra emelkedjenek a kártételek a kitett 30.000 helyet. E mellett a vidéki postahivataloknál a kiszolgáltatás a leghanyagabb minden egyéb hivatalok között, kivételt tesz a központ, hol a szolgálat ellen ritkán fordulnak elő panaszok, de legnagyobb bűne ezen adminisztrációnak az, hogy elégtételt nem bir kiszolgáltatni a publikumnak, mert az alattavalók a fellebvalókon felül állanak.

A mi a postahálózatot illeti, ez a culturának egyik életfeltétele, de ennek életbe léptetése nálunk szinte az államkincstár nagy csorbájával történt, mert 48-ban, ha valahol a postahivatalok szaporítottak, ez csak oly feltétellel történt, ha az érdekelték vagy községek, vagy magán személyek az új hivatal felállítására terhéhez vagy részbe vagy egészbe járultak és mivel ezen áldozatot egyszer és mindenkorra kellett meghozni, a kormány az érdekelték áldozatkészségével majd nem mindenkor találkozott.

Igaz, hogy ezen hálózatnál beállhatott volna azon eset, hogy 5 postahivatalból csak 3-at lehetett volna ily uton létrehozni, de végtére ki lett volna megbüntetve, mint az áldozatra felhitt közönségnek éretlensége és értetlensége mit közönségesen az idő szokott megboszulni és az illetőkkel megéreztetni, mert a kincstár az érdekelték kényelmét, nem tartozik saját áldozataival meg venni.

Egyelőre kívánatos, hogy a hol távirtdák vannak személyzeti kimelés tekintetéből a távirtdák a postahivatalokkal összeköttesse, mert a centrumban is, a távirtda és postának ugyanazonegy referense tervezetett, de ez okszerűen nem is elválasztható, csakis ezen az uton lehetne a távirtdák deficitjéből mind a két hivatalra nézve addig is, míg a véletlen mind a két ágat ezen állami Regálénak jövedelmesebbé tenné — mi épen nem tartozik a lehetetlenségek közzé — egy pár százezerre mennő plusz teremteni, midőn most távirtdáknak kiadásképen 1.941.300 ft, bevételképen pedig 1.813.900 ftra előirányoztatik és így a deficit 127.400 ft; ezen combinatio legjobban igazolja állításom alaposágát, a deficit létezés a kincstárnak kimerült ezen forrása is, itt pedig különösen az által, hogy a mit a postán az állam nyer, a távirtdán majd kétszeresen veszt, pedig mind a kettőn tetemesen nyerhetne, ha a két teendőt egy személybe egyesíti a hol ez lehet, mi nem példa nélküli; mert ily berendezés Amerikába nem ösmeretlen.

A mi a távirtdákat illeti, a távirtdák a mint jelenleg szervezve vannak, sem most sem jövőre biztos jövedelmet nem nyújtanak az államháztartásának, nem azért hogy drágák, hanem mivel rosszul kezeltetnek, mert a hol a távirtdák a legnagyobb szerénységgel, és mint másut legjutányosabban kézre nem szolgáltatnak, megszünnnek lenni a közlekedési sodrony villám sebességű postái; hanem még drága postai levelezésé fajulnak, hivatva, hogy a nagy közönséget, a távirtdától eltávolítottak, innét következik azután, hogy a mi másutt százezerrekt behoz, az nekünk százezerreket kivisz és ez azon átok telte veres fonal, mely egész közigazgatási életünkön áthúzódik, és minket megfoszt azon nyereségektől, melyek a józan és gyakorlati kivételnek jutalmi. Szomorú!! De ki kell mondani: „hogy mindaddig, míg ezen két szakmában üdvös reformok nem létesítetnek, a jelen kimutatásnál nagyobb eredményt elérni lehetetlen.“

Részl. 80. lap. Rév és tengerparti egészségügy.

XIX. fej. 14. czim.

4) A magyar tenger, a magyar tengerészet, a magyar tengeri kereskedelem mindaddig míg Dalmátia Magyarországhoz közvetlenül nem fog kapcsolatotni, virágozni nem fog. De Dalmátia vissza kapcsolása ne történjék leszorításával a Magyarhoz hí olasz városok nemzeti érdekeinek, mert akkor a Moscovita ármányoknak új tüzhelye teremtetnék Dalmátiában, hanem Dalmátia a picziny magyar tengerparthoz köttessék, a szoros összetartozás kedvéért. De addig se politikai, se nemzeti, se financialis tekintetből nem ajánlható semmiféle nagyobb mű és munkálat a magyar kincstár

érdeket tekintve, se azon nagy áldozatok, melyekkel azon meglévő kis part jelenleg elárasztatik, mert ha ezeken nélkül is gyümölcsöző befektetések volnának és nem más célzatuak, akkor semmi észrevétel; de tudva és ösmerve mind ezen nagy áldozatok bekövetkező eredményét, a nélkül hogy a meglazult horvátországi viszonyokra, a kölesönös békés egyetértés és testvériség lánczai által megerősíthetnének; okvetetlen a hidegen számított nem kecsgetik azon virányozó reményekkel, melyeket a milliók áldozata után az ingyen élvezőktől várni lehetne, elég ha ma egy tengerpart mellőzhetlen kiadásait fedjük, fedezet nélkül saját magunkéből, azért ha valahol, éppen itt lett volna helyén, a gazdálkodást a fukarságig úzni; de mit tapasztalunk? A kormányzati gépezet oly fényes, oly negyszerű ezen picziny tenger parton, mintha Dalmátia már ide volna kapcsolva, mert 37.000 ft (lásd X. füzet, 2. lap „rendes fedezet“, 6. tételét) bevételre az 1873. esztendei mulhatlan kiadás tervezetük 103.549 ft, tehát maga a kis tengerparti adminisztrációnak Deficitje 66.549 ft, és így elég drágán fizetjük meg azon szerencsét, hogy egy picziny tengerpartunk van. — Hisz csak a személyzetben a bevételnél a kiadás másfél annyival több, és majdnem hietetlen összeg vagyis 73.360 ft, (lásd II. füzet, részl. Fiume) de a dologi berendezésénél is vannak kiadások, melyekben jelenleg is megszorításoknak kellene történni, hanem, mivel az egész másképpen volna berendezendő; itt is a jobb rendezés lenne bevárando, mint a gazdaságosabb átalakulás hajnala.

98. lap. Pesti zálogház XIX. fej. 15. czim.

15) A sors ironiája is úgy akarta, hogy a magyar álladalmi kincstár szerencsétlenségére kezeljen egy oly nyereséyes üzletet, mely a legrosszabbul kezelt részvénytársulatnak is ezeket behozna, nekünk behozzon — semmit. Jelenleg a pesti zálogház behoz 150.500 ftot, a kiadás pedig 150.500 ft, midőn ebből a befektetett tőkéknek kamatai 145.000 ftra felmennek, kétséget nem szenved, hogy egy üzlet, mely majdnem 3 millió forint tőkével dolgozik, ennek mindehesetre meg kell hozni az 50—60.000 ft sőt a 150.000 tiszta jövedelmet még vasuti kezelés mellett is, melynek regije az óriásiak közzé tartozik, ha be nem hozza, a rossz berendezés az oka, és ezért a nemzet előtt a szakminister teletős.

Lap. Bányailletékek IV. fej. 8. czim.

16) Ezen czim alatt felemlített 70.707 ft alapul szolgál a bányakapitányságok fizetésének (lásd. 11. füzet, 9. czim). Ezen hivatalnokok fürgeségének köszönheti az állam azon pénzalapot, a melyből fizethet, és melyben valahára megnyerettetik 8.707 ft mi kiesinbe mintául szolgálhatna a többi nyereséyesebb berendezéseknek is, ekkor megszünnének a deficitek, a kincstár azon kedvező állásra vergődhetnék; hogy a hivatalokon meggazdált pénzt felhasználhatná a kincstárnak további gyarapodására és pedig hasznos befektetések és állami beruházásokra.

Alapok alapítványok és különféle bevételek IV. fej. 9. czim.

17) Az itt felhozott jövedelem oly csekélység t. i. 27.940 ft szemben az óriási kiadásokkal, hogy erről bár mily röviden értekezni elveszett idő volna. Azonban ha tervezni szabad, talán itt volna helyén hogy azon tekintélyes tőkék (lásd összesít. 42. lapon) melyek kivethetők, és a kincstárnak csak 5% hoznak mint egy 2 $\frac{1}{2}$ millió a pesti zálogház üzletébe nagyobb kamatozás tekintetéből befektessenek.

Lásd nyugdíjjak VI. fej. 4. czim.

18) Semmi észrevétel; azonban mivel eddigelé a nyugdíjazások végett tudtommal még semmi szabály nem létezik, minden csak kegyelem, kívánatos volna a közszolgálat tekintetéből, hogy ezen biztalanság megszüntessék, és kedvezések — mint eddig — az adózók terheik súlyosbításával ne gyakoroltassanak.

Rendkívüli szükséglet IX. fej. 1—8-ik czim.

19) Ezen czim a bécsi világkiállítás szükségleteivel kezdeményeztetik, és végződik a posta- és távirtdaház építésével.

A mi a bécsi világkiállítást illeti, ha hogy erre a célra 400.000 ft tervezetük, kétségtelen, hogy ez igen kedves szolgálat, melyet Bécsnek és a bécsi világkiállításnak teszünk, hanem ha a mi gyártmányaink haladását összehasonlítjuk azon országok gyártmányi kincseivel, melyek a minister ur indokolása 86. lapja szerint 400.000 ft költséggel járulnak a bécsi világkiállításához, kétségtelen és el nem vitázható, hogy nekik sokkal jobban van és lehet önérdékükben ily áldozatot hozni, és magokat velünk megösmertetni, mint mi, kik még messze, sőt óriási távolságba állunk attól, hogy a világkereskedésben gyártmányainkkal versenyezhesünk; ezen dönthetlen igazságnak felösmerése megfogja adni azon kellő mérleget, melyet nekünk félretenni nem szabad, ha csak újra annyiszor és annyiszor meddő költségekbe magunkat beleverni nem akarjuk, és melyek jelenleni szomorú helyzetünk okai.

Nagyon kevés magyar gyáros lesz az, ki ezen Mekkából meghozza gyárának üdvét, de mivel a minister ur maga is a nagy költséget a kis iparosok érdekében kívánja megtenni, és így állításom igazságát elősmeri: kétséget nem szenved, hogy ön maga is ildomosabbnak fogja találni, ha a költség a várt eredménynel fog egyensúlyba tétetni; és minekutána ezen budget több kitételei az egyes rovatokban már kellekleg dotáltattak, nem fogja kívánhatni, hogy az ugy is annyira eladósodott magyar államkincstár 400.000 fttal járuljon egy új parlagkiadáshoz és belenyughatnék, ha 70.000 ft adatik erre a célra, tehát megkiméltetne a magyar kincstár részére **330.000 ft** értetődik, hogy a hazai mű és iparnak szentelt muzeum részére, most megveendő, később kiállítandó tárgyai boldogabb időkben szerzettessenek be.

És így a földmívelés, ipar és kereskedelmi ministerium összes tételeinél mint felesleges kiadás, az állam javára megtakarítható összeg **700.390 ft.**

M. Igazságügyi ministerium.

Hogy az igazságügyi ministeriumnak a nemzet belpolitikai életében a legnagyobb feladat jutott, és hogy az újabbkori leglátionak pálmáját főleg nekie kell kiérdemelni, tagadni senki sem fogja; ki tudja, hogy 1000 éves törvényeink mind a polgári, mind a bünvádi eljárásban teljesen sarkaikból kiemeltettek, hogy a hírtelen annyira megkedvelt nyugati cultura kívánalmaival összhangzásba hozassanak, ez az igazságügyi ministeriumnak mai nagyszerű és óriási feladata.

Én mellőzni kívántam ugyan különálló nézeteimet, melyek se nem reactionáriusok, se nem conservatívek; hanem látva a nemzetet egyik szélsőségből a másikba dobva, ez mindenesetre nem

a pozitív, hanem az experimentális legislatívó tényezők közzé tartozik, mert ha a perrendtartásnak más célja nem volt, mint az igazság rovására a pereket sebesebb folyamatba hozni, a mit jelenleg tapasztalunk, ez mindenesetre az igazság kiszolgáltatási elnehezítésnek legrosszabb antidotuma.

Hogy a rómaiaknál a XII. táblára irt törvény többször sokszorosított, azt mindenki közlünk tudja, hanem azért a rómaiak sem akartak „tabula rasat“ csinálni; habár a pandecták által annyira feltornoyosodott a keletromai codificatio, hogy a 12 táblás törvényeket majdnem elözlöték; miből más tanúságot meríteni nem lehet, minthogy felismerve egy a polgári mint a bűnvádi eljárásban régi törvényeinknek hiányait, ezeknek kijavítások igenis, nem csak ezélszerű, hanem üdvös is lett volna, nem pedig a felforgatások, amennyire pedig a kiváltságos jogok megszüntettek, vagy a nagy tömegre átruházni céloztattak, kétséget nem szenved, hogy a régi törvények és törvénykezési szervezet kevés változtatásaival igen könnyen elfeledhetne volna velünk az absolut időnek fájdalmas benyomásait. Elegendőképen sajnos reánk nézve, hogy az utolsó nagyobb szerű működésében az igazságügyi ministeriumot új fenn azon a téren találjuk, a mely az igazság kiszolgáltatásának igenis nagyobb kényelmet, de semmiben nagyobb garantiát nem nyújtott az előbbinél, sőt a 6000-ig felszaporított bírósági személyzet, és a 12 milliomos budget a perlekedőknek még kevesebb garantiát nyújtanak ma, mint az ingyen megyei törvényszék 48 előtt, és innét fel a király által fizetett curia és septemviratus nyújtott.

Az igazságügyi ministerium utolsó nagyobb mozzanata a törvényszékek országsszerte való berendezése volt. Hogy a törvényszékeket már csak a telekkönyvek tekintetéből is, eltekintve egyéb belpolitikai és társadalmi szükségektől, másképen kell berendezni, mind alakilag mind alapilag; az kétséget nem szenved, de mivel ezen üdvös változás a deficitiek idejében történt, s tekintetbe véve, hogy ezen tárcza 1871-től 1872-ig körülbelül 4 millióról 12 mill. felugratott, tehát mindenesetre ezen berendezéssel is várni kellett volna, annális inkább, mert ezen új berendezés, így ahogy van, sokáig meg nem állhat, főleg azért, mert maga minister ur is elismeri indokolásaiban, hogy az ügydarabok szaporodása által a központi személyzetet is kellett szaporítani, tehát az igazság kiszolgáltatása megrárgult, de mivel ez természetes kifolyása a szaporított törvényszékeknek, tehát az egyiket nem akarva a másikat sem lehet megengedni, mert, hogy oly országban, a hol a kötelező kétértelmű kötelekei meglazultak, a bíróság anyagi felelősség nélkül üdvösen nem működhetik; mivel a szellemi, úgy is könnyen kijátszható, előre látható volt, hogy a törvényszékek szaporítása a költséget igenis szaporítani fogja — a mint szaporította is 8 millióval — de nem szaporítandja az igazság részrehajlatlan, szigorú és fedhetlen kiszolgáltatását, sőt mivel a törvényszékek csak hármas bíróságnak, holott 48 előtt még csak Sedriát sem lehetett tartani, ha csak 4 ülnök jelen nem volt, ez mindenesetre egy oly szerencsétlen berendezés, melynek senki állandóságot nem ígérhet. Még az absolut időben is fontosabb tárgyak ötös bíróság alatt vétettek fel; sőt az igazság kiszolgáltatásának nagyobb garantiája azt kívánta volna, hogy a pedameus bíróság hármas bíróságra változzék. Az új szervezetben ezen kívánalmak egészen ignoráltak, sőt a bíróságok szaporítása egészen más célból történt.

A helyett, hogy az igazság ügyér a bíróságot a törvénytől függővé, vagyonilag pedig jóval felemellett fizetés által függetlenné tette volna, amint ezt magas feladata tőle követelné — mi által a társas élet legfőbb kívánalmának is megfelelt volna — nem — hanem őket a nyomoruságos fizetésben meghagyta.

A törvényszékek új berendezésénél a helyett, hogy a törvény és igazság kiszolgáltatását egy centrumba tette volna le, kisebb vagy nagyobb periphériával, mint az egykor a megyei törvényszékeké volt, a legkisebb periphériával 102 centrumot állított fel, mi által a perlekedők kényelmét szaporította igenis, de nem a garantiákat; sőt mi több, ezen műveletnél még oly ügyességet sem fejtett ki, mint amelyet az absolut kormányzási idő tanusított.

Tudjuk, hogy az országban nagyon kevés oly centrum volt, melyet bolygatni nem kellett, mint kivételképen felhozva Pécsét, N.-Váradot, Székesfehérvárt, Győrt, Ipolysághot, Komáromot, Marmaros-Szigetet, Sopronyt, Szathmárt, Temesvárt, Nagy-Szóllóst, Szombathelyt és Mosonyt; a többi megye-székeket megbolygatni, és másfelé elhelyezni szükségképen kellett, mint a megye centrumján kívül állókat, ha más kerületi törvényszéki felosztás tervezetett, mint a milyen az absolut időben nem egészen helytelenül létezett, és mivel a megyék ennek kedvéért bíróválasztási jogokat, elvesztették, ezen új intézménytől idegenkedtek, a megyeház kapuit előtte majdnem mindennit bezárták, és így az igazságügyér dologi kiadásai az új berendezés végett a végtelenségig szaporítottak; ez természetesen még jobban culminálta a budget terheit.

Hosszas azon út, mely a gyakorlati térről eltérve az elmélet terén vezet, és végtelenségig elágozó és nagy szerencsétlenség marad nemzetünkre, hogy a szomszéd Cislajtánia példája után indulva az ő szerencsétlen experimentációkat követtük, az államadósságokat esztendőről esztendőre halmoztuk és ezer milliónál bővebbre felszaporítottak egy oly systemát követve, mely 10 év múlva tarthatatlannak fog bizonyulni, talán egy terhes megrázkóttatással; nehogy mi is a szomszéd Lengyelország szomorú sorsára kerüljünk és egy ellenséges idegen kormányzat martalékául estünk, szükséges, hogy jövőben életrevalóságunkat bebizonyítsuk; mert a történelem vaskövetkezetessége kedvünkért kivélt velünk tenni nem fog.

A részletezésbe beléereszkedve kezdem a XII. füzet:

XXI. fejezet, 1. czim. (lásd XII. füz. 1—6 lap.)

1) Ámbár minister ur azt állítja, hogy kénytelen volt a személyzetet szaporítani, mégis Magyarország 4. Erdélyre 2 előadó untig elég lett volna; akkor egy számfelletti osztály tanácsos és egy titkár meggazdáltható; feltéve, hogy a négy ministeri tanácsos a codificatióval foglalkozik; de nem áll a 40 számtisztnek szüksége se, miután nem oly halmozott számadások jönnek elő, hogy 40 számtiszt vétsék igénybe, miután itt más számadásról szó nem lehet, mint a 6 fegyverház számadásáról, kapcsolatban a 102 törvényszék börtöneinek számadásával, a mire 20 számtiszt untig elég, az irodatisztek is irnokokkal lennének felváltandók, és így a megkimélt összeg lenne összes 22,400 ft.

Jutalmak és segélyezésekre kitett összeg le 3500 ft, irodai szükségletekből le 17,080 ft, for-

ditási költségek le 2000 ft, mert ne alkalmaztassanak fogalmazók vagy segédfogalmazók, kik a szükséges nyelvek egyikébe vagy másikába nem jártasak.

8000 ftnyi díj és utazási szükségéről elvárando a jövő budgetre a zárszámadás, mivel ez jelenleg csak conditionális kiadás.

És így a XXI. fej. 1-ső czimén meggazdálkodható **44,080 ft.**

Semmitőszék XII. füz. XXI. fej. 2. czim. (L. 9. lap.)

Ha 8 fogalmazó és 10 segédfogalmazó a semmitő törvényszéknél perelőadók volnának, jegyzői czimvel, mint ez az egykori kerületi táblánál divott, és ha az érdekelt feleknek ügyvédjei jelen lehetnének, mint az előadásnál ellenőrei, akkor kétségtelen, ha ehhez még az előadásnál jelen levő ügyvédeknek felelőssége is hozzájárulna, az igazság kiszolgáltatásának biztosabb garantiája adatnék a mainál. Egyébaránt ha itt úgy, valamint Franciaországban a bírói testületeknek maga saját elemeiből fog kelleni magát kiegészíteni, akkor ki fogja tagadhatni? hogy az ilyen perelőadó 5 vagy 10 esztendő múlva helyes bírónak képezhetné ki magát, a kinek helyes bírói nézetei megedzve, nem volna kénytelen a rabulisticának terére lépni, vagy álokoskodások által magát félrevezettetni.

Ugyanottan XII. füz. 2. czim 4. tétel.

2) Jutalmak és segélyek még az absolut időben sem voltak, le 1500 ft.

Iroda és hivatali szükségletekből 12,000 ft helyett le 6000 ft, mert akkor is mindennap, még ünneppnapokat is belevéve, 2 rizma papirosnak kellene elfogyni, mi lehetetlenség.

És így a XXI. fej. 2. czimén megtakarítható **7500 ft.**

Legfőbb törvényszék XXI. fej. 3. czim (12. 13. lap.)

3) Ittenis a fogalmazók és segédfogalmazókra már tett észrevételeimet fenntartván,

(4. rov.) Principiáliter letörleendőnek vélem jutalmak és segélyekre kitett 2300 ft,

(6. rov.) Irodára 18,000 ft helyett 9000 ft, le 9000 ft.

E szerint a XXI. fej. 3. czimén meggazdáltható összeg **11,390 ft.**

Királyi táblák XXI. 4. és 5. czim (16. és 17. lap.)

4 és 5) Azon kérdés, hogy a főtörvényszék Pesten legyen-e összpontosítva, vagy pedig az ország 3 részében, mint az absolut időben ez így volt, ez eddigelé meg nem oldott kérdés, mindenesetre egy főtörvényszékre 21 bíró számítva, a 4 törvényszékre kellene számítani 84 bírót; van pedig 94, illetőleg 102 bíró jelenben, amiből mindenesetre 84 bíró kitelik, tehát itten a pénzkérdés a felosztás előnyére dőlne el, e mellett van 10 tanácselnök és egy alelnök, 1 elnök, összes illetményök tesz 71,000 ftot. A felosztásra kellene 4 elnök 6000 ft fizetéssel 24000 ft. 12 tanácselnök 1000 ft többlettel, vagyis 5000 forinttal mindegyikét, számítva ez kitesz 60,000 ftot. Itten ugyan 3000 ft hiány mutatkozik, ezen hiányt azonban fedi 8 számfelletti bírónál megtakarított 8000 ft, az első adatból világos, hogy a feltörvényszék négyfelé elkülöníthető és pedig az államkincstárnak kissébb terheltesével kivihető, mint amibe a jelen fenálló kerül.

Addig is fenntartván a fogalmazók és segédfogalmazók alkalmazását, mint feljebb tervezetett, és minden feltörvényszékre 16 fogalmazót számítva, még akkor is ezek száma hárommal volna szaporítandó.

A joggyakornokok segéldíjjait az által vélem megszüntetendőnek, hogy fogalmazó senki se legyen, a ki 3 évig ingyen joggyakornok nem volt, így megkiméltetnék 3600 ft.

A segédszemélyzetet illetőleg, iroda igazgató, kiadó, igtató, mindenesetre ottan lenné fizetés alapját, hogy minden feltörvényszéknél 3 pótbírót megengedve, a jelen 26 pótbíróból még fennmaradna 14 pótbírónak évi fizetése, kiknél megtakarítható volna 33,600 ft, ebből kitelnék a három titkár, 3 kapus, 1 háziszolga, e mellett a levéltárnok és segédleveleltárnok fizetése bőven és a többi dologi több kiadások.

Addig is, míg ezen eszme realizáltatnék, 3 fordító volna beszüntetve, ezekre le 3,000 ft, mert mindjárt a perelőadóban azon szükséges változtatásokat kellelte megtenni, hogy a per előadók más nemzetiségekből is legyenek, ne csak magyarokból, így egyuttal a nemzetiségeknek is elég volna téve.

(5. tét.) Ugyanottan beszüntetendő jutalmak és segélyekre kitétt 5,900 ft.

(7. tét.) Irodai szükségletekre 32,000 ft helyet le 12 ezer, marad 20,000 ft.

És így XXI. fej. 4. és 5. czimjénél összesen megtakarítható **65,200 ft.**

Pénzügyi feltörvényszék.

XXI. fejezet, 6. czim.

6) Ezen czimnél megtakarítható a jutalmak és segélyekre kitétt **300 ft.**

Királyi főügyészségek.

XXI. fejezet, 7. czim.

7) Ezen czimnél megtakarítható jutalmak és segélyekre 900 ft.

Miután a XII. füzet 24. lapja az irodai szükséges nyomtatványokra úgy is kitétetett 4,500 ft; itten 5,130 ft irodai szükséglete mivel sem indokolható, ebből 2,000 ftot megadva, lemegy 3,130 ft nyomtatványok összegéből szinte 500 ft lehozva még is megkiméltetik 2500 ft, és így ezen fejezet 7. cziménél megkimélhető összeg **3,400 ft.**

Királyi törvényszékek és járásbíróóságok.

XXI. fejezet, 8. czim.

8) Mivel a törvényszékek és járásbíróóságok ezen új berendezése okozza részben az állam leküzdhetlen deficitjét, elmondva a bevezetésbe mind azokat, miket tárgyilag ezen új berendezésről elmondani kelle, és nem helyeslő a megyék és hatóságoknak az új berendezés ellen mutatott ellenszenvüket, miáltal az államkincstár tetemes költségbe vergődött, most már csak arról szólhatok, hogy a hatóságoknak a tények fejlődése következtében nem marad más hátra, mint a kincstárt a felesleges költségektől megkimélni, és ott a hol a megye épülete megengedte, hogy tömlőzők elhelyeztessenek, tanácstermek, levéltárok, hivatalos szobák, tanácskozási tárgyalási termek berendeztessenek, a hatósági épületek prefenter csak is erre lennének fordítandók. A megyéknek megyeházai ugyis kezdetben csak tanácskozási nagy teremre, pénztárra és levéltárra lettek építve, a többi ezekbeni jelenleg található kényelem ezekbe csak gratialék, melyek gazdagabb időből származnak és megemlékezve arról, hogy a megyeháza főleg a törvény és igazság kiszolgáltatásáért épült, a

mely eredeti alapeszme a mostani új berendezés következtében csak új alakot öltött magára, és el nem felejtve, hogy főispánnak, vicispánnak, főjegyzőknek s. t. b. lakásai, sem törvény, sem systemához kötve nem valának: csak bőkezűség emlékei az egykori karok és rendeknek; kétséget nem szenved, hogy a nagy közönség ezen vezérelvet magaelőtt tartva, nem lehet idegenkedő egy törvény szentesített intézmény irányában, melyet megváltoztatni hatalmába nem áll, sem nem állhatna, sőt az igazságügy miniszter úr! országos adminisztratív szempontból — ha ezen berendezésnek be kellett következni — sokkal idomosabban, sokkal szabályosabban, sokkal jobban tette volna, ha a helyett, hogy a sokféle vágyakkal alkudozásba ereszkedett, egy országos anquettet hívott volna össze ezen kérdésnek végleges elintézésére, már csak az országos kincstár érdekében is, és az illető hatóságokat kihalgattatván megelégedni kellett volna a hatóságoknak azzal, hogy a törvényszék ide tétetik vagy ott marad és így sem a megyének, sem a kincstárnak új kiadások nem okoztak volna, legfeljebb valami csekély hozzá építési költség, melyeket előbb utóbb a börtönrendszer megváltoztatása ugyis szükségessé fog tenni. Addig is minden észrevételtől magamat vissza tartva, letöröltetni kívánom a 4. tét. (lásd XII. füz. 28. lapon) jutalmak és segélyekre keltett 100,000 ft, mert az ilyen jutalmak és segélyeknek becsusztatása, melyek sem az absolut időben, sem a provisoriumban nem divtak, csak a nemzeti kincstár valóságos bántalmára czéloztatnak nem lehet egy államkincstár feladata, de az államkincstárt nem is lehet egyes önző és részrehajló nézeteknek alárendelni.

Ugyanottan irodai és hivatali szükségére kitétetik 751,567 ft osztrák értékbe, feltéve, hogy 102 törvényszéknek kell egyenkint 600 ft scripturistica és nyomtatványokra, ez kitesz 61,200 ft. 362 járásbírói hivatalra 300 ftot véve irodai szükségletnek ki fog mennie 108,600 ft; így a két összegnek lehuzásával marad az állam részére megtakarítva 581,767 ft. 441 joggyakornokok, mint az állam által fizettek már aggályosoknak lévén kimondva a felyebb felhozott velős, és meg nem czáfolható oknál fogva letörölendő 132,300 ft, mert csakugyan is senki se fogja elhinni, hogy egy fiatal ember, a ki évenkénti 300 ft segélyre szorult, hogy a bírói pályán is a nyomortól üldözve, megtarthassa azon szeplőtlen állást, mely hivatalos állásoktól el nem választható.

És így ezen fejezet 8. cziménél meggazdálkodható összesen az állam részére vissza írva **814,067 ft.**

Királyi ügyészség XXI. fej. 8. czim. (Lásd 32. és 33. lap.)

9) A királyi ügyészségek, mint institutió, az újabb kornak kívánalma, onnét vette eredetét, hogy a bűnvádi eljárásokat, valamint Franciaországba, ugy nálunk „különös személyzet által kezdve, elválasztani, elkülöníteni szükségesnek tartatott, mely intézmény ma a kincstárnak 1.137,580 ftjába kerül, de mivel azelőtt is ezen hivatalannyiba? mennyibe? csak került, nem egyedül a költségek, melyek ellen felszólalni kívánok, hanem a cél, mely úgy a hogy felállított tökéletesen helytelen, és még egy igen költséges kiegészítésre vár, s hogy meghozza polgári létünknek az óhajtott eredményt; addig is ezen intézmény elkerülhetetlen szükségéről csak annyit akarok mondani, hogy ha a cél a raboknak javítása? ez ugyan elérve nem lesz, mert hogy ezen cél eléretessék, még egyszer annyit kell az államkincstárnak kiadni, hogy a jelenlegi börtönrendszert oda változtassa, miképen ezen szent cél csak némileg elérve legyen, hanem annyi bizonyos, hogy jelenleg a kincstár, mely aggodalmunkra mintegy 200,000 ftal terhelte, és pedig nemis okadától, mert ma már senkisék kételkedik arról, hogy hasznosabb és gazdaságosabb lett volna a börtönöket a dologházakkal összekapcsolni, miáltal a rabok tartására kitétt 1.137,380 ft, vagy egészben vagy legalább nagy részben megtakaríthatott volna; mint a német rendszert majmolni. De továbbá szinte senki sem kételkedik arról, hogy az államnak tökéletes joga van követelni rabjaitól, hogy napi munkája által legalább a maga tartását kiérdemlje, és akkor nem jönne ezen kiadás méltó megrovás alá, a melyben még az is kétséges, hogy a rabok tartására fejenként van-e valami pauschale kivétel? vagy nincs? Mert ha csak 100 ftjával vesszük egy rabnak évi tartását, a 102 törvényszék rabjainak száma az előirányzott összeg szerint 11,373-ra menne, a mely körülményt mindenesetre a részletezésben felhozni kötelessége lett volna a miniszter urnak. Megszűnének, megengedem, ez kötelesség lenni, midőn az előirányzatott valakivel feltétlenül elfogadtatni akarjuk, mi mindenesetre meglepő eljárás volna.

A büntető rendszernek célja nem lehet, hogy a büntetendő rab jobb helyzetbe jöjjön, mint az azt megérdemli, mert magának a rabságnak büntetésnek kell lenni, ez pedig megszünt büntetés lenni ott, ahol az emberek lopnak, csalnak, és más bűntetteket elkövetnek, csak hogy börtönbe kerüljenek hovaelőbb, és ottan jól tartassanak, mi — ha nem úgy volna — természetesen annak kellene bekövetkezni, hogy azon bűntények elmaradnának, melyek a fogságbani jól tartás kedvéért elkövetettek. De ezenkívül volna még a börtönöknél egy más célja, t. i. a legszentebb cél, a javítás, javítása azoknak, akik még javíthatók. — Megengedem, hogy erkölcsi oktatás itt ott még fogékony kebelre akadna, hanem minekutána tudjuk, hogy $\frac{9}{10}$ -ed része a raboknak és a letartóztatottnak dologkerülő, a dologházaknak kétségtelen javító célja csak itt valósulhatna, midőn a gonosztevő munkára szoktatva, ha még javítható, megszabadulván, inkább dolgozna és foglalkozna, mintsem lopjon, csaljon, és több ily bűntényeket elkövessen, kiváltképen ha minden bűntény ismétlésnél a kettőztetett büntetés mondatnék ki a bűnösre.

Hogy orvosolhatatlan gonosztevők deportáltassanak, azt már nyugati Európában gyakorlatban látszik lenni; igen üdvös volna ezt nálunk is behozni és a fegyenczházba csak azokat meneszteni, kik másodízben ugyanazon bűnért büntetettnek, akkor a megyei börtönök a gonoszságának valóságos cetétyától megszabadulnának, és a társadalom is egy aggasztó rémülettől menekülne, elgondolva, mennyire van az ő nyugalma, jóléte veszélyeztetve, midőn egy javíthatatlan gonosztevő, büntetését kiállva, már 4 sőt ötször is szabadon bocsájtatik.

Addig is kívánatos volna, hogy az esztendei 300 frtos börtönőrök honvédekkel vagy sorkatonasággal váltassanak fel. A börtönöknél meglepő, hogy az isteni szolgálat és a vallás vigaszai mint valami divatezikk áruba bocsájtatik, mert a különféle börtönökben lelkeszerekre kiadatik 17,572 ft, mi az egyházak erkölcsi tekintélyének lealacsonyítása, tehát le 17,572 ft. Ugyanottan (a 32. lapon kitétt) irodai szükségletekre, 100 frtot véve minden ügyészre, e

cim alatt a kitétt 73,980 frtból megtakarítható a börtönfelügyelővel együtt 18,300 frtnak levonásával, le 55,680 ft.

(5. tétel.) Ugyanottan jutalmak és segélyekért le 19,160 ft.

És így ezen XXI. fejezet 9. czimén megtakarítható összeg **92,412 ft.**

Országos fegyintézetek XXI. fej. 10. czim. (36.—48. lap.)

10) (2. tétel.) Vallási oktatásra kitétik a 6 fegyintézet és egy fogházra (l. 37., 39., 41., 42., 43., 44., 45. lapon) 16,950 ft. — Az előbbeni kimondott tagadhatatlan elvnel fogva az országos kincstár ezen felesleges tehertől felmentendő, le 16,950 ft.

A fegyverőrök itten is helyettesítendő volnának, mint a többi börtönöknél, honvéd vagy rendes katonával, miből azután mennyi előnye lesz a kincstárnak? azt a következés fogja igazolni.

Ugyanottan jutalmazások és segélyekre lemegy 4,700 ft.

Nemkülönben lemegy az egyházi szükségletekre kitétt összeg, miután erre 1,350 ft kívánatik, bor és ostyá ennyit egyáltalán nem kívánhat, erre minden fegyintézetre megadva évenként 10 frtot: tesz 70 frtot, le 1,280 ft.

És így a XXI. fej. 10. czimén megtakarítható összesen, — hozzá adva a 45. lap 7. tételét, — különbséget az állam a rabtartási költségekben nem tehetvén, miután oly rab, ki jobb élelmezést akar igénybe venni, vagy jobbat igényelhet, saját költségén élelmezendő — tehát hozzá számítva mint megtakaríthatót 5,548 frtot, a valóságos megtakarítható összeg **28,478 ft.**

Telekkönyvezés XXI. fejezet, 11. czim (48. lap.)

11) Mivel ezen tétel tulajdonképen központi telekhivatal, ennek ügyei egy a központban levő referensnek beosztandó, hol elég segédhivatal is van, hogy ezen czim teendői elintéztessenek ennek következtében ezen szükségtelen hivatalra kitétt összeg egészen az állam javára leirandó **9,760 ft.**

Nyugdíjjak XXI. fej. 12. czim (50. lap.)

12) Semmi észrevétel egyéb, minthogy ennyire deficitben sinlődő államkincstárból kegydíjjakat osztogatni nem megengedhető, tehát (6. tétel) szerint lemegy **9,532 ft.**

Rendkívüli szükséglet XXI. fej. 13. czim. (52. lap.)

13) (53. lap, 8. tétel.) Már felyebb említettett, hogy a börtönőri szolgálat vagy a honvéd vagy a rendes katonaság teendője, és ezek feltétlenül alkalmazandók lévén, miután őket az állam fegyverrel ugyis ellátta, az itt fegyverekért kitétt összeg, az állam javára leirathatik le, **23,000 ft.**

És így az igazságügyi ministerium minden tételeiben az állam javára meggazdálkodható összeg **1,110,019 ft.**

L. Vallás- és oktatásügyi ministerium.

Központi igazgatás XXI. fej. 1. czim. XI. füzet, 4. 5. 6. lap.

1) Ezen ministerium idáig a sötétben tapogatózott, és sem az elemi népoktatási tanodák rendezésének, sem a vasárnapi iskolák fellállításának, sem a magasabb tudományos műveltség kívánalmának megfélelni nem tudott egyébbel, mint egy budgettel, melynek kiadásai mint egy 5 millióra mennek, bevételei pedig 350,000 ftal valamivel túl állanak.

A fiatalság még maig is sok theoretikus tudományokkal terhelte, melynek $\frac{9}{10}$ részét a gyakorlati életben elfelejti vagy nem is használhatja, és mivel sokkal terhelte, semmiben sem lehet alapos, kivéven a láng eszeket, a kik hivatva vannak a legkisebbnek is tudományos részét kibéngészni és megtartani, hanem mivel ezen rendszer természetévé vált majd minden culturalis államnak, hogy hosszas ne legyenek, egyáltalán csak azt akarom vitatni, miképen az oktatásnak és a tanulmányozásnak fő célja, mindenkit az ő pályájára tudományilag elkészíteni, mely tagadhatatlan elvnek előismerésével tökéletesen benn foglalva van az elemi iskoláknak irányadó berendezése, ha a közoktatás a realitás terén akar maradni, nem pedig a tulhajtó képzelődés terén mozogni. — Ebből továbbá világos, hogy minden oktatási osztálynak rideg kívánalmi vannak, és ez szoros kapcsolatban áll az ifju kor elmeérettségével, mely szinte nem szenved megerőltetést, és ha ebben a mérték kellőleg meg nem tartatik, világos, hogy a tulhajtás nem üdvös, hanem káros eredményeket fog teremteni, és alaposság helyét alaptalanságot szül.

Előre bocsájtva, hogy minden oktatásnak az erkölcsiségen kell kezdődni vagy is annak tudományával — a vallás tudományával — tehát társalmi érdekből már a legszegényebb sorsu polgártársunktól sem kívánjuk és kívánhatjuk megtagadni, legyen az bár mely vallásu vagy nemzetiségű, hogy ő olvasni, írni, számolni ne tudjon, tehát a nép ezen oktatását mindenképen megkönnyíteni kötelességünk és ha egy vagy más községa a magyar birodalomnak nem birna ilyen elemi iskolát felállítani, ez a nemzet költségén történjék meg, természetesen a magyar nemzet érdekében. Így tehát kétségen túl áll, hogy az egész országban, pusztákon ugy mint falvakon ezekkel kell megkezdni az oktatást, és mivel ez azon szilárd alap, melyre minden későbbi tudományunk fektetve van, szükséges, hogy ott a hol az elemi iskolák kapcsolatban vannak az ugy nevezett Gymnasiummál, vagy is a tudományosság II. osztályával ott a tiszta és a Caligraphia írás különösen műveltség; mert egészen mások a földművelő népek igényei; itt írás, olvasás más czéltől tanítatik, mint gymnasialis elemi iskolákban; itt sokkal kevesebb tökélylyel is megkell elégednünk, és nehogy a munkás kezek a tudomány rovására fogyjanak, és egy bizonyos osztály könnyelműleg szaporodjék, a melynek elhelyezése az állami kincstára nehezkedik a gymnasialis iskolákba való felvétel egy igen kemény szigorlattól tételeztessék fel, mely az ifjunak kintűnő észtehetségéről tanuskodik, nehogy a költséges állami tanodák munkakerülő helylyé fajuljanak; és a mi fő az, hogy a tanulónak a stipendiumok ne osztogattassanak családi érdekekből, mint eddigelé, és ne monopolizálja ezeket a megbukot aristocrazia, mint eddigelé, hanem adassék azon szegény ember lángeszű fiának, a ki kenyérkeresésre vagyon utalva, és a ki később mint hivatalnok, vagy nevelő, vagy tanár, hivataloskodásának jelentőségét fenntartandja és tanulmányának hasznosságát az állammal is éreztetni fogja.

A mi a Gymnasialis oktatást illeti, ez az előbbeni latin egyoldalúságból által ment a zavaros sokoldalúságba; a mi magában véve nem volna a legnagyobb szerencsétlenség, hanem káros igenis, hogy oly mélységes tudományokkal terhelte meg a gyenge kor, melyeket felfogni még az érettkornak is nem kevés tünődésbe kerül.

Végtére a legmagasabb tanintézetek, mint: Liceumok, Akademiák, Universitásokban, nem divik azon fegyelem, mely egy lemúlt kornak érdeme. Így sok tanuló nál a magasabb oktatásban kiszárad azon tudományi bőség, melyre a gyakorlati életben legtöbb szüksége volna, saját nagy kárára, az állam nagy áldozatai is vagy egészen elpárolognak, vagy igen kevés eredményben és jutalomban részestülnek.

Az oktatástügyi ministerium eddigi működése irányában azért nem osztozkodhatom, mert a czifra 1868. XXXVIII t. cz. complicitá aparatusa a legtöbb esetekben az elemi iskolák felállítását inkább akadályozza, mintsem előmozdítja, holott a törvényhozásnak tagadhatlanul azon czélja volt, hogy az elemi iskolák minden zege zugában az országnak egy varás vessző tütessel felálljanak. Mily távol esett a törvényhozás ezen jó reménység fokától? legjobban igazolja a napi tapasztalás; mert daczára annak, hogy az elemi iskolák az államnak (Lásd XI. Füzet 45 lapját) 1873-ik esztendőre 1,190.000 ftjába fognak kerülni, emellett (Lásd XI. Füzet 26. és 36—45. lapját) a rajz, réal, és gyinnási tanár képezdékét kivéve, azon igenis költséges apparatus, a mit tanító képezdéknek hívunk, évenkénti 856,603 ftjába kerülnek az államnak.

Senki sem fogja tagadhatni, hogy ezen intézkedése az 1868. XXXVIII. törvények a hogy azt b. Eötvös minister ur legjobbnak gondolta 50 év mulva, majd midőn financialiter magunkat már rendeztük, igen üdvös törvény lesz, de most, midőn a milliók deficitjében uszunk, nagyon fájdalmasan fognak az ország adózói egy oktatási apparatusért fizetni, melynek (in concretó) más előnye nincsen, mint az oktatási egyöntetőség; ha ez el fog éretetni, mert minek előtte még mester tanodák voltak, vagy tanítóképezdék léteztek majd minden vallásban néptanítók voltak, de nem elegendő tanodák, és tekintve, hogy minden tanárnak a tanári pályára maga magát kell kiképezni, kétséget nem szenved, hogy a hazára nézve nem a képezdék felállítása volt az égő szükség, hanem a tanodák felállításának alapot teremteni. De most, minekutánna ebből a költségből a kincstár ki nem bontakozhatik, nekünk csak azon kellenne lenni az adózók érdekében, hogy legalább ebben a szakmában a költségek ne szaporitassanak, és a kiadás is csak annyi legyen mint 1872-ben előirányoztatott. A reáltanodák megtartása mellett az országban levő minden Gymnasiumok szabályoztatásának és szükség esetén subventionáltatásának.

Az általános civilizáció érdekében pedig igen üdvös volna, hogy Erdély és felső Magyarország elszegényedett vidékeiben, vagy ott, hol tanodák nem léteznek, tanodák épüljenek, melyek felépítését az állam 400 egész 600 ftal segitene a községet, így a tanodákat felépítenék és ebből a segélyből felszerelhetnék, mit vesztené az állam? ha addig is mesterek állíttatnának fel az oktatással, oly kis díjazás mellett, a milyent a helység szegénysége megenged, a kincstárnak meg nem terhelhetésével, még a XXXVIII. t. cikkben tervezett czifra falusi iskolák felépülhetnének, hogy a földművelő tanulja meg azt, amit neki az élet minden viszonyai között tudnia kell?

A központi igazgatást illetőleg, a ministerium 5 előadóval tökéletesen ki volna elégítve, és pedig főleg azért, mert 48 előtt ennek egy előadója volt a helytartótanácsnál, de maga az ügykezelési kimutatás is mindössze csak 5 szakmát mutat ki, mire ennek 2 államtitkár, 2 ministeri tanácsos, 10 osztálytanácsos? Ez valóban megfoghatatlan! De még kényelmesebben kívánnák magukat berendezni a miniszteriumnál, mert ministeri tanácsosai nem is akarnak előadói szerepre lealacsonyítottatni, hanem Censori szerepet akarnak játszani osztálytanácsos kollegáik felett.

Valóban hallatlan, mi nem követjük el a szegény adózó pénzével! Megáll az igazságügyi ministerium akár örök időkre, ha kevesített fog: 1 államtitkárral, 7 osztálytanácsossal, 4 titkárral, 8 fogalmazóval, 2 segédhivatali tiszttel és 7 hivatalsszolgával; vagyis az államkincstár javára irandó összesen (lásd 5—6 lap) 62,870 ft. (4. lap 5. tétel.) Ugyanottan jutalmak és segélyezésekre le 3,500 ft.

Megjegyezendő, hogy ezen ministerium az irnokokra még kitesz 15.000 ft; tehát legalább 30 irnokának kell lennie és mivel itten irodai, hivatali és úti költségek szokott bőkezűséggel egy összegben tétettek ki, feltehető, hogy ezen ministerium sem gazdálkodott jobban az irodai szükségletekkel, mint a többiek, tehát minden megszorítás nélkül innét lemehet 3,000 ft.

És így a XXI. fej. 1-ső czimén meggazdálkodható **69.370 ft.**

Tanulmányi ügyek igazgatása.

XXI. Fejezet 2-ik czim. (Lásd. 11. füzet 8 lap)

2) Itten csak ugy statialiter elszámoltatik 281,380 ft. Igaz, hogy Schulrath és Schulrath's inspectori intézet cislajthaniában is meg van, mert Cislajthaniába meg sok imadója vagy a burocratiának, de remélhető, hogy ottan is nem sokára a vízbe fog ugrattatni, mert ez semmi más, mint a vízfenekére süllyezett pénze az államnak, a mely nálunk annál inkább idegrendszer izgató, mert iskolai directorok azelőtt is voltak, de nem az állam költségén, és mivel nálunk az iskolai inspectorok semmivel több szolgálatot nem tesznek, mint Cislajthaniában, ezek mint ottan ugy itten a felesleges oktatási közegek és itt is megszüntetendők, mert maig is még az oktatás egyöntetőségét sem tudták keresztül vinni, hogy a tudományok minden lyceumban, akademiában, gymnasiumban, egyöntetű könyvekből taníttassanak, az elemi iskolákról nem is szólva, mert azok ugy is megyei vagy hatósági felügyelet alatt állanak. Ha ezen szükségtelen és számszerű hivatalkok meg nem szüntettetnek, mit gondolhatna mást a nagy közönség, minthogy politikai czélekből sinecurák szándékoztak alapíttatni, a magáról gondoskodó ministerium által. Valóban, ha honunknak ilyenekre volna kiadható való pénze, nem érdemelne mást, mint azt, amiben folytonosan sinlődik, t. i. a deficitet.

Ezen két czimnél meghagyva a vizsgálati bizottmányok költségeit egyelőre letörleendő 8700 ft.

És így a XXI. fej. 2-ik czimnél meggazdálkodható **272,680 ft.**

Tanintézetek XXI. fej. 3. czim. (Lásd XI. füzet 16—21. lap.)

3) Ezeket részletében kívánom előadni, s kezdem a pesti egyetemnél.

Nem akarok ezen egyetem rendezésébe mélyebben bele menni, hanem igenis igyekezni fogok azon, hogy ezen tudományos intézet fényes dotatiója, 186,874 ft. (Lásd összesít 44. lap V) érzékenyen túl ne terheltesse, még is hogy egy egyetem minden igényeinek elég tétessék, még több cathedraival mint jelenbe, és hogy a politechnikumon kívül minden tudomány taníttassék, ezt kívánja neve, és a közoktatás érdeke.

Előre bocsájtvá, hogy a hittani oktatásról az érdekelt vallási testületek gondoskodjanak, szükségeltetnek:

6 jogi tanár à 4000 ft	24,000 ft.
6 bölcészeti tanár à 4000 ft	24,000 ft.
6 orvosi tanár à 4000 ft	24,000 ft.
6 művészeti tanár à 3000 ft	18,000 ft.
5 nyelvészeti à 1200 ft	6,000 ft.
3 keleti tanár à 2000 ft	6,000 ft.
2 keletázsiai holt nyelveket tanító à 3000 ft	6,000 ft.
1 igazgatója az állatgyógyintézetnek	4,000 ft.
4 állattanár à 3000 ft és egy 600 ft vasalási tanár	12,600 ft.
4 supplens tanár a négy facultásnál à 2000	8,000 ft.
2 diplomatai tanár francia nyelven à 3000 ft	6,000 ft.
4 bányászati és erdészeti tanár à 2000 ft	8,000 ft.
1 vivó és egy tornatanár à 1200 ft	2,400 ft.
1 állatorvos segédtanár	1,000 ft.
3 dékán tiszteletdíjja à 1000 ft	3,000 ft.
1 rector magnificus tiszteletdíjja	2,000 ft.
4 szépművészeti tanár à 3000 ft	12,000 ft.
Összesen	167,000 ft.

Pótszemélyzet:

1 könyvtári igazgató	1,200 ft.
2 könyvtári őr à 800 ft	1,600 ft.
1 gondnok	800 ft.
1 questor	800 ft.
1 pedellus	600 ft.
1 főkertész	800 ft.
1 laborans	500 ft.
10 szolga à 400 ft	4,000 ft.
1 betegápoló	252 ft.
13 betegápolónő	3,120 ft.
3 díjnok	1,278 ft.
1 orgonista	100 ft.
Könyvtár szükségletére	5,000 ft.
Fűtésekre, házbérekre és kivilágításra	20,000 ft.
Vegyészeti, élet-, állat és gyógyszer-tani szükségek	1,200 ft.
Adó	500 ft.
Koroda költségei ideiglenesen	3,000 ft.
360 betegágyra a 40 ft	14,000 ft.
mert itten az ingyenesekeket a fizettek pótolják.	
Épület fenntartására	2,000 ft.
Egyetemi pénztár szükségleteire	4,000 ft.
Összesen	65,150 ft.

Dologi kiadás.

Légszuszvilágításra	5,500 ft.
Kémények tisztogatására	120 ft.
Vízvezetési költség	864 ft.
4 fűtő és favágó	600 ft.
Meszelésre, tisztogatásra és egyéb kisebb javításokra	2,000 ft.
Összesen	9,084 ft.

Összegek összege kitesz 241,234 forint.

Az egyetem érdekében kívánatos volna mindenekelőtt, hogy az egyetemi kóroda a rókus kórházba tétessék át, mely által nagyon sok költség megkiméltetnék, mivel a kimutatás után gyaníthatólag a betegek számára hoz képest itt is nem a legjobb gazdálkodás gyakoroltatik.

Kívánatos továbbá, hogy az egyetemi orvosi osztály a rókus-féle kórház közelében építtessék fel, és akkor az egyetemben marad annyi helyiség, hogy bérletekre szükség nem lesz, miáltal az egyetemi alapnak ismét megkiméltetnék mintegy 12,000 ft. (Lásd XI. füzet 21. lap.)

Minekutána ezen rovatban 468,095 ft kiadás terveztetik, ellenben a fentebb mérsékelt kiadások 215,578 fra leestek, tehát az állam javára megkiméltetik 252,317 ft, de mivel a kolozsvári egyetemnél reáfizetendő 58,553 ft, ennek lehuzásából marad 193,884 ft.

II) Gymnasiumi tanárképezde. (Lásd XI. füzet 22. lap.)

Mivel gymnasiális tanárok képezde nélkül is voltak és fognak lenni, az egyetemek jobb berendezése pediglen ezen tanárképezdét egészen szükségtelenné teszi, tehát ezen rovat egészen lemegyen 32,800 ft.

IV) Kolozsvári egyetemre. (Lásd XI. füzet 21. lap.)

Terveztetik 157,026 ft; de minekutána egyetemek között különbség nem létezhetik, tehát a kolozsvári egyetemre az államnak még 58,553 ftot kellene reá fizetni, hogy ez is ugy berendeztesék mind a pesti.

IV. József-műegyetemre. (Lásd XI. füzet 25, 26, 27. lap.)

Semmi észrevétel.

V) Reáltanodatanár képezdére (Lásd XI. füzet 21. lapját.)

Az egyetem jobb berendezése által feleslegessé vált, leirandó 15,700 ft, ugy szinte:

VI) Országos rajz tanár képezde és minta rajz-tanoda. (Lásd XI. füzet 28. lap.)

Ugyanezen okoknál fogva beszüntetendő és leirandó 40,540 ft.

VII) Nagyszzebeni jogakademiára. (Lásd XI. füzet 29. lap.)

Mint ez specialis nemzetiségi érdek, a szász nemzetnek pedig erre és más grófsági kiadásokra tekintélyes alapja vagyon, beszüntetendő 18,785 ft.

VIII) Gymnásiumokra (Lásd XI. füz. 30, 31 Lap.)

Semmi észrevétel.

IX) Reáltanodokra (lásd XI füz. 32, 33 lap.)

Semmi észrevétel.

X. és XI. Középtanodák közös költségei (lásd XI. füzet 34 lap.)

10,000 frttal csak azért irányoztattak elő, mert 1872 re is úgy voltak előirányozva, ebből le 5,000 és le ugyanottan, „Közöny“ folyó irat subventiója 800 ft.

XII) Szaktanodák (lásd XI. füz. mint felyebb.)

Semmi észrevétel.

XIII) Férfi tanító képezdésre (lásd XI. füz. 36, és 37 lap.)

Az itt felhozott (36. lap 9. tétele alatt látható vallás tanításra kitétetet 480 ft, a többieknél a fő összevegre 4,275 ft. mely méltatlan, és illetéktelen megterhelése az állami kincstárnak mint az ugyis fényesen dotált Catholikus Clerus papi hivatásával össze nem férhető költség lehuzandó 4,755 forint.

Végtére (lásd XI. füz. 39 lap.) a 325,700 ft. dologi kiadásra mitsem lehet mondani egyebet, mint hogy ebből okvetlenül lehuzható 25,700 ft. és akkor is egy egy képezdésre 17,647 ft. 52 kr. esik, mi jó gazdálkodás mellett untig elég.

XIV. Tanítónő képezdésre (lásd XI. füzet 40, és 41 lap.)

Ebben igen feltűnő a torna mester szüksége; hisz szende, koros sabb talán özvegy tanítónőknek szándékoltatnak képeztetni illetőleg alkalmaztatni nem pedig kötélványosnőknek; Ebből legjobban látni, hogy mennyire tulhajtó nézetekkel van eltelve az 1868. XXXVIII. t. cz. és mennyire lehetséges, hogy még erkölcs megtámadokká is elfajulhatnak; mert ha ezen női igen szükséges oktatást kívánjuk a nép erkölcsi emelésére fordítani; akkor nem fiatal leányok képeztesse ki, hanem fedhetten életü elszegényedett házból való tisztességes koros nők vagy özvegyek; le a XI. füz. 40 lap lévő 9 tétel 1,700 ft.

Ugyanottan dologi kiadásokra kitétetik 117,810 ft. (lásd XI. füz. 4 lapon.)

En csak azt szeretném tudni, hogy ezen kiadásban micsoda czélok rejlenek? és minekutánna már is az előbni számban egy egy képezdésre 17,647 ft. 5 kr. ajánlatott; kell tehát a 4 női képezdésre 70,588 ft. 20 kr. le a felesleg 47,221 ft. 80 kr.

XV) Tanítóképezdek közös költségeire (XI. füz. 42 lap.)

Minekutánna mindenféle költségek fel voltak számítva, tehát ezen 30,000 fttnak, se lehet helye le 30,000 ft.

XVI) Tanítóképezde és tornászati póttan folyamokra (lásd XI. füz. 42 lap.)

Ha ezen kivétést elkellene fogadni az állami kincstárnak, akkor fel kellene tenni; hogy ily sántikaló költségvetéseket az előirányzat a maga helyén bevenni sokalta, mert se itt se ottan helyét nem találhatja tehát le 120,000 ft. ugyan ilyen a

XVII) Tanító képezdei tanárjelöltek és iskolaitanítók kiképezésére (lásd XI. füzet 42 lap.) kitett 10,000 ft.

Ámbár a 1872-ki évi előirányzatban is elfordul ezen 10,000 ft. hanem akkor is valamint most nem tartozott az elkerülhetetlen szükségessé közé tehát le 10,000 ft.

XVIII) Budai polgári iskola tanító képezdésre (lásd XI. fej. 43. lap.)

Azért szükségtelen, mert a polgári iskolában ha nagyobb tanári kiképzettség kívántatik, ugy ez a vizsga tárgya és ezzel az államot terhelni annyi volna mint öt erőszakosan megkötteni akarni le 15,575 forint.

XIX) Budai polgári iskola tanítónő képezde (lásd XI. füz. 44. lap)

Ez alkalommal ily szelemmi oktatásnak hasznos vagy haszontalan irányáról szólni nem akarok, hanem ha egy-két tantárgyat át eszmélek, lehetetlen, hogy helyeslő véleményt mondják ki, egy-két eszméleti tantárgyak subjectiv helyes alkalmazásáról, mert alkotmánytanra, mennyiségtanra (Mathematikára), angol nyelvre — és miért angol nyelvre?! — tanítónőt kiképezni akarni, ez minden esetre a legkiméletesebb kifejezéssel a szende ábrándok közé tartozik; nem hibázik mint a torna mester! hogy a női nevelésnek valóságos torsképe aljon előttünk.

XX) Népnevelési szükségletre (lásd XI. 45. lap.)

Ha 990,000 ft gazdaságosan befektetnének, még akkor a kincstár hadján volna, hanem mivel ez is azon kiadások közé tartozik, melyeknek se vége, sem értéke, sem elve nem más, mint medvő kiadás, melyben vannak: tisztelet díjjak, felülvizsgálati díjjak, útiköltségek és mindenféle más költség egyedül csak azért, hogy ezt vegyes kiadásoknak lehesen elnevezni; mindenesetre ennél méltányosabban követelheti az államkincs, hogy ilyen fontos, a nemzet életébe vágó, majd nem egy millióra rugó költség más controllérja alá állitassék, mint egy ministerium önkényére.

XXI) Felnőttek oktatására (lásd XI. füzet, 45. lap.)

Kitézetik 70,000 ft. Micsoda felnőttek legyenek ezek? ez nem tudatik; valamint:

XXII) A nép nevelési lapnak 7 nyelven kiadására. (Ugyanott) szánt 30,000 ft.

XXIII) Felsőbb fi- és nőnép iskolák. (Lásd ugyanottan) Segélyezésére 50,000 ft.

XXIV) Polgári fi- és nőiskolákra

56,800 ft mind olyan természetű költségek mint 990,000 ft kiadás.

Hogy a különféle oktatási rendszerektől véglegesen, és bevádoglag szolhassak szükségképen ki kell mondanom, hogy sokkal üdvösebb lett volna a képezdék általában stipendiumokra alapítani, ha már felállitásuk bevezetett tény volt, hisz a ki az állam szolgálatába akar lépni, és az elmi iskolákon túl emelkedni, annak mindenesetre kell annyi vagyonának lenni, hogy tanulását folytathassa és bevégezhesse legfeljebb évi biztos járulékkal — stipendiummal — csak hogy ezen járulék olyan legyen, a mely legalább részbe a stipendiatu s ön fenntartási költségeit némileg megtérítse; ekkor ezen cél is el volna érve, hogy a képezdek is illetőleg a kiképezendők olesóbban kiképeztetnének más oldalról pedig ugyan ennyi pénz áldozattal nagyobb számú tanítókat lehetne

nevelni és kiképezni. — E mellett majdan ha a tanárok száma általánosan a kellő számra emelkedni fog, az állami kincstár ezen érzékeny kiadását is lehetséges lesz lejjebb szállítani.

XXV) Polgári iskolák a magyar határőrvidéken. (Lásd XI. füzet, 46. lap.)

Ha ezen tanodák nem mások, mint a milyenek már ezelőtt is kezdettől fogva a határőrvidéken voltak az ezredek költségen, akkor 21,400 ft költségnek maradnia kell; de ha a jelen kiadás nagyobb az elmúltal, akkor ez mindenesetre ahoz módosítandó.

XXVI) Katonai fegyver gyakorlatok tanítóinak díjazására (lásd ugyanottan)

kitett 36,000 ft, azért nem fogadható el, mert a határőrvidék nem azért polgárosított, hogy katona maradjon, hanem hogy honvéd legyen, és ekkor ingyen tanulja meg a fegyvergyakorlatokat, le-számítandó tehát 36,000 ft.

XXVII) Siket némák intézete Vácson (lásd XI. füzet, 47. lap.)

1873-ra ezen rovat alatt 32,200 ft prälimináltak; van pedig jövedelme 21,540 ft; feltehető, hogy itt már 1872-ben nagyon is nagy tulhajtás történt, mivel ezen könyörintezet annyi éveken keresztül önmagát subventionálta, szükséges tehát, hogy ez újra vissza szoritassék 21,540 ft kiadásra; vagy ha ez lehetetlen, tartassék meg az 1872-iki kivetés 29,674 ft, lejjönne tehát 2,526 ft ha csak kibővítése az ország szükségeihez alkalmazva nem czéloztatik.

És így a XXI. fej. 3. czimén összesen megtakarítható **1,028,320 ft.**

Ösztöndíjjak és egyéb tanulmányi czélok XXI. fejezet, 4. czim (lásd XI. füzet, 54. lap.)

XXVIII) Itten elszámítatik 55,091 ft gépíleg; ebből lemehet: tanárok utazására a külföldön 20,000 forint.

(Ugyan azon lapon) Bécsi Theresianumban 3 Magyar és 4 Erdélyi növendékért, mint se m nem alapítottak, sem oda nem valók, le 4,535 ft.

(Ugyanottan) Ösztöndíjjak, le 1,064 ft.

(Ugyanottan) Segélyezések, le 1,200 ft.

(Szinte) 15 horváthországi tanulóra, le 3,000 ft.

(Mint feljebb) Ugyanott a határőrvidék érdekében kitett, le 5,440 ft.

Vagyis a XXI. fejezet, 4. czimén összes levonás **35,239** forint.

XXIX) Közmuvelődési czélok.

XXI. fejezet, 5. czim (lásd XI. füzet, 56. lap.)

Ezen kiadásra más észrevételem nincsen, mint a nagy közönségnek tudtára juttatni, hogy midőn a nemzeti muzeumnak fedezete 21,542 ft; a kiadás tiszszernél is jóval több, mert 223,544 ft, ezen intézetre még ezelőtt 10 esztendővel talán annyi ezer forintot sem adtak túl a jövedelmén, a hány százezer itt elszámoztatik; reményem, hogy a muzeum fenntartása mellett minden kiadások csak a legszükségesebbre fognak szoritattni. — Szükség esetén itt is idestova megkimélhető 70,000 ft. (Lásd XI. füzet, 59. lap, 7., 8., 9., 10. tételeket illetőleg 7—17-ig)

Rendkívüli szükséglet és fedezet

X. fejezet, 1—18. czim. (Lásd XI. füzet 61. lap.)

XXX) Ebből megkimélhető: (lásd XI. füzet, 64. lap.) mert nem kell több

képezde szaporítása, le	60,000 ft.
detto le	25,000 ft.
(Lásd XI. füzet 65. lap.) 35,600 ftből meghagyva 2000 ftot marad, le	32,600 ft.
(Ugyanott) Egyetemi tanárok jutalmazása, le	5,000 ft.
(Ugyanott) Népismereti gyűjteményekre, le	15,000 ft.
(Ugyanott) Képek vásárlására, le	10,000 ft.
(Ugyanott) Műcsarnok számára, le	4,000 ft.
(Ugyanott 66. lap) Pesti zenedének, le	5,000 ft.
(Ugyanott) Szebeni árvaházra, le	22,650 ft.

És így a XXI. fejezet, 5. czimén megtakarítható **179,250** forint.

Mindezek folytán a vallás- és közoktatástügyi ministeriumnál lehúzza lettek csak is az elkerülhető kiadások összege; levonásával a kolosvári egyetem 52,553 ft hiányának, a mely már feljebb elszámított és itten tekintetbe nem jöhet, **1,584,859** ft,

N. Honvédelmi ministerium.

VII. fej. 13. füzet.

A mi a honvédelmi ministeriumot illeti, ennek központja és majdnem egész szervezete azon ragályos betegségben szenved, melyben egyáltalán a jelenlegi magyar ministeriumnak szervezete sinlődik. Tagadhatlan, hogy a honvédelmi ministeriumban szinte vissza kell tükrösztetni mind azon szakma osztályokat, melyek egy hadügyben összpontosítandók. Azonban, hogy mily takarékos munkaerővel dolgoztassanak fel az ügyek, ez figyelembe nem vétetett; sőt ha veszem azon arányt, a melynek ezen kettős administrációban — t. i. a polgári és a katonai hivatalnokok között létezni kell, oly aránytalanságot látok, melyet szó nélkül hagyni nem lehet.

A mi ezen ministeriumban a tisztán polgári administrációt illeti, ez áll: ruházati, ellátási, egészségi és fagyelmi szakmából, ez mindenütt a polgári hivatalnok osztályát illeti meg; a többi ágai ezen ministeriumnak katona előadókat igényelnek, és pedig mind azon fegyver nemekből, melyek egy sereg-összeállításnak alkotórészeit teszik, vagy is gyalogság, lovasság, tüzérség és tábortörzs (genie), elnökei.

Némely hadügyministeriumoknál még az előléptetéseknek és a kegyelmi ügyeknek is szokott lenni egy előadója, hanem ez itten teljesen mellőzhető, annál is inkább, mert a honvéd főparancsnokság nagyon hivatva arra, hogy ő belátása szerint javálja az előléptetések, nyugdíjazásokat, az illető hadtestek elhelyezését, a létszámok felemlését vagy csökkentését. Laktanyákról gondoskodni szintén a főparancsnokság dolga, ugy az építendő terveit, a melyek nékie az alatta levő kerületi parancsnokok által beküldettek, a ministeriumhoz meneszteni, egyáltalán mindent a ministeriumnak felterjeszteni, a mit akár szolgálati, akár gazdasági szempontból szükségesnek lát.

Azért a hadügyér vagy ministerium, a honvéd főparancsnokság tudta nélkül semitsem rendelhet el ha bár ő a hadurnak helyettesse, mivel a honvédelmi főparancsnokság a hadügyministeriumnak fő közege, a mely által ő értesítendő, hogy és miképen kellessék az alatta lévő hadierőt, valamint

várak, erődöket oly állapotban fenntartani, hogy ezek minden pillanatban ellent állhassanak a megrohanásnak, és szükség esetében támadhassanak is — legyen ezen erő activ szolgálatbau vagy szabadságra bocsátva, várban (cadre) vagy teljesszámban. (Kompletten Stand)

Ezeket előre kellett bocsájtanom, hogy a: k ö z p o n t i i g a z g a t á s XXII fej: 1. czimhez (lásd XIII. füzet 4. 5. és 6. lapján) hozzá szólhassak.

Már a bevezetésben elmondottam, hogy polgári referens kell: ruházatra 1, élelmezésre 1., egy tábori főorvos egészség ügyért, hova tartoznak a mindenféle kórodák és ennek lánczolatosszolgálat a lefelé minden egyes zászlóalynál az orvosok.

A fegyelmi szakmába tartoznak a katonai börtönök és a honvédségnek a polgári hatóságokkal való érinkeztetési ügyei, előadók, főhadbírók.

Ezen szakma sok teendőinél fogva egyelőre két referens igényel.

A polgári referensek közül csak egynek kell ministeri tanácsosnak lenni, ki egyszersmind a felszerelés és ezeknek minden elágozását előadja, mellette az osztálytanácsos urral, titkárral, fogalmazóval és gyakornokkal.

A katonai rendből szinte egyik ily rangba vagy, a ki az előléptetéseket, elhelyezéseket, katonai laktanyákat és a többi szorosban a katonai szolgálathoz tartozó ügyeket kezeli, alatta a többi előadók osztálytanácsosi ranggal, a különféle fegyvernemek érdekében teljes katonai személyzet, akiknek titkári, fogalmazói fizetések vagy, és kapitányok vagy hadnagyok.

Értendő, hogy ezen ministeriumhoz tartozik a táborikar főparancsnok rendes szakmájával, és hozzá az egész katonai oktatási ügy is, ennek minden intézetei és a hadmérnök-főparancsnok, katonai földrajz-intézet és annak vezetője; a katonai szegmérés és katonai kathaster mind a hadügyministeriumban összpontosítottak, mint azon tényezők, melyek a haderők alkatrészeit főleg képezik.

És mivel egy ministeriumnál a polgári és katonai előadók között különbségnek nem kellene lenni; tehát a katonaelőadók is ugyanazon fizetést huzák, mint ha katonák nem volnának; a főparancsnokok pedig ezen szolgálatért egy ministeri tanácsos illetékét huzván katonai fizetésükön felül.

E mellett szükséges a személyzetben egy irodaigazgató, 2 aligazgató, 3 irodatiszt 4 szolgálóval.

Számvevőségbe: 1 igazgató, 2 számtanácsos, 12 számtiszt, 1 kiadó, 1 levéltárnok, 1 ajtónálló 1 kapus, 4 fűtő és favágó a 6 téli hónapra.

A minister, államtitkár, ministeri tanácsosok és előadókon kívül kívántatik 12 titkár, (vagy ha katoná, kapitány) 12 fogalmazó, 4 rajzoló, 2 metsző tiszt, 1 nyomdász, (ha katoná-főhadnagy vagy alhadnagy.) — Minden előadó ministeri tanácsos és főparancsnoknak irodájára 2, 3 vagy 4 őrök; tehát 30 őrök és a szolgálók ruhailletménye.

Összehasonlítva a tervezett személyes járandóságnak 1-ső tételével vagyis 219,721 ft 75 kral, megtakarítatik 35,881 ft 75 kr.

A dologiakban pedig:

Irodai szükségletre, — mivel 43,000 ft a lehetetlenségek sorába tartozik — tehát 5000 fto számítva. marad az állam részére 38,000 ft.

Megjegyzendő, hogy a honvédelmi ministeriumnak szükség esetére volna épülete, hogy ha azon szerencsétlen különböztetés megszüntetnének, mely hazánkban az ugynevezett cs. k. katonai pénztár és a m. k. katonai pénztár között létezik; mert végtére Magyarország minden időben el-tartotta az ő ezredeit, és amennyire a militaris contributio elég nem volt, ő felségének a királynak 400□ mérföldet tevő uradalmi, melyeknek jövedelme a királyi kincstárba folyt, a só monopolium és egyéb állami jövedékek elegendő forrást nyújtottak arra, hogy Budán a katonai főparancsnokság (General-Commando) épülhetett, és mivel a magyar birodalomra nézve a honvédelmi ministerium elhelyezése sokkal nagyobb katonai érdekekkel bír, mint egy cs. k. katonai főparancsnokság elhelyezése, mely természetesen a dolog ily állásában másképen is szervezhető; tehát ezt csak azért kívántam megmondani, hogy a tiszt. házat figyelmeztessem arra, a mi az ügy természeténél fogva megszűnt lenni személyes nézet.

Hogy az utazási költségekre 1872-ben 10,000 fto felemésztettek, de semmivel sincs tudatva, semmivel sincs igazolva, azért ezen kitétel valódi értékéről jelenleg ítéletet nem mondhatni, (lásd XII. füzet 4. lap, 4. és 5. tétel), még ezen tétel fel nem derítetik.

Ezen XXII. fejezet 1. czimén megtakarítható összesen **73,881 ft 75 kr.**

Honvédségi intézetek.

XXII. fej. 2. czim.

Ezen czim alatt az előirányzat (lásd XIII. füz. 10-től 13 lapig), csak is a Ludoviceumot érti, pedig ebbe lettek volna bele foglalandók azon sok katonai tanodák, a melyekkel a magyar honvédség jelenleg jobban el van látva, mint bármely európai cultur-állam honvédsége.

A Ludoviceumról magáról szólva, nem halgathatok el az állam érdekében némely bőkezű kiadásokat, a melyeket érintetlenül hagyonom nem szabad.

A szolgálati illeték (Functions-Zulage), (lásd XIII. füzet 10. lap), nem ilyen alkalommal adatik meg egy katonatisztnek, midőn ő tanárképen könnyebb szolgálatot tesz, mint a zászlóaljánál, nem illet meg tanodaigazgatót, hanem csak is rendkívüli alkalmazásoknál, midőn ezen alkalmazás nekik rendkívüli költségeket okozna, hogy némileg kárpótolassanak, tehát (lásd XIII. füzet 10. lap, 2. rovatolás), le 6156 ft.

Aki a kirándulásoknak térméreti költségét tervezte, annak, ugy látszik, még fogalma sincsen a katonai takarékoságról; mert egy tanoncznak 2 ft 50 krajczárt adni naponta, akinek közemberi rangja van, és prima planánál jobb alimentációra nem számíthat — az mindenestre jobban gondoskodott a tanonczok étvágyáról — mint szellemi tápjokról, azért a 12. lap 1-ső rovatolás 19-ik tételben 2240 fto-ból lemegy 1120 ft.

Ugyanott a 22. 23. 25. rovatolásban kitett 3695 ft, 632 ft 10 kr, s 73 ft 48 kr mint valósgos pazar kiadások leirandók, 4400 ft 58 kr.

Volnának még észrevételezéseim, de minekutána a fakiszámítás (Servise gebühr) aligha nem fog a papiroson maradni, jelenleg az átkutatás tekintetéből hallgatok.

És így XXII. fejezet 2-ik cziménél megtakarítható **11,676 ft 58 kr.**

Ujjonczozási költségek.

XXII. fejezet 3. czim.

Mivel egyáltalán ezen czim semmivel sincs igazolva, s ezen kiadás természete nem ösmeretes, tehát az illető minister volna felszólítandó ezen czim igazolására, mert mint ujjonczozást ily nagy összegben elfogadni nem lehetne, hanem ha ebben más költségek is értetődnek, akkor semmi kifogásom ellene.

Honvéd főparancsnokság.

XXII. fej. 4. czim (lásd 13. füzet, 18—19. lap).

Elősmérem, hogy szerénytelenség egy oly beltermészetű dologról szólani, mint a honvédelmi főparancsnokság berendezése; azonban mint közbizalommal megválasztott egyik legigénytelenebb képviselőtagja a háznak — a trón, haza, és választóim érdekében magány nézeteimet megmondani kötelességemnek tartom; hisz az illető köröktől függ, a jobb nézetet elfogadni, vagy egy megrögzött elbítéletnek rabszolgái maradni.

Előre kell bocsájtanom, hogy a honvéd főparancsnokság nem azért állított fel, hogy háboru esetére a honvédeknek már most jelzett vezérek legyen, hanem azért, hogy a honvédelmi ministeriumnak egy közege legyen, a mely felügyel arra, hogy mind azon intézkedések, rendezések és rendeletek, melyek nem tisztán katonai szolgálati természetűek, hanem administrationálisok, vagy vegyes administrationálisok, ezeknek élén egy főkatonai személy legyen, ki mind ezekben rögtöni végrehajtást eszközöl; és mivel nálunk a főparancsnok nem csak ministerialis végrehajtó, hanem egyszersmind a hadúrnek érdekében, annak személyes képviselője, tehát elválasztva azon ügyeket, a melyek tisztán katonai szolgálati ügyek, a nem tisztán katonai ügyektől, szükséges, hogy neki egy adlatusa legyen, szükséges, hogy neki is kicsinyben meglegyenek minden administrationális közegei, mint magának a ministeriumnak nagyban vagy.

Ezen talán complicáltabb berendezés, ha helyesen fogna elintéztetni, a főparancsnokság jelen személyzet költségét csak annyival szaporítaná, a meanyibe egy adlatus kerülne, vagyis tábornok segédjével; mint egy 6 egész 7 ezer forintba.

Kerületi parancsnokságok.

XXII. fejezet, 5. czim.

Egy honvéd kerületi parancsnokságnál szinte oly berendezési közegekkel kell ellátva lenni, mint a főparancsnokságé, mert a kerületi parancsnokságnál kezdődik a honvédseregnek megteremtése, és a megteremtett fegyveres erő épségben fenntartása; így tehát ezen parancsnokság foglalkozása gazdasági vagy polgári; mert midőn a sorkatonaság mereven katonai szolgálati örökös kerületi parancsnokságai (territorial Divisionen) nem ösmerik feladatoknak egy katonai erőt elő teremteni, hanem a fennlevőt a maga épségben fenntartani, ugyanakkor a honvédségeké az, mit feljebb jelzettem.

De a honvédségnek tactikai felosztásának is eltérőnek kell lenni a sorkatonaságétól (Linie) mi a harczonalt (Schlachlinie) mibe se alterálja; hanem tömörült teszi a honvéderőt, mert midőn a sorkatonaságnál egy ezred egy tactikai test (taktischer Körper), a honvédségnél már egy zászlóalj az, így tehát a honvédségnél 4 zászlóalj egy dandár, és két ilyen dandár egy osztály (Division) holott a rendes katonaság fogalma szerint 4 zászlóalj egy fél dandár (halbe Brigade) és vezényeltetik egy ezredes által. A honvéd dandárnak kellene állani, 4 törstisztből, és egy ezredesből, és két ily dandár vezényeltetik egy tábornok által.

Ezen eltérésének jelentősége ottan kezdődik, hogy 4 honvédzászlóalj már oly felszerelést kíván mint egy sorkatonasági dandár, mint tüzérségben, mint utász és Genie csapatokban; sőt tekintetbe véve a mai csataképének nagy megváltozását, mely a tömeges támadási rendszert végtelen veszedelmessé teszi, a védelemben is veszélyezteteti, a gyűfegyver pusztításait pedig csak igen tekintélyes ütég erő paralizálhatja: világos, hogy a honvéd fegyveres erő beosztása ma előnyösebb, mint a sorkatonasági, s jelenleg csak annyiban hibás még, a mennyiben nem áll leg-alább felében vadász zászlóaljakból.

A ki ezen berendezésnek honvédelmi szempontból tekintett előnyeit fel nem érti, az vagy nem szak-ember, vagy rossz indulatu: a trón és haza ellensége.

A magyar-osztrák birodalomnak ily katonai hadászati berendezése még nem volt, és jövődőre ezen üdvös átalakításnak köszönheti majd hadjáratainak szerencsésebb eredményeit.

A mi végre a honvéd hadparancsnoksági költséget illeti, az a jelenleginél csekélylyel lesz nagyobb, ha ügyes berendezők lesznek kéznél, kik ép annyi szeretettel, mint jól felértet tárgyösmerettel veszik kezökbe a kellő átalakítást, hanem igenis lesz egy tökéletesen harcsképes (campagne fähig) hadseregünk, melytől azután méltán várhatunk harci eredményeket is.

Míg ezen igazságok az illető helyen figyelembe nem vétetnek, a kerületi honvédparancsnokságok pénz oldali jelenlegi berendezése ellen semmi kifogásom; a jobb — van hivatva magának utat törni. A mi magának a hivatalnak új berendezését illeti, ez a jelenleginél semmivel, vagy csak nagyon csekélylyel fog többbe kerülni, noha személyzetének három katonai, három polgári előadóból egy tábornoki, egy tüzér, egy utász, egy hadmérnök (Genie) törstisztből kell állania — csak legyen a berendezés műve szakavatott kezekbe letéve.

Csapatok XXII. fejezet, 6. czim (lásd 13. füzet, 54. egész 69. lapig).

Ezen czim ellen senkinek kifogása nem lehet, egyedül a lovasság tiszti beosztása ellen.

Tekintve, hogy egy honvéd dandárnak egy század (escadron) lovasságának kell lenni 200 lóval 2 hadnagy, 2 főhadnagy és egy kapitánynyal, és tekintve, hogy 20 honvéddandárnak 20 lovas századjának kellene lenni oldala mellett, fenn marad még 20 lovas század, mely képezi a honvédseregnek tartaléklovasságát.

A dandár lovassági parancsnokoknak, századosoknak, az osztályokénak pedig őrnagyoknak kellene lenni, ekkor a dandárbeli őrszolgálatnak a lovasság megerőltetése nélkül eleget lehetne tenni, és csak a csatavonalba kitölthetők volnának azon hégagok, a melyeken az ellenséges lovasság könnyen betörhet, egy honvédségnek nevével fogva is, habár defensiv fegyveres honvéd-erő, még is reserve lovassainak, reserve ütégeinek és hídszekereknek (Brückenequipage) lenni kell,

sőt nem is képzelhető tartaléksereg nélkül, mert akkor hivatásának megsem felelhetne. Itten tehát a 10 lovasszázad berendezéséről mint reserva lovasságról kellene szólni, mely ekkor már — mint magánálló — lovasütegekkel (Cavalerie-Batterien) ellátandó és magának a tábornoknak ezredesi által vezényeltetnék, külön feladatának megoldására.

Ezen észrevételezéssel kívánom a honvédelmi ministeriumot befejezni, és mivel Poroszország főhadri ereje honvédségének helyes berendezése volt, melynek köszönhető csakis óriási eredményeit, mivel honvédsége nem csak tartalék, hanem valódi védhadsereg volt. Nem majmolva a porosz honvéd-berendezést, de nemzetünk geniusához alkalmazva ezen nagy emeltyűjét az eredményes hadjáratoknak, a haza polgárai nyugodtan és a trón biztosítva leend, minden egyéb particularis nézetek meghozzák a pénzkadás millióit, mint már jelenleg is, de az idővel eredménynek el kell maradni, mert a tudomány nem hagy magával alkudozni.

Mindezek után a XIII. füz. „Honvédelmi ministerium“ minden tételeiben kitett költségeiből megtakarítható **85.558 ft 33 kr.**

A vastag betűvel az összes ministeriumoknál és A—N-ig meggazdáltható összeg tesz kiürva **14.116,804 ft 62 kr.**

mely összeget kihuzván azon **25.171,232 ftból,**

mely feljebb mint valóságos deficit kimutatott, a még fedezetlen hiány tesz **11.054,427 ft 38 kr.**

melynek fedezéséről, mint fájdalom! elkerülhetetlenről az országnak gondoskodnia kell, de mivel előre látható, hogy ezen megszorítások, illetőleg új berendezés egész esztendői munkálattal kíván, a jövőre 1874 ik budgetből csak az jöhet lehuzásba, a mi megmarad nem csak a kimutatott 14 millió felül, hanem még ha visszaterelhető az adminisztráció kisebb-nagyobb különbséggel a 68—69-iki lábra, illetőleg a 130 millió forintos budgetre, és ez jövőre semmiesetre sem fogja a 160 milliót meghaladni, ekkor kilátásunk lehet, hogy egy jobb gazdálkodás tere nyílik meg előttünk, s csakis így lehetne megorvosolni azon nagyszerű botlásokat, melyek az államgazdaságban eddigelé elkövetettek.

Igaz, hogy a szünetelés veszteséggel jár, de ez korántsem oly nagy megkárosítása a nemzet vagyonának mintha továbbá is ezen szerencsétlen uton halad.

Hitelműveletek. XIV. füz.

Mivel ezekenél a legnagyobb összegek már úgy is számításba jöttek, tehát csak azon összegek elszámolása hibázik még, melyeket helyesen elszámolni csak akkor lehet, ha mindenféle felvett összegek, tőkében, kamatokban és költségekben kezdettől fogva a mai napig elszámolva lesznek, és elválasztva a kölcsön vett pénzek az adó pótlékaitól, a mi itt tétetni éppen nem is céloztatik, hanem a nagy közönség előtt a függönynek még tovább is leeresztve kell maradni, hogy valóságos nyomoruságát be ne lássa.

Ezennel befejezem észrevételezésemet, a mellyel tartoztam, a haza, a trón és választóim érdekébe kiket utolsó lehelletig, önzetlenül és lelkiismeretesen akarok képviselni.

Báró Baldácsi Antal.

Zárszó.

Páratlan és a maga nemében hallatlan, hogy egy nemzet öt évi gazdálkodása folytán, midőn az adóalap (bevétel) ugyanazon évek alatt 40 millióval szaporodott, 54 millió forintnyi deficittel legyen megterhelve, ez legjobban ecseteli, hogy az illető tényezők miképpen működtek, hogy bántak a nemzet kincsével évről évre, és megmagyarázza azon kuforrást, mely ezen tényezők tarthatatlan állapotát évről-évre az államkincstár roppant megterheltségével lehetővé tette. Megmagyarázza, hogy minden igazi ok és szükség nélkül egy sereg hivatalnok állított fel ott, ahol azelőtt az előadóval együtt 3 emberen fordult meg az ügykezelés, és pedig teljesen kielégítőleg. Megmagyarázza, hogy az állam a vasutakat készpénzen oly drágán építette, mint azt a társulatok készpénzen építették, holott a részvények pénzzé tételénél 20—25%-ot vesztek.

És mi tétetett pl. a közoktatás érdekében egyébb? minthogy több rendbeli képezdek állítottak fel nagy költséggel, ahelyett, hogy segélyezés útján a legegyszerűbb elemi iskolákat ott is behozták volna, ahol a nép szegénysége gátolta eddigelé azok behozatalát; a vasárnapi iskolákat nem tudták meghonosítani, ez egyetemet nem tudták berendezni, a ministeriumok magoknak mindent megfizették a nagy fizetést, pótlékokat és lakbéréket, a vasutakat minden alapos számítás nélkül építették, ott ahol nem építették, ott a garantiákat szavaztatták meg — így természetesen a kincstárnak csakhamar nem volt annyi pénze, hogy ily óriási kiadásokat, és ezen ferde gazdálkodást fedje.

A vasutak építésére felvett kölcsön oly szerencsésen alkudtatott meg, hogy az 50 éven át a nemzetnek 20—21%-ba kerüljön, holott előre látható volt, és a kormánynak tudnia kellett, hogy lehetetlen évenként 20—21%-ot egy vasutépítésen nyerni, mert ily nyeresémmel vasut a széles világon még nem épült, és így a nemzet feneketlen károsításokba hozott bele, melyekből a kormány most könnyen kihuzza a lábát, de a nemzet lábában marad a fájdalmas szálka. Hogy a háttartalan pazarlás még jobban culmináltasson, nem volt elég gazdasági iskolákat, melyek magány kezekben voltak és virágzottak, az oktatásra nézve szabályozni, hanem minden ok és okadatolás nélkül a magányosok kezéből kivéve, az államkincstár nyakára köttettek.

És hogy a rossz gazdálkodást mindenütt érvényre juttassák, nem kell mást felhozni, csak saját kimutatásukat az állambányák kezelésénél, melynek eredménye köszön, vas és rézbányáknál oly meglepően csekély, hogy minden további jöreményekkel felhagyva, már rég valamely consortiumnak — a sóbányák kivételével haszonbérbe kellett volna adni — de mit mondom? szerencse a nemzetre nézve, hogy ez nem történt, mert amit csak bérbe adtak, azt kevés kivétellel oly rosszul adták, és az államra nézve oly károsan, hogy eljárásuk még gyanus is lehetne, ha ilyesmi ministerektől feltételezhető volna.

Előirányoztak 1872-re, valamint az elmúlt évekre, milliókra menő cancellisticumot, és mintegy másfél millióra menő „jutalmak és segélyek“ czime alatti újnemű rendelkezési összegeket! Ennél fogva szükségesnek látom, hogy az összes adózók érdekében egy országos küldöttség vizsgálja meg, elkerülhetetlen szükséges volt-e? irodai szükségletek czime alatt 2.602,428 ft 10 krt előirányoztatni? és hogy a már 1872-re előirányozva volt és jutalmazásokra kitett 1.724,923 ft kik között osztott el? és hogy végtére az adófizető nagy közönség megnyugtattasson, kívánom, hogy ezekben a legszigorúbb nyomozás történjen, és hogy ezentúl az utóbbi, itt nevezett kiadás az államköltségvetésből egészen eltűnjön.

Ami pedig a cancellisticumot illeti, mivel ennek ily mérvű szükségéről senki meg nem győződött, és legkevésbé valószínű, hogy az államhivatalok Magyarország összes papirgyártmányait felemésszék, — tehát ezen költség az elkerülhetetlen szükségesre szorítottasson és ebben is oly gazdálkodás tüntetessen fel, amilyent a sanyargatott adófizető méltán követelhet.

És mivel nemesak a tiszt. házban, hanem az adózók között is különféle politikai pártok léteznek, az esmeretes 4 színezet válasszon magának 3—3 tagot, ezek pedig közösen egy elnököt, kik szigorú nyomozást tartva ezen segély és jutalmazási pénzek hova forrásáról, a rendelkezési alapról, úgy a fenn előadott megszorítási kérdések megoldásában is — működne, kiterjesztvén figyelmüket minden olyan körülményre, melyből az államnak anyagi haszna eredhetne; hogy a kiadás új elvei felállítását által eléressen az állambáztartásban azon megnyugtató állapot, mely jövőre új adóság csinálását szükségtelenné fogja tenni, és az adó felemelését elhárítandja.

Részemről ajánlom József kir. főherceget ezen részre hajlatlan küldöttség elnökéül, a ki kétségtelenül sem a háznak, sem az országnak bizodalomát megvetni nem fogja, és a kinek magas állása biztos garantiát nyújthat a nemzetnek, hogy visszaélések történteke? vagy nem? addig is pedig, míg a nemzet e felett biztos tudomást nem szerezhet, minden adósságszinálás rögtön megszüntetessen, a hivatali reductiók azonnal megkezdésének, valamint mindazon reformok, melyek az 1868-ki budget számarányára vezetnék vissza az államköltségvetést.

Ezekben kívántam ezen nagyfontosságú tárgy feletti véleményemnek kifejezést adni, és tudván azt, hogy ebbeli nézeteimet a tisztelt ház többsége nem fogja osztani, azon megjegyzéssel végezem reájuk nézve, hogy ezen ellenkezésükérti roppant felelősséget az utókor előtt reájuk háritom. Bélián, december 8-án 1872.

Báró Baldácsi Antal.

Vége.

